

ம ய ம த ம்

(மயமுனிவராலியற்றப்பட்டது)

முதல் பாகம்

தஞ்சை

ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையம் ஓய்வுபெற்ற பண்டிதர்

கே. எஸ். ஸுப்ரமணிய சாஸ்திரிகளால்

சீர்திருத்தம் செய்து,

தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளது.

2 NOV 1966

ஸரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு
MADRAS
காரியதாசர்

ஸ்ரீ O. A. நாராயணஸ்வாமி அய்யர் B. A. B. L.,

அவர்களால் வெளியிடப்பட்டு,

ஸ்ரீரங்கம்

ஸ்ரீ வாணி விலாஸம் பதிப்பகத்தில்

அச்சிடப்பட்டது.

PREFACE

The most unique feature of the ancient Hindu civilization is that it conceived of knowledge as one integrated whole, of which all the various branches of learning are mutually complementary parts. While extolling spiritual learning as *Parā vidyā*, the supreme knowledge, the ancient Seers have also laid stress on the learning of material sciences, as *Aparā vidyā*, subsidiary knowledge, which is contributory to the greater wisdom. Under the comprehensive range of religion, they synthesized all aspects of learning and of life, the physical and the intellectual, the material and the spiritual, the mundane and the other-worldly. The works in *Silpa Sāstra*, which generally deal with the construction of houses and palaces, villages and towns in one half and with the erection and installation of temples and idols of deities in the other, afford an effective example of this integration of knowledge.

The *Silpa Sāstra* is one of the greatest legacies that we have inherited from our ancients. The multi-storeyed towers of temples which have anticipated the advent of sky-scrapers, the thousands of life-like icons and statues of elaborate and

intricate workmanship, the countless varieties of ornamental designs in wood, brick and mostar, and stone, the colossal granite structures raised to dizzy heights in days when mechanized methods of lifting were not even dreamt of and the huge arched roofs of dome-like shape of very spacious halls with not a pillar to support them, and such other great engineering achievements which every foreign tourist in India gazes at, admires and envies, are all the results of the practice of architecture and sculpture, expounded in the ancient works of *Silpa Śāstra*.

The word *Silpa*, in its wider connotation, comprehends all arts and crafts which require dexterity of hand, combined with concentration of mind and creative faculty. It includes architecture and sculpture, painting and engraving, smithy and carpentry and also all topics of constructive science coming under Mechanics and Engineering in modern parlance. In its more circumscribed sense the word denotes *Vāstu kalā*, the science of building and *Mūrti kalā*, iconography. The hoary origin of this science can be easily surmised from the innumerable references to *Śilpa* and *Śilpis* in *Purāṇas* and *Āgamas*.

Although six different schools of *Silpa* have been recognised in ancient works, two of them stand out as more prominent than the rest, namely the school of Viśvakarma and that of Maya, the former being considered as the architect of the Gods and the latter of the Asuras. Viśvakarma *Vāstu Śāstra*, a standard work of the former school has already been printed

and published by this Library and Mayamatam, the classic of the other school is now placed before the public.

Maya, who is considered to be the author of this treatise is spoken of with reverence as a sage, Mayamuni, and the epics describe him as one of the founders of Śilpa Śāstra, as a worker of miracles in the art of building, and as one endowed with divine inspiration.

The first volume of Mayamata, which is now brought out deals with the lay-out and construction of villages, towns and temples, thus comprising topics pertaining to Architecture only. In the beginning, the author sets forth the right types of sites for buildings and the several standards of measurement beginning with the minutest unit, the Paramāṇu. An elaborate description of the various types of villages first, and of towns next, their classification and modes of construction and the allocation of appropriate residential areas to the several categories of people, suitable to their avocations and their function in society are dealt with at considerable length. Plans of twelve different types of towns and seven different kinds of forts are given in this book, satisfying the civic as well as the defensive needs of the country. With regard to the buildings themselves, Mayamuni deals with every minute detail, beginning with the foundation and basement right upto the turret of the dome. He sets forth the measurements, the quality and the variety of the materials to be employed, and the precautions to be

taken to make the structure auspicious and long-standing.

After dealing with the abode of man, Maya deals with the abode of God. The selection of the suitable holy ground and its consecration mark the beginning of his treatment of temple structure. A large variety of pillars of different materials, size and shape and a wide range of varieties of *Maṇṭapas*, halls for worship and assembly are enumerated, defined and described. The author acquaints the readers with ten different patterns of towers (*gopura*), which cover almost all the temple towers, one may come across during a tour or pilgrimage. The *Vimāna*, the dome over the *Sanctum Sanctorum* is the most sacred part of a temple and each famous temple has a distinct type of *Vimāna* to enshrine the holy Deity. The author sets forth almost all types of *Vimānas*, prescribed in the *Āgamas* and *Silpas*, classifying them on the basis of their type and the number of storeys comprising them. With similar elaborateness, the work gives an account of council-chambers, durbar-halls and public gathering places.

This short and sketchy account of the contents of *Mayamata*, it is hoped, will enthuse seekers of knowledge to a desire to drink deeper of the well of *Silpa Śāstra* and to look forward and also backward to our other publications on this subject.

Our thanks are due in an abundant measure to Sri K. S. Subrahmanya Sastri* who has spared no pains to make the edition correct and useful and

who has attempted well the difficult task of writing a clear and reliable translation into Tamil.

This book is printed and published under the scheme of the Government of Madras, (G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957), who have selected fourteen important and ancient Sanskrit works in Śilpa Śāstra and directed us to publish the same with the original text in Grantha script and a translation into Tamil, to facilitate their being studied by the *Sthapatis* of Tamil Nad. We have published seven out of them already and this is the eighth in the Śilpa series and Volume No. 113 in the series of the publications of the Sarasvati Mahal. But for the financial aid of the Madras Government, many of these works might not have come to light but might simply lie imbedded in the shelves of manuscript libraries. By arranging for their printing and publication, the Government have not only earned the gratitude of the *Sthapatis*, scholars and art-lovers of Tamil Nad, but have also laid us under a deep debt of gratitude for having given us the chance for rendering this great service to the noble cause of the preservation of the ancient treasures of wisdom, to which the T. M. S. S. M. Library stands permanently dedicated.

O. A. Narayanaswami,
Secretary.

ஸ்ரீ மனேசாய நம: !

உவொஷாத: ||

சூய-தா: ஸஹுதயா: ! ஸ்ரீவ்ய-தா: !!

விதிததெவெஃ ஸதெஷாஷி விவஸ்திதாம், தவ: ப்ரஸாவ ப்ரஹ்மித வரதெஸ்தா க்ரவாஸாதித நிரவயிக நிவிருஜிதா நஸம்பநா: விஸுவியா நஸத்யுதா உஹாதொ உஹஷ்டய: மொகாநமுஹ வராயணா: ஸ்ரீஸாஸ்த்ர ம்யாநு ரவயாஜாஸுரிதி !

யதவஜ்ஞஸ்ரீநிதிததெவ ஜ மதவிருதிதா நீஷி விவிசூதா விவிய நமரமுதநீதடாகாராஷதெத- ப்ரஸாதிதெவாயாதிதவஸோவிதம், நிவிருஜிதாநத- தாவாஸஸங்குமம் உவரீவதிது !

தாதிஸெஷம் விஸிஷ்டஸிஷ்டநிதிததெஷம் ஸ்ரீ- ம்யெஷம் ப்ராயஸ: ப்ரதெஸாஸம் நமரமுத- ஸஸாதிதகஷணம், சவரொஸாஸம் விவியதெவதா ஸ்ரீவயகஷணம் சூபுவதநவஸீஸம், தாநாதிவிஸிஷ்டம் உவொயயதி !

ஸத்யிமதெததஜ்ஞாதெஷு: ஸங்குஸதெஷு: ஸ்ரீ- வரெஷு: நிதிததா: ப்ரததெவாயமொவாரப்ரஸாதித விஸெஷா: , தெவதாதிதிதவிஸெஷா வா, ஸ்ரீஸாஸ்த்ர விஸவவிஸாவதெந ஸ்யதெவாவிஸதிதா உவ, சுதீஷி

நிவிருஜந டுரஷிவிதாவஹாரிணொ டரீ டுரஸூன
வனவெதி கிசு வசூவடி !

ஐஃ டெஹிஹெவதாநாடெஹெதெஷாஃ டுஃயாநாஃ,
காமுஹெஷெண, வரவயுஷுஷாநாஃ நமராஜீநாநிவ
கடியிடுததாஃ; சுபுராஜதாடெரெண கயகிசு ஜீவகதா-
டாசுயாரணஃ வ வஸூஃ !

ரதூபுராயெஷெஷு ஸிவமுஃஷெஷுநுதஹெயம்
யெததாஹியாஹெநா டுஃயஃ நாதெஹெவ யெகூததாதாந-
டாவெடியதி ! டெயா ஹி நாத டெவஸிவீ டுஃநி ஜிஹீஸூர-
புரவாஹாஹிதெந ஜகூஹெந டுஃயஜிஃ வுரவயதி
ஜகூயதெ ! உகூஃ வ தெஹெவ டுஃயாஹ —

‘புணஹு ஸிரவா டெவஃ வவஹுஜகூ ஜிஹீஸூரடி !
கஃ டுரஷுரவாஹுஹுஸூர ஸாஹி ஸாஹி
யயாசூடி ||

தெதிதாநாஃ டெஹுஷுரணாஃ வஸூஹீநாஃ
ஸஹெவாஹடி !

புரஜெகூ டுஃநிஹுயஃ கதா வவெஹுஷாஃ வஸூ
ஹகூஷாடி || ஹதி ||

த ஜ வ ஸீ வரஸூதீ டெஹாஹியாஹெயவீநு
ஹாணாமாஹெ விஹுஹாஃ 3654 ஸஹுஹாஃ சூஹிதஃ
வஹுஷாஹுயயாசூஃ டெஹாராஷுஹாஹ வுரஹெஹா-
ஹெதஸூயம் டுஃயஃ ஹணாஹாவாஹிஹெஹ வவகி !

ஹெயம் டுஃயஃ சுநகூஸயநராஜகீயகோஸாஹா-
ஹயாஹவணீதவஹெஃ டாஹுஸி த. ஹணவகிஸாஹி

ஹோஸயெய்: தகு தகுதாவதுஸவஹுஜாதகாபுய
 ஸாஹாயெய் வஜைக் ஸாஸாயு, சூழித் வது-
 ஹிஸாயாயாஹ் ஹுஜாவு புகாஸ்தொ ஹவதி !
 தஜிஜெவபுயஹுஜாஸீகூதூ யயாஜதி ஸாஸாயு விஸெ-
 ஷாநு வகுவாபெஷ்யெயாஹாநெ நிவெஸு, ஸிஸிவரா-
 ணாஹ் ஸாஹாயுகஜூஸிஸு, புகிஸெராகதாதூயபுவிவ
 ரணாஸிவெண ஹுவிவஹாஷாஹுஸீகாஸெநெ வாக-
 வரிஸுதூ புகாஸிதொய் யயாஜாஸிஸாமொ பூயை
 ஸஹுஜெயெய் வஸிதவெஸெராஜுதூ, ஸிஸிவராணாஹ்
 புகோஜாவஹு ஹுயாஜிதி ஸாஸாயுயெ ஹவஹ்
 மணநாயு !

ஸிஸிபூயஸாயாரணாஹ் மிவவியபுஸாஸிஹ் து
 ஹவபுராஸிதூஹுஹ் யெயு ! ஹுஜாஸுஹுஸாசு
 ஹுயபுஜிஹவதி ஹுஸுஸாயாஹ் ஹுஹு ஹுஜாஸு ஹுஜி-
 ஹிஸிதூஸுயெயெ !

மாஸெஸாஸெஸிவா, ஹுஜாஸிஹ்

கெஷ. ஸா. ஸுஸு ஹுஸுஸாஸு,
 ஸாஸு ஹுஜாஸு ஹுஸுஸாஸு ஹுஜாஸு ஹுஜாஸு

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலெனத் திகழ்ந்து உலகைப்படைக்குமாற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி மனமுவந்து நகரம், கிராமம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமுர்த்தி விசேஷங்கள் முதலான ஸ்கலவிதமான வஸ்துக்களையும் கல்பிப்பதற்கு இன்றியமையாத சிலப் நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கிறார்கள்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிற்பிகள் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய தேவாலயங்கள், கோபுரங்கள், நகரங்கள், தேவதாமுர்த்திகள் முதலியவைகள் தனது எழில் பெருக்கின் பெருமையினால் இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள், பயிலும் முறை குன்றிவந்தமையால் தக்க முறையில் கார்ப்போரற்று, உருக்குலைந்து, சீரழிந்து உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றி காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க சிலப் நூல்களில் ஒன்றான “மயமதம்” என்னும் இந்நூலானது, தேவ சில்பியான மயனென்னும் முனிவராலியற்றப்பட்டது.

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையத்தில் நெ. 3654 ஆக இருக்கும் இந்நூலில் ஆதியில் 5, 6 அத்தியாயங்கள் மட்டிலும் மஹாராஷ்டிர உரையுடனிருக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் நூல்நிலையத்தில் பிரதான பண்டிதராக இருந்துவந்த த. கணபதி

சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம்செய்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற மயமதத்தில் 1-34 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அநுகர்மவிதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருந்மீலநம் இவைகளடங்கிய இறுதிப் பகுதியான சுமார் 4 அத்தியாயங்கள் கிடைக்காதபடியால் பதிப்பிக்கப் படவில்லை என்று அதன் முகவுரையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயினும் இந்த நூலையே மூலமாக வைத்துக்கொண்டு இதற்கு தமிழில் உரைசெய்து, மூலமும் உரையும் சேர்த்து பதிப்பித்துக் கொடுக்கும்படி தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையக் குழுவினர் எனக்கிட்ட இப்பணியை ஏற்று, திருவனந்தபுரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் நூலை மூலமாக வைத்துக்கொண்டு பற்பல சில்ப நூல்களையும் பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளைச் சீர்திருத்தம்செய்து, திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்துச்சேர்த்தும், பேருழைப்புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இந்நூலானது பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப் பட்டு, சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகத் திகழ வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகிறேன்.

காணேசாத்வைதிவர,

மந்திரமூர்த்தி,

கே. சம். ஸுப்ரமணிய சாஸ்திரி,

ஓய்வுபெற்ற பண்டிதர்,

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால்.

ஸ்ரீ மனேசாய நம: |

உயதவாஹுஸாஹே
வடுவடலாம விஷயாநுகுணிகா ||

விஷய:

வருஷ
ஸம்வதா

வரீக்ஷ
ஸம்வதா

புயதாயுரயெ—

உபொஷாத:

க

க

விஷயாநுகுணிகா

உ

க

விதீயாயுரயெ—

அதுவிதேவஸுவிஸெஷா:

ச

ந

விவியஹுலய:

ந

ச

புராஸாநாநீகாஸநஸயநவாஅநாநி

,,

எ

புராஹணாஜிகாதிபொமஹுலய:

க

ந

தூதீயாயுரயெ—

முராஹுலுதிமுணா:

அ

ந

நிநுலுதிமுணா:

ம

ந

பூராவநீயஹுதிமுணா:

கஉ

எ

வதுயுடாயுரயெ—

ஹுஸம்முஹுலி:

கச

ந

ஹுஸம்ஸாரஹி:

,,

க

விஷயம்

வரு-ஸம்

வ-வ

வண்பாடியாயெ---

வரணாழிகிஷ்டஞ்ஞாநாநி	உடு	ந
புராஜாவதஜாஜிவாநமெஷா: தெஷா		
விநியொமாபு	உக	ந
லாதுராமுரு முகூணம்	உஉ	எ
அதுவ-யஸிபுநா முகூணம்	உந	உ

ஷஷாடியாயெ---

ஸங்குஸூராவநவியி:	உஎ	உ
ஸங்குயொமஜி வஜாணி	உஅ	எ
ஸங்குஸூராவநவியி:	உக	உ
ஜிஷ்டநிண-யவியி:	,,	ரு

ஸஷாடியாயெ---

வடிவிஷ்டாஸவியி: வஜாநா நாராநி	உக	உ
வடியிஷெவதா நாராநி	சடு	டு
உணுகஅணிதவையொ: மெருஷ்டம்	சஉ	க
உணுகவடியிஷெவதா ஸூரநாநி	சந	உ
அணிதவடிஷெவதா ஸூரநாநி	சரு	க
வாஸு-பு-ருஷ்ட முகூணம்	சஎ	உ
வாஸு-பு-ருஷ்டம்மெஷெவதா:	,,	ரு
வாஸு-பு-ருஷ்டம்மெஷு தஜாஜிவாநி	சஅ	அ
உணுகவரஸாயிவடிஷெவதாஸூரநாநி	சக	உ

ஸஷாடியாயெ---

வடிஷெவதாநா வு-தெதிகம்		
ஸுமிஹரணவியி:	ருடு	உ

விஷயம்	வகு-ஸம்	வ-ஸம்
சூத்ராபிஷேகநாநி	கௌ	ரு
உபநாபிஷேகநாநி	கௌ	ச
சூத்ராபிஷேகநாநி	கௌ	ரு
சூத்ராபிஷேகநாநி	,,	எ

வணிகசாஸ்திரம் ---

வாணிகசாஸ்திரம்	கௌ	உ
சூத்ராபிஷேகநாநி	,,	ச
வாணிகசாஸ்திரம்	கௌ	ச
சூத்ராபிஷேகநாநி	கௌ	அ
வாணிகசாஸ்திரம்	கௌ	ரு
வாணிகசாஸ்திரம்	,,	அ
சூத்ராபிஷேகநாநி	கௌ	ச
வாணிகசாஸ்திரம்	,,	க
சூத்ராபிஷேகநாநி	கௌ	ரு
வாணிகசாஸ்திரம்	உரு	ச
சூத்ராபிஷேகநாநி	உரு	க
வாணிகசாஸ்திரம்	உரு	எ
சூத்ராபிஷேகநாநி	உரு	அ
வாணிகசாஸ்திரம்	உரு	உ
சூத்ராபிஷேகநாநி	,,	க
வாணிகசாஸ்திரம்	உரு	எ
சூத்ராபிஷேகநாநி	,,	ரு
வாணிகசாஸ்திரம்	உரு	ரு

விஷயம்:	வர-லம்	வ-லம்
ஸ்ரீவிசீருருக்ஷணம்	உஅ௭	௫
ஸ்ரீவஜ்ஜெயாந்தாதிஸ்ரீவநவியி:	உ௬௩	௬
ஸ்ரீஜாநகாரவியி:	உ௬௪	௪
ஹரி-ஜாதிஷ்ரீ மஹ-ஜாநாநி	உ௬௫	௧௧
ஸ்ரீவிசீருருக்ஷா:	உ௬௭	௮
ஸ்ரீவெ-ராக்ஷணவியி:	உ௬௮	௪
யாமஜனாவதி-ஜாநவியி: வாஸு-பராணி	வியி ௫௩ ௩௩	௬
நெஞ்சாநீருநவியி:	௩௩௩	௩
ஸ்ரீவஜ்ஜெயாந்தாதி	௩௩௮	உ

வனகொநவிஸாஸ்யாயெ---

வனகஜனெ அதுவி-ஜாநம்	௩௧௨	௩
தெஷாந் தாநாநி	௩	௬
தெஷாநகாதி விபெஷா:	௩	௬
உ-வஜனாவநாநி	௩௧௩	௩
விஜாநவியிவிஷ்ணுமஹம்	௩௧௪	உ
விஜாநவய-ஜாயவஜாநி	௩	௮
மாஸீ-மஹவிசு-ராநாநம்	௩௧௫	௬
வஜாதிஸ்ரீ-வஜ்ஜெயாநாநி	௩	௧௩
விராஜாநகாநி	௩௧௭	௩
வஹ்நியதயமெஷா: தெஷாந்		
யுக்ஷணாநி ௩	௩௧௮	௮
வெஷ்யஜாதிவிஜாநாநி தெஷாந்		
யுக்ஷணாநி ௩	௩௨௮	௫
நாமராஜிதி-வியிவிஜாந யுக்ஷணம்	௩௨௯	௧௧
விஜாநவியதயமெஷா: தெஷாந்		
யுக்ஷணாநி ௩	௩௨௯	௮

விஷயம்	பு.வெ.	வ-வெ.
விதனாஜிஷு செவதாஜிஸ்தாநாதி	௩௨௪	௨
விம்ஸாயுராயெ —		
விதனாஜிஷு செவதாஜிஸ்தாநாதி	௩௨௪	௨
விஷுரெ சுமந்நமாநா:	,,	௪
விஷுரெ உஷுரெகாஜிகுஹாநாநாதி	,,	௬
வ ஸிஷுவிஷுநருஷுணம் (௧)	௩௨௪	௪
விஷுருஷுநருஷுணம் (௨)	௩௨௪	௨
கெஷுரெஷுவிஷுநருஷுணம் (௩)	,,	௪
கூடுகொஷுவிஷுநருஷுணம் (௪)	,,	௮
வஷுதவிஷுநருஷுணம் (௫)	௩௨௪	௫
வ ஸிஷுருஷுணம் (௬)	,,	௮
கருஷுணம் (௭)	௩௩௮	௨
வாஷுருஷுணம் (௮)	,,	௫
விஷுகாஷுருஷுணம் (௯)	,,	௪
ஷுஷுருஷுணம் (௧௦)	,,	௪
மாஷுருஷுணம் (௧௧)	௩௩௪	௪
ஷுஷுருஷுணம் (௧௨)	,,	௪
உஷுருஷுணம் (௧௩)	,,	௪
ஷுஷுருஷுணம் (௧௪)	,,	௬
கஷுருஷுணம் (௧௫)	௩௩௨	௩

வனகவிம்ஸாயுராயெ—

விதனாஜிஷு செவதாஜிஸ்தாநாதி	௩௩௪	௨
உஷுருஷுணம் (௧௬)	௩௪௮	௪
ஷுஷுருஷுணம் (௧௭)	௩௪௨	௩
ஷுஷுருஷுணம் (௧௮)	௩௪௪	௨

விஷயம்:	வகுப்பு	வகுப்பு
ஸூட்சுமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	ந.ச.எ	க
ஸ்ரீஹோமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	ந.ச.க	ச
கூவி-தாநயி-தாநயகூழ்ணம்	ந.ந.க	அ
ஹி-கூரவி-தாநயகூழ்ணம்	ந.ந.உ	ய
கூவி-தாநயகூழ்ணம்	ந.ந.ந	ச
ஸ்ரீஹோமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	ந.ந.க	ந
ஸூட்சுமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	ந.ந.எ	ந

மாவியோபாய்யெ—

அதூஷ்விவரிதாநயகூழ்ணம்	ந.ச.க	உ
ஸூட்சுமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	ந.ச.ந	க
ஸ்ரீஹோமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	ந.ச.ச	ச
ஹி-கூரவி-தாநயகூழ்ணம்	ந.ச.ந	உ
ஜயாவஹி-தாநயகூழ்ணம்	ந.ச.எ	ந
ஹி-கூரவி-தாநயகூழ்ணம்	ந.ச.க	ந
ஜெநாஹி-தாநயகூழ்ணம்	ந.எ.உ	ந
ஸ்ரீஹோமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	,,	ந
ஸூட்சுமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	,,	அ
வெஹி-தாநயகூழ்ணம்	ந.எ.ந	க
மஹி-தாநயகூழ்ணம்	ந.எ.அ	ந
கூரவி-தாநயகூழ்ணம்	ந.அ.க	ந
ஸ்ரீஹோமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	ந.அ.உ	உ

தூயோபாய்யெ—

யு.மஹி-தாநயகூழ்ணம்	ந.அ.ந	உ
ஸூட்சுமவிவரிதாநயகூழ்ணம்	,,	ய

விஷயம்:

புற-வாரம்

புராணாடிபுராணாடிநாதி	ந.அ.க	ச
சுபுராணாடிபுராணாடிநாதி	ந.அ.எ	உ
உயுரிபுராணாடிபுராணாடிநாதி	,,	ரு
உதுரிபுராணாடிபுராணாடிநாதி	ந.அ.அ	உ
புராணாவிஷாராநாதி	ந.அ.க	ரு
புராணாவிஷாராநாதி	,,	எ
புராணாவிஷாராநாதி	ந.க.டி	எ
சுபுராணாவிஷாராநாதி	ந.க.க	ந
புராணாவிஷாராநாதி	ந.க.உ	க
சுபுராணாவிஷாராநாதி	ந.க.ச	க
யுபுராணாவிஷாராநாதி	ச.ரா.ந	உ
ந.க.க.உ.புராணாவிஷாராநாதி	,,	க
புராணாவிஷாராநாதி	ச.ரா.ச	க
புராணாவிஷாராநாதி	ச.ரா.க	உ
புராணாவிஷாராநாதி	ச.ரா.அ	டி
புராணாவிஷாராநாதி	ச.ரா.க	க
புராணாவிஷாராநாதி	ச.க.உ	க

உதாவிபுராணாடிபுராணாடி—

சுபுராணாவிஷாராநாதி	ச.க.க	உ
உயுரிபுராணாவிஷாராநாதி	,,	அ
உதுரிபுராணாவிஷாராநாதி	ச.உ.டி	க

விஷயம்	பெ-ஸ்	வெ-ஸ்
அரபொலாதிஷு ஹஸ்ராநாதி	சஉடு	௬
அரபொலாதிவணகாதி	சஉக	௫
மொவூரஅரநி, மஹாநாதி	சஉச	உ
மொவூரஅரநி, மஹாநாதி	,,	எ
மொவூரவிஷாரத: உஜிவாநாதி	சஉரு	உ
ஸ்ரீகராதிவணகமொவூரநாநாதி	சஉசு	௬
வணகாதிவணகமொவூரநாநாதி		
ஸ்ரீவாணகமொவூரநாதி	சஉஎ	டு
வணகமொவூரநாதி		
விஷாரநாதி	சஉஉ	௫
தெய்வம் அரபொலாநாதி	சஉஎ	அ
மொவூரநாதி, மொவூரநாதி	சஉஅ	௬
ஸ்ரீகராதி, மொவூரநாதி (க)	சஉசு	,,
நாதி, மொவூரநாதி (உ)	சஉடு	,,
காணவிஷாரத, மொவூரநாதி (உ)	சஉக	உ
விஷாரநாதி, மொவூரநாதி (அ)	,,	௬
விஷாரநாதி, மொவூரநாதி (ரு)	சஉஉ	எ
விஷாரநாதி, மொவூரநாதி (சு)	சஉஉ	௫
ஸ்ரீகராதி, மொவூரநாதி (எ)	சஉச	௫
ஸ்ரீகராதி, மொவூரநாதி (அ)	,,	௬
கொலாதி, மொவூரநாதி (௬)	சஉசு	உ
விஷாரநாதி, மொவூரநாதி (டு)	,,	அ
விஷாரநாதி, மொவூரநாதி (கக)	சஉஎ	௫
விஷாரநாதி, மொவூரநாதி (கஉ)	சஉஅ	ச
விஷாரநாதி, மொவூரநாதி (கஉ)	சஉசு	உ

விஷயம்	வர-ஸம்	வ-ஸம்
ஸ்ரீவிபராமொவாரஞ்சுண்ணம் (கரு)	சசக	௮
அதம-ஹவமொவாரஞ்சுண்ணம் (கரு)	முரு௮	௮

வணவிம்ஸாஸ்யாயெ—

உண்பநிஜோணவியை	சருந	உ
முஜாஜிஷு உணவஸூநாநி	,,	ச
வாஸாஜிஷு-ஜாநி உணவாநி	,,	அ
தெஷாம் நாமாநி	சருச	ந
தெஷாஜீநாம் உணவஞ்சுண்ணம்	,,	அ
தெஷாம் நாமாநி	,,	க
நரவஉணவஞ்சுண்ணம்	சருரு	உ
தெஷாம் நாமாநி	,,	ந
ஸகிஜாநாஜீநி	,,	க
வாஷோஜாநி	சருக	அ
ஸகிஷாநாஜிஜாநாநி	சருள	க
உணவஞ்சுண்ணம்	சருஅ	அ
வ்வாஞ்சுண்ணம்	சருக	உ
நாமஞ்சுண்ணம்	சகக	உ
உயிகாஉணவஞ்சுண்ணம்	,,	க
வ்விஜய உணவஞ்சுண்ணம்	,,	ள
உணவஞ்சுண்ணம்	,,	க
வ்விஜய உணவஞ்சுண்ணம்	சகஉ	உ
விஜய உணவஞ்சுண்ணம்	,,	ந
கருஜானகாரிதா உணவஞ்சுண்ணம்	,,	ச
வ்விஜய உணவஞ்சுண்ணம்	,,	ள

விஷயம்:	பு-வர	வ-வர
அதாரபுராதிகுணநாநாநி	சகந	ச
அதாரபுரகுணருகூணம்	சகச	உ
யொநிகுணருகூணம்	சகந	அ
சுய-அம்உ குணருகூணம்	சகச	உ
கி கொணகுணருகூணம்	,,	க
வருககுணருகூணம்	,,	அ
ஷடகொணகுணருகூணம்	சகஎ	உ
படிகுணருகூணம்	,,	க
சுஷாபுரகுணருகூணம்	சுகஅ	உ
வெபாபுரகுணருகூணம்	,,	க
வெபாபுரகுணருகூணம்	சுகச	உ
உவெபாபுரகுணருகூணம்	சஎய	உ
வெபாபுரகுணருகூணம்	சஎக	உ
வெபாபுரகுணருகூணம்	சஎந	உ
வெபாபுரகுணருகூணம்	சஎச	உ
பரிவெபாபுரகுணருகூணம்	,,	ந
சுருஷாபுரகுணருகூணம்	,,	ய
வெபாபுரகுணருகூணம்	சஎந	எ
சுயம்சுபாபுரகுணருகூணம்	,,	அ
வெபாபுரகுணருகூணம்	சஎச	உ
வெபாபுரகுணருகூணம்	,,	ந
உவ-அம்உ குணருகூணம்	,,	ய
காபாபுரகுணருகூணம்	சஎஎ	ந
காபாபுரகுணருகூணம்	,,	அ
நருககுணருகூணம்	,,	க

வினா:	பு.உ.	ப.உ.
உத. களபிகளை வடுக்கிணம்	சஎஎ	க
இயகொபரணை வடுக்கிணம்	சஎஅ	உ
வகுண-கொபரணை வடுக்கிணம்	,,	உ
கூடுயாரணை வடுக்கிணம்	,,	ச
மூவாமணை வடுக்கிணம்	சஎக	அ
மளவழை வடுக்கிணம்	சஅடி	எ
ம.ம-கணை வடுக்கிணம்	சஅக	அ
காயுழை வடுக்கிணம்	சஅந	உ
காயுழை-தணை வடுக்கிணம்	,,	அ
கணைவரிசை யாரகரணையி:	சஅரு	ரு
யநகை வடுக்கிணம் (க)	சஅக	ந
மூவாமணை வடுக்கிணம் (உ)	,,	க
உ.மயுழை வடுக்கிணம் (உ)	சஅஎ	ச
மூவாமணை வடுக்கிணம் (ச)	,,	க
செ.காணை வடுக்கிணம் (ரு)	சஅஅ	க
பவ-கணை வடுக்கிணம் (க)	சஅக	ரு
ஸ்ரீராமகணை வடுக்கிணம் (எ)	சகக	ச
உ.மயுழை வடுக்கிணம் (அ)	சகக	ரு
யநாடி-கணைவாதி செவாடி-நாதி	சகந	உ
உத: காம-கணைவாதி		
வெவ்முயுழை யொரிதி	,,	எ
காம-கணை வடுக்கிணம் (க)	,,	க
மளவழை வடுக்கிணம் (உ)	சகச	ச
மூவாமணை வடுக்கிணம் (ந)	,,	அ
மூயாரணை வடுக்கிணம் (மு)	சகரு	ச

நிஷயா:	உயு-லரி	வ-லரி
ஸௌ வஜ்ஜணவருக்ஷணம் (ரு)	சகக	உ
ஂரஂபரகாணஜணவருக்ஷணம் (கூ)	,,	கூ
ஸ்ரீஹஜ்ஜணவருக்ஷணம் (எ)	சகஅ	கூ
ஸவ-ஃதொஹஜ்ஜணவருக்ஷணம் (அ)	சகக	ரு
ஜாஜிர-ஂவாஜிஜணவருக்ஷணம்	ருரக	கூ
மஜஹஜணவருக்ஷணம்	,,	கூ
புரஸாஜாகாரஜணவருக்ஷணம்	ருரஉ	உ
மஜஹபுரஸாஜஜணவருக்ஷணம்	,,	ச
உயிகாஜணவருக்ஷணம்	,,	ரு
ஜயகீபாஜணவருக்ஷணம்	,,	கூ
ஸஂஹாஹ-ஃவஜ்ஜி:	ருரரு	உ
ஸஂஹாகூதி:	ருரக	உ
ஜெவாஜிஹஂஹாஹ-ஃஜ்ஜவஜ்ஜணி	,,	ரு
வணிகஃபரஂஜ்ஜானாஂ பரிநூஹஂஹ		
நிஷேய:	,,	கூ
ஸஂஹவிஹாரெண ஸித்திவிஹஂஹாரஂ	ருரஎ	கக
சுமஹ-ஃஸூரநாநி	ருரஅ	உ
அதாரபுருக்ஷணவித்ரஂ		i
யொநிகுக்ஷணவித்ரஂ		ii
சுய-ஃஅஂஜ்ஜகூணவித்ரஂ		iii
திஃகொணகூணவித்ரஂ		iv
வஜ்ஜகூணவித்ரஂ		v
ஷடஃகொணகூணவித்ரஂ		vi
வஜ்ஜகூணவித்ரஂ		vii
சஷ்டாரபுருக்ஷணவித்ரஂ		viii
iv.		

கடி

விஷயம்

பு-லம்

பு-லம்

தவழை புகாராணம்

ix

ஸகரா குண விதம்

x

பகரா குண விதம்

xi

மெவா துயயொதி வடிபுதம்

அதாரகுண விதம் xii

உயலெத வடுவடாய-2 விஷயநாகுணிகா

ஸகரவா ||

—————

உயர்தொ வடுவடலாடு முலாமுலவாடு ||

முலவாடு:	சுமுலவாடு:	வடடு	வடிதூ
விரடுலாதி	விருலாதி	கசு	டு
திதி-தூ	திதி-தூ	க, டு	டு
வெடுடு	வெடுடு	கடு	உ
தி, மஸு	தி, மஸு	கடு	மு
வெடுடு	வெடுடு	உகசு	சு
சு, முலாதி	சு, முலாதி	,,	கக
தூ	தூ	உகடு	சு
வடுடு	வடுடு	உகடு	உ
தி, வு	தி, வு	உகடு	சு
வடுடு:	வடுடு	கடு	உ
வடுடுடு	வடுடுடு	கடு	டு
டுடுடுடு	டுடுடுடு	கடு	சு

மயமதம் தூவபாகத்தில் திறை திருத்தம்

திறை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி
ஸம்கரி	ஸம்ஸகரி	15	12
நிகம்	நிகம்	19	13
ஸடுபுரதி	ஸடுபுரதி	36	11
வெளிய	வெளிப்பக்க	225	15
இவை	இவைகளைச்	280	4
கெட்டிக்க	இடிக்க	281	5
,,	,,	281	8
,,	,,	,,	11

(சுத்தளவு)	(விஸ்தாரம்)	288	7
வியா	வியாதி	306	7
நிர்ம	நிர்கம	329	4
சார்வதேசிக	ஸார்வதேசிக	„	10
ஹாரங்க	ஹாராங்க	346	10
தாளீ	நாளீ	372	16
கிருக	கிருகர	440	7

**மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வ பாகத்தின்
விஷயானுக்கிரமணிகை.**

விஷயம்	பக்கம்	வரி
1-வது அத்தியாயத்தில் :—		
முன்னுரை	1	1
விஷய அட்டவணை	2	1
2-வது அத்தியாயத்தில் :—		
நான்குவித விஸ்துக்கள்	4	2
இரண்டு விதமான பூமிகள்	5	7
பிராஸாதம், அரீகம், ஆஸநம், சயநம் என்பவைகள்	5	11
பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்குரிய பூமிகள்	6	4
3-வது அத்தியாயத்தில் :—		
கிரஹிக்கத் தக்க பூமிகள்	8	2
இகழ்த்தக்க பூமிகள்	10	11
புகழ்த்தக்க பூமிகள்	12	13
4-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பூமி ஸங்கிரஹவிதி	14	2
பூமி ஸம்ஸ்காரவிதி	14	12
5-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பரமாணு முதல் கிஷ்ட வரையில் அளவுகள்	20	5
பிராஜா பத்தியம் முதலிய அளவுகளும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	21	3
மாத்திராங்குல லக்ஷணம்	22	10
நான்குவித சில்பிகளின் லக்ஷணம்	23	3

விஷயம்	பக்கம்	வரி
6-வது அத்தியாயத்தில் :—		
சங்குஸ்தாபன விதி	27	2
சங்குவுக்கான மரங்கள்	28	10
சங்குஸ்தாபன விதி	29	1
திக்குநிர்ணயவிதி	29	4
7-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பதவிந்யாஸ விதியும் பதங்களின் பெயர்களும்	36	2
பதாதி தேவதைகளின் பெயர்கள்	40	1
மண்டுக பதம், சண்டித பதங்கள் சிறந்தவைகளென்பது	42	14
மண்டுகபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	43	1
சண்டிபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	45	10
வாஸ்து புருஷலக்ஷணம்	47	5
வாஸ்து புருஷ அங்கதேவதைகள்	47	11
வாஸ்து புருஷ அங்கங்களில் விலக்க வேண்டியவைகள்	48	14
மண்டுகபத பரமசாயிபத தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	49	4
8வது அத்தியாயத்தில் :—		
பததேவதைகளுக்குத் தனித்தனியே பலிஹரணவிதி	50	2
பததேவதைகளுக்குப் பொதுவாக பலிஹரணவிதி	53	7
9வது அத்தியாயத்தில் :—		
கிராமங்களின் அளவுகளும், அமைப்புகளும்	56	2
குரோசம் முதலிய அளவுகள்	56	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கிராமாதிகளின் தண்டமானம்	57	7
நகரங்களின் அளவுகள்	58	7
மூன்றுவிதமான கிராம அளவுகள்	59	5
மூன்றுவிதமான கேடங்களின் அளவுகள்	,,	10
மூன்றுவிதமான கர்படங்களின் அளவுகள்	,,	17
மூன்றுவித தூர்கங்களின் அளவுகள்	60	5
பற்பல நகரங்களின் அளவுகள்	,,	11
ஆயாதிவிதி	61	14
உத்தமோத்தமாதி கிராமங்கள்	64	6
ஷுத்திர கிராமங்கள்	65	14
8 விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	67	1*
கிராமவீதிகளின் பெயர்கள்	67	5
பாதைகளினால் 8 விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	69	12
கிராமங்களில் தண்டச்சேதம்		
கூடாதென்பது	73	5
கிராமங்களில் வழிகளும் அவைகளின் பதங்களும்	73	8
கிராமங்களில் பிராம்ஹணத்தி வாஸஸ்தானங்கள்	75	5
சிவாலயஸ்தானம்	76	4
தேவாலயங்களில் ஸபாமண்டப நிர்மாணவிதி	79	5
தேவாலயங்களில் விமானம், கோபுரங்கள்	81	4
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில் துவாரங்கள்	82	14
கிராமாதிகளில் தேவாலயங்கள் கூடாதவிடங்கள்	83	9
கோசால முதலியவைகள் இருக்கவேண்டிய இடங்கள்	,,	14
கிராமாதிகளில் கர்புவிந்யாஸவிதி	87	18

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கர்ப்பாஜனத்தின் மானம்	92	14
கர்ப்ப நியாஸ ஸ்தானங்கள்	93	19

10வது அத்தியாயத்தில் :—

பற்பல நகரமானங்களும் அவைகளின் அமைப்புக்களும்	98	2
12 விதமான நகரங்களின் லக்ஷணங்கள்	101	1
7 விதமான தூர்கங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	105	12
கோட்டை வாசல்களை கல்பிக்கவேண்டிய விதி	107	8
கோட்டைச் சுவர்களின் அளவுகள்	108	1
நகரங்களின் வழிகளின் அமைப்புகள் முதலியவைகள்	110	18
நகரங்களில் வைசியர் முதலியவர்கள் வளிக்கவேண்டிய இடங்கள்	116	8

11-வது அத்தியாயத்தில் :—

ஏழுவிதமான பூமிலம்பமானங்கள்	122	2
தேவர் முதலியவர்களுக்கு தலங்களின் எண்கள்	127	10

12-வது அத்தியாயத்தில் :—

தேவாலயம் முதலியவைகளில் கர்பஸ்தானங்கள்	129	2
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில், கர்ப நியாஸத்தில் விசேஷம்	141	8
பல தலங்களுள்ள கிருஹத்தில் கர்பஸ்தானங்கள்	150	16
கர்ப்பநியாஸம் செய்யக்கூடாத காலம்	154	1
பிரதமேஷ்டகா ஸ்தாபன விதி	156	9

வீஷயம்

பக்கம் வரி

13-வது அத்தியாயத்தில் :—

உபபீட விதி	161	2
உபபீடமானம்	,,	7
வேதிபத்திர லக்ஷணம்	162	6
பிரதிபத்திர லக்ஷணம்	163	1
ஸுபத்திர லக்ஷணம்	,,	11
அவைகளின் விசேஷங்கள்	165	12

14-வது அத்தியாயத்தில் :—

ஜாங்கல பூமி லக்ஷணம்	167	2
அநூபபூமி லக்ஷணம்	,,	9
உபானத்தை கல்பிக்கவேண்டிய முறை	168	1
அதிஷ்டானமென்பது	169	3
ஜங்காவர்த லக்ஷணம்	,,	5
பூமிதேசமென்பது	,,	9
அதிஷ்டானமானங்கள்	,,	13
திரி 3, தலாதி அதிஷ்டானமானங்கள்	170	11
உபானத்தின் அங்கங்களின் மானங்கள்	172	5
அதிஷ்டானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	182	13
ஜகதீ முதலியவைகளின் நிர்கமமானம்	,,	15

15-வது அத்தியாயத்தில் :—

பாதங்களின் உயரம் அகலம், அலங்காரங்கள்	185	2
ஸ்தம்பத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸ்தம்ப மானங்கள்	,,	8
ஸ்தம்ப விஸ்தார மானம்	186	6
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் மானம்	187	17
பிரம்ஹ காந்தம் முதலான ஸ்தம்ப லக்ஷணங்கள்	188	6
ஸ்ரீகரம் முதலான ஸ்தம்ப கலச லக்ஷணங்கள்	192	11

விஷயம்	பக்கம்	வரி
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியில்		
கல்பிக்கவேண்டியவைகள்	193	1
வீரகாண்ட லக்ஷணம்	194	12
பொதிகையின் லக்ஷணம்	195	1
பித்திஸ்தம்ப நிஷ்கிராந்தமானாதிகள்	198	4
ஸ்தம்பங்களின் மத்தியமானம்	,,	9
தேவாலயங்களில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	199	14
வீடுகளில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	,,	16
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	201	10
ஸ்தம்ப விருக்ஷங்களை கிரஹிக்க வேண்டிய இடங்கள்	,,	17
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	202	1
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற சிலைகளின் லக்ஷணம்	203	12
ஸ்தம்பங்களுக்கு விலக்கப்பட்ட மரங்கள்	203	12
பிராம்ஹணர், அரசர்களுக்கு தேவாலய சிலையை கிரஹிக்கலாமென்பது	205	16
சுத்தம், மிசர்ம் ஸங்கீர்ணம் என்னும் வீடுகளின் லக்ஷணம்	206	8
விருக்ஷாதி கிரஹணவிதி	,,	15
ஸ்திரீ-புருஷ-நபும்ஸக விருக்ஷலக்ஷணம்	207	11
முஹூர்த்தஸ்தம்ப லக்ஷணம்	208	1
மரங்களை வெட்டவேண்டிய முறை	,,	6
வெட்டும்பொழுது காணப்படும் சுபாசுப நிமித்தங்கள்	210	1
முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை எடுத்து வரவேண்டியவிதம்	211	12
தேவாதிகளின் முஹூர்த்தஸ்தம்ப விருக்ஷங்கள்	213	3
தூண்களின் உயரம் முதலியனவைகள்	,,	9

விஷயம்	பக்கம்	வரி
தேவாலயங்களுக்கு மட்டிலும்		
உபயோகிக்கத்தக்க மரங்கள்	214	3
நான்குவிதமான மண்களும்		
அவைகளின் ஸம்ஸ்காரங்களும்	215	6

16வது அத்தியாயத்தில் :—

உத்தரம் முதல் கூரை வரையிலுள்ளவை		
களின் லக்ஷணம்	218	2
உத்தரத்தின் லக்ஷணம்	,,	5
வாசன லக்ஷணம்	219	3
பிரமாலிகையின் லக்ஷணம்	219	16
தண்டிகையின் லக்ஷணம்	220	3
கோபன லக்ஷணம்	221	3
கபோதபாலீ லக்ஷணம்	,,	17
பிரஸ்தர லக்ஷணம்	230	14
ஜாலக ஸ்தானங்களும், அவைகளின்		
அளவுகளும்	233	10
கவாஷும் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	234	8

17வது அத்தியாயத்தில்

மல்லலம் முதலிய 6. ஸந்திகளின்		
லக்ஷணங்கள்	238	11
மல்லலாதி லக்ஷணம்	240	8
ஸ்தம்பத்தில் ஸந்திஸ்தானம்	246	13
ஷட்சிகை முதலிய ஸந்திகளின்		
லக்ஷணங்கள்	247	11
சிகையைக் கூறும் பதங்கள்	249	4
சங்குவைக்கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸந்திநிஷித்த ஸ்தானங்கள்	,,	13
பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு மேலே		
ஸந்தி முதலியவைகள் கூடாடுதன்பது	253	1

விஷயம்	பக்கம்	வரி
18வது அத்தியாயத்தில் :—		
களபூஷணத்தி லக்ஷணம்	256	2
வேதிகையின் பா தவேசனமானம்	256	13
களபூஷணங்கள்	257	4
8-விதமான சிகரமானங்களும்		
அவைகளின் பெயர்களும்	258	1
8-விதமான விலுபாமானங்களும்		
அவைகளின் பெயர்களும்	259	1
10 விதமர்ன சிகரங்களும் அவைகளின்		
அலங்காரங்களும்	,,	11
ஸ்தூபியின் மானமும், அதன்		
அலங்காரங்களும்	260	10
ஸ்தூபியின் அலங்காரங்களின் பாகங்கள்	277	1
லேபன கல்கம் செய்யும் முறை	279	8
பந்தோதகோத்பாதன விதி	281	3
கோபானஸீ சாதகவிதி	282	13
கநாச்சாதகவிதி	283	1
சிகரத்தில் கல்பிக்கக் கூடியவைகளும்		
கல்பிக்கக் கூடாதவைகளும்	284	7
கருங்கல்லுப்போல் மிகவும் உறுதியான		
பந்தந திரவிய உத்பாதனவிதி	,,	17
மூர்தேஷ்டகையின் லக்ஷணம்	286	3
ஆத்யேஷ்டகை மூர்தேஷ்டகைகள்,		
ஒரே விதமாக இருக்கவேண்டுமென்பது	,,	15
ஸ்தூபிகீல லக்ஷணம்	287	16
ஸ்தூபியின் கீழே ரத்னங்களை வைக்க		
வேண்டிய முறை	293	11
துவஜ ஸ்தாபனவிதி	294	7
ஹர்மியங்களில் கர்பஸ்தானங்கள்	295	15
ஸ்தூபிகீல விருக்ஷங்கள்	297	15
ஸம்புரோக்ஷண விதி	298	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
யாகமண்டப நிர்மாண விதி	300	11
வாஸ்து சாந்தி விதி	301	13
நேத்ரோக்மீலன விதி	303	5
ஸ்தபதி முதலியவர்களுக்கு வெகுமான மளிப்பது	308	3

19வது அத்தியாயத்தில்

ஏக பெளமத்தின் 4 வித அளவுகளும்		
அவைகளின் பெயர்களும்	312	4
அவைகளின் அமைப்புகள்	,,	13
முகமண்டப மானம்	313	4
விமான பித்தி விஷ்கம்ப மானம்	314	1
விமானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	16
நாளீ கிரஹவிஸ்தார மானம்	315	9
பத்மம் முதலான அலங்காரங்கள்	316	1
துவாரமான லக்ஷணம்	317	10
5விதமான தலபேதங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	318	12
வைஜயந்தம் முதலான விமானங்களின் லக்ஷணம்	320	11
நாகரம் முதலான 3விதமான லக்ஷணம்	322	11
அடித்தலத்தில் அமைக்கவேண்டிய தேவதைகளும் அவர்களின் ஸ்தானங்களும்	,,	17
இரண்டாவது தலம் முதல் தேவதைகளையமைக்கவேண்டிய இடங்கள்	324	1

20வது அத்தியாயத்தில்

இரண்டாவது தலத்தின் 5வித உயர அளவுகள்	326	2
விஸ்தாரத்தில் அங்கங்களின் அளவுகள்	,,	9

விஷயம்	பக்கம்	வரி
விமானத்தில் மஸூரகம் முதல் சும்பம்		
வரையில் அங்கங்களின் அளவுகள்	326	13
ஸ்வஸ்திக விமான லக்ஷணம்	1. 327	7
விபுலசுந்தர	2. 328	1
கைலாஸ்	3. ,,	5
கூடகோஷ்டக	4. ,,	16
பர்வத	5. 329	7
ஸ்வஸ்திபந்த	6. ,,	11
கல்லியாண	7. 330	1
பாஞ்சால	8. ,,	7
விஷ்ணுகாந்த	9. ,,	10
ஸுமங்கல	10. ,,	14
காந்தார	11. 331	6
ஹஸ்திபிருஷ்ட	12. ,,	9
மனோஹர	13. ,,	12
ஈசகாந்த	14. 332	1
குபேரகாந்த	15. ,,	5
புருஷாதி விமானங்கள்	333	8

21வது அத்தியாயத்தில் :—

திரி 3 தல விமான மானங்கள்	336	2
முகமண்டப லக்ஷணமும்		
அலங்காரங்களும்	337	12
ஹஸ்திபிருஷ்ட- விமான லக்ஷணம்	342	5
பத்திரகோஷ்ட விமான லக்ஷணம்	346	1
ஸுமங்கல விமான லக்ஷணம்	,,	16
மூரீ போக விமான லக்ஷணம்	347	16
அர்பித அனர்பித லக்ஷணம்	351	12
நாளீ கிரஹ மானங்கள்	352	1
பத்திர மகர சித்திர தோரண	-	
லக்ஷணங்கள்	,,	11

விஷயம்	பக்கம்	வரி
அஷ்டமங்களங்கள்	355	10
விருத்த ஸ்புடிதம் முதலிய அலங்கார லக்ஷணம்	356	13
ஸோபான லக்ஷணம்	359	9

22வது அத்தியாயத்தில்

சதுஸ் 4 தல விமான மானங்கள்	361	2
ஸுபத்திர விமான லக்ஷணம் 1.	363	14
ஸ்ரீவிசால ,, 2.	364	6
பத்திரகோஷ்ட ,, 3.	365	1
ஜயாவஹ ,, 4.	367	3
பத்திரகூட ,, 5.	,,	9
மனோஹர ,, 6.	372	5
ஆவந்திக ,, 7.	,,	9
ஸுகாவஹ ,, 8.	,,	15
பஞ்சபௌமாத்ரி துவாதச பௌமாந்த மானங்கள்	376	3
கிரஹபிண்டி முதலியவைகளின் மானங்கள்	378	9
கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளின் ஸ்தானம் முதலியவைகள்	381	6
விமான சிரோலக்ஷணம்	382	4

23வது அத்தியாயத்தில்

இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள்	385	2
ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள் ,,	,,	14
பிராஸாத முகாயாம மானங்கள்	386	8
அல்ப பிராஸாத பிராகார மானங்கள்	387	1
மத்திம ,, ,,	,,	13
உத்தம ,, ,,	388	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
மதில்களின் அசல அளவுகள்	389	8
மதில்களின் உயர அளவுகள்	,,	13
மதில்களின் அலங்காரங்கள்	390	3
ஆவரண மண்டப லக்ஷணங்கள்	391	6
பிராகாரங்களின் உச்சியில விநாஷபங்கள்		
முதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது	392	16
ஆவரண தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	394	11
தேவாலய துவாரமானது, வருடப்பண்ட		
விடத்திலிருப்பகரூர் என்பது	403	3
நிருத்த மண்டபம் முதலியவைகளின்		
ஸ்தானம்	,,	11
பீடாங்கங்களின் மானம்	,,	16
துவளம் முதலியவைகளின் ஸ்தானங்கள்	406	1
விஷ்ணு ஆலயத்தில் பரிபுரங்களின்		
ஸ்தானங்கள்	410	9
விருஷப லக்ஷணம்	412	7

24வது அத்தியாயத்தில்

கஷுத்திர அல்ப ஆலயங்களில் துவார		
சோபாதி பஞ்சக மானம்	419	2
மத்திம ஆலயத்தில் துவார சோபாதி மானம்	,,	12
உத்தம	,,	3
துவார சோபாதி பஞ்சகம்	421	9
கோபுர துவார நிர்கம மானங்கள்	424	1
கோபுர துவார மூல விஸ்தார மானங்கள்	,,	7
விஸ்தார அளவின்பேரில் உயர அளவு	425	4
ஸ்ரீகரம் முதலிய 15 விதமான		
கோபுரங்களின் பெயர்கள்	427	1
ஏக தலம் முதல் ஸப்த தலம் வரையில்,		
அதிஷ்டானம் முதல் சிகைவரையில்		
மானங்கள்	,,	13
தலங்களின் துவார மானங்கள்	437	12

விஷயம்		பக்கம்	வரி
கோபுரத்தின் அலங்காரங்கள்		438	8
ஸ்ரீகர கோபுர லக்ஷணம்	1.	439	7
ரதிகாந்த	2.	440	11
காந்த விஜய	3.	441	3
விஜயவிசால	4.	,,	17
விசாலாலய	5.	442	16
விப்ரதீகாந்த	6	443	16
ஸ்ரீகாந்த	7.	444	4
ஸ்ரீகேச	8.	,,	18
கேசவிசால	9.	446	1
ஸ்வஸ்திக	10.	,,	13
திசாஸ்வஸ்திக	11.	447	9
மத்தள	12.	448	6
மாத்ராகாண்ட	13.	449	1
ஸ்ரீவிசால	14.	,,	16
சதுர்முக	15.	450	10

25வது அத்தியாயத்தில் :—

மண்டப நிர்மாண விதி	453	2
கிராமாதிகளில் மண்டபஸ்தானங்கள்	,,	6
வாஸாதிகளின் மண்டபங்கள்	,,	10
அவைகளின் பெயர்கள்	454	7
தேவாதி மண்டப லக்ஷணம்	,,	12
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	15
அரசனுக்குரிய மண்டப லக்ஷணம்	455	3
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	5
பத்திகளின் அளவுகள்	,,	10
தூண்களின் உயரங்கள்	456	14
அதிஷ்டானம் முதலியவைகளின்		
அளவுகள்	457	13
மண்டப லக்ஷணம்	458	15

விஷயம்	பக்கம்	வரி
பிரபையின் லக்ஷணம்	459	5
ரங்க லக்ஷணம்	461	3
மாலிகா மண்டப லக்ஷணம்	„	9
பிரதிமத்திய மண்டப லக்ஷணம்	„	9
மேருஜ „	„	13
பிரஹ்மாஸன „	462	11
விஜய „	„	4
கல்யாண காரிதா „	„	10
ஸித்த „	„	13
சதுரச்ரம் முதலிய குண்டங்கள்	463	11
சதுரச்ர குண்ட லக்ஷணம்	464	1
யோநி „	465	12
அர்த்த சந்திர „	466	1
த்ரினீகாண „	„	6
விருத்த „	„	10
ஷட் கோண „	467	1
பத்ம „	„	7
அஷ்டாச்ர „	468	1
ஸப்தாச்ர „	„	9
பஞ்சாச்ர „	469	4
மஸூகபத பீஜவிதி	470	4
பத்ம பத்திர மண்டப லக்ஷணம்	471	3
பத்ரக „	473	3
நிருத்த „	„	15
சிவ „	474	7
ஆஸ்தான „	475	1
வேத „	„	14
அலங்கார „	„	16
பிரஹ்மஸ்தல „	476	6
பத்ர „	„	11
தர்ப „	477	11

விஷயம்		பக்கம்	வரி
கௌசிக	லக்ஷணம்	477	14
ஜாதிக	„	„	18
நந்த	„	478	1
பத்ரகௌசிக	„	„	3
ஜயகோச	„	„	5
பூர்ணகோச	„	„	7
குலதாரண	„	„	9
ஸுகாங்க	„	479	14
ஸௌக்கிய	„	480	15
கர்ப	„	481	18
மால்ய	„	483	4
மால்யாபுது	„	„	18
மண்டபத்தை விஸ்தாரம் செய்யும் முறை		485	11
தன மண்டப லக்ஷணம்	(1)	486	3
ஸூபூஷண	„ (2)	„	12
மங்கள்ய	„ (3)	487	6
ஸ்ருக	„ (4)	„	18
துரோண	„ (5)	488	12
கர்வட	„ (6)	489	8
ஸ்ரூப	„ (7)	490	11
மங்கள	„ (8)	491	9
தனம் முதலிய 8 மண்டபங்கள் தேவாதி			
	களுக்கு	493	1
இனி கூறப்படும் 8 மண்டபங்கள்			
வைசியாதிகளுக்கு	„	„	11
மார்கமண்டப லக்ஷணம்	(1)	„	13
ஸௌபத்ர	„ (2)	494	6
ஸுந்தர	„ (3)	„	15
ஸாதாரண	„ (4)	495	6
ஸௌக்ய	„ (5)	496	3
ஈசுவரகாந்த	„ (6)	497	1
ஸ்ரீ பத்ர	„ (7)	498	7

விஷயம்	பக்கம்
ஸர்வதோபத்ர லக்ஷணம்	(8) 499
ஜாதிருபாதி	501
கிரஹ	502
பிராஸாதாகார	502
கிருஹ பிராஸாத	505
மாலிகா	506
ஜலகிரீடா	506
தூண்களுக்கு உரிய மரங்கள்	505
ஸ்தம்ப வடிவங்கள்	506
தேவாதிகளுக்கு ஸ்தம்ப	
யோக்கியமானவைகள்	507
வைசிய சூத்திரர்களுக்கு	
கருங்கல் தூண் கூடா தென்பது	508
தூணின் அகலத்தினால் சுவற்றின்	
விஸ்தாரம்	507
த்ரிகர்பஸ்தானங்கள்	508
மண்டமுகங்கள்	510
சதுரச்ர குண்ட சித்திரம்	I
யோநி	II
அர்த்த சந்திர	III
திரிகோண	IV
விருத்த	V
ஷட்கோண	VI
பத்ம	VII
அஷ்டாச்ர	VIII
மற்றொரு விதம்	IX
ஸப்தாச்ர	X
பஞ்சாச்ர	XI
3 மேகலை, யோநி, பத்மத்துடன் சதுரச்ர	
குண்ட சித்திரம்	XII

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வபாகம்

விஷயானுகிரமணிகை முற்றும்.

தெனியூதாநாம் உநி ஸ்ரோநெ தென்தூதாநாம் உநி வாம்;
யூக் உநி லாநி ।

குடிகள வலுவுபுகாரம் அ ஹுவநீகூரா வரிமுஹடி !
உமொவகரணம் வெவ பங்குஹுவநாநாமகூடி || ௩ ||

வலுவு ஹுவநீகூரா வலுவுகூரீனியி தயா !
முமாரீநாம் அ ஹுவநீகூரா வலுவுகூரீனியி தயா || ௪ ||

ஹுவநீகூரா வலுவுகூரீனியி தயா || ௫ ||
உவலீனியி வெவபங்குஹுவநாநாம் து வலுவுகூரீனியி || ௬ ||

ஹுவநீகூரா வலுவுகூரீனியி தயா || ௭ ||
வலுவுகூரீனியி தயா || ௮ ||

வலுவுகூரீனியி தயா || ௯ ||
ஹுவநீகூரா வலுவுகூரீனியி தயா || ௧௦ ||

ஹுவநீகூரா வலுவுகூரீனியி தயா || ௧௧ ||
ஹுவநீகூரா வலுவுகூரீனியி தயா || ௧௨ ||

ஹுவநீகூரா வலுவுகூரீனியி தயா || ௧௩ ||
ஹுவநீகூரா வலுவுகூரீனியி தயா || ௧௪ ||

முதலில் வஸ்து பிரகாரத்தையும், (பிறகு) பூ பரீகை, பூ பரிகிரஹம், மாநோபகரணம், சந்த் ஸ்தாபன மார்கம், பதம், ஸ்வரவிந்யாஸம், பலிகர்மவிதி, கிராமாதிவிந்யாஸம், நகராதி லக்ஷணம், பூ லம் ப வி தா ன ம், கர்பவிந்யாஸ லக்ஷணம், உபபீடவிதி, அதிஷ்டான லக்ஷணம், ஸ்தம்ப லக்ஷணம், பிரஸ்தாரவிதி கிரமம், ஸந்திகர்மவிதி, சிகரங் களின் லக்ஷணம், ஏகபூமிவிதானம், த்விதல லக்ஷணம், த்ரிதல லக்ஷணம், சதுர்பூம்யாதி லக்ஷணம், ஸால லக்ஷணம், பரிகா லக்ஷணம், கோபுரங்களின் லக்ஷணம், மண்டபாதிவிதி, சாலா லக்ஷணம், கிருஹவிந்யாஸமார்கம், கிருஹ வேசனம், ராஜவேசம் விதானம், துவாரவிந்யாஸ

யாநாதாம் ஸயநாதாம் உ இசுதிணம் இம்மருசுதிணம்
 வீம்வெ இசுதிணம் வெஜ்மநுகஜி வியிம் தயா || ௮ ||

பு.கிராமசுண்ணென்னைவெண்ணெய்தான் கிராமசுண்ணென்னை !
அசுத்தாநாநீயுநம் வெவ்வெண்ணெய்க்குய்யாகுமென்று || ௧௧ ||

விதாஹாஹெஜ்ஜாஹெஜ்ஜாநீயூஹெ:
யயா யயொகூம் ஸகூம் ஐயெத தகீ |
தயா தயொகூம் ஸயியாம் ஐவளகவலாம்
நுணாம் அ யுகூ ஜாவிருவஹுருகூணெ || கஉ ||

உதி உயர்தெ வாஸு^கஸாஸெ^{சு} ஸம்முதா^யயாய^ய வுயு^ய: ।

லக்ஷணம், யான லக்ஷணம், சயன லக்ஷணம், விங்க லக்ஷணம், தீடலக்ஷணம், அனுகர்மவிதி, பிரதிமா லக்ஷணம், தேவதேவீ மான லக்ஷணம், சக்ஷுருன்ஸூலனம் இவைகள் எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக முறைப்படி சுறியிருக்கிறார்.

பிரஹ்மா முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும், தேவதைகள், மனிதர்கள், மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்கள், இவைகளை எப்படி. எப்படி. கூறியிருக்கிறார்களோ, அவ் விதமே அவைகள் எல்லாவற்றையும் கிரஹித்து, மயன் இந்த நூலில் கூறியிருக்கிறார்.

முதலாவது ஸங்கிரஹாத்தியாயம்
முற்றும்.

விதியொய்யாயி ||

சுததஜாஸெவ உதஜாஸு யத் யத் வஸனி ஹி |
தக் வஸிசி ததம் ததெரு: ததஜிம் அ வஜாஜிஹி || க ||

ஹிவிபுராஸாடியாநாநி ஸயநம் அ அதுவி-யடி |
ஹிஸெவ உஷஜவஸு ஹிஜி தத ஜாதாநி யாநி ஹி |

புராஸாஜிநி வா(வ ஹிநி வஸுக்ஷாசு வஸு
ஸம்ஸுயாசு |

வஸுமெநிவஹி தாதெருவ பெருகாநிவ்விடு
வஸுராத்தெரு: ||௩||

இரண்டாவது அத்தியாயம்

தேவர்களும், மனிதர்களும் எந்த எந்த இடங்களில் வளிக்கின்றார்களோ, அந்த அந்த இடங்கள் வஸ்து எனப் படுகின்றன, என்று வாஸ்து சாஸ்திரமறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதிலுள்ள பேதங்களைக் கூறுகின்றேன்.

அந்த வஸ்துவானது பூமி 1, பிராஸாதம் 2, யானம் 3, சயநம் 4 என்று நான்குவிதமாகும்.

அவைகளுள் பிராஸாதம் முதலிய மற்றவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருப்பதால் பூமியானது முக்கியமான வஸ்து வாகும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள்யாவும் வஸ்துக்களே யாதலாலும், முக்கிய வஸ்துவாகிய பூமியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பூமியில் அமைகின்றவைகளாதலாலும், அவைகளும் வஸ்துக்களேயாகும், என்று வாஸ்து விஷயங்களை அறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள். 3

வண-இ, மகாசலாகாசாதிசு^௧ஸஸ்பஸஸ-இநெநாவி ।

வரீ^௨கெக்தீவம் யயாபொ, மழம், மஜ்ஹீதாவயி திசுரிதா ||௪||

யா ஸா ஹூலிரிசி, தி வஜாதா வண-இ, நாம் அ விபெஷத: ।

மினியம் தக்ஷஸூக்தீஷம் மளணஜம், மீதஜ்நுகு^௩ஜாக் ||

முஜாஜீநெதூவ, மளணாநி ஹவஞஜம், மீ ஜஹீ ஜதா ।

ஸஹா ஸாரு^௪ா ப்ரவாஸம், மஜ்ஹீவம் ஜநிஸம் தயா ||௫||

ப்ராவஸாஜி ஹதி விவஜாதம் ஸிஸிகா, மி^௫யூகா ஸயூ^௬ ।

ஸஜ்நு^௭நம் வெவஜாநீகம் யாநி^௮தஜ்^௯அஜ்^{௧௦}தெ ஸு^{௧௧}யெ: ||௭||

ஜஹ ஜஹி^{௧௨}யூகா காஜம் வஜ்ஜம் மருகாஸநஜ் ।

வய^{௧௩}ஜம்^{௧௪}கம் ஸாரு^{௧௫}வய^{௧௬}ஜம்^{௧௭}கம் ஸயநம் வெவஜாதிசு^{௧௮} ||௮||

புத்திமா^௧னாக இருப்பவன் நிறம், மணம், சுவை, உருவம், திக்கு, சப்தம், ஸ்பர்சம், (தொட்டுப்பார்த்து அறியக்கூடிய உணர்ச்சி) இவைகளினாலே பூமியை பரீக்ஷித்துப் பார்த்து தகுதியுள்ள பூமியை கிரஹிக்க வேண்டும். அப்படி கிரஹிக்கப்பட்ட பூமியானது விசேஷித்து அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய பூமியாகும்.

அந்த பூமியானது கௌணம் என்றும், அங்கி என்றும், முறையே இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 5

கிராமம் முதலியவை கௌணங்களாகும். பூமியானது அங்கியாகும்.

புத்திமா^௧ன்களினாலே ஸபை 1, சாலை 2, பிரபை 3, ரங்கமண்டபம் 4, மந்திரம் 5 இவைகள் பிராஸாதம் என்றும், சிபிகை 1, கில்லிகை 2, ரதம் 3, ஸ்யந்தனம் 4, இவைகளைப்போன்றவைகள் ஆநிகங்கள் என்றும் யானங்கள் என்றும் மஞ்சம் 1, மஞ்சிலிகை 2, காஷ்டம் 3, பஞ்ஜரம் 4, பலகை 5 இவைகள் ஆஸநமென்றும், பர்யங்கம் 1, பால பர்யங்கம் 2, இதுபோன்றவைகள் சயநம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

கூ_{ண்} மஃ தகுகுடகாஸம் நயெமுயபு_{பு} உஸம்புதழ் ||கச||

பு_{பு} ரஸம் ஸு_{பு}ஜாதீநாம் யநயாநயஸைஜிடி_{பு} |

வனவம் பெ_{பு}ராதொ வஸு_{பு} ஹெஷா விஜாதாம்

ஹுவாநாம் வெ_{பு} வெஸய்யகாநாம் வஸெஷா_{பு} |

யொமயம் வஸ-ஃ ஹுவஸு_{பு}ராணாம் வஸு_{பு}ராணாம்

ஹுவாநாம் தவெஷெயொரஸு_{பு}கரீதூ_{பு} || கநி ||

உ_{பு}தி உயமதெ வரவஸு_{பு}ராணெ வஸு_{பு}பு_{பு}காரொ நாத

வி.சீயொய்யாபு: I

அகலத்தைக்காட்டிலும் அறில் ஒரு பங்கு நீளமுள்ள தும், மஞ்சள் நிறமானதும், புளிப்பு ருசியுள்ளதும், இரளி மரத்துடன் கூடியதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதுமான பூமி யானது, வைசியர்களுக்கு சுப சோபனங்களையளிக்கக் கூடியதாகும். 13

அகலத்தைக்காட்டிலும் நான்கில் ஒரு பங்கு நீளமுடையதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதும், கருப்பு நிறமானதும், உரப்புச் சுவையுடையதும், ஆலமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, சூத்திர ஜாதியினருக்குச் சிறந்ததாகும். தனம் தானியங்களின் ஸமிருத்தியையளிக்கும். 14½

இவ்விதமாக பிராமணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் இவர்களுக்குத் தனித்தனியே பூமி பேதமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள், பிராமணர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் பூமியானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிறந்ததேயாகும். மற்ற வைசிய சூத்திர ஜாதியினருக்கு அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பூமியே சிறந்ததாகும். 15

வஸ்து பிரகாரமென்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

தூதீயொடயூயஃ ||

செவாநாஃ அ லிராதீநாஃ அதுரநாயதாஃ(தா)

முதாஃ(தா) |

வஸூராகுதிரநிதூலா ஸாஃவாக் வுதூழிக் ஸூஃதா || ௧ ||

ஹயெஹவெணுஹீணாஸூழிஹுஹிஹநஸ்யுதா |

வாஹா மஜாதிவாஹாஸ்யாநூவாடா மகாகெஃ || ௨ ||

பயா மகாஸூலா ஸூஹா ஸவஃஸீஹு வுரோஹிணீ |

வாகவணஃ வநா ஸூழி ஸூவஸூஹுபஃநாநிதா || ௩ ||

வூஹி நூஸ்யா நூமஃஸூ வூஹிதஸூவவணஃ || ௪ ||

முன்னுவது அத்தியாயம்

தேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நீண்ட சதுரச்ர
மாகவும், குற்றமற்றதாகவும், தெற்கில் அல்லது மேற்கில்
உயர்ந்தும் இருக்கின்ற பூமியின் வடிவமானது, சிறந்ததாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

குதிரை, யானை, மூங்கில், வீணை, ஸமுத்திரம், துந்துபி
வாத்யம் இவைகளுடைய சப்தம் போன்ற சப்தமுடையதும்,
புன்னை, ஜாதி முல்லைப்பூ, தாமரைப்பூ, தானியம், பாதிரிப்பூ,
இவைகளுடைய மணமுடையதும், பசுவின் வாசனையைப்
போன்ற வாசனையுடையதும், ஸகலவிதமான விதைகளும்
முளைக்கக்கூடியதுமான பூமியானது சிரேஷ்டமாகும். 2

ஒரேவிதமான நிறமுடையதும் அழுத்தமானதும், பசை
யுள்ளதும், ஸுககரமான ஸ்பர்சமுள்ளதுமான (கைக்கு
ஹிதமான உணர்ச்சியுடையதுமான) பூமியானது சிறந்த
தாகும். 3

பில்வம் 1, வேம்பு 2, நொச்சில் 3, பிண்டிதம் (மருக்

ஸஹகாரஸு ஷஹுசெஷராரஸுபிராயா ஸஹஸு || ௪ ||

ஸுதா ரகா ௮ வீதா ௮ க்ஷுணா காபொதஸஸுதிஹா |
திதா ௮ கடகா ஸெஸுவ க்ஷாயஸுஸுணாஸு || ௫ ||

ஹுரா ஷஹுஸொஸெதா ஸஸ-ஸெஸுக்ஸு யரா |
புடிக்ஷிணாடிக்ஷு வண-ஸுமஸுஸெஸுஸு || ௬ ||

புஸுஷாஸுஸுஸுதா து ஷுஷுதொ யா ஸெஸுஸு |
திஷுஸுஸு திஸுஸுஸு க்ஷிஸுஸுஸு || ௭ ||

ஸுஸுஸு-ஸு ஸுஸுஸு தஸுஸுஸுஸுஸு || ௮ ||

ஸுஸுஸு-ஸு க்ஷுஸுஸுஸு || ௯ ||

புஸுஸுஸு || ௧௦ ||

காரை) 4, ஏழிலைப்பாலை 5, கட்டிமாமரம் 6, இந்த ஆறு விதமான மரங்களும் முளைத்து ஸமதலமாக இருப்பதும், கசப்பு, உரப்பு, துவர்ப்பு, உப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு ஆகிய ஆறுவிதமான சுவையுமுள்ளதுமான பூமியானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிப்பதாகும். 5

பிரதக்ஷிணமான ஜலமுடையதும், நிறம், மணம், சுவையுடையதுமான பூமியானது சுபகரமாகும். 6

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்தில் தண்ணீர் காணப்படுகின்ற பூமியானது மனதிற்கு இன்பத்தையளிப்பதாகும். 6

மண்டையோடுகளில்லாததும், பாரைகளில்லாததும், புழுக்கள் புத்துகளில்லாததும், எலும்புகளில்லாததும், பொந்துகளில்லாததும், ஸன்னமான (சிறிய) மணல்களுடன் கூடியதும், கெரி மரங்களின் வேர்கள், பற்பலவிதமான குலங்கள், (குலத்தைப்போல் கூர்மையான முளைகள்)

வாகவண்கரகூடுவெறு ஞாருலிறெ-ரோஜெகெரவி |
ஸக-ரோலிரயுகூ யா ஹஸா லெஜெஸு துலெஷரவி ||

ஸா ஸுலா ஸவ-லெண-ரோநா ஸவ-லெஸ-வகுகரீ யரா |
ஃயஜாஜெஜெயு மகா அ தெயுராஸு.முயிகா அ யா || ௮ ||

பவலீ நவகூதி மகா ஸா யரா நிநிதா வலெர : |
ஸலா லெஅ தஜெஸேவஸு நபவலெஜிரஸுஸ்ரிதா || ௧௧ ||

செவாருயஸலீவஸு கணகூ-உலெஸுயுதா |
வஜகூகூ கொணலிஷா வஜு-ரலா கஜு-வொநதா || ௧௨ ||

அஸுரயாவாஸு மஜாயா அல-காராருயாஸ்ரிதா |

சேறுடன் கூடிய (பாழங்) கிணறுகள், கட்டைகள், கல்லு
கள், சர்க்கரைகள், (கூழாங்கற்கள் அல்லது சலங்கைமணல்)
சாம்பல்கள், உமி இவைகளில்லாததுமான பூமியானது,
ஸகல ஜாதியினருக்கும், ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையும்
'அளிக்கக்கூடியதாகும். 9½

தயிர், நெய், தேன், இவைகளின் மணமுள்ளதும்,
எண்ணை, ரக்தம் இவைகளின் நாற்றமுள்ளதும், சுவம், மீன்,
பறவை இவைகளின் நாற்றமுள்ளதுமான பூமியானது,
வாஸ்து சாஸ்திரம் அறிந்த பெரியோர்களாலே நிந்திக்கப்
பட்டதாகும்.

ஸபையின் ஸமீபத்திலும் நாச்சந்துகளின் ஸமீபத்திலு
மிருப்பதும், ராஜகிருஷ்ணத்தையொட்டியிருப்பதும், தேவால
யத்தின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், முள்ளு மரங்களுடன்
கூடியதும், வட்டமாகவும் முக்கோண வடிவமாகவும் கோண
லாகவும் இருப்பதும், வஜ்ராயுதத்தைப்போல் (பலவளைவு
களுடன்) இருப்பதும், ஆமையைப்போலிருப்பதும்,
சண்டாளர்களின் வீட்டிலுள்ள மரம் முதலியவைகளின்

வனகவிதி அதுமோமோ தரிதா வுக்ஷாமோ || ௬ ||

நிலம் யசி ப்ணவாகாரம் வசுநீ வ *உரவொவமடி |

உக்ஷோமம் து அதுஷோணை(ணம்) உஷாவசுஷவரா
யுதடி || ௧௪ ||

வெவத்யவசுஷயுதம் ஸாரு அதுஷோணவலாஸ்ரிதடி |

ஸுஜம்மநிருயம் வெவ ஸங்கராநாஜவெ அ || ௧௫ ||

ஸ்ரபாநம் அரபுஜஸூநம் கவிஸூகரஸஹிஷடி |

வநாநமநிஷம் டுக்ம் (௦௬) ஸரவெ-சூருவெஸஹிஷடி||

ஸ்ரவாஹம் ஸங்குநாஹம் அ ஸிவாருகூகருவாவசி |

நிழலுடன் கூடியதும், சம்மகாரணுடைய (தோல் பதனிடும் தொழில் செய்தின்றவனுடைய) வீட்டையொட்டி இருப்பதும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கு வழிகளுள்ளதும், தரிதமானதும், தெளிவில்லாமலிருக்கின்ற வழியையுடையதும், பள்ளமாக இருப்பதும், பிரணவத்தின் வடிவமாக இருப்பதும், பசுதியின் வடிவம் போலிருப்பதும், முரவம் (முரஜம் — பேரிகை) போலிருப்பதும், மீன் வடிவமாக இருப்பதும், நாற்கோண வடிவமாக இருப்பதும், பெரிய மரங்களுடன் கூடியதும், யஜ்ஞபூமியிலுள்ள விருகுகளுடன் கூடியதும், தேக்கு அல்லது ஆலமரத்துடன் கூடிய நாக்கோண வடிவமானதும், பாம்புகளுக்கு இருப்பிடமானதும், சங்கரணுடைய பூந்தோட்டமாக இருப்பதும், சம்சானமாக இருப்பதும், ஆசிரமஸ்தாநமாக இருப்பதும், குரங்கு, பன்றி இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதும், காட்டுப்பாம்பு (மலைப்பாம்பு) போன்ற வடிவமுடையதும், டங்கம் (உளி அல்லது கோடாலி) போலும் முறம், உரல் போலுமிருப்பதும், சங்கு போலிருப்பதும், முளைகளுடன்

*உரவொ உதி வாடுணாரம் உரவொ உதி வாடுத ஹவ்ய
லிதி ஹதி ;

ஊஷாம் சுரூபிவிஜயோஷம் மூலமளனிஸராகூதி || கள ||

சுநூபெவம் வியம் வஸூ நிமிதம் வஸூவாங்கெஃ |

ஸஹுபுரவஸராமஃ அ ராமஃஸிங் அ மஹிதே || கஅ ||

யக் கூடிவிஹிதம் ரொஹாபெவம் ஹுதெ து வஸூநி |

தநூஹாபொஷஹெதுஸூலாக் ஸவஃயோ தவிவஜ்யெயக் ||

ஸுதாஸூகீதகூஷாமபமஜநிநதா ஷ்யூஸா மெகவணஃ

மொயாதூரொஹாஜமகொவயுதுஷாஸிதாஃவாக்ஃபுரீ-

அஸூஸ்தாயா |

கூடியதும், பூனை போலும் ஒண்ணைப்போலுமிருப்பதும், ஊஷா (உப்படித்த) பூமியாக இருப்பதும், புழுக்களுடன் கூடியதும், வீட்டுப்பல்லியின் வடிவமாக இருப்பதும் மற்றும் இதுபோன்ற வடிவமுடையதுமான பூமியானது பூதத்வத்தையறிந்தவர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

பலவிடங்களிலிருந்து ஒன்றுகூடுகின்ற வழிகளையுடையதும், வழியின் மத்தியிலிருப்பதுமான பூமியானது இகழ்ப்பட்டதாகும்.

கீழே நிந்திக்கப்பட்ட பூமியில், அஜ்ஞானத்தினாலே செய்யப்படும் காரியமானது, மஹாதோஷங்களுக்கு ஹேதுவாகும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பூமியை விலக்கிவிட வேண்டும்.

19

வெளுப்பு - சிவப்பு - மஞ்சள் - கருப்பு நிறமானதும், குதிரை - யானையின் சத்தமுடையதும், ஆறு விதமான சுவையுடையதும், ஒரேவிதமான நிறமுடையதும், பசு - தானியம் - தாமரைப்பூ இவைகளின் மணமுடையதும், கருங்கல் - உமி முதலியவைகளில்லாததும், தெற்கு - மேற்கு

|| உதாபெய்யாய: ||

சூகாரவண்புரஸாதி, முணைவெதம் ஸ்வஸுரு ||

ஸம்மஹி ஸ்வவகி: ப்ராஜா: உக்ஷா செவஸுரு ||

ஸ்வஸுருவா உகவொஷண ஜயஸுராதிலம், மனெ: ||

சுவசுரானு ஸுதாநி செவதாஸு ஸராசுஸா: ||௨||

வாஸானாஸம் ப்ராஜாஸாசு கும்பாஸம் ஸுதிவரி, முஹி ||

உதி ஸுதம் ஸுஸுராய: விஹிதெ ஸுவரி, முஹி ||௩||

சுஷா மொயலிஸாணி ஸவ-ஸுஜாநி வாவபெசு ||

உஷா தாநி ஸுருஸாநி மஹவசு, மதாநி உ ||௪||

நான்காவது அத்தியாயம்

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், உருவம்-நிறம்-ஒலி முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பூமியை ஸங்கிரஹணம் செய்து தேவதைகளுக்கு பஸிகொடுத்து, பிறகு ஸ்வஸ்தி வாசன கோஷத்துடனும், ஜய சப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன்,

“இந்த பூமியில் எஸிக்கக்கூடிய பூதங்களும்-தேவதைகளும்-ராஜாஸர்களும், இந்த பூமியிலிருந்து விலகி, வேறு வாசஸ்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இந்த பூமியை நான் எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறேன்.” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பூபரிகிரஹம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு அந்த பூமியை உழுது, கோமயம் (பசுவின் சாணம்) கலந்த ஸகலவிதமான விதைகளையும் அந்த பூமியில் விதைக்கவேண்டும். அந்த விதைகள் முளைத்து பக்குவமடைந்ததும் பலங்களுடனும் இருப்பதைப் பார்த்து,

வெவ்வுஷாபு வவக்ஷாபு ததொமாஷுத் வாஸயெக் I
யதொ மொஷி: வரிசுராணுமவயுராணெயு வுஜிதழ ||

வெவ்வுஷாபு வவக்ஷாபு ததொமாஷுத் வாஸயெக் I
வக்ஷாபு வவக்ஷாபு ததொமாஷுத் வாஸயெக் I
வெவ்வுஷாபு வவக்ஷாபு ததொமாஷுத் வாஸயெக் I

வெவ்வுஷாபு வவக்ஷாபு ததொமாஷுத் வாஸயெக் I
வெவ்வுஷாபு வவக்ஷாபு ததொமாஷுத் வாஸயெக் I

வெவ்வுஷாபு வவக்ஷாபு ததொமாஷுத் வாஸயெக் I
வெவ்வுஷாபு வவக்ஷாபு ததொமாஷுத் வாஸயெக் I

அந்த பூமியில், காளைகளுடனும் கன்றுகளுடனும் கூடிய
பசுமாடுகளை வளரிக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில்,—

பசுக்களினாலே ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு, அவைகளின்
காலடிகள் பட்டதும், அவைகளினால் முகர்ந்து பார்க்கப்
பட்டதுமான பூமியானது, பரம பவித்ரமாகி பூஜிக்கத்
தக்கதாகிறது. 5

ஸந்தோஷமடைந்த விருஷபங்களின் சப்தங்களினாலே
அந்த பூமியிலிருந்த தோஷங்கள் யாவும் அலம்பப்பட்டு
(விலகி) விடுகின்றன.

கன்றுகளின் வாயிலிருந்து சிந்திய நுரைகளினாலேயும்,
(பசுக்களின்) பால் பெருக்குகளினாலேயும், அந்த பூமி
யானது ஸம்கரிக்கப்பட்டதாகிறது. (சுத்தம் செய்யப்பட்ட
தாகிறது. 6

பசுக்களின் மூத்திரத்தினாலே நினைந்தும், அவைகளின்
சாணத்தினாலே முழுக்கப்பட்டும், அவைகளின் அசைவினாலே
மணம் பெற்றும் விளங்குகின்ற அந்த பூமியானது, அவை
களின் குளம்படிகளினாலே, கௌதுபகந்தனம் செய்யப்பட்ட
தாகிறது. (காப்புக் கட்டப்பட்டதாகிறது.) 7

மொமநெந ஸராவீஷம் வுண்தொயெய்யுலா வுந: |
தயா வுண்திதொவெத நகூத்த (தெ) விஷயெ
ஸுமெ || அ ||

காணெ அ ஸுமெ அ உமூதெ அ வுயெய்தெ |
கூத்தெ: ஸுதவுமெய்யு வுயிகெ-3 விஷயெ || கூ ||

வாஹெனெய்யு யயாஸூதா வாஅயெக வுதவாஅக |
வஹெய்யு ததஹுலிநு வாநயெக வஸுயாதயு || ௮ ||

கா திலாது மஹீரம் அதுரஸுலகித |
ஹிமாமஸுலஸம்ஹானுலஸகித வஸுஅயு || ௧௧ ||

கீழே கூறப்பட்ட பலவிதங்களினாலையும் அந்த பூமி யானது, பசுவின் மணத்துடன் கூடியதாகிறது. பிறகு புண்ய தீர்த்தங்களைத் தெளிப்பது அல்லது பாச்சுவதனாலே, அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான சுபங்களையும் (மங்களங் களையும்) அளிக்கக்கூடியதாகிறது. 7½

அப்படிப்பட்ட பூமியில், ஜ்யோதிஷிகர்களினாலே சிறந்ததென விரும்பி நிச்சயிக்கப் பட்ட திதி, நகூத்திரம், கரணம், லக்ஷினம் முஹூர்த்தம் இவைகளுடன் கூடிய சுபகரமான காலத்தில், அக்ஷதைகளினாலேயும், வெருப்பு புஷ்பங்களினாலேயும், பவிஹரணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டுருக்கிறது. 9

பிறகு பிராம்ஹணர்களினாலே, ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். 9½

பிறகு அந்த பூமியின் மந்தியில் ஓரிடத்தில் ஒரு முழம் அகலம் நீளம் உயரத்திற்கு சச்சதுரமாக, உயரம் குறையாம லிருக்கும்படி பூமியைத் தோண்டி அதிலிருந்து மண்ணை எடுத்துவிடவேண்டும்.

சுஹ குடிள வபீக்ஷித தம் சுவிவம் ஸ்ரவதிஸ-ஃய: ।

ஸாவஸெஷம் ஜமும் டிஷ்டா தஜாஹிஷம் ஸவ-ஃஸம்வடி ||௧௬||

சிஹவஸ-விநாஸாய ஸுஷ்ர யாதயநக்ஷய: ।

வமிரிதெ தந்நாடி வாத்தெ ஸஜதா உயஜா உதா || ௧௭ ||

உத்தா ஹ-ஃ-டிஷ்டாயிக்ஷா ஹீநா ஹீநா டிஷ்டா உஹீ ।

மங்களங்களை யளிப்பாயாக. ” என்ற இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்துவிட்டு, பிறகு உபவாஸத்தைத் துவக்க வேண்டும். (இந்த மந்திரத்தை ஜபித்து பூரியை வேண்டிக்கொண்டு தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு அந்த இரவு உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும், என்பது பொருள்.) 15

மறுநாள் காலை யில் புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், அந்தக்குழியை பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்தப் பள்ளத்தில் விட்ட ஜலமானது முழுமையும் சுண்டிப்போகாமல், மீதி இருந்தால், அந்தப் பூமியானது, ஸகலவிதமான செல்வங்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே அந்தப் பூமியை கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 16

அந்தக்குழியானது ஈர நைப்பு உடையதாக இருந்தால் அது நாசத்தையளிக்கும். அந்தக் குழியானது ஈர நைப்புக் கூட இல்லாமல் உலர்ந்திருந்தால், அந்த பூமியானது, தனம்-தானியம் இவைகளை அழித்துவிடும். ஆகவே இவ்விதமான இரண்டுவித பூமிகளையும் விலக்கிவிட வேண்டும். 16½

குழியைத் தோண்டி எடுத்த மண்ணை அந்தக்குழியில் போட்டால், அந்தக் குழியானது அந்த மண்ணினாலே நிரம்பியிருந்தால், அந்த பூமியானது மத்திமமாகும். குழி

சுய வணிகோத்யாயி ||

ஸவெ-ஷாவி வாஹுதநாஃ ஜாதெநெநவ விதிஸ்யை |
தஷாசு ஜாதெநாவகரணம் வகேஷ்ய ஸங்கேஷ்வக: குஜாசு ||

வரஜாணுகுஜாஹிம் ஜாதாஃமூலிதி ஸ்ரூதஜ |
வரஜாணுரிதி வெபூகம் யொமிநாஃ ஷ்ரூஷ்டிமொஹி || ௨ ||

வரஜாணுஹிரஷாஹி: ரயிரெணுரூஜாஹித: |
ரயிரெணுஸு வாஹுமூம் ஹிஷ்டாயுகா யவாஸ்யா || ௩ ||

குஜிரோதஷ்மூமெணை: வெபூக: யவாஷ்மூணிதொ
2௦மூலஜ |
ஸமூமூம் து ஹவெநாஃகுஜா விதவி: ஷாஹிம்மூலஜ || ௪ ||

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

வாஸ்துக்கள் யாவும் அளவினாலேயே நிச்சயிக்கப்
பட்டுள்ளன. ஆகையால் மனோபகரணத்தை முறையே
சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். 1

பரமானு முதல் விருத்தியடைந்தது மாநாங்குலமாகும்.
பரமானு என்பது யோகிகளுக்கு மட்டிலும் திருஷ்டி கோசர
மாகும். (கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடியதாம்)

பரமானு 8-கொண்டது ரதரேணுவாகும்.
ரதரேணு 8-கொண்டது வாலாக்ரமெனப்படும்.
வாலாக்ரம் 3-கொண்டது லினைஷ எனப்படும்.
லினைஷ 8-கொண்டது பூகை எனப்படும்.
பூகை 8-கொண்டது யவை எனப்படும்.
யவை 8-கொண்டது அங்குலம் எனப்படும்.
அங்குலமானது மாத்திரம் என்றும் கூறப்படும்.
12-அங்குலம் கொண்டது விதஸ்தி எனப்படும்.

ததயம் ஹஸுஜிஷ்டம் தக் கிஷிதி உதம் வநெர: |

வண்ணிஸிபிசாக் து ப்ராஜாவதஜிதி ஷ்ரதஜ || ௫ ||

ஷ்விஸ்திய உநுஜ-ஹி: ஸகாஸி பக் யநும-ஹி: |

யாதெ அ ஸயநெ கிஷ்டம்: ப்ராஜாவதஜம் விபாநகெ || ௬ ||

வாஸுமநாம் து யநுஜ-ஹி: ம்ராஜாநாம் யநும-ஹி: |

ஸவெ-ஷ்ஷாஸி வாஸுமநாம் கிஷ்டம்ரொவாடிவா உத: || ௭ ||

ஸகிஸெஸு ஸஸ்திஸ ஹுஜொ ஸாஹு: கர: ஷ்ரத: |

ஹஸு: அதுடி உநுஜ-ஹி: பஷ்டிஸெஸு ப்ராஜிதி: || ௮ ||

விதஸ்தி 2-கொண்டது ஹஸ்தம் என்றும் கிஷ்குதான்றும் கூறப்படும்.

25-அங்குலம் கொண்டது பிராஜாபத்யம் (ஹஸ்தம்) எனப்படும்.

26-அங்குலம் கொண்டது தநுர்முஷ்டி எனப்படும்.

27-அங்குலம் கொண்டது தநுர் கிரஹம் எனப்படும்.

யாநம் (வாஹனம்) சயநம் (படுக்கை) இவைகளை ஹஸ்தத்தினாலே அளவிடவேண்டும்.

பிராஜாபத்தியத்தினாலே விமானத்தையளவிட வேண்டும். 6

வாஸ்துக்களை தநுர்முஷ்டியினாலே அளக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளை தநுர் கிரஹத்தினாலே அளக்கவேண்டும்.

அல்லது வாஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஹஸ்தத்தினாலேயும் அளவிடலாகும். 7

ரத்தி-அரத்தி-புஜம்-பாஹு-கரம்-இவைகள் ஹஸ்தத்தின் பரியாய பதங்களாகும்.

4-தநுர் கொண்டது தண்டமாகும். தண்டமானது யஷ்டி என்றும் கூறப்படும். 8

உன்னெந்நாவுடமுணார்த்து: உன்னெந்நீரம் உவததழி!
நமரம் நிமரம் வெடும் வெபுரார்த்திநதிவி லாவயெசி || கூ ||

மதுரைநா து ஹெஷுந யானெ அ ஸயநெ ஸுலெய: |
விதலிநா விபாதவயு சுஷுஜாணாமுநெந து ||ம||

யவநா^பய்யு^பபஸா^பம் லா^பதலெ^பவம் லா^பதக^பரம் வி^பதி: |
 உய^பலா^பம், ம^பய்யு^பலா^பவ^பலா^பத^பர^பய^பத^ப து யக^ப || கக ||

கத-கோலி-கோயும், மும், வெளாது யா, மாஜி-தா
 வு-புலவந்தெ !
 தெ-ஹு-வா-மும், மும், தெ-த-புலி-வா-கி-யி-ய-தெ || கஉ ||

ഖണ്ഡശ്ചൈവം വിചിന്താ തു ഹ്വതിജ-ഭാവധ്യേസ് ധ്വജിഃ ।

8-தண்டம் கொண்டது ரஜ்ஜு எனப்படும்.

கிராமம்-பத்தநம்-நகரம்-நிகமம்-கேடம்-வேச்சுமுதலியவைகளைத் தண்டத்திலே அளவிடவேண்டும். 9

புத்திமான்கள், கிரஹம் முதலியவைகளை ஹஸ்தத்தி
னாலும், யாநம்-சயநம் இவைகளை விதஸ்தியினாலும்,
சிறிதாக இருப்பவைகளை அங்குலத்தினாலும், அल्पமான
வைகளை (மிகச் சிறியவைகளை) யவையினாலும் அளக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக அளக்கவேண்டிய விதிகளைத்
தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

கர்தாவின்னுடைய (யஜ்மானுடைய) கையின் நடுவிரலின் மத்திய பர்வாவின்னுடைய நீளமானது, மாத்ராங்குலம் எனப்படும். இந்த மாத்ராங்குலமானது யாகம் முதலியவைகளுக்கு (யாகசாலை முதலியவைகளை அளவிடுவதற்கு)ச் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேஹலப்தாங்குலமானது மேலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஹவணி ஸ்ரீநொஹொகெ அதுய-ஹாவ வகஉ-ஹி: || ௧௩ ||

ஹவநி: ஸ்ரீநொஹொகெ அதுய-ஹாவ வகஉ-ஹி: || ௧௩ ||

புலிவெய்யவகஉ-ஹி: || ௧௪ ||

ஹவநி: ஸ்ரீநொஹொகெ அதுய-ஹாவ வகஉ-ஹி: || ௧௪ ||

ந ஹ்நொஹொகெ அதுய-ஹாவ வகஉ-ஹி: || ௧௫ ||

கலாசுலயெ-ஹாவ வகஉ-ஹி: || ௧௬ ||

மணிதஹி: புலிவெய்யவகஉ-ஹி: || ௧௭ ||

விதஹி: புலிவெய்யவகஉ-ஹி: || ௧௮ ||

சுரொஹி அதுய-ஹாவ வகஉ-ஹி: || ௧௯ ||

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக மானவிதிகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு (வஸ்துக்களை) அளக்கவேண்டும்.

ஸ்தபதிகள் அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்களினாலே, ஸ்தபதி 1, ஸ்ரீநொஹொகெ 2, வந்தகீ 3, தஹகன் 4, என்று 4-விதமாக ஆகிறார்கள்.

பிரஸித்தமான தேசத்தில் ஸங்கீர்ண ஜாதியில் பிறந்தவனும், விரும்பத்தக்க சுபலக்ஷணங்களுடையவனும், ஸகல சாஸ்திரங்களையும், கற்றறிந்தவனும், அங்கங்கள் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இல்லாதவனும், தார்மிக னாகவும், தையயுள்ளவனும், பொருமையில்லாதவனும், அஸூயை இல்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனும், குலப் பெருமையுடையவனும், கணிதமறிந்தவனும், புராணங்களை அறிந்தவனும், ஸத்தியம் (உண்மை) பேசுகின்றவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும், சித்திரக்கலையை அறிந்தவனும், ஸகல தேசங்களையும் (ஸகல தேசங்களிலுமுள்ள விசேஷங்களையும்) அறிந்தவனும், அன்னமளிப்பவனும், பேராசை இல்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், தவறுதல்

ஊ^ஸவிஸ^ஸவதஜா^ஸஹிரத^ஸ ஹொகெ

விநா^ஸம^ஸஹீத^ஸம் ஸு^ஸகூ^ஸத^ஸம் ந^ஸஸ^ஸகூ^ஸஜ^ஸ |

தெ^ஸரெ^ஸவ^ஸ ஸ^ஸர^ஸய^ஸக^ஸம் ம^ஸர^ஸண^ஸய^ஸ த^ஸஜ^ஸக^ஸ

ஹ^ஸஜ^ஸஹி^ஸ ஹொ^ஸகூ^ஸத^ஸம் ஹ^ஸவ^ஸத^ஸஸ^ஸம் உ^ஸத^ஸஜ^ஸக^ஸ || உ^ஸ ||

உ^ஸதி^ஸ உ^ஸய^ஸஉ^ஸதெ^ஸ வா^ஸஸ^ஸம^ஸர^ஸஸெ^ஸ ஜ^ஸஹொ^ஸவ^ஸக^ஸர^ஸண^ஸம் ந^ஸஜ^ஸ

வ^ஸஹ^ஸஹொ^ஸர^ஸய^ஸஜ^ஸய^ஸ : |

இந்த ஸ்தபதி முதலியவர்களில்லாமல், இவ்வுலகத்தில் நல்லகாரியத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆகையால், அவர்களுடன், மனிதர்கள், குருவினாலே, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் (விடுதலையையடைந்து) மோக்ஷத்தை அடைகிறான். 25

மாதேவபகரணம் என்னும் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய ஷ்ஷொய்யாய: ||

வக்ஷே^{ஸு}உஹம் லிக்^{ஸு}ரி^{ஸு}அ^{ஸு}ஹம் பரங்கு^{ஸு}நா^{ஸு}கெ^{ஸு}அ^{ஸு}யெ ஸதி |
உத்தராயண^{ஸு}ஜா^{ஸு}ஸெ து^{ஸு} ஸுக^{ஸு}வக்ஷே^{ஸு} ஸு^{ஸு}ஹா^{ஸு}யெ || ௧ ||

வ^{ஸு} ஸ^{ஸு}வக்ஷே^{ஸு} வா^{ஸு}ர^{ஸு}நக்ஷத்^{ஸு} வி^{ஸு}ஹெ^{ஸு} ஸு^{ஸு}ய^{ஸு}-^{ஸு}உ^{ஸு}ஹெ^{ஸு} |
ம^{ஸு}ஹீ^{ஸு}த^{ஸு}வா^{ஸு}ஸு^{ஸு} உ^{ஸு}யெ^{ஸு} து^{ஸு} ஸ^{ஸு}ஜம்^{ஸு} க^{ஸு}க்ஷா^{ஸு} ஸு^{ஸு}வ^{ஸு}ஸு^{ஸு} || ௨ ||

ஜி^{ஸு}ஹெ^{ஸு}ந^{ஸு} உ^{ஸு}ஜா^{ஸு}தெ^{ஸு} ஸ^{ஸு}ஜம்^{ஸு} து^{ஸு} அ^{ஸு}தா^{ஸு}ர^{ஸு}நு^{ஸு}க^{ஸு} |
த^{ஸு}ந^{ஸு}யெ^{ஸு} ஸு^{ஸு}ர^{ஸு}வ^{ஸு}யெ^{ஸு}க^{ஸு} ப^{ஸு}ர^{ஸு}ங்கு^{ஸு}ம்^{ஸு} த^{ஸு}ந^{ஸு}ந^{ஸு}ய^{ஸு}ஸெ^{ஸு}நா^{ஸு}அ^{ஸு}ஹீ^{ஸு}தெ^{ஸு} || ௩ ||

சு^{ஸு}ர^{ஸு}தி^{ஸு}ஜ^{ஸு}த^{ஸு}ஜா^{ஸு}யா^{ஸு}ஜ^{ஸு}ம^{ஸு}கெ^{ஸு}கா^{ஸு}மு^{ஸு}ஹம்^{ஸு} ஹ^{ஸு}வெ^{ஸு}க^{ஸு} |

ஆருவது அத்தியாயம்.

சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் செய்யும் முறை-
ஸூர்யோதயமான பிறகு சங்குவை வைத்து திக்கு
நிர்ணயம் செய்வதைக் கூறுகிறேன்.

உத்தராயணம் ஆறு மாதங்களுள் யாதாமொரு
மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுபகிரஹங்கள் அஸ்தமனம்
அடையாத காலத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுப நக்ஷத்திரத்தில்
(சுபவாரத்தில்) ஸூரியமண்டலம் நிர்மலமாக இருக்கும்
பொழுது, தனக்காக கிரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற வாஸ்துவின்
மத்தியில், பூமியை ஸமப்படுத்தி, ஒருகால் சதுரத்திற்கு,
அந்த பூமியில் ஜலத்தைத் தெளித்து அதை ஸமபூமியாகச்
செய்ய வேண்டும். அந்த பூமியின் நடுவில் சங்குவை
ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வைக்க வேண்டும் *

சங்குவின் மானத்தை இப்பொழுது கூறுகிறேன்:—

* சங்குவை, சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பங்களினாலே
அலங்கரித்து வைப்பது ஸம்பிரதாயம்.

உலும் வனூம்மும் வலூம் ஸுஸுத் திவ-ணம்
வரடி || ௪ ||

கஷாடிபாம்மும் உயும் கநூம் லாடிபாம்மும் |
சூயாவிஷாடிபம் நாமம் உலெடுமெ (கூம்) து
நவாம்மும் || ௫ ||

உண் வெ அந்நம் வெவ வபிர்: கடிபுரீ |
பாகுறு திநுகபெறுவ சங்குவுகா உழிந்தா || ௬ ||

கனெநூரடி உவெ: வெநாக் தவூம் அது
வரதகடி |

சங்குவின் உயரமானது ஒருமுழமாகும் * அதன் உச்சி
ஆனது ஒரு அங்குலமாகும் அதன் மூலத்தின் அகலமானது
ஐந்து அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் வடு இல்லாமலும்
(பொக்கை போரை இல்லாமலும்) இருப்பது சிரேஷ்டமாகும்

பதினெட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது (சங்கு) மத்யம
மாகும். பன்னிரண்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமமாகும்.
அதன் அடியானது உயரத்திற்குத்தக்க பருமனுடையதாக
இருக்க வேண்டும். ஒன்பது அங்குலம் உயரமுள்ளது
அதமாதமமாகும்.

கஜதந்தம்—சந்தனம் — கருங்காலி — வெண்கருங்காலி
வன்னி-பரம்பை-புளி-இவைகள் சங்கு செய்வதற்குக்
கூறப்பட்ட மரங்களாகும். 6

இந்த மரங்கள் நீங்கிய ஸாரமான (அழுத்தமான)
மரங்களினாலே, அதன் அக்கிரபாகத்தைச் செய்யவேண்டும்.
அது சித்திரங்களுடையதாகவும், வட்ட வடிவமாகவும்
(குடை போலவும்) இருக்க வேண்டும்.

* சங்குவுக்குக் கூறப்படுகின்ற மரத்தினாலே சங்குவை
செய்து, வேறு ஸாரமுள்ள மரத்திலே, ஒரு அங்குலத்தில்
குடை போலச்செய்து, அதன் உச்சியில் சேர்க்க வேண்டும்,
என்பது பொருள்.

ஸங்குஃ க்ரக்வா ழிநாடிள து ஸ்ராவயெஜாதஹுதெ || ௭ ||

ஸங்குஹி, முணலாதெந த்ஜந்யெஜ ஹுமூ இவெசு |

வசிவ-சாவராஹயொ மாயா யதி த்ஜந்ஸுநாஹ, மா || ௮ ||

தஜிநு-அய, மஃ ஸுதித்ரஃ வசிவ-சாவராதி, ழிஷ்ஜதெ |

ஸிநு-அயாஹாஃ ழு, ஹா ஸமராநதவா அ, மடி || ௯ ||

இவ்விதமாக சங்குவை செய்து, தனக்காகக் கொள்ளப் பட்டபூமியில், அந்த சங்குவை, தினுதியில் (காலேவேனையில்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 7

(சங்குஸ்தாபனம் செய்யப்படும் பூமியில், சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்வதற்குமுன்,) அந்த பூமியின் நடுவில், சங்குவின் அளவைப்போல இரண்டு பங்கு அகலமுள்ள மண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வாஹ்ணத்திலும், அபராஹ்ணத்திலும் (காலேயிலும் மாலையிலும்) சங்குவின் நிழலானது அந்த மண்டலத்தைத் தொடும் பொழுது, இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பிந்துக்களை (பிந்து-புள்ளி) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு பிந்துக்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஸுத்திரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும் இது கிழக்கு மேற்குதிக்குகளாகும்.

இந்த இரண்டு பிந்துக்களின் மத்தியில் சுழன்று வரக் கூடிய, முகம்-புச்சங்குபுடைய மீன் வடிவத்தைக் கல்பித்து, அதை தெற்கு வடக்காக வைத்து, தெற்கு-வடக்கு-இரண்டு பக்கங்களிலும் இந் புள்ளிகளை வைத்து, அவ்விரண்டு புள்ளிகளையும் ஸுத்திரங்கொண்டு ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். இவ்விதமாக இரண்டு ஸுத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். 8½

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், மேற்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், கிழக்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், பக்க வாட்டில் ஸுத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உகூழினொதுரம் வஸுதும் னவம் ஸுலிசு உயம்
நதிலெசு |

உசுமாசுதவராஜாநி வய-சுஜாநி விநிசுதிவெசு || ௮ ||

ஸுலிசுநாநி ஸுலிசு: ப்ராஜா: ப்ராஜாசுதவராஜாநி அ |
கநதூயா வஸுதெலெ ராபராவஸுதூயாசு, நாதூலி ஹி || ௧௧ ||

லெலெ அ லிசுதெ ஸி-லெ துயூயா அலி-மூலி நயெசு |
கூஸூரெ வஸுதூலெ உசுலெலெ ஸுயாயெசு
அதுரம்-மூலி || ௧௨ ||

யத-:கூ-லெ லெ-மூலி உசுரெலெ-மூலி தயூ |
மாபாயா உகூழினெ வாரெ நீசூர ஸுலிசு ப்ராஸூரயெசு ||

சுஷயலெயதா ரஜூ: தூலெகெதகவலெலெ: |

கன்னி-விருஷபம்-இரண்டு ராசிகளிலும் அபச்சாயை
கிடையாது. மேஷம்-மிதுனம்-ஸிம்மம்-துலாம் இந்த நான்கு
ராசிகளிலும் இரண்டங்குலம் தள்ள வேண்டும். கடகம்-
விருச்சிகம்-மீனம்-இந்த மூன்று ராசிகளிலும் நான்கு
அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். தனுஸ்-கும்பம் இந்த
இரண்டு ராசிகளிலும் ஆறு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும்.
மகரராசியில் எட்டு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். (கீழே
கூறியுள்ளபடி சங்குவின் நிழலில், அந்தந்த ராசிகளில்
அங்குலங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது பொருள்) 12½

சாயையின் தென்பக்கத்திலும் வட பக்கத்திலும், கீழே
கூறிய கணக்குடன் ஒதுக்கி (உத்தராயணமானால்,
வடக்கிலும் தகூழினாயணமானால் தெற்கிலும் ஒதுக்கி) ஸூத்
திரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

ரஜ்ஜுவானது 68 அங்குலம் நீளமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். அந்த ரஜ்ஜுவானது, பனைநாறு-தாழை

காவ-ஜாஸவடிஸூசி தெதுறு டெஹே-நே-ஜேமுடாய
வாறு தெஹு: || கச |

சும,முநா(ஹு)முஸஹூல்துநா சிவதி-ஜ: முஸிவஜி-ஜதா |
ஜெவவிஜஜஜீவாநாநா 'பெபஜெபாபாபா சிவதி-ஜகா || கரு ||

வஜிர: வஜிரபெஸவ டயூக: ஷஜிஸிஸி தயா |
வாதபபகுகு-ஜு-ஜா: பெபாசா: சுநஜம் வா ஷாராஜாருஜம் ||

வனகாஜநாநா,முநாஜெஜகவிம் டயூகாசு து ஜெஜெவ-ஜேத: |
வ-விண-ஜேஷிஷு நாதாநா ஷஜாநாநா ஷூலீநிஹம்
ஹவசு || கள ||

நாறினாலாவது, தருப்பையினாலாவது, ஆலவீழுதினாலாவது
மறையுரியினாலாவது விரல் நுனியின் பருமனுள்ளதாக
இருக்கவேண்டும். முப்பிரியுள்ளதாகவும், முடிச்ச இல்லா
மலுமிருக்கவேண்டும்.

இது, தேவதைகள், பிராமணர்கள், ஷத்திரியர்கள்,
இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். மற்ற வைசியர்-குத்திரர்
களுக்கு 2. பிரிகளுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 15

வெண்கருங்காலி-கருங்காலி-இலுப்பை-பாலை இந்த
மரங்கள், பூமியினுள் அடித்துப் புதைக்க வேண்டிய
சங்குவுக்குக் கூறப்பட்ட மரங்களாகும். (மரங்கள் வைரம்
பாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்ள வேண்டும்.)

அந்த சங்குவானது, பதினேரு அங்குலம் முதல்
இருபத்தோரு அங்குலம் வரையில் நீளமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். அதன் அடியானது, ஒரு முஷ்டியளவு (பிடி
அளவு) கனமுள்ளதாகவும், நுனியானது, ஊசியைப்
போலவுமிருக்க வேண்டும். 17

மயங்கிய வாழ்வென நயப் பார்த்து உயர்வொ வாவுழைத்த
உயர்வொ: |

உயர்வொனாநாவுதும் மயங்கி தாய்பெருவுலி: குலாசு ||௧௮||

புறவொனொ ஓபபதி: புறவொ: தகையுஞ் ஓபவகாஜயா |
புறவொனொ துதிதூதம் புறவொனொ: நிபுதம் உயி யசு ||

தகையி: வயிதொ ஹாமெ ஸுதூதம் வயிதொ: நிபுதம் |
மயங்கிவொதூதாநிதூதாஸுதூதம் பெவவபொ: நிதூதம் ||

வயிதூதாஸுதூதம் உயி வயிதூதா: ஸுதூதம் நிபுதம் |
மயங்கிவொ: தகையுஞ் ஓபவகாஜயா
பாதமடி || ௨௧ ||

மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாகவோ
வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து கொண்டு சங்குவை
(சங்குவின் நுனியை பூமியினூன்றி வைத்து) இடது
கையினால் பிடித்துக் கொண்டு, வலது கையினால் சுத்தியை
பிடித்து, வைத்துக் கொண்டு, சங்கு ஸ்தாபகனுடைய
அனுமதியுடன், அந்த சங்குவை எட்டுதடவை அடிக்க
வேண்டும். 18½

யாதொரு ஸுத்திரமானது அளவுகளினால் நிச்சயிக்கப்
பட்டதோ, அது, பிரமாண ஸுத்திர மெனப்படும் அதைச்
சுற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படும் ஸுத்திரமானது,
பர்யந்த ஸுத்திரமாகும் (பர்யந்தம்-பக்கம்). கர்ப்ப
ஸுத்திரம் முதலியது, விந்யாஸ ஸுத்திரமாகும். இது
தேவபதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்குக்) கூறப்பட்டதாகும். 20

பதவிந்யாஸ ஸுத்திரமானது விந்யாஸ ஸுத்திர
மாகும். (விந்யாஸ ஸுத்திரம் எனப்படும்.)

ததுத்ராசு ஸங்குமாதெந நீகா* ஸங்கும

நிவாநயெசு |

உவாமம் நிஷலாய-ஃ வா லித்ய-ஃ வாய தசு ஹவெசு ||

நமரமுரஃம-ஃஷு *வாபாடி(ஹாடி)ரஜுவாதநடி |

சுவாஅலாபாடிஃஅனம் வாசு^௧வதஜிதவூதசு ||

வா^௨அலாபாடிவூவ-ஃஹம் விவா^௩ஜெசு ஃசுதினாநாடி |

வா^௪ஹாநாசு வூவ-ஃமதம் தசு^௫திவூதசு

தசுஅஜித || ௨௪ ||

வீடுகளுக்குத் தென்பக்கத்தில் கர்பமாகும் (கர்பஸ்தானம்) அதன் பக்கத்தில் ஸுத்திர பாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, சங்குவின் அளவுக்கு நீக்கி சங்குவை நடவேண்டும். (அடிக்கவேண்டுர்.) அதில் வெளியில் போவதற்கு வாசல்படியை கல்பிக்கவேண்டும். 22

நகரம்-கிராமம்-துர்கம்-இவைகளில், வாயு திக்கு முதல் ரஜ்ஜுபாதனம் செய்யவேண்டும். தெற்கு முதல் வடக்கு வரையில், கிழக்கு மேற்கில் செல்லும் ஸுத்திரமாகும். மேற்கு திக்கு முதல் கிழக்கு திக்கு வரையில் தெற்கு வடக்காக மற்றொரு ஸுத்திரத்தை விடவேண்டும். (கல்பிக்கவேண்டும்). பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு கிழக்கில் உள்ள அந்த ஸுத்திரத்திற்கு *திரி ஸுத்திரம் என்று பெயர். 24

*ஸங்கும உதஜித் வூதசு உதி வாஹாடி |

*வாஹாடி உதி வாஹாடி |

†வா^௧வ-ஃமதம் ஜெசு உதி வாஹா^௨யுத உதி ஹாதி |

* அந்த ஸுத்திரமானது பிரம்ஹஸ்தானத்திற்குப் பக்கங்களிலிருந்தால அதற்கு திரிஸுத்திரம், என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ததெதா யமம் வபுரிமம் யாநஜம் உசுநிணமம் ததது !

வ. உறவூரநாடி-தூமம் ஸு-வபிததுலியியதெ || உரு

*ஸு-வபு-உரணம் யசுஸு-கு-தசு-பு-உரண-

உவஹாஅல்தெ !

வனகஹஹம் உவஹஹம் வா தி-ஹஹம் வபிதெயிகழ !

விஜாநம் உணவவஹாஸாசு வாநயெசு *தது-யூய-உ-ய-உ)கழ ||

வெஹம் நொ நெககெதெ-நயந,முணயுமம் வாய்-

யு-உ-யூசு-உ-சு-நீ

நெகெது-கம் நொநஅ-உ-பு-நயந,நயநகம் வவதி-

வெஹாஸு-பாணடி !

அதற்கு மேற்கிலுள்ளது, தனமாகும். (தனஸ்தானமாகும்.) அதற்கு தெற்கில் தானியஸ்தானமாகும். பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வடபக்கத்திலுள்ளது ஸுகம். (ஸுகஸ்தானம்) என்று கூறப்படுகிறது. 25

ஸுகஸ்தானத்தை அளவிடுகின்ற ஸுத்திரத்தின் பிரமாணத்தைக் கூறுகிறேன் :—

ஸுக பிரமாண ஸுத்திரமானது, சுற்றிலும் ஒருமுழம்-இரண்டுமுழம்-மூன்று முழம் அதிகமாகும்.

விமானமானது உறுதியாக இருப்பதற்காக மண்டபத்தின் அகலம் எவ்வளவோ, அவ்வளவு புதைக்கவேண்டும். (அஸ்திவாரம் இருக்கவேண்டும்.) 26½

மேஷ மாதத்தில் முதலாவது 10 நாட்களில் 2-அங்குலமும், மத்தியிலுள்ள 10 நாட்களில் 1-அங்குலமும், ஒதுக்கிச்

*ம-ஹபு-உரணம் உதி வா-ஹாணடி !

*தது-யூய-உ-கம் உதி வா-ஹாணடி !

ஷட்ப் ஷட்ப் ஷபூஷகாஷெஷ-ஹிரஸைரஸைகம்

ஹுதவெஷாஷஜாஷகம்

நெத்ரம் ஜாத்ரம் அ ஷெஷாதிஷா ஷபூஷபகெஷெஷிநு

ஜிநெ தஜிஜி யுஜ்ஜிசு || ௨௭ ||

ஸஜீக்ஷஜ ஹாஷெஷம-ஜேநம் ஸராரபரிகம்

தஜிஜெசு வுரொகூம். முஷிஜாத்ரபூக்ஷித: I

தததூ காஷாஷப. மஜஹஜ தவஸாக்

ஷிஷெஷஜி ஷுஷுத்ரம் ஷிஷித அ ஷுஷு || ௨௮ ||

ஹி ஷபஜதெ வாஷு-ஸாஷெஷ ஜிஷுரிஷெஷா தாஷ

ஷ்ஷெஷாய்யாய: I

சேர்க்கவேண்டும். (ஸுத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.)
முன்னுவது 10 நாட்களுக்கு ஒதுக்கம் கிடையாது.

விருஷப மாதத்தில் முறையே ஒவ்வொரு 10 நாட்களிலும், 0, 1, 2 அங்குலம் ஒதுக்கவேண்டும்.

ஆனி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
ஆடி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஆவணி மாதத்தில் முறையே 2, 1, 0 அங்குலங்களும்
புரட்டாசி மாதத்தில் முறையே 0, 1, 2 அங்குலங்களும்
ஐப்பசி மாதத்தில் முறையே 2, 2, 4 அங்குலங்களும்
கார்த்திகை மாதத்தில் முறையே 4, 5, 6 அங்குலங்களும்
மார்கழி மாதத்தில் முறையே 6, 7, 8 அங்குலங்களும்
தை மாதத்தில் முறையே 8, 7, 6 அங்குலங்களும்
மாசி மாதத்தில் முறையே 6, 5, 4 அங்குலங்களும்
பங்குனி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஒதுக்கி ஸுத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

ராசியையும் ஸூரிய கதியையும் பார்த்து முன்பு கூறப் பட்ட அங்குலக் கணக்கில், யுக்தியுடன் ஒதுக்கி அதன் பிறகு, அந்த எல்லையிலிருந்து ஸுத்திர பாதம் செய்து பூமியைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

28

திக் பரிச்சேதம் என்னும் ஆளுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வாகுதொய்யாயி ||

வகெழ்தொஹம் வகனிதொலாம் வகவகொ வகாததொ ||
வகொம் வெவொகம் வீம் வகாவீம்வகொபொ || க ||

உவவீம்மொவீம் ஒவ்வீம் நொ அன்தொ ||
வகொகவகொம் வெவொ வகொ வகொய்கொ || உ ||

தொலொம் அ ஒவ்வீம் தொய்வொவ்வொவ்வொ ||
வகொம் வகொலொம் வகொவ்வொம் அ தொய்வொ || உ ||

வகொவ்வொவ்வொம் வெவொ கனொவ்வொவ்வொம் தொ ||
மன்தொ வகொவ்வொவ்வொம் வகொ வகொய்வொவ்வொ || ச ||

வகொவ்வொவ்வொம் வெவொ வகொவ்வொவ்வொவ்வொ அ ||
வகொவ்வொ வகொவ்வொவ்வொம் அ வகொவ்வொவ்வொவ்வொ || தொ ||

தொ வகொவ்வொவ்வொம் அ வகொ வகொவ்வொவ்வொ ||

ஏழாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துவுக்கும் புராதனமாகக் கூறப்
பட்டு வருகின்ற பதவிந்யாஸத்தைக் கூறுகிறேன்.

அவைகள் முறையே, ஸகலபதம் 1, பேசகபீடபதம் 2,
மஹாபீடபதம் 3, உபபீடபதம் 4, உக்ரபீடபதம் 5,
ஸ்தண்டிலபீடபதம் 6, மண்டுக பதம் 7, பரமசாயிகபதம் 8,
ஆஸநபதம் 9, ஸ்தாநீயபதம் 10, தேசீயபதம் 11, உபய
சண்டிதபதம் 12, பத்ரபதம் 13, மஹாஸனபதம் 14, பத்ம
கர்ப்பபதம், 15, த்ரியுதபதம் 16, விரதபோகபதம் 17,
கர்னாஷ்டகபதம் 18, கணிதபதம் 19, ஸூரிய விசாலகபதம்,
20, ஸுஸம்ஹிதபதம் 21, ஸுப்ரதீகாந்நபதம் 22, விசால

ஸிராநாக்ஷபதம் வெவ விபு ஹக்ஷிசுஸங்குக்ஷ || ௧ ||

வதம் விபுஸஸாரம் அ தமெவெஸுரகாகுக்ஷ |

உருகாணவதம் வெவ ஆசிர்யசு கசிதாநி ஹி* ||௭||

ஸகதம் வதமெகம் ஸதாசு வெவகம் து அதுஷ்டத ||

வீம் ஹவதம் வெவ ஸஹஸீம் விரஷுக்ஷ || ௮ ||

வஹஸிஸதூவஸீம் ஷடஷபெவாஸீம்கு |

ஸுஸிஸம் ஸவஸவாஸம் ஸுஸுக்ஷ அஷகாஷுக்ஷ ||௧||

வரஸாஸிபதம் வெவ தாநதவதம் ஹவசு |

பதம் 23, விப்ரகர்ப்பதம் 24, விச்வேசபதம் 25, விபுல
போகபதம் 26, விப்ரதிகாந்தபதம் 27, விசாலாக்ஷபதம் 28,
விப்ரபத்திகபதம் 29, விச்வேசஸாரபதம் 30, ஈசுவரகாந்த
பதம் 31, இந்திரகாந்தபதம் 32, என்று 32 பதங்கள்
சுறப்பட்டிருக்கின்றன. 7

ஏகபதமாக இருப்பதற்கு ஸகலம் என்று பெயர்.

4-பதமுள்ளதற்கு பேசகபதம் என்று பெயர்

9-பதமுள்ளதற்கு பீடபதம் என்று பெயர்

16-பதமுள்ளதற்கு மஹாபீடம் என்று பெயர்

25-பதமுள்ளதற்கு உபபீடம் என்று பெயர்

36-பதமுள்ளதற்கு உக்ரபீடம் என்று பெயர்

49-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தண்டிலம் என்று பெயர்

64-பதமுள்ளதற்கு மண்டுக்ஷபதம் என்று பெயர்

81-பதமுள்ளதற்கு பரமசாயிபதம் என்று பெயர்

*சுதூ அதுஷ்டிபஸ்தாநி ஹவஸி | சுதூ சுநுவதம்
கயூஜாதவதஸுவஜாதாநுரொயெநாதூ யுதூஜா வஸுவஜா
கயூநியா |

சூலநம் ஸதவாமம் ஸஜாக் னகனிஸஜதம் வடிழ || ௧௦ ||

ஸநாயம் ஸஜாஜதஸுபகாரிஸஜதவடியிகழ |

செய்யம் ஸவஷஷஜம் ஸதம் ஜெஹய அணிதழ || ௧௧ ||

ஷணவததிகம் ஜெஹய ஸதம் ஹஜம் ஜஹஸதழ |

ஸவம்அனிஸக் விஸதம் வடிழமஹஜிதி ஸஜதழ || ௧௨ ||

ஷபாயிகழ து வஜாஸக் விஸதம் திரபுதம் வடிழ |

விஸதம் ஸநவாஸீதி ஸுதஹமஜிதி ஸஜதழ || ௧௩ ||

திரபுதம் அ (ஸ) அதுவிஸபக் கணஜாஷகவஜம் தயா |

திரபுதம் ஜெகஷஷஜம் மணிதம் வடிஸஜிதழ ||

அதுஸுதவஜம் ஸவயஜிபாஸம் வரிசீதி ததழ |

ஸஸஹிதவஜம் ஜெகஅகாரிஸஜதஸுததழ || ௧௪ ||

100-பதமுள்ளதற்கு ஆஸநபதம் என்று பெயர்

121-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தாநாயம் என்று பெயர்

144-பதமுள்ளதற்கு தேய்யம் என்று பெயர்

169-பதமுள்ளதற்கு உபசண்டிதம் என்று பெயர்

196-பதமுள்ளதற்கு பத்ரபதம் என்று பெயர்

225-பதமுள்ளதற்கு மஹாஸநம் என்று பெயர்

256-பதமுள்ளதற்கு பத்மகர்பம் என்று பெயர்

289-பதமுள்ளதற்கு த்ரியுதம் என்று பெயர்

324-பதமுள்ளதற்கு விரதபோகம் என்று பெயர்

369-பதமுள்ளதற்கு கர்னாஷ்டக பதம் என்று பெயர்

400-பதமுள்ளதற்கு கணிதபதம் என்று பெயர்

இதற்கு ஸூரிய விசாலம் என்று மற்றொரு பெயராம்

ஸ்வெஷாரீதி அக்ஷராரூபம் ஸ்வபூதிகாநகலி !
நவவிஸக்ஷ வஹஸதம் விபுமஹஸ்தி ஸூரதலி || ௧௬ ||

ஷடீஸ்தி: வஹஸதம் விபுமஹஸ்தி ஸூரதலி !
விஸுஸம் ஷடீஸதம் வஹஸதம் விபுமஹஸ்தி ஸூரதலி ||

ஷடீஸ்தி: ஷடீஸதம் விபுமஹஸ்தி ஸூரதலி !
நவவிஸதிகம் ஸ்வபூதம் விபுதிகாநகலி || ௧௭ ||

விஸுஸஸார விதஸுஸதம்: ஸ்வபூதாயிகலி !
நவவிஸதம் வஹஸதம் விபுமஹஸ்திகலி || ௧௮ ||

விஸுஸஸார விதஸுஸதம்: நவபூதம் வடலி !
நவவிஸதம் வஹஸதம் விபுமஹஸ்திகலி ||

அதுவிஸதி ஸ்வபூதம் ஸ்வபூதம் வடலி !
ஊகாநதிக விபுமஹஸ்தி: வுஸாதமெ: ||

- 441-பதமுள்ளதற்கு ஸுஸம்ஹிதபதம் என்று பெயர்
484-பதமுள்ளதற்கு ஸுப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
529-பதமுள்ளதற்கு விசாலபதம் என்று பெயர்
576-பதமுள்ளதற்கு விப்ரகர்பம் என்று பெயர்
635-பதமுள்ளதற்கு விச்வேசம் என்று பெயர்
676-பதமுள்ளதற்கு விபுல போகம் என்று பெயர்
729-பதமுள்ளதற்கு விப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்
784-பதமுள்ளதற்கு விசாலாஷம் என்று பெயர்
841-பதமுள்ளதற்கு விப்ரபக்திகம் என்று பெயர்
900-பதமுள்ளதற்கு விச்வேச ஸாரம் என்று பெயர்
961-பதமுள்ளதற்கு ஸுஸார காந்தம் என்று பெயர்
1024-பதமுள்ளதற்கு இந்திரகாந்தபதம் என்று பெயர்
இவ்விதம் தந்திரங்களறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.
(கண்டம் என்பதற்கு கூறுகள் என்று பொருள்)

சூரஜம் வடம் ஸகயூரெகவடம் யதீநாம்
 உஷம் ஹி விஷுரஜஹாஸநவஹிகாய-ஹி |
 வித்ரு ஜாஹாஜியஜநம் முராவதிஜநம் அ
 ஹாவகி-ஹெயஸரிநாஜகஸூக்யுயுக்தே || ௨௨ ||

வெஸாஅஹுதஸவிஷமு ஹாகுக்காஹெ
 வுஜிஜா ஹி வெஅகவபெஅ துராவயுக்தே |
 தஸிநு விஸயஸயுநா விபிநா விபிஹெஹு:
 வெஸவம் து நிஷுமுஜமும் ஸகயும் அ யுக்தஜா || ௨௩ ||

ஸய ஃவபெ நவஹாமயுதெ
 ஜிரிஜிஸய வெஅ துஷயகஜ |
 விஜுஸவஜாஜுஜகம் ஜஹநம்
 மமநம் வவநம் வரபிவி ஹிவயி: || ௨௪ ||

முதலாவது ஏகபதமானது, யதிகளுக்கும்ரிய ஸகலபத
 மாகும். 12, 3, 2, 1 என்றஸுத்திரங்களுடன் கூடிய
 (இந்த ஏகபதத்தில்) விஷ்டரம் (விஷ்டரம் என்ற பெயர்
 உடைய ஆஸநம்) மஹாஸநம் அல்லது விஷ்டரமஹாஸநம்,
 அந்நிகார்யம், பித்ருயஜனம் (சீராத் தம் முதலியவை) தேவ
 யஜநம் (யாகம் முதலிய தேவ பீதகரமான காரியம்) குரு
 பூஜை இவைகள் விநும்பத்தக்கவைகளாகும். 22

நான்கு (4) அம்சங்களுடன் கூடிய பேசகபதத்தில்
 பைசாசகிரஹங்கள்-பூதகிரஹங்கள்-விஷ்பாதாகரகிரஹங்கள்
 இவைகளிடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கக்கூடிய தேவதைகளைப்
 பூஜிக்கவேண்டும். விதியை அறிந்தவர்கள், இப்பொழுது,
 சைவமான நிஷ்கலமூர்த்தியையுயர், ஸகல மூர்த்தியையும்
 அதில் கல்பிக்கவேண்டும். (ஸகலம் - கை கால் முதலிய
 அங்கங்களுடையது. நிஷ்கலம். விங்காகாரம்.) 23

ஒன்பது (9) பாகமுள்ள பீடத்தில், ஈசானியம் முதலிய
 திக்குதோறும், ஜலம் 1, அக்தி 2, ஆகாசம் 3, வாயு 4

*ஹாமுஜிதெய உதி வாஹாஜாஜ |

ஷோபஸாரம் உஹாஸீம் வனுவனாஸாநிதடி |

ஂஸ்பொ ஜயனா சூழிதெஜா ஹஸாமினி-தமொ யஸ: ||௨௫||

ஹம்மநு விதாஸுமீ வள வரூண: ஸொஷாரூதள |

உவஜஸொரொழிதினூகி ஸாஹஜெவா: ப்ர கீதி-தா: ||

சூவவசுஸாய-ஸொனிதூ விவஸூநிம் உலிசுகள |

ரூஹொ ஹியரஹூஜா-ஸெஜ ஸஹ ஸூத: ப்ரஹு: ||

தசுவாஹு-ஸெயா-ஸெயொரொகாஹமெமெகெந வஸ-தநாக் |

உவஸீம் ஹவஜதூ ஜெவதாஸா:(ஹசு) வஜ ஸூதா: ||

இவைகளைக் கல்பித்தவேண்டுமென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பூமியானது இவைகளின் எல்லையாகும். 24

பதினாறு அம்சங்களுடன் கூடியது மஹா பீடமாகும். இது 25 தேவதைகளுடையதாகும். ஈசன் 1, ஜயந்தன் 2, ஆதித்தியன் 3, பிருசன் 4, அக்லி 5, வித்தன் 6, யாமன் 7, பிருங்கன் 8, நிதிருக்கன் 9, ஸுக்ரீவன் 10, வருணன் 11, சோஷன் 12, மாருதன் 13, முக்கியன் 14, ஸோமன் 15, அதிதி 16 இவர்கள் பாஹ்ய தேவதைகளாவார்கள். (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) 26

ஆபவத்ஸர் 17, ஆர்யன் 18, ஸாவித்ரன் 19, விவஸ்வான் 20, இந்திரன் 21, மித்ரகன் (மித்ரன்) 22, ருத்ராஜன் 23, பூதான் 24 இவர்கள் உள்பக்கத்தின் தேவதைகளாவார்கள். மத்தியில் பிரபுவான பிரம்மதேவன் 25 தேவதையாவார். 27

கீழே கூறப்பட்ட ஷோடசாம்சபதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு பாகத்திற்கு ஒன்றுவிதம் பதங்களைச் சேர்த்தால் அது உப பீடமாகும். ($5 \times 5 = 25$ பதமாகும் என்பது பொருள்).

தகவாஸு-யொவ-யொவெ ஸுவெகெகா-ஸவிவ-உநாசு ।
உஞ்ஞ காணவடி-யு-வதாசு யுஜீத ஸுவிபாநு ॥ ௨௯ ॥

ஸலாநி யாநி லா,மாநி அதுஷஷிவாஅரெசு ।
ஸலாநிவி ஸவ-ராணி லெகாஸீதி வஷாநுதவசு ॥ ௩௦ ॥

வஷாநாவி ஸவ-ஷா-ஜ்ஞா-கம் அவி தகவாஸு ।
அவித ஸவ-ஷா-நாநாஹதம் அ யதத-த- ॥ ௩௧ ॥

தலாசு ஸுஷிவ-த-ஞ்ஞ-வ-ஷா-ஷிவி தத-யு ।

புத்திமானாக இருப்பவன், கீழே கூறியவிதமாக, இரு பக்கங்களிலும், ஒவ்வொரு பாகத்துடனும் மற்றொரு பாகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்திர காந்தபதம்வரையில், பதங்களை பாகுபாடு செய்துகொள்ளவேண்டும். 29

ஸமபாகங்களை (இரட்டையான பாகங்களை) 64 பதத்தை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்ய வேண்டும். அஸமமான எல்லாவற்றையும் (ஒத்தப்படையானவைகளை) 81 பதங்களை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்யவேண்டும். *(கிழக்கு மேற்காக 8 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 8 பதங்களும் கல்பித்தால், அந்தஸ்தலமானது $8 \times 8 = 64$ பதமாகும். கிழக்கு மேற்கில் 9 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 9 பதங்களும் கல்பித்துக் கொண்டால், அது $9 \times 9 = 81$ பதமாகும் என்பது கருத்து).

பதங்கள் எல்லாவற்றிலும், மண்டுகபதம் சிறந்ததாகும். இவ்விதமாகவே, சண்டிதபதமும், எல்லாவித வாஸ்துக்களுக்கும் சிறந்ததாகும். ஆகையால், இவ்விரண்டையும், தந்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். (64 பதத்திற்கு மண்டுக பதம் என்றும், 81 பதத்திற்கு சண்டிதபதம் என்றும் பெயர்)

அதுஷ்ஷிவடி வெனகாரீதள ஸகருநிஷ்ஷெ || ௩௨ ||

ஸுதெ அ வடிவெய் அ ஸு ஹாடிதா: ஸீர்விதா-
ஸீர்ரா: |
புராமுடிசுடிவஸ(தி ௪)ஹாநெஷ்வொய்ஷெ
செவதா: வரமசு || ௩௩ ||

௦ரம்ஸாநஸெவ வஜ-நெஷா ஜயன ஸு உஹெடிசு: |
சுதிதது: ஸததுசஸெவ ஸுஸஸெவ்வாந்தரிசுசு: || ௩௪ ||

சுமி: வுஷா அ விதயொ ராகுஸஸு யமஸயா |
மஸவெ-ஹ ஹம்மராஜஸு உஷஸு விதுசெவதா: || ௩௫ ||

உளவாரிக ஸு ஸு-ஸு: வுஷ்ஷெஷா ஜநாயிவ: |
சுஸா: ஸொஷ்ஷொமள அ வாயு-த-ஹாஷ்ஷெவ அ ||

உவெஷா ஹாடசஸெவ ஸொஷ்ஷெவ உமஸயா |

ஸகல நிஷ்கலருபமான சதுஷ்ஷஷ்டி (64) பதத்திலும், ஏகாசீதி (81) பதத்திலும், ஸுத்திரத்திலும், பதமத்தியிலும், பிரம்ஹா முதலான தேவதைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவதைகள், வடகிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே, தனித்தனியே கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 33

ஈசனன் 1, பர்ஜந்யன் 2, ஜயந்தன் 3, மஹேந்திரகன் 4, ஆதித்யன் 5, ஸத்தியகன் 6, பிருசன் 7, அந்தரிக்ஷகன் 8, அக்நி 9, பூஷா 10, விததன் 11, ராகுஸன் 12, யமன் 13, கந்தர்வன் 14, பிருங்கராஜன் 15, மிருஷன் 16, பிதிரு தேவதைகள் 17, தெளவாரிகன் 18, ஸுக்ரீவன் 19, புஷ்ப தந்தன் 20, ஜலாதிபன் 21, அஸுரன் 22, சோஷன் 23, ரோகன் 24, வாயு 25, நாகன் 26, முக்கியன் 27,

சுதிதிஸாஉஉழிகிசெஸுவ லாதிஃஸகி ஸாஹிசெவதா: ||௩௭||

சுவவஸாவவகிஸெஸுவாந: ப்ராமுதூரெ ஸூதள |
ஸவிஃசெஸுவ ஸாவிஃசெஸுவாந: ப்ராமுதூரெ ஸூதள ||

உஃசெஸுவெஃசெஸுவாந: ஸாஹிசெவதா: ஸூதள |
ஸாஹிசெவதா: ஸாஹிசெவதா: ஸூதள || ௩௮ ||

ஸாஹிசெவதா: ஸாஹிசெவதா: ஸூதள |
ஸாஹிசெவதா: ஸாஹிசெவதா: ஸூதள || ௩௯ ||

பல்லாடகன் 28, ஸோமன் 29, மிருகன் 30, அதிதி 31,
ஆதிதி 32, இந்த முப்பத்திரண்டு (32) பேர்களும் பாஹிய
தேவதைகள் (வெளிப்பக்கத்திலுள்ள தேவதைகள்)
ஆவார்கள். 37

ஆபவன், அபவத்ஸன் இவ்விருவர்களும், உள்பக்கத்
தில், வடகிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸவிந்திரன், ஸாவிந்திரன், இவ்விருவரும், உள்பக்கத்
தில், தென்கிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திரன், இந்திரராஜன், இவ்விருவர்களும் தென்
மேற்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ருத்திரன், ருத்திரஜயன் இவ்விருவர்களும் வடமேற்கு
திக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 39

மங்களங்களை செய்யக்கூடியவரான பிரம்ஹாவானவர்,
மத்தியிலிருப்பவராவார்.

ஆரியன் 1, விவஸ்வான் 2, மித்திரன் 3, பூதரன் 4.
இவர்கள், பிரம்ஹாவுக்கு எதிரிலிருப்பவர்களாவார்கள்.
(நான்கு பக்கங்களிலும் என்று பொருள்.) 40

அரகீ அ விதாஸீ அ வகுதநா வாவராகுதஸீ |

ஸம்ஸாநாஜிஸஹி: ஸ்ராவதா: அதுஷ்ணெ ஸ்ரீய: ஸ்ரீதா: |

நவதா ஸ்ரீஹாகார: ஸெஷாணாம் வடிமூஅஜ்தெ ||

ஸிம்ஸகி ஸூதெ: ஸாஸிஸிஸவெஷெ:

ஷடீஷடீஸம்வஜாஸிஸூதெஷ்ண வ ஷடீகெ: |

யுகெக (சுகெக-3) ஸூதெஷ்ணெஷ்ணவஜாஸிஸாஸி:

ஸம்யுகம் ஸூகி ஸஷகெகெகெதகீ || ௪௨ ||

அதுஷ்ணவஜெ ஸ்யேஷ்ண வஜாஸிஸவஜா ||

சூய-3காஜிஅதுஷ்ணவ: வஜாஸிஸிஸிஸாஸி: |

சூவாஷ்ணவஜாஸிஸ கொஷ்ணெஷ்ணவஜாஸிஸவஜாஸி: || ௪௪ ||

சரகீ 1, விதாஸீ 2, பூதனை 3, பாபராகுதஸீ 4, இவர்களை, வாஸ்துவக்கு வெளிப்பக்கத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு ஸ்தானம் கிடையாது. இவர்கள் பலியை புஜிப்பவர்கள். இவர்கள் நீங்கிய, மற்ற தேவதைகளுக்கு ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. 41

20, 7, 4, 6, 6, 4, 6, 12, 3, 4, 8, 1, ஆக 81 பதங்களும், ஸூத்திரங்களும் ஸந்திதிகளுமுள்ளது ஏகாசீதி 81 பதமாகும். இதற்கு சண்டிதம் என்றும் பெயர். 42½

சதுஷ்ஷஷ்டி 64 பதத்தில், நடுவில் 4 பதங்கள் பிரம்ஹ ஸ்தானமாகும். ஆர்யகன் முதலான 4 தேவர்கள் கிழக்கு முதல் 3, 3, பதங்களுடையவர்களாவார்கள். ஆபன் முதலான 8 தேவதைகளும், கோணங்களில், அந்தபத முடையவர்களாவார்கள்.

உமெஹ்ராக்ஷஸாதிஷா வுஹ்ஹூடகாடிய: |

உபரிதிஸ்ய அக்வாரொ ஷெவாவி(க)வடிவா,மிக: || ௧௫ ||

*ஜயகூறுநாக்ஷஸ விதய ஹ உமஸ்யா |

ஸு.மீ.வொ ரொ,மஹேயா உதிஸெஸ்கெகவா,மிக: || ௧௬ ||

ஂஸாதிஷா உராஸெஸா: கொனெஷ்ய-உவெஸுரா: |

வனவஂ க்ருணெ ஹ்ஜீரநு உணுகெ வாக்ஷு-உஷெவதா: ||

வ வு வு-உக்ஷிணவஸாக்ஷ வடிவ-உக்ஷிண விக்ஷ: |

புஷாணஂ உ திரீகெஷ்யதெ ஸ்ரீதா: வு வு வு-உஷெவதா: ||

மேஹந்திரன் - ராக்ஷஸன் முதலியவர்களும், புஷ்பன்-
பல்லாடகன் முதலியவர்களும், நான்கு நான்கு தேவதைகள்
நான்கு நான்கு ஸ்தானங்களுடையவர்களாவார்கள்.

* ஜயந்தன் - அந்தரிக்ஷன் - விததன் - மிருகன் -
ஸுக்ரீவன் - ரோகன் - முக்கியன். திதி - இவர்கள்
ஒவ்வொரு பதமுடையவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக, வாஸ்து தேவதைகள், மண்டுகபதத்தில்
முறையே, ஸ்தானங்களை புஜிக்கிறார்கள். 47

*ஸஸம்.தாஸெ-ஹ்யம் ஸுராக்ஷ வனவஂ ஸொயநீய: —

வடி-உஷாதிஷா வுஷாதிஷா: தயாதிஷவாரிகாடிய: |

தாமாதிஷா உதுவி-ஸெவாஸெ கவெஸுரா: || உதி

* இந்த விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே இதை,
இவ்விதம் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பர்ஜன்யன் முதலியவர்கள், பூஷா முதலியவர்கள், தெள
வாரிகன் முசலியவர்கள், நாகன் முதலியவர்கள், இவர்கள்,
இந்திராதிகளைச் சேர்த்து 24 தேவதைகள், ஏகபதாதிபதிகள்
ஆவார்கள்.

ஷ்ஷுஸகெகஹுடியம் அதுஉஉஉஉ அதுஸிராழ் !
 ஷெநிநதூம் வாஸுவுவாருஷம் நிகுஸம் ப்ராக்ஸிரம்
 விசு: ||

தஸெலூதூமம் விஸெயபராயகொ நார ஷெவதா !
 ஸவிண்ட்ராடிசுநிணஹு: ஸாவிண்ட்: கக்ஷஜஅஜதெ ||ரு||

சுவஸெயவாவஸிஸு ஸகக்ஷொ வாரதொ ஹு: !
 விவஸாநு டிசுநிணம் வாஸு-ஃ வாரவாஸு-ஃ உஹியச: || ரு ||

ஸெயெ ஸுஹைய: காய: திசு: வுஃஸு விசீயதெ !
 உஃசுஸெயெவெஃசுராஜு டிசுநிண: வாடி ஸாஸித: ||

அந்த அந்த தேவதைக்கு வலமாக பதபுத்தி கிரமம்
 கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேவதைகள், தங்கள் பதங்களிலிருந்து பிரம்ஹாவை
 பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 48

வாஸ்து புருஷனுவன், பூமியில் ஆறு முதுகெலும்பு
 களுடையவனும், ஒரே ஹிருதயமுடையவனும், நான்கு,
 மர்மங்களுடையவனும், நான்கு ஸிரைகள் (நரம்புகள்)
 உடையவனும், மிகக் கூனலான சரீரமுடையவனும்,
 கிழக்குதிக்கில் தலையையுடையவனும் ஆகிறான் . என்று
 கூறுகிறார்கள். 49

அந்த வாஸ்து புருஷனுடைய சிரமானது, ஆரியகன்
 என்னும் தேவதையாம். ஸவிந்திரன் வலது புஜமாம்.
 ஸாவிந்திரன் கக்ஷமாகும். ஆபன் - அபவத்ஸன், இவ்விரு
 வரும் முறையே இடது கக்ஷமும் இடது புஜமுமாம். விவஸ்
 வான் என்பவர் சரீரத்தின் வலது பக்கமாம். மஹிதரன்
 இடது பக்கமாம். மத்தியில் பிரஹ்மமயமான சரீரமாகும்.
 மித்திரன் பும்ஸ்துவமாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
 இந்திரன் - இந்திரராஜன், இருவரும் வலது பாதமென்று

வனஞ்சிறுமாமடியெழுத்து வஸாஷ்டிபுரா,முடிஈ
உவா: ||

முடிவெ முடிவெ உதும் ஷாணாம் முடிவாபுமுகர: ஷுத: |
தஸ்யாம், மாநி, முடிவாம், மெ, முடி விலாநு நெவ்வாபுமுகர: ||

வியாயயநு யயாரஸௌவஹதஃமௌ து ஸௌந்திரதா :
தஸுராகி வபரிஹரெவிவாநு பௌரஹுமௌ து ஸவஃயா :
அக்யாரிபரஜி வௌௌௌதெ செவதாநாௌ ஸௌஜிப : || ௫௬ ||

வஸ்துவின் (குறிப்பிட்ட பூமியின்) மூன்றில் ஒரு பாகமான மத்திய பாகத்தில், ஆறு அச்சங்கள் (முதுகெலும்புகள் கிழக்கு வடக்காக இருப்பவைகளாம்.) வஸ்துவின் (பூமியின்) மர்மாக்கள் இருப்பவைகளாம். பிரஹ்மாவானவர் ஹிருதமாகக் கூறப்படுகிறார். நிஷ்கூடாம்சங்கள் நிறர்புகளெனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வாஸ்து புருஷனுடைய வடிவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வார்த்துபுருஷன், மனிதர்களுடைய வீடுகள்
தோறும், சுபாசுபங்களைச் செய்தின்றுவராகிரும் என்று
கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54

அறிவாளியானவன், இந்த வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை, கிரஹங்களின் அங்கங்களினாலே பீடிக்கலாகாது அப்படி பீடிக்கப்பட்டால், பீடிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்றபடி, யஜமானனுடைய அங்கங்களில் வியாதிகள் உண்டாகும். ஆகையால், நிச்சயமாக,

சுஷாஷாஸொ கஸ்தி வஸ்துநுவாநா
 உஷா,மாஸம் வஸ்துநம் ஷோபிபாநாடி |
 சுஷாநா க: ஷோபிபாநா வஸ்தும
 உஷாஸொவஸ்து ஷோபிபாநா (தததத)ஷா ||

வஸ்துபாபிவஸ்து வஸ்துமஸ்து
 கஸ்துஷா உஷாநா அதுஷாநா: |
 ரஸ(யு,ம)வஸ்துபிவஸ்து ஷி ஷிஷிஷி ஷிதா:
 வஸ்துபிபாநாஷாஷாஷாஷா: ||

உதி பிபிதெ வஸ்துபாநாஷா வஸ்துபிவஸ்துபிபாநா நா
 ஷாஷாஷா: |

வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை பீடிக்காமல் ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இந்த 45 தேவதைகளும் ஒரு தொகுதியாகும். 56½

64 கண்டங்களுடன் கூடிய மண்டுகபதத்தில், பூரியில், மத்தியில் 4 பதங்கள், பிரம்மாவுக்கு உரியதாகும். அவருக்கு முன்னிலையில் இருப்பவர்களுக்கு (ஆர்யகன் - விவஸ்வான் - மித்திரன் - பூதன் இவர்களுக்குத்) தனித் தனியே 3 அம்சங்களாகும். 24 பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு பதமாகும் 16 தேவர்களுக்கு 8 பாகங்களாகும் ஆபன் - அபவத்ஸன், முதலியவர்களைச் சேர்த்து 16 தேவதைகளாம் என்பதை ஊழித்துக்கொள்ளவேண்டும். 57½

பரமசாயிபதமென்னும் 81 பதத்தில் மத்தியில் 9 பதம், பிரஹ்மாசமாகும். பிரஹ்மாவின் முன்னிலைக்கு ஆர்யகாதி 4 தேவதைகளும் 6 (4) பதங்களுடையவர்களாவார்கள். விதிக்குகளிருக்கின்ற ஆபன் முதலியவர்கள் 2 பதங்கள் உடையவர்களாவார்கள். வெளியில் கூறப்பட்டு இருக்கின்ற 32 தேவதைகளும் ஒரு பதமுள்ளவர்களாவார்கள். 58½

பததேவதாவின்யாஸமென்னும் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றும்

உஞ்சுகொடு ஐ வுஷம் ஐ உயுகநாபு ஹாஸநர் |
ஸத்யகே உயுகம் ஐஷாசு ஹாபாய நவநீதகழ் || ௫ ||

உஷம் ரஜநிஅருணம் ஐ மமநவஸு ஸுநிம் ஐஷசு |
ஐ.யூஷிம் த,மரம் (ஐ ஐஷசு) வஸும: ஸிம்ஸாஹம்
வாஸி வாயஸு || ௬ ||

கம்ஸுஹம் நிதய ஸிம்ஸா ராகுதஸை ஸுநிரிஷுதே |
ஸிம்ஸாஹம் க்யஸரம் யாஷு மஸுவே-உவிநு,மஸகழ் || ௭ ||

ஹம்,மராகிஷிசுஸுஷு ஸுஷாசு உஷை சிசுஸுஷாசு
விஷா: |

நிஷிதா தெருவிணுதாசு ஸீஜம் ஐளவாரிகே ஸுநி: ||

43860

ஸு.யீவெ ஹாசுசு வுஷுஷுசு வுஷுதாயகழ் |

வாஸுணை வாயஸம் யாநுஸ் ஸொணிதெநாஸுரெ ஸுநி: ||

வேண்டும், 2. ஐயந்தனுக்கு வெண்ணையினாலேயும், புஷ்பத்தினாலேயும், 3. இந்திரனுக்கு புஷ்பத்தினாலேயும், 4. பாஸ்கரனுக்கு, தேன்கிழங்குகளாலேயும், 5. ஸத்திய கனுக்கு தேன் அல்லது இலுப்பப்பூவினாலும், 6. பிருசுனுக்கு வெண்ணையினாலேயும், 7. ககனுக்கு உளுந்து மஞ்சள் பொடியினாலும், 8. அக்திக்கு நெய்யுடன் பாலாலும், 9. பூஷாவுக்கு சிப்பி அன்னமும் பாயஸமும், 10. வித்தனுக்கு கங்குதானியமும், 11. ராகுஸனுக்கு சீது (பழச்சாறு மத்தியம்) என்னும் பானமும், 12. யமனுக்கு சிம்பி அன்னமும் கிருஸரமும், 13. கந்தர்வனுக்கு ஸகலவிதமான கந்தங்களும், 14. பிருங்கராஜனுக்கு கடல்மீனும், 15. மிருஷனுக்கு மதஸ்யான்னமும், 16. நிருருதிக்கு (பிதிருக்களுக்கு) எள்ளுப் பிண்ணாக்கும், 17. தெளவாரிகனுக்கு பீஜமும் (பருத்திக்கொட்டையும) 18. சுக்ரீ வனுக்கு மோதகமும், 19. ~~புஷ்பந்தனுக்கு~~ புஷ்ப

ஸ்திரீம் தணுமும் பொருஷெ ரொமெ ஸ்திரீக் ஸுஷ்
உக்ஷெக்ஷு |

ஸ்திரீம் ஹாரிபுக் வாயள நாமெ உக்ஷு உ ராஜக்ஷு ||௮||

யாநத்யவாண-ஃ ஹி உவ்யஸ்தி உயி ஸ்வி-ஃ ஸ்லத' ||
முருளதம் து ஹாரிபு ஸ்வாஸெ உமுளதம் உக்ஷு ||

ஸுஷ்மாஸம் உமெ உக்ஷுக் உவ்வாதரி ரொக்ஷு |

உக்ஷு (சுக்ஷிதெ) கியுஹக்ஷுண சுநீராஸம்
ஸ்வி-ஃஸ்பகெ || ௧௨ ||

ராஜம் யாநத்யம் ஸ்வி-ஃஸ்திரீ ஸ்வி-ஃஸ்திரீ மயாதெயக்ஷு |
ஸ்வஸ்திரீ-ஃஸ்திரீ உமெ உவ்யஸ்தி-ஃஸ்திரீ ராஜயோ: || ௧௩ ||

ஸுஷ்மா ஸுஷ்மையே ஸுஷ்மா ஸுஷ்மா ஸுஷ்மையோ: |
ஸுஷ்மா உக்ஷு-ஃஸ்திரீ உ ஸ்வஸ்திரீ-ஃஸ்திரீ || ௧௪ ||

ஜலமும், 20. வருணனுக்கு பாயஸமும், 21. அஸுரனுக்கு
ரத்தத்துடன் தானியமும், 22. சோஷனுக்கு எள்ளுடன்
அரிசியும், 23. ரோகனுக்கு உலர்ந்த மத்ஸ்யமும்,
24. வாயுவுக்கு நனைந்த மஞ்சளும், 25. நாகனுக்கு
மத்யமும் பொரியும், 26. முக்கியனுக்கு தானியங்கள்
நிறைந்த தயிரும் நெய்யும், 27. பல்லாடனுக்கு குளான்ன
மும், 28. ஸோமனுக்கு பால்சோறும், 29. மிருகனுக்கு
உலர்ந்த மாமிசமும், 30. அதிதிக்கு மோதகமும்,
31. ஆதிதிக்கு எள்ளு பக்ஷணத்துடன் சுநீரான்னமும்,
32. ஈசானனுக்கு நெய்யும், விசேஷ பலியாகக் கொடுக்க
வேண்டும்.

12

ஸவிந்திரனுக்குப் பொரியும் தானியமும், ஸாவிந்திர
னுக்குக் கந்தோதகமும், இந்திரனுக்கு ஆட்டின் மேதஸ்ஸும்,
இந்திரராஜனுக்குப் பட்டத்தம்பொடியும், ருத்திரனுக்கு மாமிச

சுஷிலாஜ்யம் அரக்யாஜ்யம் விஜாய-சாமவணோ ஸ்வி: |
வருதநாயாஜ்யம் விஷ்டநாயாஜ்யம் ஸாரக்யம் || ௧௫ ||

ஸாயாரணஸ்விஸூக்யஜநம் ஸவ்யதம் ஐயி |
ஸவெ-ஐஷ்டவி செவாநாம் மஸாஜீநி ஐஷ்டி துராக் || ௧௬ ||

கந்யகா வாய் வெஸ்யா வா ஸ்விபாரணபொழகா: |
சுமந்யாஸகரந்யாவெஸ: வருதவெதா யயாக்யம் || ௧௭ ||

ஓகாராஜிநஸாஜ்யம் ஸ்விஸூக்யநாயாஜ்யம் அ |
ஐஷ்டி வருவ-ஐ ஜ்யம் வஸூக்யம் ஸாயாரணஸ்விம் ஐஷ்டி ||

மும், ருத்திரஜயனுக்கு நனைந்த மாமிசமும், ஆபனுக்கு ஆம்பலும் மதஸ்ய மாமிசமும், அபவத்ஸனுக்கு சங்கு, முதலைகளின் மாமிசமும், சரகிக்கு மத்யமும் நெய்யும், விதாரிக்கு லவணமும், பூதனைக்கு எள்ளுப்பொடியும், மற்றவளுக்கு (பாபராஷ்ஸிக்கு) பயரின் ஸாரமும், விசேஷ பவி திரவியங்களாகும்.

ஸகல தேவதைகளுக்கும் நெய், தயிர் கலந்த சுத்த அன்னமானது ஸாதாரண பவி திரவியமாகும். ஸகல தேவதைகளுக்கும் கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். 16

கன்னிகையாவது அல்லது வேசியாவது பவியைத் தரிப்பதற்கு யோக்யமாவாள்.

பலிஹரணம் செய்கிறவன் அங்கநியாஸம், கரநியாஸங் களைச் செய்துகொண்டு, சுத்தமான மனதுடன் முறையே, ஓம்காராதியாயும் நமோந்தமாகவும் இருக்கின்ற (ஓம் பர்ஜன்யாய நம: என்பதுபோன்ற) மந்திரங்களினாலே அந்தந்த தேவதைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி, முதலில்

சுய நவநொய்யாயி ||

மூலாஜீநாம் உயர்வம் விநயாவம் உயர்வம் வகந்ததெ விநயா !
உயர்வம் வநயாதம் கெய்யம் தது மூணயே மவநுதது ||

மவநுதம் தது மூணம் ஹேஷேஷேஷே து மூணம்
விநயா !
சுயநயம் மூணம் மூணம் காகணிகா தது மூணம் உயர்வம் ||
உயர்வம் தது மூணம் தது மூணம் மூணம் மூணம்
காகணிகா ||

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி கிராமாதிகளின் மானத்தையும் (மானம்-அளவு) அவைகளின் விநயாஸத்தையும், (விநயாஸம் - அமைக்கும் முறை) முறைப்படி கூறுகிறேன்.

ஐநூறு (500) கோல் நீளத்திற்கு குரோசம் என்று பெயர்.

அதைப்போல இரண்டு மடங்குக்கு, 1000 கோல் நீளத்திற்கு, அர்த (பாதி) கவ்யூதி என்று பெயர்.

அர்த கவ்யூதியின் இருமடங்கு 2000 கோல் நீளத்திற்கு கவ்யூதி என்று பெயர்.

எண்ணாயிரம் கவ்யூதி கொண்டது ஒரு யோஜனமாகும். (16000000 கோல்)

எட்டு (8) தநுஸ் சச்சதுரமான இடத்திற்கு காணிகை என்று பெயர்.

காணியைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு மாஷம் என்று பெயர்.

மாஷத்தைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்திற்கு வர்தனகம் என்று பெயர்.

வெடாது அகாரிம் படுகிம் முடவலி ஜாதகிடிடி |

விவஹஸ்ரடிஸ்டாதம் வரய கேஹஹஸ்ரடிஸ்டாணம் அ ||

நவஸதய ஸஹஸரதம் வஹஸரதம் திஸதகிதி அ

விவஹஸரடி |

நமஸலி ஸஹஸ்ரடிவிவஹஸ்ரடாணம் அ டிஸ்டாதம்

வலிசு || அ ||

நமஸலி ஸஹஸ்ரடிவிவஹஸ்ரடி டிஸ்டாணம் : வயகேஹஸதகிடிம்

(ஜாதம் வலிசு) |

விவஹஸ்ரடிஸ்டாதம் : விவஹஸ்ரடாணம் அ துவி-யம்

ஜாதடி || சு ||

குடும்ப பூரியானது ஐநூறு (500) தண்டபிரமாணம் கூறப்பட்டிருந்தால், அது கிராமத்தின் (சிறிய கிராமத்தின்) அளவாகும்.

அந்த அளவிலிருந்து ஐநூறு (500) கோல் வீதமாக இருபதினாயிரம் (20000) கோல் வரையில் பெருக்கிவர கிராம மானமானது நாற்பது (40) விதமாகும். 6½

நகரத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டாயிரம் 2000 கோல், ஆயிரத்தைந்நூறு 1500 கோல், ஆயிரம் 1000 கோல், தொள்ளாயிரம் 900 கோல், எழுநூறு 700 கோல், ஐநூறு 500 கோல், மூன்று 300 என்ற ஏழுவிதமாகும்.

நகர விஸ்தாரமானது ஆயிரம் 1000 தண்டம் முதல், இரண்டாயிரம் தண்டம் வரையில் இரப்பதுமாகும். 8

நகரத்தின் பர்யந்த (எல்லைக்கோடியின்) அளவானது எண்ணாயிரம் 8000 கோலாகும். 8000-த்திலிருந்து இரண்டாயிரம் கோல்வீதமாகக் குறைத்து, இரண்டாயிரம் கோல் வரையில் அளக்க, நகர எல்லையின் அளவானது, நான்கு விதமாகும்.

முரஃ வெட: கவ-பேடிய ஓம-ஓ நமரலிதி அ வணனியௌ
உவெணெவெ ஷ: ஓ உமம் வகெஷ்ஷம் திருதிவெஷலிநாநா||

அதுராயிகஷஷிண: முரவெஷ்ஷிநவீநலிதி கயித: 1
முரவெஷ்ஷிண: அ.முணம் திருமுணம் தயொதகம்
வெபாகு || ௧௧ ||

ஷடீவணாஸகி அ.முதம் உரீமம் வெபம் வவீபாதி
திமுத || 1

உயலிஷ்ஷிண: வவஅதுராயிதிதிமுத || ௧௨ ||

கஷடீவணாஸகி அதுமுதம் அ.முதம் அ வணமத || 1

(ஐனங்கள் வளிக்குமிடமானது) கிராமம் 1, கேடம் 2,
கர்படம் 3, துர்கம் 4, நகரம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகும்.

மூன்று மூன்று பேதமூள் அளவுகளின் அளவுகளை
தண்டமானக்தினுள் கூறுகிறேன். 10

அறுபத்திநான்கு 64 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது
அதமாதமமான கிராமமாகும்.

அனதம்பேரல் இரண்டு பங்கு 128 தண்ட விஸ்தார
முள்ளது மத்தியம கிராமமாகும்.

மூன்று பங்கு விஸ்தாரமுள்ளது உத்தம கிராமமாகும். 11

இருநூத்தி ஐம்பத்தாறு 256 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது
அதமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி இருபது 320 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது
மத்தியமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி எண்பத்தி நான்கு 384 தண்டவிஸ்தார
முள்ளது உத்தமகேடமாகும்.

நானூத்தி நாற்பத்தெட்டு 448 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது
அதம கர்படமாகும்.

ஷடீஸ்வரதேவனுர்தம் ஹீநம் உயெயூதேம் அ வவ-உ-

(பெரடகடி || கரு ||

அகாஸிம்ஸக ஷடீஸ்வரதேயம் உ,ம-உ அதுஸ்வரத-

உணடி |

உயெயூதேயம்,ம-உ வசுபரதம் ஷஷிபரஷுள ஹி || கச ||

அதிஸ்வரதேயம் ந,மம் உணவதேஷுரதேயம் |

ஷஷிந-உவரதேயம் உயெயூதேயம் ஷஷிநி யமாஸம்வடி ||

ஷஷிநிவரதேயம் உயெயூதேயம் ஷஷிநி யமாஸம்வடி |

ஐநாத்தி நபது 520 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம
கர்படமாகும்.

ஐநாத்தி எழுபத்தாறு 576 தண்டமானமுள்ளது
உத்தமகர்படமாகும். 13

அநாத்தி நபது 640 தண்டமானமுள்ளது அதம
துர்கமாகும்.

எழுநாத்திநான்கு 704 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம
துர்கமாகும்.

எழுநாத்தி அறுபத்தெட்டு 768 தண்டமானமுள்ளது
உத்தம துர்கமாகும். 14

எண்ணாத்தி முப்பத்திரண்டு 832 தண்டமான
முள்ளது அதம நகரமாகும்.

எண்ணாத்திற்பது 860 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம
நகரமாகும்.

தொள்ளாயிரத்து அறுபது 960 தண்டமானமுள்ளது
உத்தம நகரமாகும். என்று முறையே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நகரமானமானது 832 தண்டம் முதல் முறையே 960
தண்டம் வரையில் 16 தண்டம் வீதம் கூட்டிவர, நகர
மானம் ஒன்பது 9 விதமாகும்.

கி.மு.ணா தி. வாடிஉய-ஓ வாடி தெஷா ஓவாயதம்

விபுனாசு || கக ||

வலாஸி ஷலஷாஓஸகம் அ.தா.ர.ர. வா யயெஷா ஸலாசு |
தலிந விபுனாயாஓ ஷலெனாஸாஓஷா ஷலாணலாதுஷா||

ஸெஷா வாடியராய-ஓ*(ய-ஓ) முலாடிஷா ஸவ-ஓ-

வஸுஷா அ |

சுயாடிஸவடி-ஓ வலி ஹாநி அ யஷிவி: சுய-ஓசு ||

சுயவடிஷா-ஓபாநலாயாவி(தலெ.ஸ)ரய திவிவிஸ

வாலெஸா |

நகரத்தின் முக பாகத்தின் நீளமானது, அதன்
அகலத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு, அகலத்தில் முக்கால்
பங்கு அரைப்பங்கு, கால்பங்கு என (4) விதமாகும். 16

அது அகலத்தில் ஆறில் (6ல்) ஒரு பங்கு, அல்லது
எட்டில் (8ல்) ஒரு பங்கு சச்சதுரமாகவோ, அல்லது தான்
விரும்புகிற விதமாகவாவது இருக்கவேண்டும்.

அதனுடைய அகல நீளத்தில் தண்டமானத்தினாலே
ஒத்தைப் படையான அளவைக் கொள்ளவேண்டும். மீத
மிருப்பது வாட்டூரியாகும். இது கிராமாதிகளான ஸகல
வித வாஸ்துக்களுக்குமாகும்

இதில் சிரேயஸ்கரமான ஆயாதிகளை உத்தேசித்து,
கோலால் அளவைக் கூட்டியாவது, குறைத்தாவது
அளவைக் கொள்ளவேண்டும். 18

ஆயம் 1, வியயம் 2, நகைத்திரம் 3, யோநி 4, ஆயுள்
(அம்சம்) 5, திதி 6, வாரம் 7, இவைகளை வாஸ்து மானத்தி

யஜுரநவஸுநாஜநக்சேணாவிநொயிகுடி யதூ || ௧௯ ||

தநாநெந ஸவெதம் முஹீயாக் *ஸவ-ஸெவெதே ,
வஜாஸாயாஸவெடுவெ வஸுநியி,முணிதெழிநெய-
யசே-ஹேதெ (ஹேதெயெஷம்) || ௨௦ ||

சூயவஜுபவஸிஷம் ராஜவெவெஷாவஹேதெஷ்ட |
யுஜயுஸிஷெ ஸாவாஷவர,மஜகாகாயுபொதிமணா || ௨௧ ||

சுஷுள பொநய உதிதா யுஜஹேரிவாஷஹவிக்: முஷா: |

அலே கணித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் எஜமான
னுடைய நாம நக்சத்திரத்திற்கும், வாஸ்துவின் ஜன்ம
நக்சத்திரத்திற்கும் விரோதமில்லாமல் இருக்கவேண்டும்.
தோஷமில்லாமல் பொருத்தமாக இருக்கும் மானமானது,
ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கும்.

வாஸ்துவின் அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல்
எண்ணை, 8 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 12 ஆல்
வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது ஆதாயம் ஆகும். 20

வாஸ்துவின் வியாஸாயாமத்தத (அகலம் நீளம் இவை
களின் கூடுதல் எண்ணை) 9 ஆலே பெருக்கிவரும்
தொகையை, 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது
வியயமாகும்.

அந்த எண்ணை 3 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை
8 ஆலே வகுக்க மீதமானது ஜாதியோநிகளாம்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, விருஷபம் 5,
கழுதை 6, யானை 7, காக்கை 8, இவைகள் எட்டும்
யோநிகளாம்.

இந்த யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம்,
கஜம், இவைகள் சுபகரமான யோநிகளாகும்.

*ஸவஸெவெதே ஐதி வாணாஷ்ட |

பு.நரவி வஸுவி ம-முணிதெ தி.நவாஹதஜா மஹம்

வய: (த-யக்) பரிஷ்ட || ௨௨ ||

நக்ஷத்ரம் வரிணாவெ ஃ.சி.ம் பஜாஷ்ட தியிப ஃபேபஹதெ!

வாரம் ஸூய-ஃமுவம் ஸூயக் ஸுபெஹம் ஸவ-ஃவஹம்

கரணியடி || ௨௩ ||

சூயாயிகஹ ! ஸூய-ஃமுவம் ஸவ-ஃதாபம் ஸூயக் !

மறுபடியும் வாஸ்துமானத்தை எட்டால் 8 ஆல் பெருக்கி இருபத்தேழால் 27 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது நக்ஷத்திரமாகும்.

வாஸ்துமானத்தை* முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி ஏழால் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஞாயிறு முதலாக வாரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (திதியை பிரதமை முதலாகவும், நக்ஷத் திரத்தை அசுவதி முதலாகவும் கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருள்.)

*சூயெஹம் வாரம் பொஹ: —

சி.ம் பஜாஷ்ட தியிப ஃபேபஹதெ ஸூயக் !

வாஸூயெ முஹம்முணிதெ ஸூயஹதெ வாரஃக

வஸரிஷ்ட !

தஃபிந பு.ம.முணிதெ ஸூயக் நவவிநி-ஃவெ வஸரிஷ்ட-

உஸரிஹ ||

பு.பஹம் உதி வாரஃஹ: !

*இங்கு இவ்விதம் பாடத்தை சோதித்துக்கொள்ள வேண்டும்:—

வாஸ்துமானத்தை முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி பதினைந்தால் 15 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஒன்பதால் 9 ஆல் பெருக்கி ஏழால் 7 ஆல் வகுத்துவரும் மீதம் வாரமாகும்.

நான்கால் 4 ஆல் பெருக்கி ஒன்பதால் 9 ஆல் வகுத்து வரும் மீதம் அம்சமாகும்.

விவரீதெ து விவரெகூ தனாஃ ஸஜகூவரீகூஜ
கத-கூவூஜ || ௨௪ ||

அடிஸஹஹெ விவெபுபுப-ஹிவிதகூதகூதகூ மூலம்
டிஸஹஹெஹெ டி-கூஜகூகூகூ ஸஜகூவரீகூகூ ||

ஹஹஹெஹெ வி-கூவெ-கூஜகூகூகூகூகூகூ ஹஹஹெ
ஹஹஹெஹெ டி-கூஜகூகூகூ து வஹஹஹெஹெ ||

கூகூகூகூ து அகூகூகூகூகூகூ
கூகூகூகூகூ ||

ஆதாயம் அதிகமானால் அது செளக்கியத்தையளிக்கும்.
வியயம் அதிகமானால் அது ஸர்வ நாசத்தையளிக்கும்.
ஆயாதிகள் விபரீதமாக இருந்தால், அது ஆபத்தையளிக்கும்.
ஆகையால் ஆயாதிகளை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். 24

பன்னிராயிரம் 12000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கின்ற
கிராமமானது உத்தமோத்தம கிராமமாகும்.

பதினாயிரம் 10000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கின்ற
கிராமமானது உத்தம மத்தியம கிராமமாகும்.

எண்ணாயிரம் 8000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கின்ற
கிராமமானது, உத்தமோத்தம கிராமமாகும்.

ஏழாயிரம் 7000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்குமிடம்
மத்தியமோத்தம கிராமமாகும்.

ஆறாயிரம் 6000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்குமிடம்
மத்தியம மத்தியம கிராமமாகும்.

ஐயாயிரம் 5000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கும் கிராம
மானது மத்திய அம கிராமமாகும்.

புரயிவிதம் உதி வாஹை: |

னசுக்ருடும்பிஸ்தெதௌ குடிகம் ஸ்ரீஷெகஸ்தொம
உதி கயிதழ் !

தஸ்து ஸ்வாபுயிஷ்டம் பௌஷாணாம் ஸ்ரீகாஜீநி || ௩௧ ||

யும்தாயும்தவிஸ்தொமெ: தினியம் ஸ்ரீக் ஸ்வ-ஹஸ்து
ஸ்திரஸ்து !

யும்து ஸ்திரஸ்து வயம் ஸ்ரீஷெகஸ்தொ வஸ்துஸ்தொ
ஸ்திர ஸ்ரீக் || ௩௨ ||

ஸ்திரஸ்துஸ்தொஸ்தொஸ்தொஸ்தொ ஸ்ரீக் ஸ்வ-ஹஸ்துஸ்தொஸ்தொ !

ஸ்ரீகாஜீநி ஸ்திரஸ்து ஸ்திரஸ்து ஸ்திரஸ்து ஸ்திரஸ்து ||

கள் * ஆறுபத்திநான்கு 64 (6) பிராம்ஹணர்கள், ஐம்பது
50 (7) பிராம்ஹணர்கள், முப்பத்திரண்டு 32 (8) பிராம்
ஹணர்கள், இருபத்திநான்கு 24 (9) பிராம்ஹணர்கள்,
பன்னிரண்டு 12 (10) பிராம்ஹணர்கள், பதினாறு 16 (11)
பிராம்ஹணர்கள், வஸிக்குமிடமானது கூடாத்திர (சிறிய)
கிராமமாகும். எனவே சிறிய கிராமங்கள் பத்து (10)
விதமாகும். 31

ஸகலவிதமான வஸ்து விந்யாஸமும், யுகம்மம் என்றும்,
அயுகம்மம் என்றும் இரண்டுவிதமாகும். (யுகம்மம் - இரட்டை
வரிசை. அயுகம்மம் - ஒற்றை வரிசை.) யுகம்மத்தில் ஸூத்திர
பதம் இருக்கவேண்டும். அயுகம்மத்தில் பதத்தின் மத்தியில்
வீதி இருக்கவேண்டும். 32

இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தால், அது
ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் கெடுதியை விளைவிக்கும். 32½

யும்து ஸ்திரஸ்து உதி வாஸாஸ்து !

* 64, 50 இரண்டு எண்களுக்குப் பதிலாக 48 என்று இருக்க
வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுது அல்பகிராமம்
10 விதமாகும்.

வழாசு வுக் கிண்கு வலாசு துதாவதே வரா மலய
வலு |

வலாசு ஸ்ரீபுருஷிதெ தெவாஷவியம் முரலுஷிஷு ||

வெவலுஷா முரலானா ம் மருவியுதா வலுஷி
வலு |

ஸ்ரீ ஹலுஷா ம் ஹலுஷிதம் (ஹலுஷிதம்) தலுஷிவாருபம்
தா வா லுஷி || ௩ ||

வலுஷி.சி அதுலி-ஃ வலுஷிவாருபம் கா-ஃகெ
லா-ஃததி |

வலுஷி.சி அதுலி-ஃ வலுஷிவாருபம் கா-ஃகெ
லா-ஃததி |

கிராமமானது தண்டம் 1, ஸ்வஸ்திகம் 2, பிரஸ்தரம் 3, பிரகீர்ணகம் 4, நந்தியாவர்த்தம் 5, பராகம் 6, பத்மம், 7 ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8 என்று எட்டு (8) விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 34

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளிப்பக்கமானது மங்கள் வீதியினால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும் அதற்கு வெளியில் வீதி இருக்கக்கூடாது. (மங்கள் வீதி - தேவதைகள் விவாஹமான தம்பதிகள் முதலியவர்கள் ஊர்வலம் வருவதற்கான வீதி)

பிரம்ஹஸ்தானமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தேவாலயம் அல்லது பீடம் இருக்கவேண்டும். 35

கிராமத்தின் பாதையானது ஒரு (1) வில், இரண்டு (2) வில், மூன்று (3) வில், நான்கு (4) வில் அல்லது ஐந்து (5) வில் அகலம் உள்ளதும், கிழக்கு மேற்காகச் செல்கின்ற வழியாகவும் இருந்தால், அதற்கு ருஜுமார்க்கம் என்றும், தண்டமார்க்கம் (தம்பமார்க்கம்) என்றும், மஹாபதம் என்றும் பெயர். 36

தீஹா உசி வாண்டாடி |

விஜமணவரிவகுணம் வஸுயதும்மநாவஸு
 நவவணிமலியுக் வஸுயதக்சுபுரம் ஸுலாசு I
 தலிதாஜகவாஸம் மூலிததூஉததெவலிநு
 உலிதி வபிதம் யசு தாவஸாநாம் நிவாஸஸு || ௪௦ ||

புரமூஉமமும் உராமம் ககநீகூததணுவதூ ததூயெயு I
 உரமூஉதூஷபயுக் தணுகலிதி ஹணுதெ உமநிமி: || ௪௧ ||

தணுவதெகாவஸீ வூபெதவம் தணுகம் பெராகூ I
 நவவதூபுகூ மூலித வரிதொ உராமம் வதவஸு தவஸு
 வஹி: || ௪௨ ||

என்று பெயருள்ளதாகும். புரத்தை (பட்டணத்தை)ச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, ஜன் வீதி என்று கூறப்படும். பெரியோர்கள் கிராமம்-புரம் இவ்விருண்டுகளின் வீதிக்கும் ரத்யை என்னும் பெயரைக் கூறுகிறார்கள். 39

பிராமஹணர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற கிராமத்திற்கு மங்களம் என்று பெயர். அரசர்களும் (கூடித்திரியர்களும்) வைசியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற வஸ்துவுக்கு புரம் என்று பெயர். மற்ற ஜனங்கள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு கிராமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தபஸ்விகள் வஸிக்கின்ற இடத்திற்கு மடம் என்று பெயராம். 40

கிராமத்தின் மார்க்கமானது, கிழக்கு முகமாகவோ அல்லது வடக்கு முகமாகவோ ககனீகிருதமான (படியப் போடப்பட்ட) தண்டத்தைப்போல இருந்து, அதன் நடுவில் நான்கு (4) சந்துகளிருந்தால், முனிவர்கள் அந்த மார்க்கத்தை தண்டகம் (தண்டாகாரமான மார்க்கம்) என்று கூறுகின்றார்கள்.

சந்துகளில்லாமல் தண்டம்போல ஒரே வீதியாக இருந்தாலும் அதற்கும் தண்டம் என்று பெயர். 41½

தஸூக் ப்ரா.ம.உ.ம.மு.ராக் ப்ரா.மீயீ டிக்ஷிணாமுர வர |
தஸூராக் ப்ரா.மீயீ டிக்ஷிணமொதா டிக்ஷிணமீயீ வ.தீ.வி.கி.வா ||

தஸூகவாமவரத: வஸூரிவீயீயும உதூரத: |
சுவரொதூரதஸூராக் உதூரமீயீயா உவம் ப்ரா.மீயீ ||

வனதக் வஸூரிகுமீதம் வஸூரிகுமீதம் உதூரமீயீயா உதூரமீயீயா |
ப்ரா.மீயீ ப்ரா.மீயீயுமதூரமீயீயா உதூரமீயீயா உதூரமீயீயா ||

வனதவிரவி வஸூரிகுமீதம் வஸூரிகுமீதம் உதூரமீயீயா உதூரமீயீயா ||

ப்ரா.மீயீயுமதூரமீயீயா உதூரமீயீயா உதூரமீயீயா உதூரமீயீயா ||

நவ பதங்களுடன் கூடிய கிராமத்தில், பதத்திற்கு வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் வழிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வழியில் வடகிழக்கிலிருந்து தென் திசை நோக்கி கிழக்கு வீதி செல்லவேண்டும். அந்த வழியிலிருந்து தென்கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். தென் திக்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். அந்த வழியானது வட மேற்கு திசையிலிருந்து கிழக்கு திக்கை நோக்கிக் செல்ல வேண்டும். இவ்விதமாக நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்தி கத்தைப்போல் நான்கு வழிகள் அமைந்திருந்தால் அதற்கு ஸ்வஸ்திகம் என்று பெயர் கூறப்படுகின்றது. 44½

(கிராமத்தின்) கிழக்கு மேற்கு பாகங்களில், வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (1) நான்கு (2) ஐந்து (3) ஆறு (4) அல்லது ஏழு (5) இருந்தால் இந்து ஐந்துகளுக்கும் பிரஸ்தாரம் என்று பெயராம். 45½

கிழக்கு நோக்கி நான்கு (4) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி

உடிமெட்டு ரவியுதும் ஹேதக் ப்ராகும் ப்ரகீணகும்
வனு |

ப்ராகுப்ரத்யு தலாமெ-3: வனுவிருடிமெட்டு-
ஓ யொடிஸலி: || சௌ ||

விஸ்வவிருடி கியிலி: ஷோபஸவிஸ்வத்யுவிருவி
லாமெ-3: |

யுதும் நடிவாத-2: லிகுது அது அராவஸ்யுதூ || சஅ ||

நடிவாதாகுதூ வாவெது அராவஸ்யுதூ
லாமெ-3: |

யுதூவெகெய-3: நடிவாதாகுதூவிருதிதூ || சக ||

சுவிஷ்ணுவிருடி அராவஸ்யுதூமெகெ(ஸகெ)
ரூடிமெகெ: |

ஷட: ப்ரகீணவலாமெ-3ப-3: ஹேதக்
வராமலிக் கியிதூ || நடு ||

பன்னிரண்டு (12) பதினென்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9)
அல்லது எட்டு (8) மார்கங்களிருந்தால் இந்த ஐந்து விதங்
களுக்கும் ப்ரகீணகம் என்று பெயர் 46½

கிழக்கு மேற்காக ஐந்து (5) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி
பதிமூன்று (13) பதினான்கு (14) பதினைந்து (15) பதினாறு
(16) அல்லது பதினேழு (17) வழிகளிருந்து, நான்கு திக்கு
களிலும் நான்கு (4) வழிகளுமிருந்தால், இதற்கு நந்தியா
வர்தம் என்று பெயர். 48

கிராமம் அல்லது நகரத்தின் வெளிப்பக்கத்தில் நந்தியா
வர்த்தைப் (நந்தியாவட்டம்) போல பல சந்துகளும்,
உள்கையில் பல வழிகளும் அமைந்திருந்தால், இதற்கு
நந்தியாவர்தாபட். என்று பெயர். 49

வடக்கு நோக்கிச்செல்லுகின்ற சந்துகள் பதினெட்டு
(18) முதல் இருபத்திரண்டு (22) வரையிலும், கிழக்கு

புரக்புரதழிததாரமெ-: ஸ்ரீவிராஜமெ-
ஸ்ரீவெடிபுரெ: |

ஷட்புரவிராவி யுமெ-: *வி-புரதிவி: வனுயா வடி ||

சஷட்புரவிரா வுமெ-: உடிமெ-: ஸ்ரீவிரா
வி-புரதிவி: |

சுரெடிவி-புரவிரா வுமெ-: ஸ்ரீவிராபு-தம் யது ||

தக்புரதிவிதம் ஸ்ரீவிராஜம் ஸ்ரீவிராஜம் |

சுயவா ஸ்ரீவிராஜம் உயர்த்தம் தம் வித்யாஸம் ||௫௩||

முகமாகச் செல்லுகின்றவழிகள் ஆறும் (6) அமைந்திருந்தால் அதற்கு பராகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 50

கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழிகள் ஏழும், வடக்கில் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) ஆறு (6) அல்லது ஏழும் (7) அமைந்திருந்தால், அந்த கிராமத்திற்கு பத்மம் என்று பெயர். இது மூன்று முதல் ஏழு வரையிலுள்ள வழிகளினாலே ஐந்து விதமாகும். 51

கிழக்கு முகமாக எட்டு (8) வழிகளுக்கும், வடக்கு முகமாக இருபத்தெட்டு (28) வழிகளும் இருந்தாலும், அல்லது கிழக்கு முகமாக பதினாறு (16) வழிகளும், வடக்கு முகமாக பதினாறு (16) வழிகளும் இருந்தாலும், அந்த கிராமமானது ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் என்று கூறப்படும்.

இவ்விதமாக தண்டகம் 1. ஸ்வந்திகம் 2. பிரஸ்தரம் 3. பிரகீர்ணகம் 4. நந்தியாவர்தம் 5. பராகம் 6. பத்மம் 7. ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8. என்று, கிராமங்கள் எட்டு (8) விதமாக கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 52

அல்லது * ஸ்ரீவத்ஸாதி விந்யாஸங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 53

* ஸாதிதம் ஸ்ரீவிராஜம் உயி வாரொ யுத உயி ஹாதி |

* பதவிந்யாஸத்தில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்பது கூறப்படவில்லை.

அராயததஸூராம் ஜஹ்ராம-ஸூரவி அகவார: |

விதயவசெய ஜயனெ ஸுமீவாம்பெ வ

ஊபஜெவவபெ || ௫௭ ||

ஹ்ரஸவசுஷஹம் மராஜஜ்ளவாரிகஸொஷநாமஜிதி ஜஹ்ர: |

ஸூரநஹ்வஅராணாஹ்ள (அஹ்ர)பெவாஹகெகயிதா: ||

சூகரம் வஹகரம் தகீ வஹகரம் அரவிஸாரடி |

தாரவிமுனொகஸெயம் அரய்ய-ஹ்வாஹ்விஹ்மம்

தகீ || ௫௯ ||

ஸவெ-ஹ்ரம் முராரணாம் வரித: வரிபொஸஹிது

வஹ்ரம் |

இந்த நான்கு இடங்களும் ஜலமார்க்கங்களுமாம். (ஜலதாரை முதலியவைகளை கல்பிப்பதற்குரிய இடங்களும் ஆகும்.) 56½

விததபதம் (1) ஜயந்தபதம் (2) ஸுகீஸபதம் (3) முக்கியபதம் (4) பிருசபதம் (5) விருஷபதம் (6) பிருங்கராஜபதம் (7) தெளவாரிகபதம் (8) சோஷபதம் (9) நாகபதம் (10) திதிபதம் (11) ஜலதபதம் (12) (ஜலாதிபதிபதம்,) இந்த எட்டு 8 (பன்னிரண்டு 12) ஸ்தானங்களுந், உபதுவாரங்களுக்கு உரிய இடங்களாகும். (வீட்டுக்குள் நிலைகள் வைத்துக்கொள்ளுதற்கு உரிய இடங்களாகும். 58

துவாரத்தின் (வாயிற்படியின்) அகலமானது, மூன்று (3) முழம், ஐந்து (5) முழம், அல்லது ஏழு (7) முழமிருக்க வேண்டும் அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரம் அல்லது ஒன்றரைப் பங்கு உயரமிருக்க வேண்டும். இந்த அளவில் அதன் காவின் அளவைச் சேர்க்கக்கூடாது. 59

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளியில், நான்கு

மூரோடியொவி நடிநா டிசுதிண தீரெ தடிவிதாயாரோ: || ௧௦ ||

நவ, நவ, வவஸு மூ, நிவஸு ஹாமெ, மெயெய் ஸ்ரஹம்
தத: வரம் வெடிவடி |

மோ, நவஸெய் வெவபாஅம் குரேபஸெங்குயூய் யுகூதா து ||

வெடிவிசுமோ, நவஸெய் ஹாமெ, விவபாணாம் ஸ்ரஹம் மூ, ஹெய்
கமெ-ஹவஜீவிநாம் ஸ்ரஹம் வெவபாஅம் தத, வா
விஜாவாஸடி || ௧௨ ||

தவ்விடு ஸுர, மனாவநம் குரேய: ஸ்ர, மாத்விஷு ஸ்ராவடி |
பக்கங்களிலும், பெரிய கோட்டைச் சுவர்களும், அதற்கு
வெளியில் அகழியும் இரக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளும், நதியின் தென்கரையில் இருந்தால்,
அது, அந்த நதியை அணுஸரித்து நீண்டிருக்கவேண்டும். 60

கிராமத்தை நவபதம், (அஷ்டபதம்,) அல்லது
ஸப்தபதமாகக் கணக்கிட்டால், அதன் மத்தியமானது
பிரம்ஹபதமாகும், அதற்கடுத்தது தைவபதமாகும், அதற்கு
அடுத்தது மானுஷபதமாகும். அதற்கடுத்தது பைசாசபத
மாகும். இவ்விதமாக முறையே ஸ்தானங்களைக் கல்பித்துக்
கொள்ளவேண்டும். இந்த இடங்களில், நடுவிலுள்ள
பிரம்ஹாம்சத்தை விலக்கி விட்டு, அதையடுத்துள்ள
தைவாம்சம், மானுஷாம்சங்களில் பிராம்ஹணர்கள் வஸிப்
பதற்கான விட்டு வரிசையை கல்பிக்க வேண்டும். பைசாச
பதத்தில் கர்மோபஜீவிகள் வஸிப்பதற்கு, (தொழில்
செய்பவர்கள் வஸிப்பதற்கு) உரியஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க
வேண்டும், அல்லது அந்த விடத்தில் பிராமணர்களின் வாஸ
ஸ்தானத்தைக் கல்பிப்பதுமாகும்.

அந்தவிடத்தில் தேவகணங்களுக்குரிய தேவாலயங்
களை, முறையே கிழக்கு, முதல் கல்பிக்க வேண்டும். 62½

வளதவழாஹுகரெ விபுசெவதாஹோவநம் ஹவெசு ||௬௩||

ஸிவஹத்யம் (8-ஆம்) அ மூரணாநாம் (ஸவ-3)

ஸாஹெஜதூ வா ஹவெசு |

ஹம்,மராஜாங்கெ வாவி பாவகெ தூ விநாயகடி || ௬௪ ||

வெஸாஸெஸ ஸிவஹத்யம் ஸூசு ஸௌஜெ வா நா

(௩)ஹரெஷு வா |

ஸாஹெஜஸூ தூ மூஹபெருணீம் பாநெஹ விபிநா கும்பம் ||

ஸெவாநாம் வரிவாராணாம் பெராஅஜிவாஸு (கூலாநம்)

விஹாஅதே |

ஸூய-3வசெ ஸௌரம் ஸூசு,விவசெ காணிகா வெஸு ||

இதன் மத்தியில் (இந்த பைசாசபத மத்தியில்) பிராம்ஹணர்கள் வளிக்குமிடங்களையும், தேவாலயங்களையும் கல்பிப்பதாகும். (63)

கிராமத்திற்கு முற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில், சிவாலய மிருப்பதுமாகும்.

பிருங்கராஜாம்சம் அல்லது பாவகாம்சத்தில் விநாயக ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (64)

ஈசானாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். ஸோமாம்சம் அல்லது அதற்கடுத்த அம்சங்களில் கல்பிப்பதுமாகும்.

இந்த சிவாலயத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் வீட்டு வரிசையை, அளவுடனும் விதியுடனும் கல்பிக்கவேண்டும்,

சிவாலயத்தில், சிவபரிவாரங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களை இங்கு கூறுகிறேன் —

ஸூர்யபதத்தில் (ஆதித்யபதத்தில்) ஸூரியனை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்,

ஹஸலாமெ விஷுமதுஹம் யாஜ்யாயா ஷண்மவஸூரமடி |
ஹஸலாமெ ஹஸராம்பெ து நெநி-ததூம் கெஸவாநாயம் ||

ஸூ.மீ வாம்பெ மணாயுக்க: பூஷ்டிஹபஷெவி வா |
சூய-கேஹவநம் நிதி-ததூ வாண் ஹெஹவி-ததூநம்
ஸூஷாசு || ௬௮ ||

ஸூநகலாஸமாயநம் யாஜ்யததூநு சூநெண
அய்ய-த(தூ'ததூசு |
சூயவா தூநததூ வநஹவரிததூ ஸூநகம் பெநாதூ ||

அக்னி பதத்தில் காளிகோவிலை நிர்மாணம் செய்ய
வேண்டும். (66)

பிருச பாகத்தில் விஷ்ணு ஆலயத்தைக் கல்பிக்க
வேண்டும்.

யமபதத்தில் ஷண்முகாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருசாம்சத்திலாவது, நிருருதி அம்சத்திலாவது (பிதிரு
அம்சத்திலாவது) கேசவாலயத்தை நிர்மாணிப்பதுமாகும்.

ஸூக்ரீவாம்சத்தில் கணபதியின் ஆலயத்தை கல்பிக்க
வேண்டும். புஷ்பதந்த பதத்தில் கல்பிப்பதுமாகும்.

ஐயனார் கோவிலை நிருருதி அம்சத்தில் கல்பிக்கு
வேண்டும்.

வருணம்சத்தில் (ஐலாதிபாம்சத்தில்) விஷ்ணுவின்
ஆலயமிருக்கவேண்டும். (68)

இந்த விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில், மேல்தலத்திலிருந்து
முறையே, ஸ்தானக பிம்பம், ஆஸந பிம்பம், சயநபிம்பம்
இம்மூன்றையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

அல்லது மூலதலத்தை கடினமாகக் கல்பித்து, அதன்

ஸுமதாஸ்யஸு ஸுமஸு ஸுமதாஸு ஸுமஸு

* ஸுமஸுஸு |

ஸுமதாஸ்யஸு ஸுமஸு ஸுமதாஸு ஸுமஸு || எ ||

ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு

ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு || எ ||

ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு

மேல்தலத்தில் ஸ்தானக பிம்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்வது
மாகும். (69)

ஜிநாலயத்தை ஸுகதாம்சத்தில் (ஸுகீவாம்சத்தில்)
கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருங்கராஜாம்சத்தில் ராஜகிருஹத்தை நிர்மாணம்
செய்யவேண்டும். (ஜிநாலயத்தை என்பது பாடபேதம்.)

வாயுபதத்தில் மதிராலயத்தை (கள்ளுக்கடையை)
கல்பிக்கவேண்டும்.

முக்கியாம்சத்தில் காத்தியாயநீ கிருஹத்தைக் கல்பிக்க
வேண்டும். (70)

ஸோமாம்சத்தில் தநத கிருஹத்தை (தநகிருஹத்தை)
யாவது, ஸப்தமாதாக்கனின் ஆலயத்தையாவது கல்பிக்க
வேண்டும்.

ஈசாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய
வேண்டும். பர்ஜந்யாம்சம் அல்லது ஜயந்தாம்சத்தில்
நிர்மாணிப்பதுமாகும். (71)

ஸோமபதம் அல்லது சோஷபதத்தில் தநத தந
கிருஹத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

* ஜிநாலய உதி வாஸாஸு |

† ஸுமதாஸு ஸுமதாஸு உதி வாஸாஸு |

தத், மஜாநநஹவநம் ஹதீதிள வா மாத்யுகொஷம் ஸதாஸு ||

உய்ய விஷையி-^{உய்ய}தது ஸஹாஜனாவம் பெருகது |

ஸ்ரீ ஹரோடுபபாடுந வாடு மய்யாந் வா ஸ்ரீ ஹரோடுந ||௭௩||

தமிழகத்திலுள்ள அனைத்து இனங்களும் ஒன்றிணைவதற்கு உறுதியளிப்பதை விரைவில் காண்போம்.

சுபிரஸவெதம் கடிப் பூத்யபடி வனுடியித் து ||எச||

யு, தாயு, மிவடு அ ஸ்ரீராமரெ, நவலாமி

வெவநீயாஜம் லாமம் ப்ராமாஜிஷ்ட லிக்ஷம் அ குலஸ: ||

அவ்விடத்தில் (சோஷாம்பத்தில்) கணேசாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதிதிபதத்தில் மாதிருகோஷ்டத்தை ஸப்தமாதாக்
களின் ஆலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (72)

விஷ்ணு வின் ஆலயமத்தியில் ஸபாமண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸபாமண்டபமானது, பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு ஈசானிய பாகம் அல்லது ஆக்னேய பாகத்திலிருக்க வேண்டும். (73)

அந்த ஸபாமண்டபமானது விஷ்ணுவாலயத்திற்கு வடமேற்கு பாகத்திலிருக்கவேண்டும். அதை அடுத்து தென்பாகத்தில் விஷ்ணுவின் ஆலயமிருக்கவேண்டும். (73)

அதன் மத்தியில், பயங்கரமானதும், நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான ஐந்து விஷயங்களிருக்க வேண்டும். (74)

அஷ்டபாகம் அல்லது நவபாகத்தில், இரட்டைப்படை அல்லது ஒற்றைப்படையில், (64 பதம் 81 பதம்போன்ற

† ஹரிஸஹாம் உதி வருணாஸ்ய !

உயர்த

யக ஸ்ரீவக்ஷிதாவலி மதுரீபவஹரி து
வக்ஷிதா || ௪௬ ||

ஸ்ரீதேவஸ்தம் பாயதம் யத்ரு யதிஷ்டம் து தத்ரு தக்
 ஸ்ரீதேவஸ்தம்

உச்சுஷ்டியஜாயநீ வாழிகம் குறெனெவழ || எ அ ||

ஹவநம் மூடாமைஷ்டிததிநீதிம் மொத்தெந் ஸஜாக் !

வஸ்துக்களில்) பிரம்ஹ ஸ்தானத்தை விலக்கி, கிழக்கு முதலான திக்குகளில், முறையே, 1 ந ளி ன க ப வ ன ம். 2 ஸ்வஸ்திகம் 3 நந்தியாவர்தம் 4 ப்ர(ந)லீனகம் 5 ஸ்ரீபிரதிஷ்டிதம் 6 சதுர்முகஹர்மியம் 7 பத்மஸுமம் 8 விஷ்ணுச்சந்தவிமானம் இவைகளை, திரிதலாதி துவாதச தலாந்தமாக (மூன்று அடுக்கு கோபுரம் முதல் பன்னிரண்டு அடுக்கு கோபுரம் வரையிலுடையதாக) நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதமான கோபுரமானது தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்திலும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இவ் விஷயத்தை கிராமாதிகளிலும் கல்பிக்கவேண்டும். (77)

(இவ்விதம் கல்பிக்கப்பட்ட தேவாலயங்களில்) ஸ்தித மூர்த்தி, ஆளீன மூர்த்தி, சயன மூர்த்தி, இவைகளில் எந்த மூர்த்தி இஷ்டமோ, அந்த மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

விமானமானது முறையே, உத்தமம், மத்யமம், அதமம், நீசம், என்று நான்குவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமாதிதனில், நீசபவனமாணுது (மிகச்சிறிய வீடானது)

கூடுஉ கூடுஉ விமாமம் யடிஒடுகு வொலிதம்
விபாதவழி || எக ||

கி அதுஷ்ணதமும் தகி ஹீநெ ஹீநெ(ம்) அ
ஸாஜாதழி ||
முரஜெ வா தமரெவொகிகு ஷெஷ் செவாருயம் து
நீஅம்அகி || அடு ||

நீஅ ஹவனி வுருஷா: ஹியொவி டுபூருதாம் யானி |
கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் உத்தமமான தேவாலயத்
தில் நீச விமானத்தை (அதமாதமமான மிகச் சிறிய
விமானத்தை) கல்பிக்கக்கூடாது.

கிராமமானது கூடுத்திரகிராமமாக இருந்தால், தேவா
லயத்தின் விமானம் கூடுத்திரமாக (சிறியதாக) இருப்ப
தாகும். எங்கு எவ்விதமான விமானம் உசிதமோ, அந்த
விமானத்தை அங்கு (அந்த கிராமத்தில்) கல்பித்துக்
கொள்ளுவதாகும். 79

அந்த விமானமானது, த்ரிதலம், சதுஸ்தலம், பஞ்ச
தலம், முதலியவைகளாம். (3, 4, அல்லது 5 தலங்
களுடையது.)

ஹீனமான கிராமத்தில், தேவாலயத்தின் விமான
மானது, ஹீனமாகவோ அல்லது ஸாமானியமாகவோ
இருப்பதாகும்.

உத்கிருஷ்டமான (பெரிய) கிராமம் அல்லது நகரத்தில்
தேவாலயமானது நீசமாக (சிறியதாக) இருந்தால், அந்த
கிராமம் அல்லது நகரத்திலிருக்கும் புருஷர்கள், நீசர்கள்
(அல்பத்தனம் உடையவர்கள்) ஆவார்கள். ஸ்திரீகள்
துச்சீலைகள் (கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள்) ஆவார்கள்.

ஆகையால் தேவாலய விமானங்களை, கிராமாதிகளுக்கு
ஏற்றபடி ஸமமாகவோ பெரியதாகவோ கல்பிக்கவேண்டும்.

தஸ்ஸாக் ஸ்ரீரங்கம் வா தஸ்ஸம்வெஸ்ய (யா)

புபொகூஸ்யா || ௮௧ ||

ஹரிஹரஸ்தம் வாஸுக்கதஸ்தஸ்ஸவ-ம் யஸ்யஷம் ஸ்ரீரங்க!
அம்பெஸ்யா: கூலாபொயநடி: காஸீ அ வந்தநா வெவ||

காஸீஸுதஸ்ர வஸீ வெவதெ டனவாஸிகா: ப்ராகா: !

புராக்வதஸ்தஸ்ரவஸ்யஸம் முலாஸிஷு தக்

வாஸாஸுதஸ்ரவம் ப்ரஸுதஸ்ர || ௮௨ ||

விஷு,முஹம் ஸ்வஸுதஸ்ரவம் முலாஸிஷுதஸ்ரவம்

ப்ரஸுதஸ்ர !

இவ்விஷயமானது விஷ்ணுவின் ஆலயம், சிவாலயம்
இவைகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

[சிவாலயம்-விஷ்ணு ஆலயங்கள், மற்ற வீடுகளைக்
காட்டிலும் பெரிதாகவும் உயரமாகவும் இருக்கவேண்டும்
என்பது பொருள்]

மற்றபடி வீடுகள் யாவும் மனம்போல் இருப்ப
தாகும்.

81½

சண்டிகேசுவரர் 1, குமாரன் 2, தனதன் 3, காஸீ 4,
புதனை 5, காஸீஸுதன் 6, கட்கீ 7, இவர்கள் கிராமத்தின்
வாயில் காப்பாளர்களாவார்கள்.

கிராமங்களில் சிவாலயமானது, கிழக்கு முகம், அல்லது
மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். அந்த சிவாலயமானது
கிராமாபிமுகமாக இல்லாமலிருப்பது சுபத்தையளிப்பதாகும்.

விஷ்ணுவின் ஆலயமானது எந்த திக்கையும் நோக்கி
இருப்பதாகும். கிராமத்தை நோக்கி இருப்பது சுபபலனை
அளிப்பதாகும்.

ஸெஷம் வலுவலொலிஷம்வம் லாதபுணாஷுதூராவிலுஷ ||

புத்திமூரம் ஸ்ளரம் மெஹாரம்ஹாசி வுராஜராவாஸ ||

ஹுடியெ வம்புலாநெ ஸுலெஷ ஸுலெஷ அ ஸ்ளள அ ||

கணலிலிராயம் ஷட்கெ நொகூநதிலராயாஜீதி |

மொஸாநாடிகுதினத: உதூரெபொது வுஷ்வாடி ஸ்ளாசி ||

வலுவலு: அரொராவாஸெ வுஜிதலூவலாவாஸ ||

மற்ற தேவதைகளின் ஆலயங்கள் கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸப்த மாதாக்களின் ஆலயமானது வடக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். 84

ஸூரியனின் ஆலயமானது மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

வீடுகளைக் கட்டக் துவங்குவதற்கு முன்னமே தேவாலயங்களைக் கட்டிவிடவேண்டும்.

கிராமாதிகளின் ஸ்ருதயஸ்தானம் (1) முதுகெலும்பு ஸ்தானம் (2) நூலஸ்தானம் (3) ஸூத்திரஸ்தானம் (4) ஸந்திஸ்தானம் (5) கர்ணநாடிஸ்தானம் (6) இந்த ஆறு (6) இடங்களில் தேவாலயம் முதலியவைகளை நிர்மாணம் செய்யக்கூடாது. 85½

கோசாலையானது, தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். வட பக்கத்தில் பூந்தோட்டம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குக் கோபுர வாயிலின் பக்கம் அல்லது மேற்குப் பக்கத்தில் தபஸ்விகள் வஸிக்குமிடம் இருக்க வேண்டும்.

† அரொ வாவி உதி வரொணாடி |

வெவ்வுதெவ ஜனாபயிஷம் வாவி அ கூவம் அ ||அ||

வெவ்வுதெவ ஜனாபயிஷம் வாவி தவ்வுதெவ து மூவுதெவ
வாவிஷம் வாவிஷம் தவ்வுதெவ மெவம் கூய-சீசு
கூயாநாஷ || அ||

தவ்வுதெவ நாவிதாநாநதிக் கூவ-கூயாநாஷ |
உவ்வுதெவ ஜனாபயிஷம் வாவிஷம் வாவிஷம் து ||

வாவிஷம் ஜனாபயிஷம் தவ்வுதெவ து நிவாஸ : வாவிஷம் |
தவ்வுதெவ ஜனாபயிஷம் தவ்வுதெவ து மூவுதெவ ||கூ||

ஜனாபயம் (குளம் முதலியவைகள்) குட்டை, கிணறு
இவை எந்தத் திக்கிலும் இருப்பதாகும். 87

(தேவாலயத்திற்கு) தென் பக்கத்தில் வைசியர்களின்
வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலயத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சூத்திரர்களின்
வீடுகள் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பக்கத்தில் குயவர்களின்
வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 88

அந்தவிடத்திலேயே நாபிதர்களின் வீடுகளும் மற்ற
தொழிலாளர்களின் வீடுகளும் இருக்கவேண்டும்.

வாயு திக்கில் மதஸ்யோபஜீவர்களின் (மீன் வியாபாரத்
தினாலே ஜீவிப்பவர்களின்) வாஸஸ்தானம் இருக்க
வேண்டும். 89

மேற்கு திக்கில் மாமிஸ வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலம்
இருக்கவேண்டும்.

வடக்கு திக்கில் எண்ணை வியாபாரம் செய்யும் வாணி
யர்களின் வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும். 90

முரளாக் கிஹிழ்ஞரெ வாவகடிபெரழுவா வாயள ||கூச||

வால: ஸூராக் ஸூவதீநாம் பெரஷாணாம் ததூகத-விஷ்ட !

தஸூராக் கிஹிழ்ஞரெ ரஜகாஜீநாம் நிவாஸ: ஸூராக் ||கூரு||

அணாநுகுடிராணி வடுவ-பாயாம் கெடாபராதெ து |

அணாநுயொஷிதஸூர: தாடாபஸீஸம-விஷணாஸ வ-பா: ||

வடுவ-பா_ணஹே உருவொகூக்சு_யயொலிதா *முரலாவெஸூ !

புராமுதரஜிபி டி_யனெ: வஹஸ_யதெ: ஸூராக்

ஸவாவாஸ்டு || கூச ||

பெரஷாணாஹி ததூ_யஞரெ செபெ ஸூபாநம் ஸூராக் |

கிராமத்திற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் அக்னி மூலை அல்லது வாயுமூலையில் ஸ்தப்திகளின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் மற்றவர்களுக்கும் வீடுகளிருப்பதாகும்.

அதற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் வண்ணன் முதலியவர்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 95

கிராமத்திற்குக் கிழக்கு திசையில் ஒரு குரோச தூரத்தில் சண்டாளர்கள் வஸிக்கும் குடிசைகள் கட்டிக்கப்பட வேண்டும். அந்த சண்டாளர்களின் ஸ்திரீகள் செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவைகளினாலே செய்யப்பட்ட நகைகளை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். 96

முன்பகலில் மலமூத்திர மோசனத்திற்குத் தகுதியான பூமியானது, கிராமத்திற்குத் தென்மேற்கு திசையில் இருக்க வேண்டும்.

கிராமத்திற்கு வடகிழக்கு திசையில், ஐநாறு (500) கோலுக்கப்பால் சுடுகாடு இருக்கவேண்டும். 97

*முரலாவெஸீ-தூரம் ஐதி வாஸா யுக ஐதி ஹதி |

அனாரு அலகாஸு ராநதொயாஸயாயநம் அ || கூஅ ||

செவ, மதுஹி ஹகொஷ, மூலாவததெஸலா, மலேயரிவா தி: |

வதுஸைநம், மூலாவிநாஸ: நூபலம்மொ ஹவதி லாணம் அ ||

செவாருபாநராபணஸூ, நதூகம் ஸொய்யஸைணயம் அலவி |

லா, மலேயாஸகொஷவணதீதீ, க் மூலாஸூ ஸூ, நதூதா

தாயி || ஈ ||

மூலாநீதாம் அ ஸவெலோ, மலேயி, நதூஸை அலதே |

மற்றவர்களுக்கும் அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து 500 கோல் தூரத், திற்கப்பால் சவம் அடக்கம் செய்யும் பூமி இருக்கவேண்டும். 97½

சண்டாளர்கள், சம்மகாரர்கள் (தோல் பதனிடுபவர்கள்) இவர்களின் வாஸஸ்தலம், சம்சானம், ஜலாசயத்திற்குப் போகும் வழி இவைகள் தேவாலயம் விசுவகோஷ்டம் (பொதுச் சாவடி) கிராமத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள இடம், வழி இவைகளைச் சுற்றிப் போகவேண்டியதாக (இருக்கக் கூடாது, அவ்விதம்) இருந்தால், வியஸனம் (துன்பம்) கிராமத்திற்கு அழிவு, அரசனுக்கு அவமதிப்பு, மரணம் இவைகளையளிக்கும். 99

தேவாலயத்திற்குள் கடைகளில்லாதிருப்பது (அல்லது கடைகளிருப்பது, தேவதாமுர்த்திகளில்லாமல் சூன்யமாக இருப்பது) குப்பைகளிருப்பது, வழியில் அசுத்தமானவைகளைப் போடுவது இதுபோன்றவைகள் கிராமத்திற்கு சூனியத்தன்மையை உண்டுபண்ணும். (கிராமத்தை உருவமில்லாமல் செய்துவிடும்). 100

கிராமம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் கர்பவிநியாஸத்தை கூறுகிறேன்.

ஸமஹ-ஃ ஸவ-ஃஸம்வதெது விமஹ-ஃ ஸவ-ஃநாஸந் ||

தஷாஸ ஸவ-ஃபுயதெந மஹ-ஃ ஸஜக விநிசுதிவெசு !
ஜஸ்கநயாநயஸெயோஹயாதாஸதெஃ நீயுதெசு || ௩ ||

வெணந மஹ-ஃ வஜாணி நிஷ-ஃஜாஷாநெவ
ஸம்வதெசு !

ஸமிநாவமிரிதெயுஸு ஜஜாநீநி நயஸெசு ஸுய: ||

யாநெஜாவரி நியாதவஜ் தாஜஹாஜநஸுஜ |
தாஜஹாஜநஸுஜாரம் வஜாயாவரிசீதி-ஃதஜ || ௩ ||

சுரதி லாஜஸ வஜ-ஃசுஜஷஅதாரம்முகாநத: |

உததம் தாவதெவம் ஸஜக ஸுதம் ஸஜாஅதாரஸுசு || ௩ ||

ஸகர்பமான (கர்பநியாஸத்துடன் கூடிய) கிராமாதிகள் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அளிக்கும். கர்பநியாஸமில்லாத கிராமாதிகள், எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும். ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சிகளையும் செய்து, நன்கு கர்பநியாஸத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மண் (தசமிருத்திகை), கிழங்கு (தாமரை), தானியங்கள், சுத்தமான உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னம், இந்திரநீலம், பணம் (நாணயம்) ஆகிய திரவியங்களைக் குற்றமற்றவைகளாக ஸங்கிரஹிக்கவேண்டும். அந்த மண் முதலியவைகளை ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்ட குழியினுள் வைக்கவேண்டும்.

103

தானியத்தின் மேல் செப்புப் பாத்திரத்தை அசையாமல் வைக்கவேண்டும். தாமிரப் பாத்திரத்தின் அகலமானது அரத்னி (ஒரு முழம்) 12 அங்குலம், 10 அங்குலம், 8 அங்குலம், 4 அங்குலம் என்று 5 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உயரமானது அகலத்துக்கு ஸமமாகவே

ஸவஹவஹகொஷம் வா தவகொஷகமேவ வா ।

உவஸீவஷெ ஷெவா: தஸீநு வாக்ஷே து ஸம்(ஸீ)தா: ॥

ரஜதேந வுஷ: ஸூயெ-ஃ வஜ்ஜஹாடகநிதி-ஃ: ।

யமே து யமராஜஸு ஸுஸுநாயஸவாரண: ॥ ஈஎ ॥

ஹேஷ்ஸிஹஸு ரூவெஷண வஸுணே ஸ ஜகூயிவ: ।

வாஜீஸுதப: ஸொஜே ராஜதொ ஹிராஜக: ॥ ஈஅ ॥

ஸம்பெ வெகரணநெரு துஸுஸீஸம் து நெஃ-ஃதெ ।

* ஸுண-ஃ ஸீரணே ஜாதிஹி-முயுஜ் து ஜயகெ ॥

இருக்கவேண்டும், அந்தப் பாத்திரமானது வட்டவடிவமாக, சச்சதுரமாக, 10 பட்டைகளுள்ளதாக அல்லது ஒன்பது பட்டைகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பாத்திரத்தில் உபபீடஸ்தானத்தில் தேவதைகள் வளிக்கிறார்கள்.

ஸூரியஸ்தானத்தில் வெள்ளியினால் விருஷபம் 1, தங்கத்தினால் இந்திரன் 2, யமஸ்தானத்தில் சுல்பத்தினால் (யமராஜன் 3, இரும்பினால் யானை 4, தங்கத்தினாலே சிங்கம் 5, வருணதிக்கில் வெள்ளியினாலே வருணன் 6, வெண்மையானகுதிரை. 7, ஸோமதிக்கில் வெள்ளியினாலே சந்திரன் (ஸோமன்) 8, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 108

ஈசானதிக்கில் வைக்கிராந்தம், அக்னிதிக்கில் பித்தனை, நைருருதிக்கில் ஈயம், வாயுதிக்கில் ஸுவர்ணம். (பணம் என்று மற்றொரு பாடம்.) ஜயந்தஸ்தானத்தில் ஜாதிஹிங்குலியம், பிருசஸ்தானத்தில் அரிதாரம், விததஸ்தானத்தில் மனோசிலை, பிருங்கராஜஸ்தானத்தில் ஸுவர்ணமாகுடிகம், ஸுக்ரீவஸ்தானத்தில் ராஜாவர்தம், சோஷபாகத்தில்

* ஸுணம் உதி வாஹாஜாடி ।

ஹரிதாஹம் ஹரெ ம ஹமெ விதயெ து மதஸ்ரீமா |

பாகுதிகம் ஹம், மராஜெ ஸ்ரீகா ராஜாவத-ஃ ஸுகாஸரெ ||

மெ, மரிகம் மராஜஹமெ து மணமெவெஜ்ஜதம் ஹவெக் |

சுதிதா டிரடம் விஜ்ஜாஸ் ஸவவெவ மஜ்ஜெக் குஜாக் ||கக||

அதுஷ்டெ அ மொகெஸா: ஸ்ராவஜ்ஜாஹ்ஜ்ஜாநதநா: |

ஷ்ஜ: வஹ அதுஸ்சிவிஜாகெத் ஸிம்ஸொடியம் ஹவெக் ||

தடிய-ஃ வாஹநொத்ஜயம் ஸ்ராதகாஸநவெவ வா |

ஸ்கா22வவெத் ஸரிஅள ஸ்ஜ-ஃ ஸவதய-ஃ ||கக||

வாஷ்ஜா, மம் அ வெவபுய-ஃ ஸிவஸ்திவிநிஷிவெக் |

கைரிகம், கணமுக்கிய (முக்கிய) ஸ்தானத்தில் அஞ்ஜனம்.

(அஞ்சனக்கல்) அதிதிஸ்தானத்தில் தரதம் (

இவைகளை இவ்விதமாக, முறையே, வைக்கவேண்டும். 111

லோகபாலர்களை நாச்சந்தில் உள் பககத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்குப்படி (பாஜனத்திற்குள் முறையுடன் வைத்து) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். லோகபாலர்களின் பிம்பத்தின் உயரமானது, 6, 5, 4, 3, அல்லது 2. அங்குல மிருக்கவேண்டும். 112

அவர்களின் வாஹனங்களின் உயரமானது, அவர்களின் உயரத்தில் ஸரிபாதி உயரமிருக்கவேண்டும். அவர்கள், ஸ்தானகமூர்த்தியாகவோ அல்லது ஆஸனமூர்த்தியாகவோ இருப்பதாகும். 112½

அந்தந்த தேவதைகளின் பாவங்களை அறிந்தவர்கள் கொண்டு வந்து கொடுத்த ரத்னங்களில், ஆபவத்ஸ ஸ்தானத்தில் முத்து, மரீசி ஸ்தானத்தில் பவழம்,

வஜ்ரவிநயயெவிநிஜாதிநிநீயம் து விநுகெ || ககச ||

ரூபி ராஜே லஹாநீயம் லரதகம் து லஹீயரெ !

உய்யுமெ வடிநா.மம் து விநத்யெஸை மஹ-லாஜதெ ||ககநு||

ராதாநி யாதவெ றுவ ஸ ஸ விஸார ஹாஜதெ ।

தெவ ஸாநலாவனெது: சூநீதாநி நியாவயெசு ||ககக||

ஹெராயஸூரூரூவெஜ்ஜ ஸ்ரீகாந்தி அதுதி-3ம்

ബഹുമാനപ്പെട്ട സെക്രട്ടറി, ഹൈക്കോർട്ട്, കോളംബോ

சுஜாக் || ககள் ||

ஒண்ணெழுத ப்பாடும் ராசுவெண்ண பீ. ஹிம் அராயஸ்

கொடி, வழு !

சுபுகங்குலீஸரிஷம் திரும் வெக்ய(சு)னகயிதழ ||

ஸவித்ரு ஸ்தானத்தில் வஜ்ரம், விவஸ்வான்
ஸ்தானத்தில் வைடுர்யம், இந்திரஜய (ராஜ) ஸ்தானத்தில்
வைரம், மித்ரஸ்தானத்தில் இந்திரநீலம், ருத்திரராஜஸ்
தானத்தில் மஹாநீலம், மஹீதரஸ்தானத்தில் மரகதம், மத்
தியில் பத்மராகம், என்று இவ்விதமாக, கப்பராஜனத்தில்,
வைக்கவேண்டும்.

116

116

தங்கம்- இரும்பு- தாமிரம்- வெள்ளி, இந்த லோஹங்கள்
களினாலே, 4 ஸ்வஸ்திகாக்கிருதிகளைச் செய்து கப்பபாஜ
னத்தின் நான்குபக்கங்களிலும் வைக்கவேண்டும். இவை
களை பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வெளியில் கிழக்கு முதலிய
திக்குகளில் முறையே வைக்கவேண்டும். 117

117

மேலும், ஸுவர்ணத்தினுலே சாலி (சம்பாநெல்)
தானியம் வெள்ளியினுலே வர்ஹி (சிறுநெல் தான்யவிசேஷம்)
தானியம், இரும்பினுலே கோத்ரவம், (வரகுதானியம்)

ஊழ்ம் அரபொடியம் தாழ்ம் கூறுகியலிதி ஞொஹஜாந் |
ஹாஜநாய ஸ்விம் டக்ஷா வ்ராசு ஸ்வ-ஃ நியாவயெகி ||

ஊம்முறாயிகவிநீண-ஃராயாஃ அடிபாம்முறடி |
வஹாம்முறெந வரகிஸூஜாடாஅதி-ம்யகிவ்ராணத: ||

வாழிரம் ஹெடி கீழ்ம் ஸூஜாத்ஸூஜம் அகுவூதகடி |
ஹாஜநொவரி தகிஸூவஜம் மஹ-ஃஜாஸனிஅகூநென: ||

ஸூநீயெ (அ)ஹொணஊவெ வாவ-ஃரெடி வ்ராதிநாமரெ |

பித்தனையினாலே கங்கதானியம், ஈயத்தினாலே உருந்து, வைக்கிரந்தத்தினாலே (லோஹவிசேஷம்) எள்ளு, இரும்பினாலே பயறு, தாமிரத்தினாலே கொள்ளு இவைகளைச் செய்து, அந்த கர்ப்பாஜனத்திற்குள் வைத்து, கர்ப்பாஜனத்திற்கு பலிகொடுத்து, பிறகு அந்த கர்ப்பாஜனத்தை பூமிக்குள் புதைக்கவேண்டும். 119

கற்ப நியாஸ விதியை அறிந்தவர்கள், அந்த கர்ப்பாஜனத்திற்குமேலே, கருங்காலியினாலே இந்திரகீலம் (மூடி) போடவேண்டும். அதுபாஜனத்தின் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், 12. அங்குலம் நினமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். (கர்ப்பாஜனத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

(கர்ப்பாஜனமானது அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருந்தால், 5 அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இவ்விதமாக 32 அங்குலம் வரையில் விஸ்தாரமாக இருப்பதுமாகும். (மானஸாரத்தில் கர்ப்பாஜன விஸ்தாரமானது 32 அங்குலம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) 121

ஸ்தானீயம் 1, துரோணமுக்தம் 2, கார்வாடம் 3, பிரதி

மூரெ அ நிமெ வெடு வத்தெ கொக்கொருகெ ||

புழணைய-காக-மொமெவி விவஸ்தி யெ தயா |

லெகு அ வரணெ வெவ வொரெ அ வரயினியரெ ||

வாரகிணெபெ வா ஹெதெஷா மஹ-உஷெதெ |

வாஷெனெ அ ஹொடு உஹெஷெ அ *மஹகிதெ ||

விஷுஷாநெ ஸ்ரிய: ஸ்ராமெ ஸ்ரஹாநெயவா வாந: |

ஸாவயெக முரகாசாய-ஃ வவ-கோலாவிவயெ ||

மஹகாடி விநிஷிவ்ய ஸிங்ஸ தபாபரி நயெக |

நாகரம் 4, கிராமம் 5, நிகமம் 6, கேடம் 7, பத்தனம் 8, கோத்ம கோலகம் 9, ஆரிய 9 விதமான கிராமாதி பேதங்களில், பிரம்ஹாம்சம் 1, ஆரியாம்சம் 2, அர்காம்சம் 3 வீவஸ்வான் அம்சம் 4, யமாம்சம் 5, மித்திராம்சம் 6, வருணம்சம் 7, நோமாம்சம் 8, பூதராம்சம் 9, இவைகளில், துவாரத்தின் வலது பக்கமானது, இவர்களின் கர்பஸ்தானமாகும். (கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டிய ஸ்தானமாகும் என்பது பொருள்.)

வீட்டில், கீழே கூறப்பட்ட 9 அம்சங்களுடன், புஷ்ப தந்தாம்சம், பல்லாடாம்சம், மஹந்திராம்சம் இவைகளும் கர்பஸ்தானமாகும். 124

கிராமத்தின் ரக்ஷைக்காகவும் ஸகலவிதமான விருப்பங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும், வீஷ்ணுவின் ஸ்தானம், லக்ஷ்மீஸ்தானம் அல்லது ஸுப்ரம்ஹணியஸ்தானம் இவைகளில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 125

*மஹகிதன உதி ப்ரொ யுகொ ஹவெதி ஹதி |

பரிநெஷுகவீதெ வாதெ வுருஷானுவிசாகுசெ || ௧௨௬ ||

சுநுநுநாநா அ வவெஷாஜஜமாமாழிஷு நஜிஸெசீ |

வுரகூந து யயாநம-ஃ ஸ வகி: ஸாவயெசீ ஸிராடி ||

சுநுநுநு து தந வ-ஃ ஸ ஷவஜ மவ-ஃநுசுநெ ||

வனவ வெநுநா ஹிவிதிஷெ-ஃவதாநா

வன-ஃநாநா அரவஜத ஜாதநாராணாடி |

முரஜாநாநா ஜாநவிநாஸாநா-ஃ

வாராநகாரா வாயு வ-ஃநிவஜ தந்தாசீ || ௧௨௭ ||

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்திற்குக்கீழே, சிலை அல்லது செங்கல்லினாலே கட்டப்பட்ட, கர்பஸ்தானத்தில் கர்பபாஜனத்தை வைத்துவிட்டு, அதற்குமேலே, விஷ்ணு முதலியவர்களின் பிம்பங்களை வைத்து பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

126

இங்கு கூறப்படாத மற்றவிடங்களில், பிரம்ஹாம்சம் முதலியவிடங்களில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், கர்பமானது பத்திரமாக இருக்கும் படி, கர்பபாஜனத்தை அசையாமலிருக்கும்படி வைக்க வேண்டும்.

127

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களை கர்பலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

128

இவ்விதமாக தேவாலயங்களின் பூமியளவு, பிரம்ஹணாதி ஜாதிகளின் வீடுகளின் அளவு, கிராமாதிகளின் மான வின்யாஸ மார்கம், இவைகள், தந்திரங்களிலிருந்து எடுத்து சுருக்கமாகவும் நன்கும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

129

உத்திராக் நரவ: ஸ்வதிகாதி அதுஷ்யெய்:

உதாநாதிக்க-நிபுண்ணெய் உலாம் அமாம் அ

நித்யம் யம ஜமகி நித்யமெகவநுமி

யா அம் தாராயிவாஸமும் உத்திராஸ: (ந:) ||கட||

உதி உயரெத வாஸு ராஸு மூலநிநிதிராஸா நார

நவரொய்யாய: ||

ஸ்தபதி முதலிபவர்களினுல அளவுகளுடன் அமைக்
கப்பட்ட, கிராமாதிகளும், வீடுகளும், தேவாலயங்களும்,
சந்திரன் நகரத்திங்களிக்கும் வரையில் சாசுவதமாக
இருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆகவே அரசன், மானாதி
காரியங்களில் ஸமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலிய நான்குவித
பிரிவினர்களுக்கும், தக்க ஸம்மானங்களையும், பூமிகளையும்,
பசுக்களையும் வெகுமதியாக அளிக்கவேண்டும். 130

கிராம வின்யாஸமென்னும் ஒன்பதாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய உயர்தொய்யாயம் ||

நமராஜீநாம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் வகெசுதீ |
 குடிதொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் தநாசு சததொய்யாயம் தநாசு வரி ||
 வரதொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் யாவசு |
 நமராணாம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் || 2 ||
 சததொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் |
 சுயதொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் || 3 ||
 உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் |

பத்தாவது அத்தியாயம்

நகரம் முதலியவைகளின் அளவையும், அதன்
 விந்யாஸத்தையும் (விந்யாஸம் — அமைப்பின் முறை)
 முறையே கூறுகின்றேன் .

நகரத்தின் முதலாவது விஸ்தாரம் முன்னூறு (300)
 தனுஸ் அளவாகும். அந்த அளவுக்குமேல், (100) தனுஸ்
 வீதமாக, (8000) தனுஸ் வரையில் அளவைக் கூட்டிவர
 நகரத்தின் விஸ்தாரமானது எழுபத்தெட்டு (78) வித
 மாகும். இவ்விதமாக முன்னோர்கள் நகரத்தின் அளவு
 களைக் கூறியிருக்கிறார்கள் . 2

சுயத்திர (சிறிய) நகரங்களின் விஸ்தாரமானது
 நூறு (100) தண்டம் முதல், பத்து தண்டம் வீதமாக
 முன்னூறு தண்டம் வரையில் விருத்தி செய்து வர,
 இருபத்தொரு (21) விதமாகும். 3

†சுயதொய்யாயம் உயர்தொய்யாயம் |

அரதுஸ ஹஸு காண் வனுபதொ நாகிவனு வனுயா ராநடி ||

சுபதாடி அதுஸுதகம் யாவகி எகிரா து விபாதிவி : |
ஷஹியகூத் வெடம் மெருஷெ உயெய வரெ விவாருடி || ௫ ||

தவாசு சிராஷெகிரா மெரணகூவெ வனுயா ராநடி |
ஷணவதி அதுஸுதகம் யாவகூவது விநாராடி || ௬ ||

அபதாடி அதுஸுதகம் யாவகி வனுபபடிவிநாராடி |
வனுவு ராணகேவம் வவகூவிநாரா உஜிஷ : || ௭ ||

அபதாடிவ உகிரெகிரா அகாரிம்யகிசுபதடிணம் ஸூகி : |

உத்தமபரத்தின் பரிதியானது (சுத்தளவானது) ராஜ தண்டத்தினால் பதிஞருயிரம் (16000) கோலளவு இருப்பதாகும். அந்த அளவில் ஐநூறு (500) தண்டம் வீதம், நாலாயிரம் (4000) தண்டம் வரையில் குறைத்து வர, பரிதிமானமானது இருபத்திஐந்து (25) விதமாகும். 4

முன்னூறு கோல் முதல், நானூறு (400) கோல் வரையில், முறையே, இருபது (20) கோல் வீதம் கூட்டிவர ஆறு (6) விதமான கேடங்களின் அளவாகும். இவைகள் முறையே சிரேஷ்ட - மத்திம - அதம கேடங்களின் விஸ்தாரமாகும். 5

நானூறு (400) கோலளவு முதல், இருபத்திநான்கு (24) கோல் வீதமாக நானூத்தித்தொண்ணூத்தாறு (496) கோல் வரையில் விருத்தி செய்து வர துரோண முகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 6

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் நானூறு (400) கோல் வரையில் ஐம்பது (50) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்து வர கர்வடத்தின் விஸ்தாரமானது ஐந்து (5) விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 7

யாவனிடமெ னிபுறா: பெருகா: சி: வனுலெஹு || ௮ ||

ஸதடினெ ஸதவஜிளா வனுஸதம் யாவஹுஜிஷ்ட ||

ஸஜாக் கொஹ்கொகாநாம் விபுறம் வனெனவ லெஹ || ௯ ||

தாவநாஹெ பெருகம் வுரவிபுறெ ஸூரிவி: ப்ராஹெ: |
யாவக் வனுஸதாணம் விஸதாஹாஹி ஸஹயா லாநடி || 10 ||

வனுஸக் யநுவுஜிளா விபுறம் கயிதம் விஃஸஸி ||

ப்ராஹுவிஷ்டம் லாநம் ஹெஹிதந்நம் து வெ தெஹாடி || ௧௧ ||

விமுணம் சிவாஹய-ஃ பாஹம் தெஹம் ஸ்வாயதம்

விபுறாக் |

விபுறெ து ஹஹாஃபா ஹாமெஹெகெ ஹ்வாயதம் வுரத: ||

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் முன்னாத்தி நாற்பது
கோலளவு வரையில், பத்து (10) கோல் வீதம் கூட்டிவர
நிகமத்தின் விஸ்தாரமானது பதினைந்து (15) விதமாகும்.

நூறு (100) தண்டம் முதல் ஐநூறு (500) தண்டம்
வரையில் நூறு (100) தண்டம் வீதம் கூட்டி வர, கோத்தும
கோலகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 9

மேதாவிகளான வித்வான்கள் புரத்திற்குக் கூறப்
பட்டிருக்கின்ற அளவில், இருநூறு (200) தனுஸ் முதல்
ஐநூறு (500) தனுஸ் வரையில், ஐம்பது (50) தனுஸ் வீதம்
விருத்திசெய்து வர, விடம்பத்தின் அளவானது, ஏழுவித
மாகும். என்று இவ்விதமாக இவைகளின் மானத்தை
கூறியிருக்கிறார்கள். 11

நகரம் முதலியவைகளின் முகாயதமானது (முன்
பக்கத்தின் நீளமானது) அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல்
இரண்டு பங்கு, முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, அல்லது

அதுமருமாயதாரு வுதும் வுதாயதம் அ வுந்: |

வழாக் மொருவுதவெஷா(வம்) *வபுராகாராஷு வவெண்தெ

வஜீகூழ்ஷஸவ்வம்அகஅதுமரெபெஷுத்தூதெ விவுமெ |

உநிரஸபரயுமபரிவிவிவிவமேமவபுரவயி: வெபுராக: ||

விதி அதுமஷுஷம் வழாக் விவுமும் வாயுஷு துமெ து |

தீஷஷுபெபெகாபுரவி: வவெஷுரமும் (து) து லம்பொத ||

கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது அதன் முன் பக்கத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தில் ஆறில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{6}$) அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) இருக்கவேண்டும். 12

நகரம் முதலியவைகளின் கோட்டைச் சுவற்றின் உருவமானது, சச்சதுரம் 1, நீண்டசதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்டவட்டம் 4, கோளத்தைப்போன்ற வட்டம் 5, என்று ஐந்து விதமாகும். 13

அந்தக் கோட்டைச் சுவற்றின் எல்லையானது, அதன் அகலத்தில் (சுவற்றின் நீளத்தில்) பத்தில் ஒரு பாகம், எட்டில் ஒரு பாகம், ஏழில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில், முறையே ஏழுபாகம், ஆறுபாகம், ஐந்துபாகம், நான்குபாகம், மூன்றுபாகம், (10ல் 7 பாகம், 8ல் 6 பாகம், 7ல் 5 பாகம், 5ல் 4 பாகம், 4ல் 1 பாகம்) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோட்டைச்சுவரின் அகலமானது, இரண்டு முழம், மூன்று முழம், அல்லது நான்கு முழங்கள் இருக்கவேண்டும்.

*வபுர: கயிதாஷு உதி வாணாஸு |

†தக்ஷதம் உதி வாணாஸு |

தீஷஷுபெபெகாபுரவி: உதி வாணாஸு |

வரித: வரிவாஸாஹேஜஸாஹேஜ செவானுயாஜீநி ।

பெயாகுலா,மாஜிவாஸ,மா,மாஹே அஸிரிதம் பெயாகுலி || ௧௧ ||

ஸூத்ராஜீநிய விஷ்ணுநாநி அ வஜ-ஜெந்நிநாநி ।

வ்யா,மாஜ,மமும் ஜா,ம-ஜெ தக்து யயெஷம் ஹேஸெகி விபிநா ||௧௨||

ஜனாஜிஸவஜனம் பாவகி ஜனாஜ-ஜெஜி து ।

ஜா,ம-ஜெபாநாஸெஜதெ துயொஜபா ஹேஜாஸஜெஜிஷா: ||௧௩||

அதன் உயரத்தின் உச்சியானது, * பதினேழு (17) முழம், அல்லது பதினேழு (11) முழமிருக்கவேண்டும். அல்லது இந்த அளவுகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதுமாகும். 15

கோட்டையின் வெளிப்பக்கத்தில், சுற்றிலும் அகழி இருக்கவேண்டும். கோட்டையின் உள் பக்கத்தில் தேவாலயாதிகள் இருக்கவேண்டும்.

பேசக பாகம் முதல் ஆநனபாகம் வரையிலுள்ள ஸ்தானத்திற்கு சண்டிதம் (சண்டித பதம்) என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 16

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸூத்திராதிகளையும் விஷம ஸ்தானங்களையும் விலக்கிவிடவேண்டும்.

வழியானது, கிழக்குமுகம் அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்தால், அங்கு விதியுடன இஷ்டம்போல் நியாஸத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 17

வீதியின் விஸ்தாரமானது, ஒரு கோல் முதல் ஏழு (7) கோல் வரையில், அரை (½) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்யப்பட்டுவந்தால், அதன் விஸ்தாரமானது பதிமூன்று (13) விதமாகும். 18

* 17, 9, அல்லது 11 முழம் என்று பாடபேதம்.

ராஷ்டிர உயரதொழையா ! நமஸ்கரிஷ்யே ॥
நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே ॥ ௧௧ ॥

உயரதொழையா ! நமஸ்கரிஷ்யே ॥
நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே ॥ ௧௨ ॥

நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே ॥
நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே ॥ ௧௩ ॥

நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே ॥
நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே நமஸ்கரிஷ்யே ॥ ௧௪ ॥

(தேசமத்தியில்) நமஸ்கரிஷ்யே (நல்லோர்) அதிகமாக
இருக்குமிடத்தில், நமஸ்கரிஷ்யே ஸமீபத்தில், நமஸ்கரிஷ்யே
நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அல்லது ராஜ கிரஹத்துடன்
சூரிய ராஜதானியை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 19

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு கோபுரங்களுடையதும்,
கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், பதார்த்தங்களை
வாங்கி விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும்,
ஸகலவித ஜனங்களும் வளிக்கத்தக்க வீடுகள் நிறைந்ததும்,
ஸகல தேவாலயங்களுடன் கூடியதுமான வாஸ்துவானது
நகரம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு திக்கு வடக்கு திக்குகளில் பிரவேசிக்க
முடியாததும், (வழி இல்லாததும்) சுற்றிலும் கோட்டைச்
சுவர்களுடன் கூடியதும், அதன் வெளிப்பக்கத்தில் மணல்
குவியல்களுடன் கூடியதும் கோட்டையைச் சுற்றிலும்
அகழிகளுடன் கூடியதும், அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில்,
கூடாரங்களுடன் (ஸேனைகள் தங்குமிடங்களுடன்)
கூடியதும், அநேகம் விதமான ரகசைகளுடன் கூடியதும்,
கிழக்கிலும் தெற்கிலும் அபிமுகமாக இருப்பதும், ராஜ

உனதெ,மாவுரயுதா நாநாகியலாவிக்கொவெதா |

ஸவ-ஃஸுராயுஸஸஹிதா நாநாமணிகாவிதா ஸஹுஷிதா ||

ஹஸுஷிதாஸஸஹிதா ஸஹுஷிதா ஸவ-ஃஸுரயுதா |

அரெ,பவாரயுதாஹுஷிதாநெககிதவாஸா ||௨௪||

யா நு வவெஸஸஹிதா ஸா சுவிதா ராஜயாநீதி |

காநநவநஷிதா வா ஸவ-ஃஸுரயுதாஸஸஹிதா || ௨௫ ||

சுயஸிசுயகெய-ஃசு வுரயுதா யசு தஷிதா நமரலிதி |

ஸுஷிதாஸஸஹிதா யசு நஷிதாஸஸஹிதா து தசு வெடி ||

பலத்துடன் கூடியதும், உயரமான கோபுரத்துடன் கூடியதும் பற்பல விதமான மாலிகைகளுடன் (ஜனங்கள் வளிக்கும் வீட்டு வரிசைகளுடன்) கூடியதும், ஸகலவிதமான தேவாலயங்களுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான கணிகை (தூளிகள்) களுடன் கூடியதும், பல உத்தியானங்களுடன் கூடியதும், யானைப்படைகளுடனும், குதிரைப்படைகளுடனும் ரதங்களுடனும், காலாட்படைகளுடனும் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களுடனும், உப துவாரங்களுடனும், (பெரிய வழிகளுடனும், சந்துகளுடனும்) கூடியதும், கோட்டையினுள் அநேகவிதமான ஜனங்கள் வளிக்கக் கூடியதும், இருப்பதுடன், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான நகரமானது, ராஜதாநீ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24½

காடு அல்லது தோட்டத்தில், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வளிக்கத்தக்க வீடுகளுடன் கூடியதும், கிரய விக் கிரயங்கள் செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு புரம் என்று பெயர். இந்த புரத்திற்கு நகரம் என்றும் பெயர், 25½

ஸெநாஸெநாவதியுநதிஜஜுஜிதம் பரிஸிரலிதி ௨ வஸெ: ।

சத்ரு ராஜாக்களின் அல்லது இதர ராஜாக்களின்
தேசத்திற்கு எளிப்பத்தில், யுத்தத்தைத் துவக்குவதற்கு

ஸவ-ஜெநெஸ்ஸெ-கீண-ஃ நூவஹவநயு-தம் ததெவ தயா || ௩௦ ||

ஸஹு-ரகெநாவதம் யக் ஸெநாஹவஹு-ஜிதெ தகெஜெ: |
நஜிஜி-வா-ஹு-பு-தம் நூவஹவநயு-தம் ஸ ஸஹு-ரகெந || ௩௧ ||

யஹவ-திஸ்ராவி-தகம் தக் ஸு-நீபம் ஸஹு-ஜி-ஷெ |
நஜிஜி-ஷெ-கிண-ஹாக் வணி, மாஜி-ஸ-பு-தம் || ௩௨ ||

ஸவ-ஜெநாவாஸம் யக் ஜெ-நாணஹம் ஸெ-நூ-ஹ-அ-ஹெ-ஃ |
மு-ஹ-ஜெ-வெ-ந-தா-ஹ-யி-ஜ-ஹி-தம் வி-ஹ-ஸ-ஜி || ௩௩ ||

வேண்டிய காரியங்களுடன் கூடியதும், ஸேனைகளுடனும்,
ஸேனாபதிகளுடனும் கூடியதுமான இடத்திற்கு, சிபிரம்
என்று பெயர், என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 29

அதே இடமானது, ஸகலவிதமான ஜனங்களினாலும்
நிறைந்தும், ராஜ பவனத்துடன் கூடியும், அனேகவிதமான
காவல்களுடன் கூடியும் இருந்தால், அதற்கு ஸேநாமுகம்
என்று பெயர், என்று அந்த விஷயத்தையறிந்தவர்கள்
கூறுகிறார்கள். 30

பக்கங்களில் மலைகளுந் நதிகளுநிருக்குமிடத்தில், ராஜ
பவனத்துடனும், பலவித கட்டுக்காவல்களுடனும், அரசனால்
அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு, ஸ்தானீயம், என்று
பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது 31

சில்பாசாரியர்கள், நதியின் தென்பக்கத்திலும்
ஸமுத்திரத்தின் வடபக்கத்திலுள்ளதும், வியாபாரிகள்
முதலியவர்களுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும்
வஸிக்கத் தக்கதுமான இடமானது, துரோணமுகம்,
என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இது கிராமத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஜனங்கள் வஸிக்கக்
கூடிய இடமாக இருந்தால், அதற்கு விடம்பம் என்று பெயர்,
என்று கூறியுள்ளார்கள். 32

வறையெய் ஜநவாஸம் யக் கொதூகொருகம் ப்ரொதூழ் |

வாதுவ-ஜன-ஜேஸநெதம் வவ-ஜேநாவாஸஸ்கீண-ஜே || ௩௪ ||

வஹு-கஜ-காரயுதம் யஹி-மஜம் தக் ஸஹ-ஜிஷ்டே |

நஜி-ஜி-வநஸநெதம் வஹு-ஜமபுதம் வந-நவவாஸஜே || ௩௫ ||

வநதக் ஸ்ராவாரம் தக்வாபெ-ஜே வொரிகா ப்ரொதூதா |

மிரிவநஜருவ-கெரிண-பெ-வதஜிநூணி ஸவ-ஜம-ஜாணி || ௩௬ ||

மிரி-ஜய்யம் மிரி-வாஹு-ஜம் மிரி-வாரம் வாவ-ஜதம் ஜம-ஜே |

சஜயம் தராவந-மஹம் வந-ஜம-ஜம் தஜ-ஹயம் து-ஜிநம்

ஸஜாசு || ௩௭ ||

வனமத்தியில் ஜனங்கள் வளித்துவந்தால், அந்த இடத் திற்கு கோத்மகோலகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிராம்ஹணர்கள் முதலிய நான்குவிதமான ஜாதிகளுடன் கூடியதும், ஸ்கலவிதமான ஜனங்களும் வளிக்கின்ற வீடுகளுடன் கூடியதும், பலவிதமான தொழிலாளிகளுடன் கூடியதுமான ஸ்தலத்திற்கு நிகமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34½

நதீ-மலை-வனம் இவைகளுடன் கூடியதும், பஹுவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான ஸ்தானத்திற்கு ஸ்கந்தவாரம் என்று பெயர். இதன் பக்கத்தில் சேரி இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிரிதுர்கம் 1, வனதுர்கம் 2, ஜலதுர்கம் 3, பங்க (சேறு) துர்கம் 4, இரிண (பொட்டல்வெளி) துர்கம் 5, தைவத துர்கம் 6, மிசுரதுர்கம் 7. என்று, துர்கங்கள் ஏழுவிதங்களாகும்.

கிரிமத்யம், கிரிபார்சுவம், கிரிசிகரம் என்று கிரிதுர்கம் மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஜலமில்லாமலும், மரங்கள் அடர்த்தியாக உள்ள காடுகளால் (சூழப்பட்டிருப்பதால்) துஷ்பிரவேசமாகவும் இருப்பது வனதுர்கமாகும். (2)

செவ்வம் து ஸஹஜஹும-ஹம் வங்கயுதம் வங்கஹும-ஹம் ஸ்ரீரக் !
 நஹிஸ்பிவநிவரதம் யக் ஜஹுஹும-ஹம் நிவ ஹெஹிஸிணம்
 ஸ்ரீரக் || ௩௮ ||

சுக்ஷ்பஜஹாஹரஹம் ஹிஸிவிவஹெஹுதம் மவநஹாஹு !
 ஸவ-ஹம் ஹி ஹும-ஹஹம் ஸவஹாகாரம் சுவநெகஹவஹசுஹ ||

ஹவஹிஹுஹம் ரஹிதவஹம் ஹவஹம் ஹஹிவஹவஹம் ௮ !
 மஹவஹஹஹவஹுதம் ஹெஹவஹநஹ் ஹஹஹிஹ || ௪௮ ||

கிரிதுர்கம், வனதுர்கம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது மிசர்
 துர்கமாகும். (3)

இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் துர்கமானது
 தைவதுர்கமாகும். (4)

நகரத்தைச் சுற்றிலும் சேற்றினாலாகியது பங்கதுர்கம்
 எனப்படுகிறது. (5)

நதியினாலும், ஸமுத்திரத்தினாலும் சூழப்பட்டிருந்தால்,
 அது ஜலதுர்கமாகும். (6)

காடுகளோ, ஜலமோ, இல்லாமல் ஒரே பொட்டலாக
 இருப்பது, இரிணதுர்கமாகும். (7) 38

நகரமானது, கீழே கூறப்பட்ட துர்க்கங்களால் சூழப்
 பட்டதாக இருந்தாலும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடிய
 தாகவும், அநேகம் விதமான காவந்துகளுடன் கூடிய
 தாகவும் இருக்கவேண்டும். 39

வனதுர்கமில்லாத நகரமானது, கோட்டைக்கு வெளிப்
 பக்கத்தில் அகழியுள்ளதாகவும், மறைக்கப்பட்ட வழி
 யுடையதாகவும், பகைவர்கள் நுழைய முடியாததுமாக
 இருக்கவேண்டும். மேலும்,—

கோபுரங்களு-ஹம் மண்டபங்களு-ஹம் கூடன

ஹவஹிஹுஹகஹிதவஹிஹவஹம் உஹி வஹாஹாஹு !

ஹஹிஹிஹிஹம் உஹி வஹாஹாஹு !

விகவாட்டி அது ஸ்ரீவிவா, ம-இஹவென்தெஹ் கீருயுதழ் |
ஸஸ்யுணையுலாபயிடுகஸஹிதம் ஸ, ம-இஹவென்தெஹ் || ௪௪ ||

அராரணி உணவஸவாஸாருகாராரணி காய-அணி |
அடி ர ஸா (ஸா) ருகாராரா * அது ரம் வுதும் ததா யதம் அ
வா, ந: | ௪௪ ||

† அது ரம் வுதும் களதுட்டிஹ கும்ஹம் நா, மவுதும் அ |
உ, ம அது ரம் கிரகொணர்ஷாரும் நெதி வணம் அ || ௪௪ ||

வா, காராராஸுஷகபா அடி ர ஹவென்தெஹ் ஹிதா: |

தாகவும், மறைக்கப்படாததாக இருப்பினும், படிக்கட்டு
களிலே மறைக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டு கதவுகள்,
பரிகமென்னும் ஆயுதங்களாலான தாப்பாள்கள், ஒரு முழம்
உயரமுள்ள இந்திரகீலம் (தாப்பாள்கள்) இவைகளுடன்
கூடியதும், தூண்களுடன் கூடிய மத்தியமாலயத்துடன்
கூடியதும், இட்டகத்துடன் (கல்) கூடியதும், ரஹஸ்ய
மான படிக்கட்டுகளுையுடையதுமாக இருக்கவேண்டும். 41

துவாரங்களை, (கோட்டைவாயில்களை) மண்டபம்-
ஸபை-சாலை-இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாக
அமைக்கவேண்டும்.

சாலையின் உருவங்கள், * சதுரம், 1, விருத்தம் 2,
ஆயதம் (ஆயதவிருத்தம்) 3, சக்ரம் 4, விருத்தம் 5, கௌக்
குடம் 6, கும்பம் 7, நாகவிருத்தம் 8, மக்னசதுரம் 9,
த்ரி கோணம் 10, அஷ்டாசரம் 11, தேமிகண்டம் 12, என்று
பன்னிரண்டுவிதமாகும். 43

‡ அது ஸ்ரீவிவா, உ, தி வா, ராணாடி |

* அது ரம் வுதும் ததா யதம் அ வா, ரு | உ, தி வா, ராணாடி |

† நடிவாத-இ உ, தி வா, ராணாடி |

* சதுரம் 1, விருத்தம் 2, ஆயதம் 3, புரம் 4, நந்தியா
வர்தம் 5, கௌக்குடம், 6, என்று மற்றொருபாடம்,

உசுசெய்யாய-விபரமு சகுமெழிதி^{சு}ந்நா^{ஸ்} || சச ||

ஸவ-ஸூ(த்) ஹனாத: வாஸுவிபாவய-தெக
யந்த, யுதடி |

பரித: பரிவொவெதம் வாண்மையெ ஸஹதாடூய || ௪௫ ||

வரித: பிஸிசொவெதம் நாநாஜநவாஸஸம்சீண-டி |

நடுவறுவநல்லொருவெதும் ஹஸ்தி ராஜபதி திவஹுமுவதி ||

யாவெந்நிலைவெய்யென : சுந்தா ரா : வாயு வண வெஹவந்நிலைமகாவிவந்நிலை !

கோட்டைச் சுவர்கள் யாவும் செங்கற்களால் கட்டப்
படவேண்டும். அவைகள் பன்னிரண்டு (12) முழ உயரத்
திற்துக் குறையில்லாமல் இருக்கவேண்டும். அவைகளின்
அகலமானது, உயரத்தின் அளவில் சரிபாதி அளவு இருக்க
வேண்டும். அதன் அடித்தலத்திலுள்ள சுவரானது மணித
ஸஞ்சார யோக்யமாக இருக்கவேண்டும். 44

கோட்டைச் சுவர்களின் உள்பக்கத்தில், மண் குவியல் களுக்கு மேலே அநேக யந்திரங்கள் (பீரங்கிகள்) வைக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். கோட்டைச் சுவர்களைச் சுற்றி அகழிகள் இருக்கவேண்டும். மண்குவியல்களிலமைந்துள்ள சந்துகளையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (இந்த சந்தானது அகழிக்கும் கோட்டைச் சுவருக்கும் மத்தியிலுள்ளதாகும். இதற்கு அலங்கார என்று பெயர். இது படைகள் ரஹஸ்யமாக ஸஞ்சரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டதாகும்.) கோட்டைச் சுவற்றிலும் சிபிரங்களிருக்கவேண்டும். (சிபிரம் - பதாதி களும் ஸேனாபதிகளும் ஆயுதங்களுடன் தங்குவதற்கான இடம்.) கோட்டைக்குள் பற்பலவிதமான ஜனங்கள் வளிக்கும் வீடுகளும் ராஜபவனமும் இருக்கவேண்டும். யானைப் படைகள், குதிரைப் படைகள், ரதங்கள், பதாதிக்கள் இவர்களால் நிறைந்திருக்கவேண்டும்.

தானியங்கள், தைலங்கள், கூர்நங்கள் (கூர்நம் - உப்பு),

நொஹாம், மாரஸூயாவிஷாணவெஸ்பிகாநெநய-ஃகூ || ௪௭ ||

தூணாமி-ஃகூ (பாக)யுகம் ஸவய்யம் (ஹூலிரெ:)

ஸாரஃபாஸ்யாத ||

ஃம-ஃ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ || ௪௮ ||

நாகூய-ஃ ஃ ஃயாய-ஃ ஃ ஃயாய-ஃ ஃ ஃயாய-ஃ ஃ ஃயாய-ஃ ஃ ஃயாய-ஃ

ஸூய ||

ஃம-ஃ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ

ஃம-ஃ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ

ஃம-ஃ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ ஃம-ஃகூ

லவணம் (ஸமுத்திர உப்பு), மருந்துப் பண்டங்கள், கந்தகம், விஷம், லோஹம் (இரும்பு), கெரி, நரம்புகள், விஷாணம் (கொம்புகள்), மூங்கில், ஸ்ரீக, வைக்கோல்-புல் முதலியவைகள் 1 சர்மகாரன் (தேவ் தொழில் செய்பவன்), 2 வல்கலம் (மாயுரி), ஸாரமான (அழுத்தமான) மரங்கள் இவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற துர்கமானது, பகைவர்களாலே ஆக்ரமிக்கமுடியாததும், கோட்டைச் சுவரைத் தாண்டிச் செல்ல முடியாததும், அகழியில் நீந்திச் செல்ல முடியாததும் ஆகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 48

தற்காப்புக்காகவும், பகைவர்களை வெற்றிகொள்ளுவதற்காகவும், சத்துருக்களினாலே பேதிக்கமுடியாத இத்தகைய கோட்டையானது விரும்பத்தக்கதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48½

பிராகாரத்தின் உள் பக்கத்தில் இந்திரன் 1, வாஸு தேவன் 2, குஹன் 3, ஜயந்தன் 4, வைச்ரவணன் (குபேரன்) 5, அசுவிநீ தேவர்கள் 6, ஸ்ரீதேவீ 7, மதிரா தேவீ 8, சிவன் 9, துர்கை 10, ஸரஸ்வதீ 11 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். துர்கநிவேசங்களிலும் ஸ்தாபிக்க

1. தேவன், கரிகாய்கள், என்பது பாடபேதம்.

2. வல்லாரம் என்பது பாடபேதம்.

வளவம் ஈ.ம.வினியா.மம் ஸந்திக்குவெபுராகம் வுராதெவெ.

உ.ம.நி.வி. 1

ஸவெ-விஷாம் வித்யாஸம் ஸம்ஸெஷ்வாகி வகந்திதெ சூ.ரம் || ௫௧ ||

புராக் புத்திழ் தராம-ஊ அரஃஸஃஸவாஷஷ்டி

அ.த.ய-ஊ.ம.நி.வி. 1

தாவஹிவிநாஸெ ததெத்ரவாயு.ம.ஸம்ஸெஷ்வ வா || ௫௨ ||

வளகாஃஸமவஸவ தகவஹு.ம.ஸம்ஸெஷ்வ வா || ௫௩ ||

யு.ம.யு.ம.வ.ஷெஷு செஷகி ஸிரம்ஸகெரஜாம்ஸஃ ஸஃ ||

த.ம.ராஃநாஸெவம் உ.ம.ஸம்ஸெஷ்வ தா.நி. ஸவெ-விஷா ||

வேண்டும். (படைகள் தங்குமிடங்களிலும்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 50

பழங்கால முனிவர்கள் இவ்விதமாகத் துர்கவிதாநத்தை (துர்கம் அமைக்கவேண்டிய விதத்தை) நன்கு கூறியிருக்கிறார்கள்.

கோட்டைகளின் விந்யாஸங்கள் (அமைப்புகள்) எல்லாவற்றையும் முறையே கூறுகிறேன். 51

நகரங்களில், கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழியானது, பன்னிரண்டு (12) பத்து (10) எட்டு (8) ஆறு (6) நான்கு (4) அல்லது இரண்டு (2) என்று இரட்டைப் படையாக இருந்து, அவ்விதமாகவே, தெற்கு வடக்காகவும் இரட்டைப்படையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், பதினென்று (11) ஒன்பது (9) ஏழு (7) ஐந்து (5) மூன்று (3) அல்லது ஒன்று (1) என்று ஒத்தைப்படையான மார்க்கங்களிருந்தாலும், யுகம்பதம் அயுகம்பதங்களில், பிரம்ஹாம்சமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது இரண்டு அம்சம், அல்லது மூன்று அம்சமுடையதாக இருப்பதாகும். 53

இவ்விதமாக நகரம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும், மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 53

புணவெகாபீயீ துணுகிதழீஷ்டம் ஸூகி || ௫௪ ||

உதாபிஷ்டமவெகம் தத்யுய ஸம்ப்யுதம் வெகி |

கதாரிபுணுகுபிதம் வுயீநள கபிபள தஹி-3 || ௫௫ ||

தவாஹுபுணுகம் ஸூகி பிகுதம் அதுஅ-3ாரஸம்ப்யுதம் |

ஸஹுகபிபஸம்ப்யுதம் உயுய(யுய)வீயூ அிவாஸூ-3 து ||

ஸெஷம் வுவிவ-3வெபிஷ்டம் கபிகாபுபுணுகம் வெபுதம் |

வூயீநொபீயீநெ: உவெ,ம-3ூலிவிஸெவ ஸம்ப்யுதம் || ௫௬ ||

தகிகுதகாஸபுணுகிதி தகிவெஹு: ஸஹிஷ்டம் |

பூபிஷ்டமவீயுதிலிஸு வெபுதாரம-3ூலியவெஸூவ || ௫௭ ||

நகரமத்தியில் தண்டாகாரமாக ஒரேவழி இருந்தால், அதற்கு தண்டகம் என்று பெயர். 54

அதன் நடுவில் வடக்கு முகமாக மற்றொரு வழி கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு கர்தரி தண்டகம் என்று பெயர்.

அந்த நகரத்தின் மத்தியில் கிழக்கு மேற்கில் இரண்டு குட்டிமமார்க்கள் (கற்களால் சுட்டப்பட்ட வழிகள்) இருந்தால் அதற்கு பாஹுதண்டகம், என்று பெயர். 55

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளிலிருந்து, வீதியின் மத்தியில் இரு பக்கங்களிலும், அனேகம் குட்டிமமார்க்கங்களிலிருந்து மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டதைப்போலிருந்தால், அதற்கு குடிகாமுகதண்டகம் என்று பெயர். 56

கிழக்கு முகமாக மூன்று மார்க்கங்களும், வடக்கு முகமாக மூன்று மார்க்கங்களும் இருந்தால், அதற்கு, கலகாபந்த தண்டகம் என்று பெயர். 57

கிழக்குமேற்கான மார்க்கங்கள் மூன்றும், தெற்குவடக்

வணக்கெகாநூரிதாஸெ கும்பிஜாம-சாஸெநகாஸு ।

வெஹிஹி கரஹிதம் நமராஹிநாஹிதம் ஸஹிதம் || ௫௯ ||

வெளிகுழித் தொட்டியை தயார் செய்து விடாது.

புரா.மு துரலுபலா.ம-ரி: ஷட^௭ஷப^௭ஸீஷா^௭ஸு^௭ தடி^௭ஸா^௭ஹி ||

புராணிக ஜாதெ-ஜாவெதம் வீரீ பஜம் ஸ்ரீதிகம் வெவவ ।

புரளிநொழிந்தா: அகவாருழைவ ராமகா: ஸுஜ: || கூக ||

ஸ்ரீ ஹர்வரதவயலெகம் கும்பிஜா,ம-3ா: து.ய: ப்ராமிஜாடி ।

ஊதகி ஹு கலு^நதிதம் நா^நதா ந.மரா^நதிவிநதாஸ^ந || கூஉ ||

காண மார்க்கங்கள் மூன்றும் இரந்து, அவைகள் ஒன்றுக் கொன்று குறுக்கேசென்றும், அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிம மார்க்கங்களாகவும் (கல்லால் கட்டப்பட்ட மார்க்கங்களாகவும்) அமைந்திருந்தால் இதற் த வேதிபத்திரம் என்று பெயர். இது நகரம் முதலிபவைகளுக்குச் சிறந்ததாகும் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது.

59

59

கிராமவிநியாஸத்தில் ஸ்வஸ்திகமார்க் லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமாகவே நகராதிதகளிலும் ஸ்வஸ்திக மார்க் லக்ஷணத்தைக் கொள்ளவேண்டும், 59

594

கிழக்குமுகமாக ஆறு வழிகளுர், வடக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும் இருந்து, அந்த வழிகள் முன்பு ஸ்வஸ்திக மார்கத் துக்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவும் இருக்கவேண்டும். இவ் விதமாக இருந்தாலுர், அது ஸ்வஸ்திகமார்கம் ஆகும். 60]

சகம் ஆகும். 604

கிழக்குமேற்காக நான்கு (4) வீதிகளும், தெற்குவடக்காக நான்கு வீதிகளும் இருக்கவேண்டும். பிரம்ஹஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் ஒரே மார்க்கம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நகராதிகளின் விந்யாஸம் அமைந்திருந்தால் அதற்குப் பத்திரகம் என்று பெயர்.

62

62

പ്രാജ്ഞാപ്രദം: വൈവിധ്യമാർന്ന: തദ്യേവ ശതം: !
ബഹുമാനം: ബഹുമാനം: ബഹുമാനം: ബഹുമാനം: ||

புரீதாசு = ஷெவெவெவா தூவதூசு மா லா, ம-லா :
யசி²பெறுகா²பிய²க² தது² = 21 லு²கயு²லா² || கூச ||

வடுவ-காவரம்-பொழி-கா: வடுவெழுமொழி-வாழ் தயா ।
 செஷம் பூமிவ வடுவ-விநாயகம் தந்நா லடி || ௬ ||

சுஷ்ள வடுவ-சேனாவெல் லாம-சே னாஷ்வாஸுத மகூ: |
 லாஷுஸ லாமெ-சேவெதம் ஸவ்ர ம-சேனகூபுரெயெ-சூகூ || கூகூ ||

யததுஷ் = ஸுஹ = நாஜா விநயாஸம் உஷ்டி

கிழக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்க்களும், வடக்குமுகமாக ஐந்து (5) மார்க்களாமிருந்து அவைகளில் பலகுட்டிம மார்க்களாமிருந்தால், (குட்டிம மார்கம் — கல்லால் கட்டப் பட்டவழி. இதைக் கயிர்களினால் அமைக்கப்பட்ட வழி என்றும் கூறலாம்.) அதற்கு, பத்திர முகம், என்று பெயர்.

கிழக்குமேற்காக ஆறு (6) வழிகளும், தெற்கு வடக்காக ஆறு (6) வழிகளும் இருந்து, அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிமமாகவழிருந்தால், அதற்கு (நகரத்திற்கு) பத்திர கல்யாணம் என்று பெயர்.

64

கிழக்குமேற்காக ஏழு (7) மார்க்கங்களுந், தெற்குவடக்காக ஏழு மார்க்கங்களும், மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்பு கூறியது போலவும் அமைந்திருந்தால் அதற்கு மஹாபத்திரம் என்று பெயர்.

65

கிழக்குமேற்காக எட்டு (8) மார்க்கங்களும், தெற்குவடக்காக எட்டு (8) மார்க்கங்களும் இருந்து அவைகளுள் பன்னிரண்டு மார்க்கங்கள் அர்களங்களுடனும், குட்டிமங்களுடனும் கூடியவைகளாகவுமிருந்தால், இந்த நகரவியாஸத்திற்கு

தவநவலாம-போலெய்தெ பூ.வீ.நா.ஸா.பஜீ.வீ.நா: || ௬௭ ||

ஆரொய் ஆரயு,த் கட்டஜி,ம-கா,ம-கெய-குகுடி |

ராஜ,முஹூர்த்தம் யசி ந,மரம் தா_நஜயாம்,மம் ஸ்ரீக_ந ||சுஅ||

புரவீநாடி ஸரீர, ம-காபெறுதூகூரர, ம-காபு வெடிவா ஸரீர: ।

சுரவடிநிரலம்யுகம் யுகஜாநகா,மகேஸ்வரவதழ் || கூக ||

பெறுகும்படி உத்தரவு செய்துள்ளது.

புராணிகளில் காடி பரிமாற-லா ருட்புர உதீயீநா: || எடு ||

ஸ்ரீஜாம்பாடிவாரம்பொ(செ)யடிநீஷம் தகு நடுவவாஸி |

தநுப்தொட்டி ஹுஜ்ஜாம் மணகம் ஸ்லாஹிஷ் ஹாமெ து || எக ||

ஸுபத்திரம் என்று பெயர். (அர்களம்-தாப்பாள் குட்டிமம்
- கற்களால் கட்டப்பட்டது.) 661

கிழக்கு நோக்கி ஒன்பது (9) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி (9) வழிகளும் இருந்து, சந்துகளுடனும், சந்துக்குள் சந்துகளுடனுமிருத்து, குட்டிம மார்க்கங்களுடனும், அர்களங்களுடனும் கூடியதாகவுமிருந்து, அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமும் இருந்தால், அந்த நகரத்திற்கு ஜயாங்கம் என்று பெயர்.

கிழக்கிமேற்காகப் பத்து (10) வழிகளும், தெற்குவடக்
காகப் பத்து (10) வழிகளும், அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமு
மிருந்து, அதில் யுக்தியுடன் கல்விக்கப்பட்ட அர்களங்களுர்,
பல குட்டிமங்களுமிருந்தால் அதற்கு விஜயம் என்று பெயர்
சூறப்பட்டிருக்கிறது.

கிழக்குமேற்காகப் பதினோறு (11) மார்க்கங்களும், தெற்குவடக்காகப் பதினோறு (11) மார்க்கங்களும் இருக்க வேண்டும். பிரம்ஹாட்சத்தை நீக்கி, விருப்பமான அம்சத்தில் ராஜபவனமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் இஷ்டமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய அங்கணம் (கட்டிடம்) இருக்கவேண்டும்.

மாமலைமீழ் செழும் வடிவெழு அகவரம் த ஸ்ரீராக் !
பெருங் யுகுலாநகரம் ஸ்ரீராக் யொஜ்ஜம் துபெய்யா
தசுமெஜ்ஜம் || ௭௬ ||

சுந்தரானாதவி மெய்யுநா ஸ்ரீராக் !
தசு சுடும்பாவநிகம் வசுந்தரமம் அரணராவணம் || ௭௭ ||

வரிதொரயயயயுக் கெய்யு வணிகம் மூலமெண்ணீ !
தசுசுநிகம் பாபெய் மெய்யு ஸ்ரீராக் தசுவாயாநாடி || ௭௮ ||

உதரதசு அரணாவநிகம் ஸ்ரீராக் காணாம் து !
கெய்யு வணிகம் ஸ்ரீராக் வரணம் ரயவய்யுதெகாநாடி || ௭௯ ||

புதுவாவுதவயெகம் தசு அரணாவணம் காய் || 80 ||

பதமத்தியில், மார்கச்சேதம் செய்வது, விரும்பத்தக்க
தல்ல. சந்தும் இருக்கக்கூடாது சிலபத்தை அறிந்தவர்கள்
அரசனின் அனுமதியின்பேரில், இங்கு கூறப்பட்டாத
மற்றவைகளை நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 76

சிறிய நகரங்களிலும், மத்திய நகரங்களிலும், மற்ற
(உததம் நகரங்களிலும்) குடும்பங்களின் வரிசைகளையும், உள்
கையில் கடைகளையும் கூறுகிறேன். 77

நகரத்தைச் சுற்றிலும் ரதமார்கங்களிருக்கவேண்டும்.
அதன் மத்தியில் வியாபாரிதளின் வீட்டு வரிசைகள்
அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் தென்பக்கத்தில்
சேணியர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 78

ரதமார்கத்தின் வடபக்கத்தில், சக்கிரிகளின் (குயவர்க
ளின்) வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும்.

ரதமார்கத்தில் பலவித தொழிலாளிகளின் வாஸ
ஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும்.

தாஸபிதாதிமஹம் அ வெபுநும் ஸாராநிதம் உவநு || அம:

ஸாநாதிமஹம் உபநாநு வானாநாபண ||

தவெநு வ உவநுஸாநாநு ஸாநு அ விவெநு || அக ||

உவெநு உபநுநுநுநு வானுநு அ நிதி-உவநு ||

* உபநுநுநுநுநு வானுநு தநு வானாநி || அஉ ||

தவநு நிதி-உவநுநு வானுநு விவெநு ||

வநு வுபநுநுநு வானுநு விவநு வானுநு வநு ||

நகர மத்தியிலுள்ள பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிச் செல்லு
கின்ற ஓர் வழி இருக்கவேண்டும். அந்த இடத்தில், உட்
கையில் கடைகள் கட்டிக்கப்படவேண்டும். அங்கு
தாம்பூலாதிதரும், பழங்கரும், ஸாரவத்தான திரவியங்கரும்
இருக்கவேண்டும். 80

ஈசானபதம் முதல் மஹந்திரபதம் வரையில்,
அந்தராபணங்கள் (உள்கையில் கடைகள்) இருக்க
வேண்டும். அதே இடத்தில் உயர்ந்த மத்ஸ்ய மாமிசம்,
காய்கறிகள் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். 81

மஹந்திரபதம் முதல் அக்னிபதம் வரையில், பக்ஷிய
போஜ்யங்கள் வியாபாரம் செய்யவேண்டிய இடமாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபதம் முதல் ராக்ஷஸபதம் வரையில்,
பாண்டங்கள் (சட்டிப்பாணிகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடம்
ஆகும். 82

அதிலிருந்து நிருநதிபதம் வரையில், பானபாணம்
(கிண்ணம்) முதலானவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

பிதிருபதம் முதல் புஷ்பதந்தபாகம் வரையில்,
வஸ்திரங்கள் (துணிகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 83

* உபநு: ராக்ஷஸபதவயநு உதி வானுநு உதி வானு ||

தஸாசி ஸரீரணாணம் தணுநுயாநஜாழிகம் அகடடி |

ஸஜாசி ஹ்யூடபஷாணம் வாயுாழிவஸகாஜீநாடி || அச ||

ததெத்ரவ் ஞாவணாழிவஸம் தெநாழிகம் ஜெக்யடி |

தஸாஜீரவஷாணம் மஸம் வஸுஜாழிகம் விஹிதடி || அரு ||

வணவம் தவாணராவணஸுஜிதம் தகுவரிதஹு உஸ்யே து |

சுஹ்ணரமதலாவிமடிஷ்ய ரதம் ஹாடகம் வஸுடி || அச ||

ஜாஜிஷம் து ஸீஸம் விஷுருகம் அரவி ஹாரிடி ||

உயகூரததெநாழிகஸ்ய ஹெஷஜிஷம் ஸவடிதஃ காயடி || அள ||

அங்கிருந்து வாயுபதம் வரையில் அரிசி, தானியங்கள், பாய் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

வாயுபதம் முதல் பல்லாடபதம் வரையில், வஸ்திரம் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 84

அந்த இடத்திலேயே உப்பு முதலியவைகளும், எண்ணெய்களும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும்.

அங்கிருந்து ஈசானபதம் வரையில், கந்த (வாசனை) திரவியங்களும், புஷ்பம் முதலியவைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 85

இவ்விதமாக நகர மத்தியில், பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள வழியில், ஈசானபதம் முதல் முறையே, வலமாக ஈசானபதம் வரையில், சுற்றிலும் ஒன்பது (9) விதமான பதார்த்தங்கள் விற்பதற்குரிய ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதன் மத்தியில் குறுக்கே செல்லுகின்ற வழிகளில் எங்கும் ரத்னங்கள், தங்கம், வஸ்திரம், மஞ்ஜிட்டை, மிளகு, திப்பிலி, மஞ்சள், தேன், நெய், தைலம் முதலியவைகள், மருந்து சாமான்கள், இவைகள் வியாபாரம் செய்ய வேண்டும்.

சூய-வேஷி அ விவஸ்திரிதெத் வயிவியரெ அ வஷி |

பாஸா உ-ம-தா மஜிவவருகூழிள அரெத்வ விஷெயா: ||அ||

ஷெவாருயய உரிதொ முரெ யயா தயா விஹித |

வரிதஸ வ-ஜெநாருயஉ-திதம் கிஹிததொ உ-ரெ || அ ||

நமராசு விபதம் ஐணம் நீக்ஷா ப்ராஜா து வாநெய்யா |

அணாருக-ஹிராணி ததெத்வ து கொநிகாநா து ||க||

சுலிநு ஸவ-ஜெநுதம் முரெ து யயா தயா விஹித |

வதநஜ-விவியு-தம் நெவ ஸஜா-ஹிராவணம் தத ||

ஆர்யபதம்-விவஸ்வத்பதம்-மித்ரபதம்-பூதரபதம் இந்த இடங்களில் சாஸ்தா (ஜயனார்), துர்கை-விநாயகர்-லக்ஷ்மி இவர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 88

அந்த இடத்தில் கூற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும், கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருப்பதைப்போல் தேவாலயங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குச் சிறிது தூரத்தில் எகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிப்பதற்குத்தக்க வாஸஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

நகரத்திற்கு வெளியில், நகரத்திலிருந்து இருநூறு(200) கோல் தூரத்திற்கப்பால், கிழக்கு திக்கிலாவது, அக்கினி திக்கிலாவது சண்டாளர்களின் குடிசைகளிருக்கவேண்டும். அந்த இடத்திலேயே கோலகர்களின் ஸ்தானங்களும் இருக்கவேண்டும். 90

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களைக் கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருக்கிறபடியே கொள்ளவேண்டும்.

நகரமானது நேராகச் செல்லுகின்ற வீதிகளையுடைய

பெருஷாணாபிவி தத்தெழாமழவராசு தகு விஜெயபு || கூஉ ||

ஸ்ரீநாயகம் மகேஸ்வராவதூதகொகுகொறு-

• செராணாழ்வாநி நிமலம் அ தமெயவ வெட்டி |

மூலம் அ வெவ்வேறிதீஹ டிபெரவ யுகூலா

• விஷாநகாநி கயிதாநி பூரா தநாயெ-ஃ || கூஉ ||

வனவம் பெ ராகும் ஹூலிஷ்வாழிகாநம்

வணகோநாம் அரவதூத ஜாதஜ்ஞராணாழி |

மூலாஜ்நாம் பாநவிநஜாஸலாம-ஃ

ஸாநும்காரம் அராமுஸும்கிவதூ தத்தூசு || கூஉ ||

உதூ(உதூ)நவவ: ஸ்வதிகாழி அதுஷபெஹ:

பாநாழிகல-ஃநிபுண்ணெஹ ஐயாம் அ மாம் அ |

வைகளாக இருந்தால், அந்த நகரத்தில் அந்தர பணம் இருக்கக்கூடாது. 91

மற்ற விஷயங்களை அதற்குத் தக்கபடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 92

முன்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஸ்தானீயம் 1, தூர்கம் 2, புரம் 3, பத்தனம் 4, கோதம்மகாலகம் 5. துரோணமுகம் 6, நிகமம் 7, கேடம் 8, கிராமம் 9, கர்வடம் 10 என்று கூறப் படுகின்ற பத்து (10) விதமான வஸ்துக்களின் விந்யாஸங்களை, யுத்தியாகக் கல்பிக்கவேண்டிய முறைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 93

இவ்விதமாகப் பிராம்ஹணாதி ஜாதியினரும், மற்ற ஜாதியினரும் வஸிப்பதற்குரிய கிராமாதிகளின் விந்யாஸங்கள், சில்பசாஸ்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து இந்த நூலில் அலங்காரங்களுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 94

நிதலம் யயா ஜமதி விசுலெநகவஸூதி-

நலாஅஃஉதாரலயிவாஸஹுவம் உஃரா ஸ: || கூரு ||

உதி உயலெதெ வ(ர)ஸூஸாஸூ நமரஸியாதம் தாஸ
உபபொய்யாய: ||

அரசன் மாணாதி காரியங்களில் சமர்த்தர்களான
ஸ்தபதி முதலான நான்கு பேர்களுக்கும், பூமியையும் பசுக்
களையும் வழங்கவேண்டும். பணத்தையும் அநேகவிதமான
வஸ்துக்களையும் வழங்கவேண்டும். அவர்கள் சந்திரனும்
நக்ஷத்திரங்களும் இருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக, பரம்
பரையாக வஸித்துவருவதற்காக வீட்டையும் கட்டிக்
கொடுக்கவேண்டும். 95

நகரவிதானம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

வனவாடிஹவ லாரஹி லிஹவ விவய-நாசு |

வனாடிபொய்யாறு (வெய்யாறு) னு அதுதெ வனாநகல் ||

வனவாடிஹவ லாரஹி லிஹவ விவய-நாசு |

அதுவாஹிதம் வெய்யாறு அதுதெ வனாநகல் ||க||

வனவாடிஹவ லாரஹி லிஹவ விவய-நாசு |

யுமாபுமகரெய்யாறு வனாநகல் ||

கெய்யாறு வனாநகல் வனாநகல் வனாநகல் |

விவாஹி வனாநகல் வனாநகல் அதுதெ வனாநகல் ||

ஏழு (7) அல்லது எட்டு (8) ஹஸ்தம் முதல், (15) பதினைந்து விகாரம் (பதினைந்து அல்லது (16) பதினாறு) ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர திரிதலமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 5

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் முதல் பதினைந்து (15) அல்லது பதினாறு (16) ஹஸ்தம் வரையில் (இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர) சதுஸ்தலமும், பஞ்ச தலமும் நான்குவிதமாகும். 6

சுபந்திர ஏகதலமானது, ஒரு ஹஸ்தம் அல்லது இரண்டு ஹஸ்தம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 6½

சிலர் தேவதைகளுக்கு இரட்டைப் படையாகவும் ஒத்தைப் படையாகவும் கூறப்பட்ட அளவுகளில், அரை முழம் கூட்டியும், அரைமுழம் குறைத்துமிருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 7½

மானுஷ விமானங்களில், ஏழு (7) ஹஸ்தம் ஆறு (6) ஹஸ்தம், ஐந்து (5) ஹஸ்தம் நான்கு (4) ஹஸ்தம், மூன்று (3) ஹஸ்தமுள்ள அளவுகளில், மூன்று (3) ஹஸ்தம் அதிகமாக இருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள், 8

பாணிகம் வளவழிகம் ஐயடித்தி ஹுதம் ஸாவககாலிகழ் !

உலாபம் விமணம் வாழாய கோயிகம் அாவி ஸஸ்தி ||

வஹுசகரவலாஸாக் ஹீநம் கஷ்டி விவாதகழ் !

ஸவாஷாயிகவஷி க்ஷாதிவிவிஹுக் விவயகநாக் ||௮||

சூலவதெஸுதாஹகலோஜீநி க்ரீணி உதாநி அ !

ஸவஸிஸகிஸெதாநி வாதஸாஜாநதாநகூலாக் ||௯||

திருவதுவிஸஸகிரதெயகாவக் ஸதகராநகழ் !

திருதிஹுஸ விவகலா து திருநவொகஸெயலிஷிதெ !

ஸவஸிஸகிரதெயகாவக் ஸதகராநகழ் !

அவைகளுக்கு, முறையே, சாந்திகம் 1, பௌஷ்டிகம் 2, ஐயிதம் 3, அத்துதம் 4, ஸார்வகாமிகம் 5, என்று பெயர். 8

அதன் (நீளமானது) உயரத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு கால்பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு அதிகமாக இருப்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். 9

பதினைந்து முழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து குறைந்த விஸ்தாரமுடைய விமானமானது, கூடாரவிமானமாகும்.

பதினேழு (17) அல்லது பதினெட்டு (18) முழம் முதல் எழுபது (70) முழம் வரையில் இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிலர, மானமானது இருபத்தேழுவிதமாகும். அவைகள் முறையே பன்னிரண்டு (12) முழம் வரையில் கூறப் பட்டவைகளாம். 11

இருபத்திமூன்று (23) இருபத்திநான்கு (24) முழம் முதல், நூறு முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதம் விருத்தி செய்துவர, உத்தேச மானமானது (அகலத்தின் அளவானது) இருபத்தேழு (27) விதமாகும். (12)

தி. அதுஷ்டிஃகிஹதாதிவிஹஸூவிவய-நாக் || ௧௩ ||

வஹஷ்டிஃஷ்டிஹஸூராணம் ஸம்வ்யயா வலிவ-ஸம்வ்ய
(வக்ஷு)தி: |

அதுஷ்டிஃகிஹதாதிவாடிநாணம் விய்யதெ || ௧௪ ||

ஸவாஷ்டிஃகிஹதாதிவிஹஸூவிவய-நாக் |

வஹ ஷணவதிய-நாக் உஷ்டிஃகிஹதாதிவ ஸம்வ்யயா || ௧௫ ||

ஸவாஷ்டிஃகிஹதாதிவிஹஸூவிவய-நாக் |

நவவஷ்டிஃகிஹதாதிவாடிநாணம் விய்யதெ || ௧௬ ||

விவிஹஸூவிவய-நாக் அதுஷ்டிஃகிஹதாதிவ ஸம்வ்யயா |

இவ்விதமாக உத்திருஷ்டிமானங்களில், உத்தம-மத்திம-
அதம மானங்களாகும்.

பதிமூன்று (13) பதிநான்கு (14) முழம் முதல், அறுபத்
தைந்து (65) அறுபத்தாறு (66) முழம் வரையில் இரண்டு
(2) முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, விமானத்தின் அகலமானது
முன்பு கூறியது போல இருபத்தேழு (27) விதமாகும்.
சதுஸ்தல விமானங்கள் பன்னிரண்டு முழம் வரையில்
கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 14

பதினேழு (17) பதினெட்டு (18) முழம் முதல்
தொண்ணாத்தைந்து (95) தொண்ணாத்தாறு (96) முழம்
வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர, அதன்
உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டதுபோல், இருபத்தேழு
விதமாகும். 15

இவ்விதமாக மத்தியம விமானங்களின், உத்தம-மத்திம
அதம மானங்களாகும்.

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) முழம் முதல் ஐம்பத்
தைந்து (55) அல்லது ஐம்பத்தாறு (56) முழம் வரையில்,

சுய அடிபொய்யாய் ||

தெதினாநா விஜாதீநா வணநாநா ஹஜேகெ மரஹை |
மஹநஜாஸவியிஸை ஜகீ ஸங்கெஷ்வாஅஷஜதெயுநா ||

ஸவஜே, வெவெஸுஸவஹம், மஹஜே தகீஸவபாநா பபஜ |
ஜுவஜஹீதஸவஹம், மஹஜே ஸவஜவிபகீகரஜ || ௨ ||

தஸூகீ ஸவஜேயதேந, மஹஜே ஸஜகீ விநிசுதிவெகீ |
மஹஜேஸுஸுஸு, மாஹஜே ஸூயிஜாநாஹதெஸுஜ || ௩ ||

அதாரஸுஸவகீ சுயநாஜீ, மதஜிஷகயாநாநா |
சுயவபிஜே ஸுயிதம் தஸுஜ ஜகீகெ ஸவஜேஜே சுதிவெகீ ||

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

இப்பொழுது தேவதைகளுடையவும், பிராம்ஹணத்
வர்ணத்தாருடையவும், மாடிகளிலும் வீடுகளிலும், கர்ப
நியாஸம் செய்யவேண்டிய விதியை நன்றாகவும், சுருக்க
மாகவும் கூறுகிறேன். 1

சகலவிதமான திரவியங்களுடனும் கூடிய கர்பமானது,
சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கும். கர்பமானது
திரவியஹீனமாக இருந்தால், அது பலவிதமான ஆபத்துக்
களையும் உண்டுபண்ணும். 2

ஆகையால், சகலவிதமான முயற்சிகளும் செய்து,
கர்பத்தை நன்கு வைக்கவேண்டும். கர்பம் வைப்பதற்
கான குழியின் ஆழமானது எந்த கிருஹாதிகளில் வைக்கப்
படவேண்டுமோ அதன் ஸ்வாதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு
ஸமானமாக இருக்கவேண்டும். 3

கர்ப பாஜனத்தை வைப்பதற்காக, பூமியில் பள்ளம்
செய்து, அதை கருங்கல்லுகள் அல்லது செங்கற்களால்,

நிஜமாஹ டிஸஸ்தாதி*வயிகெ கூயிராவடி |
ஹுஸ்யூ ஸாஸிமொப்யூம், மஹஸிடினெஷு உசிகா: ||௫||

தடிமபூ-ஃ தவ்யூ உயெது வபூகநம் நய்வெசு வுந: |
வடுவெ-3 உொசுவடுகநம் அ டிசுநிணை களஉ-ஃ
சுநிவெசு || ௬ ||

ஸௌமந்யிம் வபூரிவெ விடிஸாசு காகடுமாஹ(டி)உ-டி, நிஸி |
யாநஜாநயஷுள தடிமபூ-ஃ து ஸாயிவி-ஃ ஹிஸுகொஉ-வ: ||

கங்குஉ-ஃ அ உாஷம் அ கூயூச்யம் அ திஹம் தமா |
பூடிசுநிணெஷு ஸாயூஜி, நீஸாநாடிஷு விநய்வெசு ||

சச்சதுரமாகக் கட்டவேண்டும். அந்தப் பள்ளத்தில்
ஜலத்தை நிரப்பி, அதனடியில், சகலவிதமான மிருத்திகை
(மண்) களையும் போடவேண்டும். 4

நதீ 1, மடு (ஏரி முதலிய பெரிய ஜலாசயம்) 2, பயிர்
விளையும் உயல் 3, மலை 4, *பள்ளிகை 5, நண்டுவளை 6,
கலப்பையின் கொழு 7, ஸமுத்திரம் 8, பசுவின் கொம்பு 9,
யானையின் தந்தம் 10, இந்த இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்
படும் மிருத்திகைகளை, பள்ளத்தின் அடியில் போட
வேண்டும்.

அதற்குமேலே, அந்தக் குழியின் மத்தியில், தாமரைக்
கிழங்கை வைக்கவேண்டும். அதற்கு கிழக்கு திக்கில்,
நீலோத்பல கிழங்கை வைக்கவேண்டும். தெற்கு திக்கில்,
அல்லிக்கிழங்கை வைக்கவேண்டும். மேற்கு திக்கில்,
செங்கழினீர் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். வடக்கு திக்கில்
காகலோகத்தை (காகலோட்டியத்தை) வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, சம்பா நெல் 1, சென்னெல் 2, வரகு
தானியம் 3, கங்குதானியம் 4, பயறு 5, உளுந்து 6,

*வயூக உகி வானூரடி |

*புத்து என்பது பாடபேதம்.

தவெழாவார் நியாதவழி ஊழிஷம் தாழ்நிலி-தழி |

சூழிதாழி-தாழிவிஷாநாசு திவழி,முனுவியய-தாசு || ௯ ||

வனவழிவிஷாநாசு தாசு தாசு தாசு தாசு தாசு |

வனவழிவிஷாநாசு தாசு தாசு தாசு தாசு தாசு || ௧௦ ||

வனவழிவிஷாநாசு தாசு தாசு தாசு தாசு தாசு |

வனவழிவிஷாநாசு தாசு தாசு தாசு தாசு தாசு || ௧௧ ||

கொள்ளு 7, எள்ளு 8, இந்த எட்டுவிதமான தானியங்களை யும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக எட்டு திக்கு களிலும் வைக்கவேண்டும். 8

அதற்குமேலே, தாமிரத்தினாலே செய்யப்பட்ட பெட்டியை வைக்கவேண்டும். அந்தப் பெட்டியின் அகல மானது, மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) அங்குலம் அகலம் முதல், இருபத்தைந்து (25) அல்லது இருபத்தாறு (26) அங்குலம் வரையில், இரண்டு அங்குலம் வீதமாக விருத்தி செய்துவர, பன்னிரண்டு (12) விதமாகும்.

அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்திற்கு சம மாகவோ, அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு, ஆறில் ஒரு பங்கு, அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கு குறைவாகவாவது இருக்க வேண்டும். 10

இந்த அளவானது, முறையே, ஏக ஹர்மியம் முதல் துவாதச ஹர்மியம் (12-மாடி) வரையிலுள்ள வாஸ்துக் களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

அதன் பாதாலம்பிவிதானமானது, அதற்காக எடுக்கப் பட்ட உயரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். (பாதாலம்பிவிதானம் - அதன் அடிப்பக்கத்தின் மட்டமான இடம்.) 11

உவலீவெடி செவா: வணுஹிஸ்சி ஸ்ஹதா: 1

ஸ்வஹிஸ்சி ஹிஸ்சி, தஹி ஸ்வஹி, மஹிஸ்சி: வஹிஸ்சி
ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி: || ௧௩ ||

வாஸ்யிஸ்சி வஹிஸ்சி: வஹி, மஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி
ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி
ஹிஸ்சி ||

ஸ்வஹிஸ்சி ஹிஸ்சி, தஹி ஸ்வஹி, மஹிஸ்சி: வஹிஸ்சி
ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ||

ஸ்வஹிஸ்சி, மஹிஸ்சி ஹிஸ்சி: ஹிஸ்சி, மஹிஸ்சி ஹிஸ்சி
ஹிஸ்சி: கஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ||

ஸ்வஹிஸ்சி, மஹிஸ்சி ஹிஸ்சி: ஹிஸ்சி, மஹிஸ்சி ஹிஸ்சி ||

அதன் உப பீடபதத்தில், இருபத்தைந்து தேவதைகள்
இருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பள்ளத்திற்கு மேலேயுள்ள பூதலம் முழுமையும்
சந்தணம்-புஷ்பம்-தீபம் (தூபம்) இவைகளினால், வாசனை
யுள்ளதாகச் செய்து, 15

முதல்நாள் கர்ப்பாஜனத்தை பஞ்ச கவ்யத்தினாலே
பிரக்ஷாளனம் செய்து, அதன்மேலே நூல்களை சுத்தி,
பூமியில் சம்பா நெல்லை நன்றாகப் பரப்பி, மேடையாகச்
செய்து, அதில் சண்டித பதம், அல்லது மண்டூக பதத்தைக்
கலித்து, அதில் சுத்தாஷுதையின் தாரையினாலே,
பிரம்ஹாதி தேவதைகளை நியாஸம் செய்து (ஆவாஹனம்
செய்து) சந்தணம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே
ஆரதித்து, புலநாதிபதியை ஜபம் செய்யவேண்டும். 17½

பிறகு, ஸ்தபதி, வஸ்திரம் சாத்தி அலங்கரிக்கப்பட்ட
வைகளும், நறுமணமுள்ள ஜலத்தினாலே நிறைந்தவைகளும்

நிலைமுகாநவஸுநிராநு வணு வவெனவ ஸுதிக்ரதாநு ||

தஸுத ப்ருகுகிணெ மகாபாபுரிஸுஸுரிஸுஸுதெ |

சுராபுதமகாபுஷாபெதே ஸுமி டுக்ஷா யயாஸிபி || ௨௦ ||

ஹாஜ(ஸுஸாப)நாய தத: வாக்ரு வெஷபெசு ஸுத-

வாஸஸா |

மெதவஸு ரஸுரஸெஸுஸு நஸுஸெசு டுஷாஸுஸெ

ஸுமி: || ௨௧ ||

லீக்ஷா ஸுமி வபெராசுருள உவொஷாபிவஸெசு தத: |

ஸு வ.கி: ஸாஸுஸிசு ப்ருகுகி: ஸுதிக்ரு டுஷாஸு

ஸெஸித: || ௨௨ ||

யாநஸுதீ,நஸு வஸுஸுதி ஹாஜநாஸுஸுஸெ நஸுஸெசு |

களங்கம் (அழுக்கு அல்லது தோஷம்) அற்றவைகளும், பொத்தலில்லாதவைகளும், நூல் சுற்றப்பட்டவைகளுமான ஐந்து (5) பாத்திரங்களை வைத்து, அதன் தென் பக்கத்தில் கந்தத்துடன் கூடிய சம்பா நெல்லினால் கல்பிக்கப்பட்ட ஸ்தண்டிலத்தில் (திட்டாணியில்) வைத்து, அவைகளை, சந்தணம் புஷ்பங்களினாலே ஆராதித்து (பூஜை செய்து) முறைப்படி பலி கொடுக்கவேண்டும். 20

ஸ்தபதி சுத்தனாக இருந்துகொண்டு, கர்பந்யாஸம் செய்வதற்கான பாத்திரத்தை வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே சுத்தி, தானியஸ்தண்டிலத்திற்குமேலே, வெளுப்பு வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு, தர்பைகளைப் பரப்பி, அதன் மேலே, அந்த கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும்.

பிறகு, இரவில், சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். பிறகு, சிலப சாஸ்திர மறிந்த மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், ஸுத்திர கிராஹி முதலியவர்களால் சூழப்பட்டவனாக இருந்துகொண்டு,

ஹைராஜதாஸுஸெய்யாஸாஸிவிஹிகுருக்யகாநு ||௨௩||

த்யுபுணா கஞ்ஞஸீஸெந ஜாஸொ உஜொயஸாயஸா I
கொஹ் உ திதும் ஹாஸொ வெகொகொஹ் வுயதத்: ||

ஸாஸாஸிஸொ த்யுஸெஸெதாநத்யுஸிஸொ யயாகுத்யு I
ஜயகொ ஜாதி ஹிம்மயூதம் ஹரிதாயம் ஹபொ உத்யு ||௨௪||

உத்யுயா உ விதயெ ஹம்மராஸெ து ஜாகுதிஸு I
ராஜாவதம் து ஸுய்யெ பபாஸெ வெமரிசுரித்யு ||

தானியம் முதலிய வஸ்துக்களை கர்ப பாஜனத்திற்குள்
வைக்கவேண்டும். 22½

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட சாஸிதானியம் 1, (சம்பா
நெல்) வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட வீரீஹிதானியம் 2,
(அறுபது நாளில் விளையும் நெல், அல்லது சென்னெல்)
சுல்பத்தினாலே செய்யப்பட்ட கொள்ளு 3, (சுல்பம் சுத்தம்
செய்த செம்பு) த்ரபுஸினால் (பித்தளை) செய்யப்பட்ட கம்பு
தானியம் 4, ஈயத்தினாலே செய்யப்பட்ட உளுந்து 5,
இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட பயறு 6, இரும்பினாலே செய்யப்
பட்ட வரகு தானியம், (7) வைக்கிராந்த மென்னும்
லோஹத்தினாலே முயற்சியுடன் (பிரயாசத்துடன்) செய்யப்
பட்ட எள்ளு 8, ஆகிய எட்டு (9) தானியங்களையும், ஈசானிய
திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

ஜயந்த ஸ்தானத்தில் ஜாதி ஹிங்குலியத்தையும் அரி
தாரத்தை பிருசஸ்தானத்திலும், மனோசிலையை விதத பதத்
திலும், மாஸிகத்தை (ஸுவர்ண மாஸிகம்) பிருங்கராஜ
பதத்திலும், ராஜாவர்த்தத்தை சுகீவபதத்திலும், கைரி
கத்தை (மலையிலுள்ள தாதுப்பொருள்) சோஷ பதத்திலும்,

சுன்தம் மணலுவெய் ஸூதக் சுதிதள டரடிம் விடிம் !
 உய்யெவ வடிநாமம் து *உரீஅள விடிமும் உதடி ||௨௭||

ஸூவினெடி வுஷநாமம் து வெவைய-ஃ
 ஸூதவிவஸ்தி !
 வடிவினெடி விய விடிதக் உண்டி நீயும் து தித்கெ ||

நாடி நாரெ உஹநீயும் உரகதம் து உரீயரெ !
 உகாஉவவதெ உய்யாதிவயவெணை குடிபொ நடிவெக ||

விஷுகூனா தி.ஸூயா ஸூ: ஸூதாதிவ-ஃ
 ஹம்மகடி !

சுவாநாமெ-கவதூ ஸூதாதிவ-ஃ உதவெக ||௩௮||

அஞ்சனத்தை (அஞ்சக்கல்) கணமுக்ய ஸ்தானத்திலும், தர
 தத்தை (பாதரஸத்தை) அதிதி ஸ்தானத்திலும், மத்தியில்
 பத்ம ராகத்தையும் 1, *மரீசிபதத்தில் பவழத்தையும் 2,
 சாவிந்திரபதத்தில் புஷ்பராகத்தையும் 3, விவஸ்வத் பதத்
 தில் வைடுரியத்தையும் 4, இந்திரஜயபதத்தில் வைரத்தையு
 மும் (5) மித்திரபதத்தில் இந்திர நிலத்தையும் 6, ருத்ராஜ
 பதத்தில் மஹா நிலத்தையும் 7, மஹீதரபதத்தில் மரகதத்
 தையும் 8, அபவத்ஸபதத்தில் முத்தையும் 9, கிழக்கு
 திக்கிலிருந்து முறையே பிரதக்ஷிணமாக வைக்கவேண்டும்.

விஷ்ணுகிராந்தி, திரிசூலம், ஸூதேவீ, ஸஹதேவீ,
 தூர்வை, கருச்சாரங்கண்ணி, நாயுருவி, ஓரிதழ் தாமரை,
 இந்த எட்டு ஓஷதிகளையும் ஈசானதிக்கு முதல் முறையே
 வைக்கவேண்டும். 30

*சூது குடியகெ உதி ஸூதவெய் உரீஅள உதி வாரொ
 ஸவதி ! வடிநாமம் குடிபொ விடிதெ ! தது வுடிவெ-
 ரூவிவஸ்தி !

* ஆர்யக ஸ்தானத்தில். என்பதற்கு பதிலாக மரீசி
 ஸ்தானத்தில் என்று இருக்கிறது. பதங்கள் வரிசையாக கூறப்
 படவில்லை. இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அடிநொய்யாய: 1

அடிநா,மருகவ-3 மருவம்மெமருதாமுடி |

தகொடுநாஷ,மகாஸ்ம ஜயனாழிஷு விநதிவெசு ||௩௬||

வெவிகாநி அதுதி-3கூது ஹேராயநா மருவெகெ: |

வெவ-3ஷாவி ஸாராநதிததிவெஹு வகூதெ ||௩௭||

கவாயுமருவபூம்,மம் வரபும் ருஷலம் தயா |

விநாகம் ஹரிணம் வாபம் மெஹம் வடுவ-3கூஷு

தகுவெசு || ௩௮ ||

*சந்தணம் 1, அகில் 2, பச்சைக்கற்பூரம் 3, லவங்கம் 4, ஏலக்காய் 5, லதாபலம் (ஜியோதிர் லதாபலம்) 6, தக்கோலம் 7, (செஞ்சந்தணம் 8) ஆகிய அஷ்ட (8) கந்தங்களை, ஐயந்தாதி ஸ்தானங்களில் வைக்கவேண்டும்.

தங்கம், இருப்பு, தாமிரம், வெள்ளி, இவைகளினால் நான்கு ஸ்வஸ்திகங்களை செய்து, அவைகளை முறையே (கிழக்கு திக்குமுதல்) நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும்.

வரையில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும், ஸகல தேவதைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அந்தந்த தேவதைக்குரிய அடையாளங்களுடன் கூறுகிறேன். 32

கபாலம் 1, சூலம் 2, கட்வாங்கம் 3, பரசு 4, விருஷபம் 5, பிநாகம் 6, மான் 7, பாசம் 8, (இவைகள் சிவசின்ஹங்கள்) இந்த எட்டு (8) ஆயுதங்களையும் கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். 33

* இங்கு (7) கந்த திரவியங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், சந்தணம் என்பதற்கு, வெண் சந்தணம், செஞ்சந்தணம் என இரண்டையும் கொள்ளவேண்டும்.

காதலீஸ்ராயம் அரஷ்டம்மம் தக்ர வடுவடவசு !
 டவ-கீணம் வடுண-கீகும்ஹம் அ வுஷ்டம் யு-ம அரபரழ ||

ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம்
 ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம்

ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீஸம் (ஸ்ரீ)வசீஸம் தக்ர
 நிஸ்ரீவசீஸம்

தக்ரவாஸாயுதம்மகாபெஷ்டம் ஸ்ரீவசீஸம் கருகொஷ்டம் ||

ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட அஷ்டமங்களங்களை,
 முன்போலவே, எட்டு (8) திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

தர்பணம் 1, (முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி) பூரண
 கும்பம் 2, விருஷபம் 3, இரண்டு சாமரம் 4, ஸ்ரீவத்தம் 5,
 ஸ்வஸ்திகம் 6, சங்கம் 7, தீபம் 8, இவைகள் தேவாஷ்ட
 மங்களமாம். இவைகளை, யஜமானனுடைய அனுமதியுடன்,
 ஸ்தபதியாவது அவனுடைய சிஷ்யனாவது, முறையுடன்
 வைக்கவேண்டும். 35

பிறகு வெள்ளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே, அந்த கர்ப
 பாஜனத்தைமுடி, அது அசங்காமலிருக்கும்படி செய்ய
 வேண்டும்.

அந்த கர்ப்பாஜனத்தை, கந்தம் - அக்ஷதை புஷ்பங்
 களினாலே ஆரதித்து (பூஜித்து), கலசஜலத்தினாலே
 அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். 36

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம், குண்டலம்,
 ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்கள், கடகம், மேடதிரம், ஸுவர்
 ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்க பூஷணங்கள்,
 மற்றும் பலவித ஆபரணங்கள், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதம்,
 புதிய வஸ்திரம் உத்தரீயங்கள், இவைகளை தரித்துக்
 கொண்டு, சுவேத சந்தணம் பூசிக்கொண்டு, வெள்ளுப்பு

விவ்ஹாய்யாய வொஹெஹு ஸ்வஹெய-ஹிதிஹெஹெ: ।
கயுதாணஜயவொஹெஹு ஹெவதி: ஹாவகெத து ||௩௭||

புஷ்பகூணுஹாராடிகட்கெகம்,முய்யகெக: ।
பஹாம்,மஹுஷெனெஹெ-ஜெ,நிதி-ஜெதௌ, விஹுஷெனெ: ॥

ரவணிதஸு நவவெசுரதீயக: |
 மெதாநுமெவநமெவ விதவசுமிரநாமி: ||௩௯||

யதாங்கா யராததும் ஸவ-ஃ லிக்^௧ஹிவெ^௨ ஸவநிதழ் ।
 ஸஸா^௩மரம் ஸவெபெ^௪பெ^௫னெ^௬ஜா^௭வ^௮நி^௯தழ் ॥ ௪௮ ॥

ஸ்ரஷ்டிஸித்ருயாயாரம் ஸுஸ்தாயிவதிம் ஜவெகி |
 ஸ்ரஹஜ்நாம் அ ஷெஸ்தாநாம் ஷெவீநாம் ஸ்ராத்ஸுகிணெ ||சக||

சுதந்திரத்தின் யுத்தப் போராட்டம் மத்திய, மாநில நியாயப்புகள்.

நிறமான புஷ்பங்களை சிரஸ்ஸில் சூடிக்கொண்டு, சுத்தமாக
இருந்துகொண்டு,

பிராம்ஹணர்களுடைய வேத கோஷங்களுடனும், சங்கம் பேரிகை முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடனும், கௌரீ கல்யாணம் முதலிய பாட்டுகளுடனும், ஜயகோஷங்களுடனும், திக்கஜங்களுடன் கூடியதும், ஸமுத்திரங்களுடனும் மலைகளுடனும் கூடியதும், அனந்தனுடைய சிரஸ்ஸில் இருப்பதுமான அகண்ட பூமண்டலத்தையும் தியானம் செய்துகொண்டு, எறிருஷ்டி - ஸ்திதி - லயம் இவைகளுக்கு ஆதாரபூதரான புவானுதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

ஐயம் தியானம் செய்துகொண்டு,— பிரம்ஹாதிதேவர்
களுக்கும் தேவிமார்களுக்கும் கர்பஸ்தானமாகக் கூறப்பட்டு
இருக்கிற துவாரத்தின், (கர்பகிருஹ துவாரத்தின்) தென்

ஹோஸஸ் ஹெ ப்ரு(வ்ரு)சிஸ் ஹெ வாடிசுஜ்
ப்ரு(வ்ரு)தொடய: ||சசு||

தஸ்டாடிததுஹதம் திஸ் மஹ-ஃ(ஹ-ஃ) ஸஃவகிநாஸகூக் !
அதூர ஸூக்ரதா ஸாரவ்ருக்ஷிவாஷாணநிஸ்-ஃதா ||சசு||

வாட்ருகிமுணவிஸ்ராரா வஹூம்முருவநாநிதா !
ப்ருகிராமருகாயா ஸா ஸூரவ்ருதஹாஜநொவநி || சசு ||

தடிதெஸ்-ஃ ஸூரவபெக் ஸஃஹம் ஸஃஸ்ரீஷ் அதூரிஷ்-ஃ !

பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பத்திற்குக் கீழேயுள்ள குழியில்,
கர்பத்தை (அந்த கர்பபாஜனத்தை) நன்கு பொருத்தமாக
வைக்கவேண்டும். 41½

ஹோமஸ்தம்பம், கர்பகிருஹத்தில் சுற்றிலுமுள்ள
தூண்கள், கர்பகிருஹத்தைச் சுற்றிலும் பாதுகாஸ்தானம்,
இவைகளின் கீழே, செய்யப்படும் பள்ளமானது, கர்ப
பாஜனத்தை வைப்பதற்குச் செய்யப்பட்ட பள்ளத்தைக்
காட்டிலும் அதிக உயரமுள்ளதாக (ஆழம் உள்ளதாக)
இருந்தால் அது, கர்பஸ்தாபனத்திலே உண்டாகும் ஸகல
விதமான ஸம்பத்துக்களையும் நாசம் செய்துவிடும். [கர்ப
கிருஹத்திலுள்ள தூண்கள், சுற்றுப்புறங்களில், சுவர்
வைக்குமிடங்கள், இவைகளின் அஸ்திவாரத்திற்காக
தோண்டப்படும் பள்ளமானது, கர்பஸ்தாபன ஸ்தானத்தை
காட்டிலும் அதிக ஆழமுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது என்பது
பொருள்.]

அந்த கர்பபாஜனத்தின்மேலே, ஸாரவத்தான
(மிகவும் உறுதியான) மரங்கள், அல்லது சிலையினாலே
சச்சரமாகவும், பாத்திரத்தின் விஸ்தாரத்தைப்போல இரு
மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், ஐந்து அங்குல கனமுள்ள
தாகவும், பிரதிமா பலகையை கல்பித்து அதை கர்ப
பாஜனத்தின்மீது வைக்கவேண்டும். 44

வரதாளவியியி-கூகும் வசு வுஷாதிசொலிதடி ||சரு||

ஂம்ஸமஹ-கிடிம் பெருகூறெனவுஷாம் து புவகூதிதெ |
விஷுயிஷுயி அ மஹ-கூ வசூகி மெஹம் அகூம் து
உயுதெ || சக ||

ஸம்வகாஹ-கூகூணம் அ ருக்ஷாயஸநடிகடி |

பநு: ஸம்வம் அ வாஹ து வஹம் கூணம் அ ககூதினெ

புஹுபெ வெநதெயம் அ ஸாவயெகி மெஹநிதி-கிதடி |
யஹுராவவிதலொங்காரம் ஸகூகாழிம் அ மெஹகூ ||சஅ||

வஹம் ககூணம் அகூகூஸூதிதூஹ-கூபு தாபுஜா: |

அந்த பலகத்திற்குமேலே, நான்கு செங்கற்களை நன்கு பொருத்தமாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டதும், ரத்னங்கள் - ஓஷதிகளுடன் கூடியதும், வஸ்திரம், புஷ்பம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஸ்தம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 45

இதற்கு ஈசகர்பம், என்று பெயர். மற்ற தேவாலயங்களில் கர்பஸ்தாபன விதியைக் கூறுகிறேன்.

விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில் கர்பத்தின் மத்தியில் ஸுவர்ணத்தினால் சக்கரம் செய்துவைக்கவேண்டும். சங்கம் - வில் - தண்டம் இவைகளை தங்கத்தினாலும், நந்தகத்தை (கத்தியை) அயஸ்ஸினாலும் (இரும்பினாலும்) செய்து தனுஸ் - சங்கம் இவைகளை இடது பக்கத்திலும், கத்தி, தண்டம் இவைகளை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். ஸுவர்ணத்தினால் கருடனை செய்து எதிரில் வைக்கவேண்டும். இது விஷ்ணு ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 47

ஸ்ரீ ஹரவநவநெடி உபெய்துண்புரூஹம் ஸ்ரீராவதநெய அ ||

தலிதர் உயர்த்துதல் திட்டம் காரணம் யாழ்ப்பாணம் தா. தக. !
வலிதர் உயர்த்துதல் திட்டம் காரணம் யாழ்ப்பாணம் கலிதர் ||ரு||

கூடாக்கிராமம் வாசை (ஸவெஷ்) து வுரெரு:
தீக்கிராமம் கிவெசி.

ஸ்வஹமஹ-சிடிம் வெபூதம் ஸஹஸ்யாதெ ப்ருசிஷிதீ ||

வலிகம் அக்காதுரம் அரக்கி அகம் அககூடம் ।
 உயிரம் வெவ வளவண-2*உயவாசகியுதெ || ௫௨ ||

வாழை அக்ஷரம் உத்தரம் உத்தரம் அ உத்தரம் !

பிரஹ்மாவின் ஆலயத்தில் யஜ்ஞோபவீதம், ஓங்காரம், ஸ்வஸ்திகம், அக்னி இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், பத்மம் கமண்டலம் - ஜபமாலை - தர்பம் இவைகளை தாமிரத்தினாலும் செய்துவைத்து, பிரஹ்மாவின் ஆஸனபதத்தில், பத்ம மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அந்த கர்ப மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தினால் சுத்தப்பட்ட ஓங்காரத்தை வைக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகங்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும். இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தை வைக்க வேண்டும். தர்பம் - ஜபமாலை இவைகளை வாம (வலது) பாகத்திலும் வைக்கவேண்டும். எதிரில் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அக்நியை வைக்கவேண்டும். இது பிரஹ்ம கர்பமாகும். இதை பிரஹ்ம ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகம் - ஜபமாலை - சக்தி - சக்கரம் - கோழி-மயில்
களை ஸுவர்ணத்தினால் செய்யவேண்டும், இரும்பினால் சக்தி
யாயுதத்தை செய்து மத்தியில் வைக்கவேண்டும். இடது

சுகுஷலோத் து ம் பூர: ஸ்ராவணம் மஹம் ஷணுபவஸ்துதி ||

சுஃஸுஜம் ஞாஃகூஃ வாஸம் ஸிஹம் ஸவித்யாஜகெ ।

வஜ்ஜெஹம் நநகம் அகம் அரஹம் யாதி^ந வஜ்ஜிணை: || ௫௪ ||

ஜாம்புதேவியும் செஷம் பரகீர்த்தி வாசக்யாழிநி !

சுயஸா ஜ்ஹிஷம் வாஸம் ஜெஹஜ்ஜம் யத்யாதநி || (

சுயஸாதநகம் மல-30 நிபி-3தெவ்-1 விவாதகெ ।

வரூணெ டகரம் வரபம் ஞொஹஜம் ஹெஹஜம் தயா ||ருக||

பக்கத்தில் குக்குடத்தையும், வலது பக்கத்தில் மயிலையும் வைக்கவேண்டும். அக்ஷரத்திரத்தை எதிரில் வைக்க வேண்டும். இது ஷண்முகபவனத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும்.

தாமரைப்பூ - அங்குசம் - பாசம் - எரிமஹம், இவைகள்
ஸூரியாலயத்தில், க ர் ப த் தி ல் வைக்கவேண்டியவை
களாகும்.

இந்திரனுடைய ஆலயத்தில், வஜ்ரம், யானை, நந்தகம், (கத்தி) சக்ரம், சாமரம், இவைகளை வைக்கவேண்டும். 54

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட, செம்மரியாடு, சக்தி இவைகளை அகநியின் ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட எருமைக்கடா, தங்கத்தினாலே பாசம் இவைகளை யமனுடைய ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டும்.

55

நிருபதியின் விமானத்தில், இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட
நந்தகத்தை (கத்தியை) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

வருணனுடைய ஆலயத்தில், இரும்பினால் செய்யப் பட்ட மகரத்தையும் (முதலையையும்) தங்கத்தினாலே

வாயொ: சுஜலஜமம் ஹெஹம் வஜாஹம் தாராவதெ:
கூதிவெசு !

தரவாஹெ தர: வெபூகூ: உகரொ உதநாஹயெ || ௫௭ ||

டூகம் டூனாகூஜாஹா அ விஷ்ணுபவாஹமஹ-ஹகெ !
ஹகாரம் வகூடூணம் அ ஹளவண-ஹம் அரய-ஹகஹே து ||

கூபூகூயம் காரகம் ஹிஹம் அகூம் ஹிஹை-ஹ காரயெசு !
கூபூகூய: வாரத: ஹாவஜ: அகூம் தஹேஜாவரிஷிதஜ ||

கூஹிகாவரஹாஹெ து கெஹரீ-ஹகூதிஹை ஹவெசு !
ஹளமதெ யாஹகெ தஹ-ஹம் ஹிவசுஹாவொகஹிஹகூ ||

செய்யப்பட்ட பாசம், இவைகளை, கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 56

வாயுவுக்கு தங்கத்தினாலே மாணையும், சந்திரனுக்கு, வியாளத்தையும், (வியாளம் - யாளி, அல்லது பாம்பு) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

குபேரபவனத்தில் மனுஷ்யாகிருதியையும், மன்மத பவனத்தில் மகரத்தையும் வைக்கவேண்டும். 57

பரசு, தந்தம், ஜபமாலை, இவைகளை, விக்னேசு வரருடைய ஆலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்

சாஸ்தாவின் ஆலயத்தில், ஓங்காரம், கோணலான தண்டம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலே செய்து வைக்க வேண்டும். 58

புத்தருடைய ஆலயத்தில், அரசமரம் - கமண்டலம் - ஸிம்ஹம் - குடை - இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து, அரசமரத்தை எதிரில் வைக்கவேண்டும். குடையை அதன் மேலே வைக்கவேண்டும். கமண்டலத்தை இடது பக்கத் திலும், ஸிம்ஹத்தை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும்

கண்ணுக்கூறாது அ சரிவிவிம்மம் து ஹெஜ்ஜி ।

சுமத்ரம் கரகம் (விபுலம்) தாயுவரணம் ருக்ஷயம்
ஹவெசி ||சுசு||

வருஷீகூலம் வுராத: ஸ்ராவ்ய: அத்ரம் தவெஜாவரிஸிதடி।
விம்மம் டிசுதிணஹாமெகூறாது வாரெ து கண்ணிகா ||

ஸ்ரீராவம் டயஜெ ஸ்ராவ்யம் கெஸரீம் தக்ரு விநதிஸெசி ।
சுவரெ கரகம் தாயுவரணம் மஹே-ஜா ஜிநாநயெ || சுசு ||

ஸுமகம் அத்ரம் அ ஹெஜ்ஜி து ஸிம்ஹம் ஸம்வம் அ
ராஜதடி ।
ஜமம் தாஜீயம் வெவ கரஷ்ஜெஹெந தநுகடி || சுசு ||

ஸாவம் டி.ம-ஜா ஸ்ராவெ து மஹே-ஜா குய-ஜாவிஅசுணை: ।

ஸ்ரீவத்ஸம், அசோகஸிம்ஹம் (ஸிம்ஹத்துடன் அசோக
சக்ரம்) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 60

ஜைனாலயத்தில், க ம ண ட ல ம் - ஜபமாலை - மயில்
தோகை, இவைகளையும், மூன்று குடை, அரசமரம், விசிறி,
இவைகளையும், தங்கத்தினாலே செய்து, மரத்தை எதிரில்
வைத்து, அதன்மேலே குடையை வைக்கவேண்டும்.
வலது பக்கத்தில், மயில்தோகை, அல்லது ஜபமாலையையும்
இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தையும் வைக்கவேண்டும்.
ஸ்ரீஸ்வரூபத்தை மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அங்கு
ஸிம்ஹத்தையும் வைக்கவேண்டும். அபரபாகத்தில்
(இடது பக்கத்தில்) கமண்டலத்தையும், விசிறியையும்,
வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக க ர ப த தை வைக்க
வேண்டும். 63

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், துர்கையின் ஆலயத்தில்,
கிளி - சக்ரம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், ஸிம்ஹம்,
M. M. 19.

வட்டாம்பு நடுகம் ஸக்திம் கெஷத்ரவாருவஸ்தி ஹெஜஜி || ௬௫ ||

வஜ்ம் ஸுக்ஷ்மீரீ: ஸுரஸ்தீரீ: ஸ்காரம் ௮ க்ரிவண-கே ||

பூஜைக்ஷகெதலிசுவம் ஹெஜம் ஜெஜ்ஜாகொஷ்வஸ்தி
மஹ-கே || ௬௬ ||

கவாஸுஸுருவணா ஹி: வெநுதாநு காஸீமூஹெ
நஜ்ஸெகி |

ஹம்ஸாக்ஷரிவிதாசுஷ-ஜாஸு வலிஹெஹவெநு
ஸுருவகாநு ||

ஜாஸுருநஜ்ஜயாநு ஜாதுகொஷகெஷு நியாவயெகி |

சங்கம் இவைகளை வெள்ளியினாலும், மாணை தாமரத்தினாலும்,
கத்தியை இரும்பினாலும் செய்து கர்பஸ்தர்பணம் செய்ய
வேண்டும். 64½

கேஷத்திரபாலருடைய ஆலயத்தில், கட்வாங்கம் -
நந்தகம் (கத்தி) - சக்தி - இவைகளை கர்பத்தில் வைக்க
வேண்டும். 65

லக்ஷ்மீதேவிக்கு, தாமரை புஷ்பத்தையும், ஸுரஸ்வதீ
தேவிக்கு, மூன்று அக்ஷர ஸ்வரூபமான ஓர்காரத்தையும்,
கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஜ்யேஷ்டாதேவியின் ஆலயத்தில் காக்கை - துவஜம் -
நிலோத்பலம் - இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து வைக்க
வேண்டும். 66

காளிகோவிலில், கபாலம் - சூலம் - மணி - பிரேதங்கள்,
இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் கோவிலில், ஹம்ஸம் 1, ஜபமாலை 2,
மயில் 3, கருடன் 4, எம்ஹம் 5, யானை 6, பிரேதரூபங்கள் 7,
இவைகளை, தங்கத்தினாலே செய்து வைக்கவேண்டும். 67½

வடிகாசுநிலைத் துக் தீவம் ரொஹிணி மூலம் மல-கெ ||

உவ-3ணம் அரகூதராமாம் அ வாவ-3தீவவநெ விடி-3: |

வடிகாசல்வாதுகம் வடுணாகேசுமஹம் ஜோஹிநி யாமி ||

வித்யாஜயவதாசாஸ் ஸ்ரீ ஹேமஹ வஹநெ:

சுதுகாநாம் உ ஷெவாநாம் ஷெவீநாம் ,மல-திஷ்த்தெ ||

விஜயநகரம் தம் வணிகநகரம் ஜாதிமெலைகா வியியதெ !

കുറകം മിണകാഴ്ചം മി ഗുഹ്യം മെലലയം മെവെഴി || ൭൩ ||

யஜ்ஞாவல்தம் யஜ்ஞாமிம் யஜ்ஞலாண்ம் உ ராஜதீ ।

யவெகாவவீத(தம்)யயஸம் யஜவாணாநி டிகுதினெ ||

ரோஹிணீதேவியின் ஆலயத்தில், தாமரை மணிமாலை, அல்லது, தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, தீபம், இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 68

பார்வதி தேவியின் ஆலயத்தில், கண்ணாடி, ஜபமாலை, இவைகளை வைக்கவேண்டும். தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, அல்லது தாமரைமணி மாலை, பூரணகும்பம், இவைகளை மோஷிதி ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும். 69

இங்கு கூறப்பட்டத புருஷதேவதைகளுக்கும், ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும், அவரவர்களுக்கு உரிய அடையாளங்களுடனும், வாஹனங்களுடனும் கர்ப்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

பிராம்ஹணர் முதலானவர்களுக்கு அந்தந்த ஜாதிக் குரிய கர்பத்தை வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தாமரத்தினுலே கம்ண்டலம், தங்கத்தினுலே தண்டம்,
வெள்ளியினுலே யஜ்ஞோபவீதம் - ய ஜ்ஞா க்னி - யஜ்ஞ
பாண்டங்கள் - (பாண்டம் - பாத்திரம்) இவைகளைச் செய்து

வாடு து கரகம் காஜிதனும் வுரதொ ஹவெகி |
விபு மஹேலிசும் வெ ராகம் ஸ்ரீகாதி உதாதி-பி ||

செய்யு ஹெலையம் அகும் வாடு மாவம் அ ராஜதடி |
காஜிபுகம் தாடி ஜம் வாடு டிஸ்டாராருக்ஷண டிசுநிணை ||

வஜ்ஜ அயஸெவ ஸ்ரீகாதி உதாதி-மாமாஸுதாதி-பி |
ஹெலையஸகம் தாடி ராஜதம் சூரபொ நஜிவெகி ||

செய்யு ஸ்ரீராவகம் ஹெலே ஸ்ரீகாதி உதாதி-பி |
மக்யுஜவதாகாஸு டிணம் வெ பராஸநாஜ்கடி ||௭௬||

ராஜிவாரொ ஹவெஜ்ஜ-ஹேதெஜ்ஜாம் து யயாஹ-கடி |

மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தையும், யஜ்ஞபாண்டங்களை வலது பக்கத்திலும், கமண்ட லத்தையும், தடியையும் இடது பக்கத்திலும், அக்னியை முன்னிலையிலும் வைக்கவேண்டும். இது பிராம்ஹணர்களுக்குரிய கர்பமாகும். 724

கூத்திரியர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்வஸ்திகங் களையும், நடுவில் ஸுவர்ணமயமான சக்கரத்தையும், இடது பக்கத்தில் வெள்ளியினாலே சங்கத்தையும், தாமரத்தினாலே செய்யப்பட்ட வில்லை இடது பக்கத்திலும், வெள்ளியினாலே செய்யப்பட்ட தண்டம் - கத்தி, இவைகளை வலது பக்கத் திலும், - தங்கம் - இரும்பு - தாமரம் - வெள்ளி, இவைகளால் செய்யப்பட்ட நான்கு யானைகளை நான்கு திக்குகளிலும் முறையே வைக்கவேண்டும்- நடுவில் லக்ஷ்மீதேவியின் உருவத்தையும், அதற்கு நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகங் களையும், குடை, துவஜம், பாவட்டா, இவைகளையும், ஆஜ்ஞாருபமான தண்டத்தையும் வைக்கவேண்டும். இந்த கர்பமானது, அரசனுடைய அரண்மனையில் வைப்ப தானால், ராஜகிருஹதுவாரத்தில் வைக்கவேண்டும். மற்ற

வாஷ்டேயகாதாம் மஹே-ம் வெசு ட்விஜயவாரஹஸ்திணை ||௭௭||

சயஸா ஹருகிஹாம் அஸம்வம் தாஹி கௌஸீரகழ் |

வஹாயாயம் ஸீஸலாக்ஷம் ஹயம் வுஷ்மஜிள ஹரிழ் ||௭௮||

சுக-ஹிவரூணேநுதாம் ஸ்ராதெ ஸஷுக் நிவெஸயெசு |

அக்ஷாரொ யெநுகா: ஸ்ரேதநிதி-ஹதாஹி அதுஜி-ஸி ||

மொவம்,மவம் அ வுரதொ வெஸஸ்தாம் வு ஸீய்யதெ |

ஸீஜவாக்ஷம் ஹமம் ஹெஹம் தாஹி யு,மலிஷ்யதெ ||௮௦||

கூத்திரியர்களுடைய கிருஹத்திலானால் உசிதம்பேரால் வைக்கவேண்டும். 76½

வார்ஷ்ணேயகர்களுடைய கிருஹகர்பமாநால், (வார்ஷ்ணேயகர்-விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறந்தவன்) * விஜய துவாரத்திற்கு தென் பக்கத்தில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட கலப்பையின் கொழு, சங்கு, தாமரத்தினால் செய்யப்பட்ட நண்டு, பஞ்சாயுதங்களையும், ஈயத்தினால் செய்யப்பட்ட உளுந்து, குதிரை, விருஷபம், யானை, சிங்கம், இவைகளையும் சூரியன்-அக்கினி-வருணன்-இந்து இவர்களின் ஸ்தானத்தில் நன்கு வைக்கவேண்டும். வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட நான்கு பசுக்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். காளைமாட்டை முன்பக்கத்தில் வைக்க வேண்டும். இது வைசியர்களுக்குக் கூறப்பட்ட கர்பமாகும். 79½

†விவஸுஷ் ஸ்ராத உதி வா, விதஸுஸாத உதி வா, வாதெ ஹவ்யஸி ஹதி |

* வீவஸ்வதஸ்தானத்திற்கு, என்றாவது விததஸ்தானத் திற்கு என்றாவது, பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்று கிறது.

ராஜதெந வஸும் விஷ்ணுக் அதுஷி-கூஷு விறிக்ஷிவெகி |
உயெய் மொவும் மவம் மொவ தனிரீக்ஷி யு.மம் வு.ந: ||

ஹமம் உக்ஷிணஹாமெ து வாலாம்ஸெ ஸீஜவா.த்ருக்ஷ |
ஸீஜம் ஹிரண்யம் பபூஷி. மஹம் வெஸெய் அ ஸம்உதஷி ||

மஹாணாம் மஹமஹம் அ ஜாதிமஹம் விரிபுரிதஷி |
ஸநெகஹமூரியுதூ.நி யா.நி வாஸமஹாஸரி அ ||அ.௩ ||

வுஷ்டிஷெ அ ஹூரூஷெ உஹெஷெ அ மஹக்ஷதெ * |
உக்ஷிணெ நெத்ரு லி.கூள து ஸாஸ்யாஷா து
அதும-ஆஹெ || அச ||

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட விதைகள் வைக்கும் பாத்நிரமும், கலப்பையும், தாமரத்தினாலே செய்யப்பட்ட நுகத்தடி, வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட பசு, இவைகளை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். நடுவில் காளை மாட்டை வைக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து (அதற்கு எதிரில்) நுகத்தடியை வலது பக்கத்திலும், பீஜபாத்நிரத்தை (விதை வைக்கும் பாத்நிரத்தை) இடது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். பீஜங்கள் (விதைகள்) தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது சூத்திரர்களுக்குரிய கர்பமாகும். இது வைசியர்களுக்குமாகும். 82

பிராம்ஹணர் முதலிய ஜாதியினரின் வீடுகளில், வைக்கப்படுகின்ற கர்பமானது, கர்பத்திற்கு கூறப்பட்டிருக்கிற திரவியங்களுடன் அந்தந்த ஜாதியினருக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

வசிக்கின்ற வீடானது அநேக பூமியுத்தமாக (பல மாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்) அந்த வீடுகளில்,

*ராக்ஷஸேவி அ உ.தி வா.நெ ஹாவ்ஷி.தி ஹா.தி |

வாரிவ டிசுநிணை ஸ்ஹெ யொமெவாவி விய்யதெ |
ஸ்ராயீதடிவயாநம் அ வாஷி-கம் தணுமும் ஸ்ர ஜி ||

மன்குடி டிசுநகாஷிமி க்ருஷ்ஹெ டிசுநகாஷிமி |
டிசுநிணை ஹவநெ மஹ-க: கும்ஹ: பராருஜிவலிரித: ||

யநஸ்க்ருதி மஹ-க: ஸ்ராம-க: கும்ஹிதம் ஹவெக் |
வய-க(0) டிவபயநம் மஹ-க: விடிஷி ஸ்வாருயெ ||

புஷ்பதந்த ஸ்தானம், பல்லாடஸ்தானம். மஹேந்திர ஸ்தானம், * கிரஹக்ஷதம் தென்பக்கத்திலுள்ள நேத்திர பித்தி, இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

அந்த கிருஹமானது சதுர்பூமிகம் முதலானதாக இருந்தால் (நான்கு முதலிய மாடிகளுடையதானால்) சோமாதி ஸ்தானங்கள், வாயில்வழி, அதன் வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பம், அல்லது இவ்விரண்டுகளும் கூடுமிடம், இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 84½

சமையல் கட்டில் அன்னம் பக்குவம் செய்யும் பாத்திரம் ததுபதானம் (அதன் தலையணை-அதாவது அந்த பாத்திரத்தின் மேலே மூடுகின்ற பாத்திரம்) வார்ஷிகம் தண்டலம். (ஒரே வருஷத்திய அதாவது பழைய அரிசி) புஷ்பமாலை, களக்யம், தந்த காஷ்டம், அக்ரி, இரும்பு, (இரும்பு பாத்திரம்) இவைகளை சமையல் கட்டில் தென் பக்கத்தில் வைக்கவேண்டும். சம்பா நெல் அல்லது அரிசி, ஜலம் விட்டு, நிறப் பியகும்பம் இவைகளையும் வைக்க வேண்டும். 86

தனஸ்தம்மத்தில் தனங்கள் வைக்கும் உள்ளில் தாப்பாள் குஞ்சிதம் (சாவி) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

* கிரஹக்ஷதம் என்பதற்கு பதிலாக ராக்ஷஸஸ்தானம் என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

யெந யசுகை-நிஜாடித் தெந தடிமூஹமல-கேடி |
யாநி யவழி வு விஹாநி தாநி தவழி நியாவயெசு ||

ஸஹாபு ஹாஜனாவெஷு டீகண-வாஜெ வுடிசுநிணை |
விதீயஸூஹகெ அராடிசுநிணாவ்யுள து ஈவா நதஸெசு ||

சுயொஹமஜொ மஹ-ஃ சுஜனொஹெந கொடிவ: |
ருசுநீம் ஸாஸூதீம் ஹெஜாம் வாதுடையடி து விநதஸெசு ||

மஹ-ஃ நாடிஸஹாயாம் அ வுசுநிவெசு குடிகாஸுவெ |
உணிதஹூஹகெஹெ வாவழிஹயாரவி அஷதெ ||சுசு||

சுதொடிநாநி அ ஸவ-ஜாணி ஸவ-ஜொஹையாநி அ |
ஸ்ரீவசுஸம் வாகஜம் வுணை-கூஹம் ஹெஜஜிஷதெ ||

சுகாலயத்தில், கட்டில், தீபம், படுக்கை, இவைகளை
கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

எந்த கட்டிடம் எதனால் செய்யப்பட வேண்டுமோ,
அதை அந்த இடத்தில் கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 88

சபை, தண்ணீர் பந்தல், மண்டபம், இவைகளில்
வலது பக்கத்தில், கர்ணபாதத்தில், இரண்டாவது தூணில்
அல்லது வழிக்கு தென்பக்கத்தின் காலில் கர்பத்தை வைக்க
வேண்டும். அந்த கர்ப பாதத்திரத்தின் மத்தியில், இரும்பி
னாலே செய்யப்பட்ட யானை, இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட
கம்பு, தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மி, சரசுவதி
இவைகளை வைக்க வேண்டும். 90

நாட்டிய சபையில் சகலலோஹங்குளினாலும் செய்யப்
பட்ட ஆதோத்யங்கள் எல்லாவற்றையும், [ஆதோத்யம்—

டீகை-உதி வாஹாஜாடி | ஈவிநதஸெசு உதி வாஹாஜாடி |

†ஹெஜ,மஹ-ஃஸஹா,மஹ-ஃ: ஆரஹ்ஹெஜ ஹ்ய்யதெ |
வஹ்வ-ஹாஹ்ஹ-ஃவாஹ் வஹ்,மஹ-ஃஸஹ,நஹ் தஹ் தஹ்
ஹெஜ || ௧௩ ||

தூதா ஹாரா ஹிஷெகாயு-ஃ பிண்பெ வாய தடி^௧ ஹவெகி ।
 வாஷ்ணாபுரிணா வாஸெ ததி^௨ ஹம் து மஹேக்யு ॥

காதுணராணாம் ஸவெஷோம் ததவிஹம் வ்யொஜயெக் ।
மூஹிணீ மஹி-ணீ லத-ஃ யதி மஹ-ஃ ந நிக்ஷிவெக் ॥

வினை முதலிய தந்தி வாத்யங்கள், மிருதங்கம் முதலிய
தோல் வாத்தியங்கள், புல்லாங்குழல் முதலிய சுஷிரவாத
தியங்கள், ஜாலரா முதலிய கனவாத்யங்கள் என்று நான்கு
வகையான வாத்யங்கள்] குடிகாமுகம் (கட்டிடத்தில்
வாசப்படி) அல்லது மண்டிதஸ்தம்ப மூலம், (அலங்காரம்
செய்து கொள்ளுமிடத்திலுள்ள தூணின் அடித்தலம்)
அல்லது இரண்டு இடங்களிலும் வைக்கவேண்டும். 91]

ஹிரணியகர்பனுடைய (பிரம்ஹாவினுடைய) சபையில் ஸ்ரீவத்ஸம், தாமரை மலர், பூரணகும்பம் இவைகளைச் சுவர்ணத்தினாலே செய்து, கர்பத்திலவைத்து, அதை துவாரஸ்தம்பத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட கர்ணபதத்தில் வைப்பதுமாகும்.

98

ஹிரண்யகாப் மண்டபத்திற்கு கூறப்பட்ட கற்பத்தை, ஆலாபாரம் செய்வதற்கான மண்டபத்திலும் வைப்பதாகும்.

பாஷண்டாசிரமிகளுடைய வாசஸ்தானத்தில், அவரவர்களுக்குரிய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 94

மற்ற ஜாதியினரின் வாசஸ்தானங்களில் அவரவர்
கூளுடைய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

† உயிரண்தாமஸ-ஃ ஐதி வாஂஹரம் |

ரத்தாதி யாதவபெறுவ ஸ்ரீநாராயணாஜநெ ।
ததினெவஸு ரதலாவனெனெ: மதுவாநீம தாதி வெவ ॥

வாரவ டிசுநிணெ ஸ்ரீநெ ஸ்ரீநாராயண டிசுநிணெ ।
சுலோகாரமும் மஹே வஸுமயம் ஸஹிதேவடி ॥

உதம் மெதும் ஸுஜாயம வுஜாஹீமவொ வாவதுஹீ
மவ: ।

வாவெசாகுவிநா ஸஜக ஸ்ரீவயெசு ஸ்வசு:
சுஜாசு ॥ கூசு ॥

சுயம் மெதும்: —

ஸுரஜெவதாஹி மெதும்: *ஸுஹா । ஸ்வசுதாயி-
வதயெ ஸுஹா । உதமவஜாவதயெ ஸததுவாநிநெ நம: ।

யஜமானனுடைய மனைவி கர்பிணியாக இருந்தால்,
அப்பொழுது கர்பநியாசம் செய்யக்கூடாது. 95

அந்தந்த தேவதா பாவங்களை அறிந்தவர்கள்
ரத்னங்கள், தாதுப்பொருள்கள் இவைகளை ஸ்வல்ப
விஸ்தாரமான பாத்திரத்தில் வைத்து, அதை துவாரத்திற்கு
வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தானம், ஸ்வாமி ஸ்தானத்திற்கு
வலது பக்கம், இந்த இடங்களில் வைக்கவேண்டும். 96

கர்பமானது, உள்பக்கத்தைப் பார்த்து இருக்க
வேண்டும். வீடுகளில் மத்தியில் வைக்கும் கர்பமானது
பஹிர்முகமாக (வெளிப்பக்கத்தைப் பார்த்து) இருக்க
வேண்டும். 97

ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாக, அல்லது வடக்கு
முகமாக இருந்துகொண்டு, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக்
கொண்டு, முறையே கர்பபாஜனத்தை நன்றாக ஸ்தாபிக்க
வேண்டும். 98

*ஸுஹா ம: நம: உதி வாஹாஜாமி ।

ஸ்ரீயெ நம: 1 ஸ்ரீஸுத்தெ நம: 1 வெவ்வு தாய நம: 1 வஜ
வாணயெ நம: 1 சுவிநவஸவ-3விவபுரநாய நம: 1 நனொ
வஹயெ ஸ்ரீஹா || உ.சி ||

வாஸீ கூவதடாகெ கூ லீவி-3கா ஸெதுஸஸதெ 1
உக்ஷேஜ்ஜுனாககூ ஸ்ரீரம் ஸவ-3 வெ ஸ்ரீரம்ஜாரகடி ||

ஹெஜ்ஜு தடி-3தாமெ வவவ-3யாம் லீபி வர-3யா 1
வாருஷாஜ்ஜுவிவதெ து ஸ்ரீஸு வாத்ம் நியாவயெக ||

ஸு-3ஹுதெ-3 ஸு-3ஹுதெ-3 அ ஹாராகரணஸ்யுதெ 1
ராக் குள மல-3ஹதெ-3 ஸ்ரீவயெ-3தூரிஷ்கடி || ராக ||

கர்பபாஜனம் வைப்பதற்கு மந்திரம்:—

ஸ்வரதேவதாப்ய: மந்த்ரேப்ய:* ஸ்வாஹா 1 ஸர்வ
ரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா 1 உத்தம ப்ரஜா பதயே ஸத்ய
வாதிநே நம: 1 ஸர்வஸ்வதயே நம: 1 வைவஸ்வதாய நம:
வஜ்ரபாணயே நம: 1 அபிநவ ஸர்வவித்த ப்ரசமநாய நம: 1
நமோ வந்ஹயே ஸ்வாஹா ||

குட்டை - கிணறு - குளம் - ஏரி - அணைக்கட்டு, இவை
களில், சுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட மத்ஸ்யம் - தவளை -
நண்டு-பாம்பு-சிம்சுமாரம் (முதலை) இவைகளை, அந்த ஜலா
சயத்தின் வடபக்கம், அல்லது கிழக்குப் பக்கத்தில், புருஷ
னுடைய கை எடுப்புமட்டமுள்ள பள்ளத்தில், கர்ப
பாஜனத்தை வைக்கவேண்டும். 100

சிலாக்கியமான முஹூர்த்தம், சிலாக்கியமான லக்ஷம்,
நல்ல ஹோரை, நல்ல கரணம், இவைகளுடன் கூடிய
காலத்தில், ராத்திரியில், கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.
அதற்கு மேலே வைக்கவேண்டிய சதுரிஷ்டகத்தை,

*ஸ்வாஹா ஓம் நம: என்பது பாடபேதம்

யசிசுலோமோ து மலேஷி துதூலோ வ்யுலேஷிகா |
 லசிகாபாதுலேஷிஹோதூலாதுலாதுலேஷிகா || 11 ||

மலேஷி ஸீலேஷி ஸீலேபாப்யுலேஷிகா |
 ஸீலேஷி ஸீலேஷி ஸீலேஷிகா ஸீலேஷிகா
 ஸீலேஷிகா ||

மலேஷி ஸீலேஷி ஸீலேஷிகா ஸீலேஷிகா
 ஸீலேஷிகா ஸீலேஷிகா ஸீலேஷிகா || 12 ||

(நான்கு கல்லுகளினாலே இணைக்கப்பட்ட கல்லை) பகலி
 லேயே வைக்கவேண்டும். 101

எந்த கர்பத்திற்கு எது ஸ்தானமோ, அந்த இடத்தில்
 பிரதமேஷ்டகையை (முதலாவது கல்லை) வைக்கவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட அஷ்டமிருத்திகைகள், பஞ்ச
 கந்தங்கள் (5 விதமான கிழங்குகள்), தானியங்கள், சிறந்த
 உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னங்கள், ஓஷதிகள் இவை
 களுடனும் விதைகளைச் சேர்த்து, பிரதமேஷ்டகையைச்
 செய்யவேண்டும். 102

கருங்கற்களால் கட்டப்படும் வாஸ்துக்களில் கருங்கல்லி
 னாலேயே பிரதமேஷ்டகை இருக்கவேண்டும். செங்கற்களி
 னாலே கட்டப்படும் வாஸ்துவில் செங்கல்லினாலேயே இருக்க
 வேண்டும். அவ்விதமிருப்பது சுபங்கனையளிக்கும். 103

அந்த பிரதமேஷ்டகையானது, கர்ப பாஜனத்தின்
 விஸ்தாரமும், அதைப்போல் இருமடங்கு நீளமுள்ளதாகவும்,
 அகலத்தில் அரைப்பங்கு கனமுடையதாகவும், நான்கு
 கற்களைச் சேர்த்து செய்யப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும்.
 இது, சகல வாஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட
 விதியாகும். 104

என்குள அடிபொய்யாய: |
 கருள அடிபொய்யாய: |

ஹீனவாழ்வாழ்வா வர வசு ரெவம் தவம்வசு |
 ஸுஹீயா: ஸுஹீயா: ஸுஹீயா: ஸுஹீயா: ||

வம்ஹீயவம்வசு ஹீயவம்வசு யவம்வசு |
 யவம்வசு வம்வசு தவம்வசு தவம்வசு ||

யவம்வசு வம்வசு தவம்வசு தவம்வசு ||
 யவம்வசு வம்வசு தவம்வசு தவம்வசு ||

மத்தியமோத்தம வாஸ்துவில், சதுரிஷ்டகங்களில்
 எட்டு அல்லது பன்னிரண்டு, எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நேராக நீண்ட விரல் அடையாளமுள்ள கல்லானது,
 ஆண்கல்லாகும். 105

விரல் பதிந்திருப்பது ஒத்தப்படையாக இருந்தால்,
 அது ஸ்திரீயாகும்.

அந்தக் கற்களில் கோணலாகக் கோடுகள் இருந்தால்,
 அந்தக்கல் அலியாகும். 105½

மேடுபள்ளங்களில்லாமலும், ஒரே விதமாக சுடப்பட்டும்
 நல்ல ஒலியுடையதாகவும், அழகாகவும் இருக்கின்ற கற்கள்
 சிறந்தவைகளாம். 106

இவைகளில், புருஷக் கற்களை புருஷ கிரஹங்களிலும்,
 ஸ்திரீ கற்களை ஸ்திரீ கிரஹங்களிலும், நபும்சகக் கற்களை
 நபும்சக கிரஹங்களிலும் வைக்கவேண்டும். கற்கள் எவ்வித
 மாக உருவாயிற்றோ, அவ்விதமாகவே அவைகளை வைக்க
 வேண்டும். (ஜாதிக்கேற்ப வைக்கவேண்டும்) 107

பிரதமேஷ்டகைக்கான சினைபானது, முன்னமே

நிவா தாவயுள விராநெ து நலவலா மஹேசுவரீதி ।
தகுவலுவடிக்கிணை வலுவடி மிகொணெஷு
புடிக்கிணை || ௩௩ ||

செவாதிநாம் விஜாதீநாம் ஸாவயெசு ஸ்வதிக் குமாரிக் ।
கெழிக் புலுலு மஹேசுவரே வணவலுபவரோநகெ ||

உஷகாழிவிதெ வாதெ வடினி புயலெஷகாழி ।
வலுவடிக் வரவெஷாழி: யுதூலா தகூ நியாவயெசு ||

ராவாணவலுளவாநி டிஷகிணிக்நகாடிஷகொஹாநி
யாதலு

வாதெ நலவலாஜாநாதிநு ஸாவயுதலிநவகூஷி-
ஹாராஜாவதெ- ||

சுஷாலத்தில் பிந்துக்கள், ரேகைகள் இல்லாமல், தோஷங்க
ளில்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும். 108

விமானத்தில், கர்பத்திற்காக தோண்டப்பட்ட குழியில்
கர்பத்தின் சிரஸ்ஸில் பிரதமேஷ்டகையை வைக்க
வேண்டும். பிறகு அதற்கு தென்கிழக்கில் வைக்கவேண்
டும். அதன் பிறகு, வலமாக திரிகோணங்களில் வைக்க
வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக தேவதைகளுக்கும்
பிராஹ்மணர்களுக்கும் கர்பஸ்தாபனத்தை செய்ய
வேண்டும். 109

சிலர், கர்பத்திற்காகத் தோண்டி, கற்களாலே கட்டப்
பட்ட பள்ளத்தில், அந்த பள்ளத்தின் ஐந்தில் இரண்டு
பங்கு அளவுக்கு மேலே பிரதமேஷ்டகையை வைக்க
வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

ஸ்தபதியானவன், முன்போலவே நன்கு அலங்காரங்

பூசுக்கடாநதஷட்யாநதூநி அ நிபரி உகிராந ஸுஹுதூநெ
நியாய

சுநிஷா வாதுராய யுகூர ஸுநிஷஸுநிநெ

ஸூராவயெசு மஹுஷாநா ||

சுஸாநாஸிஸாநஅராயொமாஸி உநெ

ஸிவிஷகுகுமா.ம. மஹுஷாநா நியாய |

ததுவரி ஸிவிநாஸிநு யொமஹுஷி அ வுவு-ஃ

ஸகுகுஸிஸவயுகூ ஸூராவயெசு மஹுஷு-ஃ ||

பண்ணவணுகுஸொசுகவூதள

ஸுதஅநுதநவாஸாஸுகு ||

கள் செய்துகொண்டு, அந்தவிடத்தில் யுக்தியுடன் கற்களை
வைக்கவேண்டும். 111

தேவதாதி ரூபங்கள், ஹஸ்திகள், ஒளி பொருந்திய
ரத்னங்கள், சுவர்ணம் முதலான அஷ்ட லோகங்கள்,
தாதுப்பொருள்கள், அஞ்சனக்கல் முதலியவைகளையும்,
அஷ்டமிருத்து, தாலியங்கள், இவைகளையும், கர்ப்பாத்திரத்
தில் வைத்து, சுபதினம், சுபபக்ஷம், சுபநக்ஷத்திரம், சுப
ஹாரை, சுபமுஹூர்த்தம், இவைகளுடன் கூடிய சுப
காலத்தில், புத்திமானான சிஸ்பியானவன், ராத்திரியில்
அந்த கர்ப்பாஜனத்திற்குப் பவி கொடுத்து, குழியில்
ஜலத்தை விட்டு, அந்த ஜலத்தில், கர்ப்பாஜனத்தை யுக்தி
யுடன் முதலில் வைக்கவேண்டும். 112

தேவர்கள் மனிதர்கள், இவர்களின் விமானங்களில்,
துவாரம் கூடுமிடத்தில், அதன் பாதமுலத்தில், அங்கங்கள்
குறைவில்லாத கர்ப்பத்தை முதலில் விதியுடன் வைத்து,
அதன்மேலே சகல பதார்த்தங்களுடனும் செய்யப்பட்ட
சதுரிஷ்டகத்தை, கர்ப்பத்திற்கு மேலே வைக்கவேண்டும்.

ஸவ-ஹேமநுவிஜிதூதாள தள

ஸாவயெக ஸ்வவிநாவிசுயொமள || ராச ||

உதி பேர்தொ வ(ர)ஸுஸாஸு மஹேநாஸா தா
அடிஸொய்யாய: ||

ஸ்தபதியானவன், ஐந்து ஐந்து கலசோதகங்களாலே
அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பரிசுத்தமாக இருப்பவைகளும்,
வெண் சந்தணம் - புதிய வஸ்திரங்களுடன் கூடியவை
களும், சகலவிதமான மங்கள பதார்த்தங்களாலேயும்
ஆச்சரியத்தையளிப்பவைகளும், பாதஸ்தானத்தில்
சேர்த்து வைக்கவேண்டியவைகளுமான அந்த கர்ப
பாஜனம், பிரதமேஷ்டகை இரண்டையும் வைக்கவேண்டும்.

கர்பவிந்யாசம் என்னும் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

சுய சூயொடிசொய்யாய: ||

சுயிலாநவூ அாயகூ உவலீம் பூயொஜயெகி ।

ரகூலாய-ஃஃஃதாய-ஃஃஃ அ பௌலாய-ஃஃஃ அ பூவகூதெ ।

ஸேம் தூவாடி-ஃஃஃ வா வனூராய-ஃஃஃபலேவ வா ।

ஸவாடி வாய ஸாய-ஃஃஃ வா வாடிநவூ-ஃஃஃ து வா ||

வி-ஃஃஃ வா பூகத-ஃஃஃலாநவூதாய-ஃஃஃத: ।

உகூலேயம் ஃஃஃவா-ஃஃஃ து † வனகெநெகெந வய-ஃஃஃ ||

வனூராய-ஃஃஃலாநவூதாய-ஃஃஃ வாவெது து நி-ஃஃஃ ।

பதிமுன்னுவது அத்தியாயம்.

அதிஷ்டானத்திற்குக் கீழே உபபீடத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்தின் ரகைக்காகவும், அதிஷ்டானமானது உயரமாக இருப்பதற்காகவும், அழகுக்காகவும் வைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

அந்த உபபீடமானது, அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமம், முக்கால்பங்கு, அரைப்பங்கு, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு, ஒண்ணேகால்பங்கு, ஒண்ணரைப்பங்கு, ஒண்ணேமுக்கால்பங்கு அல்லது இரண்டுபங்கு, உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 3

அதன் உதேஸதமானது (பருமனானது) அதிஷ்டானத்தின் பருமனில், பத்தில் ஒருபாகம், பத்தில் இரண்டுபாகம், பத்தில் மூன்றுபாகம், பத்தில் நான்குபாகம், அல்லது பத்தில் ஐந்துபாகம்வரையில், அதிஷ்டான ஜன்மத்திற்கு வெளியில் நிர்கமம் இருப்பதாகும். [அதிஷ்டானத்திற்கு வெளியில் நீட்டிவைக்கவேண்டும்] 3½

†வாவெநெகெந உதி வாவாணாடி ।

உணம் வா ஸாய-உணம் வா ஹிணம் வா தி-உணகடி || ௪ ||

சுயிஷாநஜ,மதூ வா ஸம் தகிஷாடிஸாஹிகடி |

வெலிஹடிம் ப்ரதீஹடிம் ஸுஹடிம் அ க்ரியா உதடி || ௫ ||

உயாயெ ஹாநுஹாமெ து உயெபெநொபாநநீஸிதடி |

வஜ்ஜேஸம் தடிவெய்-உய-உம் கெஷ்வணம் வஹுஹாமிகடி ||

தீ வஜ்யே-த கம்பம் ஸூகி ஹாமெகெநாஸுஜம்

ஹவெகி |

ஸௌஷாஸம் வா ஜநம் கம்பவஜ்ஜாம்,மஜுஹீங்கடி || ௬ ||

உஜ்ஜம்,மம் வா வியாதவஜ்ஜு-உய-உயகூகி விநாஸுஜடி |

வெலிஹடிம் வியா ப்ராகம் ஸவ-உஹஜே-உஜ்ஜு

யொ,மதிகடி || ௭ ||

அதன் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம்-வெளிப்பக்கம்) ஒருகோல், ஒண்ணைக்கோல், இரண்டுக்கோல் அல்லது மூன்று கோலளவு இருக்கவேண்டும். 4½

உபபீடமானது வேதிபத்ரம் பிரதிபத்ரம், ஸுபத்ரம், என்று மூன்றுவிதமாகும்.

அதன் உயரத்தை பன்னிரண்டு (12) பாகங்களாகச் செய்து அவற்றுள் உபானம் இரண்டு (2) அம்சம் பத்ரம் ஒரு (1) அம்சம், அதற்குமேலே அரை (½) அம்சம் க்ஷேபணம், ஐந்து (5) பாகம் கீர்வம், அரை (½) அம்சம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் அம்புஜம், மீதமுள்ளபாகம் (2 பாகம்) வாஜனமும் கம்பமும், இவ்விதமாக எட்டு (8) அங்கங்களுடனாவது, அல்லது கீழேயும் மேலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிற அம்புஜங்களை நீக்கி ஆறு (6) அங்கங்களுடனாவது இருப்பது இவ்விரண்டும் வேதிபத்ரமாகும். இது, ஸகலவிதமான ஹர்மியங்களுக்கும் யோக்யமாகும். 8

†சுபரிநீஷு ஶிகெககாம்பெ: ஹாநுஹாமாம்பகாம்பகெ: |
 துஷம்பெகாம்பகஹாம்பெஷு ஶாஹாம்பெ
 யொஜபெக ||

ஐந்தொவாஜநாநு து தும்பெதிநவஹாமிகெ |
 வாடிசு வங்கு கம்ப கண்டிசுதம்பெஷு || ௮ ||

கவொதவாமிகாநாநி வுதிவாஜநுஷுதெ |
 வுதிஹிதி தா_௩ ஸவ-ஹாம்பகாம்பெஷு || ௧௧ ||

யும்பெகாம்பகாம்பெஷு ஶுஷிகாஷாம்பாம்ப
 காம்பகெ: |

துஷம்பெககாம்பகெஷு-ஶாஹாம்பெககாநாநெஷு
 யொஜபெக || ௧௨ ||

1 ஜன்மாதி வாஜனாந்தமான உயரத்தை இருபத்தேழு
 (27) பாகமாகச் செய்து, அந்த அம்சங்களில் இரண்டு (2)
 அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1)
 அம்சம், பன்னிரண்டு (12) அம்சம், ஆறு (6) அம்சம், ஒரு
 (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், இரண்டு
 (2) அம்சம் இவைகளால் சேர்க்கவேண்டும். 2 9½

பாதுகம், பங்கஜம், கம்பம், கண்டம், உத்தரம்புஜம்,
 இவைகளை கபேதபாலிகாந்தம் முதல் கல்பிக்கவேண்டும்.
 இதற்குப் பிரதிவாஜனம் என்று பெயர். இது ஸகல
 விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதானால் இதற்குப் பிரதி
 பத்திரம் என்று பெயர். 11

†சுபரிநீஷுநவாம்பெஷு ஹாநுஹாமாம்பகாம்பகெ: |
 உதிவாநாநி |

1. 2, 14, 9, 12 1, 1, அம்சங்களுடன் என்பது பாடபேதம்

2. இங்கு கூறியுள்ள அம்சங்கள் பொருத்தமாக இல்லை.
 அதை சீர்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

வாழ்கு வங்கஜம் வெடுவ 8௮௮௦ மானுரிதம் தயா !

புத்தியெய்வாஜகம் கணபிதராஸகவெவ் தகடி 1கந||

சூயிம்மாணரிதம் சொஸ்யை-வ்ருதிவெவொய்யை-வாஜநடி ।

விவியம் புகிறிழைம் ஸதாஷேகமாநாயிகம் தத: ||சுச||

ஸ்ரீ ஸ்ரீ வானொர தடிசுலெயெ அாஸ்தா ஐந்தாம்பு ௨௭ !

சுயெ-ஹ கண்டியெ-ஹ வஹி (௦) ஆஹெயெ வஹிமஹி கநி ||

சுவிய-தநாஸ்பம் தயா கவம் கணாநவாநம் பரீநிதழ் ।

சுப்பொத்தொத்தரையெ-ந வடம் மொவாநகம் சூலி: || ௧௧ ||

ஹாமாயு-ஜெயு-கம்பம் ஸ்தாசு ஸந்தஸாநா ஸுஹி கழி !

பாதுகம் இரண்டு (2) அம்சம், பங்கஜம் ஒரு (1) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், பிரத்யூர்துவ வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் ஒரு (1) அம்சம், உத்தராபஜம் (8) அம்சம், கபேபாதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ ப்ரதி (வீருதி) இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ வாஜனம் ஒரு (1) அம்சம், இவைகளுடன் கூடியது பிரதிபத்திரமாகும்.

இவைகளுடன் ஒருபாகம் அதிகமாக உள்ளது மற்றொரு பரிதிபத்ரமாகும். இவ்விதமாக பரிதிபத்ரம் இரண்டுவிதமாகும்.

14

14

உபபீடத்தின் உயரத்தை இருபத்தோரு (21) பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றுள், ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம், அப்புஜம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், பத்மம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2) (2) அம்சம், அப்புஜம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கம்பம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கண்டம் எட்டு (8) அம்சம், உத்தரம் பத்மம் ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம், கோபானகம் மூன்று (3) அம்சம்,

ஜந்நஜ்ஜம் தி யுமெந வஜ்ஜம்மெந ககாந் || கள ||

அஹ்ஜம் வஜ்ஜம்மெந ககாந் வஜ்ஜம்மெந ககாந் || கள ||

ககாந் ககாந் அஹ்ஜம் வஜ்ஜம்மெந ககாந் || கள ||

வஜ்ஜம்மெந ககாந் வஜ்ஜம்மெந ககாந் || கள ||

வஜ்ஜம்மெந ககாந் வஜ்ஜம்மெந ககாந் || கள ||

வஜ்ஜம்மெந ககாந் வஜ்ஜம்மெந ககாந் || கள ||

வஜ்ஜம்மெந ககாந் வஜ்ஜம்மெந ககாந் || கள ||

வஜ்ஜம்மெந ககாந் வஜ்ஜம்மெந ககாந் || கள ||

ஊர்துவ கம்பம் ஊரை (1) அம்சம் என்று, அதன் அங்கங்
களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு ஸுபத்திரம் என்று
பெயர். 16½

உபபீடத்தின் உயரத்தில் ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம்,
பத்மம் மூன்று (3) அம்சம், கந்தரம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம்
இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், களம் எட்டு
(8) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2)
அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், இவ்விதமாக அமைக்கப்
பட்டதும் ஸுபத்திரமாகும். இவ்விதமாக ஸுபத்திரமானது
இரண்டுவிதமாகும். இது ஸகலவிதமான அலங்காரங்களு
முள்ளதாகும். 16½

இதில் எம்ஹம், யானை, மகரம் வியாளம், (யாளி)
பூதங்கள், இலைகள், இவைகளையமைக்க வேண்டும். இதன்
முகப்புதோரும், மகர மத்யத்தையமைக்கவேண்டும்.
அதன் வாலானது தலையில் ஏறி இருக்கவேண்டும். 19½

இதை அர்பிதஹர்மியம், அனர்பிதஹர்மியம், (மாடி)
யுள்ளது, மாடி இல்லாதது) இவைகளில் எங்கும் கல்பிக்க
வேண்டும். 20

சுய வதுடிசொடியாய: ||

தெதிநாநாம் விஜாநீநாம் வணநாநாம் மதுககே-கேணி |

தஜெஜா,மஜம் வினியம் வஸு ஜா,மநா,நதிவஹை: ||

வ,நபரக-ரையா யுகூதஜீனம் வ,நநெ வராடி |

வரிதாம்பு,தமூ,தொயாஜிம் ஜா,மநம் ஹூதம் ஹவசு

வ,நநம் சியபாணவஜீ வஸு,நபு வனம் யயா |

†ரூ,ஹிசு,வயுகு,பெவ-ஜா,ஜிஸம்புகூ, தமூ,வா,முகு |

சு,நதிவ,தி விவஜா,தம் வாலெவ்வா ஜுகூ,ப-நாஜி ||

ஹூ,கொ,வயுகு,ஜிபு வா,மூ,கொ,வரி சிக்ண: || ச ||

பதினாங்காவது அத்தியாயம்

தேவதைகள், பிராமணர்கள், மற்ற ஜாதிகள், இவர்களுடைய கிருஹ காரியங்களில், அதற்கு யோக்யமான பூமியானது, ஜாங்கலம்-அநாபம் என்று இரண்டுவிதமாகும்.

பெருமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும்பொழுது மிகவும் அழுத்தமாக இருப்பதும், வெளுப்பு நிறமான ஸ்வல்ப ஜலமுடையதுமான பூதலமானது, ஜாங்கலம் என்று பெயருடையதாகும். 2

கெல்லப்படுகிற பூமியானது, பலத்தை அனுஸரித்து, கூழாங்கற்களுடனும் கசேரு முதலியவைகளுடனும் கூடியதாகவும், சிறுமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும் பொழுது ஜலத்தைக் காணும் வரையில், கற்கள் - கூழாங்கற்கள், மணல், இவைகளுடன் கூடியதும், பசையுள்ளதுமான பூமியானது, அநாபம் எனப்படும். 4

†ரூ,ஹிசு,வயுகு,பெவ-ஜா,ஜிஸம்புகூ, தமூ,வா,முகு |

ஸக-ராவி: கு-ராகி ஸூஹம் நிஸிஹம் வ-ராயெசு ஓரிநாடி
வநீகர்தெஜஹவாஜெஹு காஷ்வஜெஹு: ஸூஹத்வெ: ||

தகிவாதெ ஸூஹிஜெஹவ வ-ராயெசுஹத்வா ஸூஹா |
ஸூஹம் ஸூஹிஜெஹவ வ-ராயெசுஹ ஸூஹத்வெ: ||சு||

மஹம் வ-ராயெசுஹத்வா நிஸிஹவாதெ தத நிஸிஹவாதெ |
ஹம்ஹிஜெஹு ஸூஹாதெ தத-ஸூஹத்வெஹிஜெஹு || எ ||

உவாஜெஹவாஜெஹு வ-ராயெசுஹத்வா வ-ராயெசுஹத்வா |
யவா ஸூஹாதெஹத்வா வ-ராயெசுஹத்வா ||அ||

உவாதெ வ-ராயெசுஹத்வா வ-ராயெசுஹத்வா |
வநீகர்தெ தத-ஸூஹத்வெஹிஜெஹு வ-ராயெசுஹத்வா ||சு||

கெல்லப்பட்டுள்ள பள்ளத்தை, முறையே மணல்களால்
ஒட்டையில்லாமல் துற்று, அதையானையின் கால்களினாலும்,
பெரிய மரத்துண்டுகளாலும் கெட்டித்து, அதில் ஜலத்தை
நிரப்பவேண்டும். அது குறையாமல் ஜலத்துடன் சமமாக
இருந்தால், அந்த பூமியானது, சுபகரமாகும். சமர்த்தனாக
இருப்பவன், அத்தகைய பூமியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த
இடத்தில் கப்பஸ்தாபனம் செய்து, அதன் மேலே,
உபானத்தை வைக்கவேண்டும். 6

அந்த உபானமானது, (அதன் மேலே வைக்க
வேண்டிய) ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைப் போல இரண்டு
அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், அதன் பஹுளத்
தில் (கனத்தில்) பாதி கனமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.
அந்த உபானத்தின்மேல், பத்மத்தையும், அதன்மேல்,
உபோபானத்தையும் அழகாக இருக்கும்படி அர்ச்சகல்பனை
களுடன் செய்யவேண்டும். 8

இயற்கையாக உள்ள பூமியை ஒரு முழம் உயரமாகச்
செய்து அதைக் கெட்டிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே இருப்

தடிவூஉயூஉயிஷாநம் ஸொவவீம் து கெவறுடி |

ஸூஉம் வா ஸகூஜிம் வா ஜடிவாவம-ஓ தடிவூஉ-மடி ||

ஹூஉயிஷாநம் உதி வஜாதா கவொதொயூஉமதா பூதி: |

பூவொடிஷி வஹூஉநி அயிதிஷிணி யகி தக: || கக ||

கயிஷாநம் தடிநூநம் ஜாநிஹூஉயிவபாகி வியா |

தெதிநூநம் அதூஹ-ஓ அஹூய-ஓ விகூதநாடி ||

நூவாணாம் தி கரம் ஸாய-ஓவிகூதம் யளவராஜகடி |

விகூதம் வணிகாஜகூதம் ஸூஉ-ஓ கீத-ஓதெ || கக ||

பதற்கு, உபானம் என்றும் ஜன்மம் என்றும் பெயர் கூறப்
பட்டிருக்கிறது 9

அதற்குமேலே உபபிடம் மட்டிலுமிருந்தால், அதற்கு
அதிஷ்டானம் என்று பெயர்.

அந்த உபபிடமானது, ஸ்தம்பத்துடனாவது சுவற்றுட
னாவது இருந்தால், அதன் மேலேயுள்ள பாகத்திற்கு
(அதாவது உபபிடத்தின் மேலுள்ள தூண், சுவர், இவை
களுக்கு) ஜங்காவர்கம் என்று பெயர். 10

கபோதத்திற்கு மேலேயுள்ள பிரதியானது பூமிதேசம்
எனப்படும்.

பிரஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள், எதன்மீது இருக்
கின்றனவோ, அதற்கு, அதிஷ்டானம் என்று பெயர். 11

அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, ஜாதியின்
வசத்தினாலும், பூமியின் வசத்தினாலும், இரண்டு விதமாகும்.

தேவர்களின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, நான்கு
(4) முழமிருக்கவேண்டும். பிராம்ஹணர்களின் அதிஷ்டான
மானது, மூன்றை (3) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். அரசனின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது,

வனதக ஜாதிவஸாஸ ஹூலிவஸாடிஹெதுவ சுயஜித ।

മിന്നാടി ഷിന്നാട്ടു ഹമന്താ തു ചാറ്റിഗാറ്റിയാടി

ചിഹ്നികാകു(കം) || കഴ ||

சூதயவெழாத்தவெழைஷம் வாடிநொநம் சிஹவகழ் !

சுந் றாணா லந் யாநீ தந் றா விபா தவந் றா விசி சுந் றெண்* ||கந||

மூன்று (3) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். யுவ ராஜாவின் அதிஷ்டானமானது. இரண்டரை (2½) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். வைசியர்களுக்கு இரண்டு (2) முழமும், சூத்ரர்களுக்கு ஒரு (1) முழமும் உயர முள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 13

இந்த அளவுகள் ஜாதிகளைப் பொருத்தவைகளாகும். இனி பூமி வசத்தினாலே அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. 13½

துவாதச (12) பூமி முதல் த்ரி (3) பூமி வரையில்
அதிஷ்டானத்தின் உபரமானது ஐந்த (1) கோலனவுக்கு
ஆறு (6) அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 14

உத்தம த்ரி (3) தலத்தின் அரிஷ்டானேச்சமானது,
ஒண்ணே முக்கால் (1½) முறம் இருப்பது விருப்பத்தக்க

* கரு மெலாகாவென சுயமயிக: வா:—

உலகு, ரகிகாந்தம் பெறு ஹிந்தி வாசியாபதி, மருமூலி.

ശ്രീഘോഷം, മൗഢ്യമൊഴും വാ ലിഖ്യം, മൗഢ്യനിവൃത്തി, നാകു ||

சுவாமிநாதரிடமிருந்து பெற்ற விபரம் :

ஷிவாஜிநாம் து வனுதாசெக் கிரமதி மாதிக: ||

நவதிருமலைத் தாலிம் அதுமீதும் கருமை து !

சிறுமதுஹ-கேசு^தயொய-கா^நஜா: த^நந்நெதழவ வி^நசு^நண: ||

சூதொதையாம்பலாநெழ வாயிஷாநொலையம் விழை.

கெய் தை வு கா ரெண வியாதவழி விவக்ஷணை: ||

ததீதீரொஷியாயெ-ம ஷஷஷொபொநமாத: |

ஸயிஷாமஸ்ய ஹொக்ஸெயம் வாஷுவஸூநி ஹுவஸாக் ||

யஷுவாமஸ்ய நிஷாணம் தக் ஸூஷம்பெந விஹாஜயெக் |

தஜெக்ஷகாஸம் ஸஹிஸூத ஜமசீம் காஸயெஸூய: ||

தாகும். மேதாவிகள் இந்த முறைபை அனுஸரித்து அதம்
த்ரி (3) தலம் முதலிபணவகளிள் உயரத்தைக் கல்பித்துக்
கொள்ளவேண்டும். *

15

வாஸ்து வஸ்துவில் புவசத்திறுலே அதிஷ்டானத்தின்
உயரமானது அததின் பாதோதயத்தில் அரைப்பங்கு ஆறில்
ஒரு பங்கு அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்க
வேண்டும்.

16

புத்திமானாக இருப்பவன், உபானத்தின் யாதொரு
நிஷ்கிராந்தம் உண்டோ அதை மூன்று (3) பங்காகச்செய்ய

* அதிக பாடம் —

பீடத்தின் உயரம் ஐந்து (5) முழமிருந்தால், அதன்
மஸூரிகையின் உயரம், முப்பத்திரண்டு (32) அங்குலமாகும்.
முப்பது (30) அங்குலம் முதல், இரண்டு (2) அங்குலம் வீதம்
கூடுதலாக முப்பத்தெட்டு (38) அங்குலம் வரையில் இருப்பது
மாகும். அதன் அகலம் பதிமூன்று (13) அங்குலமாகும்.

பீடத்தின் உயரம் ஆறு (6) முழம் முதல் பத்து (10) முழம்
வரையிலிருந்தால், அதன் மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தோ (31)
ரங்குலம் இருக்கவேண்டும்.

பீடோச்சம் பதினான்கு (14) முழமிருந்தால், மஸூரி
கோச்சம் முப்பத்தொன்பது (39) அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் உயரமானது மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4)
முழமுள்ள வீடுகளில், ஸாமர்த்தியசாலிகள், இந்த முறையில்
மஸூரிகோச்சத்தை கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

மஸூரிகையின் உயரத்தைக்கொண்டு, அதிஷ்டானத்தின்
உயரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.

புத்திமான்கள், இந்த முறையிலும் பீடோச்சத்தைக்
கல்பித்துக்கொள்ளுவதாம்.

தவசு கும்புடிவட்டம் அ தவசு கணவழி வெஸநடி !
சூசுதொசுடுவெயா ரகாநம் து ஹா,மகாநெந வசுத்தெ

சுஷுவசு ரஸிவசுஹா,மிகம்
அம்சு ஸகாஸரிஹா,மிகெ: சுராக் !
வபுசு கும்புடி கும்பகாஸாநம்
கும்பவாடி,நடுயொடி,கும்பகடி || கக ||

வாடிவசுடிதம் தடி,உயெ
ஹா,நுலிவி,முகுணி*தா,ரகெ சுரதெ !
செவனிபு,நுவவெஸபுடி,கெ.
ஷெவசு,சுஷுஷி: வுரா,தநெ: || உஉ ||

வேண்டும். அதில் ஒரு பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கி விட்டு
அந்த இடத்தில் ஐகதியை கல்பிக்கவேண்டும். 17

அதைப்போலவே குமுத பட்டத்தையும் அதைப்
போலவே கண்டவேசனத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

உபானத்தில் காணப்படும் உயரத்தை பாகமானத்
தினிலே கூறுகிறேன். 18

பிராசீனான முனிவர்கள், பாதபந்தத்தின் உயரத்தை
* இருபத்தினான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்து, அவை
களில், முறையே, வப்ரம் எட்டு (8) பாகம், குமுதம் ஏழு
(7) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், கந்தரம் எட்டு (8)
பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், வாஜனம் எட்டு (8) பாகம்,
ஊர் துவ கம்பம் ஒரு (1) பாகம், என்று பாககல்பனம்
செய்துகொண்டு, இந்த அங்கங்களை கல்பிக்கவேண்டு
மென்று கூறியுள்ளார்கள். இது தேவர்கள், பிராம்ஹணர்

*தெடிபாயிகெ உதி யுக: வா: |

* முப்பத்தினான்கு (34) பாகங்களாக என்று பாடம்
இருக்கவேண்டும்.

மாம்பட்டிக்குப் பாயிஸ்ரிவாண்டுகெ ஈவெஸ:

ധാതുശിപു ഖജഹാ,ഗി കൈ: കൃദാകു ।

வாஜதம் புகழிழுவம் திரயமுகம்

சீர்த் தி வெத்குமர்தி து வபுர்தி || உக ||

திருவெம்பாவை ஹாமிடுக தமைய

நா.ம.வ.ச.வெற்றியம் (புரட்சி) தி.அ.ய.டி.

செ.வ.வி.பு ராஜ்ய வரலாற்று ரொஷு தக

யொழிகும் ஹிஸுர, மஸபுகம் ஹவெகி || ௨௨ ||

சுமராதியை-தாய-தொட்டு, ம: உத்திரவெய்நிலை: 2102, 225க

செவ்வாசை:

கழுவெள்ளைநாலைக்கம்பம் ஐந்தி குண்டுகம் யாரயா

யுகஜெய-3 ।

கள், ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கூறியுள்ளதாகும். (20)

பாததலத்தின் உயரத்தை (18) பாகங்கள் செய்து கொண்டு, அந்த பாகங்களில், ஒரு (1) பாகம் வாஜனம், இரண்டு (2) பாகம் பிரதிமுகம், ஒரு (1) பாகம் த்ரியசரம், ஒரு (1) பாகம் நேத்ரம், ஆறு (6) பாகம் விருத்தகுமுதம், ஏழு (7) பாகம் வாரம், இவைகளை, முறையே கல்பிக்க வேண்டும்.

இவ்விதம் பதினெட்டு (18) பாகங்களினாலே (வாஜனம் முதலியவைகளுடன்) கலப்பிக்கப்பட்ட பாததலத்தில், ஸர்ப முகத்தைப்போன்ற இரண்டு (2) ப்ரதிகளை (விருதிகளை) கலப்பிக்கவேண்டும். இத்தகைய உரக பந்தமானது தேவாலயம், பிரம்ஹணதிருஹம், ராஜகிருஹம், இவைகளுக்கு யோக்கியமாகும்.

22

பாதோச்சத்தின் அம்சங்களில், முறையே, ஒன்று (1)

சூயிம்மானாழிகம் தக்புதிசுவரைய தவாஜமம் வடிபுதம்
 சூயபாரம்பெ தனொவெ கரிஹரிசகரவாறு
 ராவாழிஹிஷ்டி || ௨௩ ||

வ. திகுலம் தக வுரநிபொ அிதம்
 விவிதிதம் வதருதாழிராவகெ: |
 விஜநஹிபாரபொதம் மூஹெ
 உஹபுலம் வுஷிகரம் பிவாவஹி || ௨௪ ||

வனகவெகெத ஷ்வி: ஸஸிஸிவஸஸிவி: ஸ்வக
 அஹெகுகஹாவெ:
 ஆஹெகெதாஸகெதெத்: ஸிவஸஸிஸகஹாமொத
 கிநாஸகம் அ |

அரை (½) அரை (½) ஏழு (7) ஆறு (6) ஒன்று (1)
 இரண்டு (2) ஒன்று (1) இந்த அம்சனிநூல், கூழாந்தோ
 பானம், அப்ஜம், கம்பம், ஜகதீ, குருதம், அதன் உச்சியில்
 தாரை, இவைகளுடன், ஆலிங்காதியாயும் ஆலிங்காந்த
 மாயுமிருக்கின்ற வாஜனம், பத்மத்துடன் கூடிய பிரதி
 முகத்தையும், கல்பிக்கவேண்டும். த லே லா ச் ச மான து
 இருபத்தோறு (21) அம்சங்களுடையதானால், அதில்,
 யானை, சிங்கம், மகரம், யாளி, இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்
 படவேண்டும். 23

இலை, கொடி, முதலிய உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்
 பட்ட அந்தப் ப்ரதி (விருதி) கிரமமானது, தேவாலயத்திற்கு
 உசிதமாகும். யானைகளின் வடிவமாக இருப்பது, புஷ்டிகர
 மும் ஜயபிரதமுமாகும். 24

பாதோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச்
 செய்துகொண்டு, அவைகளுள், முறையே, ஒன்று (1)

ஸ்வக உதி ஸ்ராவெ வெஷ உதி வாவெ, ஸ்வாதா
 ஸாஹஸிஷ் ஸாஹிஷி ஹாதி |

வவு₈ வஉ₈ மறாஸ_௮ கூஜுஜுவரிவஉ₈ ி கவ_௮
மற_௮ தகி

குவம் வஃம் அ வடிகுறூஉவரி குவம் அ
ஷயிம்ஸஃம்ஸெ || உரு ||

வடிகெவிரெதழுடாஹுதம் கவ்வாஜநவங்குகெய-சுதழ் !
கூஹவபுயுதம் அ ஸ கலரம் ஸஹுயாதிநி தக்
புஸிய்யதெ || ௨௬ ||

ஹமெஷ்காயகோலெ தூஷாபரி அ தயாயோம்
காலெ-3:
ஆயோம்ராய ஷிஸாலெம: தூஷாபரி அ தயாயோம்
காலெ-3: ந ஐநடி !

வயும் கணம் மறாவும் தழுவாயி குழிழம் வஞ்சகம் கவகணம்
கவம் வயம் பிறாவாழிதழுவாயிழம் கவகம் கணஜாழிதழி ||

இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று (1)
ஒன்று (1) *எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2)
ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இந்த
(1+2+1+6+1+1+1+8+1+1+2+1+2+1+1=30) அம்சங்களி
னால், முறையே, ஜன்மம், அப்ஜம், வப்ரம், பத்மம்,
களம், அப்ஜம், குமுதம், உபரிபத்மம், கம்பம், களம்,
கம்பம், பத்மம், பட்ட, கமலம், உபரிகம்பம், இவைகளைக்
கல்பிக்கவேண்டும்.

கம்பம், வாஜனம், பத்மம், இவைகளுடனும், கும்பம், வப்ரம், இவைகளுடனும் கந்தரத்துடனும் கூடியது, பத்ம கேஸரம் எனப்படும். இது சிவாலயத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதாகும். (இவைகளை அதிஷ்டானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும்). 26

* உபரிபத்மம் 8 பாகம் என்பதை 4 பாகம் என்று திருத்தி கொண்டால் அம்சங்கள் 26 என்பது பொருத்தமாகும்.

வாஷ்வாஷ்வாதெததுதாஹதம் கலிதம் நவவஷ்கிவி
ராஅயெ |

ஸிஸிவி: ப்ரஸரெஸவி வலிஜிதாஸுஷ்ஷயஜெவ
விராதகெ || உஅ ||

ஹாஷ்வாதெகெந ஸாபாஸகஸரி(ஸி)வவெஷ்கஅஷ்ராமி
ஹாஸெம:

ணகெநெகெந வெஷ்க: ஸிவஸரிநயநெகெந
ஜோஹாஸாஸடி |

ஹசுவஜம் கெஸவாஸம் மருயர, மருகாவம் டிதம் தகீ கவெதம்
விஇம்மனாடிகம் தகீ ப்ரகிஷுவஜ தகாஜநம்
வாகஸாஸடி || உக ||

(அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தின்) பாகங்களில், ஒரு(1)
அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் வப்ரம், அரை ($\frac{1}{2}$)
அம்சம் பத்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் களாப்ஜர், ஒரு (1)
அம்சம் குமுதம், அரை ($\frac{1}{2}$) அர்சம் பத்மம், இரண்டு (2)
அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1)
அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2)
அம்சம் மஹாவாஜனம், அரை ($\frac{1}{2}$) அர்சம் உபர்தனம், ஒரு
(1) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், இவைகளை
(முறையே) கல்பிக்க வேண்டும். 27

சில்பிகளால், ஊர்துவமுகமாகவும் மத்தியம் முகமாக
வும் இருக்கும் விமானத்தில், அதன் சுற்றுப் புறங்களில்
அதன் உயரத்தில் பத்தொன்பது (19) பாகங்களால்,
புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாகச் செய்யப்பட்டால், அது பூஜிக்கத்
தக்கதாகும். 28

இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அர்சம், ஏழு (7) அம்சம்
ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம்,

சூழிம்மயுகூழை அரணரிதவ தீலூர்

தலாஜதெந அ வியுககதெதெவ !

ஸ்ரீகாநநாககலஸூரககஷகொண்

வரதூ து வா கூஉஉஉஸரலாமிணர் தகீ || ௩௨ ||

வககெயுகதகூவெவெடி: ஸரநயநஸிவகெயுககூகூ

அஃ ஸாயகோ

யகூஃஸெஜகேநாஸகூவஃ ஜமதி கூஉஉகூ

கூவகூண் அ கூவடி |

வஃ வடி அ கூண் தகூவரி அ தயா வாகநாஸ அ

வடி

ஸ்ரணீஸகூ ஸுரானாஸுதிதிகூமூ தூம

ஷஸிஸகூஸப || ௩௩ ||

ஜகதீ, கைரவம், கம்பம், கண்டம், கம்பம், பத்மம், கபோதம், நிம்னம், அந்தாதிவத்திரம், கம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். இதற்கு மஞ்சபத்தம் என்று பெயர். இதை தேவாலயங்களிலும், ராஜகிரஹங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும் *

31

இது ஆலிங்கத்துடனிநந்தும் இரண் ட பிரதி (விருதி) களின் மத்தியிலிருந்து, வாஜனத்துடன் கூடியிருந்தால், இதற்கு ஸ்ரீகாந்தகஸூரகம் என்று பெயர். (இதன்) குமுதமானது அஷ்டகோணமாகவாவது, வட்டமாகவாவது, இருக்கவேண்டும் அது தேவர்களுக்குரியதாகும்.

32

அதிஷ்டாநோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், இரண்டு (2) அம்சம் அப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், ஆறு (6) அம்சம் ஜகதீ, நான்கு (4) அம்சம் குமுதம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1)

*இதில் அம்சாதிகள் பொருத்தமாக இல்லை.

ஸாஸ்திரியை ஆரம்பிக்காவிட்டால், உணர்வுகளும் உயர்வு

அகெகெந ஜந

கூடும் வடும் யு(ஈ) மஹம் கூடுமுவரிவடும் தயா

யி. ம. உ. யெ-3 ।

சுயிம்,மான்: பூதிவ-சாஜநயா உதிமோநு யொஜயெசு

திருவழிபாடு

தும்மெ ஷெவெய்யுரானாதிஜைழிதஜமா ரெட்டநவம் வஜ

ബന്ധം ॥

அதினெகாண்டெஸ*ஸாநாண்டெஸய-ஊ,மஸஸிஸிவடிசுக்

அந், செய்வாழி நீலி:

ஹாமிமொவாநகரம் த.பெரி. ௮ தயா கவ வல்

அ கும்பம் !

அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு அம்சம் வாஜனம், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம் அப்ஜம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பட்டம், என இவ்விதமமைந்திருந்தால் இதற்குச் ச்ரேணீபத்தம் என்று பெயர். இது நேதவர்களின் ஆலயங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

33

33

அதிஷ்டாணோச்சத்தை பதினெட்டு (18) அம்சங்களாகச் செய்து, அவற்றுள், ஒண்ணரை (1½) அம்சம் ஜன்மம், அரை (½) அம்சம் கூறுத்திரம், (கூறுத்திரபத்மம்) ஐந்து (5) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் திருக், ஒரு (1) அம்சம் அப்ஜம், மூன்று (3) அம்சம் குமுதம், (1) அம்சம் உபரிபத்மம் ஒரு (1) அம்சம் ஊர்துவலிங்கம், ஒரு (1) அம்சம் ஆலிங்காந்தம், இரண்டு (2) அம்சம் பிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இவைகளை முறையே கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு பத்மபந்தம் என்று பெயர். இது தேவேசுரர்களுடைய ஆலயங்களில் கல்பிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

34

வடிவம் வடிவம் அ கண்ணம் தடிவாணி அ தயா கவ்வடிவம் அ வடிவம்

வடிவம் தடிவாணி தடிவாணி அ வடிவம்

வடிவிகெகவி-ஹம்-ஹம் ||

தடிவ வடிவம் கவ்வடிவம் தடிவாணி

கவ்வா தயா தடிவாணி கவ்வா தயா தடிவாணி

தடிவ வடிவம்: (டி) வடிவாணி, தடிவாணி:

கவி காணியு தடிவாணி வடிவம் அடிவாணி || ௩௬ ||

வனகவி காணியாணி: தடிவாணி தடிவாணி வடிவம் அடிவாணி:

அடிவாணி கவி காணியாணி: வடிவம் அடிவாணி கவி

கண்ணம் அ கவ்வடிவம்

அதிஷ்டாணைச் சத்தை இருபத்திரண்டு (22) பாகம்
கனாகச்செய்துகொண்டு, அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம்
உபானம், ஒரு (1) பாகம் அபஜம், ஒரு (1) பாகம் கம்பம்
*ஐந்து (5) பாகம் வபர்ம், ஒரு (1) பாகம் கும்மம் நான்கு (4)
பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம்
கண்டம், இரண்டு (2) பாகம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் பத்மம்,
ஒரு (1) பாகம் பட்டி, இரண்டு (2) பாகம் பட்டம், ஒரு
(1) பாகம் வபரபந்தம். 35

அதுவே, விருத்தம், குமுதம், வாஜனத்தில் கவிபாதங்
களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு கவிபாதபந்தம்
என்று பெயர். 35½

அதுவே, நான்கு பிரதிவாஜனம், திரியசரங்களுடன்
கூடிய பிரதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு பிரதி
பந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 36

அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினான்கு (24)

*ஐந்து என்பதை நான்கு என்று திருத்திக்கொண்டால்
அம்சங்களின் கூடுதல் இருபத்திரண்டாகும்.

வஃ வட்டாஸ்திஃ கருணாவரி சுஹம் துஹ் நிஃ ஜகாஸு

யவஜாஸுபெ-பு ப்ருதிவ-ஜாஜநமய கருணாவெஜ

ஹாமாவிரஷுள ||

வனதாநி ஹெபெஃஷு அதும-பெரைய

பெராகாநி தஹெஃஷு உஸூரகாணி |

வவ-ஜாணி நாவஜஃஷுயுதாநி யுஃஷு

ஜயீகூதாம்மாநி உயொஹிதாநி || ௩௮ ||

ஹாமெநாய-பு-வாஜாஃஷு-விரய யுமறாயுய-பு

அஃபாய-பு-வாஹெ:

பாஹெ-வ-பு-பு-ஹாநி-பு-பு-தர-பு-பு-யொபாநி-தவஜா

வறாய-பு |

பாகங்களாகச் செய்துவிதாண்டு, அவைகளில், ஒரு (1) அம்சம் குரம். இரண்டு (2) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், மூன்று (3) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் நிம்னம், ஒரு (1) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் உபரி கும்பம், இரண்டு (2) அம்சம் தளம், ஒரு (1) அம்சம் அந்த நிமனம், ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்விரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இரண்டு (2) அம்சம் கலசம், ஒரு (1) அம்சம்* இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 37

சில்பசாஸ்திரமறிந்தவர்கள், இவ்விதமாக பதினான்கு (14) விதமான மஸூரிகங்களைக்கூறி இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாளி, அங்கிரியுடன் யுக்தி யுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் உறுதியுடன் கூடிய அங்கங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். 38

* இதில் கடைசியிலுள்ள ஒரு அம்சத்திற்கு விஷயம் கூறப் படவில்லை.

ஸோஹாய-ஃ ஹாமஃமவ^{க்} திவரஸஉநீ^{க்} அரஹு^{க்} ஹமெ-ஜீதநா^{க்} நாம்
 வனவம் வெ^{க்} பூக்தம் யஜீ^{க்} வெ^{க்} ரவிகுஹஜி^{க்} ஹி^{க்} தத்^{க்} விஜி^{க்}:
 வு^{க்} ரா^{க்} ணெ: || ௩௯ ||

உஸூரகஉயி^{க்} ஜாநம் வஸூயாரம் யராத^{க்} ஹி^{க்} |
 தஹம் கூ^{க்} டிரஜா^{க்} ஹி^{க்} மம் வய-காய வஅநா^{க்} நி^{க்} ஹி || ௪௦ ||

யாவகி ஜ^{க்} மதி^{க்} நி^{க்} ஜா^{க்} ணம் தாவகி கூ^{க்} ஹி^{க்} நி^{க்} ம-ஜே^{க்} |
 சம்ஸுஜா^{க்} நாம் து^{க்} ஸவெ-ஜீ^{க்} ஜாம் உகி^{க்} ஸெயஸஉ^{க்} நி^{க்} ம-ஜே^{க்} ||

இவைகளில் திருடமான புத்தியுள்ளவன், இந்த அளவுகளை, கூறியுள்ள அளவு, அதில் அரைப் பங்கு, முக்கால் பங்கு, கால் பங்குகளிலும், இரண்டு பங்கு, அண்ணே முக்கால் பங்குகளினாலும் கல்பிப்பதாகும். அவைகளிலும், அவைகள் பலமாக இருக்கும்பொருட்டு, அங்குலக் கணக்கில், அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்.

ஸ்திரமான புத்தியையுடையவர்களு^{ம்}, சில்பதந்திரங்களை அறிந்தவர்களுமான பழய காலத்திய முனிவர்கள், அங்கவிருதிகளுடன் கூடிய உத்தம, மத்திம, அதம கிரஹங்களில், தளங்களின் அழகுக்காக இவிதம் அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூறியுள்ளார்கள். 39

மஸூரகம், அதிஷ்டானம், வஸ்துவாதாரம், தராதலம், தலம், குட்டிமம், ஆதியங்கம், இவைகள் பரியாயவாசகங்களாகும். 40

ஜகதியின் நிஷ்கிராந்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு குமுதத்தின் நிஷ்கிராந்தம் இருக்கவேண்டும்.

தாரைப்பூக்களின் நிர்கமமானது, அதன் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41

ஈறுமுதீவரூகஸையாக வாடி வாடியேவ வா !
வெத், நாண்டவி ஸவெ-ஷாந் உதுஹ-காமெகநிம-ஜெ ||

தகிலம் வா சிவாஜம் வா ஹாவாஜநநிமஹி !
 வனவம் தீவகூலம் வெபாகூலம் ரொஹாஸநுவராதூ வா ||

புவ்வொரநிம-ஜெம் கூய-போக் ஸவ-போமாநாம் ஜஸூரகெ !
 பூ-திஷ்டஜம் நகத-ஜவூ ஸவ-ஜெத்ரவம் விதுககநென: ||

அராமம் யக் புதிதெனும் ஸ்வகாரம் அநெததுற ||
பொடிஸகலியோநம் மொடிநீயம் யயோவிதது || சரு ||

தளாக்கிரத்தின் தீவ்ரமானது, அதன் உயரத்தைக் காட்டிலும் கால்பங்கு, அல்லது அரைக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டும்.

வேத்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும் (வேத்திரம்—பிரம்பு)
நான்கில் ஒரு பாகம் நீர்க்கம் இருக்கவேண்டும். 42

மஹாவாஜநத்தின் நிற்கமமானது, வேத்திர நிற்கமத் திற்குச் சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக தீவிர கிரமமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அழகு உறுதி இவைகளைப்பொருத்துமிருக்கலாம். 43

மஸூரேகத்தில் எல்லா அங்கங்களுக்கும் பிரவேச
நிர்ஹம் செய்யவேண்டும்.

ஸமீர்தர்களாக இருப்பவர்கள், சகல அங்கங்களிலும்
பிரதிச்சேதத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 44

துவாரார்தமான பிரதிச்சேதமானது, ஸம்பத்துவார
மாக இருக்கக்கூடாது என்பதில்லை.

பாதபந்தமுள்ள அதிஷ்டானத்தை உசிதம்போல்
சேதிக்கவேண்டும். 45

சுய வன்கிழைமையாய்: ||

പാഴായാലും സെവിശ്വരാജാകാരം മൗഢിമുഖ്യാലികൾ !

முக்தி னாரத ஸ்ரீக்ஷத் வக்ஷத் ஸம்க்ஷிபத: சூரிய ||

பெரணா: பெருணா வாடிஸ் ஜம்வா உ அரணொ-

உதவி: !

தமிழ்நாடு தருவிவ: சுவ: வப-சாயவநாநி ஹி || ௨ ||

வெயிதனா லுஷ்டமெனாஅம் வாடி பகநாடி வொடிகழ் !

ததவ் தவீஹீ நந த்ருகரம் தூஜஹுவீகெ || ௩ ||

சூத்திரத்தையாண்டவன் வாஷிஷ்டம் வாஸியதே !

சூதாயிஷாததும்,மவஷி அமமுணம் வாடிதும்,மகழ || ௪ ||

பதினைத்தாவது அத்தியாயம்

பாதாயாமத்தையும், அதன் விஸ்தாரத்தையும், அதன் ஆதிருதியையும், அலங்காரங்களையும், மற்ற லக்ஷணங்களையும், நன்கு கவர், முறையுடனும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன்.

ஸ்தானு, ஸ்தூணம், பாதம், ஜங்கை, சாணம், அங்கிரி, ஸ்தம்பம், தலிபம், கம்பம் இவைகள் பரியாயபதங்களாகும்.

எட்டு முழம் ஒரு சாண் (12 அங்குலம்) உயரமுள்ளது, துவாதச நுமியின் (பன்னிரண்டு அடுக்குக்கட்டிடத்தின்) ஆத்தியபாதமாகும் (முதல் தலத்தின் ஸ்தம்பமாகும்). இரண்டாவது தலம் முதல், அந்த அளவில் முறையே பன்னிரண்டு அங்குலம் வீதமாக உயரத்தைக்குறைத்து, ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக்கொள்ளவேண்டும். 3

அல்லது அந்த தலத்தில் காணப்படுகின்ற உயரத்தின் அம்சமானத்தினாலேயும், ஸ்தம்போபாச்சத்தைக் கொள்ளுவதாகும்.

விமுனாடியிகொகெயெய: ஒஹ: வெபுராத: வியஹுவா ।
சுவஹிபயபிஜாதெபுசு உதுருவதிஹஹிஷிபதடி ॥

தஞ்சை ஆறு, முயலிவெநந ஷுணாதும் அரணுமலிகெ ।
வாஷொவெவறீகிநநாஷுலாமெய்யம் வாடிவிசுரது ॥

தடியேன் வா சூர்வாழ்நாள் அது ஹோமோநெவ வா !
கூழ்நெவ ஹோமோநெவ வா !

பஞ்சமத்யுணா வணவம் வஸூரக் லிங்கிவிஜிம்ஹ உஷ்ரதே ।
 ஐதொயெ-க து-ஹந்செஷ்வ ப்ரமாரிஃ கூம்ஹவியா விநுஃ ॥

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைப்போல் இந்நுமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். 4

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, அதிஷ்டாநோச்சத்தின் இரண்டு பங்கு உயரத்திற்கு அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று பிரம்ஹதேவர் கூறி இருக்கிறார். 4½

மூல பூமியின் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது இருபத்
தெட்டு (28) அங்குலம் இருக்கவேண்டும். 5

இரண்டாவது பூமி முதலிய பூமிகளிலுள்ள ஸ்தம்பங்களின் அகலமானது, முறையே, இரண்டுஇரண்டு அங்குலம் குறைந்து வரவேண்டும். எனவே பன்னிரண்டாவது தலத்தில் ஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது ஆறு (6) அங்குல மிருக்கவேண்டும்.

பாதோச்சத்தில் பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களில் ஒருபாகம், பாதவிஸ்தாரம் ஆகும். 6

குட்யஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, அதில் அரைப் பங்கு, காஸ்பங்கு, அல்லது முக்காஸ்பங்கு இருப்பதாகும்.

†உருமூலிஸ்மதும்மவது உரதபாநாஷலஸயுகர் |
 ஷலெயுரோயுதும்மதும்மம் ஸலூதெவர தகிஸ்ராகுர: ||

சுமரகாரம் யுமாநு து கும்மலஸிஸலவிதழ் |
 ஸுலகாண துஷுடாநு ஸிஷு-காணகிஹொஅதெ || ௧௩ ||

ஷலநூலிஷு, கரணம் ஸலூகி ஸலலிஷு தகி ஷலபஸாநுகழ் |
 கணலோதெ, ண துஷுடெவர அதுரபுலிஹொயுத: || ௧௪ ||

சுஷுடாநு வாஹிரஷுடாநு ஸுதம் வலவ-ஸாநுலீரிதழ் |

இரண்டாவது தலம் முதல் பன்னிரண்டாவது தலம் வரையிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மூலநூல்தம்பத்தின் உயரத்தில், முறையே, ஆறிய ஒருபாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமே அதன் விஸ்தாரத்தையும் கொள்ளவேண்டும். 12

ஸ்தம்பாக்கரத்தின் ஆகாரமானது, சதுர்ஸ்ரமாகவும், கும்பம், மண்டி இவைகளு-னும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு “பிரம்ஹகாந்தம்” என்று பெயர்.

ஸ்தம்பத்தின் அக்ரமானது, அஷ்டாஸ்ரமாகஇருந்தால் அதற்கு “விஷ்ணுகாந்தம்” என்று பெயர். 13

அது ஷடஸ்ரமாக இருந்தால் அதற்கு “இந்துகாந்தம்” என்று பெயர்.

அது ஷோடசாஸ்ரமாக இருந்தால் அதற்கு “ஸௌம்யம்” என்று பெயர்.

அதன் அடியில் கர்ணமாத்திரம் சதுர்ஸ்ரமாகவும், அதன் உச்சியில் அஷ்டாஸ்ரம் அல்லது ஷோடசாஸ்ரம்

†அரதபாநாஷலஸயுகா: உருமூலிஸ்மதும்மத: | உதி யுத: வா: |

கும்ஹஸிபுதம் வாவி ருபு, காண் ஸ வரதூகடி || ௧௫ ||

விஹார வி, முணம் சியெழைஷாபுயுதம் யு, மாபு கடி |
வியுதம் கும்ஹஸிபுதம் சியெழைஷாபு, தடி, அடிதெ ||

அது, ராஷாபு, வரதூ, ஸம் ருபு, அடி, ஸம், ரத: |
சு, ராபு, யெ-2 வி, ஷெ, மொ, தும், ம, முண, வி, ஷெ, தடி ||

வி, ஷெ, ஸம், து, க, த-வி, ஷெ, வி, ஷெ, வி, ஷெ, ஸம், ஹ, வி, ஷெ, |
ய, மெ, ஷெ, கடி, வி, ஷெ, யு, க, து, யெ-2, தொ, வா, ஷெ, ஷெ, தடி || கஅ ||

அ, க, வர, க, கடி, வி, ஷெ, ஷெ, சியெ, வி, ஷெ, வி, ஷெ, நா, வி, தடி |

அல்லது, விருத்தம், அல்லது, கும்பம், மண்டி இரண்டும்
இருந்தால் அதற்கு “புர்வாச்சரம்” என்று பெயர். 14½

அது விருத்தமாக இருந்தால் அதற்கு “ருத்ரகாந்தம்”
என்று பெயர். 15

அதன் விஸ்தரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு
அஷ்டாச்சரம், அல்லது, சதுரச்சரம் இருந்து, கும்பம், மண்டி
இரண்டும் இல்லாதிருந்தால் அதற்கு “மத்யாஷ்டாச்சரம்”
என்று பெயர். 16

அதன் மத்தியில் சதுரச்சரம், அஷ்டாச்சரம், விருத்தம்
இவைகள் மூன்றாக இருந்தால் அதற்கு “ருத்ரசந்தம்”
என்று பெயர். 16½

தண்டத்தின் (நூண் உச்சியின் அகலம்) அரைபாகத்
திற்கு மேலே, இரண்டு தண்டம் உயரத்தில் இரண்டு பங்கு
விஸ்தரமாக பத்மாசனத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு
“மூலேபத்மாசனம்” என்று பெயர். 17

விருப்பிய உருவத்துடன் கூடியதாக இருந்தாலும்,

ஸஹஸ்ரம் உயரவாமெ து ஹஸ்ரம் தகி ஹிஸிதழ் ||கக||

வஜாஸெஹஸிஹஹிதாஹிஸிதம் யதூ உலுதத: |

யயெஷாசுரகிஸம்யுகம் ததஹாஸர ஸேரிதழ் || உடு ||

சுததெவ ததாபாஸெ ஸுஸாஸெஹஸிதழ் |

யுகம் தகி கூஹஸிஹிதம் ஸுஸாஸெஹஸிதழ் ||

உகொசுரணகசுரம் விஸிவாஹம் ததெவ ஹி |

கணஸாயாஸெஹ அரெயு து துதாஸுஸஹிதழ் ||உஉ||

ததயஸுயஸெஹித வதம் வஸுஸுஸம்யுகம் |

உச்சியில் மண்டிதத்துடன் கூடியதாக இருந்து, சக்கிரவாகங்
களின் உருவங்களினால் சுற்றிலும் நிறைந்திருந்து, அதன்
அடியில் பத்மாஸனமிருந்து, மத்தியில் பத்ரத்துடனமிருந்
தால், “ துவிமண்டிதம்பத்ரகம் ” என்று பெயர். 19

அடியில் யாளி, யானை, சிங்கம், புதங்கள், இந்த
உருவங்களுடன் கூடியதாக இருந்து, விருப்பமான உருவத்
துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அந்தந்த உருவங்களுக்குத்
தக்க பெயராகும். 20

அதன் உயரத்தில் கிடைத்ததே சுண்டபேதத்துட
னிருந்து, அது கும்பம், மண்டி, இவைகளுடன் கூடியதாகவு
மிருந்தால், அதற்கு சுண்டுபாதம் என்று பெயர். 21

அதுவே, விடப்பட்ட மேலேசெய்யவேண்டிய காரியங்
களுக்கு அங்கமான பிண்டிபாதமாகும்.

அதன் உச்சியில் கர்ணத்தின் அளவு, சதுரசீர்த்துடன்
கூடியதாகவுந், அதற்குக்கீழே அரைதண்ட அளவில்,
(தண்டம்-தூணின் உச்சியின் அகலம்) பத்மம், அஷ்டாசீர

தடியவ் விகாராபுரம் டிணைநாஷம் து வடுவவேக ||

தடியொடிணைநாஷம் டியலவட்டம் யு.மாணகடி |

வடம் அ ஷோபாபுரம் அ வடுவவேக வரிகடையெக ||உச||

செவெ பொஷம் யு.மாணம் ஷோகி வித்ருவணம்

தடியலிதெ |

தடிவாஷாபுரம் டியலவட்டம் ஸீவணைஅலிதெ ||உரு||

டியலவட்டம் கயாபுரம் செக ஸீவகடிகுலம்அலிதெ |

கயாபுரம் யு.மாணம் ஷோகி விவடிகெஷவணாவிதடி ||

கெஷவணாஷம்அலிதெயுதம் வட்டம் வடிகாவி(கெருளி-டி)

பொலிதடி |

மும், அதற்குக்கீழே விகாராபுரமும், ஒருதண்டமாத்திரத்தில் அப்ஜமும், அதற்குக்கீழே ஒரு தண்ட அளவில், மத்திய பட்டமும், யுகாசுமும், முன்பு கூறப்பட்டதைப்போல பத்மம் ஷோடசாபுரம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே, மீதமுள்ள பாகமானது சதுரசுரமாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு “ சித்திரகண்டம் ” என்று பெயர்.

24½

அதுவே அஷ்டாசுரம், மத்தியபட்டத்துடனிருந்தால், அதற்கு “ ஸீகண்டம் ” என்று பெயர்.

அதன் மத்தியபட்டமானது கலாசுரமாக (ஷோடசாசுரமாக) இருந்தால், அதற்கு “ ஸீவஜ்ஜஸ்தம்பம் ” என்று பெயர்.

(ஸ்தம்பத்தின்) உச்சியின் உருவமானது சதுரசுரமாகவும் த்ரிபட்டம் கேஷபணத்துடனும் இருந்தால், அதற்கு “ கேஷபணஸ்தம்பம் ” என்று பெயர். அதன் பட்டமானது, பத்திரங்களினாலே (பத்ரம் - இலை) விசேஷமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

26½

ஊயு-ரோயஸூக் ஸிவாராநம் தி அதுஹ-ரோமலெவ வா ||

ஸவெ-ரெ வொதிகயா யுதூ: நாநாநுலெவெவி-ரெவிதூ: |

வாநா முவிவாநம் பதூ தக டுணிலிதி கயூதெ | உஅ ||

ஸவ-ரோணூ, மாநி ஹ-ரோணாநம் பாநயெக டுணாரதத: |

ஸவாநா ஸாய-ரெவாநாநி, முணம் தி, முணாநகல் ||

ஸ்ரீகரம் அம்சு காகூ அ ஸௌஸுபூ வியுபூபூநூ |

யயாகு ரெண நாநாநி கருபாநாநம் ஹவனி ஹி || கூடு ||

வொதிகாவணையூ அ கும்ஹம் ஹூம் அ வடகல் |

ரோநாஸூநம் க்ருபெலெனா தும்ஹா, முகூ வாரிகயூபெக ||

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியிலும் கீழேயுமிருக்கின்ற சிகையின் மானமானது, (உச்சியின் அகலத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒருபங்கும் (உயரமும்) அவைகள் போதிகையுடன் (பொதிக்கட்டையுடன்) பொருந்தியும், பல உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும்.

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் அகலத்திற்கு, “தண்டம்” என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. 28

ஹர்மியங்களின் (வீடுகளின் அல்லது மாடிக்கட்டிடங்களின்) சகல அங்கங்களையுர், தண்டமானத்தினால் அளக்கவேண்டும். 28½

கலசங்களின் (தூணின் உச்சியில் அமைக்கப்படும் குடத்திற்கு) உயரமானது, தண்டமானத்தில், முறையே ஒண்ணேகால், ஒண்ணரை, ஒண்ணேமுக்கால், இரண்டு பங்குகளிலிருந்தால், அவைகளுக்கு, முறையே, ஸ்ரீகரம், சந்திரகாந்தம், ஸௌமுக்யம், பிரியதர்சனம், என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 30

கும்ஹொயெ மவாஸெ டு.ம^௨ ஹாமெ.ந அதுரம்ஸகெ: |
கரெம் கண்ஹெ.ந ஹாமெ.நாஸெம் ப்ரகீ.தி-ததழ || ௩௨ ||

ஹாமெ.ந வஹெயெ-த.ந வ்ரகீ.தெயெ-த.ந ஹீரகள |
ஹீரள வாஹெயெவாஸள தகீ கணெ-த.நாஸெ விஹ.ததழ ||

தகீகண-ஃ கும்ஹெயெ.ந தகீகண-ஃ மெகாயததழ |
ஸயவா மெகாயாஃ அது.த-தணம் தி.தணகழ || ௩௩ ||

வா.ய-தி.தணவாயாஹெயெவாஸெ.ந தி.தணகழ |
தகீ.தெயெ தி.ஹாமெ.ந து ஹாமெ.நாஸெ.ந
ரிஷிதெ || ௩௪ ||

போதிகை கண். -த்தின் மத்தியம், கும்பம், ஸ்கந்தம், பத்மம், மாலாஸ்தானம், இவைகளை ஸ்தம்பாக்கிரத்திலிருந்து கிரமமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 81

கும்பத்தின் உயரத்தில் ஒன்பதில் இரண்டு அல்லது நான்கு பாகங்களினால் கமலம், ஒரு பாகத்தினால் கண்டம், ஒரு பாகத்தினால் முகம், ஒரு பாகத்தினால் பத்மம், அரை பாகத்தினால் ஹீரகம், அரைபாகத்தினால் விருத்தம், அரை பாகத்தினால் இரண்டு ஹீரகம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 82

ஹீரங்கள் இரண்டும், பாதத்திற்கு சமமான விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதன் ஆஸ்ய விஸ்தாரமானது, அதன் கர்ணத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது, கும்பத்தின் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது பலகையின் அகலமிருக்கவேண்டும். அல்லது பலகையின் நீளமானது நான்கு தண்டம், அல்லது மூன்று தண்டமிருக்கவேண்டும். 84

அதனுடைய நீளமானது மூன்றரை தண்டமாகும்.
M. M. 25.

ஹாமெந வெகுஜினெந வடிவ வாஞ்ஜாஹிஷ்ஜெ !
நாமவக்ஷஸாகாரஜாஸெத்ராஜ் வாடிநிபவகி || ௩௩ ||

வாடிவிந்நாரவிந்நாரம் யுத்தணம் வீரகாணகழ் !
 ஸவெ-ஷாஜவி வாடிநாநம் வீரகாணம் யு.மாணகழ் ||௩௭||

தமிழகவெய்திவாழொந() டிணொசியம் ஸ்ராயிஷ்ரதே !
தமிழகம் தடியெ-ந வடிம் வகுவிவிசிதழ || ௩௮ ||

பாஞ்சாலா நகரவாசியாகி ஐயாநவமுக்தி: |
 வாழ்வியலாசிரியாரா பொதிகா தசுவமொடியா ||

உயரமானது மூன்று தண்டமாகும் அதன் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், உத்ஸந்தி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது. ஒருபாகம் வேத்திரம், ஒரு அம்சம் பத்மம் இருக்கவேண்டும். அந்த பத்மமானது பாலியைப் போல இருக்கவேண்டும்.

35½

பாதத்தின் உருவத்தைப்போலும், வேத்திரத்திலிருந்து நாகத்தின் முகத்தைப் போன்ற உருவமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36

தருக்கண்டம், வீரகாண்டம் இவைகள், பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பாதங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், வீரகாண்டமானது
சுதூரர்மக இருக்கவேண்டும். 37

ஸ்கந்தமானது, அதனுடைய உயரத்தில் முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே அதற்கு அரைப் பங்கு, பத்திரங்களினால அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்மம் இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழே மாலாஸ்தானமானது, தண்டத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். போதிகையானது, பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமும், அதைப்போன்ற உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

வண்பொய்யாயா ஸ்ரீயோயோலா கதிவிதா |

சூயதா ஸா ச்ரீயோனா உதுயோனா ஸ்ய-3(யீய-3)கா ||

ச்ரீயோமொநா ச்ரீயோமொலாயோலா வொதிகா ஹவெசீ |

வொவெயோகூ தகீஸலணீநா ஸகூஹாநா

உதும-3(யோனா) || சக ||

ச்ரீயோமூணம் கெவலாநா து வொயோநா ஸ்ரீயோயோதே |

ஸவெயோலாவி வொயோநா யயெயோயதீநிதே || சக ||

தகீயோசீ, உதுயோமொலா வா ஸ்ரீயோ து வடிகா |

ஸய-3(யீய-3) ச்ரீயோமூணம்-3(யோனா) ஹாநாநா வியோதே ||

பொதிகையானது ஐந்து தண்டத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையது உத்தமமாகும். அதில் அரைப்பங்கு (பாதத்தைப்போல் 2½ பங்கு) உயரமுள்ளது அதமமாகும்.

அந்தப் பொதிகையானது மூன்று தண்டம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்கு தண்டம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 40

கீழே கூறப்பட்ட உயரத்திலும் அகலத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கும் பொதிகையானது மத்திமமாகும். 40½

அந்தப் பொதிகையானது, மண்டியுடனும் கும்பத்துடனுமிருந்தால் அதன் அகலமும் உயரமும் நான்கு பங்கு (பாத விஸ்தாரத்தைப் போல்) இருக்கவேண்டும். 41

பாதமானது மண்டி முதலியவைகளில்லாமல் சாதாரணமாக இருந்தால், அதன் அகலமும் உயரமும், பாத விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 41½

பொதிகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீளமானது, இஷ்டம்போல் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 42

சி ஹாமம் வா உதுஹாமம் தரம் மஸூரநலிஷ்டதே !
ஸக்ஷுஉ ஸ்ஷெவணம் ஸ்யவபுடம் வகுவிவிசிதடி ||சச||

ஸகாஹாரம்மாபாநெஜாநஜஹீநாஸி வ-சேத் ஸம்ஸதா : !
சமுநிஷாஹேய-ஃ வா சிஹாமம் வா ஸ்தாரத: || சரு ||

ஃஷிஸகொவரிஷிஷ்வஜாஸஸம்ஹா திர உவவகி !
ரகஸகசியாவஸி^(ய) சித்ரா வா மும்(ஸி)வபிகா ||சச||

ஸதாஸிகம் ஸஸதமும் ஸதாடகஸ்யாவி வா !

பொதிகையின் மேலே யுள்ள பட்டிகையானது, பொதிகையின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் சாயமானமானது அதில் அரைபாகம், மூன்றில் இரண்டுபாகம், அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 43

அதன் தரங்கஸ்தானமானது மூன்று அல்லது நான்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். ஷுத்திர ஷேபணத்துடன் கூடிய மத்தியப்பட்டமானது, பத்திரங்களினால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். 44

எந்த இடத்திலும் தரங்கங்கள் (தரங்கம்-அலை) ஸமமாகவும், ஒன்றுக்கொன்று குறைவாகவும் இருப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 44½

உச்சியின் நிஷ்கிராமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில், அரைப்பங்கு அல்லது மூன்றில் ஒருபாகம் இருக்கவேண்டும்.

கிரந்த (தி) பட்டிகையானது, முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே கல்ப்பிக்கப்பட்ட யாளியின் கூட்டத்தைப்போன்ற உருவமுடையதாயும், அழகான பந்தக்கிரியை, கொடி, இவைகளினாலே விசித்திரமாகவுமிருக்கவேண்டும். 46

ஹூதெஹககெரெவ-ஜோனூஸம்யுகம் அரம-ஜனூதே || ௪௭ ||

வாஸூ-ஜெயா: வொதிகாஜெயே வட்டம் வாடி ஹிராநுவகி |

நாநாவிஜெத்வி-ஜித்ரா வா ஸா வெ-ஜாகா வித்
வொதிகா || ௪௮ ||

வஜெஞ்வி-ஜித்ரா வஜெவொதிகெகிபு-கீதி-ஜேதா |

ஜஹாண-ஜெவதரம், மாலதரம், மாலா தரம், மினி || ௪௯ ||

அது-ஜெவடிவம்-ஜெக-ஜெவெ-ஜெவா வா ஸூ-ஜெவம், மகா: |

அல்லது நாளிகத்துடன் கூடியதாகவே, அல்லது ஸம
தலமாகவே, அல்லது நாடகத்துடன் கூடியதாகவே
இருக்கவேண்டும்.

அதன் உச்சியின் அலங்காரமானது, பூதங்கள், யானை
கள், மகரங்கள், யாளிகள், இவைகளுடன் கூடியதாக
இருக்கவேண்டும். 47

பொதிகையின் மத்தியில் பக்கங்களின் பட்டமானது,
பாதத்தின் விசாலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

பலவித சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்
தால், அதற்கு “ சித்திரபோதிகை ” என்று பெயர். 48

அந்தபோதிகையானது, இலைகளினாலே அலங்கரிக்கப்
பட்டிருந்தால், அதற்கு, “ பந்திரபோதிகை ” என்று
பெயர்.

அது, மஹா ஸமுத்திரத்தின் அலைகளைப்போன்ற
அலைவடிவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தால்,
அதற்கு, “ தரங்கினி ” என்று பெயர். 49

அந்த தரங்கங்கள் (தரங்கம்-அலை) நான்கு (4) ஆறு
(6) எட்டு (8) பத்து (10) அல்லது பன்னிரண்டு (12)
இருக்கவேண்டும். 49½

ஹஹவாஹி ஸஹஸெதே அஹதாநாஸூஹி வரா:
கூலாக் || ௫௫ ||

வாஹி-ஹி வாஹி வா ஹிதே: ஹஹஸூ நிம-ஹிதே |
அதாநாஸூநாநா யஹகூலாக் ஹிதே || ௫௬ ||

ஹஹஹி-ஹி அதாஹ-ஹி ஹஹஹிதே ஹிதே |
ஹஹஹிதே ஹிதே தா நவஹிதே ஹிதே ||

ஹஹிதாஹிதே நாவி யஹ யஹிதே ஹிதே |
ஹஹஹிதே ஹிதே ஹிதே ஹிதே ஹிதே ||

பல அலைகளிருந்தாலும், அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று
ஸமமாகவும், முறையே சிலாக்யமானவைகளாகவுமிருக்க
வேண்டும். 50

பித்தியின் ஸ்தம்பநிகதமானது, (நிர்கதம்—பூமட்டத்
திற்குக் கீழேயுள்ள பாகம்) ஸ்தம்பபாச்சத்தில் கால்பங்கு,
அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும்.
இந்த விகிதமானது, முறையே, சதுரச்சரம், அஷ்டாச்சரம்,
வருத்தமான ஸ்தம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 51

ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியானது, இரண்டு முழம்
முதல் நான்கு முழம் வரையிலிருப்பதாகும். அது, இரண்டு
முழம் முதல் ஆறு அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, ஏழுவித
மான அளவுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

தூணில் காணப்படும் உயரத்தில், யுக்தியுடன் அம்ச
விபாகம் செய்துகொள்ளுவதுமாகும்.

ஒரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மற்றொரு ஸ்தம்பத்திற்கும் மத்திய
பாகத்தின் அளவானது, எல்லா இடங்களுக்கும் பொதுவாகக்
கூறப்பட்டதாகும். 53

விஷ்டேஹம்ஹா, மம் து வாஹு வஹு விநாஸதே !
வாயதம் அரவி தகீஸவ-ஹ தஹாஹெவ ஸ வஷிதே ||

ஹாஸஹவிபராமம் வா வாய-ஹ விக்ரமுணம் து வா |
ஸிஹாஹவிபராமம் வஹிசு ஹெவாநாம் மெவ ஹநவெ ||

உஷ்காஸஹுஹெஹெஹெ-ஹ: ஹஹ: ஸ்ரகா
ஸிரஹஹெ: |

யுமாயுமம் து ஹெவாநாயுமம் து நரணாம் உதே ||

சுஹ:ஹஹம் ஸஹி:ஹஹஹ(ஹ)ஹுஹுதம் யயா ஹவெஹ!

ஸ்தம்பபாகத்தை விஷமமாகப் (சம்பாகமில்லாமல்)
பிரித்தால், அது, வாஸ்துவையும் வஸ்துவையும் நாசம்
செய்துவிடும்.

நீண்டவையாவும் அந்தந்த பெயரையே அடையும். 54

சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தாருஸ்தம்பத்தின்
விசாலம், அதைப்போல் ஒண்ணரைப்பங்கு, இரண்டு
பங்கு, அல்லது மூன்று பங்கு இருப்பதாகும். சிலாஸ்தம்பத்
தின் விசாலமானது, தேவாலயங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.
மனிதர்களின் வாஸ்துவுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல. 55

ஸ்தம்பங்கள் எல்லாவற்றையும், செங்கற்கள், கருங்
கல், சகலவிதமான மரங்கள், இவைகளினாலே கல்பிக்க
வேண்டுமென்று பழய காலப் பெரியோர்கள் கூறியிருக்
கிறார்கள். 55

ஸ்தம்பங்கள், தேவாலயங்களில் ஒத்தப்படையாகவும்
இருப்பதாகும், இரட்டைப்படையாகவும் இருப்பதாகும்.

மனிதர்களின் வாஸ்துக்களில், ஸ்தம்பங்கள் ஒத்தப்
படையாகவே தானிருக்க வேண்டும் என்று கூறப்
பட்டிருக்கிறது. 56

மரஹாணா ஹிதீயெயு து ஸாரூநாநா து தயா ஹவெக் ||

வாரூராநா து வாஹீஹேயவாநயெய்யநாஸநெ |
உவாநாஹீயரி: கெலிக் கெலிக் ஹுவெஹேஹத ||

உநய: வு வஹீஹேய வாரூராநெ ஹாவ-ஹேயரிகெ |
வாஹீஹேய வாரூராநெய் வா ஹவாஹேயவயாஹேயத ||

ஹவாஹேயு உயெய் து ஹா(ஸாரூநாநா) ஹவாஹேயு கெ
யுஹீயாஹேயவெவெ து ஹவாஹேயு ஹவாஹேயு ||

அந்தஸ்தம்பம், பஹீஸ்தம்பம் இவைகள், (கூடம்
தாவரம் போன்ற இடங்களிலுள்ள தூண்கள்.) ஒரே
குத்திரத்தில் (நேருக்கு நேராக) இருக்கவேண்டும். 57

கிருஹங்களில் ஸ்தம்பமானது, பித்தியின் மத்தியிலிருப்
பதாகும். சாலையிலும் அவ்விதமே, ஸ்தம்பங்கள் பித்தி
மத்தியிலிருப்பதாகும். 57

பிரஸாதங்களில், (தேவாலயம்-ராஜகிருஹங்களில்) பாத
பாஹ்யத்திலும் (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) பாதமத்தியிலும்
(பித்தியிலுள்ள ஸ்தம்பமானது) இருப்பதாகும். இவ்விதமே
சயனத்திலும், ஆசனத்திலும், இருப்பதாகும். 57

சிலர், உபானம்முதல், சிரஸ் (உச்சி) வரையில்,
உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், உபானம்
முதல் ஸ்தூபி வரையில் (ஸ்தூபியின் உச்சிவரையில்)
உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். 58

முனிவர்கள் இந்த இரண்டுவிதமான அளவுகளையும்
எல்லாவிடங்களிலும் பிரஸாத விஷயமாகக் கூறியிருக்
கிறார்கள். 58

சபை, மண்டபம் இவைகளின் உயரத்தை, பாத
பாஹ்யம், அல்லது பாதமத்யம், இவைகளில் அளந்து
கொள்ளுவதாகும். 59

விவரீதெ விவரெதெ ஸ்ரீதி பராஸ் விதிமுய: ।

ஸ்ரீஹாத்ராஜிகாந்தாநாம் ச்ரீவத் ச்ரீபுரோவநெஷகா: ||

ஸ்ரீமஸாரமஹாஸாரா ஹ்ருஷிகாஹரணோதாரா: |

சுவசுரநிவ-^{ஸ்}ணாஸஸெ-^{ஸ்} மயஹீதவதா உஹீரஹா: ||

வண்ணாழி வந்ததேயுள்ளா டிரைநீயா உதொராடா: |

நெவ-கெம்பகிவெஜி இய்ய-கா: ஹவெயு-வெஹு த வஸ்ய: ||

சாலைகளின் (ஸ்தம்ப) சூத்திரமானது, வெளியிலும் உள்ளேயும் மத்தியிலுமிருக்கவேண்டும். இதை இவ்விதமாகவே உபயோகிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுமுண்டாகும். 60

இதற்கு விரோதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால், அது
விபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 60]

ஸ்தம்பங்கள், உத்தரங்கள் முதலியவைகளின் திரவிய
மானது, மரம்-கருங்கல்-அல்லது செங்கல்லாக இருக்க
வேண்டும். 61

ஸ்தம்பம் உத்தரம் முதலியவைகளுக்கான மரங்கள், தைலப்பசையுள்ளவைகளாகவும், நல்ல உறுதியுள்ளவைகளாகவுந், நன்கு வைரம் பாய்த்தவைகளாகவும், கிழிட்டுத் தனமடையாதவைகளாகவும், தருணுவஸ்தையில்லாதவைகளாகவுந், கோணலில்லாதவைகளாகவும், காயம்படாதவைகளாகவுந் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மரங்களை யே கிரஹிக்க வேண்டும்.

62

புண்ணியமான பூமி, மலை, வனம், நதீ, இந்த இடங்களிலிருப்பவைகளும், பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பவைகளும், மனதிற்கு இன்பமளிக்கக் கூடியவைகளுமான மரங்கள், சகலவிதமான சம்பத்துக்களின் சம்ருத்தியையும் அளிப்பவைகளாகும். அதில் சந்தேகமில்லை. 63

வாருஷ: வதிரஸூரொ உயதிக: ஸ்வகஸ்ய யா !
ஸிஸுவாஜ-ஃநாஜகணீ-ஃ க்ஷீரிணீ வஜ்ஜிநள ||

விரிதொ யநந: விணீ ஸிஹொ ராஜாஉந: ஸதீ |
திருகஸு உஃபாஸெதெ ஸஹவகூஸாஸீநிதா: ||௬௫||

திஸாஸநாநீஷாஸு வநக: காமுஸு க்ஷுறு: |
திபெரா திகுஅஸெஸுவ வநஸ: ஸஷ்வண-ஃக: ||௬௬||

ஸாஸெவ மவாக்ஷீஉததாடியஸூய-ஃஸூரூமா: |
வநகவண-ஃ ஸ்ரிரா:ஸி-மாஸூவஸஸூ-ஃநாநிதா: ||

பூவீநாஸூவஜ்ஜீவீநா: ஸூஉ மாஸூவஜாஸூரூ: |

கருங்காலி, தேக்கு, இலுப்பை, ஸ்தபகம், சிம்சுபை, மருது, அஜகர்ணி, க்ஷீரிணீ, பத்மம், சந்தனம், பிசிதம், தன்வனம், பிண்ட, ஸிம்ஹம், ராஜாதனம் (முறள்), வன்னி, திலகம், இவைகள் புருஷ விருஷுங்களாம். இந்த விருஷுங்கள் ஸ்தம்பங்களுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 65

வேம்பு, வேங்கை, வாகை, ஏகம், காலம், கட்பலம், சிமிசை (தினிசை), விசுசம் (சார எலுமிச்சை), பலா, ஏழிலைப்பாலை, பெளமை, கவாக்ஷீ, இந்த மரங்கள் ஊர்துவ விருஷுங்களாம். (ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே செய்யக்கூடியவைகளுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாம்). 66

ஓரே நிறமுள்ளவைகளாகவும், உறுதியுள்ளவைகளாகவும், மனோஹரமானவைகளாகவும், சுகரமான ஸ்பர்ச முடையவைகளாகவும், கிழக்கில் சாய்ந்தும் வடக்கில் சாய்ந்தும் இருப்பவைகளாகவும் இருக்கும் சிலைகள், சுபங் களையளிப்பவைகளாம். 67

ஸ்ரீஇம்மாநாவி வுஂநிம்மா: நிஷா-ஷாஸ்து தவஂஸகா: ||

ஸுவநாஸகி (தி) மாறு ஸுவநாஸகி காற்றுறா: ।

ஸ்ரீயிம்மாஸாவி வுய்யிம்மா விஸ்திபாதிவநிதா: ||௧௧||

ஊதெரெவ்விதெயு-ஃவெவ: கரதம் வஸுஸஜகெய !

பரமோத்காசிஸுளவஜ்ஜநாம் ஹவெசெவெதி நிஸ்ரிதடி ||

த செவதாயாண்டிரா: ப்ஹதா வா ந விதிதா ।

த ஞாவாநமுவஸம்ஸீபா த ஹுதாநயஸ்யஜ்மா: || எக ||

பெண்சிலை, ஆண்சிலை, தோஷமற்ற நபும்ஸகசிலை இவைகள் நல்ல கனமுள்ளவைகளாகவும், சமமாக செதுக்கப்பட்டவைகளாகவும், இனிமையான ஒலியுள்ளவைகளாகவும் இருப்பவைகள், சுபகரமானவைகளாம். அந்த சிலைகள், ஸ்திரீ சிலைகளானாலும், புருஷசிலைகளானாலும், உடைந்து அல்லது துவாரமுள்ளவைகளாக இருக்கக் கூடாது.

69

இவ்விதமான திரவியங்களைனாலே நிர்மாணம் செய்யப் படும் வஸ்துவானது (கிருஹமானது), ஸகல ஸமிருத்திகளையு மளிப்பதாகும். தர்மம், அர்த்தம், காமம், செளக்கியம் இவைகளையளிக்கத் தக்கதாகும் என்பது நிச்சயம். 70

தேவாலயத்திற்குள்ளிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

இடிவிழுந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

காட்டுத்தீயினால் பொசுங்கிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

புதாலயங்களின் மத்தியிலுள்ள மரங்களை கிரஹிக்கக்
கூடாது. 71

ந லோவயமுலொரூலா ந து முலொலொலு வர : !

நவடாஃஸுஹிராவிகா நவசுதிலு மலெலிதா : || ௭௨ ||

ந லாயுநா ந லாதஃமெ : ஹமா நெவ மதாஸவ : !

ந லுனாஹுநாகீண-லா ந லவ-லேமலெலிதா : || ௭௩ ||

நாநெலாநலவயிதா ஹமா ந வயீகலொலிதா : !

ந லுதாயிஃமிதா மாலா ந லிராகொடாஸவதா : ||

மஹாபதங்களில் (ராஜமாரகங்களில்) முளைத்திருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

கிராமங்களில் முளைத்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

குடத்தினால் ஜலம்விட்டு வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது

பசுநிலை மிருகங்களும் தங்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 72

காற்றடித்து முறிந்த மரங்கள், யானைகளினால் முறிக்கப் பட்ட மரங்கள், ஜீவனற்ற (மடித்துப்போன) மரங்கள் இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சண்டாள ஜனங்களினால் சூழப்பட்டிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சகல ஜனங்களும் தங்கக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 73

ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டு முறிந்த மரங்கள், புத்துக்கள் வளர்ந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக் கூடாது.

கொடிகளினால் சூழப்பட்ட மரங்கள், நெருக்கமாக முளைத்திருக்கும் மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

நரம்புகள் தெரியும் மரங்கள், பொந்துகள் விழுந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது. 74

நாகுராவுதலவ-மாமா ந ஹுஸம் கீட்டிவிதா: |
நாகாமுமநிநொ முஹூ ந ஸஸாதலவீவமா: ||

லலா வெலுதலலவீவலூா டெவாஜீநாம் ந ஹுஸுஹா: ||
வாலீகுவ தடாகாஜி வஸுலுவி அ ஸஹவா: || எக ||

விதலவலுலுலுலுதல: வலு ஸவ-லிவலுலு |
தலுலு ஸவ-லுலுலுலுலு ஸுலு டு வலு ஸுலுலுலுலு||

ஸுலா டெவாலுலு முஹூ விஜாவலிவலுலுலு: |
வாலுலுலுலுலு அ கதலுலுலு டு கலுலுலுலு லெவலுலு
ஸுலுலுலுலு: ||எஅ||

மரம் முழுமையும் முளைகளுள்ள மரங்கள், பூச்சிகளினால்
மிகவும் கேட டைந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

அகாலத்தில் பலனைக்கொடுக்கும் மரங்களைக் கிரஹிக்கக்
கூடாது.

சுடுகாட்டிற்கு சமீபத்திலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக்
கூடாது. 75

சபை, நாட்சத்துகளிலுள்ள மரங்கள், தேவாலயங்களுக்கு
சொந்தமான மரங்கள், இவைகளைக் கிரஹிக்கக்கூடாது.

குட்டைகள், கிணறுகள், குளங்கள், வீடுகள், இவை
களிலுள்ள மரங்களைக் கிரஹிக்கக்கூடாது. 76

இடிந்து பாழாகப்போன இடத்தில் முளைத்திருக்கும்
மரமானது, சகலவிதமான ஆபத்துக்களையும் உண்டு
பண்ணும்.

ஆகையால் இத்தகைய தோஷங்களில்லாமல், சுத்த
மாக இருக்கும் மரங்களையே கிரஹிக்கவேண்டும். 77

பிராஹ்மணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு வீடு கட்டு

கதவிவழி யழி தவிரவூ ஸங்காபாயத்தாஸகுகி ।
வனகபூ வதிகுதம் ஸூகம் விநா லிபூவதிகிததூ ||எக||

சிவவடிவம்யுதம் யது தகிலம்கீணமோதாஹதது ।
 வலிவெகோதிதாநாம் வாஸெஷு கதகேவலம் ஸம்வதாம்
வடிது ॥

வாவேலாபிகநகர்தெரு ஸாஹவகர்தேஹதிகெ ।
மஹேசுரண்தெரு வஜாயீகே கர்தகளதககெமஹே ॥ ௮௧ ॥

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களை மீட்டிவரும் பணியில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு உதவி செய்ய அரசு முன்வருமா?

வதற்கு, தேவாலயத்தின் சிலையை கிரஹித்துக்கொள்ளுவதற்கும்.

பாஷண்டிகளுக்கும் கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு கிரஹிக்கக்கூடாது. 78

அதை, வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கிரஹித்து கிருஹத்
தில் உபயோகித்தால், அது தர்மம் — காமம் — அர்த்தம்
(செல்வம்) இவைகளை அபிவிருத்திக்கும். 78

ஒரே வஸ்துவினால் கல்பிக்கப்படும் வாஸ்துவானது, சுத்தம் எனப்படும். இரண்டுவிதமான திரவியங்களினாலே கல்பிக்கப்பட்டது மிசரம் எனப்படும். மூன்றுவித வஸ்துக்களினாலும் கல்பிக்கப்பட்ட வாஸ்துவானது, சங்கீர்ணம் எனப்படும். இவைகளினால், முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும்படி அவரவர்களின் வாஸஸ்தலங்களை கல்பித்தால், அது சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 80

வாஸ்துவக்கு வேண்டிய விருஷாதி திரவியங்களை விரும்புகிறவன், சர்வதோமுகமான நஷத்திரத்தில், சுபகரமான பக்ஷத்தில், சுப முஹூர்த்தத்தில் கௌதுகபந்தனம் செய்துகொண்டு அரணியத்திற்குப் புறப்படவேண்டும். 81

மனென: வுடுவெயு யடுவெயு லாடுவெந கடுவெநென
அ || அ ||

வாய்நாடி நகரெவென்று ஹகெசுதுராவி வரமுடியுமெய் :
சுதுரேயுநீ விதாநு ஸவசாநு வரகூதாம்ப வநடுவதா : ||

ஹதிகுரஸ்யஸி டிக்ஷா கரீயொமதிஹுமஹரெக் !
உதிநாமாஹாஜிஹவஹுஹாபாநெகஸநிதத || அச ||

**தது வுஃஸிஃவெநதிவெ ஸூரிதும் ஸீக்யம் க்ரபா மகம்
ஸூரிநாமம் க்ரபலிதும் து ஷணநெதழ்நீரிதழ் ||௮௫||**

மூலமூத-ஹம்ஹமூலிஸ்ய பௌம்ஹமரூஹ உதீரித: ।

சுபகரமான நிமித்தங்கள், சுபகரமான சகுனங்கள், சமயோசிதமான மங்கள் சப்தங்கள், இவைகளுடன் புறப் பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஸகல சாதனங்களுடனும் அரண் யத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அங்கு, கந்தம், புஷ்பங்கள், தூபங்கள், மாமிசம், கிருசரம் (எள்ளும் வெல்லமும்), பாய சான்னம், மத்ஸ்யங்கள், பலவிதமான பக்ஷியங்கள், இவை களினால் விரும்பிய சகல தேவதைகளையும், வனதேவதை களையும் மரங்களையும் பூஜித்து, பூதங்களுக்குரிய க்ரூர பலியைக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வாஸ்து காரியங்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். 83

அடியிலிருந்து துனிவரையில் நேராகவும் வட்ட வடிவமாகவும் பல கிளைகளுடனுமிருக்கும் மரமானது ஆண் மரமாகும்.

அடிப்பக்கம் பருத்தும், நுனி சிறுத்துமிருக்கும் மரமானது, பெண் மரமாகும்.

நுனி பருத்தும், அடி சிறுத்துமிருக்கின்ற மரமானது
நயிச்சக விரிசைமாகும். 85

ஸவெ-ஹீஷம்மெஷு வஹீதநாம் வாஹீஷணம் ப்ரகீதி-தம்||

வதிவ-ஹாராயாம் உ-ஹீஷாஸ்தி ஹீவெசு உ-ஹீஷாஸ்தி
ஸு-ஹீ: |

ஹீப்ர-ஹீஷிணவாஸ்தி-தம் ஹீஷாஸ்தி வரபரம் ஹீ: ||

ஹீஷா பரம் வயொ ராக்ர வவராக்ரஹீஷாவொ-வர: |

ஹீ வ-ஹீஷாவொஸ்தி: ஹீஷாவொஸ்தி: ஹீஷாவொஸ்தி: ||அ||

ஸயம் ஹீ: —

ஸவக்ரஹீஷம் ஹீதநாம் ஹீதநாம் ஹீதநாம் ஹீதநாம்: |

பு-ஹீஷம் தம் ஹீ: ஹீதநாம் ஹீதநாம் ஹீதநாம்: ||

முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை உத்தேசித்து, ஆண் மரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகளின் மற்ற அங்கங்களுக்கு ஆண் மரங்கள், பெண் மரங்கள், அலிமரங்கள் இவை யாவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 86

சிறந்த புத்திமானுடையபதி இரவு சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, சுத்தமாக இருந்து முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான விருஷத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் தர்பைகளைப் பரப்பி விட்டு, தனது வலது பக்கத்தில் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு தூங்கவேண்டும். மற்றொருவன், மேற்கு முகமாகப் படுத்து இரவு தூங்கவேண்டும். 87

(மறுநாள் காலை) சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்து கொண்டு ஸ்தம்பதியானவன் கோடாலியை வைத்துக் கொண்டு அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். 88

இது மந்திரம் —

வதநெ ஸிஹஸாடி-ஃருஹஸிஸுஸாஸுரொஹநா: |
ஸாடிதம் ஹஸிதம் க்ரொஸம் சுஹிதம் திநிதம் வநெ: ||

வாதயெடி-தூரம் து வாவ-தூரம் வா வநஸு திடி |
தெ திஸள ஸாஹெடி ஸஜாதாஹஜாராஸு ஸிவதயெ ||

ஸாரூஸ்ய-ஃஹகணீ-ஃநாஹஸு-ஃ து வதநம் ஸாஹடி |
ஃருஹெ வஹஜாமஹெ ஸஸு-ஃவெ-ஃஹஜாமஹெ ஸிவாஸாஹடி ||

வெட்டுவாயில் ஜலம் பெருகினால் அது அபிவிருத்தியை யளிக்கும். பால் பெருகினால், புத்திரவிருத்தியையளிக்கும்.

ரக்தம் பெருகினால் அது யஜமானனைக் கொன்றுவிடும். ஆகையால் அதை முயற்சியுடன் விலக்கிவிடவேண்டும். 93

மரமானது விழும்பொழுது அதன் சத்தமானது எரிமஹம், புலி, யானை இவைகளின் சத்தத்தைப்போல் இருந்தால், அது சுபகரமாகும். 93½

அது அமுதரல், சிரிப்பு, இறைச்சல் இவைகளைப் போலிருந்தால், இகழ்ச்சிக்குரியதாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 94

மரத்தைவெட்டி விழ்த்தும்பொழுது அதை வடக்கு அல்லது கிழக்கில் தலைப்பக்கம் விழுர்ப்படி வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டும். அந்த இரண்டு திக்குகளும் சுபகரமானவைகளாம். மற்ற திக்குகள் விபத்துக்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாம். 95

ஸால விருகும், (மராமரம்) அச்மீர், அஜகர்ணீ, இந்த மரங்கள், வெட்டிய மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலே விழுந்தால், அது சுபமான பலத்தையளிக்கும்.

அதன் அடியானது வேரில் உதைந்துநின்றால், பந்துக் களுக்கு, சேவகர்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும். 96

நிம-கிசு ஸ்ரீதிசு ஹிசு வாக்ஷா வாக்ஷாநா நிவாதநெ |
பிரஸம்மெத நாஸஸு லாக் கிஞஸம்மெமுரோ ஹவசு ||

ஸநீரஹம் கத-ஹீணாம் நாஸஸெவ்வுவதது ஹசு |
கதெஜாநிவதநம் வாக்ஷம் கெதெஜம் கெதெஜம் கெதெஜம் ||

அதாரமுஜாஹம் காக்ஷா ஹிஹித-ஹீணம் ஹிஹிதம் |
லிதவடெந ஸம்ஹிதது ஹிஹிதெநிவது ஹிஹிதம் ||

கெவஹிஹிவாநாம் ஹிஹிதம் ஹிஹிதம் கெவ ஹிஹிதம் |
பாஹிஹி வாக்ஷாஹிஹிதெநிவாஹிஹிதம் ஹிஹிதம் ||

வெட்டப்பட்ட மரமானது, அதை விட்டுக் கிளம்பி, வெட்டப்பட்ட மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலேயே நின்று, மற்றொரு மரத்தைத் தள்ளுவதற்காக அதன் உச்சியில் சம்பந்தப்பட்டால், நாசமுண்டாகும். அதன் அடியில் சம்பந்தப்பட்டால், சிரமமுண்டாகும். யஜமானனுக்கு சரீர நாசத்தையும், அதற்குப் பிறகு புத்திர நாசத்தையுமுண்டுபண்ணும். 97

இரண்டு மரங்களும் விழுந்தால், அது பூஜிக்கத்தக்கதாகும்.

வெட்டிய மரத்தை இரு பக்கங்களிலும் சமமாக இருக்கும்படி துண்டு செய்யவேண்டும். 98

அதை சதுரச் சமமாகவும், நேராகவும் செய்து, முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான அந்த மரத்தை, வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே போத்தி, அது தேவதைகள், பிராஹ்மணர்கள் அல்லது அரசர்களுக்கானால், அதைத் தேரில் ஏற்றிப் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

வைசியர்களுக்கானால், வண்டியில் வைக்கவேண்டும்.

வெவ்வேறு கீதா னாவம் ஸ்தோத்ர வானியா: ப்ரயத்த: |
சுநெழுவாழிவி கூவழாதாம் வெவ்வேறு ப்ரயத்த: ||

வாஸுதேவோ: சாயயிசுவா து பகதெநுஸு வஸயெசு !
 ப்ரஸநு ஞானிப ப்ராஹ்மீ வதததமததபும ||

கடகணவகே துஷுத வாருகொவரி பாயயெக |
 பூமபூம் மொதூராபூம் வா வுராயுஜம் நகையெக
 வுதக: ||ரூ ௩||

வராவதும் கதவு வரவணாம்து ஸ்ரீமஃ !
 உமது உமொ ஸ்வாநா ஸ்ரீமதாநா யமாத, ௧௮ ||

சூத்திரர்களுக்கானால், அதை மனிதர்களின் தோளில் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டும். 100

இந்திர கீலங்கள் (தூண்கள்) எல்லாவற்றையும் இவ்
விதமே முயற்சியுடன் எடுத்துவரவேண்டும். மற்ற மரக்
குவியல்களையும் நுனியை நுளிப்பக்கத்திலும் அடியை அடிப்
பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும்.

101

ஆவைகளே முஹூர்த்தஸ்தம்பத்தின் இரண்டு பக்கங்
களிலும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு வண்டியில்
ஏத்திப் படுக்கையாக வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

ஸ்தபதி பின் தொடர்ந்துவர அந்த மரத்தை சுபகர
மான துவாரத்தின் வழியாக எடுத்துவந்து, வேலை
செய்யும் மண்டபத்திலிறக்கி மணலின் மேலே படுக்கையாக
வைக்கவேண்டும்.

அதை கிழக்கு நுனியாக அல்லது வடக்கு நுனியாக வைத்து, பிறகு, அது காயும் வரையில் அப்படியே வைத்து ரக்ஷித்து வரவேண்டும்.

103

காதலோயு வதிர: வாதிரயு உலுக்க: |

ராஜாதினொ யயா ஸ்வலம் விவாராயாஜலுஅல்தெ ||

லாநுருஉ டிஸஅரவிதஜலாயாஜஸ்யுதா: |

தகஸ்வலா,முயிலிவீணா: வலுக்லுபொநாமு
விவாரா: || ராக ||

லுதிதலாயலுஅதுவெலுமுணதாநுந்வாதகா: |

லுதிலுதிவபாஅலுக் லுலுலுலு விவலு து வா ||

லுலுலுலுலுலு து ஸவலு நுவாதம்

வரிவலுபெய் ||

அந்த மரத்தை எவ்விதமாகவும் திருப்பக்கூடாது.
வைத்தவிதமாகவே ஆறுமாதகாலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவதைகள், பிரம்ஹணர்கள், இவர்களுக்கு முறையே முஹூர்த்த ஸ்தம்பங்களுக்கான மரங்கள், கொன்னை, கருங்காவி, வெண் கருங்காவி, இலுப்பை, ராஜாதனம் (பழமுண்ணிப்பாலை) இவைகள் முறையே கூறப்பட்டவைகளாம். இனி இவைகளின் விஸ்தாரத்தையும் நீளத்தையும் கூறுகிறேன். 105

ஸ்தம்பங்கள், பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) சாண் நீளமும், அந்த எண்களின் அங்குளிகள் விஸ்தாரமும், அதில் பத்தில் (10) ஒருபாகம் குறைவான அக்கிரத்தின் விஸ்தாரமும், ஐந்து (5) நாலரை (4½) நாலு (4) மூன்று (3) தாலம் (அடி) நிகாதமும், (புதைக்கப்படவேண்டிய பாகம்) உள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும். 106½

இவ்விதமாக ஸ்தம்பங்களின் உச்சம், அகலம், இவைகள் அந்தந்த பூமிக்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டிருக்கிறது. 107

சுருகியொழும்பொழைவ வகத்து வடவகத்து: ||ராஅ||

ஸவ்வண்புறு ஸிவ்யுறு வறாஸ: குடபு(ஐ)ஹ்யா |
 லீமூ: ஸெஷாதகீ ஸொயு: கடிஸ: வாரிஜாதக: ||

ஸிரீஷ: கொவிதாரபு திஃகி ணீகொ உஹாபு: |
 ஸிரீயு ஸவ-ஹாரபு ஸரூயீ ஸரயுஹ்யா || ககம ||

கிஸுகஸாரிஹெபுஹாயாக்ஷாஹெகபு: |
 கவிக்ஷ: கணாகஸெவ வுதபுஜீவபு ஸுணுகா: ||ககக||

காரஸுர: கரஹு வரணபுஸுஹாரக: |
 வபுரொ வகூய: விஹி வபுகவியுகஸ்யா || ககஉ ||

வாபுயுமரகவ-ஹாரகி முஹ்யா மஹகஹீ: |

எந்த விடத்திலும் ஜ்ஜஷால (மத்ஸ்யாகாரம்) ஸ்தம்ப
 மாக இருந்தால், நிகாதம் செய்யக்கூடாது. 107½

அரசு, அத்தி, ப்லக்ஷம், (இரளி—கல்லொளி) ஆல்,
 ஏழிலைப்பாலை, பில்வம், புரசு, வெட்பாலை, பீலு, (ஊவக்
 காய்) நறுவிலி, வெள்ளலொத்தி, அடப்பை, பாரிஜாதை,
 (பவழமல்லி) வாகை, மலையகத்தி, திந்திரிணீகம், (புளி)
 மஹாதுருமம், சிலீத்ரம், சர்பமாரம், முள்ளிலவு, சரளம்,
 புரசு, அரிமேதம், (துர்கந்தமுள்ள கருங்காலி) கடு (கடுக்
 காய்மரம்) தானி, நெல்லி, வினா, கண்டகம், புத்திரஜீவி,
 டுண்டுகம், காரை, புங்கை, நொச்சில், அசுவமாரம்,
 இலந்தை, மகிழ், பிண்டி, பத்மகம், திலகம், பாதிரி, அதில்,
 கற்பூரம் இந்த மரங்கள் யாவும், தேவயோக்கியமானவை
 களாம்.

இவைகள் மனிதர்களின் வீடுகளுக்குக் கூடாதவை
 களாம்.

செவ்வியோதயா உலெ ஸவெ-3 லாநுஷாணாநய-3டா: ||

தனோடு ஸ்வரூபத்தினை மீளியாக நனராறியே !

ஊழி_யரம் வாணா_யரம் கூ_யவ_யதிக_யணம் தா_யப_யய_யக_யழ ||ககச||

பேரிழைத்தவருக்கு வந்தவருக்கு தான் வந்தவருக்கு !

சுபரக-நோய் உறுதியாகியுள்ளது. ஸ தநுவாயுகழ் ||ககந||

வனகவண-ஃம் வஸுஷஸுஸ-ஃதிஷ்டம் யெயூஷெஷ்டகாழிஷ்டம் ।

உருகுவனம் வாரியபெய்து ஜாநுபெய் ஜெய தத: ||ககக||

சூரியோயுஜி-தீபைக் கொடுத்தோம் உகாநிபைக் வாநத: வாநத:।

சுந்தரபுகழ் மகிழ்வார்பாடி நம்பாக்கிணைக் கிணெருவி ||கக||

இந்த விருஷங்களை மனிதர்களுக்கு உபயோகிக்க
லாகாது. உபயோகித்தால் அனர்த்தங்களை உண்டாப்
பண்ணும். ஆகையால் இவைகளை சகலவிதமான முயற்சிகளும்
செய்து மனிதர்களின் வீடுகளில் உபயோகிக்காமலிருக்க
வேண்டும்.

118

ஊஷரமண், வெளுப்புமண், கருப்புமண், பசையுள்ள செம்மண், என்று, மண் நான்குவிதமாகும். இந்த நான்கு விதமான மண்களுள், தாம்ரபுல்லகமென்னும் நல்ல செம்மண்ணையே கல்லுகளுக்காக கிரஹிக்கவேண்டும். 115

மணல் இல்லாமலும், கூழாங்கற்களில்லாமலும், வேரு
களில்லாமலும், எலும்புகளில்லாமலும், செல்லிகளில்லாமலும்,
ஒரேவிதமான நிறமுள்ளதும், கைக்கு மிருதுவாகவும் இருக்
கின்ற மண்ணானது- ஓடுகள் கற்களைச் செய்வதற்கு சிறந்த
மண்ணாகும்.

முதலில் மண்கட்டிகளை முழங்கால் மட்டம் ஜலத்தில் நிறப்பவேண்டும். பிறகு அதை நன்கு கலந்து கால்களினால்

திவமநாஸுலிராஸிதா உத-பெநாவலாத்ருக ||

அது:வனுவலவலாவி: உதெத்ருத^௧விமுனாயதா: ||

வலாலாய ராய-திவாநெகதீவ ராயெவலரெவரெ ||

உஷகாஸஹவ: ஸோஷா: ஸஷயா: வுநஸ்தா: ||ககக||

வனகவிதிவது-ராவலதீநெத்ருவ விவகண: ||

ஐநெ வுசுதிவய தெந ஐநாடிவததி தகவாந: ||

நிராடி-ராவா: வுயொகுவலா உஷகா உஷகஉ-ணி ||

துகைக்க வேண்டும். இவ்விதம் நாற்பது தடவை செய்ய வேண்டும். 116½

பிறகு, பாலுள்ளமரங்கள், அடப்பமரம், மாமரம், கடுக்காய்மரம், தானிமரம் இவைகளின் பட்டைச்சாறுகள், திரிபலாஜலம், இவைகளைவிட்டு, ஒருமாதம் வரையில் நன்கு மர்திக்கவேண்டும். 117½

பிறகு அந்த மண்ணைக்கொண்டு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அங்குலம் அகலமும், அதன் இருமடங்கு நீளமும், அகலத்தில் சரிபாதி, கால்பாகம் அல்லது முக்கால் பங்கு கனமுமுள்ள கற்களைச் செய்யவேண்டும். இவைகள் முறையே உத்தம மத்திமாதமக்கற்களாம்.

இவைகளை நன்கு காயவைத்து, பிறகு அந்தக் கற்கள் யாவும் ஒரே விதமாக இருக்கும்படி, அவைகளைக் காளவாயில் எறிக்கவேண்டும். 119

சமர்த்தனான சில்பியானவன், அவைகளை, ஒருமாதம், இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம், அல்லது நான்கு மாதம் ஆறப்போட்டு, பிறகு அவைகளை எடுத்து, சாவதானமாக, அவைகளை ஜலத்திற்குள் போட்டு, பின்பு அவைகளை ஜலத்திலிருந்து எடுத்து, அவைகளில் ஈரமில்லாமல் ஜலம் நன்கு சுண்டிய பிறகு, அவைகளை இஷ்டமான காரியங்களில் உபயோகிக்கவேண்டும். 120

வனவம் உஞ்செஷ்குபரிஞாவிநா முஹீசுவர

குவஞ்ஞ வஹுவிஹிதா ஹி வராஸு உஞ்செஷ் !

யஹிநிதம் ஸ்வபரவஸு வசரிஷுஜாஜெஷ் :

உவஹி விநஷுஹவநபுஹவம் விவஜெஷ் || ௧௨௧ ||

ஹுஹாயாஹ தாரஜாகாஹ ஹெஷ்

வாஹுஹாரம் ஹுஷணம் அ ஹுஜெண !

யுஹுயா யுஹு ஸ்வபாராஹுஷ் தஹு

ஹுஹுஹு நுணாஹ தெதிஹாஹாஹ ஹெஹ || ௧௨௨ ||

உதி ஹெதெ வஹுஹாஹு வஹுஹு ஹாஹுஹுஹுஹுஹு
நாஹ வண்டிசொடியாய் :

இவ்விதமாக, மரங்கள், சிலைகள், கற்கள், இவைகளை முறையுடன் எடுத்து, அவைகளினால் கல்பிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துக்கள் சிறந்தவைகளாகவும். சகல சமிருத்தியையு மளிக்கக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கும்.

வேறு வாஸ்துக்களுக்கு உபயோகித்து மிஞ்சியதும், சீரழிந்து வீணாகப் போன வீடுகளிலிருந்து கிடைத்தவை களுமான கற்கள் முதலியவைகளினால் நிர்மாணிக்கப் படுகின்ற வாஸ்துவானது, ஆபத்துக்களையளிக்குமென்று, ஆதி காலத்திய பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 121

தேவாலயங்கள், மனிதர்களின் கிருஹங்கள், இவை களில் வைக்கக்கூடிய தூண்களின் நீளம், அகலம், உருவம், அவைகளில் செய்யக்கூடிய அலங்காரங்கள், இவைகள் முறையுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை யுத்தியுடன் கல்பித்துக்கொண்டால், அது ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமாகும். 122

திரவிய பரிகிரஹமென்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய ஷொலஸொய்யாயஃ ||

உதராஜிவரதொனம் ப்ருஸ்தாராவயவம் சூலாக் |
வகெஷ்ட ஸங்கிவத் ஸவெ-ஷோம் ஹெ-ஷோனாலய
யொமதிகழ || ௧ ||

உதரம் சூனியம் வாடிஷொரம் தகிஸொடியழ |
சூவாஷொடியெயொது ஸிஸொரம் வாடிதஸெழ || ௨ ||

ஷொனொதூரம் பக்துஸகம் ருவொதூரலிசி சூயா |
சூவாடிம் வா சூலாமொநலய-ஃ வா சுண-தநிம-தெழ ||

வெஸிகம் வய-ஷோம் அ நஷொவத ஷொலாகூதிஃ |
ஸவ-தொ ஹெ வுசூவ-ஷோ ப்ருதூதூநிவொநத || ௪ ||

பதினாறுவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துக்களுக்கும் உபயோகமாக,
உத்தரம் முதல் விருதி வரையில், பிரஸ்தாராவயவங்களை,
முறையே ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். 1

உத்தரமானது, பாதத்தின் விஸ்தாரம் அவ்வளவு
உயரமுள்ளது, பாதத்தில் முக்கால் பங்கு உயரம் பாதத்
தின் விஸ்தாரமுள்ளது, நடுத்தரமான உயரம் பாத
விஸ்தாரம் உளது, என்று முன்று விதமாகும். 2

ஷண்டோத்தரம், பத்திரபந்தம், ரூபோத்தரம், என்று
முன்றுவிதமாகும். 2½

உத்தரங்களின் கர்ணநிர்கமமானது, முக்கால்பங்கு,
முன்றில் இரண்டு பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு இருக்க
வேண்டும். 3

ஓவ்வொரு உத்தரத்தின் நிவேசனமும், ஸ்வஸ்திகா
காரம், வர்தமானாகாரம், நந்தியாவர்த்ததைப் போன்ற

கி₂ ஹா₂மெகம் அது₂ஹ-₂மம் வாஜகம் நி₂ம-₂மொ₂ம₂ ||
அது₂ரமு₂ ஸ்வண-₂மம் த₂தி₂யெ-₂ம₂ உ₂வழி₂ய₂ய₂ ||

து₂நா₂மெ₂த₂ வா₂ க₂ய₂-₂ம₂ வ₂ய₂மா₂ வாஜ₂மொ₂வரி₂ ||
த₂ஹா₂ய₂-₂ம₂ வ₂ய₂ம₂ தீ₂ய₂ வ₂ய₂ம₂ வ₂ய₂ம₂ ||

வ₂நா₂மெ₂த₂ வா₂ க₂ய₂-₂ம₂ தீ₂ய₂ நி₂ம-₂ம₂ ||
உ₂ய₂ம₂ யொ₂ய₂மெ₂த₂ த₂தி₂யெ-₂ம₂ வ₂ய₂ம₂ ||

த₂ஹா₂ய₂-₂ம₂ வா₂ க₂ய₂-₂ம₂ தீ₂ய₂ கா₂ ||
க₂ய₂-₂ம₂ த₂தி₂யெ-₂ம₂ வ₂ய₂ம₂ ||

ஆகாரம், அல்லது ஸர்வதோபத்ரத்தைப் போன்ற ஆகார
முடையதாக இருக்கவேண்டும். 4

வாஜனமானது, மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது கால்
பங்கு, கர்ண நிற்கமத்தில் சென்றிருக்கவேண்டும். அதன்
உச்சியிலிருக்கும் முஷ்டிபந்தனமானது, சதுரச்சரமாகவும்,
நுணியில் இலையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 5

அந்த முஷ்டி பத்தனத்தை துலாச்சேதம் செய்து
கல்பிப்பதுமாகும்.

வாஜனத்தின் மேல்பாகத்தில், ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தில்
அரைப் பங்கு தீவ்ரமும், கால்பங்கு பட்டமும் தாமரை
மலருமிருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தில் முளை
இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலிருந்து ஸ்தம்பத்தில்
சொருக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வாஜன
மானது, மேல்பக்கம் கீழ்பக்கம் இரண்டு பக்கங்களிலும்
குடுமியுடையதாகும். 7

அதற்குமேலே ப்ரமானிகையாம். அது, ஸ்தம்பத்தின்
அகலத்திற்கு ஸமமான உயரமுள்ளதாகவும் மூன்றில் ஒரு
பாகம், அல்லது நான்கில் ஒருபாகம் நீர்முள்ளதாக

உணிகா ஸஉநிஷாநா தஉயெ-3 உணிகா ஹவெக் |

ஹஹாய-3விவாஹா ஹாய-3தீவா நீவா-3நிஷா

உவ்விஸஙஸஹாகார அதுரஹா யயா தயா |

யயெஷவிவாஹாது-ம் தது-ம்ஸஉவெஸநத ||டி||

வயுயம் ஸஹாதஉயெ-3 து மெவாநம் வா தஉயெ-3தா|

உவ்விஸஙவிஸாஹாஅா வடிகாக்கெவணாஹா ||கக||

அவிஸாவி-3தாவரீஷா து உணிகொவரிவடிகா |

இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் யானையின் மண்டை யைப்போன்ற கும்பம் மண்டி இவைகளிருக்கவேண்டும். 8

அதற்கு மேலே, ஸமமாகப் பொருத்தப்பட்ட தண்டியம் இருக்கவேண்டும். அந்தத் தண்டியமானது ஸ்தம்பத்தில் அரைப்பங்கு? விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப் பங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நிஷ்கிரமமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலுள்ள முஷ்டிபந்தனத்தைச் சொறுகக்கூடிய தான சதுர்ச்ரமுடையதாக (சதுர்ச்ரமான துவாரமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். 9

அல்லது தண்டியமானது விறும்பும் அளவு அகலம் உயரமுள்ளதாகவும், அதே உயரமுள்ள வேசனமுடையதாகவும் இருப்பதாகும். 10

அந்த தண்டியத்திற்கு மேலே வலயம் இருக்க வேண்டும். அல்லது கோபானம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே முஷ்டிபந்தனத்தின் விஸ்தாரமும் உயரமுள்ள பட்டிகையும் க்ஷேபணம்புஜமும் இருக்கவேண்டும்.

தண்டிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது

தவழீரம் அவினா து தந்நாநம் மொவாநம்

அவாயெயெயுய: ||௧௨||

உத்திராணாவமும்ஸம் வா யயாயுகி யயாராஅ |

வாஜநொயெ-ஃ துநொயெ-ஃ வா மொவாநம் யொஜயெகி

ஸுய: ||௧௩||

துநாநாநஸம் மொவாநாநாநம் ஸுநியீயதெ |

மொவாநதந்நிகொயெ-ஃ அகி வாஜநாணாவமும்ஸதடி ||

உநாய-ஃஸிவமும் ஸுநாய-ஃ தீவம் மொவாநதந்நிகித: |

கம்ஸம் ஸஸாநாநம் சுய-ஃகி வயயுகி-ஃநாந ||௧௪||

அதிலிருந்து செதுக்கி வைக்கப்பட்டு மிஞ்சியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதில் அதே அளவு சோதித்து கோபானத்தை வைக்க வேண்டும். 12

அந்த தண்டியமானது உத்திரத்தினுள் பிடியுள்ளதாக வாவது (சொருக்கப்பட்டாவது) அல்லது விருப்பம்போல் கல்பிக்கப்பட்டாவது இருப்பதாகும்.

கோபானத்தை (குறுக்கு வட்டத்தை) வாஜனத்தின் உச்சியிலாவது, துலாத்தின் உச்சியிலாவது (பொருத்தி) வைக்கவேண்டும். 13

கோபானத்தின் மத்தியபாகமானது (இடைவெளியானது) * துலாத்தின் இடைவெளிக்கு ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 13½

கோபான தண்டத்திற்குமேலே வாஜனத்தமாக அவலம்பனம் (காங்கல்) இருந்தால், அது கோபானத்திற்கு

* துலாம் என்பது குறுக்கு வட்டத்தைச் சொறுகி வைப்பதற்காக உத்தரத்தின் மத்தியில் வைக்கப்படும் இரண்டு குத்துக்கால்களை குறிப்பதாம்.

உணிகாவாஜநாணும காயவாடி யயாஸகடி !

வாடிவிடுந் தாரைய-போய-நிஷ-குரணம் மொழி வபிகழ் :கக||

வாழாநாட்டினர் மாழிற் றென்கெ: வாழாநாட்டுகெ: |

சுஷாங்கபஹும் மஹமுகாஅரஹிஸ்திபு-த: ||௧௭||

மொவாஹிதீயாவரிஷாத் மூடியெய்யோஹொஷ்கெ : ।

கவொதவாடுகொசுஸெயநிஷ்டுராணம் விதிபுணகழ ||

வனகமூலம் மீதமூலம் வா கழிஞ்சு உமதி உழிநெ ।

மேலே, தண்டத்தின் அரைப்பங்கு விஸ்தாரமும், அதில் அரைப்பங்கு தீவ்ரமும் (ஒதுக்கம்) உள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதில் வலயத்தின் (வளை) யின் துவாரத்தில், ஸமமாக இருக்கும்படி, கம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். தண்டிகையின் வாஜனத்திற்குள்ளிருக்கின்ற காயபாதமானது, அதற்குரிய அம்சத்திலிருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் விஸ்தாரமானது கால்பங்கு நிஷ்கிரந்தமாகவும், (கால்பங்கு வெளியில் நீண்டிருப்பதாகவும் அதன் அக்ரபாகத்தில் பட்டிகையுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

பாதங்களின் மத்திய பாகமானது பலகைகள் அல்லது ஸாரமுள்ள மரங்களினாலே மூடப்படவேண்டும்.

மேலே முடப்படும் பலகையானது எட்டு அங்குலம்
விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 17

கோபானஸிக்கு மேலே (விட்டத்திற்கு மேலே)
லோஹங்களினாலே செய்யப்பட்ட ஓடுகளினாலே மூட
வேண்டும். 174

கபோதபாஸ்கையின் (உத்தரத்திற்கு மேலேயுள்ள
விட்டத்தின்) நிஷ்கிராந்தமானது (உயரமானது)

யயாபெரஹம் யயாஅதித்ரம் கவெவாதெ கண-ஃவாநிகா ||கக||

தயா உய்யவ்விதா வாவி ஸௌயெ பெரஹெ ஸௌஹிதா I

வியெபா வாஜநஸௌயெ-ஃ ஹுதஹம்வாஅிகாவநி: ||

ஃனோஅாவா த்ர வஃஷோஅா வாஜநம் வு-வ-ஃவக் ஹவெக் I

கவெவாதாஹம்பநம் தக்ஸௌயக் ஃனோய-ஃ வாய ஃனாக் ||

ஸய்ய-ஃஅதித்ர ஃனோஹம் கவெவாதாஅவிநித-ஃதத்ர I

வஸஹகம் வா நிஃர வா வியெபா வாஜநாவநி ||உஉ||

தண்டம், மூன்று தண்டம், ஒரு முழம், அல்லது இரண்டு முழமிருக்கவேண்டும். இது சிறிய பெரிய வீடுகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

கபோத கர்ணபாலிகையானது சோபாகரமாகவும், ஆச்சரியகரமாகவும் இருக்கவேண்டும். 19

சிலாமயமான ஸௌதத்தில் (மாளிகையில்) கல்பிக்கப் படும் கபோதபாலிகையானது, மத்தியத்திலிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

அதன் வாஜனத்திற்கு மேலே பூதங்கள், ஹம்ஸம் முதலியவைகளை வரிசையாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்த வாஜனமானது ஒரு தண்டம், அல்லது முக்கால் தண்டம் உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். அது முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். 20

அது கபோதத்திற்கு ஆலம்பனமாக இருக்க வேண்டும். 20½

அந்த கபோதத்தின் உச்சவிநிற்கதமானது (கபோதம் நீண்டிருக்கும் உயரமானது) அரைதண்டம், ஒரு தண்டம், இவ்விதமாக ஒண்ணரை தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும். 21½

அவ்வொலு தகிலுயு ஸுலாக் கவொதொலு து
வலுவலுவு |

வனவ ஸுலாக் டிபுகுலு தக ஸிறுயெலுகோதுகெ |

யயா வு யொம ஸெலுயு து தயா யொஜு
விடகூலென |

கவொதொலு து லாம வா வாடி வா கூடு
நிஷ்குதி: || உ ||

கவொதெ நாலிகா கூடுதெ நீவொயுலு
கணிசு |

ஸவாடிணாவாயுலு து திணு விஷுதா லுதி |

வாஜனத்திற்கு மேலே வ ஸ ந த க ம் அல்லது
நித்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 22

அது வாஜனத்திற்கு மேலே வாஜனத்தின் உயரத்தில்
முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகக் கல்பிக்கப்படவேண்டும்.
கபோதத்தின் உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டதைப்
போலவே இருக்கவேண்டும்.

இவ் விதமாக அதை சிலையினாலே மட்டிலுமாவது இஷ்ட
கைகளினாலே மட்டிலுமாவது உறுதியாக இருக்கும்படி
கல்பிக்கவேண்டும். 23

ஸமர்தனாக இருப்பவன், எவ்விதமாகக் கல்பித்தால்
அது உறுதியுடனிருக்குமோ அவ்விதமாகக் கல்பிக்க
வேண்டும்

அதன் கூடத்திர நிரகதியானது (வால்வீச்சானது)
கபோதோச்சத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், நான்கில் ஒரு
பாகமிருக்கவேண்டும். 24

கபோதத்தின் நாளிகா கூடத்திரத்தில் (கபோதத்தின்
இறுதியில் நீண்டிருக்குமிடத்தில்) நீப்ரத்தின் உச்சியில்

லிஹ்மொத்ரூபரிவாயிம். வடிகாணவூ வடிகா |
வியெயா ஸ்விகா கதூதா நாவிகொயெ-த நாவிகா ||

கூகூலாநம் யயோலாநம் யயோபொஹ்நலேவ வா |
புதிவாஜநகலெலாஸெ-த நலேதெ நாவிகொயெ ||

சூயிம், மம் வாடிவாடிஷாஜம் வாடிசு வாடிநிமி-ததூ |
தலூடினரிதம் கொயெ-த நிஷ்கூராணா வெஸநகூய ||

சிவடாமம் ஹி வாடிஷாஜம் வாடி வாடினாரெ ஸூதூ |

இருக்கும் கர்ணிகையானது ஒண்ணேகால் தண்டம்,
ஒண்ணரை தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் விஸ்தார
முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 25

பட்டிகையின் இறுதியிலுள்ள பட்டிகையானது,
எரிமஹத்தின் காதுகள், சிகை, (தலையிர்) இவைகளைப்
போலிருக்கவேண்டும்.

அதன் நாஸிகையின்மேலே, ஸ்வஸ்திகாரமான
நாஸிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 26

அதன் குகூடியின் (மத்திய பாகத்தின்) அளவானது,
அதன் அளவுக்கேற்றபடி. அழகாக இருக்கவேண்டும். 26½

பிரதிவாஜனத்திற்குமேலே நாஸிகை உயர்ந்தி நப்பது
விரும்பத்தக்கதல்ல. அதன் ஆஸிங்கனமானது பாதத்தில்
கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதன்
விநிர்கதமானது கால் பங்கில் கால்பங்கு இருக்கவேண்டும்.
(விநிர்கதம்—வெளியத்தில் ஒதுக்கம்) அதன் உச்சியில்
நிஷ்கிரந்தாவேசன கிருயையானது, அதற்கு உள்ளடங்கிய
தாக இருக்கவேண்டும். (நிஷ்கிரந்தாவேசன கிரியை—
(வெளியில் நீண்டிருக்கும் கூறில் பொறுத்தமாகச் சொறுகி
வைப்பது) 28

உணம் திவாஅஉய-ஃ வா ப்(வ்)தஃகஸெயம்
தஃகஸெய-ஃத: ||உக||

வெளாதுதி வாஅநிஷ்டாணா ப்(தி)ரயெ-ஃந வா தயா |
உண: ஸ வாஅஸூரயெ-ஃ வா ப்(தி)வகூம் விநிம-ஃ: ||ந௮||

தாவதஃகஸெய-ஃமதிஹஸூ: ப்(மு)கஸிபிநா ஸ்(தி)தா |
ஸஸூரயெ-ஃ வா ஸஸிஹா வா ஸ்(தி)தா வா ஸஸூ: வ்(தி)தெ:
கூதி: ||நக||

தஃகஸெய-ஃஅதஃகஸெய-ஃம வாஅநம் நிம-ஃகஸெய-ஃ |

பாதத்தில், பாதாந்தரத்திலிருக்கின்ற த்ரிபட்டமானது,
பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மேலேயுள்ள பிரத் (விருத்) யுத்தேஸதமானது
(விருதி-வட்டம், உத்தேஸதம்-உயரம்) ஒரு தண்டம்,
முக்கால் தண்டம், அல்லது அரை தண்டமிருக்கவேண்டும்.

பிரதியானது அதன் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு
அல்லது அரைப்பங்கு நிஷ்கிராந்தத்தையுடையதாக இருக்க
வேண்டும்.

அவ்விதமே தண்டமானது ஒவ்வொரு முகத்திலும்,
கால் பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு, விநிர்கமமுடையதாக
இருக்கவேண்டும். (வெளியில் நீண்டிருக்கவேண்டும்.) 30

அதன் ஊர்துவகதியானது அதே அளவு இருக்க
வேண்டும். (விருதி உயரச்சென்றிருப்பது தண்ட
விநிர்கமத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.) 30½

விருதியின் செய்கையானது (அலங்காரமானது)
வியாளத்துடன் கூடியதாவோ, ஸிம்ஹத்துடன் கூடிய
தாகவோ, நேராகவோ இருக்கவேண்டும். 31

வாஜனத்தின் நிர்கமத்தின் உயரமானது அதன்

ஸகரம் சித்ருவணம் நாமவகூதி சிபுலா || ௩௨ ||

நாமவகூம் நாமவணம் ஸவஸூகூதி சிர: சிபுலா ।

தெதினாநாம் சிபுலாநாம் ஸவஸூ ஸகரம் பூதி: || ௩௩ ||

ஸதூரணம் து வணம் உகரம் சித்ருவணகூ ।

நூவாணம் வணிகாம் பபூஉஈதூநாபய-உமூ கூ || ௩௪ ||

ஹஸூரூவம் ஹவஸூணம் பூதூமம் சித்ருவணிகூ ।

க(உ)கரம் ககூஉம் ஸவஸூதூவெஸூஹூதூ || ௩௫ ||

உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அது, மகரத்துடன் கூடியது, சித்திரகண்டம், நாக வக்திரம் என்று மூன்றுவிதமாகும். 32

நாகவக்திரம் என்பது, ஸர்பத்தின் படத்தைப்போன்றதாகும். ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற சிரஸ்கிரியையையுடையதாகும்.

தேவர்களுக்கும், பிராஹ்மணர்களுக்கும், விருதியானது, மகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 33

கூத்திரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், கண்டாக்ரமானது, சதுரச்சுரமாகவும், மகர வடிவமாகவும், அல்லது சித்திரகண்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கூத்திரர்களுக்கு அந்த சந்திர வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 34

பிரதி (விருதி) யின் அக்ரமானது, யானை வடிவமாகவும், அதன் மண்டையின் வடிவமாகவும், சித்திரத்தைப் போலவும் இருக்கவேண்டும்.

ககர (மகர) பந்தம், கர்கடபந்தம், இதுபோன்ற மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 35

வாஜமொழை வறீகொழை துறாம் ஸஜை
நிவெபயை |

உணொழி வா கிவாஜொழையதாரஸைநிதழ ||௩௬||

கிஅதுஷ்ணுதழை ஶீவ-ஃ தக ஸாம நானிகழ |
ஸவஜாறாமு ஸம்ஷதாமு வாபு-ஃமஸ் தரம்வக ||

வறீகம் ஸஜை வறீகொழை கத-வஜா வண-வடிகா |
உணொய-ஃய-ஃவிஸாறொழி நிரீ-ஃ ஸஜைத-ஃ ||

வறீகெழ த-ஃயை து உணொக-ஸைய துறா
ஶிரா |

கிவாஜிஷ்ணுதா நஜா வ-வெஸாநுமதா ஸுமா ||

வாஜனத்திற்கு மேலேயும், வலீகத்திற்கு மேலேயும்,
துலாத்தை, நன்றாகப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். 35

அது, தண்டத்தின் உயரம், அல்லது தண்டத்தில்
முக்கால் பங்கு உயரமும், அதில் சரிபாதி விஸ்தாரமும்,
முன்று, நான்கு, அல்லது ஐந்து தண்டம் நீளமும், நுணியில்
நாளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36

வலீகமானது, பார்சுவாங்கத்திலிருக்கின்ற தரங்கத்
தைப்போல், வியாளாக்கிரம், அல்லது ஸம்பீருதாக்கிரமாக
இருக்கவேண்டும். 37

வலீகத்திற்கு மேலே வர்ணபட்டிகையை கல்பிக்க
வேண்டும். அது தண்டத்தில் பாதி, பாதியில் பாதி
விசாலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன்
நடுவில் துவாரமிருக்கக்கூடாது. (வலீகம்-எரவானம்.) 38

அதற்கு மேலே பலகைகளினாலே தண்டத்தின் உயர
முள்ள துலாத்தை ஸ்திரமாக கல்பிக்கவேண்டும். அது
தண்ட விஸ்தாரத்தில் முக்கால் பங்கு விஸ்தாரத்துடன்

தூர விஸாரதாரொலா ஜயனீ ஸ்ரீகீதூவொவரி |
சுய-சீஷ்ணை தகெதூலா ஜயனீயூயெ-சீதநூம-சீக் ||

ததூயெ-சீ மெகாவாடிவாடிஷ்லாமதீவகா: |
உஷகா அண்ண-லெவ்வாத பூதநக-லெவ்வாத ||

கரானூஉதி-மூலாவகூவி-கணக-லெவாநு |
உதூர வாஜம-லெவ தகிவாபூ-சீதநூ,மத-லெவகி ||சஉ||

தூர வாராநூயாதா ஹி ஜயனீ திய-சீமாமதா |

வைக்கப்பட்டு பிரவேசானுகதமாக(பொருத்தமாக) அழகாக இருக்கவேண்டும். 39

துலாத்திற்கு மேலே துலாத்தின் விஸ்தாரத்தின் அகலமும் உயரமுள்ளதாக ஜயந்தியை கல்பிக்கவேண்டும்.

ஜயந்திக்குமேலே அரை தண்டம் உயரமுள்ளதாக அனுமார்கம் (இடைவெளி) இருக்கவேண்டும். 40

அதற்கு மேலேயுள்ள பலகைகள் ஜயந்தியின் விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைக்கால் பங்கு, ஆறில் ஒரு தீவிரமுள்ளதாக (நீபிரமுள்ளதாக நீபிரம்-மத்தியமானம்) இருக்கவேண்டும். 40½

கற்பொடிகளின் ஸங்காதமான பிரஸ்தரஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, கராளமுத்தி (கருப்புப்பயறு) காராமணி இவைகளின் கல்கத்தினாலே பசையுள்ள காரியமுடையதாக (பூசப்பட்டு) இருக்கவேண்டும். 41½

உத்தரமும் வாஜனமும் அதன் பக்கத்தை ஒட்டி இருக்க வேண்டும்.

துலா துவாரத்தை அனுஸரித்துச் செல்லுகின்ற ஜயந்தியானது. குறுக்கே வந்திருக்கவேண்டும். 42½

சுதந்திரம்-இம் தடிஞ்செய்தி து அரவணாநுமதம் ஸுஹி ||

அராதிய-3_{மீ}தா வாயு தூயூ ஷெவநுபெய்யொ: ।

சிடிஊம் வா லிடிஊம் வா ஸ்ரீஅயீகதுயானாழ ||சச||

விடினும் ஸாய-கெய்யுய-கெ ஜயனாஞ்ஞாவிஷ்டெ !

சுனாஹாநாமமும் நிபந்திம் ஸ்ரீக தத்யுதே: ||௪௫||

சுய சித் தவிர்த்து, மா வியெயா வு ஸ்ராகியா !

கூழி ரணாஂ து துறாழீநி யயா ளெய்ய-ஃ தயா

அறெஃ ||சக||

தேவாலயம் அரசு கிருஹங்களில் துலையானது
ஜயந்திக்கு மேலே மார்கத்தை, தயாறுளரித்து துவாரத்தை
யொட்டியிருப்பது சுபகரமாகும். 43

அல்லது துவாரத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்றதாக இருப்பதுமாகும். 43]

வலீகம் துலாம், இவைகளின் இடைவெளியானது
மூன்று தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் இருக்க
வேண்டும். 44

ஜயந்தியின் மத்திய விஸ்தாரமானது இரண்ட்தண்டம், இரண்டரை தண்டம் அல்லது ஒண்ணரை தண்டம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 44½

ஜயந்திக்கு மேலேயுள்ள அனுமார் கமானது, சித்திர
மில்லாமலிருக்கவேண்டும். 45

கருங்கற்களின் கிரியையானது, சித்திரங்களினாலே
விசித்திரமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

கூடித்திர கிரஹங்களில், துலாதிகளை, எவ்விதமாக வைத்தால் உறுதியாக இருக்குமோ, அவ்விதமே செய்ய வேண்டும்.

46

விரூபம் வா விரூபம் வா வஸவ-ஹம் ப்ரியோஜயேக் !
 துனா உ வெஜாவரிஷாத் மனுகாஜாதநம் து வா ||
 உஷகாலிவி-ஹ்யாதஜா சொஷம் வசிவ-ஹாஅரெக் ||

வஜ்ரகூஷஹாமனிகனம் ஹி லஸூரிசிகாஜாக்
 உஷாநதம் உதலயோ(யோ)தவிவாய-ஹம் வா !
 யாவக் ஸனம் விவருவஸுநாதாம் வஸெதி
 தாவலியபய-நா வியிநா வியிவெஜா : ||சஅ||

லயவரதயிஹும் லாஷபதிஷம் அ அஹ-
 கதவிமநம்,மனம் அ வெத் மனம் நாவிகெரடி !
 கு உவஸஹம்ஹாவெ.ம: ஸயி-ஹம் ஹஸவதின-ஹம்
 ஸதஹ கதஹை வெவ,மனம் ஸக-ஹாஷம் ||சக||

சகல அங்கங்களையும், ஒரே விதமாகவோ மாறுபாடு
 உடையதாகவோ உபயோகிப்பதாகும். 46½

துலா திரவியத்திற்குமேலே, பலகைகளால் மறைப்ப
 தாகும். அல்லது செங்கற்களினாலே மறைப்பதுமாகும்.
 மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே செய்ய
 வேண்டும். 47

மஞ்சத்தின் உயரமானது, மஸூரிகையின் உயரத்தில்,
 பத்தில் ஒருபங்கு, அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு குறைவாக
 இருக்கவேண்டுமென்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
 அல்லது தலிபத்தில் அரைபாகம் இருப்பதுமாகும். முறை
 யறிந்தவர்கள், மஸூரிகையானது, பலமாகவும், விஸ்தார
 மாகவும், அழகாகவும் இருக்குமோ அவ்விதமாக முறை
 யுடன் கல்பிக்கவேண்டும். (தலிபம்-தூண்) 48

தேன் 1, நெய் 2, தயிர் 3, பால் 4, மாஷபூஷம் 5,
 (உளுத்தங்கஞ்சி) சர்மம் 6, மரப்பட்டை அல்லது தோல் 7,
 வாழைப்பழம் 8, வெல்லம் 9, தேங்காய் 10 இவைகளை

ஹஸ்தஸம்ஹதுமூரிகாநு நரமதஹெ யுஜ்ஜாடியுமம்
யயா

யுமாயுமகஸம்வ்யயா ஸுரமதஹெ யுஜ்ஜீத
ஹஸ்தரிகாநு ।

உயெய் அரரநிநிதம் ஸுரஹீஷெவக்ஷிதீராயெ
ஸௌஷாணாஸுபவயுஷெவ விஹிதம் தகஸம்வடாஸாஸுடி ||

வுதெருவரி வெழி:ஸூசு ஸாய-உகிசு ஜ்ஹி-
னொடியடி ।

அஷடீ அக்வாரி கவாநி வாடிவாடிவநாநி 2 ||ருக||

தொடர்ச்சியான பாகங்களினாலே முன்றயே விருத்திசெய்து
கிடைத்த குர்ணமானது நூறு பங்குகளுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். இதற்கு இருமடங்கு சர்கரையைச் சேர்க்க
வேண்டும். *

மனிதர்களின் கிரஹங்களில் ஹஸ்தம், ஸ்தம்பம்,
துலாம் முதலியவைகளை ஒத்தைப்படையாகக் கல்பிக்க
வேண்டும். தேவாலயங்களில் ஹஸ்தாதிகளை ஒத்தைப்
படையாகவும் இரட்டைப்படையாகவும் கல்பிப்பதாம்.
தேவாலயங்கள், பிராம்ஹண கிரஹங்கள், ராஜகிரஹங்
களில் மத்தியில் துவாரமிருப்பது நிந்திக்கப்படவில்லை.
மற்றவர்களுக்கு துவாரமானது உபமத்தியமாகவே இருக்க
வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே ஸகல
ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 50

பிரதிக்குமேலே வேதி இருக்கவேண்டும். அந்த வேதி
யானது, பாதத்தைப்போல், இரண்டு அல்லது மூன்று
பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வேதிகைகளில், இரண்டு, ஆறு அல்லது நான்கு

* இது மஸூரிகை முகப்பு அவைகளில் கல்பிக்கப்படும்
சித்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கல்பிப்பதற்காகக் கூறப்
பட்டதாம்.

வழ்செவவருவ துாழி விதாஂமா வெழிகா உதா: I

கவாபலாசு வுயொஜா ஹி கஂஹாஹுதெவ
யுதித: ||௫௨||

ஹயு-ராய: கவவசு வழவழிகம் அரமுஸநாதழ I

வெழிகொவரி யொஜாநி ஜாருகாநி விஅகஷனெ: ||௫௩||

தத்கூஹிதூஂயுரீயதூ து அதுஉ-ஹோஹிவ்ரதழ I

விஹோழிநிஜவாஹவிமுணா துஂமரீநிதழ || ௫௪ ||

லாப-ஹேவ்ரூதகம் வொஹி தத்கூ லயதாஂயுராயுக்ஷI

கம்பங்களிருக்கவேண்டும். பாதத்தின் அளவில், நான்கில் ஒரு பங்கு கனமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். 51

வேதிகைகள், பத்மம், சைவலம், (பாசிக்கொத்து) இலை முதலிய சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 51½

கம்பத்திற்குக் கீழே ஸ்தம்பங்களை பிரயோகிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, யுக்தியுடன், ஊர்துவ கம்பர்; அதக் கம்பத்தைப் போல, பட்டிகம், அக்கிர பந்தனம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 52½

ஸமர்தனாக இருப்பவன், வேதிகைக்குமேலே, ஜாலகங்களை (ஜன்னல்களை) வைக்கவேண்டும். 53

ஜன்னல்களை சுவற்றிலுள்ள தூணின் மத்தியத்தை விலக்கிவிட்டு, கல்பிக்கவேண்டும். அது, நான்கு தண்டம் வரையில் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும்.

அந்த ஜன்னல்கள் இரண்டு தண்டம் முதல் விஸ்தார முடையதாகவும், அதைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54

யுமாயுமான்விரிவி: கன்வெ: யுதும் துன்மெ அ
வெவவெ ||ரு||

மவாகும் கூனாராகும் அ நடிவாத-கூரகூயடி |
வாஷவணம் வகண-கூ அ யொஜிதவழி யமொவிதடி ||ருக||

ஶீவ-கூபுரம் கண-கூவிதும் தடிவாகூவிதி ஶூரதடி |
யுமாயுமான் கண-கூவிதும் கூனாராகூவிதி ஶூரதடி ||ருள||

வஹஸூதரயவிதும் வடிசுவிணவராகு கூரதடி |
நடிவாத-கூரகூவிதும் நடிவாத-கூவிதி ஶூரதடி ||ருஅ||

அவைகளின் உயரமானது, ஒண்ணாரை, அல்லது ஒண்ணேகால் பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும். இந்த அளவில், மத்தியிலுள்ள பாதத்தின் துவாரத்தை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இரட்டைப்படை அல்லது ஒத்தைப்படையான கால்கள், கம்பங்கள், இவைகள் அதன் உயரம், அகலங்களில் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 55

ஜாலகங்கள், கவாகும், குஞ்சராகூர், ந்தியாவர்தம், ருஜூக்கிரியம், புஷ்ப கண்டம், ஸகர்ணம் என்று பலவிதமாகும். இவைகளை உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 56

கர்ணக துவாரமானது தீர்காச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு கவாகும் என்று பெயர்.

கர்ணக துவாரமானது யுக்மாச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு குஞ்சராகூர் என்று பெயர். 57

பஞ்ச ஸூத்திரமயமான சித்திரமானது பிரதக்ஷிண வசமாக கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அது நந்தியா வர்தத்தின் உருவத்தைப்போலிருப்பதால், அதற்கு ந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 58

ஸ்ஹ்நிய-ஹ்நுதம் க்வஜ்ஜுஸாஸி தஜ்ஜுஸி-யஜ் |
வாஜ்ஜுஸம் ஸகண-ஹ்நுதம் தஜ்ஜுஸத-ஹ்நுதம் தஜ்ஜுஸத-ஹ்நுதம் ||

ஸ்ஹ்நிய-ஹ்நுதம் க்வஜ்ஜுஸாஸி தஜ்ஜுஸி-யஜ் |
க்வாட்யு-மஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் ||௧௫||

வாஜ்ஜுஸ-ஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் ||
மஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் ||௧௬||

ஸ்ஹ்நிய-ஹ்நுதம் க்வஜ்ஜுஸாஸி தஜ்ஜுஸி-யஜ் |
ஸ்ஹ்நிய-ஹ்நுதம் க்வஜ்ஜுஸாஸி தஜ்ஜுஸி-யஜ் ||

ஜாஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் ||
ஜாஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் க்வாட்யு-மஹ்நுதம் || ௧௭ ||

ஸ்தம்பத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்ற கம்பமானது,
ருஜுவாக இருப்பதனாலே, அதற்கு ருஜுகிரியம், என்று
பெயர்.

புஷ்பகண்டம், ஸகர்ணம், இவைகள் நந்தியாவர்தம்
என்றே கூறப்படுகின்றன. 59

பித்திமத்தியிலிருந்து வெளியில், அதற்கு, கதவுடன்
கூடிய ஸ்தம்பத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்.

கவாடமானது, இரண்டு அல்லது ஒன்று, சாத்தக்
கூடியதாகவும், திறக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வாதாயன ஸ்திதியானது, பாதவர்கத்தில் அல்லது
கீவாவர்கத்திலிருக்கவேண்டும்.

வாதாயனமானது, குளிகாஜாலகம், தாமவியாஸா
கிருதி லக்ஷணம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம், ஸர்வதோபத்ர
ஸன்னிபம், என்று பெயருடையதாகும். இவைகளை, மரம்,
கருங்கல், செங்கல், இவைகளினாலே யுக்தியுடன் யோஜனம்
செய்யவேண்டும். 63

மாரூகம் மருகொவெதம் நிதிபெய்யெவியுமையுதழ் !
 நிதிபுநுநெய்யு-பாய: வடிவெவியுபுபுபுபு || ௧௪ ||

பாடிவாடிவிஷாம்பசுஹயா மனுகா ஹவெகி ।
 பரிஸிகா கும்பிவகியா ஸவ-ஆத், மனுகாடியடி ॥ கூடு ॥

னாததூ மனகா கூழும் யதூ யத்ரு யயொலிழத !
 ததெவ தத்ரு யொஜிம் ஸஜாக் வஜூவிஜாவி அகந்நென : ||

வளம் பெறாத ஸ்ரீராம வெழிகாம்பம்
யுகத்திதகென: ஐயகம் அகிரகாப்தி.

ஜாலகம், பாலகம், ஐஷ்டம்குட்யம், என்று மூன்று விதமாகும்.

ஜாலங்களுடன் கூடியது ஜாலகம், எனப்படும்.

கற்களாலமைக்கப்பட்டது, ஐஷ்டகருடயம், எனப்
படும்.

பலகையுடன் கூடியது பாலகம் எனப்படும். இது ஒவ்வொன்றும் பித்திமத்தியில் பாதமுடையதாகும். பித்தி பந்தனமானது கீழும் மேலும் பத்மத்துடன் கல்பிக்கப் பட்ட பட்டிகையையுடையதாம்.

பலகையானது பாதத்தில் கால்பங்கு ஆறில் ஒருபங்கு, கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பலகாமயமாக இருப்பது சிபிகாகுட்யத்தைப்போல் எங்கும் பலகையினாலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு பலகாகுட்யம் என்று பெயர்.

ஸமர்தனாக இருப்பவன், இவைகளில், எது எங்கு உசிதமாகத்தோன்றுகிறதோ அதை அங்கு கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

66

தெவ மெழி வெழிகா ஜாநகாய-30

த வுதழ்மம் ஸவ-3த: மெழநீயடி || ௧௭ ||

உதி உயதெ வஸுஸாஸெ வ ஸுரகரணம் நாம

ஷொபஸ்யாயாய: ||

இவ்விதமாக வேதிகாங்கமான பிரஸ்தரம் கூறப் பட்டுள்ளது. அதை அறிந்தவர்கள், ஜாலகத்தையும், முன்றுவிதமான குட்யத்தையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

ஜாலகத்திற்காக வேதிகையை சேதிக்கக்கூடாது. எங்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் சேதிக்கவும் கூடாது.

பிரஸ்தரகரணம் என்னும் பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வசவ்விசொய்யாய: ||

வாழ்மலிந்தாயிதருவதாணா மலரிருவதெ
வனகலிநு வகூநிநு வெவாஸகூறுநிநு நிவநுநாசு ||

മുംബൈയിൽ ഉപജാപനാലയം തുറന്നു.
 അവിടെ പ്രസിഡൻ്റ് എ.ജി.എസ്.

உறுமீயும் தயா ஸ் ஹாராஜம் வெ வெணுமவங்கிழ !
வடுக(ம)வவங்கி செவலம்யிடி-ஐனிகா ஷஹியா ஷூதா ||

வதாதி-கேசுதா ஸஹி:ஸ்யை நிரீக்ஷத் ஸ்வ வதிம-பாவமு |
உருத்திரனா உருத்திரண ஜீவ-போ ஜீவ-போஹமாம் வாக்ஸயைக்
சூலாக் ||சி||

பதினேழாவது அத்தியாயம்

பக்கத்தில் வைப்பது, நிறுத்தி வைப்பது, படுக்கையாக வைப்பது, என்ற முறைகளில் திரவியங்களின் ஸந்தியைக் கூறுகிறேன்.

ஒரு பதார்த்தத்தில் பல பதார்த்தங்களை இணைத்து வைப்பதனாலே, துர்லபமான நுனி மரங்களில் பலத்தை விருத்தி செய்வதனாலே, ஸந்திகார்யமானது, சிலாகிக்கத் தக்கதாக இருக்கும். இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் ஸந்திகார்யமானது ஒரே ஜாதியான உத்தம விருஷங்களினாலே செய்யப்படவேண்டும்.

இந்தி ஸந்தியானது, மல்லலீலம் 1, பிாம்ஹராஜம் 2, வேணுபர்வகம் 3, பூகபர்வம் 4, தேவஸந்தி 5, தண்டிகை 6 என ஆறுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

ஸ்தபதியானவன், வீட்டிற்கு வெளியில் நான்கு பக்கங்
களிலும் நின்று, வீட்டைப்பார்த்து தெற்கு வடக்குகளில்,

உய்யை அ உக்ஷிணெ நெவ யஸ்ஸம்யி சுத-ஹீஹதெ |
உய்யைஉநிஹீ-ஹீ யுஸ்ஸாயக் ஹீ-ஹீய்யம் அ வடுவ-ஹீவக் ||

வாஹெவாஹெ ஹீ-ஹீய்யம் உய்யை(ய்ய)ஹீ-ஹீய்யாவி வா |
உய்யை-ஹீய்யம் விநா வாஹெவாஹெ ஹீ-ஹீய்யம் ஹீ-ஹீய்யம் ||

ஹீ-ஹீய்யம் ஹீ-ஹீய்யம்: சுய-ஹீய்யம் தஹீ-ஹீய்யம்
ஹீ-ஹீய்யம்: |
ஹீ-ஹீய்யம்-ஹீ-ஹீய்யம் ஹீ-ஹீய்யம் ஹீ-ஹீய்யம் அ-ஹீ-ஹீய்யம் ||

ஹீ-ஹீய்யம் ஹீ-ஹீய்யம் வடுவ-ஹீய்யம் வடுவ-ஹீய்யம் |
ஹீ-ஹீய்யம் ஹீ-ஹீய்யம் ஹீ-ஹீய்யம் ஹீ-ஹீய்யம் ஹீ-ஹீய்யம் ||

கிரமமாக நீளமானதுடனும், குட்டையானதுடனும் இணைக்க வேண்டும். 4

மத்தியிலும் தக்ஷிணபாகத்திலும் இணைக்க விரும்புகின்றவன், மத்தியில் அதிதீர்கமாகவும், நடுத்தர தீர்கமாகவும், முன்போல் இணைக்கவேண்டும். 5

வாமபாகம் வலது பாகங்களில் ஸமமான திரவியம், அல்லது மத்திதீர்கத்தினாலே இணைக்கவேண்டும்.

வாம-தக்ஷ பாகங்களில் மத்திய திரவியமில்லாமல் ஸமமான திரவியத்தினாலே இணைப்பதுமாகும். 6

இவ்விதமாக ஸந்தியை வெளிப்பக்கத்தில் செய்ய வேண்டும். அவ்விதமே உள்கையில் செய்வதுமாகும் என்று கருதுகிறார்கள். 6½

ஸ்தபதியானவன், ஹிருதயஸ்தானத்தில் நின்று நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து, தீர்க திரவியம், அல்ப திரவியம்; ஸமதிரவியங்களை, முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 7½

திரவிய ஸந்தியை, ஆதாரம், ஆதேயம், என்ற நீதியுடன் ஹீ-ஹீய்யம் கொள்ளவேண்டும். 8

உருவெ உருவம் ந யுஜீயாஉருவெ அரம் தருவெ அ |
உருவா ம டு வுயொருவெ வாய்க்கெ வுயொருவெ ||௯||

உருவம் ஹி யுயிதம் அரயுஜா ம உருவெ-து மொடியெய் |
அருவெ வுயொருவெய் வுயொருவெய் வுயொருவெய் ||௧௦||

அருவெ வுயொருவெய் வுயொருவெய் வுயொருவெய் |
அருவெ-து வுயொருவெய்-து வுயொருவெய்-து வுயொருவெய் ||௧௧||

வெணுவெய்-து வுயொருவெய்-து வுயொருவெய்-து வுயொருவெய்-து
மருவெய் |

வெணுவெய்-து வுயொருவெய்-து வுயொருவெய்-து வுயொருவெய்-து ||

மூலத்துடன் மூலத்தையும் அகிரத்துடன் அக்கிரத்தையும் (மூலம்—அடிப்பக்கம், அக்ரம்—நுணி) இணைக்கலாகாது. மூலத்துடன், அக்கிரத்தையும், அக்கிரத்துடன் மூலத்தையும் சேர்த்து இணைப்பதனால், ஸந்திகாரியமானது ஸுகத்தையளிப்பதாகும். 9

மூலத்தை கீழ் பக்கத்தில் சயிதமாகவும், அக்ரத்தை மேலேயும் இணைக்கவேண்டும்.

இரண்டு திரவியங்களைச் சேர்த்து ஒரங்க இணைத்தால், இதற்கு, மல்லலீலை, என்று பெயர்.

மூன்று திரவியங்களைச் சேர்த்து, இரண்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், இதற்கு பிரம்ஹராஜம் என்று பெயர்.

நான்கு அல்லது ஐந்து திரவியங்களைச் சேர்த்து முறையே, மூன்று, அல்லது, நான்கு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு வேணுபர்வம் என்று பெயர். இது தேவாலயங்களிலும், மனுஷ்ய கிரஹங்களிலும் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

வருக(ம)பவெ-தி தக் வெபூக் யநயாததகரம்

வூதத் |

சுஷுவித-வெவி-வெவெ: ஸாயஸூத் வாஷயா ||கந||

செவஸம்யிரி,தி வெபூக்: ஸவ-வாவெஷ-யொமஜ்த: |

ஸஹஸம்யிஸ-வெவெ: தீவ-வெவெ: ௨

வருவ-வெ: || கச ||

சுஷுவித-தி ஸவாவஜாதா யநயாததகரம்-வவபூதா |

சுஷுவித-வெவெ: தீவ-வெவெ: ௨

சுமபூம் தவெவாவெஷ-தெஷாம் ஸவநக-வெவெ: |

சுமபூம் தவெவாவெஷ-தெஷாம் ஸவநக-வெவெ: |

ஆறு, ஏழு திரவியங்களினாலே, ஐந்து, ஆறு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு பூகபர்வம், என்று பெயர். இது, தனம், தானியங்கனையளிக்கும். 123

எட்டு — ஒன்பது திரவியங்களினாலே, ஏழு — எட்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அது சகல வீடுகளுக்கும் யோக்யமாகையால், அதற்கு தேவஸந்தி என்று பெயர்.

பல திரவியங்களினாலே, தீர்கமாகவும், அல்பமாகவும், பல ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்குத் தண்டிதை என்று பெயர். இது, தனம், தானியம், சுகம் இவைகளை யளிக்கும்.

திரவியத்தின் மூலமானது (அடிப்பக்கமானது) தெற்கு, அல்லது மேற்கிலிருப்பது புகழப்படுகின்றது. 16

அவைகளின், நுணியை நுணியுடனும், அடியை அடியுடனும் வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

அவைகளில் ஆதார திரவியத்தை அடியையும்

M. M. 31.

வாவ-வெஸ்டிமம் தீவ-ஓ வாவ-வாயா து வாகண-கூழ் |

சூயாநாயெயநீதெதுவ வாவ-வாழ்நி ௮ விநயிவெசு ||

தந்நாவத-தீழ் தஅடிவாமாழ்நி ௮ சூலாக் |

வசுஷ்யொஸ-ஹுலிசூ-ஹெவெஜீ-வ-ஓ

வா,மூடி,ம,மூகூ || ௨௨ ||

ஸரிவெஸ்டி ஸஹு-ஹெவெஜீ: ஆஹூம் வா

நிய-ஹ,ம,மூகூ |

வஸ்தூகூ திவ்வாயு-கூ வஸ்திவஸ்துநலிஷ்டதே || ௨௩ ||

கிழக்கு மேற்காக நீட்டிவைக்கப்படுகின்ற வஸ்து
வானது, மேற்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

தெற்கு வடக்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது,
வடக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 20

கிழக்கு மேற்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது,
கிழக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு முதல் வைக்கப்படும் இவைகளை, ஆதாரம்
ஆதேயம் என்ற முறையின்படியே வைக்கவேண்டும். 21

இவ்விதமாக வைத்து கல்பிக்கப்படுவதற்கு, நந்தியா
வர்தம் என்று பெயர்.

அதைப்போலவே, தெற்கு முதலியவைகளிலிருப்பவை
களையும், முறையே, இரு பக்கங்களிலும், அனேக திரவியங்
களினாலே, கிழக்கு நுணியாகவும் வடக்கு நுணியாகவும்,
இருக்கும்படி நீண்டிருப்பதும், சிகையுடன் கூடிய பல
திரவியங்களினாலேயாவது, இரண்டு திரவியங்களினாலே
யாவது, அம்மக்கப்பட்டிருப்பதும், குறுக்கே அகர்பாகத்தை
யுடையதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப் போன்ற ஆகாரத்தை
யுடையதாகவும் கல்பிக்கப்படுவதற்கு, ஸ்வஸ்திக பந்தம்
என்று பெயர், 23

வீரீரெனப் பஹுவிஷ்ணுவெய்யுக்கும் தமிதழ்நரெ |
 மெய்யுண்கண்வரையுக்கும் ஸ்ராவெய்ய யுகூர வரமடிகு ||

வடுவடிவ வலம் வரடிவலம் மடிக்கும் டகிணைத்திராகி |
 ஸாநாநா லிதிபாநித்ய யுகூர வரையுவரையுராகி ||

வனவம் யுனூரடிபம் வனவம் வயலோநலிதீரிதடி |
 சுயொ ஹிவிசியாயுகூர வலாடி உயெலோயுதமம் வதி |

விவரீதெ விவதெய்ய வலாடிசி ஸாநாநிதிநாய: |
 டீவலோ டீவெலோ வனவொமடி வலவலாததவடிணடி ||

மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதும், வெளிப்பக்கத்
 தில் யுக்தியுடன் பல திரவியங்களுடன் கூடியதும், அதே
 போல அதன் இடைவெளிகளிலும் பல திரவியங்களுடனும்
 கூடியது, பத்திரகம் என்று கூறப்படும். 24

பூர்வதிரவியம் பரதிரவியத்துடன் கூடிய பத்திரகத்தை
 தெற்கிலிருந்தும், வடக்கிலிருந்தும், சாலகளின் சுவற்றை
 ஆசிரயித்து யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும்.
 இவ்விதம் கல்பிக்கப்படும் இந்த பந்தத்திற்கு வர்தமானம்
 என்று பெயர். 25½

மேலே மேலே கல்பிக்கப்படவிருக்கின்ற தலங்களுக்
 கேற்றபடி, அடித்தலமான பூதலத்தில் யுக்தியுடன் காரியங்
 களைச் செய்ய வேண்டும். 26

அவ்வாறில்லாமல் விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது
 ஆபத்துக்கு ஹேதுவாகும் என்பது சாஸ்திரத்தின் நிச்சய
 மாகும். 26½

சாமர்தியசாலியாக இருப்பவன், நீளமாகவும், குட்டை
 யாங்வும் இருக்கும் திரவியங்களைச் சேர்த்து, அவைகளை
 இணைக்கும்பொழுது, பொருத்துவதற்கு ஏற்ற வலுவுடைய

யயாஸ்தம் யயாயொமம் தயா யொஜிம் விவக்ஷணை: |

வனவம் விவிவிஸரிஷம் ஸ்ரீகாஷ் ஸம்பவெக்ஷே ஸ்ரீவ்யஸநம் ||

மெஷ்யுஜம் த்ரிவஸ்தம் அஸௌஸ்தம் அயாஸ்பாணிக்ஷ |

உஹாஸ்தம் அ வவெக்ஷணை ஸ்ரீஸாநாம் ஸக்ய: ஸ்ரீதா: ||

ஷட்பரிவாஸஸ்தம் அ ஸூகரவ்யாணஸௌ அ |

ஸங்கீண-கீதம் வஜ்ரஸம் வவெக்ஷணை ஸ்ரீதேவ்யா || ௩௫ ||

ஸ்ரீஸாஸ்தம்-ஸக்யாஸ்தம்-ஸக்யாஸ்தம் வ ததாயத |

த்ரீஸ்க்ஷணம்-ஸக்யாஸ்தம்-ஸக்யாஸ்தம்-ஸக்யாஸ்தம் || ௩௬ ||

வெஷ்யாஸ்தம் த்ரிவஸ்தம் ஸ்ரீகாஷ் ஸ த்ரிவஸ்தம்

த்ரிவஸ்தம் |

தாகவும், தகுதியுள்ளதாகவும் பார்த்து, ஏற்றவாறு கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக திரவியங்களை விதியுடன் சேர்த்துப் பிணைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையுமளிப்பதாகும். 28

ஸ்தம்பஸந்திகள், மேஷ்யுத்தம் 1, த்ரிகண்டம் 2, ஸௌபத்ரம் 3, அர்தபாணிகம் 4, மஹாவிருத்தம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 29

சயிதஸந்திகள் (படுக்கையாக இருக்கின்ற வஸ்துக்களின் ஸந்திகள்) ஷட்சிகை 1, ச்சஷதந்தம் 2, ஸூகரக்ராணம் 3, ஸங்கீணகிலம் 4, வஜ்ரபம் 5 என்று ஐந்து விதமாகும். 30

தனது வியாசத்தில் கர்ணமுடையதும், வியாசத்தைப் போல் ஒண்ணரைப்பங்கு நீளமுடையதும், மூன்றிலொரு பாகம் மத்தியில் சிகையுடையதும், மேஷ்யுத்தம் என்னும் பந்தமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்றிருப்பது த்ரிகண்டபந்தமாகும். த்ரிசூலியாக இருப்பது, த்ரிகண்டபந்தமாகும்.

வாஸுதே வதுஸ்ரீவொவெதம் ஸௌஹி, விதி ஸம்ஹிதா

ஸய-ஃ அகிஷா து உஞ்ஞெமெ மு அரதெஜாநஜாவி
நிவெஸநாஸி !

ஸய-ஃவாணிரிதி வெபுரக்தொ முஹிதவநநாமத: ||௩௩||

ஸய-ஃவாதுஸ்ரீவம் உயெது தநஹாவதுதூஅஜெத |

வதுதூகூகிஷு வாரெஷு ப்ரயுஜீத விவக்ஷண: ||௩௪||

ஹம்ஹாநாம் ஹம்ஹெஷெவ-ஃஜாய-ஃ ஃயஸி ஸாமநாஅரெக் !

ஹம்ஹெயெஜாய-ஃஸம்யிபெரக் விவதாராவதம் ஸதா ||௩௫||

பக்கத்தில் நான்கு சிகையுடன் கூடியதற்கு
ஸௌபந்திரம் என்று பெயர். 32

இணைக்கப்படும் இரண்டு வஸ்துக்களின் கனபரிமாணத்
தில், அடியிலுள்ள வஸ்துவில் அரைப்பங்கும் மேலே
யுள்ளதில் அரைப்பங்கும் சேதித்துவிட்டு அவ்விரண்டு
களையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராகவைத்துக் கல்பிக்கப்படும்
ஸந்திக்கு அர்தபாணிபந்தம் என்று பெயர். 33

மத்தியில் அரைவட்டமான சிகையுடையது மஹா
விருத்தபந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், இந்த மஹாவிருத்த
பந்தத்தை, விருத்தாகாரமான பாதங்களில் கல்பிக்க
வேண்டும். 34

தூண்களில், தூணின் நீளத்தில் சரிபாதியளவுக்குக்
கீழே, சந்தானத்தை (சந்தானம்-ஒட்டு) செய்யவேண்டும்.
அவ்வாறு செய்யாமல் ஸ்தம்பத்தின் நடுவிலாவது, பாதிக்கு
மேலேயாவது சந்தியை கல்பித்தால், அது அடிக்கடி
ஆபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 35

மெருகரவாணநிதன்கும வமெருகரவாணவாணநிதன்கும !

யமெருகரவாணநிதன்கும நாமெருகரவாணநிதன்கும || சம ||

நாமெருகரவாணநிதன்கும வமெருகரவாணநிதன்கும !

வமெருகரவாணநிதன்கும நாமெருகரவாணநிதன்கும || சக ||

வமெருகரவாணநிதன்கும வமெருகரவாணநிதன்கும !

வமெருகரவாணநிதன்கும வமெருகரவாணநிதன்கும || சஉ ||

வமெருகரவாணநிதன்கும வமெருகரவாணநிதன்கும !

வமெருகரவாணநிதன்கும வமெருகரவாணநிதன்கும || சஃ ||

ஸ்தம்பத்தின் மேலும் கீழும் பொருத்தமாகவும், பல
மான சிகையுடன் கூடியதாகவும், குகரத்தின் கிராணத்தை
(பன்றியின் மூக்கை)ப்போன்ற வடிவமுடையதுமான
பந்தத்திற்கு குகரக்ராணம் என்று பெயர். 39

பலமாக இருக்கும்படி, பலவிதத்திலும் பலமுள்ள
சிகைகளுடன் கூடியதாகவும், பல கீலங்களுடனும் கல்பிக்கப்
படுகின்ற ஸந்திக்கு, ஸங்கீர்ணகீலகம் என்று பெயர்.

வஜ்ரத்தைப்போன்ற சிகையுடன் கூடிய ஸந்தியானது
வஜ்ரஸந்தி என்று கூறப்படும். இது வஜ்ரத்தைப்
போன்றதேயாகும். 41

இதை வரிசையாகக் கல்பிக்கும்பொழுது, சந்தியானது
ஓரேவிதமாகக் காணப்படும்.

மேன்மேலும் இவ்விதமாகவே கல்பிக்க வேண்டும்.
அவ்வாறில்லாமல், விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது விபத்தை
யுண்டுபண்ணும். 42

புரட்சுவ திரவியங்களில், உள்ளே மூலத்தையும், வெளியில்
நுணியையும் வைத்து ஸந்தியை கல்பிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீவா டிணம் அ ஸூரும அ விலம் வய-ஜாயநீரிதடி ।

ஸூரும அ ஸங்கு-ராணிஸு கீரும வய-ஜாயம-அதெ ||சச||

ஸஷ்டிஸஷ்டிஸஷ்டிஸஷ்டிஸஷ்டி கெ

ஹா,மதாரஸு ஸூருகீருயொ: ।

கீருவாப-ஜய வாடிஸு

யொஜயெசு ஸஷ்டி-ம-ஸு-ஜிஜாநு || சரு ||

ஸ்ரீஹாணம் டிணானகம் அவிதாஸம்

டிணானம் அவிசு ஹ்மஸு ததெவ ।

ஸ்ரீஹாணம் அவிசு ஸஷ்டிஸு ஸரொ,மம்

ஸ ஹ்மஸு வாடிஸு ஸுயம் ஸுஜாசு || சசு ||

உள்பக்கத்தில் முணியும், வெளிப்பக்கத்தில் அடியுமாக கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, யஜமானனுக்கு அழிவை யுண்டுபண்ணும். 43

சிகை, தந்தம், குலம், வித்தம், இந்த பதங்கள் பரியாய பதங்களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சல்யம், சங்கு, ஆணி, கீலம், இந்த பதங்கள் பரியாய வாசக பதங்களாகும் என்று கூறப்படுகிறது. 44

சிறந்த அறிவாளியாக இருப்பவன், எட்டு, ஏழு, அல்லது, ஆறு அம்சங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், குலம், கீலம், இவைகளுக்கு பாகத்துடன் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலத்தையும், கீலத்தின் பார்சுவத்தையும், ஸ்தம்பத்தின் மத்தியையும், ஸமமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். 45

ஸ்தம்பாந்தமானது, தந்தாந்தகமாக இருந்தால், (தந்தத்தின் இறுதியானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால்) அது அழிவையுண்டுபண்ணும்.

திருவிழா மாநகரவாசம் ஸ்வரே தஞ்சாவூர் பஞ்சாயதெக் |
சுகலாகிவேராணைநுநா நொநம் திருவிழா கீதிகதே ||

சுயிராசுதவவாய்ஸ்ரோநம் விஜி.யிசி ஸுததீ !
முஹசுதய வுஷாவெஜா ஹ்யூடஸ் ஹெம்ஓ, க: ||சசி||

ஸ்ரீராமச்சந்திரன் (க்) ஸ்ரீராம தத்ர ஸ்ரீராம ந ஸ்ரீராமபெரி !
 ஸ்ரீராம 21 ஸ்ரீராம தத்ர ஸ்ரீராம வ ஸ்ரீராமபெரி 21 ஸ்ரீராம ||

தந்தாந்தமானது, ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாக இருந்தாலும், அதேபோல அழிவையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்திய பாகமானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால், அது ரோகத்தையுண்டிபண்ணும்.

சந்தியின் மத்தியமானது, பாதத்தின் மத்தியமாக இருந்தால், அது அழிவையளிக்கும். 46

திக் துகள், விதிக்குகள், துவார தேவாம்சங்கள், இவைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட்டு, சந்தியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அர்கன், யமன், வருணன், ஸோமன், இவர்களின்
ஸ்தானங்கள், திக்குகளென்று கூறப்படுகின்றன. 47

அக்கினி நிருருதி வாயு, ஈசானன், இவர்களின்
ஸ்தானங்கள், விதிக்குகள், என்று கூறப்படுகின்றன.

கிரஹஸூதன், புஷ்பன், பல்லாடன், இந்திரன், இவர்களின் அம்சங்கள், துவாரங்களுக்கும். அந்த விடங்களில் சந்தியைக் கல்பிக்கக்கூடாது.

புத்திமானாக இருப்பவன், சல்யத்தையும், தந்தத்தையும் விட்டு விட்டு, முன்பு கூறப்பட்டவைகளுக்கு சம்மதமாக

ஸவெ-கோலவி வண-காநா ஸவ-கோலவகிசுயொ ஹவெகி ||

புராணெந-கநவகி வெவந-கபுராணெ-

ந-கவெவாவி |

நவெந-கவாநா கி வுராணா யொமொ ஜீணெ-கபு

ஜீணி-கநா || ௫௫ ||

யுகெசுவ உ வுலையாந ஸவகிசுயொ ஸவகி |

விவரீதெ விநாஸாய ஹவெசுவெகி திபுய || ௫௬ ||

ஹபு-கபு வுராணி ஸவ-காணி வாஜநாஜிநி யாநதவி |

ஸபரிவாநதபரிவாநெதாநதூகூலா யொஜூநி வ-கவ-கவகி ||

வாஜாவரி ஹவெகி ஸவ-காணெ நெவ காநபெகி |

அறியாமையினாலேயோ, த வ ர யி ன லே யோ
(அவஸரத்தினாலேயோ) கூறப்படாத இடத்தில் யோஜனம்
செய்தால், அது, ஸகல வர்ணத்தார்களுக்கும், ஸகல
ஸம்பத்துக்களுக்கும் அழிவையுண்டிபண்ணும்.

புதிய திரவியங்களை புதியவைகளுடனும் பழையதான
ஜீர்ணமான திரவியத்தை ஜீர்ணமான திரவியத்துடனும்
யுக்தியுடன் செய்யப்படுகின்ற திரவிய ஸந்தானமானது
ஸம்பத்துக்களுக்கு காரணமாகும்.

விபரீதமாக கல்பிக்கப்பட்டால், அது, வினாசத்தையே
உண்டுபண்ணும் என்பது நிச்சயம். 56

வாஜனம் முதலிய ஊர்துவ திரவியங்கள் எல்லாவற்றை
யும், சிகையுடன் கூடியவைகளானாலும், சிகை இல்லாதவை
களானாலும், முன்பு கூறியதைப்போல யுக்தியுடன் இணைக்க
வேண்டும். 57

இணைப்பானது பாதத்திற்கு மேலே இருக்கவேண்டும்.
நடுவில் இருக்கக்கூடாது.

ஸ்வஹஸ்யொய்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3 || 10 ||

ஸ்வஹஸ்யொய்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3 || 11 ||

வாஸ்யொய்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3 || 12 ||

வாஸ்யொய்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3, மஹவ்யஸ்ய-3 || 13 ||

பிரம்ஹஸ்தானத்தில் உச்சியிலுள்ள திரவியங்களை இணைப்பது ஆபத்துக்களுக்கு இடமாகும். 58

பிரம்ஹஸ்தானத்திலிருக்கும் ஸ்தம்பமானது, யஜமானனுக்கு அழிவைபுண்டிபண்ணும். (பிரம்ஹஸ்தானத்தில் தூண் வைக்கக்கூடாது என்பது பொருள்)

இங்கு (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்) மேலே வைக்கப்படும் துலாதி திரவியங்கள் தேவத்யுண்டிபண்ணமாட்டா.

புருஷ விருஷம், ஸ்திரீ விருஷம், நபும்ஸகவிருஷங்களை இணைக்கும்பொழுது, புருஷ விருஷத்தை புருஷ விருஷத்தோடும், அல்லது புருஷ விருஷத்தை ஸ்திரீ விருஷத்தோடும் இணைக்கவேண்டும். அதே போல ஸ்திரீ விருஷத்தை ஸ்திரீ விருஷத்தோடு அல்லது புருஷ விருஷத்தோடு இணைக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீ விருஷத்தையோ புருஷ விருஷத்தையோ நபும்ஸக விருஷத்தோடு சேர்த்து இணைக்கக்கூடாது.

யுத்தூர யுத்தம் ஸம்வதாராஸூதம் தகி

யுத்தூரயுத்தம் ஸவ-ஸம்வதக் கஷயம் ஸூதக் ||௧௧||

அதிதம் ஸூதூதம் விபெயயயுநா தீவ-காமிததெதிதம்

ஸூதிதம் காஷயரிதெதிதம் தீவ-காமிதம் தீவ-காமிதம்

வதெதிதம் ||

ஒரே ஜாதி விருஷமாக இணைப்பது சுபகரமாகும். 60

இவ்விதமாக தேவாலயங்களிலும், மனித கிருஹங்களிலும், யுக்தியுடன் செய்யப்படும் திரவிய சந்தான யோகமானது, கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற திரவிய சந்தானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் ஹேதுவாகும்.

யுக்தியுடனில்லாமல் செய்யப்படும் திரவிய சந்தானமானது, சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 61

இணைக்கும்பொழுது, துவாரமானது, சிறிதாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நீளமாக இருப்பதில், அதிகமான பாகத்தை வெட்டிவிட வேண்டும்.

பெரிதாக இருக்கின்ற மரம், சிலை, இவைகள் இபதந்தம் (யானையின் தந்தம்) என்று கூறப்படும், பக்வேஷ்டகமானது, நிம்னம் என்று கூறப்படும்.

பக்வேஷ்டகத்தினாலே, (சுட்ட கல்லினாலே) கல்பிக்கப்படும் நிர்கமனமானத்தை (கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படும் காரியமானத்தை) எப்பொழுதும் சுதையினாலேயே கல்பிக்கவேண்டும். அது மெல்லியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வடிவபெயர்நாயகம் :

உண்பது

வக்ஷம் நிமஜேதம் ஸூயாவிராதிஸம் காமபாதுகமகவம் யயோ
வருவகம் ஜாதஸஜஹயெக்தவாநம் ஸிறுதஸூதயை: ||

உதி உயர்தெ வவுசு-புராஞ்சு வாய்க்கு-எய்யாதொ நாட
வவுசு-புராய்யாய: ||

சூர்மையான புத்தியுடையவன், முதலில் மனதினாலே செய்யவேண்டியதை ஊகித்து நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 62

மயமதத்தில் சந்திகர்ம் விதானம் என்னும்
பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

சுய சுவாடிசொடாயுயை ||

மறுமலுஷணதெஷாந் பரிஸுநுயாயுநா |

முவாபாநம் அ வகெஷ்டஹம் ஸூலவிகா முகூஷணம்

சூலாக் || க ||

வெழிகா விமுகுணாக்ஷெயம் கம்யாந் பரிவரொடிபடி |

தஜிதி முணதும் வா வெழிகொஹம் து வா மறு ||

மஹிவிதிதி ஹாமெகலெய்வெடிஷிவிவெயநடி |

மீவாவெயம் ததஸாவசெவம் செவெ அ பாநவெ ||௩||

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

இனி, இப்பொழுது, இவைகளின் களபூஷணம், சிரச் சந்தம், லுபாமானம், ஸ்தூபிகா லக்ஷணம், இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். 1

வேதிகையைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதான கந்தரமானது, சிகரத்தின் உதயமாகும். (உதயம்-உயரம். சிகரத்தின் கழுத்தானது, வேதிகையின் 2 பங்கு உயரம் இருக்கவேண்டும். சிகரத்தின் உயரம் அதன் கழுத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, கனமானது, வேதிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு உயரமுடையதாகவோ, வேதிகையின் உயரமோ இருப்பதுமாகும். 2

வேதிகையின் பாதவேசனமானது, பாதத்திலிருந்து கர்ப்பித்தியின் (உயரத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். ஆகையால் (சிகரத்தின்) கரீவாவேசமானது, அவ்வளவு (வேதிகாவேசத்தினளவு) இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, தேவாலயங்களிலும், மானுஷ கிருஹங்களிலும் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

வனாம்பெ விதிவிஷ்ணுவெ லாமொ வெடிஞ்விவெயமுடி 1
 மீவாவெயம் ததலாவகி உதாரம்பெ தடுவெய மி ||ச||

வனவம் விவிய நீத்தா து மீ வா ஸாய்யா வுயத்த: |
உத்தரம் வாஜநம் வெவ வுஷிஸம்யம் உணாவிசா ||௫||

உணிகாவரூபம் வெவ்வு மருவதுவனவிவதுதே ।
சுஷிஸம்யொவரிசுதிவ்வாருநாடகவியூகீத: || ௬ ||

டிஸ்டிகா அ லியாதவலா தடிவெய்யு-3 ஸிவராசு-யா ।
 ஸிவரொக்ஷெய்யா-கோலி லாமாநவபெருநவா ||௭||

உணிகாவயினிலு ாம் வ ணாம்பம்(ஸ்)அதிம்ஸகாநகழ 1

வேதியின் அங்கிரி (பாதம்) வேசனமானது, பித்தியின் விஷகம்பத்தில், ஐந்தில் ஒரு பங்காகும். ஆதலால், கர்வா வேசமானது, அவ்வளவேயாகும். நான்கு பங்கிலும் அவ் விதமே (4ல் 1 பங்கு) ஆகும். 4

இவ்விதம் பலவித அளவுகளினாலே, பிரயாஸத்துடன், கீரையை (கீரை-கழுத்து) ஸாதிக்கவேண்டும்.

உத்தரம், வாஜனம், முஷ்டிபந்தம், பிருணாளிகை, தண்டிகை, வலயம் அல்லது தண்டிகாஹஸ்யம் இவைகள் களபூஷணமென்று கருதப்படுகின்றன. 53

முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே போடப்பட்ட வியாள நாடகத்திற்குமேலே, தண்டிகையை கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே சிகர காரியமாகும்.

சிகரத்தின் உயரமானது, கீழே கூறப்பட்ட உயரத்தின்
அம்சமான வசத்தினாலாகும். 7

தண்டிகையின் அவதி விஸ்தாரமானது, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு அளவுடையதாகும்.

ஸவதநாஸிவாஸொ து கு யொடிஸதியள தயா ||அ||

ஸவதஸாஸகெ ஸய(ஸயி)வெடிஹிதஷஸாஸகடி |

ஸவாஷாஸா து தாராய-இதிதஷஸாஸிவரொடியா: ||

வாணாஹு அாவி வெவெடிஹு லாமயம் அாவி களரவடி |

களஸஹு ஸளரஸெநம் அ மாயாராவணிகம் தயா ||டி||

யயா கு-ஹெண நாராநி ஜாதவஜாநி விஅகஷஹெண: |

ஜவநாசி ஸஹிரெவெதெ வனகாஸஸெவ-இ ஸலாஹிதா: ||கக||

ஸவ-இாணி தெதநாநா ஸஜாஸய-இடியஸு-லாநுஷடி |

தடி ராடிஸாஸவதஸஹாமாடிசகாஸவய-இநாசி ||கஉ||

ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11, பதிமூன்று 13, பதினைந்து 15, பதினேழு 17, இந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, நான்கு 4, 'ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, அம்சங்களும் விஸ்தாரத்தில் பாதியும், சிகரத்தின் உயரமாகும். 9

(இந்த எட்டுவிதமான சிகரோதயங்களுக்கும் முறையே) பஞ்சாலம் 1, வைதேஹம் 2, மாகதம் 3, கௌரவம் 4, கௌஸலம் 5, செளரஸேனம் 6, காந்தாரம் 7, ஆவந்திகம் 8 என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெயர்களை சாமர்தியசாலிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10½

இவைகள் யாவும், ஜகனத்திற்கு (ஜகனம்-அடிவயிறு) வெளியிலேயே, ஒவ்வொன்றும் சேர்த்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 11

இவைகள் யாவும், தேவர்களுக்கு உள்ளவைகளாகும். (தேவாலயங்களில் உள்ளவைகளாகும்.) இவைகளில், பாதிக்குக் கீழ்ப்பட்டது மானுஷமாகும்.

சூவணிகாவ்(ஸ்ரய-ஹ)ததூய்ய-ஹஷாவி(ஷ-ஷ-ஷ)
முவொடியா: !

வதூரிஸ்ரம் அ கயிம்.ம் அ தயா களசிகமெவ அ ||௧௩||

வராடம் ஸ்ராவிம் வெவ ஸ்வ-ஹம் கொடூகம் வுத: !
தயா ஸளணிகரிதெதெ வதூரிஸ்ரம் விமுவொடியா: ||௧௪||

ஷெவாதம் ஸ்ரூதிதாநெதெவ வாஷணாஸ்ரமிணாவி !
அதூரஸ்ரம் அ வுத: அ ஷஷஸ்ராவாஸ்ரமெவ அ ||௧௫||

அடிஸாஸ்ரம் அரஷாஸ்ரம் வடகூய்யுஸஹிஸு !
தயாஹகவகூஸம் ஷீவ-ஹத: அ மொஹகூ ||௧௬||

அது, பத்து பாகம் முதல், பதினேழு பாகம் வரையில்,
ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, லுபேபாதயமானது,
மேலே, ஆவந்திகத்தையொட்டி, எட்டுவிதமான வியாமிச்ர
மானமாகும். (வியாமிச்ரம்-கலப்பு) 12½

இவைகளுக்கு, முறையே, வியாமிச்ரம் 1, கலிங்கம் 2,
கௌசிகம் 3, வராடம் 4, திராவிடம் 5, பர்பரம் 6,
கோல்லகம் 7, செளண்டிகம் 8, என்று வியாமிச்ர
விலுபேபாதயம் எட்டு விதமாகும். 14

தேவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளே, பாஷண்டாச்ரமி
களுக்குமாகும். 14½

ஹர்மியம் முதலியவைகளின் சிரஸ்ஸு(சிகரம்)கள்,
சதுர்ச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஷடச்ரம் 3, அஷ்டாச்ரம் 4,
துவாதசாச்ரம் 5, த்விரஷ்டாச்ரம் 6, பத்மகுட்மலம்
போன்றது 7, (சச்சதுரம் 1, வட்டவடிவம் 2, அறுகோணம்
3, எட்டுக்கோணம் 4, பன்னிரண்டு கோணம் 5, பதினாறு
கோணம் 6, தாமரை மொட்டைப்போன்றது 7,) பழுத்த
நெல்லிக்கனியைப் போன்றது 8, நீண்ட வட்டம் 9,

சஷா(மஃஷய-ஷஷாஷயா)ராணிஹே-ஜாஜீதாம்
பரிராஃலி ஹி !

ஷபாஷாஷஷிகண-ஃ ௨ ஸஷதம் பரிவராசுதி: ||௧௭||

தஷ-ஆயஅது:வஹமாமம் ஸஜாக் வஷ்து:மகடி !
தசுஸஷாஅகி:ஹமா வா தஷ-உஷெ-ஃ ஸு-உவிகா யதி: ||

சுஹீயஸீ பரிசொய-ஃ வா ஹா:மாஅா வா கி:ஹா:யிகெ !
ஸஃஷஷவாக் ஸு-உவிகா ஹ-உஷா ஹ-உவரிஷாக்
வ-காஸுதே || ௧௯ ||

கோளத்தைப்போன்றது 10, என பலவிதமான உருவ முடையதாகும்.

அந்த சிரஸ்ஸுகள், எட்டு முதல் அறுபத்துனுக்கு வரையில் தாரைகளுடையவைகளாம். 16½

சிகரத்தின் ஆகாரமானது, ஆறு முதல் அறுபது வரையில் கர்ணமுடையவைகளும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 17

பத்மத்தின் உயரமானது, அதன் (அந்த சிகரத்தின்) உயரத்தில், நான்கில் ஒரு பாகம், அல்லது ஐந்தில் ஒரு பாகம் இருப்பதாகும். அதற்கு மேலே ஸ்தூபியின் உயரமானது, அதற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 18

அல்பமான ஸ்தூபிகையானது, சிரஸ்ஸில் பாதியளவுடையதாகவோ, முன்றில் ஒருபங்கு அளவுடையதாகவோ இருப்பதாகும்.

ஸ்தூபியின் அலங்காரமானது, சுருக்கமாக, பின்பு கூறப்படுகிறது. 19

வனொழிகாடிப்பாஞாழி அதுராத்திசு மயானகா: |

அதுவித்யாமுவா ஸ்வஜா செவ்வெவ்வெநிகெதநெ ||

வடுவெடாகும் ஹஜ்ஜரொடும் து வஜாபிஸ்ஸும் மாஜ வுஜூர்டு!

ஹய-க்யூநாதபய்ய-க்யூநாநி ப-ஹநாநாநய-கோநத: ||௨௧||

சுய-ஜாநம் வஸ்த-ஜி பரம-ஜிதொஜி ஸீயமுக' ;

சூரொஹதாணியவரொஹதாணி மஹதேதடிஹதாஹதடி ||

உணிகாவயிகாராய-ஃ அதுரழிகுதம் ஸஜ் ।

கொண்டிஷாஸ நவீனாபிஸிதது, யுகம் வயம் நயெசு ||

தேவாலயம், மானுஷாலயங்களில், ஐந்து முதல் பதினென்று வரையில், அல்லது, நான்கு முதல் பத்துவரையில், என, லுபைகளின் எண்ணிக்கை நான்காகும். (ஒத்தைப் படையானால், 5, 7, 9, அல்லது 11, இரட்டைப்படையானால், 4, 6, 8, அல்லது 10 என்பனவாம்) 20

முன்பு கூறப்பட்ட அந்தரோச்சமானது (மத்தியின் உயரமானது) வியாமிச்சம் என்று பெயருடைய புஷ்கரமாகும். மேலேயுள்ளவைகளும் கீழேயுள்ளவைகளும், பாதியளவிலே புஷ்கரங்களாகும். (புஷ்கரம்-தாமரைப்பூ) 21

பாதியிலிருந்து துவக்கித் திரும்பி பின்பு கூறப்பட்ட உயரத்தின் எல்லையில் கூடுவதாகும். இவைகள் ஆரோ ஹணித்தும் அவரோகணித்தும் (ஏறியும் இறங்கியும்) இருப்பவைகளாகும். இந்த விஷயமானது ரஹஸியமானதாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 22

தண்டிகையை எல்லையாகவுடைய ஆரத்தின் பாதி யானது, சம சதுரச்சுமாகச் செய்யப்படவேண்டும். அது, சிரோவேஷ்டனத்தின் ஆஸன ஸீமா என்னும் ஸூத்திரத் துடன் கூடி இருக்கும்படி, கலத்தை சேர்த்துக் கல்பிக்க வேண்டும்.

23

உணிகொதூரவாஹுமூழ் வலிதூயெழாவதாடியை !
 சூலநெ லுதூரம்பாடிதா உயரம்பம் வரிநுவிதூயெழை ||

கொஷிஷ்வஸெஸெலி டுஸீஜொயொலுலாவெஸி !
 மொயொலுயதலாநாநி கலெயூலாசலசெ நயீஸெஸி ||௨௫||

தானெவ டிணிகாழீநா வய-இனாநி லவனி லி !
கொவ்வலம்மாசி வய-இனாநிந் தயு-வாயதூ ||௨௬||

தத்குபய-ஐவிவாரம் கவகிதே விதிலைகிவந: |
வவகண-மததாரயாராதெ: வவகாநு விராநயகி ||

ஆசனத்திற்குக் கீழே தண்டிகைக்கு மேலே பஹுள
மாக இருக்கும்படி ஸூத்திரிக்கவேண்டும்.

ஆசனத்தில், நான்கு அம்சம் முதல், பத்து அம்சம் வரையில், பிந்துக்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அந்த பிந்துக்களின் ஸீமச்சாயையானது, கோஷ்ணீஷ் ஸந்தியைக்காட்டிலும், (சிரோவேஷ்டன் ஸந்தியைக்காட்டிலும்) உச்சமாக (உயரமாக) இருக்கவேண்டும்.

சாயையின் உயர அகலமானங்களை, சிரஸின் அடியி
லிருந்து, ஆஸனத்தில் நியாஸம் செய்யவேண்டும். 25

அவைகளே, தண்டிகை முதலியவைகளின் பரியந்தங்
களாக ஆகின்றன. (தண்டிகைகளின் எல்லையாகும்.)

கோஷ்ணீஷத்தின் (சிரோவேஷ்டனத்தின்) துடர்ச்சியி
லிருந்து, பரியந்தமான பிந்துவரையில், லுபையின் ஆயத
மாகும். (ஆயதம்-விஸ்தாரம்.) 26

அததின் பர்யந்த விஸ்தாரத்தை, மறுபடி கஸுத்திரத் தில் (சிரோஸுத்திரத்தில்) விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அததன் கர்ணத்திலுள்ள சாயையின் மானத்தினுலே, எல்லாவற்றையும் அளவிட வேண்டும். 27

ததசுவய-இணவ-இதாணி உருவய-இணவ-இதவசு I
வணவம் உயதூபாவீரென வய-இண வண-இணவயயா ||

வணவாவ(த-இ-த-இ)தகவரூபாரொறெனவ
வாவரொஹி அ I

ததசுவய-இணவ-இதாணி ததநயூயதம் விடி: || உக ||

வணவயம் அ விவயம் அ ரூவாகருநலெவ வறி I
வயம் அ வயதகண-இ அரவதகண-இமுகொடிகு ||உக||

கொடியிரிதெவவ-அதென வனுவண-இரூவா: குராக I
யுமாரொபயயுமலெவயாவிசயுமயுமலெவயா ||உக||

காணாணராலிகொணவலீலாணம் வாரொபலெவயா I

அவையவைகளின் பர்யந்த ஸுத்திரங்கள், மல்ல
பர்யந்த ஸுத்திரங்களைப் போன்றவைகளாம்.

இவ்விதமாக மத்திய லுபையானது, எல்லை வரையில்
வர்ண 16. ஸங்கியையினாலே விருத்தியடைகிறது. 28

இவ்விதமாகத் திருப்பி, அதன் பிறகு, ஆரோஹிணித்
தும், அவரோஹிணித்தும், (ஏத்தியும், இறக்கியும்) அந்தந்த
புஷ்கரங்களிலுண்டானதை (அளவை) அந்தந்த மல்லாயத
மென கண்டுகொள்ள வேண்டும். 29

மத்தியத்துடன் கூடியதும், மத்தியத்துடன் கூடாததும்,
லுபாகலனமே (லுபையே) ஆகும்.

மத்தியம் 1, மத்திய கரணம் 2, அகரணம் 3, அனு
கோடிகம் 4, கோடி 5, என்று வர்ணலுபைகள், முறையே,
ஐந்து விதங்களாகும். 30

லுபையானது, இரட்டைப்படை அம்சங்களுடைய
தானால், ஒத்தைப்படையான எண்களினாலும், ஒத்தைப்

அறிவிகா ஹ உணீயா ஹி ஸௌயா ஸௌயா அ ஸா ||௩௨||

ததக் ஸுத்தாக் ஸ்ரிதாஜனாநஸுத்தாணி
ஸுத்தயெக் |

ஸயிதஸுத்தாஜய: ப்ரஜ்வஸஸுத்தாணி
ஸுத்தயெக் ||௩௩||

ஸயிதஸுத்தாண: கீநம் தகுகுடஉய-நி |
நியாயஸெ-நு-வகஸவ-நா: அறிவிகா ஹிவெக்ஸவா: ||

நுவாவிநுவஸயஜாநம-நதா ஸா அறிவிகாகுதி: |
ணவம் ஸுஜாஜிஜ-காய-ஜம் ஹி தயா குகுடவக்ஷவக் ||

படையானால் இரட்டைப்படையான எண்களினாலும்
சிரோந்தத்திலுள்ள உஷ்ணீஷம் வரையில் அம்ச
எண்களுடையதாகும். 31½

சூலிகையை பக்கத்திவ் பக்கத்தில் பிரமணம் செய்ய
வேண்டும். (சுற்றப்படவேண்டும்.) 32

மத்தியிலுள்ள ஸுத்திரங்களை, அந்நந்த ஸுத்திரத்தி
லிருந்து, ஸ்தித ஸுத்திரத்தி (நேராகச் செல்லுகின்ற
ஸுத்திரத்தி)ற்குள்ளிருக்கின்ற ஸுத்திரங்களை ஸுத்திரிக்க
(பிணைக்க) வேண்டும்.

சயித ஸுத்திரத்திற்குக் கீழே (சயிதம்-நேராக
இல்லாமல் சாய்வாக படுக்கையாக இருப்பது) பிருஷ்டவம்ச
ஸுத்திரங்களை இணைக்கவேண்டும். 33

சயித ஸுத்திரம், ஸ்திதஸுத்திரம் இவைகளுக்குள்ளே
இருக்கின்ற கீலமானது அந்த கூடத்தின் (கூடம்-கூட்டம்)
சிரத்திலிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக வைத்து, எல்லாச் சூலிகைகளையும்
சமமாகவும், அரைவட்ட சந்திரனைப்போலவும் எழுத
வேண்டும். 34

வாருகதிடவரே விவாரஸி தவருகு வு தாரதரெ |
கதிடவரேவருகு து வறுயுவிட வறுயு || ௩௬ ||

வய-ஃதவருகு காடினா-ஃணிகொகாரகா ததி: |
தஃதடி-ஃநாகவாரவருகு-தவருகியிகா வறுயு || ௩௭ ||

வாவாரகம் து ஃணம் வா வவாடிம் வாரய-ஃவெவ வா |
விவார-ஃ(ஃ)அதுவறுண வாரெமகா-ஃம் து தவரு ||

காநாவாரவம் வாரகாரய-ஃஅதுகாரய-ஃவெவ வா |
ஃணிகா விவரு-தாவரு திவாரய-ஃ து தரு வறு ||

குலிகையின் உருவமானது, லுபையின் மத்தியிலும், விலுபையின் மத்தியிலும் சென்றிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்யப்படும் காரியமானது, குக்குட பக்ஷத்தைப்போல இருப்பதாகும். (குக்குட பக்ஷம்-கோழிச்சிறகு) 35

கூட மத்திய ஸுத்திரமானது, பால கூடவிஸ்தாரத்தி னுள்ள ஸுத்திர ஸ்தன மத்தியில் சென்று வலயதுவார மத்தியத்தையடைந்திருக்கவேண்டும். 36

பர்யந்த ஸுத்திரத்தினுள், தண்டிகையின் இருதியின் விஸ்தாரமானது, அதனுள் ஜானுகத்தின் விஸ்தாரமாகும். அதனுள் குலிகை இருப்பதாகும். 37

லுபையின் மானமானது, ஒரு தண்டம், ஒண்ணேகால் தண்டம், அல்லது ஒண்ணரை தண்டமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது, அகலத்தில் மூன்றில் ஒன்று, நான்கில் ஒன்று, அல்லது ஐந்தில் ஒருபாகம் இருப்பதாகும். அதன் கணம், ஜாநுவியாஸம், இவ்விண்ணும், குலிகையின் மேல்ப் பாதியில் பாதியாகும். தண்டிகையின் விஸ்தாரமானது,

விருயம் ஜாநுநீபு அ உணிகா விவாநாபுத: |

உயுயஜாபிவாநீயீ ஜாநுகாநுஸந அ யகி ||சடு||

வய-கணஜாநுகாநு அ அவினிகாநாந வனவ ஸ: |

ஸயநாகி தாவபெவ ஸஜாகி தி வுநாநுஸநஸுதகு ||

கூாரிகா நுநாடம் அ ஜவநம் அ ஸஃ உதழ |

வாடிவிஷ்ணுகணை-வா வா விஷ்ணுவி-முனோய வா ||சஉ||

கூடிவஜாஸா நுவா வினீ கண-கூடி-வி-முனா யத: |

தடிய-அ நானிகாநுஸநஸுதகு-கூடி-மு-ஸ-ம-தி: ||சஉ||

அடி-த-த-பு-பா-த-ஸ-ந-நா-ந-த-பு-வெ-ஸ-ந-த- |

ஜாநுக-அ நுவாபுய-உயுயவஜுஸ-வ-ஸ-க- ||சச||

அதே அளவாகும். அதன் கனம் முக்கால் அல்லது கால் பாகமாகும். வலயம், ஜாநுநீபர்ம், இவைகள், தண்டிசை யின் விஸ்தாரத்தில் பாதியாகும். 39½

மல்ல மத்தியம் முதலான சாமீலீ ஜாநுகாலம்பனம், பர்யந்த ஜாநுகாந்தம், இவைகள், சூனிகா பாகங்களே யாகும்.

சயனத்திலிருந்து, த்ரிப்ராலம்பன ஸுத்ரமானது அதே அளவுடையதாகும். குடாரிகா லலாடம், ஜகனம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41½

பாதவிஷ்கம்பத்தின் கர்ணமாவது, விஷ்கம்பத்தின் இருமடங்காவது, கூடவியாஸமாகும்.

லுபை, பிண்டி, கர்ணம், இவைகள் அதைப்போல் இரண்டுபங்கு அகலமுடையதாகும்.

நாளிகாலம்பமானது, அதில் பாதியாகும். அது, உச்சி யில், மல்லாக்கிரத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகும். 43

தெந ஹாமெத வஸ்தாய-கோசி உத்ய-கோமவிஸய-கோசி ।

சூவண்பிர ஸ்வஸ்தா: வரமெவாஸு ஷோபஸ ॥

முவாயஸய-கோசிநாதி உயெத் விநதஸத் தவியிடி(யம்) ।

தவிநாதிவிநொக்யாஹி வரமெவாஸிஅக்ஷணை: ॥௫௫॥

வாஸாநாநாலிபா: பெருகா: மரஹாநீதாம் அ ஷோபஸ ।

முவாயாஸாநாதி,மூணம் தநூநம் தெந ஸுவிநாநு ॥

கொணீஷாஸநஸூத்ராஹ்யாய: ஸமரநாநிபெகி ।

தஸாநுவரிஜஸூத்ரெவயெதவிஅக்ஷணை: ॥ ௫௬ ॥

கிரியையில் பதினாறு (16) பரலேகைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். குகா விபாஸத்தில் எட்டில் ஒரு பாகம், மாத்ராமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

இந்த பாகத்தினாலே, ஏழரை பாகம் முதல், இரண்டரை பாகம் வீதமாக பதினைந்து பாகம் வரையில், பரலேகைகளாம். (எனவே இவைகளின் எண்ணிக்கை) பதினாறாகும். 49

லுபையின் கீழேயும் மேலேயுமிருக்கின்ற பிந்து முதலியவைகளின் மத்தியில், அந்த விதியை வைத்து, சமர்த்தர்களாக இருப்பவர்கள், அந்த பிந்து முதலியவைகள் காணும்படி, (தெரியும்படி) பரலேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தேவாலயம் ராஜகிருஹங்களுக்கும், கிருஹங்களுக்கும், பதினாறு பரலேகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

புத்திமானாக இருப்பவன், லுபாயாமத்தின் இரண்டு பங்கு அளவினாலே, சிரோவேஷ்டனம், ஆஸனஸூத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே, சபரத்தை (மீனை) எழுதவேண்டும்.

ஹமர்தனாக இருப்பவன், அதற்குமேலே, மல்லத்தை (மல்ல லீலையை) எழுதவேண்டும். 52

உய்யநாடியொலிநெ திரு வணாங்குதெ: குராக் |
தத்தொலாவலாநம் து உகலித் தத்தி ஸொயிவெகி ||

லவ-லாவா வரனெவாநாம் குரொயம் வரிகிதி-தெ: |
வாணாநாதினுவாநாம் அ புகுதெகம் பௌஅதெ
ஸுலெய: ||ருச||

பிஜாகாய-புஜா உருகி யானெவா வநகாமுயொ: |
உயெ வரம் ஹி ஸா புகுனெக: வரனெவா
புகிதி-தெ ||ருரு||

நுவாவாஹுயொநெந வடிகாம் அநாநாநிகாடி |
விதலுயாவிநீ உகலித் தத்தி ஸொயிவெகி ||ருச||

மல்லாயதத்திற்குக் கீழே, முறையே, மூன்றில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம் என பாககல்பனம் செய்து கொண்டு, அந்தந்த அட்சாவஸானமாக, அந்தந்த மத்ஸியத்தை எழுதவேண்டும். 53

பரலேகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், இந்த கிரமம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், பாஞ்சாலாதி லுபைகளை தனித்தனியே கூறியிருக்கிறார்கள். 54

மல்லத்திலிருந்து, ஆஸனம், அக்ரம், இவைகளில், ருஜு ரேகையை கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகையின் மத்தியமானது பரலேகையாகும், என்று மேதாவிடிகள் கூறியுள்ளார்கள். 55

லுபையின் பாஹுஸ்ய (அதிக) மானத்தினாலே, ஒரு சாண் நீளமுள்ளதும், ருஜுவாக (நேராக) இருப்பதும், மத்திய ஸுத்திரத்துடன் கூடியதுமான, சதுரசிரமான கூடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 56

அலிகாணவணைனுவாசியகூகுதவ்(வழி)
உயலாகி |

விநதவழி வடிகா வயலாகி அந்நா மயநவலுத வகி ||

வயலிவணைன து வடிகா தவணைனதா தியாவயெகி |
கதிவலுதவ்(வழி) மெஷா மலிநெ வணைனுவொகிரெ ||

உணிகொதாவலுதவ்(வழி) வலெகி |
உதராயலெயெ து விவிநெ கரகம் வலெகி || ௫௯ ||

வடிகா மலாடயெ கரகம் உ வலெகி |
தயா தியாவ வடிகா மலொகிரவராயதா || ௬௦ ||

தமலாடகூகிவெகி வலயாழா மலொகிரெ |

சூலிகையின் மத்தியில் (அல்லது சூலிகைக்குள்) வர்ணலுபையானது திரயக் (குறுக்கான) சூத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்து, கடிகையை விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சயன சூத்திரத்தைப்போல, ஒவ்வொரு வர்ணமாக சேதித்து, அந்த வர்ணத்தினாலே, அந்தக் கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்தக் கடிகையானது, கழித்த சூத்திரத்தின் சேஷாம் சமாக சேதிக்கப்பட்ட வர்ண லுபையின் வயிற்றில் (நடுவில்) தண்டிகையின் உத்தர வலயத்திலிருக்கின்ற சூத்திரத்திற்கு சமமாக எழுதவேண்டும். 58½

(இவ்விதமாக) உதர ஆயாமத்தின் மத்தியி எழுதினால் (அது) கரகமாகும். 59

கடிகையில் லலாட மத்தியமும், கரகமும், சமமாக இருக்கும்படியாக, லுபேதரவசமாக நீண்டிருக்கின்ற கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 60

உஷ்வாஸு-3 சுதிவெசு மூபாம் அவிசெய்யு
வய்யஸ்ய து || 63 ||

ததததிகயா ததததய்யஸம்ஹிதய்யயா |
யா மூடாடமதததயா தாஸா தாஸா து ஸா ஹவெசு ||

தணிகாவய்யஸு ஹநஜாதததராதிஷு |
ஸிரொ வய்யஸ-3வய்ய அ நதவெநுணுதுமொவரி ||

விடஹாமஸிவொவெதமூவாவாடிஸ வம்ஸஹசு |
ஸவண-3ா சிஸ்யஸஸாஸு வஜ-3ொரவத ஸஸிஹா ||

லுபோதரத்திலுள்ள வலயாதி களா, அதன்
லலாடகிருதியினால் (லலாட மட்டமாக) சேதிக்கவேண்டும்.
வலயத்தின் சாயையை சித்திரங்களினாலே (சித்திரங்களின்
வழியாக) இஷ்டமான பக்கத்தில் விடுவதாகும். 61

அது அந்தந்த கடிகையுடன், அததின் மத்தியத்தில்
சேர்ந்திருக்கின்ற மத்தியத்தையுடையதாக இருக்க
வேண்டும்.

அததின் லலாடத்தின் சாயையானது, அததின்
சாயையேயாகும். 62

இவ்விதமாக (கடிகையை) தண்டிகை, வலயத்தின்
துவாரம், ஸ்தனம், ஜாநு, உத்தரங்களின் மேற்புறம், இவை
களிலும் சிரோமத்தியம், அர்தமத்தியம், முண்டதுஸியில்
உபரி பாகம், இவைகளில் விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். 63

விடபாகத்தின் (விட்டப்பகுதியின்) சிகையுடன் கூடிய
ஸுபையின் பாதமானது, வம்சத்தை மேல் இருப்பதாகும்.

மத்ஸிய பந்தங்கள், ஒரே நிறமாகவும், பேரிச்சையின்
இலைகளைப் போலவுமிருக்கவேண்டும். 64

ஸ்ரீயுகேநா(ஸ்ரீ)விநாயகவஜா மூவா: பரிவரகாநரெ !
 மூவொவ்யே-மமுகம் வொவ்யே-தவஜா: கம்பம்
 நியாய ௨ ||௬௫||

உஷகா மூயயா வாவி பூஜாநமஸ்க்ரியாஸி !
 ஸ்ரீவிநாயகா க(வ)விநாயக-மெவொவ்யே-தவஜா: கம்பம்

கய-மூய-மெவொவ்யே-தவஜா: கம்பம்
 மூய-மூய-மெவொவ்யே-தவஜா: கம்பம்

வம்ஸாய-மூய-மெவொவ்யே-தவஜா: கம்பம்
 வம்ஸாய-மூய-மெவொவ்யே-தவஜா: கம்பம்

கய-மூய-மெவொவ்யே-தவஜா: கம்பம்

லுபைபகளை, சிகரத்தின் மத்தியில், அதற்கான எல்லைக்
 குள்ளேயே கல்பிக்கவேண்டும்.

லுபையின் உச்சியில் பலகத்தையும், அதன் உச்சியில்
 கம்பத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 65

அதை, கற்களினாலேயாவது, சுதையினாலாவது, முடி
 அலங்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூபிகா கலி (வலி) தீர்கமானது. அதற்குக் கூறப்
 பட்டிருக்கின்ற உயரத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். 66

அதன் அக்ரவிஸ்தாரமானது (அதன் விஸ்தாரத்தில்)
 பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தின் விஸ்தார
 மானது, தண்டத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன்
 மூலத்தை, சங்கு மூலத்திலிருந்து முண்டாந்தமாக வேதனம்
 செய்யவேண்டும். (உள்ளே சொறுகவேண்டும்.) 67

மண்டநாகாக்ர பட்டிகையானது, வம்ஸத்திற்குக் கீழே
 கல்பிக்கத்தக்கதாகும்.

பாலகூடஸ்தனம், சங்குமூல முண்டகம், அந்தத்தில்
 உள் வலயம், வர்ணப்பட்டிகை, இவைகள் நாளிகத்துடன்
 இருக்கவேண்டும். 68

உசுஸ்திஸுநதவஜ-சுரவத்ருநிஸுநதாசு ||சுசு||

வருசுசுஸுஸிபாராஸி: ஸிவராணாஸுசுயாசு |

விசுராரொ உவவசுசுசுசு சுசுசுசு வாயுய-சு வனவ வா ||

நீபு-சுசுசுசுசுசுசு வா சுசுசுசுசுசுசுசு து தததி: |

ஸசுசுசுசுசுசுசுசு விஸுசுசுசுசுசுசுசு || எசு ||

தசுசுசுசுசு தாவசுசுசுசுசுசு வஸாசு வஸாசுசுசுசு வா |

ஸிவாசுசுசு(ஸா)ஸுசுசுசுசு து சுசுசுசுசுசுசுசு
து-ஸசு || எசு ||

விசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு(ஸுசு)ஸுசுசுசுசு: |

மத்ஸரிய பந்தன கர்ஜுர பத்திரம், மல்லநிபந்தனம், இவைகளிலிருந்து வலசு (வெளுப்பு) ஸ்வஸ்திதாரை களிஞலே சிகராந்தத்தை அலங்கரிக்கவேண்டும். 69

முகபதியின் விஸ்தாரமானது, தண்டயமாகவாவது, (ஒரு தண்டமாவது) ஒண்ணரைதண்டமாவது இருக்க வேண்டும். 70

அதன் நீர்மானது, ஆறில் ஒரு பாகம், அல்லது எட்டில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, கர்ணிகையின் உயரமாகும்.

சக்தி துவஜத்தின் மூலவிஸ்தாரமானது, ஒரு தண்டமாகும். 71

அதன் கண்டத்தின் உயரமானது, அதே (மூலவிஸ்தாரத்தின் அளவே) இருப்பதாகும். ஒண்ணைகால், அல்லது ஒண்ணரைப்பங்கு இருப்பதுமாகும்.

கிரீவாந்தத்திலிருக்கும் அக்கிரபத்திரமானது, ஸ்தம்ப விபாசத்தில் பாதிபளவு உயரமுள்ளதாகும். 72

வாதாவதமதுவிராருதாவக கணி-கா கியா ||௭௩||

சுய-கண-கேவலஸூகி சிரொய-காபெ-கே அநததி : |
மீ-வொவரி கவொனாணம் கி-கிணம் ஸாய-கேவ வா ||

தாவகி சுகியுதாணம் ஸூகி ஸவகூம் வா ஸஸூகி |
நெகூ ஸூ-கிஷகூம் து அலிகாஸ நகணமு || ௭௪ ||

ஸயிதாஸூகிதவடாஸூகி உணாஸூகிவிஸூகித |
சுய-கண-காபெ-கேவலஸூகி-கேவலஸூகி-கேவலஸூகி ||

அக்கிர பத்திரங்கள் இரண்டுகளின் மத்திய இடை
வெளியானது, இரண்டு தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம்
வரையிலிருப்பதாகும்.

கர்ணிகையின் காரியமானது, காத்தில் அசைகின்ற
அழகிய கொடியைப்போலிருக்கவேண்டும். 73

அதற்குக்கீழே, அர்தகர்ணமானது, சிரசில் பாதியில்
பாதி வணங்கியிருக்கவேண்டும்.

கரீவைக்குமேலே கபாலாந்தமானது, மூன்று
தண்டம், அல்லது மூணரை தண்டமிருப்பதாகும். 74

அதுவரையில் சக்தி துவஜாந்தமாகும். அது பத்திரத்
துடனாவது, சூலத்துடனாவது இருக்கவேண்டும்.

நேத்திரத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற மல்லமானது,
சூலிகையின் ஸ்தநமண்டலமாகும். 75

அது சயித(படுக்கையான) பட்டம், ஸ்தித(நேராக
இருப்பது) பட்டம், இவைகளினாலேயும், பிருணூலிகை
(தாமரைத்தண்டு) முதலியவைகளினாலேயும் அலங்கரிக்கப்
பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்த்த கர்ணோர்துவம், பட்டோர்துவம் இவைகளின்

யலா சொஹந நிஷீக்ரூந்தம் திசுவம் ஸூரக
தத்யுதத: |
ஸூருதாஹம் உதூருதாஹம் வா ஸவூருதாஹம் வா ஸநாடகா ||௭௭||

தத்யுதத: கருடகொஹாஜிதணிதம் ஸூரக விராநவக |
ஸவட்குதாஹம் கவாஹம் உதூருதாஹம் வா ||௭௮||

தொருநாஹம் தரெ நூத: ஸூருதாஹம் கவாஹம் வா ||௭௯||
வனவம்வியெருதாஹம் தரெ நூத: ஸூருதாஹம் ||௮௦||

தூருதாஹம் கவாஹம் உதூருதாஹம் ||௮௧||

ஒவ்வொன்றின் ஊர்துவ பாகத்திலும் முஷ்டி பந்தனத்தை
(மூடிய கையைப்போன்ற முடிச்சை) கல்பிக்கவேண்டும். 76

அதன் நிஷ்கிராந்தமானது (நீண்டிருக்கும் பாகமானது)
அதற்குமேலே, மூன்று முகமுடையதாக (மூன்றுக) இருக்க
வேண்டும்.

அது குலத்தைப் போலாவது, மதலாபமாகவாவது
சர்பத்துடன் கூடியது போலவாவது, நாடகத்துடன் கூடிய
தாகவாவது இருக்கவேண்டும். 77

அதற்குமேலே, கூடகோஷ்டம் முதலியவைகளினாலே
அலங்கரிக்கப்பட்டு விமானத்தைப் போலிருக்கவேண்டும்.
அது, பட்டம், கூத்திரகம்பம் இவைகளுடனே மத்திய
தோரணத்தைப்போலவோ இருக்கவேண்டும். 78

தோரணத்தின் நடுவில் தாமரை புஷ்பத்தில் உட்கார்ந்
திருப்பவளும் அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றவளுமான
லக்ஷ்மீதேவியை கல்பிக்கவேண்டும்.

(விமானத்தின்) லலாடிகையை (நெற்றியை) இவ்வித
மான அலங்காரங்களினாலேயும், மற்றும் பலவிதமான
அலங்காரங்களினாலேயும் அலங்கரிக்கவேண்டும். 79

வதாரயஃ க்ருகெணெவொதூமெ லாஹிஸாடிஸாகெ ।
வடி ௨ க்ஷெவணம் வெத்ரும் க்ஷெவணம் வடிஜம்(கம்)
வடி ௨ ||அரு||

வாகஜம் க்ஷெவணம் யுகக் ௨ க்ஷெவணம் நெத்ரு
உயு-3, 4: ।
க்ஷெவணம் யுகக் ௨ கம்வம் து படி ௨ மருகம்ஸுஜடி ||

வெதரம் ௨ உகூஹம் வெவெ க்ருகெணொகவபாஹயெக்
வடி ௨ ஹிஸாதி க்ஷெவணம்: வஹந்நெத்ரு யுகக்ருகெ: ||

ஒண்ணரை	அம்சம்	பத்மம்	1 ½
அரை	அம்சம்	கேஷபணம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
அரை	அம்சம்	கேஷபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
ஐந்து	அம்சம்	கடம்	5
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
அரை	அம்சம்	கேஷபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
ஒரு	அம்சம்	நேத்திரம்	1
அரை	அம்சம்	கேஷபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
அரை	அம்சம்	பத்மம்	½
ஒரு	அம்சம்	பலகம்	1
அரை	அம்சம்	அம்புஜம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
நாலரை	அம்சம்	முகுளம்	4 ½

ஆக அம்சங்களின் கூடுதல் 22

இவைகளைக் கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும்.

விதிவெதிக்கிதழென மண்ணவனாதே வனவி: |

விதிவெதி: குறாக் வளவனம் உருவபலாதிஷு
நீலவெகி ||அ||

உகாருமபுரமலயகாயகம் யயாரொலவபாஸ்யெகி |

அதுமலவிதிரவாபுரம் வலாயாரம் வதகாமும் து வா ||அ||

தகாகுதி: பரிமலபுரமலயகாயகம் து வா |

தகாகுதிவலுரொவி: பரிமலபுரமலயகாயகம் து வா ||அ||

ஏழு (7) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், ஒன்பது (9) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், என்பன முறையே மூலபத்மம் முதலியவைகளின் விஸ்தாரமாகும்.

88

ஸ்தூபியின் உச்சியிலிருக்கின்ற முகுளத்தின் அக்ரபாகமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது அரை அம்சமிருக்கவேண்டும். அதை எவ்விதம் செய்தால் அழகாக இருக்குமோ அவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் உருவமானது, சதுரச்சரம், அஷ்டாச்சரம், அல்லது ஷோடசாச்சரம், (16) ஆகவாவது, ஆதாரத்துடன் வட்டமாகவாவது இருப்பதாகும்.

89

அது சிரஸ்சந்தமாகவோ, அலங்காரவசமாகவோ இருப்பதாம்.

இப்படிப்பட்ட ஆகாரமானது, தேவர்கள், அரசர்கள், பிராம்ஹணர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதாகும்.

90

ஸுரஜிதபவாணாம் து வெஸுஜாதாம் நெவ

பாதி 2, 7 கெ !

தகைவெம்பாடும் ஸோவாழி யுஜிணம் தடிபு-மழ ||சுக||

வனவம் முகூட்டணவஸம்பஹம் விஜாதம் வஸம்பஜாம் வஜஸூ ।

காரா^{௧௦}உ^{௧௧}மீ^{௧௨}மு^{௧௩}(க^{௧௪})யா^{௧௫}ஷ^{௧௬}க^{௧௭}யு^{௧௮}வி^{௧௯}க^{௨௦}ண^{௨௧}ஸா^{௨௨}ஹ^{௨௩}யா: || ௧௨ ||

அருணை-ராயசூர்; வடுஹுதெ ஸவ-கூடி-ஸநாதநா: |

சுலயாக்ஷஸீஜிதா துய்யக-நா: ஸ்ரீராம-உருண-நகா: ||௯௩||

உள்ளுயிர்வாழ்வு கருத்து, பாக-பிரா உயிர்வாழ்வு.

ஸாயுஜி, வாடிசிமபண்கிளூலிகதாமிதடி || கூச ||

இது, சுரர்கள், பிராம் ஹணர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டதில்லை.

அத்துட சம்பந்தித்திருக்கும்படி, துவஜ தண்டத்தை அதன் உச்சிக்குமேலே இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். 91

இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன் கூடிய விமானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 911

கராளம், முத்தீ (பயறு) குல்மாஷம் (யாவகம்) கல்கம், சிக்கணசம், என்னும் இந்த ஐந்தும், வெகு காலமாக சகல விதமான காரியங்களுக்கும் உபயோகமான சூரணங்களுக்கு உபயோகமானவைகளாகக் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாகும்.

கடுக்காய், தானிக்காய், இவைகளின் விதையினளவு உள்ள, கூழாங்கற்களின் சூரணத்தை, முன் கூறிய ஐந்து சூரணங்களில், பாதியளவு சேர்க்கவேண்டும். 93

பயறளவுள்ள சிறிய கூழாங்கற்கள் முத்தகம் (பயறு) என்று கூறப்படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்துகளையும், தனித்தனியே கல்பிக்கவேண்டும். 97

ககூம் அ அிக்ணம் தெந ககூநீயம் விஅக்ஷணெணை !

உயிஉ மூலாஷயதிஷ, மூலாஜிகுடி மீமெமெ : || ராக ||

ஜெமெழு நானிகெரஸூ அ உதவகூரெஸெஸ் ஹ !

ககூதி, தம் பரிதி, ஹிய-உதகூ வகொடகலிதி ஷூத, தடி || ரூ ||

பூ-ஹிம் பூ-கொடகெநாடிள ககூகூர வகொம்ஹஸ் தத : !

கூறுவிவடி ஸூயயா காய-கா நானாருவாவிதா கிரியா ||

உயெழு லுஷ்யெயூவி ஹூஹஹூஷ்ய-உயோஅதிடி !

மொவாநஸூவாரிஷாது மூடி, நீயம் விஅக்ஷணெணை ||

கராஹூதி, மூலாஷய, நகெகெககம், மூறுடி |

ககூலாஹம் தடியெ-ந தடிய-காய-உ து அிக்ணடி || ரூ ||

அப்படி வடிக்கட்டி எடுக்கப்பட்ட ஜலத்தினாலே, கல்கத்தை, பசையுள்ளதாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 100

தயிர், பால், உளுந்துப்பசை, வெல்லம், நெய், வாழைப்பழம், இளநீர், நன்கு பழுத்த மாம்பழச்சாறு, இவைகளைக்கலந்து, சிப்பிகளினாலே கல்பிக்கப்படுகின்ற யாதொரு ஜலமுண்டோ, அதற்கு, பந்தோதகம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 102

முதலில் சுத்த ஜலத்தினாலே சுத்திசெய்து, பிறகு பந்தோதகத்தினாலே சுத்திசெய்யவேண்டும். அதன் பிறகு சுதாலேபனம் செய்து, பலவித ரூபங்களுடன் கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 103

சமர்த்தனாக இருப்பவன், சுட்டகங்கள், லோஹ லோஷ்டம், இவைகளினால், உசிதம்போல், கோபாநஸூயின் மேல் பாகத்தை மூடவேண்டும். 104

ஐயுஸூயுயுக்த து யயெஷம் வநலிஷதே |
 ஷணாஸமூதம் ப்ராகம் உதும-ஸம் து யயுஷி ||
 சுயம் து லிபாஸம் ஸ்ரீகி ஷணாஸமூஷிதலிஷதே |
 ததெதா ஸபெஸாஷகெகெரதாநு ஸம்கெஷி க்ர மர: க்ரூதி: ||
 ஸுபெவாவஸீஷகாவாரெ நெஅவம் உலுண-கிசுயாம்
 வ-ந: |
 ஸூலாடிநீயம் யதெந தலிநம் மராடிநம் ஸிடி: || ராஅ ||
 ஷெவாநாம் அ லிபாநாம் அலாவஸெ யொமஜம் ஸநாததஜ |
 ஸவஹிரகஸு ஸவெ-ஷாம் அது-ம் யுஸூதி ஸுலிபாநு ||

கராளம், முத்கீ, குல்மாஷம், இவைகளின் கனம் தனித்தனியே, ஒவ்வொரு அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதில் அரைப் பங்கு (அரை அங்குலம்) கல்கத்தின் கனம் இருக்கவேண்டும். அதில் பாதியில் பாதி (அரைக்கால் அங்குலம்) பசையின் மானமிருக்கவேண்டும். 105

ஜலம், பூமி, இவைகளிலானால், அல்லது ஜல பூமியிலானால், அவைகளின் கனம், இஷ்டம்போல் இருப்பதாகும்.

இந்தப் பூச்சுக்களை, ஆறுமாசகாலம் ஆரப்போடுவது உத்தமமாகும். நான்கு மாசகாலம் ஆரப்போடுவது மத்திமமாகும். இரண்டு மாசம் ஆரப்போடுவது அதமமாகும்.

அதன் பிறகு, இவைகளை பந்தோதகத்தினாலே முறையே நினைக்கவேண்டும். 107

லுபையின் மேலேயுள்ள கற்பரப்பிலும், மறுபடி இவ்விதம், குர்ண காரியங்களைச் செய்து, முயற்சியுடன் மூடவேண்டும். அவ்விதம் செய்வது, கனச்சாதனமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 108

ஸூரம் மறுகயொவெது ஸூராதூதகியாநிதழ் !

விபூரீநாம் அ வண-ராமம் நிவாஸம் ஸம்வராம் வபிழ் ||

ஸம்முராம் உரணம் உவ்வம் செவாஸூரகயாநிதழ் !

நமம் தவவியூராம் அரயாவாழி ந யொஜயெக் ||கக||

கதெஷாநதூயா வாவெ ஸூரநீயம் யயெஷத : !

வணாராம் உரவயலிஷம் ஸூராவாஷாராம் முவம் உயி ||

சூரம் உவ்வம் து ஸூராம் சுரீரம் அர-உஷவம்சகழ் !

தேவாலயம், துவிஜாலயம், இவைகளில், இவ்விதம் செய்வதாகும். சாசுவதமாக இருக்கும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், எல்லாவற்றிற்கும், உள்ளும் புறமும், குடையை கல்பிக்கவேண்டும். (குறிப்பிட்ட காலம் வரையில், வெய்யின், மழை, இவைகள், அவைகளில் விழாமலிருக்கும்படி, நிழலாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்)

மிகவும் மங்களகரமான கதைகளுடன் கூடியதும், சிரத்தையுடன் நிரந்தரிரியையுடன் கூடியதுமான, பிரம்ஹணாதிஜாதியினரின், நிவாஸஸ்தானமானது, சகல சம்பத்திற்கும் நிவாஸஸ்தானமாகும். 110

தேவர் அசுரர்களுடைய கதையுடன் கூடிய சண்டை, மரணம், துக்கம், நக்னம், (ஆடை இல்லாத உருவம்) தபஸ்விகளின் லீலை, வியாதியுடையவன் முதலியன, இவைகளை (சிகரங்களில்) கல்பிக்கக் கூடாது. 111

மற்றவர்களின் வீடுகளிலும், சிகரமில்லாத வீடுகளிலும் இஷ்டம்போல் சாதித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

பந்தன சூர்ணத்தில், நூறு பங்குக்கு, ஐந்து(5) பங்கு உளுத்தம்பசை, ஒன்பது (9) அம்சம் வெல்லம், எட்டு(8)

தெ மெயும் டிஸஹாமம் ஸஜாநாநிகொரம் யு,மாஸகடி ||

கூளடி கெகாஸகம் து லீஸம் கடிமெயுலிஷ்டெ |
 மெஸு அலிணை-பேதாஸெ து யுஜீதவீம் ஸுஸகநடி |
 ஸவெ-ஷாடிகம் ஸகம் மும் அ டிடிடி,புக்கடி ||

அலிணை-ஷீஸம் கராநம் டயுவரதகடிநாநிகொரம்
 அ டாஷம்

அகெ (ஸுகெ) தொயம் அ டு டு டி,மும்
 ஸஹிதம் தெ மெயும் தகிக், மெண |
 மெஸு அலிணை-பேதாஸெகடி, டயுவர
 அடாஸுயிம் புகுய-காக்
 ஸதகி, ஸம் டி ஷகிஸாடி பபி,கி கயிதம் தகிக்
 ஸிஷிஷ-நீகெ: ||

அம்சம் தயிர், இரண்டு (2) அம்சம் நெய், ஏழு (7) அம்சம் பால், ஆறு (6) அம்சம் சர்ப்பட்டையின் சாறு, பத்து (10) அம்சம் தரிபலை, நான்கு (4) அம்சம் தேங்காய், ஒரு (1) அம்சம் தேன், மூன்று (3) அம்சம் வாழைப்பழம், என்று பாககல்பனியுடன் சேர்க்கவேண்டும். இவ்விதம் முறையுடன் சேர்த்து கல்பிக்கப்படும் பந்தனமானது, மிகவும் சிறந்த பந்தனமாகும்.

வெல்லம், தயிர், பால், இவைகளை மற்ற எல்லா வற்றையும் கூட்டிலும், அதிகமாகச் சேர்ப்பது சிலாகிக்கத் தக்கதாகும்.

114

பந்த குர்ணத்தை நூறு பங்கு செய்து அத்துடன் கராளகுர்ணம் நூத்தில் இரண்டு பங்கும், தேன், நெய், வாழைப்பழம், தேங்காய், உளுந்து, சக்ரேதோயம் (சுக்தி தோயம்—சுண்ணாம்புஐலம்) பால், தயிர், வெல்லம், தரிபலை இவைகளை முறையே ஒவ்வொரு அம்சம் கூட்டி கல்பிக்கப்படும் பந்தமானது, கருங்கல்லுக்கு ஸமமானதாகும் (உறுதி

செவாநாஃ ஹிஜஹுதீஸு வெஸுஜாநாஃ ஹவதெயுநா ||
 உலுயெ-ஃஷுகா னியாதவஜாஸுதஸெ, ராஹுக்ஷணாநிதா: |
 ஸுஹிமா: ஸஹிமாஸு ஸுஹிநாஸு: ஸுஹிநாஸு: ||

ஸ்ரீஹிமாஸுவி ஸுஹிமா ஹிநாஹிஜாஹிவஜி-ஃதா: |
 ஹிநாஸுயாஹிதீவெஸு ஸு ஸுஹிவெஷுகயா ஸஹி: ||ககஅ||

ஸ்ரீஹிமாஸு ஸுஹிமா ஸுஹிவெஷுகயா ஸஹி: ||ககஅ||
 ஹிநாஸுயாஹிதீவெஸு ஸு ஸுஹிவெஷுகயா ஸஹி: ||ககஅ||

யுள்ளதாகும்) என்று சிலப் தந்திரங்கனையறிந்த முனிவர்கள்
 கூறுகிறார்கள். 115

இ ப் ப பா மு து தே வ தை க ள், பிராமணர்கள்
 க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள் இவர்களின் வீட்டில்,
 லக்ஷணம் ப் ப பா ரு ந் திய நான்கு மூர்தேஷ்டகைகளை
 (உச்சியில்வைக்கும் கற்களை) கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள்
 மேடுள்ளமில்லாமல் மனோஹரமாகவும், ஸமமாக சூனையில்
 வைத்து எரிக்கப்பட்டவைகளாகவும், நல்ல ஒலி (சத்தம்)
 உள்ளவைகளாகவும், மிகவும் சோபனமாகவும் இருக்க
 வேண்டும்.

அவைகள், கருங்கல்களாக இருந்தால், அவைகள்,
 ஸ்திரீ சிலையாகவோ, புருஷ சிலையாகவோ இருப்பதாகும்.
 அவைகள் பின்னப்பட்டவைகளாகவோ, துவாரமுள்ளவை
 களாகவோ இருக்கக்கூடாது.

அந்தக் கல்லுகள் அகலம், நீளம், கனம் இவைகளில்,
 பிரதமேஷ்டகைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 118

பிரதமேஷ்டகையானது சிலாமயமாக இருந்தால்,
 மூர்தேஷ்டகையும் சிலாமயமாகவே இருக்கவேண்டும்.
 (செங்கல்லாக இருந்தால் செங்கல்லாகவே இருக்கவேண்டும்)

தெரெவாடி தயானை அ நதிசெவ்வாழை ஷ்காழை ஹா : ।

[illegible][illegible]

மொஹம்மது ஸாஹிபு வாலி ஸ்ரீ விசுவநாதர் || ௧௨௬ ||

ஊய்-கூறுதல்-பிரணாயாமவிஷாரம்-பாடிதஸ்ஸி |

சும உம்முருவிஷாராநாநுவதிவ-ஜா சுபரம் தயா ||௧௨௨||

அதுரபூஷணம் கும்பாசு த்ரிஹாமெகஜயஸ்யா ।

என்பது பொருள்) அது எவ்வித தோஷமும் இல்லாமலிருக்க வேண்டும்.

துவக்கம் முதல் சிகரம் வரையில் எந்த திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதே திரவியத்தினாலே, ஆதியிலும் அந்தத்திலும், அழகான இஷ்டகைகளை (பிரதமேஷ்டகை, மூர்தேஷ்டகைகளை) வைக்கவேண்டும்.

மிசிர திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸங்கீர்ண மந்திரத்தில், மேலேயுள்ள பாகமானது, எந்த திரவியத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே திரவியத்தினாலே, சிரோ (உச்சியின்) வின்யாஸத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இது ரஹஸியமாகக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸ்தூபிகையின் கீலமானது, லோஹத்தினாலேயாவது
மரத்தினாலேயாவது, இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்
படுகிறது. 121

ஸ்தூபியின் கீலமானது, ஊர்துவ பூமியின் பாதத்தின் ஆயாமம், விஸ்தாரம், பாதம் இவைகளுக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அக்கிரமானது (உச்சியானது) ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும்.

122

வெகுதெய்யுடைய: கூய-காசு பறிவிவாடி நதிவெடிய: ||கஉ||

விஷ்ணு சி. முணையாஜிம் வ்யாசிஸ்யாஜிம் வாடிதஸ்யஜிம் ।

சுலோ 20 து யயா ஹுனா ஸுனா கிஞ்சி-ஸெனிகிதடி ||கஉச||

சுயவா ததிலொபாபாடி வி.முணம் கீருவெடிவி-கடல் ।

கெஹவாஸாய-கிஷாரதி, அதுஹ-மகேவ வா ||௧௨௫||

சு.மு. உயர்தரம்முதுவதானம் பரிசுரிவாநம் யயாபவமுடி |

ஸ்ரீவராகூ,திவக கீறும் இம்,மதுநூலாணி வா || கஉசு ||

வனம் தியா வஸதிஷ்டம் ஸௌகரியகாசீஸ்ராய-புகை :

அது, சச்சுரமாக இருப்பதற்கு சமமாகச் செய்ய வேண்டும். அதன் அதோபகரமானது (அடிப்பக்கமானது) முக்கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். மேலும் கீழும் வட்டமாகக்கல்பிக்க வேண்டும். அதன் கீழே சிசிபாதத்தை (மயிலின்கால்) வைக்க வேண்டும். (அந்த கீலமானது) அகலத்தைப்போல் மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், வியாஸத்தின் (சுத்தவஸு) உயரமுள்ளதாகவும், பாதத்திற்கு சமமாகவுமிருக்க வேண்டும். பூமியிலிருப்பதைப் போல அசையாமலும், பஞ்சமூர்திகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

124

124

அல்லது, அந்தஸ்தாபியின் சிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், கீலத்தின் (முனையின்) உயரமுள்ளதாகவும், ஸ்தம்பத்தின் அகலத்தில் பாதி விஸ்தாரம், முன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தாரம், அல்லது கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 125]

1254

கீலமானது, சிகரத்தின் வடிவத்தைப்போன்ற வடிவ முடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்க வேண்டும். 126

126

இவ்விதமாக, ஸ்தூபியின் கீலமானது, மூன்று விதமாகப் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 1261

1264

ஸிதவஸூவரி^{௨௦}ஹோதூயொ ஹெஹே^{௨௧}க: I

வீகா^{௨௨} ஸூக^{௨௩} வயொரா^{௨௪}த^{௨௫}ள உவொஷா^{௨௬}யிவஸே^{௨௭}

ஸூயீ: || ௧௩௭ ||

கயஸஸூ^{௨௮}தூ^{௨௯}ர வாஸூ^{௩௦} ஸிதவஸூ^{௩௧}வரி^{௩௨}த^{௩௩}ர^{௩௪} |

தத: ^{௩௫}பூ^{௩௬}ஹாதே^{௩௭} வி^{௩௮}ஹே^{௩௯} நகூ^{௪௦}த^{௪௧}க^{௪௨}ர^{௪௩}ணா^{௪௪}வி^{௪௫}தே || ௧௩௮ ||

ஸூ^{௪௬}ஹே^{௪௭}தே^{௪௮} ஸூ^{௪௯}ய^{௫௦}த^{௫௧} ஸூ^{௫௨}வ^{௫௩}தீ^{௫௪} ஸூ^{௫௫}வ^{௫௬}கெ^{௫௭}த^{௫௮}த^{௫௯} |

வூ^{௬௦}ஷ^{௬௧}கூ^{௬௨}ண^{௬௩}ய^{௬௪}ஹா^{௬௫}ரா^{௬௬}திக^{௬௭}ட^{௬௮}கெ^{௬௯}ர^{௭௦}ம^{௭௧}யூ^{௭௨}ய^{௭௩}கெ^{௭௪}: || ௧௩௯ ||

வ^{௭௫}ணா^{௭௬}ம^{௭௭}ஹே^{௭௮}தே^{௭௯}ஹே^{௮௦}த^{௮௧}தீ^{௮௨}தே^{௮௩}ஸூ^{௮௪} வி^{௮௫}ஹே^{௮௬}த^{௮௭}: |

ஹே^{௮௮}ய^{௮௯}ஸூ^{௯௦}வ^{௯௧}தீ^{௯௨}த^{௯௩} ந^{௯௪}வ^{௯௫}ஸூ^{௯௬}வரி^{௯௭}.^{௯௮} || ௧௪௦ ||

ஸூ^{௯௯}தா^{௧௦௦}யெ^{௧௦௧}வ^{௧௦௨}த^{௧௦௩}ஸூ^{௧௦௪}வ ஸித^{௧௦௫}வூ^{௧௦௬}ஸி^{௧௦௭}ரா^{௧௦௮}: ஸூ^{௧௦௯}தி: |

யூ^{௧௧௦}கா^{௧௧௧} ய^{௧௧௨}ரா^{௧௧௩}த^{௧௧௪}ம^{௧௧௫} ஸ^{௧௧௬}வ^{௧௧௭}தீ^{௧௧௮} ஸூ^{௧௧௯}ய^{௧௨௦}த^{௧௨௧} ||

அதன்மேலே தர்பைகளைப்பரப்பி, அதில் அவைகளை வைக்கவேண்டும்.

அகற்குப் பிறகு புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், சுத்தனாக இருந்து கொண்டு, நன் கு அலங்கரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பு மாலையைதரித்துக் கொண்டு, வெளுப் பான வஸ்திரம் உத்தரீயங்களை தரித்துக்கொண்டு, சுவர்ண மோதிரத்தை தரித்துக்கொண்டு, இரவில் சுத்தமான பாலை குடித்துவிட்டு, உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். 137

பிறகு, நிர்மலமான பிரபாத (வெடியும்) காலத்தில், கலசத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில், வெண்மையான வஸ்திரத்தை விரித்து, சுபகரமான நகூத்திரம், சுபமான கரணம், சுபமான முஹூர்த்தம், சுபமான லக்னத்தில், ஸ்தபதியானவன், ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம்-குண்டலம்-ஹாராதிகள் - கடகம் - மோதிரம் - சுவர்ண நிர்மிதமான பஞ்சாங்கங்களினால் அலங்காரம் செய்துகொண்டு, சுவர்ண யஞ்ஜோபவீதத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, புதிதான வஸ்தி

பரிவரகி, அதும-சாமாவஸாநெ வாஸுஜாடிய: ।

ததாடிதாசு ஸூருவிகாயாஜாசு கீருவெவ-ஆம்

பு.ம.ஹிதாடி ||கசக||

வருவ-செவெஷாசுராநம் நிஜிடிம் து டிவீகரதடி ।

தநயெய நவ ரதாநி விநயெவெஅ யயாகு-டி ||கசஎ||

வெவ-செ, உரதகம் விடிதாசு வெவ-ப-செ வஹிமொஅரெ ।

உ-டிநீயம் து யாஜாயாம் உளகிகம் விதரி ஸூதடி ||

வாரு-வெ ஸாடிசு விடிதாசு உஹாநீயம் ஸூர-வெ ।

வடிம் து ஸௌஜெ-பெ ஸூர-பெ-பாநாஜாம் து

பு.வாருகடி || கசக ||

உாணிகடி உய்யெ உஹ-ம ஹாடகம் அ விநிகதிவெசு ।

பத்திரத்தின் மத்தியம், அல்லது சிகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில் அம்புஜத்திற்குக் கீழே, இருக்கவேண்டும்.

அந்த இடம் முதல், ஸ்தூபியின் உயரம், (எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு) கீலத்தின் நீளம் அளவிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். 146

இஷ்டகைகளை வைப்பதற்கு முன்னமே, இஷ்டகைகளை வைக்கவேண்டிய இடத்தை, துவாரமில்லாமல் திடப் படுத்தவேண்டும். அதன் நடுவில், நவரத்தினங்களை கிரமமாக வைக்கவேண்டும். 147

கிழக்கு திக்கில் மரகதம், அக்கினி திக்கில் வைடூரியம், தெற்கு திக்கில் இந்திரநீலம், நிருருதி திக்கில் முத்து, மேற்கு திக்கில் ஸ்டிகம், வாயு திக்கில் மஹாநீலம், வடக்கு திக்கில் வஜ்ரம், ஈசானிய திக்கில் பவழம், மத்திய பாகத்தில்

ரவொவரவஸீஜெஹு யாத்நாநஜ்வஜளஷ்யாதி ௮ ||௧௫||

தஜுஹிஷ்ட ஸ்ருவிசா கீதம் ஸ்ராவயெஜ அமம் ஸஜ |

தஸூக் ப்ரகூதிஹுஜைஹுஜிஸி ஜஹாபுஜ |௧௫||

முயிதம் சுஷ்ளவவெஹு காவ-ஜாவெவவ-ஜா

உநொஹரெ: |

ஹஸ்யெதுஜுஜக்ப்ராஅஜள ப்ராஅஜ, ப்ராமுஜ, ப்ரஹ்மம் தத: ||

ஸஹ்ஸுஸெக் யஜி ஸவெ-ஜாஹ் ப்ராணிதாம்

ஸஹ்ஸுஜயெ |

ஹவநம் ஸ்ருவிசீதம் ௮ வபெஹ்ராவெஷ்ஜாஹ்ஜெகெ: ||

மாணிக்கமும் தங்கமும், என்று முறையே இவைகளை வைக்கவேண்டும்.

ரசபதார்த்தங்கள், உபரசங்கள், விதைகள், தானியங்கள், ஓஷதிகள், இவைகளையும் வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, ஸ்தூபிகையின் கீலத்தை, அசையாமலும், சமமாகவும் வைக்கவேண்டும். 150½

அதன் வடக்குப்பக்கத்தில், பட்டு வஸ்திரங்களினாலாவது, அழகான பஞ்சவஸ்திரங்களினாலாவது, பிணைக்கப்பட்ட, மஹாதுவஜத்தை பூமிதலம் வரையில் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த துவஜமானது, அங்கிருந்து, வடக்கு கிழக்கு ஆகிய இரண்டு திக்குகளையும், அதாவது, வட கிழக்கு திக்கைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். (வடக்கிலிருந்து, ஈசானிய திக்கு வரையில் நீண்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருந்தால், அது, சகல பிராணிகளுக்கும், (ஜனங்களுக்கும்) சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் நிறைந்திருக்கச் செய்யும். (அவ்விதமிருந்தால் சகல ஜனங்களும், சகலவிதமான செல்வமும் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.) 152½

அதுதி-கேசு அது, ம-காஸு வஸகஸா: ஸஸிவெஸயெக |
 அராஅகரணம் காய-காசு ஸுவிவித்ராவெ-
 ந-கேவெ: || கருச ||

யஜாநொ விஸுவிதா ப்ருணஜே சிரஸா, முரு-
 விஜாநஸூவிசா ஸுஹஅராஅகரணாநி அ || கருரு ||

வஸூராணி யதயாநெத்யு பபபுநவி வஸகஸகாநு |
 உ-கா ஸூவதயே கஸா பரஸாநு ஹகூதா து தவ-கயெக ||

வஸவம் உ-நிவெரெ: வெ-காசு ப்ருவாசாநா து
 உ-கய-கதி |
 ஹ-கூராணாம் ம-க-ஸ-பு-கா நெ-கூ-வி-கூ த-கூ-க-க ||

ஹவெ உ-க-க-ப-க து வஸக-க-நா-க-ய-ஸ-க-க |

பவநம், (சிகரம்) ஸ்தூபிகீலம், இவைகளை, சுத்தமான
 (ஸௌப்பான) பட்டு வஸ்திரங்களினாலே சுற்றி, நான்கு
 திக்குகளிலும், கன்றுகளுடன் கூடிய நான்கு பசுக்களை
 நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். விசித்திரமான புதிய வஸ்திரங்
 களினாலே, துவாரத்தை அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

(பிறகு) யஜமானன், விசுத்தமான மனதுடன், குருவை
 நமஸ்கரித்து, விமானர், ஸ்தூபி, ஸ்தம்பம், துவாரம்,
 இவைகளின் அலங்காரங்களையும் வணங்கி, வஸ்திரங்கள்,
 தனம், தானியம், கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்கள்,
 இவைகளை, சந்தோஷத்துடன் ஸ்தபதிக்குக் கொடுத்து,
 மற்றவர்களையும் பக்தியுடன் திருப்தி செய்து வைக்க
 வேண்டும். 156

இவ்விதமாக முனிவர்கள், பிராசாதங்களின் சிரஸ்ஸின்
 (சிகரங்களின்) நிர்மாணவிதியைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஹர்மியங்களில் கர்பசம்யோகத்திலும், நேத்திரபித்தி
 யில் தலாந்தரத்திலும், மண்டபத்தில் மத்திய தேசத்திலும்,

வ்ராவாடிவக் விபாதவழி மொவூராணாம் து உலய-நி ||

வனவம் து வியிநா ஸஜிசு ஸ்வஹம் ஸ்வஹம் வடி ||

யெந யக் கடி- அரஹ்ஜாடின தடிவஸாநகெ ||௧௫௬||

தெநெவ நிஷிதம் கடி- ஸ்ரீஸௌஹமஜாயாரெயநடி ||

தஸஜாஹாவெ து தக்வ-சு: ஸரிஷெஜா வா தம்
முரூம் வடி || ௧௫௭ ||

ஸ்வா தநியொமெந ஸவ-கடி- ஸஜாஅரெசு ||

ஹ்ஜாநாசு ஸ்ரீதெநாவி யஹ்ஜெந ஹாவிதடி ||

கரொதி ஸ்ரீநிதம் ஸ்ரீசு-நஜெயெதி ஹ நிஸ்யா ||௧௫௮||

சபை முதலியவைகளில் அம்புஜத்திற்குக் கீழே யும், பிராசாதத்தைப்போல் கல்பிக்க வேண்டும். கோபுரங்களுக்கு சிரஸில் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விதியுடன் நன்கு கல்பிக்கப்பட்டால், அது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 158

எந்தக் காரியமானது, எவனாலே, ஆதியில் துவக்கப்பட்டதோ, அவனாலேயே, அந்தக் காரியமானது, அதன் முடிவிலும் காரியம் செய்து முடிக்கப்பட்டால், அது ஐசுவரியம்-சௌபாக்கியங்களை விருத்திசெய்வதாகும்.

அவன் இல்லாவிட்டால், அவனுடைய புதல்வன், அல்லது, அவனுடைய சீடன், அந்த குருவை படத்தில் வரைந்து வைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய உத்தரவின் பேரில்(செய்வதாகக்கருதிக்கொண்டு), எல்லாகாரியங்களையும் செய்யவேண்டும்.

அறியாமையினாலாவது, வேகமாகவாவது, எந்தக் காரியமானது, மற்றொருவனாலே (வேறுவிதமாக) கல்பிக்கபடுகின்றதோ, அது, இவ்வுலகத்தில், யஜமானனை, சீக்கிரமாக, வேறுவிதமாக, (இருந்த நிலையிலிருந்து மாறியவனாக) செய்யுவிடும், நிச்சயம். 161

ஹ்யூம் சுதவாநு வியிம் யயாவக்
 சுதவாதெவ சுரொதி நிஷிதாநாடி |
 சுயவா வியிரநய்யா ஹவெவெக்
 சுபுஹம் ஸ்ரூதிநநய்யா சுரொதி || ௧௧௨ ||

வனவம் ஸ்ரீவாஹும்குதம் வுஷ்ரஹம்
 ஜாநம் ஜயூநாம் ஸிவாஹுஷணம் ௮ |
 யுக்யூ ஸ்வெஷ்ஜாம் சுராஹாதிஸங்
 வெபூகம் ஸஜ்யக் ஜெஷ்கா ஸகஜுஷெ-3 || ௧௧௩ ||

வஜிரஸரஹுஸாஹுஷம்ஸகாபொகவூஷ்ஜா:
 வநவஸிஸிஸ(ஸ்)நிம்ஸா: ஸஷ்வண-3 ஸ்வெ-3 |

சிகரத்தை எந்த விதியின் பிரகாரம் முதலில் செய்து வந்திருக்கிறோ, அதே விதியின்படி, அதன் முடிவுவரையில் செய்யவேண்டும். அல்லாமல் வேறு விதியின்படி செய்யப்பட்டால், அது, அசுபத்தையுண்டுபண்ணும் எஜமானை மாற்றிவிடும். (சிகரத்தை, ஆரம்பம் முதல் மூர்தேஷ்டகை வரையில் ஒரே விதமான விதியின்படி செய்ய வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஒருவிதமாகவும், முடிவில் மற்றொருவிதமாகவும் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் வேறு விதமாகச்செய்தால், அசுபத்தையளிக்கும். யஜமானனை தன்னிலையிலிருந்து மாற்றிவிடும்).

162

இவ்விதமாக, க்ரீவாலங்காரம்-புஷ்கராபம், மல்லமானம், கராளம் முதலியபந்தங்கள், மூர்தேஷ்டகாபந்தம், இவைகள், யுக்தியுடன் நன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

163

கருங்காலி - ஆச்சாமரம் - ஸாலம் - ஸ்தபகம் - அசோகம்
 பலா - திமிசை - வேம்பு - ஏழிலைப்பாலை - பருஷம் - வஞ்ஜம் -

வரூஷ வகூடுவஹிசுநீரிணீதெதுவராஜிதா:
ஸூடிபிளீடுவாரா: ஸூதிவிசீதா: பூலிபா: ||

சுய ஹடுஷ வரி(நி)ஷிதெ தடா
யஜராநொவி மூரூஸு வய-கி: |
உடிமாயந சொஹநக்ஷ-வகெஷ
ஜடுஸூடுபூ ரக்ஷணகல-அராமெக் || கசுநு ||

நவஸவதி, கவஹூரா கிுகெ
வியிதா அரூகூராவ-கணம் கூரூ |
ஹவநஸூஜாதூரவூவ-கெவொத:
ஸூயிவாஸாஹ-கெணாவம் அரெக் || ககக ||

நவஸவெஷு கரெய-கூமாஸூகம்
வஸூவாடி நவவஸூ சொஹிதடி |

(மஹிழமரம்) வன்னி - சுநீரிணீ (பாலுள்ளமரம்.) இந்த
விருகூங்களும், மிகவும் அழுத்தமாகவும், வலுவள்ளதாக
வும் இருக்கின்ற மரங்களும் ஸ்தூபிகீலத்திற்குரியவை
களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 164

ஹர்மியமானது முழுமையும் கட்டிப்பூர்த்தியடைந்த
பிறகு, யஜமானன் - குரு - வர்தகி, (சில்பி) இவர்கள்,
உத்தராயணத்தில், சோபனமான நகூத்திரம், சுபகர
மான பக்ஷத்தில், ஜலசம்பிரோக்ஷணகர்மாவைத் துவக்க
வேண்டும். 165

ஒன்பது (9) ஏழு (7) மூன்று (3) அல்லது ஐந்து (5).
ராத்திரிகளில், அங்குரார்பணத்தைச் செய்யவேண்டும்.
(அதற்காக) அந்த பவனத்தின் வடகிழக்கு திக்கில், அதி
வாசம் செய்வதற்குத் தகுந்த மண்டபத்தைக் கல்பிக்க
வேண்டும். 166

ஸிவிதாநம் ஸவஸுபெநி-ஹவஸிதம்

ஸுஹிநொஜ்ஜம் ஸிதஸுஹிதம் || ௧௧௭ ||

தஸுத ஸுபெநி-ஹவஸிதம் : ஸுபெநிதம் : ஹவஸிதம் :

சுஷாடிசொய்யாய : ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் ||

ஸுபெநிதம் : ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் :

ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் ||

தஸுத ஸுபெநி-ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் :

ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் : ஹவஸிதம் ||

அந்த மண்டபமானது, ஒன்பது, (9) ஏழு (7) அல்லது ஐந்து (5) முழத்தில் சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக)வும், எட்டு (8) கால்களுடையதாகவும், புதிதான வஸ்திரத்தினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், விதாநத்துடன் கூடியதாகவும், அழகான வஸ்திரங்களினாலே சுத்தப்பட்டதாகவும், மனோஹரமாகவும், வெளுப்பான புஷ்பங்களின் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். 167

அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், சம்பா நெல்லினாலே, ஒரு கோளவுக்கு திட்டாணியைக் கல்பித்து, அதன்மேலே அஷ்டாஷ்ட பதத்தை (81 பதத்தை) வைத்து, (கல்பித்து) பிரம்ஹா முதலிய வஸ்து (வாஸ்து) நாயகர்களை, வெளுப்பான தண்டுல (அரிசி) தாரையினாலே வைத்து, புஷ்பம், கந்தம், தூபம், தீபம் இவைகளினாலே பூஜை செய்து, விதிப்படி பஸிகொடுத்து, அதன்மேலே,—

வஸ்திரங்களினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டவைகளும், ரத்னங்களுடனும் சுவர்ணத்துடனும் கூடியவைகளும், நூல் சுத்தப்பட்டவைகளும் மேலே மூடப்பட்டவைகளும், களங்கமற்றவைகளும், (களங்கம்—குற்றம் அல்லது அழுக்கு) துவாரமில்லாதவைகளும், சுவர்ணத்துடன்

நிஜமன்காதலஸிவிராநு ஹாடிகொடிகவனிதாநு ।

உவவீஃவடிஸ் ஸாஸாநு ஸைநாநி நாயயி ||களக||

ஃகாராழிநறோனெந வாஅயிசுவா நஜீஸெத்த: |

கருமவெஜா தரு வாஸை- ஐஹ-நவாரிஸ ரெ ||

அதுஷ்டவ, தீவஸம்யுக்த வஸ-கேமமயுசொஸிதெ !

வந்தெழுதா விழுமியாதா ஸ்வதி: வந்தாஸ்தி: ||௧௭௩||

லீகுவா முனிம் வயொராந்த ள உவொஷியிவஸெத்த: |

புராஸாடிஸ்தாமுதொ யாமஜ்ஜனவம் ஸீயிதா உரெகீ ||

அது உ-ராரஸிராயுதம் அது வெ-ராரணவூஷிதழ் !

வாஸொலிடி-ஹெ-ஹெயூலி: ஸுக்ஷுஸெஸெயுங்கு தடி ||

ஐலத்தினுலே நிரப்பப்பட்டவைகளுமான ஐந்து ஐந்து கலசங்களை, உபபீட பதங்களில் வைத்து, அவைகளை, ஓம்காராதியும், நமோந்தமுமான அந்தந்த தேவதா நாமாக்களினுலே புஜித்துவைக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, அந்த கலசங்களுக்கு வடக்குப்பக்கத்தில், தர்பாசனம் பரப்பப்பட்டதும், நான்கு தீபங்களுடன் கூடியதும், சகலவிதமான மங்களங்களுடன் சோதிப்பதுமான இடத்தில், பரிசுத்தமான மனதுடையவனும், சுத்தாத்மாவுமான ஸ்தபதி, சுத்தமான பாலைக் குடித்து, விரதமாக இருந்துகொண்டு, இரவில் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

பிறகு பிராசாதத்தின் (அந்தக் கட்டிடத்தின்) முன்பக்கத்தில், விதிப்படி யாக மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

174

அந்த யாக மண்டபமானது, நான்கு துவாரங்கள் (வாயில்கள்) உள்ளதாகவும், நான்கு தோரணங்களுடையதாகவும், வஸ்திரங்களினாலேயும், தர்ப மாலைகளினாலேயும்,

வாஸாடிஸூ அதுஜி-கூஷு வு துக்ஷண(ணை)
விபாநத: || க௯௯ ||

ஸந்தவ-ஜேஸூவகொ ஜாதவெடிஸம் நிவஸெதா(து) |
விபாநம் ஜநத: ஸூவிசிகாண் வஸெஸூநி-ஜெவஷ்யெசு ||

கூஸாஸூநெ-ஜந-ஜெவஷ்யெஸூ: ஸூவிசிகூ
உமூகியாக் |

ஸமூஜிஸ் வாயஸாநம் அ ஸூஜாநம் அ யவாநகூ ||௧௮௯||

கூஸாநம் மூஸூஸூஜாநம் வீதம் கூஷம் தயாஸூண |
மூஷிஸூ வஸூஸூஜாமெ ஹெவாநெ ந்யாய அ ||

ஜயிஷூஸூவர தகூஸூஜாநதவூஷாஷிதாஸூஸூ: |
கஜூஹூஸூயூகூ வாநூ ஹெவாநூஸூஸூஸூ: ||௧௮௯||

ஸ்தாபகன், பிராசாதத்தின் (யாகமண்டபத்தின்)
நான்கு திக்குகளிலும், விருத்த குண்டத்தில் அக்னியை
திருப்தி செய்து, வளித்துவரவேண்டும்.

பிறகு விமானத்தின் அடிமுதல், ஸ்தூபி வரையில்,
வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

ஸ்தூபி கீலத்தை, தர்பைகள் பரப்பப்பட்ட புதிய
வஸ்திரங்களினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். 1803

பலிஹரணத்திற்கான அன்னம், பாயஸாந்நம், முத்
காந்நம், (பயத்தம்பருப்புப் பொங்கல்) யவாந்நம்,
கிருஸரான்நம், (எள்ளும் வெல்லமும் கலந்த அன்னம்)
குளான்நம், (சர்க்கரைப்பொங்கல்) சுத்தான்நம், பீத
வர்ணமான (மஞ்சள்) அன்னம், கருப்பு நிறமான அன்னம்,
சிவப்பு நிறமான அன்னம், இவைகளைத் தங்கப்பாத்திரத்தில்
வைத்துக்கொண்டு,—

தயிர்—பால்—நெய்—தேன்—ரத்னம்—புஷ்பம்—அஷ்டதை

யாரயிசுரான்ஸுலீராத்ருள வாசுதேவஸூத்ரி அரெகி |
தத: ப்ருஹாதே விஜ்ஞே மகூத்யகரணாநிதே ||௧௮௪||

ஸ்ரீவதிவ-ஹவெஷாஜி: ப்ருஹவஹாம் மஹேஷண: |
யுதஹாடகயஜ்ஞாவனீத: ஸ்ரீதாநுமெவத: ||௧௮௫||

ஸ்ரீதவ-ஸூபிர: ப்ருஹோஷீஷ்ணாஹதவஸூயுக் |
ஜிபாஜித-ஜீவராஸூக்ஷு-ஜேகூக்ஷணம் விபிநா அரெகி ||

ஸ்ரீ(ஸ்ரீ)வயெகி சுருபாஹொஹிர அ-ஜயேஹ
வ-ஸூக்ஷெ: |

ப்ருஹம் ஹெயா தத: ஸூ அஜாநயநஜ்ஞயுஜ் ||௧௮௬||

—ஜலம், இவைகளுடன், வாழைப்பழத்துடன் கூடிய பார்த்திரம், இவைகளை, மற்ற சில்பிகளைக்கொண்டு தூக்கி வரும்படி செய்து, ஸகல மூர்த்தியின் எதிரில் வைத்து விட்டு, இரவில் வாஸ்து தேவபலியைச் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சுபகரமான நக்ஷத்திரம் கரணத்துடன் கூடிய நிர்மலமான பிரபாத (உதய) காலத்தில், சிறந்த வேஷத்துடன் கூடிய ஸ்தபதி பஞ்சாங்க பூஷணங்களுடன், சுவர்ண யஜ்ஞோபவீதத்தை தரித்துக்கொண்டு, வெள்ளுப்பான சந்தணத்தைப்பூசிக் கொண்டு, வெள்ளுப்பான புஷ்பத்தை சிரத்தில் தரித்துக்கொண்டு, தலைப்பாகையை தரித்துக்கொண்டு, புதிதான இரண்டு வஸ்திரங்களை தரித்துக்கொண்டு, திசாமூர்த்திகளைத்தவிர, மற்ற மூர்த்திகளுக்கு, வீதியுடன் சக்ஷுர்மோக்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும். (கண் திறக்க வேண்டும்). 186

கலசதீர்த்தத்தினாலே, (முதலில் சகல மூர்த்திகளை) ஸ்நானம் செய்துவைத்து, கந்தம், புஷ்பத்தினாலே பூஜிக்க வேண்டும்.

விவிசுவா தீக்ஷஸஞ்ஞண ஸ்ணமுத்யயமூவிவெசு |
சுஹிதீ தவவஞ்ஞண ஸ்ணாஹணாநு யாததீஸம்அயாநு ||

யெதும் ஸவசுஸீஸாம் கநதீஸம் அ டிப-யிசுவா யயாகுமீ |
ஸீஸாம் வுதராரஸ்தீ ஸ்ண வதி: ஸ்ணாவகாஹ்யா ||௧௮௯||

ஸவகாஹமுதய-தீவிவாஷ்ணெ: ஸ்ணவீஸாஅதெ: |
ஸ்ணவீஸாஅதய-தீவிவாஷ்ணெ: அதய-தீவிவாஷ்ணெ: ||

ஸவயெசு தீக்ஷஸஞ்ஞண காவ-தீவிவாஷ்ணெ: |
தாம்(வம்) |

அததாமரூதொயெத ஸவ-தீவிவாஷ்ணெ: அ ||௧௯௦||

முதலில், கண் திறக்கவேண்டிய இடத்தில் நயந மண்டலத்தை எழுதி, பிறகு, கூர்மையான சஸ்திரத் தினுலே (கத்தியினுலே) மூன்று கண்களையும் எழுத வேண்டும். (திறக்கப்பட்ட கண்களை) புதிய வஸ்திரத் தினுலே மூடி, (பிறகு அந்த வஸ்திரத்தை எடுத்து விட்டு), முறையே, பிராம்ஹணர்கள், தானியக்குவியல், கன்றுடன் கூடிய பசுமாடு, கன்னிகை, ஜிவகளை பார்க்கும் படி செய்யவேண்டும். (காண்பிக்கவேண்டும்.) 188½

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், சங்கர்-காஹளம்-தூர்யம் - முதலிய வாத்திய கோஷங் களுடனும், ஸ்வஸ்திவாசனங்களுடனும், விமானத்திலேறிக் கொண்டு, ஸ்தூபியின் உச்சிமுதல், (ஸ்தூபியின்) பிரகிருதி (தலம்) வரையில், நான்கு திக்குகளிலும், பெரிய துவஜங் களைத் தொங்கவிட வேண்டும். அந்த துவஜங்கள் வெண் பட்டுகளினாலாவது, பஞ்ச நூலினாலாவது நெய்யப்பட்ட தாகவும் புதிதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன்மேலே சுற்றிலும், சந்தணம்-அகில்-முதலிய சூல விதமான வாசனாபதார்த்தங்களுடன் கூடிய கந்தோத

கருபொய்யெ: குபாஹாஹிர்வரிஷா க் ஸேனத: ।

பொகூயெ க் ஸ்வதி: ப்ராஜ: மாவநாயிவதெ:
ஜவெ க் ॥ ௧௯ ॥

தெதிநா(நாஹி)நாஹாஹிநிகஸம்நிதாந் ।

ஸ்விகுஹம் மாவண-த தாபிண ரஜிதெவ வா ॥

உவநெஷகயா ஸளயெ: க்ரவெஷ் கீருவ க் ஸுதத: ।

ஸ்வஸ்வாபுதாஅம் யாவ க் பொகூயெ க் மாவாரினா ॥

விநாநாபவாஹித மஹ-மேஹம் அ ஸ்வவ: ।

பொகூயெ க்ரவெஷ் கீருவ க் ஸுதத: ॥

கத்தினுலேயும், கலசோதகத்தினுலேயும், குசோதகத்தினுலேயும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, புத்திமானுன ஸ்தபதி, புவனாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

தைதில விமானங்களில், பஞ்சபௌதிக விமானம் வரையில் ஸ்தாபியின் கும்பமானது சுவர்ணத்தினுலாவது செம்பினுலாவது, வெள்ளியினுலாவது, கருங்கல்லினுலாவது செங்கல்லினுலாவது, சுதையினுலாவது, இஷ்டம்போல, கீலத்தைப்போலிருக்க வேண்டும்.

கும்பத்தை அசையாமலிருக்கும்படி, நன்கு ஸ்தாபிதம் செய்து, கந்தோதகத்தினுலே, ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, விமானத்திலிருந்து இறங்கி, கர்பகிரஹம், மண்டபம், இவைகளை ப்ரோக்ஷித்து, எதிரில் நின்று கொண்டு, தேவதையை வணங்கி இவ்விதம் சொல்ல வேண்டும்.

195

யாராயிவாதாகு ஸ்ரீமூவகொவாகு

உண்டோநிவாதாகு வவநவகொவாகு !

சுமேஸா உஹாகு உஷிதாவதாராகு

நகுகுவிஃ ஸ்ரீ சரிவம் அ லெஉஸு || ககுக ||

நிருஜா உஷிதா ஸயநா ப்ருயிதா

யஸஸா உஹஉஸு தவீயஸுதா !

ஸததம் நிருவஸு வகஉஸுதா

ப்ருயிவி ப்ருயுஜீவது யஉகுவியெ: || ககுக ||

ப்ருஹா விஷு: பஸ்கர: ஸவ-உஷெவா:

கெநாணி ஸ்ரீ: வா மயு: ஸிஹகெது: |

கஜேஷாவிஸுஷெவஷெவது: ப்ருஜாநா

ஸ்ரீஸுளஹாமுஜாரொமஜேஷாமஜே சுஷீரநு || ககுக ||

ஹே தேவ! பெருமழை பெய்வதிலிருந்தும், ஜல பிரகோபத்திலிருந்தும் (ஜலம் தாருமாருக ஓடுவதிலிருந்தும்) ஆலங்கட்டிகள் விழுவதிலிருந்தும், பெருங்காத்திலிருந்தும், அக்னிதாஹத்திலிருந்தும் (தீப்பிடிப்பதிலிருந்தும்), திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்தும், இந்த கிரஹத்தைக் காப்பாத்த வேண்டும். எனக்கும் க்ஷேமத்தையளிக்கவேண்டும். 196

பூமியானது (ஜனங்கள்) வியாயில்லாததாகவும், ஸந்தோஷமுடையதாயும், புகழினால் பிரஸித்தி பெற்றதாகவும், பெரியதாயும், ஆச்சரியகரமுமான வீரியமுடையதாகவும், எப்பொழுதும் உபத்திரவமில்லாத காரியங்களை யுடையதாகவும், தர்மமாக ஜீவித்திருக்க வேண்டும். 197

பிரம்ஹா-விஷ்ணு-பரமேசுவரன்-சகல தேவதைகள்- பூதேவி-லக்ஷ்மி-சரஸ்வதி-துர்வை-ஜ்யேஷ்டை-விசுவதேவர் களின் பத்திகள், இவர்கள், பிரஜைகளும், சம்பத்து,

உகெவெ வு ஸ்வபெத: கஉ-ணதெவ வரிநிதிதெ |
ஸ்வபெகொ ஸ்விதா ஸுஜிம் கய-காசு யா,மாடிகஉ-ஹி: ||

வெபுசுநிசு வபுடாஹாஹி: வஹ,மவெவ:
குபெராஹெ: |

சுஅ-யெசுநுபுஹாஹி: நெவெஹி: அ ப்ராபயெசு ||

புராஸாஹிஜம்,கூர்ஸு ததெவெசு ஸ்வயாபிதெவதாடி |
புராஸாஹிஜம்,பெ ஸ்விசு வயஜா,ந: ப்ராஸுஹி: ||௨௩||

ஸ்வ வதெய-கஉ-ஹி: வு கெபெ,ந ஸ்வ யசு ஹவெசு |
கசு ஸ்வ-ஹி: வரி,மாஹித ஸுபீ,தா ஸ்வகாஹி: ||

ஸௌபாக்யம், ஆரோக்யம், போகபோக்கியங்கள், இவை
களையளிக்கவேண்டும். 198

இவ்விதம் சொல்லி, ஸ்தபதியின் காரியமானது
இத்துடன் முடிந்தவுடன், ஸ்தாபகன், யாகாதி காரியங்
களினாலே, விதியுடன் சுத்திகாரியத்தைச் செய்ய
வேண்டும். 199

குடத்து நீரினாலேயும் பஞ்சகவ்யத்தினாலேயும், குசோத
கத்தினாலேயும், புரோகித்து, கந்தத்தினாலேயும் புஷ்பம்
முதலியவைகளினாலேயும் பூஜை செய்து, நைவேத்யமும்
செய்யவேண்டும். 200

பிரசாத பீஜமந்திரத்தையும், சௌதாதிதேவதையை
யும் நியாசம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு, யஜமானன், ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியின்,
பேரில் நிர்மலமான மனத்துடன், பிரசாதத்திற்கு எதிர்
முகமாக நின்று கொண்டு, சிரமத்துடன் கூடிய, ஸ்தபதி
யின் யாதொரு ஸம்பூர்ணதர்மமுண்டோ, அது முழுமையும்
பிரதியுடன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். 202

வஞ்சியெது யமுாசுகி ஸாவகம் ஸ்வதில் தத: |

வாழ்வுபாதைகளுக்கெழுந்த யஜ்ஞாதொடர்பு உண்டாகட்டும் ||

பாடுதெய்து வயாஹிவ-ஹெஹெ: வாஹுதெஹ-ஹெஹி

உரநுகெ: ।

பெருநாநவி உ தக்தாழிவிஷிஸைவ-நாநு ஸ கர-கணி ||௨௮௪||

ശബ്ദ-ഭയം ഉദാഹരണം വെളിവാക്കി

உதாரணம்: !

வினாக்கள்-விடைகள்-ஹைதராபாது-1963-64-தா.நா.வி. || ௨௮௩ ||

வலுவாற்றி யுணர் யெனும் வீரதீர ஸ்வதயெ டிசெய் !

வளவலேவம் கூதம் வஸு- வய-யெசு நிதஜாயமாசி ||

பல்கலைக்கழகம் மூலம் ஸ்காலர் ஷிப் பெறும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

(புதுவம்) !

தனது சக்திக்கேற்றபடி, ஸ்தாபகனையும், ஸ்தபதியையும், பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு —

யஜமானன், புத்திர—மித்திர—களத்திராதிகளுடன், சந்தோஷத்துடன், அந்தக்காரியத்தில் உதவியாக வேலை செய்தவர்களான, தஷன் முதலிய மற்றவர்களையும், தனம்-தானியம்—பசுக்கள்—வஸ்திரங்கள்—வாஹநங்கள்—பூமி, இவைகளைக்கொடுத்து திரிப்தியடையச்செய்யவேண்டும்.

சுவர்ணம்-மனோஹரமான வஸ்திரங்கள், விமானம்-
ஸ்தூபி-ஸ்தம்பங்கள்-மண்டபம்-இவைகளில் அலங்காரம்
செய்திருந்த வஸ்திரங்கள் முதலியவைகள், துவஜம், பசு,
இவைகளை, ஸந்தோஷமாக ஸ்தபதிக்குக் கொடுக்க
வேண்டும். 2051

இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் வஸ்துநானது, (பிராசாத
மானது) யுகம் முடியும் வரையில் சாகுவதமாக விருந்தி
யடையும். 206

சுதூயா தெசு மறும் தெவ ருமதெ தது வஸூதி ||

வூததெபுதவிபா அாதிராசுஸாஸூ வஸூது ||

தஸூசு பூஸாடிநிஷுநெ வஸூயோ தெபூசுணம்
அரெசு ||௨௮||

உணவெ அ ஸஹாயம் வா ரம்மெ விஹாரஸாருகெ ||

மெஉமஹேஸஹாயம் து ததுரூஹாரகூடகெ ||௨௯||

விஸூகொஷெ பூவாயம் அ யாநஜாமாரெ உஹாநஸெ ||

வாஸூதெவஸூயம் உஸூயிவாஸூ விபிநா தயா ||௩௦||

ஸவதி: வூததிதூதா பூவூவனூம்மஹூண: ||

நவாம்பரயரஸெவ நவவெஸூ தூயக: ||௩௧||

யஜமானன் இவ்வுலகத்திலும், பரலோகத்திலும், சிறந்த பலனையடைவான். நிச்சயம்.

அப்படிச் செய்யாமல் போனால், யஜமானன் அந்தப் பிரசாத நிர்மாண பலனையடையமாட்டான். 207

புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவில் (பிரசாதத்தில்) பூதங்கள்-பிரேதங்கள்-பைசாசங்கள்-ராசுச கிரஹங்கள் (வந்து வளிக்கத் துவங்குமாயால், அவ் விதம், அவைகளடையாமல்ருக்கும்படி செய்வதற்காக) ஆலயம் நிர்மாணமான உடனேயே சம்புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். 208

மண்டபம், சபை, ரங்க மண்டபம், விஹாரசாலை, ஹேமகர்பசபை, துலாபாரசூடம், விசுவ கோஷ்டம், பானீயசாலை (ஜலம் வைக்குமிடம்) தானியசாலை, சமையல் கட்டு, இந்த இடங்களுள், ஏதாவது ஒரிடத்தில், அல்லது இந்த இடங்களில், வாஸ்து தேவ பலியைக் கொடுத்து விட்டு, விதியுடன் அதிவாசம் (அதிவாசம் அவ்விடத்தில்

ஸவ-ஃமமருவொவெஷு ஜருஸம்வெ ராக்ஷணம் அரெகி !
உத்திராயணரொஸவ து க்ருதம் வெஷு த்ரொக்திஷு || ௨௧௨ ||

ஸ்வரிதெவெஷுவரெவம் து க்ய-ஃராக்ஷணநாயதெ !
க்ரொக்துரெகராக்ரும் வா ஸஷெஷாயிவாஸரெவ வா ||
ததெக்ருவாஸிகருெ ஃவெஷு ருஷெகி கத-ஃராக்ஷணம் மருஷு ||

வனகக்ரி வஹு கருஸெஷு த்ரொயிஷெவா:

வனகக்ரி வஹு க்ருதா உஹரெக்த-ஃயஷு: !
ததக்ரி ஸ்ரதம் க்ருஷ்ணிதம் த்ரொயஸரெவ
ராக்ரு நியாய வியிநா கருஸாநு த்ரொஸெகி || ௨௧௩ ||

இரவு வசிப்பது) செய்து, பிறகு ஸ்தபதியானவன், சுத்தமான சரீரம் மனதுடன், பஞ்சாங்க பூஷணங்களை தரித்துக் கொண்டு, புதிய வஸ்திரம், உத்தரீயங்களைத் தரித்துக் கொண்டு சகலவிதமான வாத்திய கோஷங்களுடன், ஜல சம்பிரேராக்ஷணத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் சம்பிரேராக்ஷணம் செய்யும் காலமானது, உத்தராயண மாதத்திலிருப்பது உத்தமமாகும். 212

சீக்கிரமாகச் செய்யவேண்டியதாக இருந்தால், தக்ஷிணயன காலத்தில், இவ்விதமே சம்பிரேராக்ஷணம் செய்வதாகும்.

மூன்று இரவு (3 நாள்) ஓரீரவு அல்லது ஸத்யோதி வாசம் செய்வதாகும். 213

அதுவிஷயத்தில் குறையில்லாமல் தனம் சிலவழிக்கப் பட்டால், கர்த்தா பெரும் பலனையடைவார். 214

(சீக்கிரமாக செய்யப்படும் சம்பிரேராக்ஷணத்தில்) ஒரு கலசம், மூன்று கலசம், அல்லது ஐந்து கலசங்களில் ஒன்று,

ணவம் ஓடி ஹவநகரீ வஸாவிதது

கூயஜெமெஸஜநமொகூருஸம்வடிவெஜே ।

யவெவநீ தஜஸவாவி கவஸுவெஸம்

தவாஸூபெவஸயிஹீ கஜநயூஜம் ஸஜாக் ||உகக||

உதி உயஜெத வஸூஸாஜெஸ் ஸிவாகரணஹவந

கஜஸவாவி விபாநம் நாக சுஷாடிஸொய்யாய: ||

மூன்று அல்லது ஐந்து அதி தேவதா மூர்த்திகளை
பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காரியத்தை அவரவர்களுக்குரிய தந்திரங்
களுடன் செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளுக்குக் கீழே சுவர்ணம் நவரத்னங்களை
வைக்கவேண்டும்.

கலசங்களை விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

215

அரசன், ஜனங்கள், கோகுலம், ஐசுவரியம், இவை
களின் சமிருத்தியையுத்தேசித்து, பவன கர்ம சமாப்தியை
இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

எந்த வாஸ்துவானது, வாஸ்துவில் செய்யவேண்டிய
வைகள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அல்லது விபரீத
மாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, வாஸ்து பனி செய்யப்
படாமலிருக்கின்றதோ, அந்த வாஸ்துவானது அனர்த்
தத்தையுண்டுபண்ணும்.

216

சிகரகரணம் பவனஸமாப்தி விதானம் என்னும்

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வனகொநவின்னொய்யாய: ||

வனகலளம் அதுஉதோம் வனகலு வனகலிவது ஸாஸ்து: |

தி அதுஉதோம் வனகலு நவவலு கலுவிவது || 1 ||

தாரொ வனகலு ஸாஸ்து வனகலு தகலு வாடகலு |

† வனகலு து தகலு ஸாஸ்து ஸாஸ்திகம் வனகலு

வனகலு || 2 ||

வனகலு அதுஉதோம் வனகலு அதுஉதோம் வனகலு |

அதுஉதோம் வனகலு வனகலு வனகலு || 3 ||

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

நான்கு விதமான அளவுகளுடன், ஏக பௌமத்தை, சாஸ்திரப்படி சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

முன்று (3) அல்லது நான்கு (4) ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் வரையில் அகலமும், அகலத்தில் ஏழு (7) பங்கு, அல்லது பத்து (10) பங்கு, அதில் அரைப்பங்கு அதிகம், (1½ பங்கு) அதில் முக்கால் பங்கு, * அதைப்போலிரண்டு பங்கு, உயரமுமிருக்க வேண்டும். இவைகள், முறையே, சாந்திகம் (1) பௌஷ்டிகம் (2) ஜயதம் (3) அத்புதம் (4) என்று பெயருடையவைகளாம். இவ்விதம் நான்கு (4) விதமான உயரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

2½

இவைகள் சதுரம், சதுரர்ம், (சதுரசிரம்) விருத்தம், நீளம், (நீண்ட விருத்தம்) துவியர்விருத்தம், ஷடர்ம்,

† வனகலு வனகலு வனகலு வனகலு வனகலு |

* அதில் அரைப்பங்கு என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸஷாநுநாகு திஹைஷ்ஷாம் ஸிவரெவி தமெவ ௮ ।

ஸஹம் த்ருவாடிஸ-ஹம் வா ஸ்வஹ்வவிஷ்ணுதே || ௪ ||

ஸஹம் தந்நஹ்வம் யஸ்ய ஸ்ரானாராஹம் ஸவெஸகழ் ।

யுஹஸ்வம்ஹஸ்வாயுஹ் யுஹ்ஸா ஸவ-ஹம், மஹாவிதம் || ௫ ||

ஸாய-ஹ்வம் ஸிஹ்வம் வா ஸ்ரானாடிஸ்வாம்ஸரெவ வா ।

ஸ்ரானாடிஸ்ய ஸிஹ்வம் ஸிஹ்வம் தஸ்ய வெஸநதழ் || ௬ ||

ஸாவகாஸானாராஹம் ஹை ஸிஹ்வம் ஹ்ரானாரம் து வா ।

வாஸ்வ-ஹ் ஸ்வாவா, நஸ்வம்யுஹ் ஹ்வம்ஹ்வம் ஸிஹ்வம் || ௭ ||

அஷ்டாச்ரம், ஆதிய உருவங்களைக் கொண்டவைகளாம். சிகரத்திலும் அவ்விதமான உருவங்களை யுடையவைகளே யாகும். 33

முகமண்டபமானது, சமமாகவோ, முக்கால் பங்கோ, அரைப்பங்கோ இருப்பதாகும். 4

எதனுடைய முக மண்டபமானது சமமாக இருக்கின்றதோ, அதை இடைவெளியுள்ளதாகவும், வேசத்துடன் கூடியதாகவும், இரட்டைத் தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சர்வாங்க சோபிதமாகவும் இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 5

அதன் மத்திய விஸ்தாரமானது, ஒண்ணரை ஹஸ்தமானாலும், இரண்டு ஹஸ்தமானாலும், பிராசாதத்தின் அம்சமானாலும், அதன் வேசனமானது இரண்டு தண்டமாகும்.

அதிக இடைவெளியுள்ளதானால், இரண்டு, அல்லது மூன்று (3) ஹஸ்தம் இடைவெளியுள்ளதாகவும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுள்ளதாகவும், யானைத் துதிக்கையாலலங்கரிக்கப் பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். 7

யாஜ: கூயுஷஸூய-கம் தகீஸம் வா
 வாஜெ.நம் வா ஹிதிவிஷ்ணுமஹாநடி |
 வாஜெ-ஹி நெவதடி விதி-ஹிணெஹு வெஸம்
 கூய-ஹிணெ ஹிணவஸூயஸூய யீஜாந || அ ||

ததீஸுநதாயதகரெஷு அ ஹஸூயாநாகி
 ஹீநம் ஹிவாஜகரெய-ஹிணவாஜடி |
 ததெவ வஸூய நி யயோஜிதஜாஅரெவெ
 ஹாநிம் அ வுவிக்கநிநிஜநெகஸூயெஹி || கூ ||

விஜாநம் ஹவநம் ஹிணெஹி ஸஸூய யாஜ நிகெதநடி |
 வுஜாஸூயம் ஹிணெஹி ஹிணெஹி ஹிணெஹி ||

விமானத்தின் பித்தி விஸ்தாரமானது, அந்தக்கட்டிடத்
 தின் சுவற்றின் விஸ்தாரத்தில் அரைப்பங்கு, சமவிஸ்தாரம்,
 அல்லது முக்கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க
 வேண்டும்.

விஸ்தாரத்திற்கு ஸம அளவு, முக்கால் பங்கு அகலம்,
 அல்லது அரைப் பங்கு அகலமுள்ளதாக கல்பிக்கவேண்டும்.

இதன் பக்கத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று தண்டம்
 வேசத்தையும் (வேசம்-வழி) கல்பிக்கவேண்டும். 8

விமானத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலம், உயரங்
 களில், அதே வஸ்துவில், ஒரு ஹஸ்தம், முக்கால் ஹஸ்தம்,
 அரை ஹஸ்தம், அல்லது கால் ஹஸ்தம், உசிதம்போல்
 கூட்டிக்கொள்ளுவதும், குறைத்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.
 ஆனால் அப்படிச் செய்வது, அநேக சாஸ்திரங்களுக்கும்
 சம்மதமாக இருக்கவேண்டும். நிந்திக்கப்படாமலிருக்க
 வேண்டும். 9

விமானம் (1) பவனம் (2) ஹர்மியம் (3) ஸௌதம் (4)

சூருயம் நிருயம் வாஸஸாஸுதம் வஹு வாஸுக்ஷு |
 ஸ்ஷெத்ரு லாயதநம் வெஸு உநிரம் யிஷ்டுக்ஷம் பெஷ்டு || கக ||

ருயம் ஸ்ஷயஸாஸுதம் உ தஸொஷ்வஸிதம் வுதம் : |
 ஸ்ஷாநலிதெதுவ உதாஸு வயஸாயாவலாஹி வஸிநிதெதம் : ||

ஹஸுஷுதாஸுக்ஷு ஹாஸெக்ஷம் ஹுதாஸெஷு
 முணாஸுக்ஷு |

யாதுஹாஸெ யுமாஸு: ஸ்ஷாஸு வானாஸு
 நவஹாஸிகெ || கக ||

ஸுஷுாஸெ ஸஸஹாஸு து யாதுக்ஷுயொஷுஸாஸுக்ஷு |
 திஷுஸெ வஸுஹாஸு து ஸ்ஷுஷுஸெ நவாஸுக்ஷு || கக ||

விஸாஸாஸு து தெ ஸவெஷு நாயீ மஸுஹிஸாஸுதா: |
 வஸிகெ வஷுஹாஸெ து யுமாஸு: வஷுஷுஸெதது || கக ||

தாம (5) நிகேதனம் (6) பிராசாதம் (7) சதனம் (8) சத்ம்
 (9) கேஹம் (10) ஆவாஸகம் (11) கிரஹம் (12) ஆலயம்
 (13) நிலயம் (14) வாசம் (15) ஆஸ்பதம் (16) வஸ்து (17)
 வாஸ்துகம் (18) ஸ்ஷெத்திரம் (19) ஆயதநம் (20) வேச்ம்
 (21) மந்திரம் (22) திஷ்ணியகம் (23) பதம் (24) லயம்
 (25) ஸ்ஷயம் (26) அகாரம் (27) உ த வஸிதம் (28)
 ஸ்தானம் (29) என்னும் பதங்கள், பர்யாய வாசகங்களாகு
 மென்று பண்டிதர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 12

மாளிகையின் அகலத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம்,
 ஐந்தில் மூன்று ($\frac{3}{5}$) பாகம், ஏழில் நான்கு ($\frac{4}{7}$) பாகம்,
 ஒன்பதில் ஐந்து ($\frac{5}{9}$) பாகம், பதினென்றில் ஆறு ($\frac{6}{11}$) பாகம்,
 பதிமூன்றில் ஏழு ($\frac{7}{13}$) பாகம், பதினைந்தில் எட்டு ($\frac{8}{15}$)
 பாகம், பதினேழில் ஒன்பது ($\frac{9}{17}$) பாகம், விஸ்தாரத்தில்
 சரிபாதியளவு, இவைகள் யாவும், நாளீ கிருஹத்தின்
 விஸ்தாரங்களாம். 14 $\frac{1}{2}$

வடிதாரதி ஹாமெமகம் கூஹதாரதி ஷுதடி |
கூஹதாரதி ஹாமெமகம் கூஹவாரியாவறுமகடி ||

வறுமவறுதி ஹாமெமகம் கூஹவாரியாவறு கலாரடி |
கலாரதி மூணம் வாரி ததிஹாமெம கூஹறு ||௧௭||

வஹம் தி ஹாமெமகம் வா ஹாமநாவீ விநிம-ஹடி |
ததிஹாமெமகம் ததி ஹாமெமகம் வஹாமநாவீ விநிம-ஹடி ||

மகியறு ததியெ-ஹடி தி வாரி வா விநிம-ஹடி |
கலாரதி ஹாமெமகம் வெஹிகொடியீரிதிடி |

பவிகையின் பத்ம பாகத்தில், (எட்டு பாகத்தில்)
நாலரை (4½) பங்கு, பத்மத்தின் விஸ்தாரமாகும். 15

பத்ம விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம் குர்பத்
தின் விஸ்தாரமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கும்பத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம்,
கும்பத்தின் அடியின் வலக்னம் (குறுகிய இடம்) ஆகும். 16

வலக்னத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம், கும்பத்தின்
மேலேயுள்ள கந்தரம் (கழுத்து) ஆகும்.

கும்பத்தின் பாலியானது, கந்தரத்தைப்போல் மூன்று
மடங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும்.

அதில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம் குட்மளம் (கும்பத்தின்
உச்சியிலிருக்கின்ற மொட்டு) ஆகும். 17

மஹாநாளியின் விநிர்கமமானது, (கும்ப நாளியின்
நீளமானது) குட்மளத்தின் அளவு, அதில் மூன்றில் ஒரு (⅓)
பாகம், அல்லது அதில் சரிபாதிளவு இருக்கவேண்டும்.

அதன் ஸ்கந்தாந்தத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்

வாய-ஃடிணம் திடிணம் வா கடினம் மாஸூவிமாயுகடி ||

வாடிசுஸெயெ வாகிநாடிஷஹாமெ

வாரொகிஸெயெ ததிசெகாம்பஹீநடி |

விஹாரம் ஸூசு ததிசு அாய-ஃடிணம்

வாரம் காய-ஃடிணம் ஹி-ஃடிணம் துவாணாடி || உடி ||

யொமவூவம் வாடிஷிஷிஷிஷிணம்

வாடியிகுடி வா தடி-ஃடிணம் திவாடிடி |

தில், மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு ($\frac{1}{4}$) பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 18

சக்தி துவஜமானது, அதில் அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதிகையின் உயரமானது, கந்தரத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகமிருக்கவேண்டும். 19

கூசுத்ர நாவியின் விசாலமானது, ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம் இருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் உயரத்தை பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்களில் ஒரு (1) பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவை துவாரத்தின் அளவாகக் கொள்ளவேண்டும். உயரத்தில் சரிபாதியளவு துவாரத்தின் அகலமாகும்.

இவ்விதமாக, அரசர்களுக்கு ஹரிமியத்தின் மத்திய பாகத்தில், துவாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 20

யோக விஸ்தாரமானது, (அதை இணைக்கும் விஸ்தாரமானது) பாதவிஷ்கம்பத்தின் (அகலத்தின்) அளவாகும்.

வாஹுயம் ஸ்ரீராமாயே நம: ||

வாஹுய ஸ்ரீராமாயே நம: ||

விதிவாஸை அரபாரம்பே து வாஹுய

வஹுயாரணம் அரபாரம்பே உயர்தே ||

தவ்வாண: வ உயர்தே தயாரம்பே

உயர்தே பெருகும் விதிவாண: ||

ஜநானம் வா ஜமத்யானம் கொரவானம் மறானகல் ||

வடிகானம் தமம் வஹு ஹேமம் ஸ்வேதேமம் யாரம்பே ||

அவ்யம் விதிவாணயாரம்பே வாஹுயநாமம்

வ்யாரம்பே ||

அரபாரம்பே மஹாரணம் தவ்வாணம் மஹாரணம் ||

கால் (1) பங்கு, அரை (1) பங்கு, அல்லது முக்கால் (3/4) பங்கு இருப்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயரத்தில் நான்கில் மூன்று (3/4) பாகம், வெளிப்பக்கத்தில் அப்பத்துடன் கூடிய சேபணம் (வால்வீச்சு) இருப்பதாகும். 21

சுவற்றின் விஸ்தாரமானது, வெளியில் பன்னிரண்டு (12) அம்சமாக இருந்தால், ஐந்து (5) அம்சம், துவார யோகத்தின் மத்தியத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகும். அவ் விதமே நடுவிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாகும். இவ் விரண்டுகளின் மத்தியமானது, பித்தி மத்தியமாகு மென்று, விதியையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 22

சகலவிதமான கட்டிடங்களிலும், தலமானது, ஜன் மாந்தம் (1) ஜகதியந்தம் (2) கைரவாந்தம் (3) களாந்தம் (4) பட்டிகாந்தம் (5) என்று ஐந்துவிதமாகும். 23

அதுவிஃஸாம்முமும் யாவகி சூயாஃ வஹயா ஹவெகி |
சுஷாம்முமும் ஸஜாரஹி கிஅஹ்,முமுவிவயஃநாசு ||

தாரம் ஷொஃஸஜாத்ராஹம் வஹயா வரிகிதிஃதடி |
ஸஃ கிவாடிஹம் வா வநா அஹிம் து ஹிஹெ ||

கிஅது: வஹஹ்ணாத்ரா தாரம் தகிஹெந்நி கடி |
ஹிஹாசு வஹவிஹாம் ஸஜாஹிம் யாராஸஹிதடி ||

வடிதம் ஸிஹவகெண கிஹிந்நிஹாஹதா மகடி |
வஹம் நாஹம் புகதஃஹி வஹெ ப்ராஸாஹிஹெ ||

அதன் கீழேயும் மேலேயும் துவாரமிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நாளத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, பன்னிரண்டு (12) அங்குலம் முதல் மூன்று (3) மூன்று (3) அங்குலம் வீதமாக இருபத்தினான்கு (24) அங்குலம் வரையில் ஐந்து (5) விதமாகும்.

அதன் விஸ்தாரமானது, எட்டு (8) அங்குலம் முதல் இரண்டு (2) இரண்டு (2) அங்குலம் வீதமாக பதினாறு (16) அங்குலம் வரையில் கூட்டிவர, ஐந்து (5) விதமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 25

அதன் கனமானது, அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ, அரைப் பங்காகவோ, இருக்க வேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கவேண்டும். 26

அது மூன்று (3) நான்கு (4) அல்லது ஆறு (6) அங்குலமாகும். அந்த அளவுக்கு சமமாக பள்ளமாக இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, ஐந்து விபாகங்களை யுடையதாகும். அதன் அக்கிரமானது தாரையுடன் கூடியதாகும். 27

வெடிபுராஹம் தவிர: ஸ்ரீகரம் ஸ்தோத்ரம்

அழகு வரத் துவிவரவும் ஹி நாடா !

பிச்சுபுராஹம் பரீஷ-கம் ஸௌநகாஹம்

ததநாஜா ததராயாயுகெ || ௩௧ ||

உயே ஹயுத⁰ கணிகுடி^{யு}க⁰ து உஸகெ

கொழிகு ஹி நாவலும் வந்த வா மறுபெருகழி || ௩௨ ||

நாடுதேசக் கெஸரம் வெபாகம் யுமாநம் வா மம்

ഗവർണ്ണർ : 1

வணஸ்வத-ஹாமெ துத்ரி அஸ்யைமே-பஜிஷ்டிக் ||

நாமரம் ஓரவிழம் மெலவ வெஸரம் அ தியா உதழ் ।

உதாரணாயதாபும் யக் நாமரம் வரிகீதி-தழ || ௩௪ ||

விமானத்தின் உச்சியானது, சதுரசிரமாக இருந்தால், அதற்கு ஸ்ரீகரம் என்று பெயர்.

துவிய சிரவிருத்தமாக இருந்தால், அது ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யாணியின் முதுகு) எனப்படும்.

விமானத்தின் உச்சியானது, ஷடசிரமாக (அறுபட்டை யாக) இருந்தால், அதற்கு ஸ்கந்தகாந்தம் என்று பெயர்.

அந்தந்த அளவுகளுடன் கூடியதாக இருப்பின், அவைகள், அந்த அந்த பெயருடையவைகளாகும். 31

பத்திர நாளியங்கமான கோஷ்டமானது, மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியது, மஸ்தகத்தில் கர்ணகூடத்துடன் கூடியது, அல்லது, களம் மஸ்தகங்கள் வட்டவடிவமானதாக இருந்தால், 'அதற்கு கேஸரம் என்று பெயர். அது, களம் சிரங்கள் யுகாச்ர (சதுர்ச்ர) மாகவாவது, ஐந்து 5, ஏழு 7, அல்லது 6, பாகங்களில் மூன்று 3, அல்லது இரண்டு 2, பாகம் மத்திய பத்திரமாகவோ இருப்பதுமாகும். 33

சுஷுரூம் அ ஷுபூம் அ தக்ஷாயாஜலெவ அ |
ஸஸயம் ஸ்ரானிவீத்யூகம் வெஸரம் து வு கயூதெ ||

வூ து வூதூயதம் ஆபூம் வூதூ அநூம் வு கயூதெ |
ஸூவிவூணம் அதுரூம் யகி நாமரம் வஸிகீதி-தே ||

ஸ்ரீவாக்ஸ்ஸூதி வஸூஸூம் விஜாதம் ஸ்ரானிவம் ஹவகி |
ஸ்ரீவாக்ஸ்ஸூதி வூதூ யகி வெஸரம் தக்ஷாயாஜதே ||

தயெ தயெ விஜாதநாமம் லிக்ஷு ஷெவாநு நூஸெகி சூலாகி |
வலுவ-ஸாயாம் ஆரவாருள து நநிகாருள அ விநூஸெகி ||

விமானமானது, நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்று
முன்றுவிதமாகும்.

சதுரச்ரம் அல்லது ஆயதசதுரச்ரமாக இருப்பது நாகரம்
என்று கூறப்படும். (34)

அஷ்டாச்ரம், அல்லது ஷடச்ரமாக இருந்து, அதே
ஆயாமமுடையதாகவும் இருந்தால், அந்த சௌதமானது
வேஸரம் எனப்படும். 35

விருத்தம், விருத்தாயதம், அல்லது துவியச்ரவிருத்த
மாக இருந்தால், அது வேஸரம் எனப்படும்.

மற்றொருவிதமும் கூறுகிறேன்,

ஸ்தூபிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது, நாகரம் எனப்
படும். 36

கிரீவையிலிருந்து அஷ்டாச்ரமாக இருக்கின்ற விமான
மானது, திராவிடம் என்று பெயருடையதாகும்.

கிரீவையிலிருந்து வட்டவடிவமாக இருப்பது, வேஸரம்
என்று கூறப்படும். 37

விமானங்களின் ஒவ்வொரு தலத்திலும், ஒவ்வொரு
திக்கிலும், முறையே தேவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கிழக்குதிக்கில் துவாரபாலர்கள், அல்லது நந்திகேசர்,
காலன், இவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 38

உக்ஷிணெ உக்ஷிணாஜுதி-ஃ வபுரிஜெஜுதஜெவ ஹி ।

சுயவா ஹிம ஸம்ஹுதஜுதரெ து விதாஜஹு || ௩௯ ||

ஜனவெ உயுஜெபெர து உக்ஷிணெ து விதாயகஜ ।

தசுவடுவெ-ஃ வபுரிஜெ வாவி நு துரடுவம் ஹிபெஷத: ||

காத்யாயநீஜு-ஹிமெ கெஷத்ருவாஹம் தஜெவ வ ।

ஸுநகாஸநஸம்யுகா ஜிபாஜுதி-ஃ-ஹ-ஜெவெசு ஸுய: ||

விபெரஜெண சுயோபெதம் ருடுவாணஜிவி வியாதத: ।

வனவம் உடுதஜெரு பெ-ஹுதஜு-வய-ஃ-வரி வகஷஜெ || ௪௨ ||

தெற்குதிக்கில் தக்ஷிணமூர்த்தியையும், மேற்குதிக்கில், மஹாவிஷ்ணுவையும் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது லிங்கோத்பவரை கல்பிக்கவேண்டும்.

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். 39

மண்டபத்தின் மத்திய தேசத்திலும், தெற்குப்பக்கத்திலும் விநாயகரை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குக் கிழக்கு அல்லது மேற்குப்பக்கத்தில் விசேஷித்து நடராஜமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 40

வடக்குதிக்கில் காத்யாயநியையும் ஜேஷத்திர பாலகரையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், திக்குகளில் கல்பிக்கப்படுகின்ற மூர்த்திகளை ஸ்தாநகமூர்த்திகளாகவோ, ஆஸந மூர்த்திகளாகவோ கல்பிப்பதாகும்.

விசேஷித்து கதையுடன் கூடிய உருவங்களை விதியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக மூலதலத்தில் மூர்த்தி நிர்மாணமானது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும்மேலும் கூறப்படுகிறது. 42

வாராநாரம் தழுவெசுவதிவெ-ஹ் ஸு-ஸு ஹ்ணஜயாவீ வா ।
ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ॥௪௩॥

உதரெ து வியாதா ஹ்ணஜயாவீ வா வியாதெ !
வனவம் விதநுவிநாராவம் துதநெ து உரு-ஹ்ணஜயாவீ வா ॥௪௪॥

தநெ தநெ-ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ॥௪௫॥
ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ॥௪௬॥

ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ॥௪௭॥
ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ஹ்ணஜயாவீ வா ॥௪௮॥

இரண்டாவது தலத்தில், கிழக்குதிக்கில் இந்திரனை வைக்கவேண்டும். அல்லது, சுப்பிரஹ்மணியரை வைக்க வேண்டும்.

தெற்குதிக்கில் வீரபத்திரரை வைக்கவேண்டும்.

மேற்குதிக்கில் நாளிம்ஹமூர்த்தியை வைக்கவேண்டும். 43

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹ தேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது குபேரனைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விதமாக இரண்டாவது தலவிற்யாசமாகும்.

மூன்று தலமாக இருந்தால், மூன்றாவது தலத்தில் தேவ கணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 44

ஒவ்வொரு தலத்திலும் தேவர்களையும் எரித்தர்களையும், கந்தர்வர்களையும், முனிவர்களையும், கல்பிக்கவேண்டும்.

எல்லாவிடங்களிலும் ஷோடச (16) பிரதிமைகளையும் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 45

வடிசுநிணாவரதம் தவழி ஸவ-செவாவாயெ தயா |
உதெவலாழிவிய-சேகும் விவாநம் ஸம்வதாம் வடிழ || சஎ ||

கூடுபெநீ-செவெவெ ஸாநெனெ-செய்யுமெழை:
யுகாயுகம் ததூ ஸவ-சாம்மபொவழி |
நாநாயிஷாநாம்வி வெவாழிவொம்
யாஉ பெயுகம் தெததிநாநாம் உயெஹ || சஅ ||

உதி உயஉதெ வஸு-ஸாநெ ஊகஹ-உதிவியாநம் நாஉ
ஊர்கொநவிம்சொய்யாய: ||

கிரீவைக்குக் கீழே விருதிக்கு மேலே, ஒவ்வொரு
கோணத்திலும் விருஷபங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

சகல தேவதைகளுக்கும், அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய
வாஹந்ததையே கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்
கின்றது. 46

அப்படிக் கல்பிப்பது, சகல தேவாலயங்களிலும்,
பிரதக்ஷிணாவிருதமாக இருக்கவேண்டும்.

இது முதலியவைகளுடன் கூடிய விமானமானது, சம்பத்
துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 47

கூடங்கள், நீடங்கள், தோரணங்கள், மத்திய பத்திரங்
கள், இவைகளுடன் கூடியும் கூடாமலும், சர்வாங்க சோபை
யுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், அங்கிரி,
வேதி முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான அந்த தாமா
வானது, தைதிலர்களுக்கு, என்னாலே, இங்கு கூறப்பட்ட
தாகும்.

ஏகபூமி விதானமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய விஸொய்யாய: ||

விதமும் வணியா லாமம் வகெழி ஸ்கெழிவத: குலாக் |

வணஷ்டி ஸவதாரஹி விவிஹஸ விவய-மோக் || ௧ ||

ஸெஸகாக-மேநுஹஸா ஹஸுஸெயம் வடுவ-வக்

ஹவெக் |

தாரெ ஸவத-மோஹமே து ஹாமம் ஸஸ்கிவிஸுதத ||

கொஷம் து விமணாயாமம் பெஷம் ஹாரம் ஸவஸுத ||

விஸாமோஸெயம் விஹஜெக் சஷாஸிஸதி ஸம்வய்யா || ௨ ||

ஸம்ஸாக்(தெஷாம்) டி.ம.துஸகாமஸெ: ஹுத-

மெதுஸிவாமஸெ: |

மெதுஸாய-மதுஹ-மோஸெய்யெ-மே யயாகு-மே ||

இருபதாவது அத்தியாயம்

துவிதல (இரண்டு தல) மானது, ஐந்து 5 விதமான அளவுகளுடையதாகும். அதை முறையே, சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, ஹஸ்தம் முதல், முறையே, பதினென்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர, விமானத்தின் உயரமானது, முன்புபோலவே ஐந்து 5 விதமாகும்.

விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, அல்லது ஆறு 6, பாகத்தில் ஒரு பாகமானது ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். 2

கோஷ்டமானது இரண்டு 2, பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும். மீதமுள்ளது, பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும்.

விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தெட்டு 28, அம்சங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில், இரண்டு 2 ஆறு 6,

உயரகாந்தி கௌரவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனகாந் ஸ்ரீவரம் கும்பம் உருத்த: வரிகுறையெசு ||௩||

உதாரணத்திற்குத் தங்கக் காலாடெனக் குறிப்பிட்டு

உதுஷ்டுடையோடு உதுஷ்டுஷ்டுஷ்டு ||௧||

[illegible]

ஸ்ரீவரம் பொருநாபீஸ்ரி: வெடிஸெவா ஸ்ரீராகிதம் || ௪ ||

ஹாராஜாஸஸ்ய ஐயே து கஸ்யம் கஸுஹதாமித்ய |

தொண்ணெய்-சர்க்காரச்சேற்று நாநாவிதெரு-

வி-உ-தி-தி-த-த || அ ||

ஸவ-ஜெவாஹ-ஜகம் பரமம் நானெதிதக ஸலிகம் ஹவக !

முன்று 3, ஐந்து 5, இரண்டு 2, ஒன்று 1, முன்று 3, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, $(2+6+3+5+2+1+3+4\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}=28)$ என்ற அம்சங்களினாலே, முறையே, மஸூரகம் 1, அங்கிரி 2, மஞ்சம் 3, அங்கிரி 4, மஞ்சம் 5, விதாந்திகம் 6, கந்தரம் 7, சிகரம் 8, குர்ப்பம் 9 என்பவைகளை, அடியிலிருந்து கல்பிக்கவேண்டும். 5

சதுரசிரமான அதிஷ்டானம், அதேபோல சதுரசிரமான கந்தரம், மஸ்தகம், உடையதாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுஷ்கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாகவும், சிறிதான எட்டு நீடங்களுக்கு (கூடுகளுக்கு) மேலே, ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, சிறிய நாளிகைகளும், உடையதாகவும், சிகரமானது, பெரிய (விஸ்தாரமான) நான்கு 4, நாடிகளுடன் கூடியதாகவும், ஹாரங்களின் இடைவெளியின் மத்தியில், கும்பம், லதைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், வேதிகை முதலிய பலவிதமான சித்திரங்களினாலே விசித்திரமாகவும், ஸகல தேவதைகளுக்கு முகந்ததாகவும், இருக்கின்ற இந்த சிறந்த விமானமானது, “ஸ்வஸ்திகம்” (1) என்று பெயருடையதாகும்.

ததெவ ஸௌஷிகம் திஜ்ஜுஹதம் கொஷிகம் யதி || கூ ||

சுணரவ^தஸுரொவெததெதவிவா^தஸு^தர^த |
சுஸரொ^தய^தம் ஸகி^தவா^தபா^தம் ஸா^தவி^தஜா^தமிக^த ||

ஸாம^தய^தம் வித^தஜ^தஜ^தவி^தவ^தஸு^தர^தமீ^தவ^தஸ^தக^த ||
வா^தஷொ^தடியெ^த உ^தபா^தம்பெ^த து^த வித^தஜா^தவி^தஜா^தநக^த || கூ ||

சுணரவ^தஸுரொவெதம் சு^தப^தஸா^தரொ^தஹதம் உ^தத^த ||
ததெவ கொஷிகம் திஜ்ஜு ஸௌஷிகம் கொஹதம் யதி || கூ ||

சுணரவ^தஸுரொவெததெதகீ^த கெ^தஜா^தஸ^தஜ^தஜ^ததெ^த |
ததெவ வ^தத^தஜ^தஜ^தம் வெ^தஜிக^தஸா^தம் பரி^தவா^தம் வ^தப^த || கூ ||

அதுவே, பள்ளமான ஸௌஷ்டிகம், உயரமான கோஷ்டமுடையதாகவும், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, “விபுலஸுந்தரம்” (2) என்று பெயர்.

9½

துவிதலம் முதலிய விமானத்தில், பாதோதயத்தை பத்து 10 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு 1 பாகம் விதர்தி, மூன்று 3 பாகம் அங்கிரி, ஒண்ணே முக்கால் 1½ அம்சம் பிரஸ்தரம், ஒண்ணேகால் 1½ அம்சம் கிரீவம், மூன்று 3 பாகம் மஸ்தகம், (1 + 3 + 1½ + 1½ + 3 = 10) இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருப்பது, “கூடசாலோன்னதம்” (3) என்று பெயர்.

அதுவே பள்ளமான கோஷ்டகம், மேடான ஸௌஷ்டிகம், இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, “கைலாஸஸுந்தரம்” (4) என்று பெயர்.

12½

அதுவே, வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள், வட்டவடிவமாகவும், அஷ்டகூடமாகவும், சதுச்சாலோ

சுஷிகுமாரம் அதுமூலாவெதம் ஸ்வாஷ்வநாவிகழ் ।
கொல்காணிமகேம் உபயே விபுஷணேந ஸாஷிகாசு ॥

ஸி.பி. வா. சிறொ யுதும் கதிட்கொட்குதீரிதல் ।
நா.நாயிஷா.நவம்யுதும் நா.நாவாஷெரயும்சுதல் ||கந||

சாநெதிகு வவ-தெ வெபுதும் விநாநம் ஸாவ-தெ பிசுடி |
ததெவ பிவரெ அப-தெகொல்கும் து இதுஷ்டி ||கக||

அதுமறையிரையுதும் அதுஷ்டுடவழிதழ் !
நாநாயிஷாநவஸம்புதும் ஷயவெஷ்வாழ்நாவிசுழ் || ௧௭ ||

நாடுதக் ஸ் ஷிஸுலம் ஸுதக் நாநாவபவபொவிதழ் |

பேதமாகவும், ஏழு 7. அல்லது எட்டு 8. நாஸிகை களுடையதாகவும், கோஷ்டகத்திலிருந்தும், ஸௌஷ்டிகத்திலிருந்தும், இரண்டு 2, மூன்று 3. தண்டகம் மத்தியில் நிர்மமுடையதாகவும், சமமான (சம அளவுள்ள) கிரீவை, சிரஸ் உடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, “கூடகோஷ்டகம்” (5) என்று பெயர்.

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான பாதங்களினூடே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், இருந்தால், இதற்கு “ பர்வதம் ” (6) என்று பெயர். இது சார்தேசிக விமானமாகும்.

15½

அதுவே, சிகரத்தில் நான்கு 4. அர்த்தகோஷ்டமாகவும், சதுரசிரமானசி ரோயுத்தமாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும், ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, அல்பநாளிக முடையதாகவும், நாநாவிதமான அவயவங்களினாலே சோபிதமாகவமிருப்பதுமானால், இதற்கு 'ஸ்வஸ்திபந்தம்' (7) என்று பெயர். 17½

தடிவ ஸௌஷிகம் கொஷ்டஜனாபுஷ்ணெய-தடி || ௧௮ ||

ஹாராபுவனூம் திபிம் நவாஷெவ-தடிநாஸிகு |
நாநாநாமகாரஸம்யுகம் சுயூணலிதி வட்டெ || ௧௯ ||

தடிவ ஸிவரெ அரய-கொஷ்டம் ரஹிதம் து அகி |
அதுத-தரீஸராயுகதெதகி வாணாபுலிஷ்டெ || ௨௦ ||

தடிவாஷாநுகம் வெஜீகஸாம் ஸிவரம் வட்டி |
ஸிவரெஷ்டஹாநாஸி நாமெதகி விஷு-காணக்டி || ௨௧ ||

தடிவ கட்டிபராநாமாஜனாபுஷ்ணம் விநா |
ததுத-தரீஸராயுகதெதகி அதுரநுக்டி || ௨௨ ||

சூயதாநூம் தயா வெஜீகஸாம் ஸிவரம் ஹவெகி |
ஸூவிதி-யஸராயுகதெதகி ஸூம்-மயூ || ௨௩ ||

அதுவே ம த் தி யி ல் பிரஸ்தரங்களுடன் கூடிய
ஸௌஷ்டிககோஷ்டமாகவும், பள்ளமானஹாரம், அல்ப
பஞ்சரமுடையதாகவும், ஒன்பது 9 அல்லது எட்டு 8, அல்ப
நாளிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அலங்காரங்
களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அதற்கு கலியாணம் (8)
என்று பெயர். 19

அதுவே சிகரத்தில் அ ர் த கே கா ஷ்ட க மா க வே வா
அதல்லாமலே சதுர்நாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்
அதற்கு பாஞ்சாலம் (9) என்று பெயர். 20

அதுவே வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள்
அஷ்டாசிரமாகவும், சிகரத்தில் எட்டு 8, மஹாநாளி
களுடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, விஷ்ணுகாந்தகம் (10)
என்று பெயர். 21

அதுவே கூடசாலைகளில் அந்தரபிரஸ்தரமில்லாமல்

ததெவாயதவூத்ம் வெசு வெசிகாகாநாநம் பரிச: I

ஸவ-சீவயவஸ்யுததெசு மாநாரலிஷ்ஷதெ || ௨௪ ||

தாராடிய-சாஸலாயிகூலாயதம் அதாராநாகு I

அதாரவூத்மரொயுதம் நெது ஸாராஊவாநிதடி || ௨௫ ||

ஹலிபுஷ்ஷிடிம் அதாரம் வூத்ம் வாவி லஸூராகு I

அதாராநாலிஷ்ஷாதம் வூத்ம் ஸூராகு மஹ-மெஹகடி || ௨௬ ||

ஸவ-சீவயகாரஸ்யுததெநூர ௪நொஹரடி I

ததெவ ஐநாடிசாகுஹாகு வூத்ம் வெசு-ஸவஹிஸ-ஹி: ||

அதில் நான்கில் ஒருபாகம் ($\frac{1}{4}$ பாகம்) அதிகமாக நீண்ட சதுரசிரமாகவும், அவ்விதமே வேதி, கந்தரம், சிகரம் இவைகள் நீண்ட சதுரசிரமாகவும், மூன்று 3 ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு ஸுமங்கலம் (11) என்று பெயராகும். 23

அதுவே, வேதிகை, கந்தரம், சிரஸ்ஸு, நீண்ட வட்ட வடிவமாகவும், ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு காந்தாரம் (12) என்று பெயராகும். 24

அகலத்தைக்காட்டிலும் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிகமாக நீளமுடையதானால், அது, ஆயத (நீண்ட) சதுரசிரமாகும்.

துவியசிர விருத்தமான சிரத்துடன் கூடியதாகவும், நேத்திரம், சாலாமுகத்துடன் கூடியதாகவும் இருந்தால் இதற்கு, ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானை முதுகு) என்று பெயர்.

மஸூரகமானது, வட்டவடிவமாகவோ, துவியசிர மாகவோ இருந்து, அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாகவும், கர்பகிருஹமானது விருத்தமாகவும், ஸகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு மனோஹரம், (13) என்று பெயர். 26½

உஷ்காஹி: சரிஞாஹிவ-ஜா ஸஸ்ஸிதம் யக்ஷநீகரதழ்

கவொதாழிந்ரொயுத் ததகி வு஁ஸ் ஸீநிதழ் |
 வெனஷு஁ ஞாருஜ஁ ஸளய஁ ஹொமயுதூ஁மஸ்யாதழ் ||

ஸ்ரீகங்கை ஹெலிஸ்க்ரீடம் ஹொமாவொமாமயுகம்
உருவென்கெசு :

வநாவநாம்புகு ஷணமுவஸம்விரிஷிதெ ||௩௪||

ஊழைதருவாடி நிகழெவையேழா நினைமெ
 ளு லுவலுடியகெகையகுவதி.முணாஸழி !
 ஆறாமஹம்ஸகனிததி-கையகூராக்
 பணுவவநவஸி விபிராகூராய்வி: || ௩௫

1, பருஷம் 2, அவி 3, என்று மூன்று 3 விதமாகக் கூறப் படுகிறது.

(விமானமானது) செங்கங்கள், அல்லது, சீலைகளினாலே கனிகிருதமாகவும், கபோதாதியான சிரஸ்ஸுடன் கூடியதாகவுமி நந்தால், அது புருஷ விமானம், என்று கூறப்படும்.

ஸௌதமானது, செங்கற்கள், அல்லது, மரத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்டு, போகயுத்தமான அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது ஸ்திரீ ஸௌதமாகும்.

மரங்கள், கற்களினாலே, ஸஞ்சிதா ஸஞ்சிதமான
போகா போகங்களுடன் கூடியதாகவும், கனமானதும்,
கனமில்லாததுமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால்
அந்த ஸௌதமானது, அலி, என்று கருதப்படுகின்றது. 34

மேல் தளத்தின் பாததீர்கத்தை ஏழு (7) பாகமாகச் செய்து, அவற்றுள் ஸ்தூபியின் உதயம் ஒரு (1) பாகம். சிரம் மூன்று (3) அம்சம். களம் இரண்டு (2) அம்சம். விதர்திகம் ஒரு (1) அம்சம். இருக்க வேண்டும் என்று,

வாஷொடியெ டுபுதவாஷவிவாஷிதெ ததி

வாஷுத-ஃ வணுஅரணா(அதுரா)யததித், வாஷு |

பெஷம் ஸஷாம்புஷயாப-விபாநாகம் வா

ஷுட-வணுவெடி அரணாத ஹவெஷிபாநு ||௩௬||

நீபஸ்த தாவஷுடியம் அ விபாநுமவெ:

உருகி திவாஷிவிபுமும் தவிவம் தயொபு |

ஹாராநரெ ஸஷததயிவபெடி அ கூடு

கொஷெ அ தொரணமும்கூதவெவ கும்-கூ ||

அரவெஷாஹய வாஷெ-அ அரவெஷெ து வாஷ

வடிவெயி |

கீழே கூறப்பட்ட கண்டபவனத்தின் விதியானது இவ்விதமாக, சிறந்த மேதாவினானுலே கூறப்பட்டுள்ளது. 35.

பாதோதயத்தை பத்து 10, ஒன்பது 9, எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள, அதில் ஏழு 7, ஆறு 6, ஐந்து 5, இரண்டு 2, (நான்கு 4) பாகம் அதன் நீளமாகும். மிச்சமுள்ளது சஷாம்சம் (மீனம்) ஆகும். அல்லது உதயத்தின் விசாலத்தில் பாதியோ, ஆறு 6 ஐந்து 5 நான்கு 4 அல்லது இரண்டு 2, அம்சங்களினாலோ, அதன் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 36.

நீடத்தின் (கூண்டின்) உயரமும், அகலமும், பாதமுலத்திற்கு முக்கால் பங்கு 3 விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும், தனிபுறம் இவ்விதமே யாகும். ஹாராந்தரம், கிருஹமத்தியபதம், கூடம்,கோஷ்டம், இந்த இடங்களில் (இவ்விதமாக) தோரணத்தை (வெளிவாயில்படி) அலங்காரமாகக்கல்பிக்கவேண்டும். 37.

வாரவவாஸமுஹா ஸதாஸி உதரவணானகம் து
வொஹம் தக் ||

வணானவொதிகானம் தோரணலாதொடியம் து வா
கயிதடி ।

யுதூ வ வெஸயுதூ ஸவ-ஸிநு யாதி கத-வதூ: ||

உதி உயதெ வஹுஸாஸெ ஹிஹிவிதாநம் நார
விப்பொய்யாய: ||

துவாரத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலோ துவார சமீபத்
திலோ, பதமத்தியிலோ, துவாரபவாஸகுகையாகும். அதன்
உயரமானது, உத்தரகண்டாந்தமாக இருக்கவேண்டும்.
கண்டாந்தத்திலுள்ள போதிகை வரையிலாவது தோரணத்
தின் உயரமாவது இருப்பதாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.
இவ்விதம் யுக்தியினாலேயும் பிரவேச யுக்தியினாலேயும்,
சகல விதமான ஆலயங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 39.

துஷிபூமிவிதானமென்னும்
இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| வனகவிஞ்சொல்லாய் ||

அதனும் வனயாறாநம் ஸஞ்செவ்வாங்குத்தெய்யுநா |

ஸவாஷ்டஹஸ லாஸுத் திவிஹஸ விவய-நாசி || ௧ ||

வனாபஸவிகாராணம் வ்யாஸதும், ம து வலிவ-வசு |

ஸவாஷ்டஹஸ து ஸவாஷ்டாஸெவி-வாஜிதெ ||

ஹாமெந கூட்டிவிஸாரம் கொடிம் விதி-முணாயதடி |

மும்பவஜூரய-பாஸம் ஹாரா(ர)ஹாம் து தசிஸலடி ||

ஹு-வலிள ஷலம்மெம் கூட்டி தடி-வி-முணாயதடி |

கொடிக்கம் அாணரெ ஹாரம் ஹாமெமெவ வு கூட்டியசு ||

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம்

ஐந்து விதமான அளவுகளுடன் கூடிய திரிதலத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஏழு 7, அல்லது எட்டு 8, ஹஸ்தம் முதல் இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தமாக பதினைந்து 15 ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர திரி (3) தலவியாஸமாம். துங்கமானது முன்பு போலவே (துவி தலமானத்தைப்போலவே ஐந்து 5 விதம்) ஆகும். 13.

விமானேச்சமானது 7, 8, அல்லது 9, ஹஸ்தமாக இருந்தால் ஒரு பாகம் கூடவிஸ்தாரமாகும். கோஷ்டம் ஆறு பங்கு விஸ்தாரமாகும். லம்ப பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம் அரை பங்காம். ஹாரபாகம் அரை பங்காகும். (இது அடித்தலத்தின் விஸ்தாரம்.) 3

இதன் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரத்தை 13, அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு அம்சம் கூடத்தின் விஸ்தாரம். கோஷ்டகத்தின் விஸ்தாரம் இரண்டு அம்சம் மத்தி

ஊயு-ஹுௌ சி ஹாமெந ஹெய் ஹுௌ னிய்யதெ |

ஹுௌ ஸாய-ஹு ஹுௌ வா ஹுௌ தகி காரபெகி ஸுய: ||

ஹிஹொஹு(ஹு) ஹிஹெஹெண அதுஹி-ஹுஹி ஹாஹிதெ |

வாஸம,மாஸிநீஹிஸு-ஹுஹிவாஹு-ஹுஹொஹெகெ: ||௬||

ஹாய-ஹுஹெ: ஹாய-ஹுஹொஹெ: ஹவாஹு-ஹுஹு-ஹு-

காஹெகெ: |

ஹாய-ஹுஹிஹு-ஹாமெந யொஹெத-ஹுஹிஹுஹெ: ||

வாராதஹெய்ஹு-ஹுஹெஹெஹிஹுஹெகெ |

தஹிவ-ஹுஹொஹு-ஹெஹிஹொஹு-ஹிஹொஹு-ஹுஹு || அ ||

யில் ஹாரம் ஒரு (1) அர்சம் என்று கல்பிக்கவேண்டும்.* 4

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தில், முன்று அல்லது முன்றில் ஒரு பாகத்தினாலே நடுவில் பத்திரம் கல்பிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்திமானாக இருப்பவன் அந்த பத்திரத்தை ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், அல்லது இரண்டு (2) தண்டம் விஸ்தாரத்தில் கல்பிப்பதாகும். 5

சமர்த்தனாக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினான்கு பங்குகளாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், தராதலம் ஒரு (1) பாகம், அதஸ்தம்பம் ஒரு (1) பாகம், மஞ்சம் இரண்டு (2) பாகம், அங்கிரிக மஞ்சம் மூணே முக்கால் (3¼) பாகம், தலிபம் ஒண்ணரை (1½) பாகம், பிரஸ்தரம் எட்டரை (8½) பாகம், வேதி ஒண்ணேகால் (1¼) பாகம், கந்தரம் (½) பாகம், சிகரம் மூணரை (3½) பாகம், கடம் ஒரு (1) பாகம் (1 + 1 + 2 + 3¼, 1½, 8½, 1¼, ½, 3¼, 1, = 24) என்று தராதலம் முதல் கடம் முடிய கல்பிக்க வேண்டும். 8

*ஆறு அம்சங்களில், நான்கு அம்சங்களுக்குத்தான் விநியோகம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கூடும் நீலம் கொல்கும் அரவகும் தக

வெடாபுராஹம் ஜநத: ஸூவிவிகாஜாடி !

ஊயெ-3 ஹூலாவயூ நீலம் கிரவா

விஷம் ஹூலிநு ஷணவத்யூநாவாடி || கூ ||

நாநாயிஷாநாஹி வெஷாஜியோமம்

உய-3 நூஷாய-3ம் தயா ஹூ நாவாடி !

கொல்கும் கூடாடிஹதம் வெசு ஸம் அ

ஸஹாவ-3ஸம் ஸூலிகம் தகதி ஹாமடி || ௮ ||

தாரெ ஸூநவாஹெ து ஹாமம் ஸௌஷிகவிஷூதடி !

ஸாநாவாமம் தயா ஆஹம் ஹாரா(ரம்)ஹாமெந கூயெசு||

கடம், நீடம், கோஷ்டகம், (முதலிய) எட்டும் அடித் தலம் முதல் ஸ்தூபி வரையில் சதுரசிரமாக இருக்க வேண்டும். மேல் தலத்தில் பதினாறு (16) அல்ப நாளிகை களைக் க ல் பி க் க வே ண் டு ம் . (இந்த விமானத்தில்) தொண்ணூத்தாறு (96) அல்ப நாளிகைகளைக் கல்பிப்பது இஷ்டமாகும். 9

நாநாவிதமான அதிஷ்டாநாங்கிரி, வேதி, முதலியவை களுடனிருக்கவேண்டும். சிரோபாகத்தில் ப ள் ள ம ன அல்லது மேடான நான்கு (4) நாளிகைகளிருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கூடத்தைக் காட்டிலும் உயரமாகவோ, கோஷ்ட சமமாகவோ இருப்பதாகும். சம்புவாசத்தில், ஸ்வஸ்திகமானது மூன்று பாகமாகும். (மூன்றில் ஒரு பாக மாம்). 10

விஸ்தாரத்தை (7), அல்லது ஒன்பது பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக (அழகுக்கான) விஸ்தாரமாகும். சாலை ஒரு (1) பாகமாகும். அவ்விதமே ஹாரங்கல் (ஹாரம்) இரண்டு (2)

ஊஷுகூடும் து தசுகொலும் ஊஷஸெவ விய்யதெ |
ஊஷள நீலாநி விஸதூ பததாது ராஸநாவிகழ ||௧௨||

ஊஷாரும் லஷூகம் வெஜீகாஸம் ஊஷநாவிகழ |
விஸநாகுதிகம் நாலா பஸ்வொவ-லாஸம் ஸநாததழ ||

ஹஸநவஸவ திஸவ தவஹாமம்
ஹாமததிகூடுவஸுகணுகலிவொஷழ |
ஹஸ-லவஸுவஹாஸாஷமஹநாஸம்
விஸதிஸதாதா(ம்)விஸநாகு திவிஸாதழ ||௧௩||

ஊகாஸகரம் வஜாஸலஷஹாமெஹி-லாஜயெசு |
தஜூதூஹ-லாமலாயிகுலாயதம் வுசூலிஷ்யதெ || ௧௪ ||

ஆகும். இவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், பன்னிரண்டு (12) கோஷ்டங்கள், எட்டு (8) நீடங்கள் நூத்திருபது (120) அல்ப நாளிகம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12

மஸ்தகமானது அஷ்டாசிரமாகும். வேதியும் கந்தரமும் அல்லது வேதீகந்தரமானது அஷ்டநாளிகமாகும். இதற்கு விமலாகிருதிகம் என்று பெயர். வெகுகாலமாக இது சம்பவாசமாகும். 13

... ...
... ...
... ...?

மேலே எட்டு (8) பஞ்ஜரம் (கூடு) எட்டு களநாஸமுடையதுமாகும். இவ்விதமாக நூத்திருபது (1-1) அங்கங்களுடன் கூடியது விமலாகிருதி விமானமாகும். 14

பதினோரு (11) கரம் விஸ்தாரத்தை எட்டு பாகங்களாகக்கொண்டு, அவைகளில் நான்கு (4) பாகங்களுக்கு அதிகமாக நீண்டு வட்டமிருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்

ஜெனவா ஸெஸூதித்ரும் வெகி சுஜாராநும து நிஜமடி ||

கூடிகொகாஜிஸவகோமம் பாநஸூதித்ருஹிம-தேடி |

வீவஜாஸாய-ஃ தடிய-கோய-ஃ டிணம் ஸாய-ஃ ஹிஜிணகடி ||

ஹிஜிணாய-ஃ திடிணம் வா பாநஸூதித்ருஹிம-தேடி |

வனவம் யுஜீத ஹிஜிணம் து வஸ்வஜாஸாய-ஃ ஸாஜா ||

பிஜுஸூதித்ரும் ப்ராணாணம் தகிஹம்மம் விவகாஃ வடிடி |

ஷய்ஹம் ஸஜாதூதித்ருஹிம-தேடி து ப்ராணாணம்

வாஸ்வஜாஸாய-ஃ || ௨௩ ||

பட்டிருக்கிறது. கண்டஹர்மியத்தில், மண்டபமானது, கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடி இருக்க வேண்டும். அல்லது தோரணம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, திரிவர்கஸஹிதமாகவாவது இருக்க வேண்டும்.

19½

மண்டபமானது சமசூத்திரமாக இருந்தால், அதன் இடைவெளியானது பதிந்திருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களும், மானசூத்திரத்திற்கு வெளியில் வந்திருக்கவேண்டும். அது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதிளவு, அல்லது பாதியில் பாதி ($\frac{1}{2}$) பங்கு ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், இரண்டு (2) தண்டம், இரண்டரை ($2\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம், மானசூத்திரத்திற்கு வெளியே வந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஹர்மியத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அப்படி கல்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுதும் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். ருஜுஸூத்திரமானது, பிரமாணந்தமாக இருக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் பங்கப்பட்டிருந்தால், ஆபத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும்.

22½

ஹதிரிவரூஷிதம் நாஸா ஸ்வ-ஹெவெஷு யொமதிகழ் ।

வாஷொஜித்ரிவிஹொமொய்யம் வாஜம் ஸ்வ-ஹொமஸ்யம்தழ் ॥

வொதிகாரஹிதம் வீரகாஸ்யாவரி ஸ்வஜிதழ் ।

உதாரம் வாஜநம் ஸாஸ்கெஷ்வணம் ஹிதவாஜநழ் ॥ ௩௩ ॥

தத்யுஷ்ய-ஹெஷ்காஸ்யம் ஸ்வஜாஹொநாவகெஷ்வி-ஹித்ரிதழ் ।

தொரணாகுதிஸ்யம்தம் ஜனாஹிநிதகஸாழ் ॥ ௩௪ ॥

ஸ்வ-ஹொகாரஸ்யம்தம் ஸ்வ-ஹெதொரணஜீரிதழ் ।

வாஜாஹொவா ஹொராயாம் கண-ஹொஸாஷிஷ்யஜெ ।

ஸாஹொஷ்யேஷ்வொயெதம் கூய-ஹொஸ்வெ-ஹெயாஷ்வம் ॥

அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உப பீடத்துடன் கூடிய அதிஷ்டானம், அல்லது, மனோரகம் மட்டிலும் இருப்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட விமானத்திற்கு ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) என்று பெயர். இது சகல தேவதைகளுக்கும் யோக்கியமாகும். 283

பாதத்தின் உயரத்தைப் போல், மூன்று (3) பங்கு அல்லது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதும், பாதமானது, சகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும்கூட, போதிகை இல்லாததும், வீர காண்டத்தின்பிது அலங்காரத்துடனிருப்பதும், உத்தரம், வாஜனம், அஜ்ஜேக்ஷணத்துடன் கூடிய பதிவான வாஜனம், (இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.) அதற்குமேலே பலவிதமான இலை வடிவங்களுடன் கூடிய மத்ஸிய காண்டம் இருக்கவேண்டும். தோரணத்தைப்போன்ற உருவமுடையதும், மிருணாததுடன் (மிருணாதர்—தாமரைத்தண்டு) கூடிய கழுத்தை யுடையதும், சகலவிதமான அலங்காரத்துடன் கூடியதுமாக இருப்பது, ஸ்தம்ப தோரணம், என்று கூறப்படுகிறது. இதை சகல தாமாக்களிலும் (தாம—விமானம் முதலிய கட்டிடம்) பாத மத்தியிலும், ஹாரத்திலும், பிராஸாத

ஸ்ஹை ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தஸ்துஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து
வாஸஸ்துஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து

ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து
ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து

தெஸ்து: வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து
வா ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து

ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து
தெஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து

தெஸ்து வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து

ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து
தெஸ்து ஸ்வஸ்தாஸ்யஸ்து

கர்ணமத்தியிலும், சாலா மத்தியத்திலும், வீட்டு நடுவிலும்,
கல்பிக்கவேண்டும். 32

ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தில், இரண்டு
பக்கங்களிலும் ஸமதலமாகவும், வீரகாண்டத்திற்கு முன்
பக்கத்தில் உத்தரம் வைக்கப்பட்டதும், வாஜனத்திற்கு
மேலே தளம்-கேசுபணம்-தோரணாக்கிரம் இவைகளுடைய
தும், நக்கிரம், (முதலை) பத்திரம் முதலியவைகளுடன்
கல்பிக்கப்பட்டதுமான அது? வீடு, மண்டபம், சாலை, மற்று
முள்ள கட்டிடம் இவைகளில் இருப்பது விரும்பத்தக்க
தாகும். சேராத ஸ்தம்பத்துடன் கூடியது (ஸ்தம்பத்தில்
சம்பந்தமில்லாதது) தோரணமாகும்.

அதுவே சதுரரத்தைப்போல நீளமாக இருந்தால், அது
மஸூரகமாகும். 34

எட்டு (8) பாகம் இருக்கவேண்டும். நீளம் பத்து (10)
பாகம் இருக்கவேண்டும். அதில், கூடம், கோஷ்டகம்-
நீடம் இவைகளை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க

ஹாராஹாம் து ஹாமெந ஷஃபம் தொபூ-ஹூதிகெ |
தடி-ஹூ-ஹூ அதுஹ-ஹாமையாஹெஹூ-ஹூயிகு ||

ஸாயத் ஹூபுவதூ ஸூகி வெஹிகாமஹூஹூ கடி |
கூடிகொஹூஹிஸவ-ஹூம் வஹூ-ஹூ வரிகஹூ யெக ||

நாநாயிஹூஹூஹூம் நாநாவாஹூஹூஹூஹூ |
வாஹூவரிஹுவெஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூ ||ந.அ||

யஹாவஹூ யஹாயொஹம் தயா கூய-ஹூஹூ விஹூஹூஹூஹூ |
வநதடிவஹூஹூஹூ ஹூஹூம் மஹூஹூஹூ வஹூஹூஹூஹூ ||

யஹூஹூஹூஹூ ஹூயஹூஹூஹூஹூ ஹூஹூஹூஹூஹூஹூ
விஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூ |

வேண்டும். ஹாரம் ஒரு (1) பாகமிருக்கவேண்டும். இதன் மேல் தலமானது, ஆறு (6) அம்சமிருக்கவேண்டும். அதற்கு மேல்தலமானது, நான்கு (4) பாகமிருக்கவேண்டும். நீளமானது, இரண்டு (2) பாகம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இது நீண்ட துவியச்ர விருத்தமாகும். இதில், வேதிகை-களம்-மஸ்தகம்-கூடம்-கோஷ்டகம் முதலான சகல அங்கங்களையும், முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இது நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலவித பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை, சமர்த்தனாக இருப்பவன், பலத்துடனிருப்பதாகவும், பெருத்தமான சேர்க்கையுடையதாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். இந்த சௌதமம், கஜபிருஷ்டம் என்று பெயருடையதாகும் என்று முன்னோர்களினாலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. 39

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், சகலவிதமான ஹர்மியத்திலும், இரண்டாக இருந்தாலும், (இரண்டாகவும்) கல்பிப்பதாகும். 39½

த்யொடிஸகரவ்யாவம் நவயா விஹஜைஸ ஸஜ || சடி ||

மஹ-மெஹம் தி-ஹாமெந மஹவிணிஹு ஹாமத: |
சுநாரஸஸஸெந வதி(ரி)தொஸாரிகா ஹவெஸ ||

சுஸெந ஸளஷ்கம் கொஷம் விஹாரம் தி-முணாயத ||
சுயெ-தே நீலவிஸாரம் செஷம் ஹாராம் மிஷ்யதே ||சஉ||

கொஷ்யெய தி-ஷ்ணெந நாவீ நிம-தேநாநிதா |
உவய-தேவி ஷஸஸெஸம் கூடம் ததீ-வி-முணாயத ||

கொஷ்கம் ஹாமதொ ஹாரா வஹ்ரெஸாநிதா ஹவெஸ |
ஹய-தேஹாம் தி-ஹாமெந உயெ தி-ஷ்ணெந நிம-தே ||

பதிமுன்று (13) முழம் விஸ்தாரத்தை ஒன்பது (9) சம பாகங்களாக வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் முன்று (3) பாகம் கர்பபிரஹ்மாகும். ஒரு (1) பாகம் கிருஹபிண்டியாகும். ஒரு (1) அம்சம் அந்தாரமாகும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே சுற்றிலும் அந்தாரிகை இருக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே ஸௌஷ்டகத்தையும், ஒரு (1) அம்சத்தினாலே கோஷ்டத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். விஸ்தாரத்தைப் பேபால் முன்று (3) பங்கு நீளமிருக்கவேண்டும். அதில் சரிபாதி நீடவிஸ்தாரமாகும். மீதமிருப்பது ஹாரங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. 42

அதன் கோஷ்ட மத்தியில் முன்று (3) தண்டம் நாஸீநிர்கமனத்துடனிருக்கவேண்டும்.

மேல்தலத்தில் ஆறில் (6) ஒரு (1) அம்சம் கூடம், அதைப்போல இரண்டு (2) மடங்கு நீளமுள்ளதான கோஷ்டகம், பஞ்சரங்களுடன் கூடிய ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் இருக்கவேண்டும். 43½

உதாரணத்தையுடையது வஸுநுமயஸிஷு கடி ।

சூழ்ள தயெ ஁த஁ஷ்ணெ க஁ட஁ வெ஁பா஁ற஁க஁ ||

சுஷாபுரத்திலுள்ள து ஸ்ளஷிகாநா து உஸ்குழி

சுஷிகுடும் தயா நீலம் கொஷகம் து தமெவ ஹி ||சக||

சுதூஉநீயம் தயோவழிஷுவஷுள வதீழ்: மருநாவிகா: |

வெவிகா காரஸாயுக் நாவிகா ஹுஷணம் ஹவெஸி ||

ஹிந்துகொஷ்லிஜம் நா^{நா}யாய-ஃம் வரிகீதி-தழ் ।

தடிவ வதஃமஃ கணஃகடுடெயெஃயஃஹடுதிகெ ||

உணவுத் துறை வர்த்தக ஸ்தாபனம் உதாஹாஸிஸ்தாபனம் |

அதன் மேல்பாகத்தை மூன்று (3) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டத் துடன் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். அதில், சதுரசிரமான அதிஷ்டானத்தையும், அஷ்டாசிரமான களம், மஸ்தகம், இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

சதுஷ்கண்டமான ஆதிதலத்தில், கூடத்தையும் சதுர
சிரமான மஸ்தகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 45

அதன் மேல்தலமானது, அஷ்டாசிரீ மாகவும், ஸௌஷ்டிக மஸ்தகமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், எட்டு (8) கூஷ்தரீடம், எட்டு (8) களநாஸிகைகள் இருக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவத்துடன் கூடிய நாளிகா பூஷணமிருக்கவேண்டும். இதற்கு பத்திரேஷ்டம் என்று பெயர். இந்த பெயர் உண்மையான அர்த்தமுடையதாகவே கூறப்பட்டதாகும்.

47½

அதுவே வட்ட வடிவமாகவும், அதன் மேல்தலம், அதற்கு மேல்தலத்தில் கர்ணகூடமும், மஸ்தகமானது

வந்தகூடுதலிடினா நாளா டெவாநா ஸாவ-தெயிகு || ௪௯

ததெவாஷாஸாபிகுலாயதம் அதுராகு ||

கண-கூடு யுமாநா ஸாஷாயதம் வந்தகூடு || ௫௦ ||

கொஷமும் விநா தது செஷம் வலுவ-வாஅரெகி ||

வலுவிது யஸையாகுதெதநாஷா ஸாஸம்மலு || ௫௧ ||

வணாசுகரவாஸம் வள-தூஸெந விநாஜயெகி ||

மல-தெஷம் அதும-தெமலாய-தெஸெந யொஜிதா ||

கூடுதூஸெந வணாஷ-தெஷம் வலி: குலாகி ||

கண-தெயெஷெரெ காய-தெகூடு கொஷம் அ வணா ||

வட்ட வடிவமாகவும், நான்கு நாளிகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு விருத்த (வட்ட வடிவமான) கூடம் என்று பெயர். இது சகல தேசங்களிலும், சகல தேவதைகளுக்கு முகந்ததாகும். 49

அதுவே எட்டு (8) அம்சம் அதிகமாக நீண்டதாகவும், சதுரசிரமாகவும், கர்ணகூடமானது சதுரசிரமாகவுமிருக்க வேண்டும். மஸ்தகமானது ஆயதமாகவும் விருத்தமாகவுமிருக்கவேண்டும். 50

அதில், கோஷ்டபத்திரம் நீங்கலாக பாக்கியை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று (3) ஸ்தூபிகளிருக்க வேண்டும், இதற்கு ஸுமங்கலம் என்று பெயர், 51

பதினைந்து (15) கரம் விஸ்தாரத்தை, பத்து (10) அம்சங்களாக வகுக்க வேண்டும். அவைகளுள், கர்பகிருஹமானது நான்கு (4) பாகமாகும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே அந்தாரியை கல்பிக்க வேண்டும். ஒரு (1) அம்சம் அளிந்திரம், ஒரு (1) அம்சம் கண்டஹர்மியம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். (அதற்கு) வெளியில் முறையே,

ஹாமெத கொஷ்காயாஜம் ஹிமுணம் ஸஷதம் ஸுயெ: |
ஹயு-ஹிஷா ரஸம் ரெ து ஹாமம் ஸாஷ்கவிஷா து ||

கொஷ்கம் ஹிமுணாயாஜம் ஹாராஹாமெத யொஜ்யெக் |
தஷுயெ-ஹி து அதுஹ-ஹாமம்(ஹெ) ஹிஹாமம்
உயுமி-ஹி || ௫௫ ||

ஹி வாயுய-ஹி வா ஹிஹி வா ஹிஷத: |
அதுரஸுயிஷாநம் தஷுக் கஸாஸுஷ்கு || ௫௬ ||

ஸஷ்குடம் தயா நீலம் கொஷ்கம் தயெவ அ |
ஹுஸநீலம் வய-ஹிஷா வஷ-ஹிஷா ஹிஷநி || ௫௭ ||

ஹாலிகா ஹாலிகாகாரா ஸவ-ஹி வரிஸாஸிதா |

கர்ணத்திலும், மத்தியிலும், அந்தரத்திலும் (இடைவெளியிலும்) கூடம் - கோஷ்டம் - பஞ்ஜரம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். கோஷ்டத்தின் உயரமானது, ஒரு பாகத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் இருமடங்கு இருப்பது மாகுமென்று, புத்திமான்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 53½

மேல்தலத்தில் ஆறு (6) பாகத்தில், ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். (ஸௌஷ்டிகம்—அழகு படுத்துவது) கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமாக இருக்க வேண்டும். ஹாரத்தை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். 54½

அதற்கு மேல்தலத்தில், நான்கு (4) பாகத்தில் இரண்டு பாகம் மத்திய நிர்கமமாகும். (அது) ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், விசேஷித்து இரண்டு (2) தண்டம் இருப்பதாகும். அதிஷ்டானமானது, சதுர சிரமாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, கந்தரமும், மஸ்தகமுமிருக்கவேண்டும். (அதில்) எட்டு (8) கூடம்,

நாநா உலகுரககூடம்ஹவெஜீஜாநுகதொரணம் || ௫௮ ||

உளதள கூடுகொஷ்டம் உஷ்டரபு ஷ்டரநிதள |
வனதகி மாகாரநிதூகூஷ்டரபு வா மமம் பரிபா || ௫௯ ||

தஷ்டவ வதமும் வெஜீககாரம் பரிவரம் ஹவெகி |
பெஷ்டம் வடுவஷ்டமும் நாநா பூஷ்டமபிஷ்டதே ||

வருதே வருதாயதே அருநவருதேஷ்டரபு ஷ்டரபுகே |
கூடுகொஷ்டநிபாநாபுவயமவரி உகூரகி || ௬௦ ||

கூடுகொஷ்டநிபெயர உணிகம் வணுஷ்டமேகே |

எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், மேலே எட்டு (8) லப்பநீடம், இவைகளிருக்கவேண்டும். வர்ஷ ஸ்தலத் துடனிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாயும் ஸ்வஸ்திக வடிவுடன் கூடியதுமான நாளிகை இருக்கவேண்டும். நா நா வி த மா ன மஸூரம்-ஸ்தம்பம்-வேதி-ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். 58

கூடம்-கோஷ்டம், இவைகள் உயரமாக இருந்தால், அந்தா பிரஸ்தரமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு காந்தாரம் என்று பெயர்.

அதுவே, களம்-சிகரம்-இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், வேதி-கந்தரம், சிகரம் இவைகள் வர்துளமாகவும் இருக்க வேண்டும். மற்றவை முன்புபோலவே இருக்கவேண்டும். இதற்கு பூரீபோகம் என்று பெயர். 60

(விமானமானது) விருத்தமாகவோ, விருத்தாயதமாகவோ, துவியசிரவிருத்தமாகவோ, அஷ்டாசிரமாகவோ, அல்லது ஷடசிரமாகவோ இருந்தால், அதில், கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளைக் கல்பித்து அதன் மேலே

மண்ணாறாழ் நிந்நெடுகாழ்பெருகாயிகாடுகெ-ஃ

† தியிழைநிடிப்பறாமை, மஹேசுவரதாரை கருதெவ்விடு !

பாபி, மண்ணாழ் (ம) ஸ்ராவணை: ஷ்ஷஜீநாமந்நெடு:

ஹ்ருவந்நிபுநுஸ்தாயெ-ந நாயீ மஹம் ஸ்தாசு ||

ஹேசுவரம், மாநாம் கருடகொஷாழிகாநாம்

யீ வாயஸ்தாசு வெடிகா யொஜநீயா !

ஹாராஹாமை வெடிகா வெடிகா வா

நீலம் வா(த)தூயநாஸம் அ காய-ஸாசு || ௬௭ ||

தோரணம் தியிழை வகுதோரணம் உகராவிதழ !

விசுதோரணவிதெஷ்டம் உணநம் ஸ்வயம்நொழிதெ ||

ஹர்மிய விஸ்தாரத்தை 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 7, 10, என்று பாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளில் முறையே, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ஸ்வபவனத்தின் விஸ்தரத்தில் சரிபாதி, இந்த அளவுகளினாலே நாள் கிரஹம் இருக்கவேண்டும்.*

66

ஹர்மியாங்கமான கூடம்—கோஷ்டம் முதலியவை களுக்கு, கிரீவைக்குக் கீழே வேதிகையைச் சேர்க்க வேண்டும். ஹாரபாகத்தில் வேதிகை இருப்பதுமாகும். இல்லாதிருப்பதுமாகும். அல்லது, இந்தவிடத்தில் அல்ப நாஸியையோ நீடத்தையோ கல்பிக்கவேண்டும்.

67

தோரணமானது, பத்திர தோரணம் (1) மகர தோரணம் (2) சித்திர தோரணம் (3) என்று மூன்று (3) விதமாகும். இவைகளின் அலங்காரங்கள் இப்பொழுது கூறப்படுகின்றன.

68

† ௧௦ நி உதி ஹாமகஹநெ நநாஸகஹநம் கயலிதி வினாஸி!

* இதில் ஏழுபாகத்தில் ஒன்பதுபாகம் என்று வருகிறது. அதையோஜித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

வாருமெழுநிலை வறெழு: விரிதம் வகுதொரணடி |
வெய்யைகொயொவ-ஆதி*வி(வி)தையுடவகுரிதடி ||சுசு||

நாநாவியுதாயுகுதெசு உகரதொரணடி |
தெவ வாயு-கொயொ-ஆதி வகுரிதடி வகுரிதடி: ||

நகுதூணம் வுமுறெஹுவ வுயொராஸ்து விநிம-ஆதெ: |
விசுதாயுசெழு ஹுதெதது வு-ஹுவ-ஆதெழு
ஹுஸகெ: ||எக||

வாறெ: ஹும-ஆதெகொதெத-ஆணிஸகெ-
வி-ஆதிதடி |
விசுதொரணதெசு ஹுசு தெவாநாம் ஹுஹுசு
வாடி ||எஉ||

பாலசந்திரனைப்போல் இலை வடிவங்களினாலே அலங்
கரிக்கப்பட்டது, பத்திரதோரணமாகும். 68

இரண்டு (2) மகரங்களின் 1வாயின் நடுவில் நிறைந்
ததும், பற்பல விதமான லதை (கொடி)களுடன் கூடியது
மாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு, மகரதோரணம் என்று
பெயர். 69

அதுவே இரண்டு பக்கங்களின் மத்தியமானது பூரி
மத்தியமாக இருக்கவேண்டும். நக்கிரத்தின் (முதலையின்)
முகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, இரண்டு (நக்கிரங்களின்)
வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டவர்களான வித்தியாதரர்கள்,
பூதங்கள், ஸிம்ஹங்கள், வியாளங்(யாளி)கள், அன்னங்கள்,
பாலர்கள், புஷ்ப மாலைகளுடன் கூடிய மற்றவர்கள், ரத்ன
பந்தங்கள் (மணிமாலைகள்) இவைகளால் விசித்திரமாக
இருப்பது, சித்திரதோரணமாகும். இது தேவர்களுக்கும்,
அரசர்களுக்கும் சிறந்ததாகும். 72

ஹுதையுட உதது உயு-வறெழு: வு உதி வாகொ
யுக உதி ஹாதி |

1. வாயின் நடுவில் பத்திரங்களினாலே நிறைந்த என்று
இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

முஹாஸு ப்ருதிரகூஸு பாஸு-வாடியு-தாநி ௮ |
தொரணாநஜு துராயஸாசு ப்ருயொஜாநி
விஅசுநெணை || ௭௩ ||

ஸ்ரீஹொதுவணஷ்ட⁷ ஸ்ரீவஜ்ஜிம்ஸொஹம் தொரணாமுகழ்!
 பெஷம் வாஷொடியம் வாஜம் அதுரஷ்டாஸுஷ்ருத்யுக⁸ ||

கூட ஹரிஜன ஜாதிஸ்யாகும் பொதிகாரஹிதம் து வா ।
உதாரம் வாஜநம் ஸாஸ்கெத்பணம் கூதீர்த் வாஜநம் ॥

வெளிகொவரி வா கய-போக் வீரகாணவழி வெளவரி ।
உகிலகயினாநதா மு, ௦ து கய-போக் உகரவிஷநாழி ॥

தும்மாய-ஓ திருவதுபவனுடன்தொரணவிசுரதடி !
 வாரதுமெழாந்தம் வலாஸாணரம் ஸம்ஹவயொரவி ||எஎ||

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், குகைகளில் பிரதிமைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் பக்கங்களில் பாதங்களுடன் கூடிய தோரணங்களை உத்தரத்திற்குக் கீழே பிரயோகிக்கவேண்டும்.

73

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சங்களில் இரண்டு 2, அம்சம் உயரமுள்ளதாக தோரணக்கிரம் இருக்கவேண்டும். மீதமுள்ள பாகமானது, பாதத்தின் உயரமாகுந். அந்த பாதமானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், அல்லது விருத்தமாக இருப்பதாகும். 74

ஸ்தம்பமானது, கும்பம், மண்டி முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். போதிகை இல்லாமலிருப்பதுமாகும். உத்தரம், வாஜனம், அபுஜ ஷைபணத்துடன் கூடிய ஷுத்திர (சிறிய) வாஜனம், இவைகளை, போதிகைக்கு மேலேயாவது, வீர காண்டத்திற்கு மேலேயாவது கல்பிக்க வேண்டும்.

751

மேலேயுள்ள சந்தி வரையில் நுனியானது வணங்கி

உதிரொதரஸம்யுக்தம்மறொய்யு-3ஸு நசு வகி !

மறுகம் வனுவக்தம் து ததிலெய்யு-3 மறொய்யு-3 ததிலெய்யு-3 ||என||

மக்துகெதுவதாகாழ்நீலெ-3நீகும்ஹம் அ தீவிகா !

நந்ராவெத-3ந அரவுள ஹி ஸவெ-3ஷாஜஷ்டம்,மறொ ||என||

வனவம் பெராக்தம் அதுவெ-3தம் ஷெவாஜீதாம் து

தொரணலி !

வஜாஸநொய்யு-3 கும்ஹஸ்தி திய-3கீ அராமுதாகூதி: ||

ததிலெய்யு-3 ஸ்ஹஜாஸகவஹ்நீணஹ்நீதலி !

ததிலெய்யு-3 மறுகொய்யு-3 ஷாஸலிஷகும்ஹதாமு கலி ||

இருக்கும்படி மகர விஷ்டரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (தோரணமானது) இரண்டு ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே, உயரத்தில் சரிபாதி, மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, தண்ட தோரணம் விஸ்தாரமாகவும், துவாரத்திற்கு சமமான உயரமுள்ளதாகவும், வியாசாந்தரமிருக்கவேண்டும். 77

உத்தரத்திற்கு உத்தரம் சம்பந்தமுடையதாக மங்களார்தமாக மேலேயுள்ளநக்கிரத்துடன் (நக்கிரம்-முதலை) கூடியதான பலகையானது, பஞ்ச வக்திரமாக இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே குலத்துடனிருக்கவேண்டும்.

சத்திரம், (குடை) கேது, (துவஜம்) பதாகை, ஸ்ரீ, பேரிகை, கும்பம், தீபம், நந்தியாவர்தம், இந்த எட்டும் எல்லாவற்றிற்கும் அஷ்ட மங்கலமாகும். 79

தேவர் முதலியவர்களின் தோரணமானது, இவ்விதம், நான்குவிதமான பேதங்களுடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 79½

கும்பத்தின் பத்மாசனத்திற்குமேலே, குறுக்காக அழகான கொடியினுநவமிருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஸ்தம்பமானது, சுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற வல்லீமண்டல

வரகவாழிதலிதழுகும் ஈழவழிநா வந்த மூலமுணர் |
தெறு தெறு து ஸொவாநம் ப்ரயுஜித விவசுந்ண: ||

தீயில் தவறி விழுந்த அதுமன் வந்தபாயதல் !
அதுமியைப் புகாரம் ஸ்தாபித் தீவனம் பம்பவனாறு ||

வழிநீணமுதையுமெமாமிடுந் ண ஸலாஹிதழ் ।
உதிருமாடா முாசு(மு) சுருகநீணம் வுயிதம் பாவணமு ||

ஸ்தோத்ரு^(ஸ்)ஜ்ஞா^(ஸ்)நம் வாக்ஸு^(ஸ்)ரொ^(ஸ்)ஹி^(ஸ்)வத்^(ஸ்)ஸஜக்ரு^(ஸ்)யடி |
 சப^(ஸ்)வா^(ஸ்)ஷொ^(ஸ்)பயி^(ஸ்)ஸி^(ஸ்)த்யா^(ஸ்) ரொ^(ஸ்)ஹ்ணா^(ஸ்) உ^(ஸ்)கதி^(ஸ்)ணா^(ஸ்)வ்ரி^(ஸ்)ணா ||

வினாக்கள் (உறு) வகுப்பினாசு(ஊ) வெவ்வாநவஜ
விபரமுது(தா) !

நாஸியினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருப்பது விருத்த
ஸ்புடிதம் என்று பெயருடையதாகும். இது தேவாலயங்
களுக்கு அலங்காரமாகும். 851

சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் சோபானத்தை (படிக்கட்டை) உபயோகிக்கவேண்டும். அதன் அடியானது, சதுரம், விரூத்தம், ஆயதம் என்று மூன்று விதமாகும். நான்காவது திரிகண்டம் எனப்படும்.

சங்க மண்டலமானது, கொடிகளின் கூட்டத்துடன் கூடியதாகவும், பாதிக்குமேல் கோழுத்திர (பந்த)த்துடன் கூடியதாகவும், அடியிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். இது பிரஸித்தமான சங்க மண்டலமாகும்.

விருஷத்தின்மேலே பாடர்ந்திருக்கின்ற கொடியைப்
போலி நப்பது, வஸ்ஸீமாண்டலம் என்று பெயருடையதாகும்.

அசுவ பாதத்திற் த மேலே இருந்து வலதுகாலா
 லேறுவதாகும். 89

ஸ்ரீவாழ்வரே விஷ்ணு ராஜ்ஜியம் மூண்டாழ்வரே மூண்டாழ்வரே ||

ஸ்ரீதவ்யாஸ்வாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ||

ஸ்ரீதவ்யாஸ்வாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே || ௯௯ ||

ஸ்ரீதவ்யாஸ்வாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ||

ஸ்ரீதவ்யாஸ்வாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே || ௧௦௦ ||

ஸ்ரீதவ்யாஸ்வாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ||

ஸ்ரீதவ்யாஸ்வாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே || ௧௦௧ ||

ஸ்ரீதவ்யாஸ்வாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ||

ஸ்ரீதவ்யாஸ்வாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே ஸ்ரீவாழ்வரே || ௧௦௨ ||

சோபானத்தின் விஸ்தாரமானது, துவதி (2) தண்டம் முதல் ஸப்த (7) தண்டாந்தமாகும். அசுவ பாதத்தின் விஸ்தாரமானது, துவதிக்குறையாக சதுர்குணந்தமாக இருக்க வேண்டும். 90

சயித (படுக்கையான) விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால்பங்கு, நேத்திரோதயத்துடன் முறையே குட்டியாளை, கழட்டியாளை இவைகளுக்கு சமானமான கண்டங்களாக இருப்பவைகளாகும்.

சயாநபலகத்தின் (படுக்கையான பலகையின்) விஸ்தாரமானது பதினாறு 16, அல்லது பதினெட்டு 18, அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் சமுத்தமானது (ஒப்புஸமானது) ஆறில் ஒரு பங்காகும். இவ்விதமாக சோபானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 92

ஹஸ்தவியாஸமானது இரண்டு தண்டமாகும். பெரும்பாலும், அதில் கால் பங்கு விஸ்தாரமிருப்பதுமாகும். நன்கு வசமாக நின்றும் படுத்துமிருக்கின்ற ஹஸ்தத்தில் வலுவாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 93

ஸௌவாநம் ஸவ-ஃவண-ஃநாநம் ப்ராஃகூழிணாபிரௌஹணா |
ப்ராஸஸம் விவஸீதம் தஃ விநாஸபாய ஹவெஷிஹ || ௯௫ ||

ஸயிஷாநாதி ரௌஹாம-ஃ ஸௌவாநம் வாஸு-ஃயொஃ-ஃவாஸு |
ஹஸிஹஸம் அரஸவாஃமயுகாணம் ப்ரயொஜயெகி || ௯௬ ||

ஸௌவாநம் தஃயிஷாநஸம் ஹவ்ரஸவகி ஹவெகி |
ஊவம் வியிவிஸிஷம் தஃ ஸௌவாநம் ஸம்வஃநம் வஃஸு ||

ஊவம் ப்ரௌகம் தெதிராநாநம் நரானாநம்
வாஸௌ யொமஜம் தொரணம் தெவ யுகா ||

சோபானமானது, ஒத்தைப் படையாகவே இருக்க வேண்டும். மண்டபம் முதலியவைகளின் வெளிப்பக்கத்தில் குற்றயாகுறையவசமாக (தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும்படி) ஒரு பத்தியை வெளியிட்டுக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 94

சகல ஜாதிகளுக்கும், சோபானமானது பிரதக்ஷிணமாக ஏறக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதாகும். அப்படிக்கு இல்லாமல் விபரீதமாக இடமாக இருந்தால், அது வினாசத்திற்கு ஹேதுவாகும். 95

அதிஷ்டானம் முதலியவைகளில் ஏறுவதற்காக சோபானம் (படிக்கட்டு) கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இருபக்கங்களிலும் முகம் (முகப்பு) இருக்கவேண்டும். அசுவபாத பலகாந்தமாக ஹஸ்திஹஸ்தத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 96

அந்த சோபானமானது, அதிஷ்டானம்—ஸ்தம்பம்—பிரஸ்தரம் இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

சோபானமானது, இவ்விதமாக விதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கக் கூடியதாகும். 97

ஸௌவாரம் தஜெஜாகாரவலிநு

ஸஜெக்டு யொஜஜு வாவஸுவிஜஜா வியிஜெஜு: || கூஅ||

ஸஜாஹாமரம் உராவிலம் வெஸரம் அ

கூஜெண வெ ஸகாரஜஸஜாஹி |

உஹீஸுரொவிஜவதி வெவரஜகாஹி

ஹரிவிஜயாதா ஹர சூயிஜெவா: || கூக ||

உதி உயர்தெ வஸுரொஜெ சூஹலிஜயாம் நார

ஹகவிஹராய: ||

இவ்விதமாக தைதிலர்களின் வாசஸ்தலத்திற்கு யோக்கியமான தோரணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வாஸ்துவித்தியையின் விதியையறிந்தவன், சோபானம், அதன் பேதம், அதன் உருவம், இவைகளை, யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 98

நாகரம், திராவிடம், வேசரம், என்பவைகள், முறையே சத்துவ குணம், ரஜோகுணம், தமோகுணமுள்ளவைகளாகும். இவைகள், முறையே, பிராம்ஹண-க்ஷத்திரிய-வைசியர்களாகும். இவைகளுக்கு முறையே, வீஷ்ணு, பிரம்ஹா-பரமசிவன், இவர்கள் அதிதேவதைகளாவார்கள்.

திரிபூமி வீதாநம் என்னும்

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

॥ அவிஞ்சையாய் ॥

வனஜோதம் அத்துமீறலும் வெக்டர் ஸ்கெட்சு வத: குலாக் ।

திருவதுவழிச்சிறைநாழிகிவிவையிவய-நாசு || ௧ ||

வனக அறிவிப்புகளும் து. வெளியு(ம்) து.ம. து.

പ്രവചനം 1

வினா ரொட்கு வெயலாநாலுளம் ஹாமாநு வசத்திலி

മാലിക്യം ൧൨

சுயொபகாஸ்தாஸஜ்யா விஹஜ்யை வாஜ் |

ஊர்காம்பலம் கட்டிடவிவரணம் பரமநாயகம் (நா.நா.)

அலாபிகழ் || ௩ ||

ஹாடுமந பௌரவஜாஸ்கிஞ்ஜி 3 து பௌநாஷ்யா ।

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

ஐந்து 5, அளவுகளுடன் கூடிய சதுர்பெளமத்தை (நான்கு 4, தலத்துடன் கூடிய விமானத்தை) சுருக்கமாக, முறையே கூறுகிறேன். மூன்று 3, நான்கு 4, பத்து 10, ஹஸ்தம் முதல், இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தம் வீதமாக, இருபத்தொன்று 21, இருபத்திரண்டு 22, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டி வரவேண்டும். இது விமானத்தின் அகலமாகும். உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதேயாகும். விஸ்தாரம், உயரம் இவ்விருவற்றினின் மானத்தினுலே ஹர்மியத்தின் பாகங்களைக் கூறுகிறேன். 2

பதிமூன்று 18, ஹஸ்த விஸ்தாரத்தை, எட்டு 8, சம்பாகமாக பங்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (அந்த பாகங்களில்) ஒரு 1, அம்சம் கூட விஸ்தாரம், சாலாமானம் இரண்டு 2, அம்சம், ஒரு 1, பாகம், பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம், (என்று கொள்ளவேண்டும்.)

அதற்குமேலே (இரண்டாவது தலத்தில்) அதன்
M. M. 46.

புரமுவெவ வுலாஸாநா வனூராணாஊவய-வி ||

ஊபு-3 ஷபஹாமிகெ ஹாமகெகம் கூட்டவது விஷுதத் |

அலாமம் கொல்காயாஃ நீலம் புரா(ஹா)மாய-3விஷுதெ ||

தகுஷு-3 முணஹாமெம்ஸம் உபெது உணுந திம-3ஃ |

உசுஸெயம் ஹிஹகெஅலாநு தவசு-ம்ஸகி ஸம்பயா ||

ஸாய-3அஸஸலிஷாநம் வஹாஸம் வாஉபெவ-3ஃ ||

தடிய-3ம் புஷுரொசுஸெயம் ஸசு-வாடியு-மாஸக ||

ஊபு-3ஹுஷு-வி கொசுஸெயம் ஸவாஉஅஸஸக ||

ஹவா தசு அமூணா மொபு-3 அஸபெந

புஷுரொடிய || அ ||

அகலத்தை எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே, ஸபை, சாலை, பஞ்ஜரம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே (முன்னுவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை) ஆறு 6, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். இரண்டு 2, பாகம் கோஷ்டக நீளமாகும். அரை 3, பாகம் நீட விஸ்தாரமாகும். 5

அதற்குமேலே, (நான்காவது தலத்தில்) மூன்றில் ஒரு 1, பாகம், மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமாகும். 5

வித்துவானாக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை முப்பத்தொன்பது 39, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த 39, பாகங்களில், இரண்டரை 2½ பாகம், அதிஷ்டானம், பாதத்தின் உயரம் ஐந்து 5, பாகம் அதில் பாதி (இரண்டரை 2½) பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரம்.

வாழாயிக வது ஸோமஸுவரி ஸ்ரீமதாம்மகா ।

ஸீதாசி ஸ்ரீ ஹம்பாபாடித ப்ரஹ்மம் வெழிகாஸகடி ||

மனோபுலரிநீதாமம் ஸாயுஷெஷெஷு - உயுதி ।

பெஷ்ஹாடம் சரிவாஜாதோஹாடம் உதாரணாக் || ௮ ||

ராவிஸம்வஜா ஹவெக் ஸ்ளஷ் கொஷம் தாவத் வஃஜிரடி |

சரிவசெ ஷெவ(வெடி)நாஸ்தி: ஸ்துத்யாது நாஸ்தி

வினாவிதழ் || ௧௧ ||

ஸலிகாகாரவாயுத் தாஸிகாஹிரம்குதழ் !

ஊர்துவபூமியின் அங்கிரி (பாதம்)யின் உயரம் நாலே முக்கால் 4 $\frac{3}{4}$, பாகம், மஞ்சத்தின் உயரம், இரண்டேகால் 2 $\frac{1}{2}$, அம்சம், ஐங்கை அதைப்போலிரண்டு பங்கு, 4 $\frac{1}{2}$ பாகம் உயரம்.

அதற்குமேலே இரண்டு 2, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். மேலே ஸ்தம்பத்தின் உயரம் நாலேகால் $4\frac{1}{4}$, பாகம். மூன்று 3, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். கால் $\frac{1}{2}$ பாகம் வேதிகையின் உயரம். களத்தின் உயரம் இரண்டு 2, பாகம். சிரோபாகம் நாலரை $4\frac{1}{2}$, பாகம், மீதியுள்ள (ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$) பாகமானது சிகையின் உயரம். என்று இவ்விதமாக உயரத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். $[2\frac{1}{2} + 5 + 2\frac{1}{2} + 4\frac{3}{4} + 2\frac{1}{2} + 4\frac{1}{2} + 2 + 4\frac{1}{4} + 3 + \frac{1}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} = 39]$ இந்த விமானத்தின் ஆகிருதியானது, சதுரசிரமாகும். 10

இதில் பன்னிரண்டு, 12, சொஷ்டிகம், பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம், பன்னிரண்டு 12, பஞ்சரம், இருக்க வேண்டும். சிகரத்தில் தேவ (வேத-ந. ன்கு) நாசிகளிருக்க வேண்டும். அல்பநாசியினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

11

நாசிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்வஸ்திகாகாரத்

புறமுகிவதஞ்ஞாய: ஸ்ம்மாநும்காரதொரணடி |
ஸவ-ஶாநும்காரஸம்யுக்ததேதஜி-ஜிம் ஸம்ஸூ கடி || ௧௨

ஸவ-ஶம் புறமுகி கருடிகொஷாஜியுக்தா
செய்யெ செய்யெ சூக கம் சீணநூலடி |
வருதகாரம் ஸஜாக் ஸஹாநாம் பரிஸஸகி
விஸாராயெ-நாநிதம் மஹ-மெஹடி || ௧௩ ||

ஸெஷம் துஜ்ஸெநாவருதாவாஸவிஸி:
தக்துஜ்ஸெ தக்து-ஸவஹடிதொநாரஹாரம் |
நாநாவிதமானபு-ஸெஷாஜியொமம்
நாஷெஜம் ஸஜாக் ஸ்ரிவிபபாநம் ஸம்ஸூஷம் || ௧௪ ||

துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் தலத்தின் கீழே ஸ்தம்பாலங்காரம், தோரணங்களுடனி நக்கவேண்டும். சகலவிதமான அலங்காரங்களுடனி நக்கவேண்டும். இந்த ஹர்மியத்திற்கு, (விமானத்திற்கு) ஸுபத்திரகம், என்று பெயர். 12½

கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் சகலமும் முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். நடுவில் நடுவில், சிரஸ்ஸானது மண்டலத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சபைகளின் சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். கற்பிநுறமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அளவுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 13½

சேஷமான ஆவாசபிண்டியானது, மூன்று 3, அம்சங்களினாலே குழப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில் அந்தாரஹாரமானது, அதற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், பாதம், வேதி, இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இதற்கு சுஹிருஷ்டம் ஸ்ரிவிசாலம் என்றுபெயர். 14

வண்ணசுகரவதூஸம் நவயா விஹகெசு க்ருகாசு ||௧௫||

மஹ-மெஹம் திவ்ஹாமெகம் (மம் து) மஹவிண்தி-
வ்ஹாஸகசு I

சுப்பொந வரிதொயிதும் வண்ணஹ-மெஹம் தயாஸகசு ||

வ்ஹாஸாநா தயா நீலம் ஹாமெநெகெந விஹ்ராக் I

விஹ்ராக் திவ்ஹாமெகம் (மம் து) மஹவிண்தி-
வ்ஹாஸகசு ||௧௬||

பாஸாநா தயேஹ்ஹாமெகம் ஹாமெநெகெந விஹ்ராக் I

விஹ்ராக் திவ்ஹாமெகம் (மம் து) மஹவிண்தி-
வ்ஹாஸகசு ||௧௭||

ததூவய-மெஹ்ஹாமெகம் விஹகெசு க்ருகாசு ||௧௮||

கொஷ்கஸ்தி து விஹ்ராக் ததூவய திவ்ஹாமெகம் (மம் து) மஹவிண்தி-
வ்ஹாஸகசு ||௧௯||

(நான்கு தலங்களுடன் கூடிய விமானத்தில்) பதினைந்து 15, கரம் அகலத்தை, ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் முறையே, கர்பகிருஹம் மூன்று 3, பாகம். கிருஹபிண்டி ஒரு 1, பாகம். சுற்றிலும் அளிந்தம் ஒரு 1, அம்சம். கண்ட ஹர்மியம் ஒரு 1, அம்சம். சபை, சாலை, நீடம், இவைகள் ஒவ்வொரு 3 அம்சமாகும். இவைகள் விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று 3, பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் அகலத்திற்கு சமமான நிர்கமமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். சாலாமத்தியில் ஒருபாகம் நிர்கமத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சபை, கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் மத்தியில் அரை ½ பாகம் ஹாரமிருக்கவேண்டும். 18

அதற்குமேலே, (இரண்டாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை எட்டு 8, பாகமாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, அம்சம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டம், இவைகள் இருமடங்கு உயரமுள்ளவை

கூட்டியாராணரெ நீலம்செந வரிகளுயெசு |

தடிஞ்செ-2 ராவறாமெ து கூட்டம்செந கொல்கு ||

விவாரவிமுணாயா உணரெயெ-2 வம்ஜர ||

வடி-2வெ: அதுவ-2மெ உயெ 2 னெந நிம-2 ||

சுஷாபுரம் கண-2கூட்டம் வறாசு கொல்கு க்ருகரீகரத ||

சுஷாபரிவரவஷாபுரவஷாநாவா விவெஷித || 22 ||

கூட்டிகொல்குநீலாதா வம்வராயா வவ-2வததி: |

சுஷாபுரவ-2சுவெவவாம அ வவ-2வசு வரிகளுயெசு ||

களாக இருக்கவேண்டும். கூடம், சாலை, இவைகளின் மத்தியில், நீடமானது ஒரு 1, பாகமிருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். 193

அதற்குமேலே, (முன்னுவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை ஆறு 6, பாகங்களாகக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, பாகம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டமாகும். இவைகள், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். இவைகளின் நடுவில் நீடம் அரை 1 பாகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மேலேயுள்ள நான்காவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை நான்கு 4, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டமானது நிர்கமத்துடன் இருக்க வேண்டும். கர்ண கூடமானது அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கிருகரீகிருதமாக இருக்க வேண்டும். மஹாசிகரமானது அஷ்டாசிரமாகவும் அஷ்ட (8) நாசிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் எண்ணிக்கையானது, முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாகும். இதன் உயரத்தையும் முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவே கொள்ள

ஹைக்ஷாஷ்டிதம் நாகா வெடிஹளம் டிவளகஸாடி |
ஸவத்பரகாஸ்யாவம் டிபஸஹாமெவி-ஹாஜயெக ||௨௪||

நாயீமரஹம் அதுஹ-ஹாமெஸநாகாஸாரிகா ஹவெக |
கூடிநிபஸம்ஸெந வந்த: வணஹை-ஹைக || ௨௫ ||

கூடம் கொஷம் அ நீலம் அ ஹாமெந வரிகஸூயெக |
கொஷாயாஹம் ஹிஹாமம் ஸூகாசெஸஷம் ஹாரா ஸவம்ஜரடி ||

ஹூஸூஹம் ஹிஹாயொஸூ-ஹைவஸூஹாமெவி-ஹைகிதெ |
ஹாமெந கூடிஹிஸூரம் கொஷகம் ஹிமூணாயதடி ||௨௬||

ஹாராணரெ தயாம்ஸெந ஹூஸவம்ஜரீரிதடி |

வேண்டும். தேவர்களுக்கான இந்த நான்கு 4, தலங்களுடன் கூடிய விம'னத்திற்கு, பத்ரகோஷ்டம், என்றுபெயர். 23½

பதினேழு 17, முழம் அகலத்தை, பத்து 10, பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் நாடி கிருஹமானது நான்கு 4, பாகமாகும். அந்தாரிகை ஒரு 1, பாகமாகும். அளிந்தமானது ஒரு 1, அம்சமாகும். சுற்றிலும் ஒரு 1, அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் அகலம், ஒரு 1, அம்சமாகும். $[4 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 = 10]$ கோஷ்டத்தின் உயரமானது இரண்டு 2, பங்காகும். மீதமுள்ளது பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும். 26

ஜலஸ்தலத்தைவிட்டு, மேலே (முதல் தலத்திற்கு மேலே இரண்டாவது தலத்தில்) அகலத்தை எட்டு 8, பங்குகளாக வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம், கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டமானது, இரண்டு பங்கு உயரமாக இருக்கவேண்டும். ஹாரத்தின் மத்தியில் லம்ப பஞ்ஜரம், ஒரு 1, பாகம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 27½

தடிதெய்யெ-3 ரஸஹாமெ து ஹாமம் ஸௌஷ்டிகவிஷயதடி ||

அஹாமம் கொஷ்டகாயாபம் ஹாராயாம் கூஷ்ட வம்ஜரடி |
தடிதெய்யெ-3 து திரஹாமெத உய்யெ டிஷ்டெத நிம-3உடி ||

அதுரமுலயிஷ்டாநடிஷ்டாநம் மயூஷ்டிகடி |
அதுஷ்டிகடி தாவக ஸௌஷ்டிகம் அரஷ்டிகம் ||

மஸ்யவம்ஜரடிஷ்டாநம் கூஷ்ட நிமம் அரஷ்டிகம் |
மயூஷ்டிகடிஷ்டாநம் கொஷ்டிகம் அஹிஷ்டிகம் || உக ||

நாநாஸுமரகஸம்ஹவெஷ்டிககதொரணம் |
நாநாஸுமரகஸம்ஹவெஷ்டிககதொரணம் || உக ||

அதற்கு மேலே (முன்னுவது தலத்தில்) அதன் அகலத்தை ஆறு 6, பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் செளஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டத்தின் உயரம், இரண்டு 2, பங்காகும். ஹாரத்தில் கூஷ்த்திர பஞ்ஜரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 28½

அதற்குமேலே (நான்காவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை முன்று பங்குகளாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமம் இருக்கவேண்டும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். களம், மஸ்தகம், இவைகள், அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம். அவ்வளவு (12) செளஷ்டிகம். எட்டு 8, பஞ்ஜரம். கூஷ்த்திர நீடம் பதினாறு 16, எட்டு 8, களநாசிகளுடன் கூடிய கோஷ்டமானது, சிறிது உயரமாக இருக்கவேண்டும். 31

நானாவிதமான மசூரகம், ஸ்தம்பம், வேதி, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பற்பல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

வெவ்வொருவரின் கருமம் வர உருவாகும் |

வெவ்வொருவரின் கருமம் வர உருவாகும் || ௩௩ ||

வருவதற்கு தாமதமாகாது வர உருவாகும் |

வருவதற்கு தாமதமாகாது வர உருவாகும் || ௩௪ ||

மனம் உருவாகும் தாமதமாகாது வர உருவாகும் |

மனம் உருவாகும் தாமதமாகாது வர உருவாகும் || ௩௫ ||

கருவிகளாகும் தாமதமாகாது வர உருவாகும் |

கருவிகளாகும் தாமதமாகாது வர உருவாகும் || ௩௬ ||

வருவதற்கு தாமதமாகாது வர உருவாகும் |

பற்பலவிதமான சித்திரங்களி றுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 32

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மருகமாகவும் இருப்பதாகும். ஸ்வஸ்திக வடிவ முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாளிகைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்தின் உயரத்தை, முன்பு கூறியுள்ளபடியே பாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும் இதற்கு ஜயாவஹர், என்றுபெயர். 33

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) கரம் அகலத்தை பத்து (10) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், கர்பகிருஹம் நான்கு (4) பாகம். ஒரு (1) அம்சம், கிருஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அர்சமாகும். சுற்றிலும் சுண்டஹர்மியம் ஒரு (1) அர்சமாகும். கூடம் கோஷ்டம், நீடம் இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயர மிருக்கவேண்டும். ஹாரம், ஒரு (1) பாக அளவுடன் கூடியதாகும். 34

வனகலாமவிநிஷாநயுமஸுஹஸுவிதழ் || ௩௭ ||

வெவவீயெயிஷாதம் வலனும் வலிதழ்-ககழ் |

வகலாரஸிரொயுதும் வவ-காமுக்காரவம்யுதழ் || ௩௮ ||

வாழுகொதூரயொ-கெயெ நவாம்பெநொவீக்கழ் |

வலுரகம் விவா-மொழும் வி-முணம் வுஹவெயெ-ககழ் ||

வலய-காமம் வு-க வுரொகெயெ வல-காமம் வெவிக்கொடியம் |

உதூராகிவொதானம் மவொடியவிதீநிதழ் || ௪௦ ||

வலுராகு-கிவம்யுதும் கவொதானம் வி-நி-கெதழ் |

யவொ-காமம் யவொயுகி தவொ-காமம் வி-நி-கெதழ் || ௪௧ ||

பஞ்சாம்சமான செளஷ்டிக வியாஸத்தில் மத்தியில் இரண்டு (2) அம்சம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும். ஒரு (1) பாகம் விநிஷ்கிராந்தத்துடன் கூடிய யுக்ம் ஸ்தம்பத்துடன் [இரட்டைத்துணுடன்] கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 37

அதிஷ்டானமானது, உப பீடத்துடன் இருக்கவேண்டும். மஞ்சத்துடனும் விதர் திகத்துடனும் இருக்கவேண்டும். கந்தரத்துடன் கூடிய சிரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 38

பாதுகம் உத்தரம் இவைகளின் மத்தியல் உபபீடமானது, ஒன்பது 9), அம்சமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மஞ்சமானது, இரண்டுபாகம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மஞ்சத்தைப் போல் இரண்டு (2) பங்கு உயரமுள்ளதாகும். பிரஸ்தரத்தின் உயரமானது, ஒண்ணரை (1½) அம்சமாகும். வேதிகையின் உயரம் அரை (½) அம்சமாகும். உத்தரம் முதல் கபோதம் வரையில், களோதமமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கபோதத்திலிருந்து விதிர்கதமான பஞ்ஜராகிருதி

கவொதவாஜரம் வெறுதகி ப்ராஸாபெ வாவ-ஹேஸிகெ |
ஹாராயாம் வாயு ஸாராயாம் ஹேயு ஹேயு து யொஜயெகி ||

கூடுகொஷகநீயம் வெவாஜரம்வ்ருவாநாநிதடி |
ஜயுஸ்யும் விஹாயொயு-ஹேயுலாவஷாம்பர வௌஷிகடி ||

விமூணம் கொஷகாயாம் தயொஹேயு து வாஜரடி |
தடி-ஹேயு-ஹேயுலாவெ து வௌஷிகொஷம் து
வா-ஹேயு || ௪௪ ||

விஜயஸ்ய யமா வெபாகம் பெஷு-ஹேயு து யொஜயெகி |
கூடுகொஷாடிஸவ-ஹேயு வா-ஹேயு வாவஷா விஷம் ||

யுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அழகாகவும் யுக்தி
யுடனும் கல்பிக்கப்பட்ட சக்தி துவஜத்துடனிருக்க
வேண்டும். இந்த கபோத பஞ்சரமானது சகல தேசங்
களிலுமுள்ள பிராசாதத்தில், ஹாரத்திலாவது, சாலையி
லாவது, நடுவு நடுவில் சேர்க்கவேண்டும். 42

கூடர், கோஷ்டர், நீடம் அந்தரபிரஸ்தரம், இவை
களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஊர்துவ பூமியில், ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி எட்டு (8)
அம்சம், சௌஷ்டிகமாகுதல். கோஷ்டகத்தின் உயரம்,
(அகலத்தின்) இரு பங்காகும். இவ்விருண்டுகளின் மத்தி
யில், பஞ்சரமிருக்கவேண்டும். 43

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தை ஆறு (6), பாகங்
களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில்,
சௌஷ்டிகம், கோஷ்டம், இவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்
பதைப்போலவேயாகும். 44

அதற்கு மேல்தலத்தில், விஜய விமானத்திற்கு கூறி
யிருப்பதைப் போலவே, மீதமுள்ளவைகளைக் கல்பித்துக்

உலகநிலம் விரவடிவ ஸ்தூபி தாழ்த்தும் மூடிகுட்டிக்ஞ !
தடுவாதெய்தும் காரம் பராவாயெய்த ஸ்வமூகிக்ஞ || சக

வருத்தியை வாழ்விப்பதற்கு உதவிக்காணும் அன்புடன் || சஎ ||

நாநாபலா மிரகூலஹவெழிகாஜெஜாயங்கு தழ் !
 நாநாபவணிகிதிதுகூம் பம்ஹொம-நிநாபுதழ் || ௪௮ ||

தி ஸ்வஹஸ் விபுனெ அதும்பமாநாய்
யஜ்ஞாம்பகெம்பரிஹிதொ மூஹவிஷ்ணோநம: !
சாநாரம்பரிஹிதொம்பகெம்பஹாரம்
கூடம் அநீலயக் கொல்கெம்பநாதாந || சக ||

கொள்ளவேண்டும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களும், முன்பு கூறியுள்ள எண்ணிக்கையுள்ள எதே யாகும். பதினாறு (16) மஹா நீடங்களி நுக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு பத்திரகூடகம் என்று பெயர். 45

அதுவே வேறு அலங்காரமுடையதும், சாலாமத்தியில் பத்ரகத்துடன் கூடியதும், வட்ட வடிவமான கிரீவை சிரத்துடன் கூடியதுமாக இருந்தால், இதற்கு மனோகரம் என்று பெயர்.

அதுவே, வேறு விதமான அலங்காரமுடையதும், கந்தரம், சிரஸ், இவைகள் சதுரசிரமாக இருப்பதும் நானு விதமான மகூரகஸ்தம்பம், வேதிகை முதலிய அலங்காரம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, அவந்திகம் என்று பெயர். இவ்விதமிருப்பது பரமேசுவரனுடைய உத்தமமான ஆலயமாகும்.

48

இருபத்தொன்று (21) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமுள்ள விமானத்தில், நான்கு அம்சம் தாளீ, ஒன்பது (9) அம்சத்

பாநூயதம் விமுணைமுகதாநஹாரம்

வாதாயதெநெகேகரதொநன்கெவி-வித், டு |

ததிக்கூஜறுஹுமூவய-வி அாஷஹாமெ

கூடம் அ தீயெய கொஷகமேஸததரா || ௩௩ ||

பாநூயதம் விமுணைமூ-தெநு ஷஹாரெ

வாஷஜேஸமேஸவிபுமூ விமுணாயதம் வாஷா ||

கொஷம் அ தீயெவிபுமூ வி ததய-ஷஹாமெ

வொய்ய-மாமாபி(ஸ)நயநாமேஸகையஜை- ||

தில் ஒரு (1) அம்சம் சுற்றிலும் கிரஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சம், அங்கஹாரம் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகும். 49

சாலையின் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்காகும். ஹாரமானது ஒரு (1) அம்சமாகும். வாதாயநங்கள், (ஜன்னல்கள்) மகரதோரணங்கள் இவைகளினாலே அலங்காரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி, மேல் தலத்தில் எட்டு (8) பாகங்களில் கூடம், நீடம், கோஷ்டம், இவைகள், ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும்.

மேலே விஸ்தாரத்தை ஆறு (6) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் சாலா விஸ்தாரம் ஒரு (1) பங்கு; உயரம் இரண்டு (2) பங்காம். செளஷ்டியின் அகலம் ஒரு (1) அம்சமாகும். அதன் உயரம், அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்காகும். கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது, (செளஷ்டியின்) உயரத்தில் சரிபாதிவாகும்.

மேலேயுள்ள தலத்தில், அகலத்தை நான்கு பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் மத்திய பத்திரமாகும். (51)

நாநாபலிசுரகலஹாஹிசுரபொலிதாஹம்

நாநா ஸுபாவஹிசுர ஸுபாபலிசுர ஸுபாபலிசுர || ௫௪ ||

ஸுபாவபயமநாபலிசுரகலஹிசுர

ஸுபாவபலிசுரபொலிதாஹம் ஸுபாவபலிசுர || ௫௫ ||

வஹிசுரபொலிதாஹம் ஸுபாவபலிசுர

ஸுபாவபலிசுரபொலிதாஹம் ஸுபாவபலிசுர || ௫௬ ||

ஸுபாவபலிசுரபொலிதாஹம் ஸுபாவபலிசுர

ஸுபாவபலிசுரபொலிதாஹம் ஸுபாவபலிசுர || ௫௭ ||

ஸுபாவபலிசுரபொலிதாஹம் ஸுபாவபலிசுர

ஸுபாவபலிசுரபொலிதாஹம் ஸுபாவபலிசுர || ௫௮ ||

ஸுபாவபலிசுரபொலிதாஹம் ஸுபாவபலிசுர

ஸுபாவபலிசுரபொலிதாஹம் ஸுபாவபலிசுர || ௫௯ ||

வேண்டும். நாநாபலிசுரகலஹிசுரபொலிதாஹம், பெரிதான பாதங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு, ஸுகாவஹிசுர என்று பெயர். இது தேவதைகளுக்கு யோக்கியமான விமானமாகும். 54

விமானத்தின் உயரத்தை நாற்பத்தெட்டு 48 பாகங்கள் எனச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டே முக்கால் $2\frac{3}{4}$, ஐந்தரை $5\frac{1}{2}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, ஐந்து 5, ஒன்று 1, இரண்டு 2, நாலே முக்கால் $4\frac{3}{4}$, இரண்டு 2, நாலரை $4\frac{1}{2}$, ஒண்ணேமுக்கால் $1\frac{3}{4}$, ஒன்று 1, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, இரண்டு 2, அம்சங்கள், * $[2\frac{3}{4} + 5\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 1\frac{1}{4} + 2\frac{1}{2} + 5 + 1 + 2 + 4\frac{3}{4} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{3}{4} + 1 + 1\frac{1}{2} + 2 = 40]$ முற்றைய, குட்டிமம், சரணம், மஞ்சம், பாதம், பிரஸ்தம், தலிபம், மஞ்சம், அங்கிரி,

* $6 \times 8 = 48$. அம்சத்தில் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் அம்சங்களை கூட்டினால் 40. தான் இருக்கின்றது.

வனுமளமிகுதிதம் விபரமுதெ

நடவடிக்கை விரைவில், யாப்பகை: || ௫௭ ||

உலையெதைய: ஷர்ப் ஷி: முணாம்பெராவ், கம் தயுடி !

கதம்ப ஹளபிவெவாழ்த்திஷ்டம் தாராஹாம் தயா ஹவெகி || ௫௮ ||

தடிய: ஸாப-ஷஃ ஹாதெ: ஸபாடிமுணஹாதகெ: ।

ஹெம்லம் உஸெருகம் கயடாஸி தாரெ ருஜாக-ஹமத: ||

ஸஷுஸாஸிதம் ப்ராக்தம் விஜாதம் ஸாவ-தெஸிகழ் !

தடியொலுநிலிஸையும முணாம்பெய: ஸெஹகாபிடி ||

யல-சீரூஉ, பாக-ஹாமிெ, ம_கஸூ ஸத், யொ டி, ஸஹா, மிகு :

பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், வேதி, கந்தரம், சிகரம், கும்பம், இவைகளாம்.

பஞ்சபௌமமானது (அகலத்தில்) இருபத்திநான்கு
24, அம்சங்களையுடையதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[ஷட் தல விமானத்தில் பஞ்சதலத்திற்கு] கீழே ஆறு, அம்சங்களில் பாதமும், மூன்று 3, அம்சங்களில் தலமும் இருக்கவேண்டும். அதன் அகலம் பஞ்சபௌமத்திற்குக் கூறியிருப்பதைப்போலவேயாகும். 58

அதற்குக்கீழே ஆறரை ரீத, அம்சங்களினாலே ஸ்தம்பத்
தையும், மூணேகால் $\frac{3}{4}$, பாகங்களினாலே மூராகத்தையும்
கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது இருபத்திமூன்று
23, பாகங்களாகும். இது சந்தபௌமமாகும். (ஏழுதலம்)
சார்வதேசிகவிமானமாகும். 59½

அதற்குக்கீழே, ஏழு 7, அம்சம் ஸ்தம்பமும், முணரை 8½, பாகம் குட்டிமமும், கல்பிக்கவேண்டும். இதன் (அகலமானது) ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12,

சுஷ் ஹளம் வடின்துலிநு னவம் ப்ராஜா மூநீபுரா : ||

தடியஸாப-ஸவாம்பெர : ஸத்ரிவாடி, முணாம்பெர : 1

ஸஹம் ௨ ததுகம் குய-காசி தாரெம்பம் தது

வாவ-கவகி || ௧௨ ||

னவம் நவததும் ப்ராஜா தபஹளம்பெர அத்தெ |

தடியாஷ்யு, மாம்பெரஹு வாடி, ஸவாரகம் ஹவகி ||

தாரெ வாவ-காசிஹாம்பெரஹு மூஹாம்பெரஹி வா |

தடிய : ஸாப-ஸவாம்பெர : ஸவாடியு, மஹா, திகெ. ||

ஸஹம் ஸவாரகம் குய-காசி தாரெ ததுவ வகி ||

தடிய விராஷ்யுஹாம்பெரஹு ஸவாடியு, மாம்பெரஹு வா ||

அல்லது பதிமூன்று 13, அம்சமாகும். மேதாவிகளான முனிசுவரர்கள் அஷ்டபௌமத்தை இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்.

அதற்குக்கீழே, ஏழரை 7½, அம்சம் ஸ்தம்பம், முணை முக்கால் 3¼, அம்சம் தலம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலத்தில் அம்சம், முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே ஆகும். இவ்விதமாக நவதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 62

இனி தசதல விமானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (நவதலத்திற்கு)க்கீழே, எட்டு 8, பாகம் பாதம், நான்கு 4, பாகம் மசூரகம், இவைகள் இருக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, அல்லது பதினான்கு 14, பாகங்களாகும்.

அதற்குக்கீழே, எட்டரை 8½ பாகம், ஸ்தம்பம், நாலே கால் 4¼, பாகம், மசூரகம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதன் அகலமானது, பதினைந்து 15, பதினாறு

வனகாடிப்பதனும் வெந்நாகம் அடிப்பகந்த(ஹ)உருவத்தெ 1
தடிபொருநாநாடாய்-ஹோமெம; ஸ்ரீமஹே உருவககு ||௬௬||

தாரெ விரஷஹா,மாழியாவதக-உயராப்பககு 1
மஹவினாத்திவிஞ் ஹாரா(ஸ்ரீ) மஹ-ஹா,மாறாஹ்ஹி: கு, ஹா||

ஹே-ஹேவாழ்வயிகம் யாவது நீயதெ தாவதும்பெகை: 1
விதி வெசெஷுஷுஷு-ஹோமெம: ஸ்ரீ,முகூர்பெபெஷு
வா,மஹே|| ௬௮ ||

வனகாயெ-உநாய்வாவிஞ், ஸ்ரீமஹே குவெஷு
யொஜயெகை 1

கெவிதி,ந வேவிஹ-ஹோமெம: வடிவி அடிப்பாவநா ||௬௯||

16, அல்லது பதினேழு 17, அம்சமாகும். இது ஏகாதச தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

இனி, துவாதசதலத்திற்கு யோக்கியமான (துவாதச தலத்தின்) மானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (ஏகாதச தலத்திற்கு)க்கீழே, ஒன்பது 9, அம்சம் ஸ்தம்பம், நாலரை 4½, அம்சம் மஞ்ரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமான பதினாறு 16, பாகம் முதல், இருபத்து நான்கு 24, அம்சம்வரையில் கல்பிப்பதாகும். 66½

கிரஹபிண்டி, அளிந்திரம், ஹாரம், இவைகள், கர்ப கிருஹத்திற்கு வெளியில், முறையே ஹர்மியத்தின் எல்லை யானது எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு பாகம் இருக்கவேண்டும். அல்லது, முன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு அம்சமிருப்பதாகும். கிருஹமானது முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களினாலிருப்பதுமாகும். 68

அல்லது அளிந்திரமானது, ஒண்ணரை 1½ அம்ச மிருக்கவேண்டும். மீதமுள்ளதை குட்டியத்தில் சேர்க்க

தருகெகம் ஹவெக் ஸ்ராவம் வணஹமஃஜம் அதா:ஸ்யமே ।
 மிதமம் வணஷட்பஸஹ ஹமாவெவ விபீயதெ ॥ ௪ ॥

தி,தனம் வாஷுவூடு து நடிவந்திதனெ தயா !
வனிலாளம் மிதுலாளம் வாடினெகாடிபெர தனெ ||

உருது: கருடிகொலாஈநு ய: கதகம் வஜி. மீஹதெ !
தரு தரு விவா. மாஸு யயாயுதா வுயொஹயெகி ||

கருடகொல்காழி ஸ்வாமிநாதர் மனமாய்க் கவனி வடுவகேசரி |
கருடகொல்காழி கருடகொல்காழி கருடகொல்காழி யயொழிதா ||

ஸமயோசித புத்தியுள்ளவன், அந்த முனிவர்கள் கூறி
இருப்பதைப் போலவாவது கல்பிப்பதாகும். 73

சதுஸ்தலத்தில் கண்ட ஹர்மியமாகும். ஒரு தலம் கிராசமாகும். [நன்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாமலிருப்பதாகும்.] ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, (அம்சங்களுள்ள) பூமி (பூமி-அம்சம்) களில்தான், துவிதலம், விதிக்கப்படுகின்றது.

அஷ்டபூமம், நவதலம், தசதலம், இவைகளில் திரிதலமாகும். பூமம், தலம், இவைகளுக்கு அம்சம் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

பன்னிரண்டு 12, பதினோரு 11, தலத்தில், பஞ்ச
பௌமம், சதுர்பௌமம், இவைகளாம். 75

யாதொருவன் அடியிலிருந்து, கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை நன்கு கல்பிக்க விரும்புகின்றானே, அவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் விபாகங்களை யுத்தியுடன் உபயோகிக்கவேண்டும்.

76

மேலே மேலே, (ஒவ்வொரு தலத்திலும்) கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களுக்கும், முன்பு இருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

வடுவூர் தென்மேற்குக் கடற்கரை யாழ்வார நகரம்
மாவட்டம்

சூரியபதமூஷெவம் யும்ஜீயாக்விதயாதித: ||௭௮||

கண்ணீரெய்யைத் தயிராக்கியெய்யைக் கூட்டிப் கொண்டும் உவங்காடி!
கதகளி மீளாநவமுத்தூது தெவ்நா நிறமீகமூலத்தெ ||

பெருவழிவாய-ம் தாயாய-மாய-ம் உணாம் வா (வி. வி.)
சி. உணகழி.

சுனாவி-2 நூலாசிரியர் து. ஜாநகரத்திற் ந. யொஜ்யெய் ||

பிஷு-வஸூ துப் பூணாகம் தடிமெ விவடி 10 வடி 1

தஷாசி சுபுடாழிவவடாமம் லாதவஸூதாசி ஸஹி-
ஸுவேசி || அக ||

விமானமானது, கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் பேதங்களினாலே, முன்பு, எவ்விதப்பெயர் உடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த பெயரையுடையதாகும். இரண்டு 2, தலம் முதல், பன்னிரண்டு 12, தலம் வரையில், (பெயர்களை) இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும். 78

கர்ணம், மத்தியம், இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில், கூடம், கோஷ்டம், பஞ்ஜரம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவைகளை மான சூத்திரத்தைக் கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு, நிர்கமம் கூறப்படுகிறது. [நிர்கமம் - விமானத்திற்கு வெளியில் இருப்பதால், நிர்கமம் என்று பெயர்.] 79

தன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி, அவ்விதமே பாதியில் பாதி $\frac{1}{2}$ பங்கு, ஒரு 1, தண்டம், இரண்டு 2, தண்டம், அல்லது மூன்று 3, தண்டம், அந்தர்வியாச தேசமாகும். [உள்பக்கத்தில் வேலைப்பாடுகள் செய்யக்கூடிய இடமாகும்.] இதில் மாணுகத்திரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. ருஜு சூத்திரத்தையே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது

அதுரமுன் து வஹுமுன் ஷொபஸாமுன் து வதஃமுடி |
 ஷஹுக் ஹுவிவிகொவெதம் கடுடம் கணஃமதம் உதடி ||

உயதநாலிஸஹொவெதஹுஃகொடிஸஹிதடி |
 உவவபுடிகயொவெதம் பஸகியுஸஹாயுதடி || ௮௩ ||

கடுதெகஹுஃகொவெதம் கொஹுக் உயதஹி ஹவெக் |
 ஹவிலிவபுஹிதஹிம் வபுஹி ஸாஹாகாரம் உவெ உவெ ||

வஹுரம் விஹிதம் கடுடிகொஹுயொரஹி ஸஃவெ : |
 வாஸஹுஹுத் தஹிவெஹி ஹஹிதஹி ஹஹிதடி || ௮௪ ||

ஹஹி ஹஹிதஹி ஹஹிதஹி : கணஃகொஹிஸஹிதடி |
 உயத கடுடம் தயொஹிதஹி கஹுஹுஹிஹிதடி || ௮௫ ||

பங்கப்பட்டால் ஆபத்துகளுக்கு இடமாகும். ஆகையால்,
 கூடம் முதலிய சகல அங்கமும் மான குத்திரத்திற்கு
 வெளியில் இருக்கவேண்டும். 81

ஸ்தூபியுடன் கூடிய சிரஸ்ஸானது, சதுரசிரம்,
 அஷ்டாசிரம், ஷோடசாசிரம், அல்லது வர்துவமாக இருக்க
 வேண்டும் கூடமானது, கர்ணத்தை அடைந்திருக்க
 வேண்டும். கோஷ்டமானது, மத்திய நாளியுடன் கூடிய
 தாகவும், அர்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், சக்தி துவஜத்
 துடன் கூடியதாகவும், அநேகம் ஸ்தூபிகளுடன் கூடிய
 தாகவும், மத்தியிலிருக்கவேண்டும். 83

சாலாகாரமானது, ஒவ்வொரு முகத்திலும், பின்
 பக்கத்தில், யானையின் முதுகைப்போலிருக்கவேண்டும்.
 கூடம், கோஷ்டம், இவைகளின் மத்தியில், பஞ்ஜரம் இருக்க
 வேண்டுமென்று புத்திமான்கள் கூறி இருக்கிறார்கள்.

அதுவே, பக்கவாட்டில் முகமுடையதான ஹஸ்திதுண்ட்
 மாகவும், அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாக இருப்பது, விரும்பத்
 தக்கதாகும். கர்ணம், கூடத்துடன் கூடிய இதே, ஜாதிக்

அருவெதகி ஸஜுஜிஷ்டு கூடும் வா கொடுக்க து வா |
சுனாபுது ஸுரொபெ, நநி²ம் வெளுததெவ வா || அள ||

விகுபுலிதி நிதி-ஜெஜாஹாஸம் தவிபிழிதடி |
கூது² ராயுயதெஜாங்குஷ்டம் ஹஜ-ஜாணாஜெவீரிதடி || அஅ ||

(ஜ)ரதஜாஜிஷெஜகெய-ஜு²கும் ஹஜாநம் ஸம்வஜாம் வஜடி |
விவரீதெ விநாபாய ஹவெஜெவெதி நிபுய: || அக ||

ஷஜஷாபென அ எடுதெ அ அழ்னவருதெ அ தகி கூ²ஜாகி |
வனாஷ்டநவபஜ² தஜம்பெ வஜாஜெவகாம்பெநஸாஹத: ||

வத-ஜெயது தஜாகுதஜா கொடிஜெஜா²ஜீரிதடி |
அதுரானுஷீ நாவெந பொஜயெது ஸஜம் யஜா || கக ||

கிரமமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கூடமத்தியம், கர்ணகோஷ்டமத்தியம், இவைகளில், கூதுத்திரகோஷ்டாதி களிநுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மத்தியில், பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாய் தாழ்வாகவோ, மேடாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விகல்ப விமானம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகள் கலந்திருந்தால், அது விமிசிரம் எனப்படும். பிராசாதங்களின் அலங்காரமானது, கூதுத்திரம், அஸ்பம், மத்தியம், உத்திருஷ்டம், என்று, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாத்யாதி பேதங்களுடன் (அல்லது இது முதலிய பேதங்களுடன்) கூடிய விமானமானது, சகல ஸம்பத்துக் களுக்கும் இருப்பிடமாகும். விபரீதமாக இருந்தால் விநாசத்தைத்தருவதாகவே இருக்கும், என்பது நிச்சயம். 89

ஷடசிரம், ஆஷ்டாசிரம், விருத்தம், துவியசிரவிருத்தம், இவைகளில், அதன் கிரமப்படி, அதன் அகலத்தில் ஐந்து 5, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, அம்சத்தில் ஒரு 1, அம்சத்தினுலே, வெளிக்கையில், அதே ஆகிருதியினுலே, வர்தனம் செய்யவேண்டும். இது கோடிச் சேதத்திற்காகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 90

சதுர்சிரத்தினுடைய விஸ்தாரத்தினுலே, ஸமமாக

தயாவத-நீயா தெஷாம் லா.ம் வம்புண-கிஷ்ஷதே ।
 லா.ம் யா^{பிஷ்}ஷ-_த வம்புண-கி ஜதகி^{பிஷ்}வம்புண-கதா^{பிஷ்}வெக்||

[illegible]

னகாதிபாடிப்பாண்டு ஹஜ்ஜுய்ரிவாஸூலா,ம்கரெஷூரஜா,ம்
 சொதெய் கட்டிக்கொஷாடிவயவகரணம் நாளெஹிம் சூ நெண!
 பெராகம் ஸ்கதிபெய் ஸஜைக்ஷாநிலிரவிதமெய்-

நா.நா.லெ.செ.வி.ஜோ.தம் வி.ய.தர.உ.நயம்

தெதராநாஃ சியெ(ஹ-ந) || கூச ||

உதி உயர்தெ வகூ^{சு}ரா^{சு}செ^{சு} உது^{சு}ஹ^{சு}செ^{சு}தா^{சு}தி ஸஹ^{சு}
ஹ^{சு}தி^{சு}ப^{சு}ய^{சு}த^{சு}ம் தா^{சு}த^{சு} தா^{சு}ளி^{சு}ஸ^{சு}ய^{சு}த^{சு}ய^{சு} ||

இருக்கும்படி யோஜனம் செய்யவேண்டும். அவ்விதமான வர்தனத்தினாலே, அவைகளிற் று மானமானது, ஸம்பூர்ணமாக ஆகிறது என்று கருதப்படுகிறது. விமானத்தின் மானமானது ஸம்பூர்ணமாக இருந்தால் உலகம் ஸம்பூர்ணமாக இருப்பதாகும்.

92

ஆகையால், புத்திமானாக இருப்பவன், இவைகளை, தக்க முயற்சியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிராசாத லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏகதலம் முதல், துவாதசதலம் வரையில் உயரம், அகலம், இவைகளின் பாகங்களும், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகளின் அளவானது, முழ அளவுகளினாலும், கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அங்கங்களின் கல்பனைகளும், அவைகளின் நாமபேதங்களும், பிரஹ்மா முதலிய முனிவர்களினாலே எவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அவைகளை ஸங்கிரஹித்து, தைதிலர்களுக்கு பிரிய ததையளிக்கக் கூடியதும், அமோகமானதும், நாநாபேதங்களுடன் கூடியதுமான விமானத்தை, மயன் நன்கு கூறியிருக்கிறார். 94

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய சூயொவிஸ்ஸாய்யாஃ ||

நகூய்ய-ஃ அ விஜாநாநாம் பொஹாய்ய-ஃ அ தயா஽யுநா |
வரிவாரநிவெஸாய்ய-ஃ ப்ராகாரம் ப்ரொஜிதெ
ஸுஸெய்ய: || க ||

சுக்ஷா அதுஷ்டிம் உருவப்ராஸாடிஸ்ய து விஹிதத் |
சூசீயம் ஸாநம் உஹாவீம் வபெஷி: ஷெஸஸஸ்ய-ஃ தத் || உ ||

உணாகாவயம் விஜீயம் ஸஜாந்யம் ஹி஽ஹாநஸ்ய |
அதுய்ய-ஃ ஸுப்ரதீகாநம் பௌஸிஸிஸி-ஃ து கானகத் ||

ஸவம் யுமபெஷெய்ய-ஃ சூய்யுமெமாய வகூஜிதெ |
ஸகஜாடிம் விஜாநம் ஸஜாடிடிம் ஸாநம் து வீஃகத் ||

இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம்.

விமானங்களின் ரஸகூக்காகவும், அழகுக்காகவும்,
பரிவாரங்களை வைப்பதற்காகவும், புத்திமான்கள்,
பிராகாரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தை சதுஷ்பதமாகச்
செய்யவேண்டும். ஆத்யஸாலமானது (ஸாலம்-சுவர்)
மஹாபீடமாகும் இது பதினாறு பதங்களுடன் கூடியதாகும்.

இரண்டாவது மண்டுகம் என்று பெயருடையதாகும்.
மூன்றாவது, பத்திர மஹாநஸமாகும். நான்காவது சுப்ரதீ
காந்தம் ஆகும். ஐந்தாவது இந்திரகாந்தமாகும். இவ்
விதமாக இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவை
களாகும். இனி ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய
வைகள் கூறப்படுகின்றன. 3½

முதலாவது ஆத்யவிமானமாகும். ஆத்யசாலமானது
M. M. 49.

விதீயம் ஸுஸிதம் ஸாநம் உயதம் உவாஸயஅஸிதத |
ஸுஸம்ஹிதம் அதுய-ஃ ஸுஸிதீயகாணம் து வஸஸத ||

அதுயபூதிகுதெ தெந உவாஸயஸி(தொ-ஹா)யுதத: |
வாஸயிகஸயயுய-ஃ வாஸொநவி,முணம் குரோக ||

வி,முணம் வி,முணாய-ஃ அ,வி,முணம் வா
அது,ம-ஃணத |
உவாஸயஸிவி வெ,ராகம் ப்ராகாராணம் விஸஸதத: ||௭||

கூதுபூரணாஸுஹ-ஃணாம் ஸுஸிதாஸய-ஃபூரணத: |
கூதுபூரணாயுதம் கய-ஃகூ ஸுதி,ஹதம், து தகஸஸத ||

பீடமாகும். இரண்டாவது ஸ்தண்டில சாலம் எனப்படும். மூன்றாவது உபய சண்டிதம் எனப்படும். நான்காவது ஸுஸம்ஹித ஸாலம் எனப்படும். ஐந்தாவது ஈசகாந்தம் என்று பெயருடையதாகும். 5

மூல பிராசாதத்தை சதுரசிரமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அளவினாலே, முகாயாமமானது, இனி கூறப்படுகிறது.

முதல் பிராகாரத்தின் முகாயாமமானது, மூல பிராஸாத பித்தி விஸ்தாரத்துடன் கால் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், இரண்டாவது 2, சாலவிஸ்தாரம் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், மூன்றாவது 3, முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்காவது 4, சாலமானது, ஒரு 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். ஐந்தாவது 5, சாலவிஸ்தாரமானது, இரண்டு 2, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, மூன்று 3, அல்லது 4 பங்கு நீளமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இந்த அளவு, கூதுத்திர பிராசாதங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 7

விதீயம் ஹி துதீயம் து தஸூரக் வஹுகராயிகழ் |

தஸூரக் ஸ்வஹுஹு து தக்ஸூரம் ஸூரஹுதாயகேழ் ||

நவஹுஹு ஸூராயுக் தக்ஸூரம் வஹும் ஹவெசு |

உயூரஹு து தாராயகேஹு-ஹுஹுஹுஹு || ௮ ||

தக்ஸூரம் வஹுஹுஹு ந ஸூராயுக் ஸூரக் விதீயகழ் |

ஸ்வஹுஹுஹுஹு தஸூரக் ஸூராயுக் துதீயகழ் || ௧௧ ||

நவஹுஹுஹு தஸூரக் அது-ஹு ஸூரஹுஹுஹு |

நகாஹுஹுஹு-ஹு தக்ஸூரம் வஹும் ஹவெசு || ௧௨ ||

அல்பஹர்மியங்களுடைய சாலவிஸ்தாரமானது, சாலத்தின் உள்கையில், மூல பிராசாத விஸ்தாரத்தில் அரை ½ பங்கு அதிகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது, முதல் சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் மூன்று 3, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்றாவது சாலத்தின் நீளமானது, இரண்டாவது சாலத்தின் நீளத்தைக்காட்டிலும் ஐந்து 5, கரம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சால விஸ்தாரமானது, மூன்றாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகம் நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 9½

மத்தியமபிராஸாதத்தின் முதலாவது பிராகாரவிஸ்தாரமானது, உள்கையில், மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், அரை ½ பங்கு அதிகமிருக்கவேண்டும். இரண்டாவது பிராகாரவிஸ்தாரமானது, ஐந்து 5, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மூன்றாவது பிராகார விஸ்தாரமானது, இரண்டாவது பிராகார விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஏழு 7 ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நான்காவது சாலவிஸ்தாரமானது, மூன்றாவது சாலவிஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும்

உத்தராமா நகரத்திலிருந்து வந்தவரும்
தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்
தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்
தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்
தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்
தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்
தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்
தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்
தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவரும்

ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும்.
ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சாலத்தைக்காட்டிலும்
பதினேழு 11 ஹஸ்தம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். 12

உத்தம பிராஸாதங்களின், முதல் சாலமானது, மூல
விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் அரை பங்கு அதிகமாக இருக்க
வேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது,
முதலாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஏழு 7
ஹஸ்தம் அதிகமிருக்கவேண்டும். மூன்றாவது சாலம்,
இரண்டாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஒன்பது 9
ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.
நான்காவது சாலமானது. மூன்றாவது சால விஸ்தாரத்தைக்
காட்டிலும், பதினேழு 11 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ள
தாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது,
நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் பதினேழு
13, கரம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 14

இவ்விதமாக கூறத்தக்க - அல்ப - மத்தியம் - உத்தம
ஹர்மியங்களின் சாலங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.
முன்னோர்களினாலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அளவு
களுடன் ஸாலங்களை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 15

புரகாரம் வரிதலு ஷோக் உபாயாஹம் து வடுவ-ஃவக் ||

வித்யாஹாராநாத நாதயெசு நாதவித்யை !

விதிவெதும் பாவெதும் கெட்டிபூசும் து ஸௌரினி: ||

சுதந்திரம் உரிமை எல்லாம் உடையதே உரிமை.

தனதாகக் கிருகர்தம், மனோபிரகாராக் விஹஸ்தாநம் யதாஶ்ரமஹ ||

பஹாநாஜி விராடாநா விஷ்ணு வரிமுஹூதாடி |

தததிஷம் ஹரிமந தி, மண்ண வா அதம-புணடி ||கக||

புரகாரொடியிலு^{ள்}ஷம் வாஷாம்பொநா மு^{ள்}நிலா^{ள்} |

உதிராநொலி தாவாவி கும்ஹஜ்ஜாநு கொடியா: || உடு ||

ஆதலால், சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) பிராகாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் முகையாமமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். அளவுகளை யறிந்தவன் (பிராகாரத்தை) பித்திகளின் மத்தியிலுள்ள மானத்தினாலே கணக்கிடவேண்டும். சில வித்வான்கள், பித்தி மத்தியமானத்தினாலேயும், பித்திபாற்யமானத்தினாலேயும் இரககவேண் டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். 17

அந்தர்மண்டல நித்தியின் விஷ்கம்பமானது, ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ ஹஸ்தமாகுந். அந்த அளவைக்காட்டிலும், மூன்று 3, மூன்று 3, அங்குலம் அதிகமாக, இரண்டு 2, ஹஸ்தம்வரையில், ஐந்து சாலங்களுடைய மானத்தையும் கணக்கிட்டுகொள்ளவேண்டும். 18½

பிராகாரத்தின் உயரமானது, அவைகளின் விஷ்கம்பமானத்தினுலே மூன்று 3, பங்கு, அல்லது, நான்கு 4, பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அகரத்தின் (தலையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். பித்தியின்

பீஜுலி தீயுதம் ஹேதக் வணமஹேஜாவிணிக்ஷு |
சுயிஷ்டாநாடிவம-ஜாபீஜம் நி.ம-ஜெஹேஜெஸ்யுதக்ஷு || ௨௫ ||

வனாக்ஷித்ரதயோவெதம் சுய-ஜாடிவரதஜ்ஜனவக்ஷு |
சுஹேஜரெ ஸஹிஷ்டாது பீஜுலி தீயுதா ஹவெக்ஷு || ௨௬ ||

சுயொஹூலித்ரஹாமெ து ஹிஹாமம் ஜொஹூ-ஜெஹூலிக்ஷு |
தக்ஷவாடிஷ்டாஸஹீநம் வா ஸஹிஷ்ட-ஜதஜ்ஜனதம் ஹவெக்ஷு ||

ஜாடிகாக்ஷுதிரெவம் வா ஜஹாவாரயுதம் து வா |

கொண்டு அந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 8, ஒன்று 1, இரண்டு 2, ஒன்று 1 அம்சங்களினாலே முறையே உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜம், ஜேஷபணம் இவைகளை கல்பிக்க வேண்டும். 24

இது நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருந்தால், கண்டஹர்மியத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆவிருதி மண்டபத்தை அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கத் துடன் கூடியதாகவும், நிர்கமம் உத்கமத்துடன் கூடியதாக வும், ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, தலத்துடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். [இந்த ஆவரணமண்டப மானது பித்தியின்] உள்கையிலிருக்கவேண்டும். வெளிப் பக்கத்தில் நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். 26

ஆவிருதி மண்டபத்தின் மேல் தலமானது, அதோ பூமியின் அளவில் மூன்றில் 3, இரண்டு பங்கு இருக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ள பித்தியின் உயரமானது [ஆவிருதி மண்டபத்தின்] பாதமானத்தில் கால் ½ பங்கு அல்லது எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். 27

இவ்விதம் மாலிகாகாரமாகவோ, மஹாவாரத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

உயர்த்தம் வாரணம் துணைவா ஹிந்தி: ஸ்ரீநாணகடி ||

உயர்த்தம் துணைவா வாரணம் துணைவா வாரணம் ||

வாரணம் துணைவா வாரணம் துணைவா வாரணம் ||

உயர்த்தம் துணைவா வாரணம் துணைவா வாரணம் ||

உயர்த்தம் துணைவா வாரணம் துணைவா வாரணம் ||

உயர்த்தம் துணைவா வாரணம் துணைவா வாரணம் ||

உயர்த்தம் துணைவா வாரணம் துணைவா வாரணம் ||

உயர்த்தம் துணைவா வாரணம் துணைவா வாரணம் ||

உயர்த்தம் துணைவா வாரணம் துணைவா வாரணம் ||

பாறிய பித்தியின் உச்சத்தின் மானந்தமானது, கீழே யுள்ள பூதலம் வரையிலிருப்பதாகும். மூலஸ்தம்மத்தின் உத்தராதம், அல்லது பிரஸ்தராதம் அல்லது கண்ட ஹர்மியத்தின் உத்தராதம், அல்லது (கண்டஹர்மியத்தின்) சிகராதம் உந்தநமாக இருப்பதாகும். 29

(ஆவரணத்திலுள்ள ஹர்மியமானது) மண்டபம் துனிதலம் அல்லது ஏகதலமாக இருப்பதாகும். அதிஷ்டானதிவர்கங்களுடன் கூடியதாக (சாலோச்சத்திற்கு) சமமாகவோ அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாகவோ இருக்கவேண்டும். 30

சாலதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, விசேஷித்து, (சாலதுங்கத்தில்) முக்கால் $\frac{3}{4}$ பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் சரணத்தின் உயரமானது, இரண்டு பங்காகவோ, அல்லது, ஆறில் 6-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது எட்டில் 8-ல், ஒரு 1 பாகம் குறைவாகவோ இருப்பதுமாகும். 31

சாலத்தின் உச்சியில், விருஷபத்தையாவது, பூத ஸ்வரூபத்தையாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

மூலஜன்மதலமானது, சாலஜன்மதலத்தைக் காட்டிலும், ஒரு 1 ஹஸ்த (முழம்) உயரமாக இருக்கவேண்டும். 32

வ்ருதிஸாரும் து ஷணாத ஹீநம் ஸதாசு ஸெஷஸாராகுக் |
கூடாபெ ஸாஷாடிஸாம்.முறும் உயதெ உருவாடிசு ||

கூவயெது உதாஜாதெ: யாவசு வணாணஸாடிசு |
யொஜயெலியிநாநெந ஸ்வதிசு கிருணெ து || ௩௪ ||

வரிவாஸவிஜாநாநாம் ஜாதம் மஹாபாடிஷதெ |
உருவஸு அரிஸாமெகம் உயதம் வா வாடிஸாடிசு ||

சு. உதாஜா ஷடீஸெஷெஷெ வஜா ஹேஜிஷிஷிதெ |
ஸஷுள வா வரிவாஸா: ஸு: தயா அடிஸ ஷோஸ ||

மீதமுள்ள சாலத்தில் ஒவ்வொரு சாலத்திலும், ஆறு 6, அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இது கூடித்திர ஹர்மியத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

மத்தியம் ஹர்மியத்தின் மூல பாதுகமானது, பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும். ஐந்தாவது சாலம் வரையில் நான்கு 4, நான்கு 4, அங்குலம் வீதம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தபதியானவன், இந்த விதியின் பிரகாரம், முறையே, (சாலமானத்தையும், ஹர்மியமானத்தையும்) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 34

பரிவார தேவதைகளின் விமானமானது, கர்ப கிருஹத்தின் அளவில் சரிபாதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. பரிவார விமானத்தின் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம் - வெளிப்பக்கம்) மூலவாஸ்துவின் முன்றில் 3-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது முன்றில் 3-ல், ஒண்ணரை 1½ (சரிபாதி) இருப்பதாகும். 35

அதன் விஸ்தாரம், மூன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது, ஏழு 7, ஹஸ்தம் இருப்பதாகும்.

சாஸ்திரத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், எட்டு 8, ௩. ௩. 50.

வாதிஃஸக் வர்வாராஸ ஹீஷ்ஷனெ ஸாஸ்கொவிஷெ: |
வரிவாராஹொக்ஸெயம் யுத்ஜா தகெத்ரவ யொஜயெக் ||

யஜுத்ம் ஸகனெ ஸெரெ தநாநம் மஹஜ்தாம் வரெ: |
ஸவ-ஃஹுக்ஷணஸம்யுத்ம் ஸ்ராதகாஸநஜெவ வா || ௩௮ ||

ஹீதவிநாநாநாஸ வரிவாராஸாஷ் வெ ஸெத்ராதா: |
வ்ராகாரொவெத்(வ்,க்) ஸஜாக் வீவஜெஅாய-ஃக்:
ஸ்ராவஜ: || ௩௯ ||

வஜ்ஜஹமணாயிவகஜ்ஜ

ஜாத்ரம்ஹாய-ஃஅஜுதாஸ அஸெஸ: |

உவவீவஜெ அாஜ:

அஜஸவரிவாரகா: ஸ்ராவஜ: || ௪௦ ||

பன்னிரண்டு 12, பதினாறு 16, அல்லது முப்பத்திரண்டு 32, பரிவாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆங்காங்கு, பரிவார தேவதைகளின் உயரத்தை யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 37

சாமர்த்தியசாலிகள், அவைகளின் மானத்தை சகல பேரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பரிவார தேவதைகளின் பேரமானது சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தாநக (நின்ற வடிவம்) மாகவோ, ஆசநமாகவோ (ஆசநம்-உட்கார்ந்த வடிவம்) இருப்பதாகும். 38

ஹீந விமானங்களுக்கு, எட்டு 8 பரிவாரங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராகாரமும் ஒன்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பீட பதத்தில் ஆர்யகளை ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும். 39

விருஷபர் 1, கணாதிபன் 2, பிரம்ஹா 3, மாதிருக்கன் 4, குஹன் 5, ஆரியன் 6, அச்யுதன் 7, சண்டேசன் 8,

வெண்கலம் ஐம்புலனாய:

வடுவவேழாழிதாஸ் யாபகோழிவடு.

ரவி மஐவடி நயலாஸை

பாதுஜெயபாள் அடிமடா அ || சக ||

யதடிபுண: சு, டஸ்: ஸௌய-ஃவடி-ஃவடிவாடிமதா: ।

செஷாபஸவரிவாராஸ்துஸுபுரமெ வீரெ நியாதவதாஃ ||

சுண்ணாம்பு-சுகலா, மாழிஷு வுஷுமாழிஷுயா பூமகி !

ஔஸவசெ அ ஜயனெ ஸுபாஹாமெமள அ விதஸெ அ ||

ஹும்மதுவெ விதூஸுமனெடு பெராஷெ வாயள 21

உவதிகெவதும்(வத)திகள் !

அனாபந்த ஸூத்திரம்-34 மஹாநிஹி: பூநி: ஸாநாநித் தெதி ||

இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். உபபீடபதத்தில் உள்ளே
துவாதச (12) பரிவாரங்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 40

விருஷபர் 1, கமலஜன் 2, குஹன் 3, விஷ்ணு 4 இவர்களை முன்போலவே ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அவ்விதமே ஆரியகாதி பதத்தில், ரவி 5, கஜவதன் 6, யமன் 7, மாதிருக்கள் 8, வருணன் 9, தூர்கை 10, குபேரன் 11, சண்டிகேசர் 12 இவர்களை சூரியபதம் முதலியவிடங்களில், வலமாக ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஷோடச (16) பரிவாரங்களை உக்கிரபீடத்தில்
ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 42

உள்ளே ஆரியகாதி பாகங்களில், முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவே விருஷபாதிக்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஈசபதம் 1, ஜயந்தபதம் 2, பிருசபதம் 3, அக்திபதம் 4, விததபதம் 5, பிருங்கராஜபதம் 6, பிதிருபதம் 7, சுகல (சுகரீவ) ப்தம் 8, சோஷபதம் 9, வாயுபதம் 10, முக்கிய

ஸ்தலாநாஸிக்ஸகாமயுவடுஷமபஹக்ஸ்தாதி-ஹாமெ து !

ஈசபதம் 1, பர்ஜந்யபதம் 2, மாஹேந்திரபதம் 3, பாநு

மகாவே-ஹு (ஹு) ஷஹாமெ வித்ரஸோயநவஸு
 ஷிவரஸுணெஷு || சஅ ||

சுஸுரொ யக்தஸுரீரணஹாமெநாமெ உ ஹ்யூர்டெ ।
 ஸொரவகெ ஃஷ(ஜ.ம)ஹாமெ வு(வ)ஜிதள ஷெவா:
 சூலாக் ஸொவஜா || சக ||

ஸம்ஸாரஸிநதிகெஸரவஸூரவதயொவெவஹாகாரு: |
 ழிநகரவஹிஸுஹஸுதிமஜவழநயபாஸு ஹம்.பிரிபி: ||

அரண்மனையுள் நுழைந்தா மனெ லா வினாகுடா அ !
 ஐவநிரய ஹ மநநாநா டிகுடி வு ஜாவதிவசாயா: ||

உம-கா அ வீரமொழி யதடிபுரனெய்யு: முக: |

பதம் 4, சத்தியபதம் 5, அந்தரிஷுபதம் 6, அநலபதம் 7, பூஷபதம் 8, கிருஹக்ஷுபதம் 9, ஆர்திபதம் 10, கந்தர்வ பதம் 11, ப்ருஷ (மிருஷ) பதம் 12. பிதிருபதம் 13, போதந (தௌவாரிக) பதம் 14, புஷ்பதந்தபதம் 15, வருணபதம் 16, அசுர பதம் 17, யக்ஷ (சோஷ) பதம் 18, வாயுபதம் 19, நாகபதம் 20, பல்லாட பதம் 21, சோம பதம் 22, மிருக பதம் 23, உதிதி (அதிதி) பதம் 24, இந்த இடங் களில், முறையே, (தொடர்ந்து மேலே கூறப்படும் தேவதை களை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஈசன் 1, சந்திரன் 2, நந்திகேசுவரர் 3, இந்திரன் 4, மஹாகாலன் 5, சூரியன் 6, அக்கிதி 7, பிருஹஸ்பதி 8, கஜவதநன் 9, யமன் 10, பிருங்கிரிடி 11, சாமுண்டை 12, நிருருதி 13, அகஸ்தியர் 14, விசுவகர்மா 15, வருணன் 16, பிருகுமுனிவர் 17, தக்ஷபிரஜாபதி 18, வாயு 19, துர்கை 20, வீரபத்திரர் 21, குபேரன் 22, சண்டிகேசுவரர் 23, சுக்கிரன் 24, இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 51

சிவாலயமானது எந்த திக்கைப்பார்த்து 'இருக்கின்

பரிஷாஹ்மஜிதாஸிம்வா : வசிவெ-காகூவபெந் நியாதவ்யா : ।
 ப்ராக்ஷுத்யைஈஃமுவமுகூதா டெவாஸிம்வொ
 ம்வாஸிம்வ : (நியாதவ்ய:) || ௫௬ ||

சுவாமுத்தரதீபரி உட்கிநா அஸுஸெலாநநா அ உதா !
புரவாஜஜனாவஸலாஸாநாகாஸாணி காய-தாணி ||ருள||

வரிவாரவிநாநாநி ஸ்வ-நாணா^தமாநி ய-கி^தவபாசி |
 உய்யானவ-நாரயொரெவ லாடிகாவு^தகி^தநிஷிதெ ||ருஅ||

றதோ, அதே திக்கைப்பார்த்து அந்த தேவதைகள் இருக்க வேண்டும். 55

மற்ற தேவதைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற பதங்
களில் தேவாலயத்தைப்பார்த்து வைக்கவேண்டும்.

விருஷபத்தை கிழக்குமுகமாகவோ மேற்குமுகமாகவோ
தேவாபிமுகமாக வைக்கவேண்டும். 56

[கிழக்கு முகமான தேவாலயத்தில் மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் கிழக்கு முகமாகவும் பரமேசுவரனுக்கு அபிமுகமாக வைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.]

சண்டிகேசர், கஜாநாதன் இவர்களை முறையே தெற்கு முகமாகவும் வடக்கு முகமாகவும் வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பரிவாரங்களின் விமானங்களை பிராஸாதம், மண்டபம், ஸபை, சாலை இவைகளின் வடிவங்களில் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் ஸகலவிதமான அங்கங்களையும் யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

57½

மத்தியஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில்தான் மாலையைப்
போன்ற பங்க்தியானது விரும்பப்படுகிறது. 58

வனகவிகி அதுவகுலியுகூ வா வஹவலிகெ |
விதெருவரிவிதி: ஸஜாக் வாடி: வாஷொவரி ஸூத: ||

விதெருவரி வாஷொ வா வாஷொவரி ந விதிகா |
கூடிகொஷாழியுகூ வா ஜம(ஜாம)விதிரமுகூதா ||கமி||

ஜணவாகூதியுகூ வா ஸரனாகாரஸஹாவிதா |
ஹகிஜாம தயா வாடியாஜம் ஸங்கிவ்ய வகூஷதெ ||கக||

ஜமயாஜி ஸகூதரானஜுவாநாஜிஸ்தம் கூராக் |
ஸவஹாமெஸூஜம் கூகூவா ஜஜம் ஜஸூரகொஹதஜ் ||கஉ||

(மூலஸ்தான விமானமானது) பஞ்சபூமிகமாக இருந்தால், (பரிவாராலய விமானமானது) ஏகதலம், துவிதலம், த்ரிதலம் அல்லது சதுஸ்தலமாக இருப்பதாகும்.

பித்தியின் மேலே பித்தியும், பாதத்திற்கு மேலே பாதமு மிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

பித்திக்குமேலே பாதமோ, பாதத்திற்கு மேலே பித்தியோ இருக்கலாகாது.

(ஜல) ஜால பித்தியானது கூடம், கோஷ்டம் முதலிய வைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும். 60

(பரிவாராலயமானது) மண்டப வடிவத்துடன் கூடியதாகவோ, சாலை வடிவமான ஸபையுடன் கூடியதாகவோ இருப்பதாகும்.

பித்திமானமும், பாதாயாமமும் கூறப்படுகிறது. (பித்திமானமானது) மூலதாமாவினுடைய உத்தரான்தமாக முறையே உபநாதிகளின் உயரம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

வாழாயிரும் து வஞ்சிரும் வாழி மெவ-சோழமெய்து |

சுயவா வாழ்விதம் து நவநாமென-ஃவாஜயெசு || ௬௩ ||

അധിഷ്ഠാതം ജിഹ്വാതം ഖ്യാതിശ്ച ശ്രവണം വാചോദയം ഇവൈകം ।

ശാല-ഭിമ്മശ്ശേരിയ്ക്ക് ഏറ്റെടുത്തുവെക്കുക || ൧൪ ||

ஷடீ ஹஸாநம் ஸௌக்யஸெயம் ஸ்ம்ஹம் தி:

வணஸம்பதியா !

விக்கிவழிணரதகூராவடிவம் தவழா விபாமுதா || ௬௫ ||

ஹதீதா (ஹிததா) யாஃ ௨ தாவகி ஸதாஃ கதூஹி

உணர்வு உயிரொ !

കുലംമുറാകു ശലാഭമു വാമുതാമുവയ-ഭനാകു ||

வின்புநாற் றாவயிய-போவது வாடிவிஷம்ஹிஷத்தெ !

அதன் உயரத்தை ஏழு பாகமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த பாகங்களில் இரண்டு (2) அம்சம் மஞ்சரிகையின் உயரமாகும். பாதத்தின் உயரம் ஐந்து (5) அம்சமாகும். அந்தப் பாதமானது சகல அங்கங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, பாதமானத்தை ஒன்பது (9) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த ஒன்பது பாகங்களில், இரண்டு (2) பாகம் அதிஷ்டானமாகும். மீதமுள்ளது பாதோதயமாகும்.

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது இரண்டரை (2½) ஹஸ்தம் முதல் ஆறு (6), ஆறு (6) அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டி ஆறு (6) ஹஸ்தம்வரையில் இருப்பதாகும். எட்டு (8) ஸ்தம்பங்களிருக்கவேண்டும். பித்தியின் உள்கையிலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். கூடித்திரமந்திரத்தில் பக்தியின் (பித்தியில்) நீளமானது அதே அளவு இருக்கவேண்டும்.

வாஷொலூபலயிஷாநம் ஷலஷாம்பொநலெவ வா ||௧௭||

வாஷொடியசி ஹாமெகம் அதுஹ-ஹாமெகலெவ வா |

வாடிஸகலயிஷாநம் ஹாஸஸகலாவி வா || ௧௮ ||

வாஷொநலெவதும்காரம் ப்ருஸநஸலாவதும்குதடி |

வலெலோக்துந ப்ருகாரெண யுத்தல தலெதுவ
யொஜயெசு || ௧௯ ||

வலுமிரிகாநதுஷாணாம் வாலெலெவதுவலுமிரிதா: |

ப்ருயலாவரணாடிலாவசு தி-ப்ருகாராணலாவசு: || ௨௦ ||

மந்திரமானது பெரிதாக இருந்தால், பாதவிஷ்கம்பமானது ஆறு (6) அங்குலம் முதல் இருபது (20) அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 66½

அதிஷ்டானமானது பாதத்தின் உயரத்தில் சரிபாதி, ஆறில் ஒரு (1) பங்கு, அல்லது எட்டில் (8)ல் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பாதோதயத்தில் முன்றில் (3)ல் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு (1) பாகம் இருப்பதுமாகும்.

அதிஷ்டானமானது பாதபந்தமாகவோ, சாருபந்தமாகவோ இருக்கவேண்டும். 68

பாதமில்லாமல் அலங்காரமிருப்பதாகும். பிரஸ்தரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அலங்காரத்தை அங்கேயே யுக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். 69

மனிதர்களின் வாசஸ்தலத்தில் கலூரிகையும், இவ்விதமே இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யமெஷ்டிபரி ஹி அரம் யுதூர யுதூ நுணாம் உதூ |
வரிவாரவிநாநாநி ததூகூவதெ கூராகி || ௭௧ ||

சூயகூகி வமிவெகூகநீதூ து பூரூகூகி-
உவாநதூவி |

நதூகூகிவமிவரிவாராகி வஹி: வுர: || ௭௨ ||

வூரூகூகி உணவம் வூவி நதூகூகிவதெவ வா |
வரிவாரூயூகூகி கதூகூகி வூபூரூகூகி: || ௭௩ ||

மஹிமூகூகிவ வூகூகி வூகூகி வூகூகி வூகூகி வூகூகி
வூகூகி வூகூகி வூகூகி வூகூகி வூகூகி || ௭௪ ||

ஆவரண தேவாலயமானது, முதலாவது பிராகாரம்
முதல் மூன்றாவது பிராகாரம் வரையில் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலய துவாரமானது, மனிதர்களின் விருப்பம்
போல் இஷ்டமான திக்கில், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவ
தாகும்.

பரிவார தேவதைகளின் விமானங்களை, முறையே,
அந்தந்த தேவதைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதங்களில்
முன்பு கூறியிருப்பதைப் போல கல்பிக்கவேண்டும்.
அவைகள், பிராசாதத்திற்கு (மூல தேவாலயத்திற்கு) எதிர்
முகமாக இருக்கவேண்டும்.

நிருத்த மண்டபம், பீடம், முதலியவைகள், பரிவாரங்
களுக்கு வெளியில், முன்பு இருக்கவேண்டும் 72

ஸ்நாநார்த்தமான மண்டபமோ, நிருத்த மண்டபமோ,
பரிவாராலயத்திற்கு உள் கையில், அதன் பிரமாணப்படி
கல்பிக்கப்படுவதுமாகும். 73

பீடத்தின் (பரிபீடத்தின்) அகலம், உயரம், இவைகள்
கர்பகிருஹத்தின் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

மொவூராது ஸஹி: வீரம் வுராஸாடியெ-தே நிம-உரீ |
தகிஸம் வா திவாடிம் வா நிம-உரீ ஸஹிவிஷ்ணு || எரு ||

வஹாநாஸி ஸாநாநாஸாஸி வெஸாஅஉம்து: |
வெஸாஅவீவுராஸாடியெ-தே அ ஸஹிவிஷ்ணு || எக ||

வீரோகிஸெயெ ஷோஸஸஹாமெ ஹாமெத ஐநம் ஸஜாசி |
ஐமதீம் அதுரம்ஸெந குய-ஸாசி குஹம்
திஹிஸ-ஸாமெ: || எள ||

ஹாமெநெரவரிவட்டம் கணம் குய-ஸாசி திஹாமெத |
வனகெநெரவரிகம்வம் அஜம்ஸம் ஸஜாஅஹநம் வெஸாஅ ||

பலிபீடமானது, ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, முழம் அகலம், உயரமுள்ளதாகவும் இருப்பதாகும். 74

கோபுரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற பலிபீடமானது, பிராசாதத்தின் சரிபாதியளவு, நிர்கமமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பலிபீடத்தின் நிர்கமமானது (பிராசாதத்திற்கு) சம அளவு உள்ளதாகவோ முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு அளவு உள்ளதாகவோ இருப்பதுமாகும். 7

பலிபீடமானது ஐந்து மதிள்ச் சுவர்களுக்குச் சமீபத்தில் பைசாச (பீடத்)திற்கு முன்பு, பைசாச பீடம், பிராஸாதம் இவைகளுக்கு மத்தியிலிருப்பதுமாகும். 76

பீடத்தின் உயரத்தை பதினாறு 16, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் ஜந்மம், நான்கு 4, பாகம் ஜகதீயைக் கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று 3, பாகத்தால் குமுதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். உபரி

தஜ-வரிவாஜநகைகம் தஜலாஸாய-ஃ சூர்வாடி

உவரிடிநுடி 1

வஜம் சூர்வாடிஉஸெ-ஃ கத-ஃவஜா கணி-ஃகா உயெய் ||எக||

தலஜாய-ஃ கஉகொஹும் வாயெ-ஃகாஹும் கணி-ஃகாயாஹும் 1

உயெய் ஹூயுதம் வா ஹூம் வா ஸொவஸீம் வா || அம ||

நாநாயிஷாநாநாஜாகுதயொ வா யயா தயாவஹூதா: 1

வனாவம் ஸீஹும்சூதஜுதிதம் பூவநெர: வ-ஹாதநெ-

உ-ஹிநி: || அக ||

வஜஷஹஸூரமுத: சுய-ஹிஷ் பூர்வாஜாய-ஃபூரணத: 1

(மேலே) கம்பம் ஒரு 1, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே வாஜநம், இரண்டு 2, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே ஒரு 1, அம்சம் வாஜநம் இருக்கவேண்டும். மேல் தளமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே, அதில் முக்கால் பங்கு பத்மமிருக்கவேண்டும். பத்மத்தின் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 79

கமலத்தின் உயரமானது, அதில் (அதன் அகலத்தில்) சரிபாதி இருக்கவேண்டும். கர்ணிகையின் உயரமானது (கமலத்தின் உயரத்தில்) அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியதாகவோ, உபபீடத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும். 80

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களின் ஆகாரங்களை, அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல கல்பிக்கவேண்டும்.

மிகப்பெருமை வாய்ந்த முன்னோர்களான முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பீடத்தின் அலங்காரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

வழிவாறாந் தடிமெ து தஹீனா சி ஸிவாயுய் ||அஉ||

வந்தெ வுஷாடியஸுவெ-அ அனாவ-சாரெ து
மொவா-ராசு |

உயதீ-திவாறாநிததி வாவகெ ஹவதிகொஷ்கு || அங ||

சுமிமொவாறயொ-செயெ யநயாநதிமஹம் ஹவெசு |
யாறெஜஹயாறா ஸதீசு ததீஸ்யம் வுஜிணவழி ||அச ||

நெ-சீ-திவாறாநிததி குய-சாடியா-யணவழி |
வாருணெ வாயு-செயெ து யயநஸூ-நதிஷதெ ||அரு||

ஸாஸ்தியா-யா-து புகத-செ-ய-ப-புவணவழி |
ஸா-ஸெ வாலீ அ சு-வ-ஸதீசு சுவவசுஸவதீ-நிததி ||

விருஷபத்திற்கு எதிரில், பிராஸாதத்தின் சரிபாதி யளவில், துவஜஸ்தானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னால் அதைக் கடந்து அக்கினிஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 82

இந்த விருஷபாதிகள் யாவும் கோபுரத்திற்கு உள்கையில், இடதுபக்கத்தில் மத்தியஸாலத்தை அடுத்து இருக்க வேண்டும். அக்கினி ஸ்தானத்தில் பாகசாலை இருக்க வேண்டும். 83

அக்கினிஸ்தானம், கோபுரம் இவைகளின் மத்தியில் தனம், தானியம் இவைகளின் இடமிருக்க வேண்டும்.

யமஸ்தானத்தில், ஸ்நாநசாலை இருக்கவேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, புஷ்பமண்டபம் இருக்கவேண்டும். 84

நைர்ருதிஸ்தானத்தில், ஆயுத மண்டபத்தை கல்பிக்க வேண்டும். வருணஸ்தானம், வாயுஸ்தானத்தில் சயநஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 85

ஸம்ஸமொவாஸயொஉயெய வாடிஸ்யூநம் வுக்கீதி-தே ||

சூராஜீபெ விஜாதஸ்யூ ஸூநம் அஸ்யேஸ்யூரஸ்ய வா ||அஎ||

வடுவெ-சூக்யூநதெபெ வா கூடிஸ்யூ ஹவநம் ஸுயெ: |

ஸக்யூஸ்யூஹம் வீராசு வுரதொ விடிஜாசு விஜாதஸ்யூ ||

கூடிஸ்யூணாம் விமுகுணாடிஸ்யூநாம் தசுஸ்யூ விடிஜாசு |

ஸ்யூவிஜாதாஸ்யூ துமாய-ஹம் வா திவாடிஸ்யூ ||

உடியதி ஹாமஸ்யூதம் வாய-ஹம் வொசுசுடிஸ்யூ ||

ஹஸ்யூ ஷொடிஸ்யூதம் வாய-ஹம் வொசுசுடிஸ்யூ ||

ஸோமஸ்தானத்தில், தர்மங்களைக் கேட்கும் மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். ஈசாநஸ்தானத்தில் குட்டை, கிணறு, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஈசன், கோபுரம், இவைகளின் மத்தியில், ஆபவதாபதத்தில், வாத்தியஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஈசானஸ்தானத்திற்கு எமீபத்தில், விமானஸ்தானம், அல்லது, சண்டிகேசுவரஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 87

கீழே கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களில், அந்த அந்த ஸ்தானங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று புத்திமான்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

சக்தி ஸ்தம்பமானது, பீடத்திற்கு முன்னாலே, விமானத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். 88

கூடித்திர விமானமாக இருந்தால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அல்ப விமானமானால், அதற்கு ஸமமான உயரமிருக்கவேண்டும். மத்திய விமானங்களானால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி (1/2) அல்லது, முக்கால் (3/4) பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். உத்திருஷ்ட ஹர்மியமானால், அதன் உயரத்தில் முன்றில் ஒரு (1/3) பாகம், அல்லது அரை (1/2) பாகம், ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 89

உணிகுஹயுதம் தகி மனுகொடுபு-ஃ ஹுததகாஹா வா |
பெறும் ஞானமயம் வா ஸ்துத் வாஷாநாகம் விரஷாநா ||

வெபஸூநம் வாலிகுவாராஜன அ லீவி-ஃகா வெவ |
வவ-ஃகூ வஸ்தம் ஸ்தாஃ உஹுதிதிகெதநம் வாவி || கூஉ ||

நானக-ஃஹுததவா அநாஹ-ஃகாரம் தமெகவாஹம் வெகி |
கனஹ-ஃகாரா உயுதஹாரா உய-ஃகாதி(ஞா)விதிபு || கூஉ ||

சிவபாகாரெவஸூதிதா: வஹயுதா: வஹஸாரா: ஸ்தா: |
வஸ்தம் பாகாராணாமபரி ஸ்தா: ஸ்தா:
வஸ்த-ஃகா: வரித: || கூச ||

துவஜஸ்தம்பம் வைக்குமிடமானது, ஒரு 1 முழம், பதினாறு 16 அங்குலம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலம், அல்லது பத்து 10 அங்குலம், விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அது, மண்டி, கும்பம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலகையின்மேலே, பூதம், அல்லது, விருஷபம் இருக்கவேண்டும். வேசஸ்தானமானது, கருங்கல்லாகவோ, மரமாகவோ, இருக்கவேண்டும். வட்டவடிவம், அஷ்டாசிரம், அல்லது, ஷோடசாசிரமாக இருக்கவேண்டும்.

91

வாபி, கிணறு, பூத்தோட்டம், நீரோடை, இவைகள், எவ்விடமானாலும் இருப்பதாகும். மடம், போஜநசாலை, இவைகள், (தேவாலய) மண்டபத்திற்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடாது. ஏக (ஒரு) ஸாலமிருந்தால், அதற்கு, உள்பக்கத்தில், (மடம், போஜநசாலை) இருக்கக்கூடாது.

93

மூன்று 3 பிராகாரங்களிருந்தால், (அன்வகளுக்கு, முறையே) அந்தர்ஹாரம், மத்தியமஹாரம், மர்யாதாபித்தி, என்று பெயராகும். இவ்விதம், ஐந்து 5, பிராகாரங்களுடைய இவைகள், ஐந்து, ஸாலமுள்ளவைகளாகும்.

தூயெனின்மொய்யாய: |

மகிஷம்ஹாசு வுரத: சிபுத: வஹாஹாராயம் நீவா
மணிகாமுஹமேய வாஸுதேயெ து ஸாம்பா(வா)
ஹிகா ஸஹிதீ || கூடு ||

புராகாரஸஹி: வரித: வாஸம் வரிவாரகாணாம் து ।
 ஷாலீதாஸவி ததுக் வுருதொ வா வாஸமூஜிஷ்டு ||௧௧||

யதிலிளி முரூமொழித் தவ்வழிநாவழிவாழ்நத் !
 செவ்வநுத் தவ்வத் துயரோடி நொவ அரெண ||௯||

விஷ்டாபிஷ்டாபிஷ்டாபி வசுந்தரி பரிவாசகம் ।
 பூமாவெ வெவநதெயு வந ள மஜமவாபுயம் || ௧௮ ||

இந்தப் பிராகாரங்களின் மேலே, சுற்றிலும், வரிசையாக விருஷபங்களை வைக்கவேண்டும். 94

சக்திஸ்தம்பத்திற்கு முன்னால் (எதிரில்) மூன்று 3, நான்கு 4, அல்லது ஐந்து 5, அந்தராலயத்தை நீக்கி இரு பக்கங்களிலும், ஸாம்பா (வா) ஹிகைகளுடன் கூடிய கணிகைகளின் கிருஹமிருக்கவேண்டும். 95

பிராகாரத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும் பரிவாரங்களின் (தேவாலய சிப்பந்திகளின்) கிருஹங்களிருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, எதிரிலாவது, தாளிகளின் வாஸஸ்தான மிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 96

தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் குருமடம் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது கிழக்கு நோக்கியோ, தெற்கு நோக்கியோ இருக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற எல்லாவற்றையும், அரசனே உபசரிக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். 97

இப்பொழுது விஷ்ணு தேவாலயத்தில், பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். விஷ்ணுவின் எதிரில் கருடனுடைய ஆலய

யலே விதாஹ: ஸஷ் லாதா: விதஸீரிதா:

(வாசிகீ,கி-3தா:) I

மஹொ ஜஞெஸெ வாயவெஜ் டு-ம-கீ ஸொலெயதாயிவ: ||

ஸெநாவதிரஸெயபாதெ லீடாஜீதாம் து வ-உ-வ-கீ I

புராகாரொவெஜ் வனவம் ஸஜாக் உ-அஜென

அரபாய-உ-நா || ஈ ||

விஷ்ணுரவிஸுவம் அகூம் மர-உ-ஸ-கூ-ப-உ-கூ-நி-னெ I

ஸ-வொ வா-லெ வ-நி-வ-நா-ஸெ-தெ ஸகூ-ம-உ-வி-நா: || ஈக ||

ஸ-உ-ய-டா-அ-டி, லெள வா-ஸெ-3 மொ-ஸ-ர

ஸஜானுரா-த-தள I

மிருக்கவேண்டும். அக்கினி தித்தில் கஜமுகனுடைய ஆலய
மிருக்கவேண்டும். 98

தெற்குத் தித்தில் பிறும்ஹாவினுடைய ஆலயமும்,
ஸ ப் த (7) மாதாக்கருடைய ஆலயமுமிருக்கவேண்டும்.
மேற்குத் தித்தில் ஸுப்பிரம்ஹணியரும், வாயு தித்தில்
தூர்கையும், வடக்கு தித்தில் குபேரனுமிருக்கவேண்டும். 99

ஈசான தித்தில், (விஷ்ணுவின்) ஸேநாபதியை
ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களின் பீடங்களை, முன்பு கூறி
யிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இனி பன்
னிரண்டு பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். 100

விஷ்ணுவின் எதிரில் விஷ்ணுவைப் பார்த்திருக்கும்படி
சக்கரத்தை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதன் வலது
பக்கத்தில் கருடனும், இடது பக்கத்தில் சங்கமும் இருக்க
வேண்டும். சகல ரூபிகளான இவர்கள் அகநி திக்கைப்
பார்த்திருப்பவர்களாவார்கள். 101

ஸூரியன், சந்திரன் இவர்களை கோபுரத்திற்கு

வந ள வஅநநெஹம் ஸஜாக் செஷம் வஅவ-வே

ஜாஅரெக் || ௩௨ ||

உயூஜாஹ-ஜாரயொரெவ வரிவாராஹு ஜொஃபப |

உணாவஸஜாமுத: கூய-காக் பகநிராஜம் து வீக்டு || ௩௩ ||

நொகெயூ: குஃபப: ஸூரவஜூ: ததுஃபெப பரிவம் விநா |

குஜிதஜா ஹம-ஸெவஜபந்நள அ ஸரஸ்தீ || ௩௪ ||

வஜா அ வஜயிவீ வெவ வுநயஸ விவஸயா |

அரவாஹகயஜாஜிஷ்ணராஹு து கீதி-தா: |

அகிஃபகெரிவாராஃபு யுகூஜா தகெஹ வொஜயெக் ||

அணவ் அணரயநெரி ஸ வானுஜநஜ-

ஹ-ம-காமனாரளிஅஃ, உஹநுஹாவா: |

பக்கத்தாரிலும் தேவாலயத்தின் உள் பக்கத்தைப் பார்த்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அக்தி தித்தில் பாகசாலை இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

102

மத்திய ஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில், ஷோடச (16) பரிவாரங்களை வைக்கவேண்டும். மண்டபத்திற்கு முன்னால் கருடனாயும், பீடத்தையுடர், ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சிவனைத் தவிர்த்து, மற்ற லோக தேவதைகளை அந்த அந்த அம்சத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

103

ஆதித்யன் 1, பிருது 2, அசுவிநீதேவர்கள் 3, ஸரஸ்வதீ 4, லக்ஷ்மீ 5, பூதேவி 6, முநிவர்கள் 7, விஷ்ணுவின் மந்திரி 8, இவர்களை, துவாரபாலக மத்தியம் முதலான இடைவெளிகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அங்கேயே துவாதிரிம்சத் (32) பரிவாரங்களையும், யுக்தியுடன் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

105

ஸவெ-ஹுரஸு-ரவதிரு தயா டுபெரெதெ

வாசுராவணு-வமொ-வாசுரகயூ,நியா: || ஈசு ||

வெஷவெய் ஹுஷணம் ஸவெய் ஸுஷிபெஷவ

வெஷவெய்தெ || ஈசு ||

அராயி,மஸம் பெருஷம் அதுரம்ஸவிஹீநகடி !

உயரம் விகி,ஹாமாஷு கருஷம்வெஷவெய்யடி || ஈசு ||

மஹா-ய-ம் கருஷம் நாயி,மஹா-ய-ம் வரொடியடி !

தடினரெஷவெய்யடி து நவரெஷவெய்யடி || ஈசு ||

வனகாடிநவஹுஷாணம் கருஷவெய்யடி !

சண்டன் 1, பிரசண்டன் 2, ரதநேமி (சக்ரம்) 3, பாஞ்ச ஜந்யம் (சங்கம்) 4, துர்கை 5, கணபதி 6, ஸூரியன் 7, சந்திரன் 8, ஸர்வேசுவரன் 9, இந்திரன் 10, ஆகிய மஹாநுபாவர்களான பத்துப் 10, பேர்களையும், பஞ்ச (5) பிராகாரங்கள், முன் பக்கத்திலுள்ள கோபுரம், இவைகளில் கல்பிக்கவேண்டும். 106½

இவ்விடத்தில், விருஷப லக்ஷணமானது, நன்றாகவும், சுருக்கமாகவும் கூறப்படுகிறது. (கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு ஸமமான உயரம் இருக்கும் விருஷப மானது ச்ரேஷ்டமாகும். அதில் கால், ½ பாகம் குறைவாக இருப்பது, மத்திமமாகும். அதில், (நான்கில்) இரண்டு 2 பாகம், அல்லது மூன்று ¾ பாகம் உயரமிருப்பது, கனிஷ்டம் (அதமம்) ஆகும். 108

கர்பகிருஹத்தின் ஸரிபாதி ½ உயரமிருப்பது அதமமாகும். நாளிகிருஹத்திற்கு ஸமமான உயரமிருப்பது உத்தம உயர முடையதாகும். அதன் மத்தியத்தை எட்டு 8 பாகங்களாகச் செய்தால், ஒன்பது 9 அளவுகளாகும். 109

வனா ஈடிஸகம் தும்,மலெகாம்பலாத்ரீரிதடி || ஈடு ||

†வனாஷாம்,முனாபாபம் தனாநயம்,மொலிதெ |
உயி-ஹீம் மனவய-ஹீம் ஈபலாதும்,ததஸ்ய: ||ககக||

மீவொலிஷலாதும் ஸ்ரீகி உரொனம்
ஷொபலாம்,முனா |
ஹுஸெவ-ஹீம் அ ஷனாதும் ஐநுலாதும் (ஹ்)
விராத்ரீ || ககக ||

ஐவாஹீவ-ஹீம் ஷம்,முனா வுரங்கொகலு-அலிதெ |
ஹுஸ,மாநாஹ் விராதும் ஸ்ரீகி ஹுஸ,மலெவ-ஹீம்
விகொகலு || ககக ||

ஒரு 1 ஹஸ்தம் முதல், ஒன்பது 9 முழம் வரையில்
மூன்று 3, மூன்று 3, முழங்கள், முறையே, கனிஷ்டம்
(அதம்), மத்தியம், உத்தம், என்னும் மானங்களாகும்.

விருஷபத்தின் உயரத்தை ஐம்பது 50 பாகங்களாக்கிக்
கொண்டால், அதில் ஒரு 1 பாகம், ஒரு அங்குலம்
எனப்படும். 110

*விருஷபத்தின் நீளமானது நாற்பது 40, அங்குல
மாகும். அந்த அளவானது, இப்பொழுது கூறப்படுகிறது.

சிரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் பத்து 10 அங்குல
மாகும். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் எட்டு 8 மாத்திரை
யாகும். மாற்புறவரையில் பதினாறு 16 அங்குலமாகும்.
துடையில் நீளம் ஆறு 6 அங்குலமாகும். முழங்காலின்

†அக்ஷாரிஸாம்,முனாபாபம் மலாஷ்வஜாவலாநகலு |
உதி காஸ்யவஸிஸு |

*கழுத்திலிருந்து, முதுகுக்கோடி (வால்) வரையில் நீளம்
நாற்பது 40, அங்குலமாகும். என்று காசிய சில்பத்தில்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

உருவாஸம் சிவாஸமென பூர்வாஸம் து விராக்ருக்டி
ருவாஸம் தவாஸம் ஸ்வாஸம் உவவாஸம் பாராஸம் ||

உருவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் உருவாஸம் தவாஸம் ||
ஸாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் ||

வாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் ||
தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் ||

தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம்

பாராஸம் ||

தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் தவாஸம் ||

அளவு இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின்
நீளம் ஆறு 6 அங்குலம் ஆகும். குளம்பு இரண்டு 2 அங்குல
மாகும். சிருங்கமத்தியம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.
கொம்பின் நீளம் நான்கு அங்குலமாகும். [சிரஸ்ஸிலிருந்து
குளம்பு வரையில் உயரம் $10 + 8 + 16 + 6 + 2 + 6 + 2 = 50$.
அங்குலமாகும்.] 113

சிருங்கமுலத்தின் வியாஸமானது, மூன்று 3 பாகமாகும்.
சிருங்காக்கிர வியாஸமானது இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

நெற்றியின் விஸ்தாரமானது, ஒன்பது 9 அங்குலமாகும்.
முகவிஸ்தாரமானது ஐந்து 5 அங்குலமாகும். அதன் கண்
மானது, அதே அளவு (5 அங்குலம்) ஆகும். நேத்திரத்தின்
நீளம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ஒண்ணரை
 $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து (நேத்திர
மத்தியில்) முகத்தின் விஸ்தாரமானது, எட்டு 8 அங்குல
மாகும். அதன் பிறகு, கழுத்துவரையில் (விஸ்தாரமானது)
ஆறு 6 அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து, நெற்றியின்
உயரம், நான்கு 4 அங்குலமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நேத்திரத்திலிருந்து கர்ணமத்தியம் வரையில் அதே

ஸ்ரீவஸ்தா முவிஸாநம் து விராதும் யுகிதொ
ததஸைக் !

ககுகுஷு பரீரொஜிம் சி:ஷம்,முருநீரிதழ் ||கஉஉ||

சி:ஸவஸ்தா கம் வரஷெ வஜாஸம் அரபஸாதுகழ் !
சுவரொருவிஸாநம் து டிஸாஷஜிதாநம்,முருழ் ||கஉஉ||

வணாம்,முரு ததாயாஜம் ஜாநுஷெபம் விராதுகழ் !
ஜ்வாஷெவ-ஜம் பராராம்,முருஜம் அஜம்,முரு
ஸஜாவிஸாநகழ் || கஉச||

வூரொகஸெயம் விராதும் ஸஜாஷ் வூஜமூரு
ததெவ அ !

ஸாய-ஜாம்,முரு து வூஜாமு ஜ்வாணம் தஸஜி
முஸதழ் || கஉரு ||

கழுத்து நுணியின் விசாலமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். இதை யுத்தியுடன் கல் பி க் க வே ண் டும். கொண்டையிலிருந்து சரீரத்தின் உயரமானது ($6 \times 3 = 18$) பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (சரீரத்தில்) இருபத்தோரு 21, அங்குலம் முதுகாகும். அதன் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12, அங்குலமாகும். பிந்துடையின் விசாலமானது, பத்து 10, எட்டு 8, நான்கு 4, அங்குலங்களாகும். 123

துடையின் உயரமானது, ஐந்து 5, அங்குலமாகும். முழங்கால், இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் நீளம், ஐந்து 5, அங்குலமாகும். அதன் விசாலமானது, இரண்டு 2, அங்குலமாகும். குளம்பின் உயரம் இரண்டு 2, அங்குலமாகும். வாலின் அடி ப ப க் க மும் அவ்விதமே (இரண்டு 2, அங்குலம்) ஆகும். வால் நுணியானது (விஸ்தாரமானது) ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, அங்குலமாகும். அது, (வால்) கணுக்கால் வரையில் தொங்கவேண்டும். 125

உவாயாவிஸாஹும் து திரிபாகத் யபாகுதிலு ।
 செவாயாஹ் திரிபாகத் ஸ்ரீபாஹ்நாஹ்மஹம் வநது ॥

ஊராட்சிமுன்புறமும் து அதுமும்முதல் :
ஊவாட்சி து விராட்சு ஸ்ரீசு ஸ்ரீசு
யுதிவராஜயசு || கௌ ||

ஸ்ரீதம் வா ஸ்ரீதம் வாவி யயாயொழித் தயா அரெக !
 ஸுயாருவெஹு: பவெருஉ ிவெஹு: யயாயொழித்
 தயா அரெக || ௧௨௮ ||

வயம் வாவுவயம் வாவி யொஹஜம் யுக்திதொ நயெகி !
ஸகயுஸ்தி து யநூநம் தநூநம் ஸ்ரஷ்ஹொடி யு || கஉக ||

சிஸ்நிஹ்யூநாயிகம் காய-ஃ ஸவ-ஃஜெஹஸஸஜ்ஜ வஜ் ।

அண்டகோசத்தின் நீளம், அகலங்கள், முறையே மூன்று 3, இரண்டு 2, அங்குலங்களாகும். சேபத்தின் (ஆண்குறியின்) நீளமானது, மூன்று 3, அங்குலமாகும். அது, வயிற்றிலிருந்து ஒரு 1, அங்குலம் கனமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

126

முன்கால் துடையின் விஸ்தாரமானது, நான்கு 4, அங்குலமாகும். முழங்கால் நுணியில் இரண்டு 2, அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

127

(விருஷபத்தை) நின்ற வடிவமாகவோ, படுத்த வடிவமாகவோ உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். ஸுதை, உலோகம், இவைகளினாலேயும், மற்ற திரவியங்களினாலேயும், மனதிற்குகந்தபடி கல்பிக்கவேண்டும். லோகத்தினாலான விருஷபத்தை, கனமாகவோ, கனமில்லாமலோ, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். சகல ஸூர்த்தியின் உயரம்

தஸூரூசி வரிஹரெவிஅநு வாவேருக்ஷணஸம்யுதஜ் ||

அராரூம்மஸம் வுஷஹம் வரம்

உயஜம் உதாரம்ஸவிஹீநகஜ் |

விசி(சிவி)ஹமஸரொடியஜீநிதம்

கதஜஸம் சிவிஸம் உநிவிவஜெரெ || ககக ||

உசி உயரெத் வஸுஸரஜெஸ ஸஸிகஜெவிபாநம் நாரி
குபொனீஸொயஜாய ||

எதுவோ, அதுவே, விருஷபத்தின் உயரமாகும். அந்த அளவுக்குக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தால், அது சகலவிதமான தோஷங்களையும், உண்டு பண்ணுவதாகும். ஆகையால் அவ்விதமான குற்றங்களில்லாமல், சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

(கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு சமமான உயரமுடைய விருஷபமானது சிரேஷ்டமாகும். அதில் கால் $\frac{1}{2}$, பங்கு குறைவாக இருப்பது மத்தியம் விருஷபமாகும். அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு, (மூன்றில் இரண்டு பங்கு) உயரமிருப்பது, அதமமாகும். இவ்விதமாக சிறந்த முனிவர்களினாலே, மூன்று விதமான விருஷபமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

131

ஸந்திகர்ம விதாநமென்னும்

இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| வதுவியுஸொய்யாய: ||

சுயுநா மொவுராணா து முக்ஷணம் வக்ஷதே

சூராக் 1

க்ஷுமூயு உயுஜுவஜாநா ஹஜ்ஜாணா ஸுபுஜாணத: ||

உருவூவாஷாஷிஷாரெ ஸவூஷநவஜாமிகெ |

உஸெகாஷாஹாமெ து தக்ஷகாம்பாஹீதக்ஷ || ௨ ||

அரசொஹாஷிஷாரெ மொவுராணம் யயாகுஜே |

க்ஷுமூயு யொ: ஸஜுஜிஷம் உயுஜாநா ப்ருயியதெ || ௩ ||

உருயாஷிஷு விஷாரெ வது:வண ஷஜாஸகெ |

ஸவூஷாஸெ வ ஹாமொநம் மொவுராணம் யயாகுஜே ||

அரசொஹாஷிஷாரெ வஸுயாவரிகீதி-தே |

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

இப்பொழுது கோபுர லக்ஷணமானது, முறையே கூறப் படுகிறது. கூறுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், மத்திய ஹர்மியம், முக்கிய ஹர்மியம், இவைகளுக்கு தன்னளவைக் கொண்டு, மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினென்று 11, பாகத்தில், அந்தந்த அம்சத்தில், ஒரு 1, அம்சத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த அளவானது கூறுத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், இவைகளுக்குக் கூறியதாகும். இனி மத்தியம் ஹர்மியங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது. 3

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தில், நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, பாகத்தில், ஒரு பாகத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாகும். இவ்விதம் துவார

சி, ஹாஸ்தமகாண்டய்யோ(பா.நா)அ சி, ஹாஸ்தம வஸ்தாஸி
சி, ஹாஸ்தமகெ || ௩ ||

மதுமுகிமே தி லாமம் து வ ணாமெ மதுமுகி !
 மாரபொலாவிவிசாரம் மொவாநாணம் கு மெண து ||௧||

உதூதாபிடிப் பெருகும் ஹஹெஸ்ரவத்ய வக்ஷிதே ।
 ஹஹெஸ்ரவத்ய வக்ஷிதே ॥ ௪ ॥

ஸ்கெக் கு கி யாஹம் ஸாஸாஹிவஹஸு ।
 திஹஸாஹிவஹஸு ஸாஸாஹிவஹஸு ॥௮॥

வெடிகு: திரு: வனுயாழாநம் ஊரபொஹாழி வனுகெ:

சோபாதி விஸ்தாரமானது, ஐந்து விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மத்திய கோபுர விஸ்தாரமாகும். 41

மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் 3ல், ஒரு 1, பாகம், மூன்றில் 3ல், இரண்டு 2 பாகம், நான்கில் 4ல், மூன்று 3 பாகம், ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகம், இவைகள் முறையே, கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த மானமானது, உத்தம கோபுரங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி ஹஸ்தங்களினாலேயும் கோபுரத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 63

இரண்டு 2, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், பதினாறு 16, ஹஸ்தம் வரையில், ஒவ்வொரு அரத்தி (12 அங்குலம்) வீதம் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமான அளவு ஒவ்வொன்றும், மும்முன்று விதமான அளவுடையதாகும். இவ்விதம், துவார சோபை முதலிய ஐந்தி 5ஹம், (மூன்று விதமான அளவுகளையும் கல்பித்துக்) கொள்ளவேண்டும். 7

மூன்று 3, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், முப்பத்தோறு 31, ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு 2, முழம் வீதமாகக்

தவஹஸம் ஸாராஹி திவிஹஸவிவய-3,நாசி || கூ ||

வந்தியத்திருமங்கலம் யாவது வனுவழி^௧ தீவ ராணகழி ।
 சொல்லாழிமொவூராணாம் அ ளிநூரம் வந்திகி^௨தேய ||௮||

வாஸுதேவார்த்தம் || கக ||

அரசபொலா அரசபாலா அரசபூஷாடிஹேஜுகை ।
மெவமுண்ண து வன்னெடுதே அரசபொலாழி
வ ன்னஸ்(க்) || கக ||

சுயவா ஹஸ்தோதேத விஸாரம் வரி,மஹாதாழி ।
திவ்ஹவஸ்துதநெடிகாடி,பாரதிவி-வேய-நாசி || ௧௨ ||

வனமாதம் உதிராதி யுதிராம் வனமெல்லு கவழி வஸதழி !

சுட்டிவர, கோபுரமானது, பதினைந்து 15, விதமாகும். இந்த மானத்தை துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தில் கொள்ள வேண்டும். 81

ஒன்பது 9, முழம் முதல் முப்பத்தேழு 37, முழம் வரையில், இரண்டு 2, இரண்டு 2, முழம் வீதமாகக் கூட்டி வர, பதினைந்து 15 விதமான அளவுகளாகும். இந்த மான மானது, கோபுர சோபாதிகளுக்குக் கூறப்பட்ட விஸ்தாரமாகும்.

10

துவார சோபை 1, துவாரசாலை 2, துவார பிராஸாதம் 3, துவார ஹர்மியம் 4, கோபுரம் 5, ஆகிய ஐந்தும் 5ம், துவாரசோபாதி பஞ்சகமாகும். 11

அல்லது ஹஸ்தமானததினால் விஸ்தாரத்தைக்கொள்ள வேண்டும். மூன்று 3, ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, அரத்திகளினால் (அரத்தி - பன்னிரண்டு 12, அங்குலம்) வீருத்தி செய்துவர, இரண்டு 2 அரத்திகளினால் ஐந்துவிதமானங்களாகும். இந்த ஐந்துகளில் ஒரு 1. அளவைக்கொள்ளுவது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 12½

வணவவவதிசுசெவதகாடிசு குயொடிசுபாதத: || ௧௩ ||

வயலாவரணை அரபொலா வலாவலு வண்டியா |
திவ்வாடிசு குயொவிபாசு அரபொலா விபாருதா ||

வண்டி வண்டிகாடிசுவசு தியலுவிபாசு கரானகடி |
அரபொலாவிவாரம் வண்டியா வரிசீதி-தடி || ௧௪ ||

வண்டிவிபாசுகாடிசுவசு தியலுவிபாசு கரானகடி |
அரபொலாவிவாரம் வண்டிவிவாரம் வண்டிவிவாரம் || ௧௫ ||

தவவண்டிகாடிசுவசு தியலுவிபாசு கரானகடி |

வண்டியா விவாரம் வெய்யாகம் மொவாரவலு
உயர்தே || ௧௬ ||

முதலாவது ஆவரணத்தில் துவாரசோபையின் விஸ்தாரமானது. ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11, பதிமூன்று 13 என்ற மானங்களினால் ஐந்து 5 விதமாகும்.

பதினைந்து 15 கரம் (முழம்) முதல் இருபத்திமூன்று 23. கரம் வரையில் துவாரசாலையின் விசாலமாகும். (இரண்டு 2 கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.) 14

துவார பிராஸாத விஸ்தாரமானது இருபத்தைந்து 25 முழம் முதல், முப்பத்தி மூன்று 33 முழம் வரையில், (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமாகும். 15

துவாரஹர்மியத்தின் விஸ்தாரமானது, இருபத்தைந்து 25 கரம் முதல், நாற்பத்தி மூன்று 43 கரம் வரையில் ஐந்து வித மானமுடையதாகும். (நாலரை 4½, கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.) மேலும் கூறப்படுகிறது. 16

முனிசுவர்களினாலே கோபுரத்தின் விஸ்தாரமானது,

மொவூரஸூ து விஹாரம்(ரெ) தி ஹாமாபெக
ஹாமிக்கு || ௨௧ ||

அதுஹ-ஹாமெகஹாமம் அ வம்அஹாமவிஹாமிக்கு !
நிம-ஹம் மொவூராணாம் து பூராஹாஹி விதி
வாஹித: || ௨௨ ||

உலூம் ஹாய-ஹம் து வாஹி ந விஹிதம் து விஹிதகிக்கு !
ததகி ஹம்மம்மெஹ: நஹிஹிதம் அ-ஹிஹிதம் கெக: ||

வூஹி வஹிகாராம் து வஹிதம் து நவாஹிக்கு !
ஹாம் தி:வஹிதம் வஹிகாரம் து வூஹி
வூஹி ||

கோபுரத்தின் விஸ்தாரத்தில் முன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2 பாகம், பிராஸாதத்திலிருந்து பித்தி பாஹியத்தில் (மதிளுக்கு வெளியில்) கோபுரங்களின் நிர்கமமாகும். (கோபுரபாகமானது மதிளுக்கு வெளியில் நீண்டிருக்க வேண்டும்.) 22

(பிராஸாத) மூல விஸ்தாரமானது ஒண்ணரை 1½, முழம் விஸ்தாரம், ஒண்ணேழுக்கால் 1¾, முழம் விஸ்தாரம் 3, இரண்டு 2, முழம் விஸ்தாரம், என மூன்று 3 விதமாகும்.

இந்த விஸ்தாரங்களுடன், தனித்தனியே, முறையே, ஐந்து 5, கரம் வரையில், ஆறு 6, அங்குலம் வீதமும், ஏழு 7, கரம் வரையில், ஒன்பது அங்குலம், வீதமும், ஒன்பது கரம் வரையில், பன்னிரண்டு 12, அங்குலம் வீதமும் கூட்டிவர துவாரமானம் ஒவ்வொன்றும் பதினைந்து விதமாகும். 24

ஹாமெஷெகெகஹாமொநம் ஸ்ராயிஷாநான தும்கடூ !
 செஷம் ததுவபீம் ஸ்ராக் வாடிஸகம் உஸூரகடூ ||உஅ||

ஸ்ராவாடிஷம்ஹாநம் வா வஸூஹாமொநமெவ வா !
 நடிவடி^௧தூ^௨ஸஹீநம் வா மொவா^௩ஸஹதூ^௪ம்கடூ ||

மெடியெகி தடியிஷாநம் ஹொராணம் வாதவாடி^௧கடூ !
 உதூராணம் ஸெகூ^௨ஸெயம் தடிய-^௩ஹொராவிஷா^௪தடூ ||உப||

வ^௧வெஸாடி^௨கிணை மஹொரா^௩மெவி^௪தி^௫கெ ஹவெகி !
 ஸ்ரீகரம் ரதிகாணம் அ காணவிஜயமெவ அ || உக ||

கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானம் வரையிலுள்ள
 உயரமானது, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8,
 ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினென்று 11, அல்லது
 பன்னிரண்டு 12, அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் குறைவாக
 இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ள பாதபந்தம், மஸூரகம், இவைகள், அதன்
 உபபீடமாகும். 28

கோபுரஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, பிராஸாத ஸ்தம்பத்தின்
 உயரம், அல்லது, அதில் எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம்,
 அல்லது ஒன்பதில் 9ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது பத்தில் 10
 ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 29

புதைக்கப்பட்ட பாதத்துடன் கூடிய, அதன் அதிஷ்டானத்தை,
 ஹொமாந்தம் சேதிக்கவேண்டும்.

அதன் உயரமானது, உத்தரம் வரையிலாகும். அந்த
 உயரத்தில் ஸரிபாதி $\frac{1}{2}$ அளவு துவாரத்தின் அகலமாகும். 30

துவாரத்தின் வலது பக்கத்தில், எழுப்பிய சுவரில்,
 கீர்பம் இருக்கவேண்டும். 30½

விஜயவிஸாநாகம் வெவ விபாநாநாயவெவ அ |

விபுசீகாணம் ஸ்ரீகாணம் ஸ்ரீகேசம் அ தயா வுந: ||௩௨||

கேசவிஸாநாகம் ஸ்ரீலீகம் திபாநாநாயகவெவ அ |

உத-ஹோம் உத-காணம் அ ஸ்ரீவிஸாநாகம் அதுஉ-ஹோவெ ||௩௩||

வெநதெ வஹாபபவெநாகா: மொவாந்ஸாநாயகா: |

வெநகாநிவம்அவாந்ஸாநாகம் மொவாந்ஸாநாயகா: ||௩௪||

விதநாநிஷ்ட-தநாணம் உய்யகே, உத-அதெ |

விதநாநிஷ்ட-தநாணம் உய்யகே, உத-அதெ ||௩௫||

வெநவஹோம்உய்யகே, உத-அதெ ||௩௬||

வெநவஹோம்உய்யகே, உத-அதெ ||௩௭||

ஸ்ரீகரம் 1, ரதிகாந்தம் 2, காந்த விஜயம் 3, விஜய விசாலகம் 4, விசாலாலயம் 5, விபாநிஷ்டாந்தம் 6, ஸ்ரீகாந்தம் 7, ஸ்ரீகேசம் 8, கேசவிசாலகம் 9, ஸ்வஸ்திகம் 10, திசாஸ் வஸ்திகம் 11, மந்தளம் 12, மாத்ரகாண்டம் 13, ஸ்ரீவிசாலம் 14, சதுர்முகம் 15, என்று பதினைந்து 15, பெயர்கள், கோபுரத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 33

ஏக 1, தலம் முதல், பஞ்ச 5, தலம் வரையில் சோபாதிகள், அல்பப் பிரமாணமாக இருக்கவேண்டும். 34

துவி 2, தலம் முதல், ஷட் 6, தலம் வரையில், மத்தியம கிரமமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது.

திரி 3, தலம் முதல், ஏழு 7, தலம் வரையில், உத்தம மாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. 35

(கோபுரத்தின்) அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடன் இருக்கவேண்டும். பாதத்தின் உபரமானது உத்தராந்த மாகும். மீதமுள்ளது, அதன் ஸ்தூபி வரையிலுள்ள மான மாகும். (இதில்) பாகமானமானது, விதிக்கப்படுகிறது. 36

†ஸவாடிஹாம் ஐனோஜும் கஸரொஜும் தஜ்ராகு |
ஸகிவாடிஹாம் து ஸிரஃ ஸெஷம் ஸிவொடியடி ||௩௭||

ஸவகெகதனம் ஸெராகு விதகெ ஹாமஜுஜிதெ |
உத்தராஜிஸிவாணம் யஸ்வயா ஹிஹெகசு ஸெடி ||௩௮||

ஸவாடிஹாம் ஐனொஜும் ஜிஃராய-ஜம் அரணாயதடி |
ஹாமெகம் ப்ருஸுரொகிஸெயகெகாம்ஸம் கஸரொடியடி ||

ஸாய-ஜிஃரம் ஸிரஃஜம்ஸம் ரெஷஹாம் ஸிவொடியடி |
ஸவம் விதகெவாஜாதம் கி-தகெ ஹாமஜுஜிதெ || சம ||

*மஞ்சத்தின் உயரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{2}$ பங்காகும். கந்தர(கழு)த்தின் உயரம் அதே அளவாகும். சிரஸ்ஸின் உயரம் இரண்டேழுக்கால் $2\frac{3}{4}$ பங்காகும். மீதமுள்ளது, சிகோதயமாகும். இவ்விதமாக ஏகதலத்தின் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி இங்கு, துவி 2, தலத்தின் பாகம் கூறப்படுகிறது. 37½

உத்தராதியான சிகாந்தமானத்தை ஒன்பது 9, ஸம பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் மஞ்சத்தின் உயரம் ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{2}$, பாகமாகும். பாதோச்சமானது, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பாகமாகும் பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். கந்தரத்தின் (கந்தரம்-கழுத்து) உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். சிரத்தின் உயரமானது இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகமாகும். மீதமுள்ளது (முக்கால் $\frac{3}{4}$ பாகம்) சிகோதயமாகும். [$1\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}+1+1+2\frac{1}{2}+\frac{3}{4}=9$] இவ்விதமாக துவிதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தில் பாகம் கூறப்படுகிறது. 40

†சுது சியதி ஹாமெ ஸவம் ஹாமகருநலிசி நொகூ |

*இங்கு எவ்வளவு பாகத்தில், இந்த பாகங்கள் என்று கூறப்படவில்லை.

ஸூவிவஜ்ஜஸூதராகம் அ கரகவாஅம் அரஹஸாம்பகம் |
ஸவாஅம்ஸம் கவொதொஅம் அஸ்யாய-ஃ அரணாயதம் ||

ஹாபெ,மகம் ப்ருஸூரொகஸெயம் அஹா,மம் வாடி
பெடிவ-ஜேகடி |

அரவாடி தககவொதொஅம்ஸம் ஸூவொடிபம் ஹவெக ||

ஸாய-ஃஅஸம் ஸிரகஸூஸூகி பெஸஜம் ஸூவிவஜ்ஜஸூ
ஹவெக |

ஸவம் அரதஹூவஜ்ஜதம் அதுஹ-ஃஸூ ஸயொஅஜ்தெ ||சஉ||

உத்தராஅஸிவாஹம் யநாநஹூஅஸாம்பகடி |

ஸகிவாஅம்ஸம் ஸவம் அரஹா,மம் தவிவாயதடி ||சச||

ஸாய-ஃஅஸம் ப்ருஸூரொஅம் ஸூகி அஸம் ஸூகி
ஹவெடிவ-ஜேகடி |

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராந்தமுமான உயரத்தை (கீழ் தலத்தின் ஸ்தூபி முதல் திரி 3 தலத்தின் உத்தராந்தமான உயரத்தை) பன்னிரண்டு 12 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு அவைகளில், கபேபாதத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டரை 2½ பாகம். பிரஸ்தரத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். பாதத்தின் உயரம் இரண்டு 2 பாகம். அதன் கபேபாதத்தின் உயரம் முக்கால் ¾ பாகம். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 பாகம். சிரத்தின் உயரம் இரண்டரை 2½ பாகமாகும். மீதமுள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். இவ்விதமாக திரி 3 தலத்தின் ஸீபாகம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சதுர்பெளமத்தின் மானத்தைக் கூறுகிறேன். 43

உத்தரம் முதல் சிகை ஈருக உள்ள மானத்தை பதினெட்டு 18 அம்சங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒண்ணே முக்கால் 1½ அம்சம் மஞ்சமாகும். தலிபத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். ஒண்ணரை 1½

அத்பராய-ஃ ஸிவரொக்ஷெயம் ஸெஷம் ஸ்ரூவத்யுத்யம்
ஹவெக் || சக ||

உத்யாதிஸிவாஹம் ஸ்ரோஷெகொநத்ரீபரஃஸகல் |
விஹம் ப்ரஹ்ம ரொக்ஷெயம் வாஷொஹம்
அதுஸஸகெ || நு ||

வாஷொஹம் அத்யஸகம் ஃஸம் த்ரீபராய-ஃ வாஷ
ஷெவ-ஃகல் |

ஸத்ரீவாஷாஸகம் ஃஸம் த்ரீவாஷம் த்விவ்யதம் || நு ||

ஸாய-ஃஸம் ப்ரஹ்ம ரொக்ஷெயம் அத்யஸாய-ஃ
வாஷெஷெவ-ஃகல் |

ஸவாஷாஸம் க்வொதொஹ்மெய-ஃஹம் விஹமத: ||

ப்ரஹ்ம ரொஹம் து ஹமெஹ் கஸாஸம் தக்ஷெஃ ஹவெக் |

இரண்டரை 2½ அம்சம் சிகரத்தின் உயரமாகும். மீத
முள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். 49

ஷட் 6 தலகோபுரத்தில், உத்தரம் முதல் சிகைவரையி
லுள்ள உயரத்தை இருபத்தொன்பது 29 அம்சங்களாகச்
செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில் இரண்டு
2 பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4 அம்சம்,
பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம்,
மஞ்சமாகும். முணரை 3½ அம்சம் பாதோச்சமாகும்.
ஒண்ணேமுக்கால் 1¾ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும்.
முக்கால் ¾ அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை
1½ அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½
அம்சம்பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1½ அம்சம்
கபோதத்தின் உயரமாகும். அதன்மேல் பாகம் இரண்டு 2
பாகமாகும். ஒரு 1 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும்.
கண்டத்தின் உயரம் அதேயளவு (ஒரு 1 அம்சம்) ஆகும்,

ஸாய-ஆதிம்ஸாயிரஸு ஸாக் செஷ்வா, மம்ஸரிவொடியு ||

ஸவம் துஷ்டீதம் ப்ரோக்தம் ஸக்திஹஜஜயொதிதெ |
உதூராதிரிவாண் யந்நாநம் ஷ்டீதிம்ஸாஹஸக || ௩௪ ||

உண் ஸாய்வித்யம் ஸாய-செஷ்வா, மம்ஸரிவொடியு ||
விஹம் ப்ரோக்தம்ஸாயிரஸு வொஷ்வா, மம்ஸரிவொடியு ||

ஸக்தி வொஷ்வா, மம்ஸரிவொடியு ||
வொஷ்வா, மம்ஸரிவொடியு ||

ஸாய-ஆதிம்ஸாயிரஸு துஷ்டீதிம்ஸாய-செஷ்வா, மம்ஸரிவொடியு ||
ஸவாஷ்வா, மம்ஸரிவொடியு ||

அதிலிருந்து, இரண்டரை 2½ அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும்.
மீதமுள்ள அம்சமானது (மூணரை 3½ அம்சமானது)
சிகோதயமாகும். 53

ஷட் 6. தலத்தின் மானமானது, இவ்விதமாகக் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. இனி ஸப்த 7. பௌமமானமானது
கூறப்படுகிறது.

ஸப்த 7 தலத்தில், உத்தரம் முதல் சிகாந்தமான
மானத்தை முப்பத்தாறு 36. பாகங்களாகச் செய்து
கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில், இரண்டேகால் 2½
அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். நாலரை 4½ அம்சம்,
பாதத்தின் நீளமாகும். இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின்
உயரமாகும். நான்கு 4. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும்.
ஒண்ணேழுக்கால் 1½. அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½.
அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேழுக்கால் 1½.
அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾. அம்சம்,
பாதத்தின் நீளமாகும். ஒண்ணரை 1½. அம்சம், பிரஸ்தரத்தின்
உயரமாகும். இரண்டரை 2½. அம்சம், தலிபத்தின்
உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1½. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயர

கவொதொலி து ஹாமெந தசுவலம் ககாரொடியடி |

ஸகி வாடிபுரிநீலாமம் ஸிர: ஸெஷம் ஸிவொடியடி ||ருஅ||

வளவம் ஹாமாநி கத-ஃவலாநு-வி-ஃ ஸம்வலா கு ளெண து|

விஸாரெ வம்அஹாமெ து நாயுமெஹம் தி, யம்ஸகடி ||

ஸெஷம் து ஹிதிவிஷம்ஹகெஹுலெவி-ஃய்யதெ |

விஸாரெ ஸவஹாமெ ஸலாகி மஹ-ஃமெஹம் யுமாம்பகடி ||

ஸெஷம் து ஹிதிவிஷம்ஹகெஹம்ஸம் கடுபவிஸுதடி |

கொஷகம் துயம்ஸகம் தாரெ வம்அம்ஸம் ஸலாகுதாயதெ ||

கடுபகொஷகயொஃஸெய் வஹாராஹிவிஸுதடி |

வளவம் விதயுஷ்ஷம் து தயுஸ்ய விஸ்யதெ || சுஉ ||

மாகும். இரண்டு 2. அம்சம், ஊர்துவ பாதமாகும். ஒரு 1. பாகம், கபோதத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதற்கு ஸமம் ஒரு 1 அம்சமாகும். இரண்டேழுக்கால் 2½. அம்சம், சிரஸ்ஸ ஆதம். மீத முள்ளது (முணரை 3½. அம்சம்) சிகையின் உயரமாகும். 58

கோபுரத்தின் தலங்களின் எண்ணிக்கையின்பேரில், இவ்விதமாக பாகங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். கோபுரத்தின் அகலத்தில் ஐந்தில் 5ல் மூன்று 3. பாகம் நாளீகேஹம். (சுவறுகளுக்கு மத்தியிலுள்ள பாகம்) ஆதம். மீதமுள்ளது, (இரண்டு 2, பாகம்,) சுவற்றின் விஷ்கம்பம் (அகலம்) ஆதம். இந்த மாநம், ஏக 1. தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். 59½

விஸ்தாரத்தில் ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், துவிதலத் தின் கர்பகிருஹ விஸ்தாரமாகும். மீதமுள்ளது சுவற்றின் விஷ்கம்பமாகும். (விஷ்கம்பம்-அகலம்) அதன் விஸ்தாரத் தில் ஒரு 1' அம்சம் கூடமாகும். மூன்று 3 அம்சம் கோஷ்ட

விஷ்ணுநெ நவஹாமெ து நானீமெஹம் சி யம்ஸகது |
மதுஹவிணீயிநிஹாராஹாமெந வரிகது யெசு ||சுரு||

காடுகொஷாழிஸவ-ஹம் வ-வ-வசு வரிகது யெசு |
ஸெஷம் து விதிவிஷ்ணுஹெகாம்ஸம் காடுவிஷ்ணுதது ||சுரு||

ஸாராயாஹம் சி ஹாமம் ஸ்ரோஷெகாம்ஸம் மும்ஸவஜுதது |
ஹாராஹாமெயாஹம் ஸ்ரோஷாயாகெகாஸகது ||சுரு||

வஹாம்ஸம் வா ஷம்ஸம் வா ஹம்ஸம் ஸ்ரோஷம்ஸவஜுதது |
காடுகாம்ஸம் விஹாமெந ஸாராயாஹம் விஹாமிகது ||சுரு||

ஹாராயாம் சுருதிநீயம் து சுருதிஹாமெயிதி ஸ்ரோதது |

மாகும். அதன் நீளத்தில் ஐந்து 5 அம்சம், கூடம், கோஷ்டம் இவைகளின் மத்தியில் பஞ்ஜரம் முதலிய அலங்காரமாகும். இவ்விதமாக இரண்டாவது தலம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது.

62

கோபுரவிஸ்தாரத்தின் ஒன்பதில் 9ல் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹம் (உள்தலம்) ஆகும். கிரஹபிண்டி அளிந்தம், ஹாரம் இவைகளை ஒரு 1 அம்சத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். கூடம் கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களை யும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மீதமுள்ளது பித்திவிஷ்கம்பமாகும். கூடத்தின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். மூன்று 3 அம்சம் சாலாயாமமாகும். ஒரு 1 அம்சம் லம்பபஞ்ஜரமாகும். ஹாரவிஸ்தாரம், ஒரு 1 அம்சமாகும். கோஷ்டவிஸ்தாரம் அரை 1/2 அம்சமாகும். மேலே (அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒன்பதில் 9ல்) ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சம் விஸ்தாரமிருப்பதாகும். கூடம் ஒரு 1 அம்சம். சாலாயாமம் இரண்டு 2 அம்சமாகும்.

ஸாநாயாஹம் து வம்ஸாஹாயாஹே வு விஸீயதே ||சு||

வனவம் சீருதநூலாவதம் பெஷைஹே விஅக்ஷணை : |

தாரெபஷீ துஸகெ நாயீமெஹம் துவிஹிரஸகெ : ||

ஸாய-ஹாம் லிசி ஹிஷ்ஹகெஹாமயிடிசு |

வனகாஹம் வணஹேஷே ஸ்லாக் கூடிசுகொஷாதி

வடுவ-ஹே ||சு||

ஓவெ ஓவெ ஹாஸாநாயாஹம்ஸாம் அ ஷ்ஹேசு |

ஸவ-ஹேவயவஸம்யுகம் அதுஹ-ஹேஷிஹம் வரடி ||எ||

தாரெ ஸுஹிஸகெ நாயீமெஹம் (அ) சீருஹிரஸகெ : |

ஹாரத்தில் கூறுத்திர (சிறிய) நீடமானது அரை ½ அம்சமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாலாயாமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில் (எட்டில் 8) ஐந்து 5 பாகம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 67

இவ்விதமாக திரி 3 தலமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஸாமர்த்தியசாலிகள் ஊற்றித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(கோபுரத்தின் சதுஸ் 4 தலத்தில்) பத்து 10 பாகத்தில் முன்று 3 பாகம் நாளிகேஹமாகும். ஒண்ணரை 1½ பாகம் சுவற்றின் விஸ்தாரமாகும். அளிந்தம் (வாயிற் படியின் முன்பக்கம்.) ஒரு 1 பாகமாகும். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1 பாகமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 69

முகந்தோரும் ஐந்து 5 அல்லது ஆறு 6 பாகம். மஹாசாலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸகல அங்கங்களுடன், கூடிய இந்த நான்கு 4 தலமானது சிறந்ததாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 70

விஹாமம் விதிவிஷ்ணுமகேசுஹாமரவிஞ்சுக்ஷ || எக ||

வனகாஸம் வணஹஜேஸ் வஜாசு சொஷம்

வடுவவேஷாஅரெசு |

வனவம் வண்டிதமும் விஜிஜாசு ஷட்தமும் அராயுநொஅஜிதெ ||

விவாஸெ அரபுஸாஸெ து நாவீமெஹம் யுமாஸகடி |

விஹாமம் விதிவிஷ்ணுமகேசுஹாமரவிஞ்சுக்ஷ || எக ||

கஸெரம வணஹஜேஸ் வஜாசு கடுடிகொஜாஜிவடுவவேசு |

தாரெ துபொபுஸாஸெ து மஹேமெஹம் யுமாஸகடி ||

அஜாஸாய-ஃ விதிவிஷ்ணுமகேசுஹாமரவிஞ்சுக்ஷ |

அகலத்தில் பதினென்றில் 11 மூன்று 3 பாகம் நாளீ கேஹமாகும். இரண்டு 2 பாகம் பித்திவிஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். மற்றதை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பஞ்ச விதல ஹர்மியத்தின் மானத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது ஷட் 6 தலஹர்மியமானது கூறப்படுகிறது. 72

(ஆறாவது 6வது தலத்தின்) விஸ்தாரத்தில் பன்னிரண்டில் 12ல் நான்கு 4 பாகம், நாளீகேஹம் (உள்கூடு) ஆகும். இரண்டு 2 பாகம் சுவற்றின் அகலமாகும். ஒரு 1 அம்சம் அந்தாரகமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியன முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். [இது ஷட் 6 தலஹர்மியமானதாகும். 73]

(ஏழாவது 7வது தலத்தின்) அகலத்தில் பதிமூன்று 13 பாகங்களில் நான்கு 4 பாகம் கர்பகிரஹமாகும். இரண்டரை 2½ பாகம், பித்தி விஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் அளிந்த

வனகாம்பம் வனஹமேஜம் ஸஜாசு கடுட்கொஜாதி
வடுவ-வேசு ||௭௫||

உவெ உவெ உஹாஸாநாஷடீ ஹாமெத வ்யயதெ I
வனநெரெஹ-வேதிபுரெஷெஸு வசுதாநாஜிஸிய-ஹுதடி ||

நாநாஉஸூரகஸு ஹவெஜீஜாநுகதொரணடி I
வனவம் ஸஷததும் பெபூகூமெமாவூரம் ஸாவ-ஷெஸிகடி ||

உருவாரஸூ விசூரெ வனஹாமெத ஹீநகடி I
அதுஹ-ஹாமெகஹீநம் வொவாரிஷாசு அரவிஷுதடி ||

உவய-ஹுவாரிவெபம் அ உயூவாஷாதெரெய-ஹுதடி I

மாகும் (அளிந்தம்-துவாரத்தின் முன பக்கம்). ஒரு 1 பாகம்
கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை
முன்பு கூறியுள்ளதை போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 75

ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்-முகப்பு) நான்கு 4 அச்சம்
மஹாசாலை இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
பஞ்ஜரம், ஹஸ்திபிருஷ்டம், இவைகளில் பக்ஷசாலை முதலிய
வைகளுடன் இருக்கவேண்டும். பலவிதமான மஸூரகம்,
ஸ்தம்பம் வேதீ, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளையும்
கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த 7 தலம் கூறப்பட்ட
புருக்கிறது. இத்தகைய கோபுரமானது ஸகல தேசங்
களுக்குமுகந்ததாகும். 77

மேல் தலத்திலுள்ள துவாரத்தின் விஸ்தாரமானது மூல
துவாரத்தின் (அடித்தலத்தின் துவாரத்தின்) விஸ்தாரத்தில்
ஐந்தில் ஓல் ஒரு 1 பாகம் அல்லது நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம்
குறைவாக இருக்கவேண்டும். 78

மேலே மேலே கூறப்பட்டிருக்கிற வேசமானது
மத்தியபாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக

மஹா-மாரொ து ஸொவாநம் ஹூவய-ஃவரி
வித்யஸைக் ||எக||

அதுஷ்ணை-ஃ து ஸொவாநஸுபவீரோ ப்ரஸஸ்ததே |
யயாய-ஃ து யயாஸொஹம் தயாயொஜித் வி ஷக்ஷிணை: ||அடி||

மொபுராணாநிஸுக்ராம் ப்ரதேதிகம் வக்ஷதேதயுநா |
ஜ்ணவாஹா யயா ஷாஸபொஹா தத் ப்ரகீதி-ஃதா ||அக||

ஃணபாநா யயா ஷாஸபாநா தத் விபீபதே |
ப்ராஸாஃகாஃவிவக் ஷாஸப்ராஸாஃம் ப்ரக்ஷதே
ஸுஸெ: ||

இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹத்தில் மேலுக்கு மேலே
படிக்கட்டை கல்பிக்கவேண்டும்.

கோபுரமானது சதுஷ்கர்ணமாக (நான்கு மூலைகள்
உடையதாக) இருந்தால், அதில் படிக்கட்டானது, உப
பீடத்திலிருப்பது, புகழப்படுகிறது.

ஸாமர்த்தியசாலிகள், யுக்தியுடனும், அழகாக இருக்கும்
படியும், கல்பிக்கவேண்டும். 80

இப்பொழுது கோபுர அலங்காரமானது, தனித்தனியே
கூறப்படுகிறது.

கோபுரத்தில் துவாரத்தின் சோபையானது, மண்ட
பத்தைப்போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்
கிறது. 81

அங்கு, துவாரசோபையானது, தண்டசாலையைப்
போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், துவாரபிராஸாதத்தை (பிராஸாத
துவாரத்தை) பிராஸாதத்தின் உருவத்தைப், போலவே
காண்கிறார்கள். 82

உரையாகுதிவகி அரஹேஜம் து ப்ரெய்யதெ

ஸுயெ: |

ஸுயரயாகுதிஸுஸுரநம் அரஹேஜம் து ப்ரெய்யதெ ||அந||

ஸுயெஜம் மொய்யம் கயஜகி யயாயுகி ஸுயெஜம்: |

ஸ்ரீகரஸுயவ்யும்காரம் ப்ரவகிஜகிஜம் வயெய்: ||

ஸுயரயுகி, முணம் வரவி வரஹேஜம் அ, முணாயத: |

வயெய் வயவ்யம் து ஸுயரயெ ப்ரவ்யயதெ || அந ||

ஸுயரயாஸுய ப்ரவகிஜகிஜம் வயெய் வயவ்யம் கயஜகி |

வககிஜகி, தயெயெதம் வயவ்யவயவ்யம் து ||அந||

புத்திமாந்கள், துவாரஹர்மியத்தை மாலை யின் வடிவத்தைப்போலிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

துவாரத்திலுள்ள கோபுரமானது, சாலையின் வடிவத் துடன் கூடிய ஸ்திதியையுடையதாக நினைக்கப்படுகிறது.

ஸகல ஹர்மியங்களிலும், விசேஷித்து, யுக்தியுடன் கோபுரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

புநீகரம் என்று பெயருடைய கோபுரத்தின் அலங் காரத்தை வரிசையாகக் கூறுகிறேன்.

கோபுரத்தின் நீளமானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு, அல்லது ஒண்ணேழுக்கால் 1½ பங்கு இருக்கவேண்டும்.

விஸ்தாரத்தில் பஞ்ச 5. அம்சம், ஸப்த 7 அம்சம், நவ 9. அம்சம் என்று அம்சம் விதிக்கப்படுகிறது. 85

விஸ்தாரத்தின் அம்ச பிரமாணத்தினாலே நீளத்தின் அம்சங்களையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

2, முன்று 3, தலத்துடன் கூடிய

ஸஸிகாகுதிகம் நாஸீ ஸவதே ப்ருவியதெ !

உயை உயை உதாநாஸீ வஸநாஸீ திவாஸ்ய-யை: ||

பரிசு: கருகரகொலும் வா யு⁴⁹ம⁴⁹வெ⁴⁹டு⁴⁹வி⁴⁹வா⁴⁹யு⁴⁹த⁴⁹டி⁴⁹ !

மூவாசொஹி ஸிரொவாபி ஜனாபாகு திரெவ வா ||அ||

ரா.தி.கா.நா.வெ.ஜி. ஸென்மூர்தம் விவசாய-சோயத்ர |

കുറ്റുകൊള്ളിപ്പവ-ദാം.നം വൗവ-ഭങ്ങൾ പരികൂപ്യെക ||

பரமபுகாரபிரசவவிநாயகர் ஷணமூர்த்தியே நம: |

ஸாயகொடிஸையுத் து.முஸூவி ஸையுத் ||கூ||

சுனம்: வாழெதாதெயொய-கூகும் உய்யிவெயரநவண்யாது !

கோபுரமானது, ஸ க ல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். எங் கு ம் நாளியானது விதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். இந் 2. பக்கங்களிலும் வ ம் ச நாளிகளைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

87

சிரஸ்ஸானது, கிருக்கோஷ்டமாகவோ, யுக்ம 2. ஸ்தாபியுடன் கூடியதாகவோ, லுபாரோஹி (லுபையின் மேலேறிய) சிரஸ்ஸாகவோ, மண்டபத்தைபோன்ற ஆகிருதியையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 88

88

ரதிகாந்தம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் ஒண்ணரை 1½ பங்கு நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் சிரமானது சாலாகாரமாக இருக்கவேண்டும். முன்னும் பின்னும் ஆறு 6. நாளிகள் இருக்கவேண்டும். ஸார்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், யுகம் 2. ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதங்கள்,

காணவிஜயஸம்ஸாராம் தாராஜி ஆம்பொய்யாத் || கூக ||

வலிவ-ஓவக் ஹலிஹாம் உ கலிபுகொஷாஜிவலிவ-ஓவக் |

ஸன: வாஷொத்ரெய-ஓகம் நாநாஓமெஸி உமுகூதத் ||

ஸிவரெ உ ஓவெ வுஷெ ஷணாஸு: வாஸ-ஓயொ-

அ-ஓயொ: |

ஸஹாகாஸரிஸஸலிஹய-மஸுலிவிகாமிதத் || கூக ||

அரஸொஹாது யம் வெ ராகம் அராராம் ஓவபொஹிதத் |

விஜயஸிபாஹஸம்ஸாராம் வுதார அிமுணாயதத் || கூச ||

ஸவாடிம் வாய ஸாய-ஓ வா வாஷொத அிமுணாயதத் |

உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும மத்தியில் வேசனத்
துடன் (துவாரத்துடன்) கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும் 90+

காந்தவிஜயம் என்னும் கோபுரத்தினமைப்பானது, அகலத்தைப்போல், மூன்று 3. பங்கு, அல்லது இரண்டு 2. பங்கு நீளம் உடையதாகும். பூமி பாகமானது முன்பு போன்றதேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை, முன்புபோலவே கல்பிக்கவேண்டும். உள் கையில் பாதம், உத்தரங்களுடனிருக்கவேண்டும். பல அங்கங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் சிகரம், முகம், பின்பக்கம், இருபக்கங்கள், இவைகளில், ஆறு 6. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். அதில், சிரஸ்ஸானது ஸபையைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். இரட்டைப்படையல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளிருக்கவேண்டும். அதில், மூன்று 3. துவாரசோபை இருக்கவேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. முக சோபிதமானது, துவாரத்திற்கு அங்கமாக இருக்கவேண்டும். 93+

விஜய விசாலத்தின் ஸ்திதியானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாகும். ஒண்ணே
M. M. 56.

விராஸாநூத்யம் வெபுராக் ஸவ-ஹம்வரிணீதடி !
ஸ்ரீகாணஸி அ ஸ்ஹாநம் விஸ்வாராயய-ஹேயதடி ||ராக||

நடிவடி-கூரிவாஹெஸஸி தி அதுஷ்ணஹெய: !
கண: வாஷொதூரெய-ஹேகூலாராஷெஜரஹ்ஞதடி ||ராக||

விராஸெஜாஷெ-ஹெரெ ஹம்வரிணீதடி ஸவநிதடி !
ஹெவெ ஹெவெ ஹேமாநாஸி ஸாநூகாராஸிரெ ஹவெகி ||

கய-ஹெகொபிஸவாயுக் அது:வஜ்ஜரஸொநிதடி !
ஸ்ரீகொஸஸி து ஸ்ஹாநம் தாரதி ஹேமேயதடி ||ராக||

அதில் மூன்று 3 துவாரசாலைகளிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சகலவிதமான அங்கங்களுடன் அழகாக இருக்கவேண்டும். 102½

ஸ்ரீகாந்தம் என்பதன் அமைப்பானது அதன் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக நீண்டிருக்கவேண்டும். 103

மூன்றாவது 3-வது, நான்காவது 4-வது, ஐந்தாவது 5-வது தலங்கள், ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினென்று 11, அர்ச்சகனைக் கொண்டவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதில், பாதர், உத்தரம் இவைகள் உள்பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். அந்தரம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். துவாரத்திற்கு மேலே, நடுவில், ரங்கம் இருக்கவேண்டும். பரிபத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும் தலையானது சாலை வடிவமாக இருக்கவேண்டும். அர்தகோடியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசிக்கவேண்டும். 105½

ஸ்ரீகேசத்தின் அமைப்பானது, அதன் அகலத்தில் மூன்றில் 3-ல் ஒரு 1 பங்கு (அதிகமாக) நீளமுள்ளதாக

வடுவ-வேகி ஹுவிஹா,மம் அ ஹாரெ நி,ம-கேகூட்டிழை |

ஸாநாரம் கூடுகொஷாழி ஸவ-லாவயவஸம்யுதழ் || 1 ||

நா,நாஸூரகஸூம்ஹவெழிகாஷெழரனுகூதழ் |

சுண: வாஷொதரெய-கூகம் உயெழ வாரணபொஹிதழ் ||

கூவெ கூவெ உஹாநாஸீ ஸாநூகாராநீர:கி,மழ் |

வாபூ-கேயாவெ-கி,நாஸூ: ஸூ: ஸவ-லாவயவஸொஹிதழ் ||

ஹூஷிகாகூ,கிவஹாஸீ ஸவ-கூ, வாரிபொஹிதா |

நடிழாவத-கே,மவாஷாழிகாரனுகாஷெழிவி-கே,கி,தழ் || 1 ||

இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இருக்கவேண்டும். துவாரத்தில் நிற்கமகுட்டிமம் இருக்கவேண்டும். (நிற்கமம்-நீண்டிருக்குமிடம், குட்டிமம்-கற்களால் கட்டப்பட்ட தரை) அந்தாரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய சகல அங்கங்களுடனிருக்க வேண்டும். பற்பலவிதமான மஞ்ரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே சோபித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, சாலையைப் போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும், வேதி, நாஸி இவைகளிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அவயவங்களினாலேயும் அழகாக இருக்கவேண்டும். அதன் நாஸியானது ஸ்வஸ்திகத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். நந்தியாவர்தம், கவாஷம் முதலியவைகளினாலேயும், ஜாலகம் முதலியவைகளினாலேயும் ஆச்சரியகரமாக இருக்கவேண்டும்.

கெஸவிஸாறுஸம்ஸூரநம் விஸாராயத்ய-ஃபாயதழ் ।

வதிவ-ஃவக் ஹுலிஹாமம் அ உயதவாரணஸாஸிதழ் ||ககக||

கூடிகொஷாஜிஹும்காரம் வதிவ-ஃவக் வரிகஹுயெக் ।

ஊவெ வுஹெ ஹிவாஸெ-ஃ து உஹாநாவீ அதுஷ்யழ் ||

ஸஹாகாரஸிரஸு வத்ய ஊவெ வுஹெ ஹிவாஸெ-ஃயொ: ।

சயா மஸுலிவிகாயுதம் உரவாஸாஹிகஹுயழ் ||ககங்||

வெலிகவத்ய து ஸம்ஸூரநம் விஸாரஹிமணாயதழ் ।

வஹி-ஃகிரு-ஃக-ஃஹாமெஹு-ஃ வெஹவஹத-ஃஹுலெய: ||

சனவாஹெதரெய-ஃக-ஃ ஹுலிஹாமம் அ வதிவ-ஃவக் ।

கேசவிசாலத்தின் ஸ்திதியானது, அகலத்தைக் காட்டிலும் அரை ஓர்ப் பங்கு நீள முள்ளதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போன்றதாகும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முகவிய அலங்காரங்களை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். முகம், பின் பக்கம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் நான்கு 4. மஹாநாஸிகள் இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, முகம், பின்புறம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் சபையைப்போன்ற வடிவ முடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப்படையான ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். துவாரங்களில் (மூன்று 3. துவாரங்களில்) மூன்று 3. பிராஸாதங்களிருக்கவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகும். நான்காவது 4 வது, ஐந்தாவது 5 வது, ஆறாவது 6 வது, பூமிகள், பத்து 10, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பாகங்களுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரங்

சுனுவாபொத்தெரெய்கு ஸவரீவயவஸெயுதழ் ||ககக||

சுநுகு_த வு_தவ-ஃவக_த ஸவ-ஃய_த ம_தஸ_தஉ_தவிகா_தநி_தத_த !

உத்யோகஸூத்ரம் ஸம்ஸாரநம் விஸ்வராஜ ஹிமணாயதஃ ||௧௨௮||

வடுவூர் ஹரிநாமம் உ கட்டுகொண்டிருக்கிறது !

புறநாடு(ரு)வழி ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரத்னம்
தி.ம.செ. || ௧௨௬ ||

ஸ்ரீராமகாந்தஸிரொயுகம் கழைநாஸீ விவதிஷிதழ் ।

உய்ய வுண்டுகொள்ளாநாஸ் உதவு னாரபொலிதல் ||கஉஉ||

சுவைவாழைதெரிய-முகம் ஊரஹமதேம் திருயொழிதல் !

களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள் கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூறப்படாத யாவும், முன்பு போலவேயாகும். இரட்டைப் 2. படை அல்லாத ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 119

மத்தளம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாம். பூமி பாகமானது முன்புபோலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையின் முன் பாகமானது, முன்புரத்திலும், பின்புரத்திலுமிருக்கவேண்டும் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் 3ல் ஒரு 1. பாகம் நிற்கமயிருக்கவேண்டும். சாலாகாரமான சிரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூறுத்திர நாளியால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். முன்பக்கத்திலும் பின்பக்கத்திலும், மஹாநாளி இருக்கவேண்டும். நான்கு 4, பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உள்கையில் பாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். மூன்று 3. விதமான துவாரஹர்மியம் கூறப்படுகிறது. 122]

உதாசனவத்யஸம்ஸாதம் விஸாரமிமுனாயத ||

ராசுக்ரகந்திரியொபாஸாஸெஸை வஹுஷுடீஸவஹுதிரியை :
வருவ-வசுஹுதிரியாஹம் ௨ கருடகொஷாதிவருவ-வசு ||

சுணைவாடுதொடருய்குத் துதுழிமுதலுந்ருகி |
முடிவெனினுயிர்முடிவாராவிடுண்பிதம் வணமுடிவகி ||

ശാരദാകാന്തശിരഃ കുമ്പഭാഷി ജ്ഞാനാത്മാവീ ഭാവൈ ഭാവൈ |
 വാഗ്മദിയോ ക്ഷുഭിതാശ്ചിതാ യഥാധാതൃ
 പ്രയോജയെ || ൧൧ ||

ஸ்ரீவிசாராருஷி ஸம்ஸாரம் வணாம்ஸெ ஆம்ஸராயத் ||
வசிவசுபக ஹரிவிஹாரம் || உருதுத: சுருகரீகரத் ||௧௨௭||

மாத்தரகாண்டத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்
தைப்போல் இரண்டு 2 மடங்கு நீளமுடையதாகும்.
ஐந்தாவது 5-வது, ஆறாவது 6-வது, ஏழாவது 7-வது,
பூமிகள், பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13
அம்சங்களைக்கொண்டவைகளாகும். பூமி பாகமானது,
முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். கூடம்,
கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்புபோலவே கல்பிக்க
வேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுட
னிடுக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்ரகம்
அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கிருஹபிண்டி, அளிந்தம்,
ஹாரம், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு கண்ட
ஹர்மியத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சிரஸ்நை சாலா
காரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு முகத்திலும்
மஹாநாளீ இருக்கவேண்டும். பக்கங்களில், கூழுத்திர
நாளிகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 126

ஸ்ரீவிசாலத்தின் அமைப்பானது, அகலத்தில் ஐந்தில்
5-ல் இரண்டு 2 பாகம் நீளமுடையதாகும். பூமிபாகமானது
M. M. 57.

பரிசுக்ருகரகொஷம் அ ஸ்ரீ ஸ்ரீ வா தது ஸ்ரீஷ்டகது |
நாநாஸ்திரகது ஸ்ரீஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது ||கஉஅ||

அதுஷ்டகது ஸ்ரீஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது |
ஸ்ரீஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது ||கஉக||

அதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது |
வதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது ||

ஸ்ரீஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது |
தொருஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது ||

கதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது |
விஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது |

முன்புபோலவேயாகும். முதல்தில் (அடியில்) இருந்து கிரகரீகிருதமாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, கிரகர கோஷ்டமாக இருக்கவேண்டும். அங்கு, தலையில் சபையா வது கல்பிக்கப்படவேண்டும். பற்பலவிதமான மதுரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திருக்களிலும், மஹாநாஸீ ஸ்ரீஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகதுஷ்டகது இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நாளிகளை எங்கும் ஸ்வஸ்திகத்தை போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 129

சதுர்முதத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தில் நான்கில் 4ல், ஒரு 1 பாகம் அதிக நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பூமிபாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். திருக்களில், பத்திரகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் ஹாரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். குட்டியம், குடும்பம், லதை, இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தோரணங்கள், ஜாலகங்கள் வருத்தஸ்புடிதங்கள், இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட

மஹவிணுயி-ஓஹாராவி: ஊனிதம் வணுஹஜேவகி ||

ஸஹாஸிரஹு வா ஸாரூகாரம் வா ஸீஷ-ஓகம் து தகி |

அது,த-ஹாவி ஸஹாயு-ஓகம் வாஸு-ஓகம் து து

நாஸிகெ || கஹ ||

உவய-ஓவரி சு-ஓடா-ஓஷி: ஸவ-ஹ-ஓமெ-ஹ-ஓகம் து து |

சு-ஓஹாவா,நஸ-ஓகம் து து-ஓகம் து து-ஓகம் து து ||

வஷ-ஓஷி-ஓகம் து து-ஓகம் து து-ஓகம் து து |

வநாவ,நா-ஓகம் து து-ஓகம் து து-ஓகம் து து || கஹ ||

டிருக்க வேண்டும். கூடங்கள், நீடங்கள், கோஷ்டங்கள், க்ஷுத்திர (சிறிய) கோஷ்டங்கள், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிரஹநீண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், முதலியவைகளால், கண்டஹநீண்டிபத்தையப்போல அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். சிரஸ்ஸானது சபையைப் போலவோ, சாலாகரமாகவோ இருக்க வேண்டும். நான்கு 4 நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 இரண்டு 2, நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். மேலுக்கு மேலே, கூடம் முதலிய சகல அங்கங்களினாலேயும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். உள்புரத்தில் படிக்காட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். துவார கோபுரமானது, மூன்று விதமாகும். மூன்று 3 துவார கோபுரங்களிருக்க வேண்டும். வர்ஷஸ்தலத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். வாரிதலமில்லாததாக இருப்பதுமாகும்.

ஸ்ரீகரம் முதலிய கோபுரங்களை, கனமான அங்கங்கள், கனமில்லாத அங்கங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக யுக்தி யுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

நாநாவிபலும்மலவாருகாணி

நாநாவிபலும்மாநி வருகூணாநி |

நாநாவலிாநி வலணாகா(நா)நி

வகுாணலிபுாணி வநாவநாநி || க௩க ||

வாகாழிவலவாணதயாநி யுகூலா

பொலாழி(யு)வலாழிபு மொவாநாணி |

பாநாஸலாணபபரீஷகாணி

பொநாநி வலுலுரெபுராணா || க௩க ||

உநி உயர்தே வலுபுரலு மொவாநாநிநாநா
அதுவி-பெராயலா ||

தேவாலயங்களில், பலவிதமான ஸ்தம்பங்களையும், மசூரங்களையும், பற்பல விதமான அங்கங்களுடனும், லக்ஷணங்களுடனும், பத்திரமாகவும், பத்திரமில்லாமலும், கனமாகவும், கனமில்லாமலுமிருக்கின்ற பலவிதமான உபபீடங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

சோபார்த்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதினைந்து விதமான கோபுரங்களும், சாலை, சபை, மண்டபம், போன்ற சிரஸுகளுடையவைகளாக கல்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கோபுரவிதானமென்னும்

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| வணுவிம்ஸொய்யாய: ||

செவாநாம் விஜயாதிபா வெபயாநாம் ஸாதிபுஜகதாம் ।

தத்செபுஜாமம் யயாயாகுஜா கணுவம் புவிய்யதெ ||௧||

புரமாராஹிபுவெ வுணுகெஷ்டெ வா஽஽ராகெ
ஸுஹெ ।

முராராஹிவஸுஹெய்யை அ அதுதி-கசு-விதிசுவி ||௨||

ஸாஹிஜாஹிஜாநதொ வாவி முஹாணாம் ஸயதெ ஸுவெ ।

வாஸாய-கணுவம் வெவ யாமணுவமெவ அ || ௩ ||

சுவிஷெகாஹியொமம் அ நு தணுவகம் தயா ।

வெவரஹிகம் அ வெஷ்டம் அ தயொவநயநாஹ-கசு ||

சுஸாநகணுவம் வெவ ஸாஹொகநணுவசு ।

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

தேவதைகள், பிராம் ஹணர்கள், ராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களில் அவரவர்களுக்குத் தகுந்த மண்டபமானது யுக்தியுடன் விதிக்கப்படுகிறது. 1

பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) எதிரில், புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் மங்களகரமான உத்தியானத்தில், கிராமம் முதலியவைகளின் வீட்டுநடுவில், கீழே கூறப் பட்டிருக்கு மிடங்களில் நான்கு 4 திக்குகளிலும், விதிக்கு களிலும், இவைகளின் வெளியில், உள்கையில் வீடுகளின் மத்தியில், முன்பக்கத்தில், ஆகிய இடங்களில், தங்குவதற்கான மண்டபம், யாகமண்டபம், அபிஷேகம் முதலியவைகளுக்கு யோக்யமான மண்டபம், நிருத்த மண்டபம், விவாஹ மண்டபம், மைத்திர (ஸ்நேஹிதர்களுடன் இருப்பதற்கான்) மண்டபம், உபநயநம் செய்வதற்கு யோக்கிய

ஸங்காய-பாஹ-பகம் க்ஷ்ளரம் ஹுதிகர-பஸ-வாநிதழ் ||௫||

தெய்வம் சூரென நாளாநி வசுத்தினை வியிநாழமுநா !

தெராகும் விஜயம் விகிம் வஜிகம் ஹஜிகம் ஸிவஜி || ௬ ||

வெடிம் அராய்குதம் திஹம் களபரிகம் காயுயாரி(ர)ணடி ।

ஸுபாஹம் ஸௌவதிகம் மஹம் ஜாநாம் ஜாநாஹிதம்
தயா || ௭ ||

செவ்விழைநெய், ரொட்டி, பானம் உபயோகித்து உதாரணமாக :

வெநம் வஸுஹுவிஷ்ணாவத்யம் மாவத்யாஹமுத்யம் ஸுபுமகம்
தயோ || அ ||

கொண் டு வவ-ஃடும் வெவ ஸ்ரீராவாவத் து உம்மந்ரு !

மாண மண்டபம், ஆஸ்தாந மண்டபம், சைனியங்களைக் காண்பதற்கான மண்டபம், ஸந்தி (சமாதானம் செய்து கொள்வதற்கான) மண்டபம், கௌரமண்டபம், போஜனம் செய்வதற்கான மண்டபம், சுகவாஸத்திற்கான மண்டபம், இவைகளின் பெயர்கள் இப்பொழுது முறையே விதியுடன் கூறப்படுகின்றன.

மேற்கும் 1 விஜயம் 2 ஸித்தம் 3 பத்மகம் 4 பத்திரகம்
5 சிவம் 6 வேதம் 7 அலங்கிருதம் 8 தர்பம் 9 கௌசிகம் 10
குலதாரி(ர)ணம் 11 ஸுகாங்கம் 12 ஸௌக்கியகம் 13
கர்பம் 14 மாலியம் 15 மாலியாத்துதம் 16 என்பன கீழே
கூறப்பட்ட மண்டபங்களின் பெயர்களாம். 7

தேவர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்கு, மண்டபமானது, ஷோடசா 16 ச்ரம், சதுர 4 ச்ரமாக இருக்கவேண்டும்.

கனம் 1. ஸுபூஷணம் 2. ஆஹல்யம் 3. ஸ்ருககம் 4.
கோணம் 5. கர்வடம் 6. பூநீருபம் 7. மங்குளம் 8. என்ற

வனதாழிஷ்டுள ஸுநாழீநாம் நரவாணராயதாழுகு ||

பாம-ம் ஸௌஹசுக் கொவ ஸுநாராவும் து ஸ்ரவழ் |
ஸாயாரணம் 21 ஸௌஷ்டு 21 தலெவெஸுரகாணுகு ||10||

ஸ்ரீஹசும் ஸவ-தொஹசு திதீஷ்டுள வெஸுரபுஷ்யொ : |
ஹகீராமம் தயா வாநாயாஹம் வாநிஸுராகு || 11 ||

சுயிஷ்டாமம் தயாயாரம் புவா ஸ்ரவஹம்,மகழ் |
சுயும்காரம் குலாஅகிஷ்டு ஸுஸவகூம் தநாகுதழ் ||12||

ஸாய-ஹஹம் ஸவாரஹ ஷ்டு-ஷ்டு,மூவய-தநாசு |
வனஹஸுரவயிய-தாவசு ஸ்ரீ : வனெனுவாஹி-காணுகு ||

பெயருடைய இந்த எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும்,
தேவர் முதலியவர்களுக்கு கூறப்பட்டவைகளாகும்.

அ ர ச ர் க ளு க் கு நீண்ட சதுரச்சீரமாக இருக்க
வேண்டும். 9

மார்கம் 1. ஸௌபத்திரகம் 2. ஸுந்தரம் 3. ஸாதா
ரணம் 4. ஸௌக்கியம் 5. ஈசுவரகாந்தம் 6. ஸ்ரீபத்திரம்
7. ஸர்வதோபத்திரம் 8 என்ற எட்டு 8. விதமான மண்ட
பங்களும், வைசியர்கள், குத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டவை
களாகும். 10½

பத்தியின் மானம், பாதத்தின் நீளம், பாதத்தின்
அகலம், அதிஷ்டானம், அதன் ஆகாரம், பிரபை, மத்தியம
ரங்கம், அலங்காரம், ஸ்தம்ப பகூம், அதன் ஆகாரம்,
இவைகளைக் கிரமமாகக் கூறுகிறேன். 12

ஒண்ணரை 1½ ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஐந்து 5.
ஹஸ்தம் வரையில், ஆறு 6. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர,
பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) அந்தமானது, பதினைந்து 15.
விதமாகும். 13

சுய விவாரணகெஜ்ஷா உயாரெ வுவிபாஸதெ |
 வனகவிசி அதுஷ்ணஹாம வுசுஜ்ணரெ கூதெ || ௧௪ ||

வனகஹாமெ வுவி: ஸஜாபாரெ ஸ்விபாஸத: |
 சுய வுவிவிவிவாதாசி சிராதய-ஜா காராத: || ௧௫ ||

சுயாஜெஷ்யா பெராகு தெந உமெந யொஜயெசி |
 ஸாயதம் உாவி தகஸவ-ஃ தநாஜெவ வுவஜதெ ||

ஸாய-ஜிஹுஸாரஹ ஜட-ஷய-முவய-ஜநாசி |
 சுஷ்ணஹாணெவ-ஜ-ஜ-சுயொவிஸிவ-பாணகஜ ||

இனி, விஸ்தாரத்தின் பத்தியினாலே, (பாகத்தினாலே)
 இவைகளின் நீளமானது விதிக்கப்படுகிறது.

பக்தியந்தரத்தை, ஒன்று 1. இரண்டு 2. மூன்று 3.
 நான்கு 4. ஐந்து 5. என்று பாகங்களைச் செய்து கொள்ள
 வேண்டும். அத்துடன் ஒரு 1. பாகத்தைச் சேர்த்துக்
 கொள்ளவேண்டும். இது, அதன் விஸ்தாரத்தினாலே
 கிடைக்கும் விஸ்தாரமாகும்.

அல்லது, அதன் பக்தி விஸ்தாரத்திலிருந்து, ஒரு 1.
 முழம் வரையில், மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர,
 அதன் அளவானது, எட்டு 8 விதமாகும். அந்த மானத்தி
 னாலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

அவ்விதமான நீளத்துடன் கூடிய அவைகள், அதே
 பெயருடையவைகளாகும்.

16

இரண்டரை 2½ முழம் முதல், எட்டு 8 முழம் வரையில்,
 ஆறு 6, ஆறு 6, அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, பாதத்தின்
 (ஸ்தம்பத்தின்) உயரமானது, இருபத்தி மூன்று 23. வித
 மாகும்.

வெரவயீ⁰லயிஷாநம் கெவனும் வா உஸ்திரகழ் |
 சுயிஷாநஸஜொ^அம் வா சி^அமுணம் சி^அமுணம் து வா ||

உவவீ⁰வியாநெ து யஜு^தகம் தெந வெநதழ் |
 உவவீ⁰ஸஜுக்⁰ஸெயம் யயா^யயுகி யயா^யரூ^அ || உந ||

உவவீ⁰த^தயு^தஹம்^தவ்ய^தஹராயு^தக்ர^ததி^தக்ர^தஜ^த |
 வ^அய^அமஜெவ ஸஜ^அஜிஷம்^அ ஸெஷம்^அ யுக^அத^அலா ஸஜ^அஅரெக் ||

சுயிஷாநொவா^அரி^அக^அஹம்^அ வ^அஸ^அரம்^அ அ^அ சி^அவ^அம^அஜக^அழ் |
 கவொத வ^அதி^அஸம்^அயுக^அம்^அ யத^அக்ர^அ ஜனாவ^அலிஷ^அதெ || உரு ||

பங்கு இருப்பதுமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில்
 3ல் ஒரு 1 பங்கு மாஸூ^அகொச்சமாகும். 21

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும்.
 கேவல மஞ்ரகமாக இருப்பதுமாகும்.

உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்திற்கு ஸாமான உயர
 முடையதாகவோ, அநதப்போல் இரண்டு 2. பங்கு
 உடையதாகவோ, மூன்று 3. பங்குடையதாகவோ அல்லது,
 உபபீடவிதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரமுடையதாகவோ
 இருப்பதுமாகும். 22½

உபபீடத்தை, யுக்தியுடனும், அழகாகவும் கல்பிக்க
 வேண்டும். 23

உபபீடம் தலம், ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், இவைகளின்
 அலங்காரமானது, முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீத
 முள்ளவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலே, ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம்,
 திரிவர்கம், கபோதம், பிரதி, இவைகளுடன் கூடிய
 யாதொரு கட்டிடமுண்டோ, அதற்கு மண்டபம் என்று
 பெயர். 25

உணம் ஸுஹுஷணம் தம் பாதீதி உணுவதிஷ்யதே |
ஸாராநதம் ஸவ-உவண-ஆநாம் ப்ரவாரூவம் வசாஜீஹ ||

ப்ரவாரூவாம் மவாஜானெ தொதூராஜ-ஹ-உவம்ஸகடி |
ப்ரஹ்மம் ரஜமுவம்ஸம் அ நாரிகெஹுஜாஜிஹி: || உள ||

சுமெஜீரவி தயா வகெஹு-உ-உவெ: ப்ரஹ்மஜிதா
ப்ரஹ்மஜிதா வ்வா |
ப்ரஹ்மஜிதாவ்ஹி-காபாஜம் அ துஷ்டவஷ்ட-ஸாம்-முஹ ||

வாஜிஷ்ட-ஹ-உவெதஷாம் ப்ரஹ்மணம் ஸாராஜாஸு ||

மண்டம் என்பதற்கு, நல்ல அலங்காரம் என்பது பொருள். அப்படி அலங்காரத்தைக் காப்பாற்றுவதனால், (அலங்காரங்களுடனிருப்பதால்) இதற்கு, மண்டபம் என்று பெயர்.

ஸகல ஜாதிகளுக்கும் பொதுப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற, பிரபா, என்னுள் கட்டிடத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன். 26

பிரபாருபத்தின் (பிரபா — பானசாலை) அங்கமான பாதத்தின் உச்சியில், உத்தரத்தையும், அதற்கு மேலே, ஊர்துவ வம்சம், பிராக்வம்சம், அநுவம்சம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

தென்னங்கீத்து, இலைகளான மற்ற ஸாதனங்கள், இவைகளினாலே முடப்பட்ட (வேயப்பட்ட) கட்டிடமே, “பிரபை” எனப்படும்.

இதன் ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டு இருப்பதைப்போலவேயாகும்.

அதன் பாதத்தின் விஷ்கம்ப (பருமன்) மானது, நான்கு 4 ஆறு 6 எட்டு 8 அல்லது பத்து 10 அங்குலம் அளவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

வகர்வாரம் அ யயாரூரம் தயா ததூ பூயொஜயெசி

வாஷொஷெ வஷீகூநாஷவஷஷீவணமாமிகெ |
வெஷிகொஷம் து ஹாமெந உயெய் ரம்மம் பூயொஜயெசி ||

ஸஃஹாசீஸெயஅதுஹாமெ ஹாமெநெவ உஸூராகு |
ஹீஹாமம் தனுவாயாமம் ஹாமெந பூவூரம் ஹவெசி ||௬||

யுமூயுமூஹீஹகெகூகஹகூர வா தஹீயாராகு |
சுஷஷஹஹவராயுதம் அதுஃஹஹாநிதம் து வா ||

ஸ்தம்பமானது, அமுத்தமான மரத்தினாலானதாகவோ, துவக்ஸாரமாகவோ (பனை, தென்னை மரங்களைப்போல் அமுத்தமான பட்டைகளையுடையதாகவோ), இருக்க வேண்டும். இத்தகையவைகளை கிடைத்தவரையிலும் உபயோகிக்கவேண்டும். 29

பிரபையின் வேதிகையானது, (வேதிகை - மேடை) பாதத்தின் உயரத்தில், பத்து 10 ஒன்பது 9 எட்டு 8 ஏழு 7 ஆறு 6 அல்லது ஐந்து 5 பாகத்தில் ஒரு 1 பாகம் உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில், ரங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 30

மஹூரகமானது ஸ்தர்பத்தின் உயரத்தில் நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகமிருக்கவேண்டும்.

தலிபத்தின் ஆயாமமானது, இரண்டு 2 பங்காகும். பிரஸ்தரமானது ஒரு 1 பாகமாகும். 31

அதன் விசாலமானது, இரட்டைப்படை, ஒத்தைப் படை, இரண்டு 2 பத்தி, அல்லது, ஒரு 1 பத்தியாக இருக்க வேண்டும்.

பிரபையானது, எட்டு 8 தூண்கள், அல்லது, நான்கு 4 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 32

வ்வாழிதாம் து ஸ்ஹாராம் யயா வா ரம்மீரிதழ் |

ஸவ்வாவயவஸ்யுக்ம் திருவ்வவ்வவ்வதழ் || ௩௩ ||

ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா து ஸ்ஹாராம் து ஸ்ஹாராம் |

வ்வாழிதாம் து ஸ்ஹாராம் து ஸ்ஹாராம் || ௩௪ ||

ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா து ஸ்ஹாராம் து ஸ்ஹாராம் |

ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா து ஸ்ஹாராம் து ஸ்ஹாராம் || ௩௫ ||

ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா து ஸ்ஹாராம் து ஸ்ஹாராம் |

ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா து ஸ்ஹாராம் து ஸ்ஹாராம் || ௩௬ ||

பிரபை முதலியவைகளின் அமைப்பானது, ரங்கத்திற்கு
கூறி இருப்பதைப்போலவேயாம். 32½

ஸகலவிதமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மிச்சிர
திரவியங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற, சாலை, ஸபை,
பிரபை, மண்டபம், இவைகளின் மத்தியில், கல்பிக்கப்
பட்ட சதுஸ்தானங்களை (நான்கு 4 இடம்) உடையதும்,
மூன்று 3 விதமான அளவுகளுடையதும், “ரங்கம்”
என்று கூறப்படுகிறது. 33

மண்டபத்திற்கு மேலே மற்றொரு 1 தலமிருந்தால்,
(மேல் தலம்) அதற்கு, “மாலிகாமண்டபம்” என்று
பெயர்.

மண்டபத்திற்கு மேலே, சிகரத்துடன் கூடிய இரண்டா
வது தலமிருந்தால், (கீழ்தலம், மேல்தலம், இவைகளின்)
மத்தியில் தலமிருப்பதால், அதற்கு, “பிரதிமத்தியம்,”
என்று பெயர். 35½

அது சதுரர்மாக இருந்தால், அதற்கு, “மேருஜம்”
என்று பெயர்.

நாலிகாஷகஸம்யுகம் ஸு ஹாஸநவிதி ஸ்ருதத் |
விவகி அதுரநும் து விஜயம் நாப உணவத் || ௩௭ ||

சுஷ்வபாடிஸஸாயுகூஷநாஸூ விவகிவிதத் |
சுயிஷாநாடிவம-கோஜம் துக்ஷயஸ்ய வபாடி || ௩௮ ||

நவவாடிஸஸாயுகா புவா கருணாகார்தா |
விவகி அதுரநும் து ஷோபஸஸம்ஸம்யுகத் || ௩௯ ||

நாலிகாஷிவி-பிரஷாஸிய-கூகம் உயெய்குணாவிதத் |
உயெயா-கூகா-புயுகம் வா அதுஉ-பிராஸஸவிதத் || ௪௦ ||

அதுவி-கூகம் ஸஹி-பிராஸ அதுஷோரணவகிவிதத் |

அது, நான்கு (4) கால்களுடன் கூடியதாகவும், ஒரே (1) பத்தியாகவும், எட்டு (8) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு “பிரம்ஹாஸநம்” என்று பெயர்.

இரண்டு (2) பத்தியுடன் சதுரச்ரமாகவும், எட்டு (8) பாதங்களுடன் (பாதம்-தூண்) கூடியதாகவும், எட்டு (8) நாஸிகைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், அதிஷ்டானம் முதலிய வர்க்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் பாதமில்லாமலுமிருந்தால், அதற்கு, “விஜயமண்டபம்” என்று பெயர். (38)

இவ்விதம், (மத்தியில் ஒரு பாதத்துடன்) ஒன்பது (9) ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதானால், அந்த பிரபைக்கு, “கல்யாண காரிதா” என்று பெயர்.

மூன்று (3) பத்திகளுடன் சதுரச்ரமாகவும், பதினாறு (16) தூண்களுடன் கூடியதாகவும், பதினாறு (16) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் (அங்கணம்-மேடை) கூடியதாகவும், மத்தியகூடம், ஊர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதாகவும், நான்கு (4) திக்கு

யாழ்ப்பாணம்-3 பொதுத் தொகுதி தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற தலைவர்.

நா_நலி_நலி_நதி வெ_நபு_நக_நம் ஸ_நவ_நக_நக_நஸ_நம் ப_நமு_நதி_நத_ந ||

கூடுதலாகப் பதினாறு நாட்கள் நீண்டதென்பது.

உதயாபாஸுதரம் தக்

உய்யு வெழீநவாஂஸா ஸுவதி ஹி பாரித: தீர்ணி

ஹா.மா.நி. உபெய். I

சுபுரம் யொத்ய-உலகம் முணலுஜிபரம்

வெவ்வுயிர் தம் ஷய்யம்

பலம் வலுபுதுகூணம் ஸாரவதிலாவதாதிசுரெணெவ

കുറുപ്പുകൾ || ൪൨ ||

களிலும், நான்கு (4) துவாரங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களின் வெளிப்பக்கத்தில், நான்கு தோரணங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டும், (தோரணம்-வாயிற்படிக்கு வெளியில் அலங்காரங்கள் செய்வதற்காக முன்பக்கத்தில் இரண்டு (2) கால்களை நட்டு நீட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்குமிடம்) தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்களுக்கு யாகம் முதலிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு யோக்கியமாகவும் இருக்கின்ற இடத்திற்கு “ஸித்தம்” என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சகலவிதமான காரியங்களுக்கும் சிறந்ததாகும். (41)

ஹஸுவிஷுதநிவாதவசு அது-

ஷோடிகம் ஷிரி ஷிரி திஸ்வகுத்குடி ।

ஸதிஸ்வகுத்ய விகம் து வா

யாதுஸுதமுணலாகு கொஸதடி ॥ ௪௩ ॥

ஸுஸாஸுஸுதயவஸுஸாகு கொ:

யொநிஸுஸுத உஹாஸுஸு காரா ।

தாரஸுஸுஸுஸுஸுஸு அது:

ஷுணநொம்முமிஸுஸுஸுஸுஸு ॥ ௪௪ ॥

வெஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

வஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ।

ஒரு (1) முழம் விஸ்தாரம், ஒரு (1) முழம் ஆழம், நான்கு (4) மூலைகள், இவைகளுடன் கூடியதும், ஒவ்வொரு திக்கிலும் மூன்று (3) (அகலம், நீளம், குறுக்களவு என்று மூன்று 3). ஸுத்திரங்களுடையதும், ஏழு (7), ஐந்து (5), மூன்று (3), அங்குலம் உயரமான மூன்று (3) மேகலைகள், அல்லது இரண்டு (2) மேகலைகளுடையதாகவும், இருக்க வேண்டும். (இது சதுரச்சுருண்ட லக்ஷணமாகும்). (43)

அந்த மேகலையின்மேலே (ஹேராமம் செய்கிறவன் உட்காருமிடத்திற்கு எதிரில், மேகலையின் மத்தியில்) யாணியின் உதட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ள யோதியைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

யோதியானது, ஏழு (7), மூன்று (3), அல்லது இரண்டு (2) அங்குலம் அகலமும், அகலத்திற்கு சமமான நீளமும் உடையதாகவும், அக்கிதியை நோக்கி இருப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அதன் அகலம், நீளம், உயரம், இவைகள், நான்கு (4), ஆறு (6), ஒரு (1) அங்குலமிருப்பதற்கும்.

தாறு, மாயிலயெவெகவெவறும்

வவ-கேகூண்கககண-கயொநிகழ் || சடு ||

வந்தவ ன்நிலையொ ததாக்கூதிம்

வாயுமெவெது ரவலாக், வெவபுறும் |

வொவவெவெ, முணலா, ம(நெது) தும், மகம்

நாலிலவெலிவ கூணுய்யெ || சக ||

நதெவெகூகாப்பம் வண்ணலாமெ வுரவாக்

கொணவொய-காய-கம், மதவகூ ததவகூ |

கொண் யாவகூ ஹூயெதுவதநதிகூ

யொநதிகாரம் வொகூ விலவெதுவெயொமாக் || சக ||

மற்ற குண்டங்கள் ஆறு, (6), நான்கு (4) மூன்று 3), உயரமும், அகலமுமுடையதாகவும், ஒரு (1) தாலம் (அடி) ஆழமுமுடையதாகவும், இருக்கவேண்டும். ஒரே மேகலை யுடையதாக இருப்பதுமாகும். இந்த குண்டங்களுக்கு கர்ணம், யோனி, இவைகள் கிடையாது. 45

குண்டங்களின் மத்தியில், அப்ஜத்தை (தாமரை மலர் போன்ற வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த அப்ஜமானது வட்டவடிவம்போன்ற வடிவமுமுடையதாகவும், நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு 6, அங்குலம் விஸ்தார முமுடையதாகவும், நான்கு 4, மூன்று 3, அல்லது ஒரு 1, (இரண்டு) அங்குலம் உயரமுமுடையதாகவு மிருக்கவேண்டும்.

திரிகோணத்தின் (நீளத்தில்) ஐந்தில் ஒரு பாகத்தை முன்னால் ஒதுக்கிவிட்டு, மீதமுள்ள நீளத்தில் பாதியில் பாதி (கால் பங்கு) அளவை எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு அதை, கோணம் வரையில் சுழற்றவேண்டும். இவ்விதமே மற்றொரு பக்கத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக இரு சூத்திரங்களை பிரயோகிப்பதால் (குண்டமானது) யோனி வடிவமாகும். 47

*வழாவெ ஸ டு-ஶாம்பெய்யு-ஶாடியவர்க்கு
நீசெவ வ ஜாஸ்திக்கு வா தரிசு !
நாநெந ஶாடியெய-ஶாடியு
கூணு யுகூ வஸு-விஜயினிஶு : || சஅ ||

கேதத வஜாவெ ஶடீகூதெ ஶாஷஶாமெ
ஶாநெநாநெந திஸ்திக்கு நயிவெயி !
தூஸு வெபூது ஶிந-ஶாம்பெய்யு-தக்
வாஷெயிநயிஸு ஶாடியெய வு தகூணு || சக ||

வாஸ்து வித்தைப யறிந்தவன் ²பூவிஸ்தாரத்தில்
ஒன்பது 9, பாகத்தில் ஒரு 1, பாகத்தை மேலும் கீழும்
ஒதுக்கி, ஜிபாகுத்திர பாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த
அளவினாலே வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இவ்விதம்
யுக்தியுடன் அந்த சந்திர குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கேதத்திர வியாசத்தை ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8,
பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு அந்த அளவினாலே த்ரி
சூத்திர ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அது திரியச்ர (முக
கோண வடிவமான) குண்டமாகும்.

கேதத்திர வியாசத்தை பதினெட்டு 18 பாகங்களாகச்
செய்துகொண்டு ஒரு 1 அம்சத்தை வெளியில் ஒதுக்கி
(அதன் மத்தியிலிருந்து சூத்திரத்தை வட்டமாக) சுத்த
வேண்டும். அப்பொழுது, அது விருத்த குண்டமாகும். 49

*வஜாவெ டு-ஶாம்பெய்யு-ஶாடியவர்க்கு, தவஜாவெ-ஶாடியெய-
வெயி ஶி ஶாம்பெய்யு-ஶாடியவர்க்கு !

2. பூ விஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து,
மேலும் கீழும் இரண்டு 2, பாகங்களை ஒதுக்கி, ஜிபாகுத்திர
பாதனம் செய்து, அந்த ஜிபாகுத்திரத்தின் சரிபாதி அளவி
னாலே ஜிபாகுத்திர மத்தியிலிருந்து, ஜிபாகுத்திரத்தின், ஒரு
பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கம் வரையில் அந்த சந்திர வடிவ
மாக வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று, இருக்க
வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வலாஸெ வுஹ்ஸெஸம்ஸகம் வாஸுஸ்யொஹ்ஸு

வொஹ்ஸு ம்ஹ்ஸுஸெந ஜெநெந ஸ்யொஸு I

*ஸ்ஸெஸு சுஸு வுமயுமம் ஹிவாஸுஸு

ஷட்கொணம் ஸ்யொஸு வொதயெஸு ஸெதுஷ்டுஷ்டுக்ஷு ||

வரதம் சுஸு வொஸுஸு தஸுஸு ஸெது

வரதம் வுஸுஸு மது யதுஸுஸு ஸ்யொஸு I

வஸுஸுஸுஸு யஸு சுஸுஸுஸுஸு

சுயஸுஸுஸு வஸுஸுஸு சுஸுஸு || ஸு ||

பு விஸ்தாரத்தை ஐந்து 5, பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளுள் ஒரூ 1, பாகத்தை இரண்டு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கிவிட்டு, அதன் மத்தியமானத்தினாலே இரண்டு 2, பக்கங்களிலிருந்தும் இரண்டிரண்டு 2, 2, மதஸ்யங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஷட் 6, சூத்திரபாதனம் செய்தால், அது, ஷட் 6, கோணமாகும்.

முன் கூறி இருப்பதைப்போல் விருத்தத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். (விருத்தம்—வட்ட வடிவம்) அதன் மத்தியில் வட்டவடிவமான பத்மத்தைப் போன்ற (பத்மம்—தாமரை மலர்) வடிவத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். வித்துவானை இருப்பவன் இவ்விதமாக முறையுடன் பத்ம குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 51

*ஸ்யொ சுஸு ஸெதுயுமம் ஹிவா கொணயுமம் ஹிவா வொஸுஸுஸுஸு ஹிவா ஹி I

2. பூ விஸ்தாரத்தின் மத்தியத்தைக் கல்பித்துக்கொண்டு, ஐந்தில் ரல், நான்கு 4, பாகங்களின் மானத்தினாலே, இரு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரேகையிலிருந்து, பூ விஸ்தார மத்தியாந்தமாக, அதே அளவில், இரண்டு 2, சூத்திரங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது இரண்டு 2, முக்கோணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று சோதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

செந்திவழாவை வட்டி அதும-காமிசெவ்விநு

ஹாம் ஸாஹித்யஸ்ய ஸௌத், ஸஹாஸி ।

†கொணவறியாயும் கொணகாலறியும் தம் மெய்வறியும்

ஹதிஷ்டாபுரம் ஸ்ரீஜிஷ்டாபுரம் ப்ரயோமகி || ௫௨ ||

தாரொ பௌ^௭ கும்பொங்கா நதீஸி பாஹி

வெகுநேரம் ஸ்தூலத்தில் செலவிட்டுக் கொடுக்கவேண்டாம் !

† வெவ்வேறு வெவ்வேறு ஷாஸ்திரங்கள்: வட்ட வெவ்வேறு

வெகுநாள் ஸ்திரீ ஸ்திரீ துயரப்பொறாசு || ௩௩ ||

கேஷத்திர விஸ்தாரத்தை (சம சதுரமாகக் கல்பித்துக் கொண்டு) அதன் விஸ்தாரத்தை, ஆறு, பாகங்களாகவோ அல்லது நான்கு 4, பாகங்களாகவோ செய்துகொண்டு, அதில் ஒரு 1, பாகத்தைச் சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) ஒதுக்கிவிட்டு, சூத்திர நியாசம் செய்துகொண்டு, *கோணத்தின் சரிபாதியை, இரண்டு கோணங்களுடன் எழுத (இணைக்க) வேண்டும் இவ்வீதமாக அஷ்ட 8, சூத்திரப் பிரயோகம் செய்தால், அது அஷ்டாச்சரமாகும். 52

பூரிஸ்தாரத்தை (சதுரமாகச் செய்துகாண்டு) வெளிப்பக்கத்தில், சுற்றிலும், ஒவ்வொரு 1, 1, அர்ச்சத்தை ஒதுக்கி, எட்டு 8க்கு எட்டு 8 = அறுபத்தினுன்கு 64 பாகங்களுடன் கூடிய பூரியில், வட்டமான வடிவத்தைக் கல்பிக்க

†கொண்டியம் தலை உய்யுள்ளதும் து கருவும் ஐதி வாண்டு
ஹாவ்விதி ஹாதி ।

†உய்யுலாவி, வங்குபெருமஹாநா இ.தி வா. பெரியநீய
இ.தி ஸாதி ।

*சதுரத்தையே அஷ்டாசிரமமாகச் செய்வதற்காக கோணங்களில் (மூலைகளில்) கல்பிக்கப்படும் ரேகையை நேர்கோட்டிற்கு சமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அஷ்ட 8, சூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது, அஷ்டாசிரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று, தோன்றுகிறது.

வலாஸெ ஸவாஹு ரஸெஹு மதஸெ வலாஸெ

வலாஸெ ஸவாஹு ரஸெஹு மதஸெ வலாஸெ

வலாஸெ ஸவாஹு ரஸெஹு மதஸெ

வலாஸெ ஸவாஹு ரஸெஹு மதஸெ வலாஸெ ஸவாஹு ரஸெஹு மதஸெ || ௫௪ ||

ததலெயொவா,தலா,மலா ததலெ

தலா,மலா ததலெ ஸவாஹு ரஸெஹு மதஸெ

ததலெ,தலா,மலா ததலெ ஸவாஹு ரஸெஹு மதஸெ

ததலெ,தலா,மலா ததலெ ஸவாஹு ரஸெஹு மதஸெ || ௫௫ ||

வேண்டும். * அப்பொழுது, பட்டத்தின் நீளமானது, முப்பத்தி மூன்று 33 அம்சங்களுடையதாகும். அதில் ஸப்த 7, ஸூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது ஸப்தாச்சரமாகும்.

பூமியின் விஸ்தாரத்தில், ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து, ஓந 1, பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கி, விருத்தத்தைக் (வட்ட வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த வட்டத்தின் யுகாம்சத்தை (மத்திபத்தி ர குறுங்களவை—விட்டத்தை) மூன்று மடங்காகச் செய்தால், (மூன்றால் 3ல் பெருக்கினால்) அது, பட்டத்தின் (வட்டத்தின்) அளவாகும் (அதை ஐந்தால் 5ல் வகுத்து, வந்த ஈவினால்) பஞ்ச சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது பஞ்சாச்சரமாகும். 54

புத்திமானாக இருப்பவன், (குண்டங்களைக் கல்பிக்கும் பொழுது) குறைக்கப்பட்டு மீதமுள்ளபாகத்தில், (அச்சரங்களுக்கேற்றபடி) அவைகளின் பாகங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில், கூடுதலோ, குறைவோ, இருந்தால், அப்பொழுது, அவைகளில் சிறிதளவு, கூட்டியும், குறைத்தும், அச்சரபாகங்கள் ஒன்றுக்

*வட்டத்தின் மத்திபமானத்தை, ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து அவைகளில், ஓந 1, பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு அந்த அளவினுலே ஸப்த 7, சூத்திரபாதம் செய்ய, அது ஸப்தா 7, சரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஹுதெ ஸாஹி கிஸ்மீஜ் ௨௦ நீஷ் அ நயநம்
 ஷொயஸெஷ்ஸயுதம்
 ஸுத்ரூஸெயுதம் நவாஸெ சிவவடி ஹிஹிதெ
 ஸாபுதம் ஷெஸ்கஹாநா |
 ஸாஸெயுதம் ஸீஜெஸெவாதிதயதிகிகெ
 ஷொயஸாஸெஸகஹீதம்
 ஸவாயிகெஷ்ஸாஸெ நவடிஸவடிசெஷ்ஸாஸகஹீதம்
 சுதெண || ௫௬ ||

ததெவ யாஜாஸெயுதம் சுததெஷ்ஷெ ஷெஷ் ஷெஸாஸகஹீதம் |

கொன்று சமமாக இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விதமாகவே சகல விதமான குண்டங்களையும் கல்பிக்கவேண்டும். 55

(பூவிஸ்தாரமானது) பஞ்ச 5 பதமாக இருந்தால், (பதம் - பாகம்) முணைகால் $3\frac{1}{2}$ பாகம், அதன் பீஜமாகும்.

ஸப்த 7 பதமானால், இரண்டு 2 பதம் பீஜமாகும்.

ஷோடசபதமானால், ஒரு அம்சத்துடன் கூடியது, பீஜமாகும். (இரண்டும், ஒன்றும், மூன்று பதம்)

நவாம்சத்தில், ஒண்ணேழுக்கால் $1\frac{3}{4}$ பதம் பீஜமாகும்.

பதினேழு 11 அம்சத்தில், ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$ பதம், பீஜமாகும்.

அதில் ஒரு 1 அம்சம் குறைவானால், (தச 10 பதமானால்) ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{4}$ பதம், பீஜமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்,

பதினைந்து 15 பதத்திலும், பதினாறு 16 பதத்திலும், ஒரு அம்சம் குறைந்தது, பீஜமாகும்.

பதினேழு 17 பத்தொன்பது 19 பதத்தில், எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், ($\frac{1}{2}$ பாகம்) குறைந்தது, பீஜமாகும். இவ்விதமாக, முறையே, பீஜமாகும்.

ஸௌபு ஸௌவம-ஃ அ ப் ஸௌஜா-மஸம் உதழ் || ௫௭ ||

வனகவி லாரயுகம் வா கூஜம் கூஹுதாநிதழ் |

வனகவிசி, முணகூ ஹவஜாஸம் உயெத து ஹுசு ||

தொரணாஜிம், முஹா(ஸு-ரொ) வெதஸவ-ஜாவயவ-

ஸௌமிதழ் |

யாஸு ஸிதிவிஷ்ஹஸம் வாய-ஜாய-ஹீநகழ் || ௫௮ ||

சிஹாமெக யிஹீநம் ததி.சிவிஷ்ஹிஷிதெ |

ஸௌநாராயம் ஸவெஸம் அ ஸவெ-ஜஜா ஸஜநாம் ஜுவெ ||

வீடுகளின் முன்னாலே மஸூரகம் கூப்பிக்கவேண்டுமானால், அதையே கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்தம்ப பிரஸ்தர வர்கமு, பிராஸாதாங்கத்திற்கு சமமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. அதன் சுவரானது, ஒன்று 1 அல்லது இரண்டு 2 துவாரம் (வாயில்) உடையதாகவும், கும்பம் லதைகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், பத்திரகமானது ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தைப்போல், ஒன்று 1 இரண்டு 2 அல்லது மூன்று 3 பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 58

அது தோரணத்துடன் (முன்வாசல் வழியுடன்) கூடியதாகவும், குறையுடன் (தேவதா விக்ரஹத்துடன்) சகல அங்கங்களினாலேயும் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் பித்தி விஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) கிரஹத்தின் சுவற்றின் அகலம், அதில் கால் 1 பங்கு குறைவாகவோ, முன்றில் ஒரு 1 பங்கு குறைவாகவோ இருப்பதாகும்.

இவ்விதமான மஸூரகமானது, ஸகலவிதமான கிரஹம்

அதுரமுன் அதுஹ-கூஜா அதுவா-ஹஸவமிதழ் !
உவெ உவெ விஹகெகூகஹகூஜா விஹாரநிம-கேழ் ||

உய்யேஹ்ஹகம் துஹெகூவொஹ-கூகூடம் விஹகிகழ் !
ஷட்தி-புரகூவாடிஸம்யுகம் அதுஸவாஹநாவிகழ் ||

ஸொவாநம் ஸூரகூ அதுடி-கூகூம் ஹம்மஹாகார-
விதிகழ் !
வஹெரெரஷ்ஹிய-கூகூம் வஹகம் வஹஹ-கூழ் || கூஉ ||

ஸாஹாய-கூம் தெநிஹநாம் து வுரவாடிஹிஹவெ உதழ்!

களுக்கும் முன்பக்கத்தில், மத்தியில் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும்,
வாயிலுள்ளதாகவும், கல்பிக்கப்படுவதாகும். 60

(மஸூரகமானது) சதுரச்சரமாகவும், நான்கு 4 பக்தி
(பக்தி-அல்லது பாகம்) களிநிலை நான்கு 4 துவாரங்
களுடையதாகவும், ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முஃம்-முகப்பு)
ஒரு 1 பாகத்தினிலே அல்லது இரண்டு 2 பாகத்தினிலே
விஸ்தாரமான நிர்கமமுடையதாகவும், (நிர்கமம்-வெளியில்
நீண்டிருப்பது) இருக்கவேண்டும். 61

அதன் ஊர்துவகூடமானது மத்தியஸ்தம்பமில்லாமல்
இரு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

முப்பத்தாறு 36 தூண்களுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு
28 அல்ப நாஸிகளுடையதாகவும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும்
படிகளுடையதாகவும், கலப்பையின் உருவத்தைப்போன்ற
சுவருடையதாகவும் எட்டு பஞ்சரங்களுடன் கூடியதாகவும்
இருக்கின்ற பத்மகமானது, (மத்தியில், பத்மத்துடன்
கூடிய மண்டபமானது) பத்மபத்திரகம், என்று கூறப்
படுகிறது. 63

இது தேவதைகளின் ஸ்நாநார்த்தமாகக் கல்பிக்கப்
படுவதாகும். இது, தேவாலயத்திற்கு அபிமுகமாக

கடிவெகாந்நொவெதம் லயோம்மணவலநிதழ் || ௬௪ ||

யாமாழிகடையொழி வறாழிஷ்தொழிபி வாரணழ் |

ஹுக் வணுஹாமெந அதுரமுலவாகுதி || ௬௫ ||

லயெழ கூடும் சூஹாமெந வரிதொம்பெந லணுவழ் |

அகிரும்புக வாடிவாயுதம் அதுனி-லாபநிநாவிகழ் ||

வணுரெரவடிவிய-லுக் கூலும் கூம்ஹுதாநிதழ் |

அதுழி-லுக் அதுவ-லாரம் கணை-லொம்மலுவிதிகழ் || ௬௭ ||

(தேவாலயத்தை நோக்கி) இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 63½

அதுவே, ஒரு 1 முதமுடையதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும், மனதிற்கு உகந்தபடி, மறைவு (தடுப்பு) உள்ளதாகவுமிருந்தால், அது, யாகம் முதலிய காரியங்கள் செய்வதற்கேற்ற இடமாகும். (யாக சாலையாகும்.)

ஐந்து பாகங்களுடையதாக சதுரர்வடிவமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடம் (கூடம்) உடையதாகவும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் மண்டபமுடையதாகவுமிருப்பது பத்திரகம் எனப்படும். 65½

[ஐந்து 5 பாகங்களுடன் சதுரர்வடிவமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடமும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமுடைய மண்டபமானது பத்திரகம் எனப்படும்]

முப்பத்திரண்டு 32, கால்களுடையதாகவும், இருபத்தி னான்கு 24, நாஸிகைகளுடையதாகவும், (நாஸிகை—வளை) எட்டு.8 பஞ்சரங்களுடையதாகவும், கும்பம், லதைகளுடன் கூடிய குட்யமுடையதாகவும், (குட்யம்—சுவர்) நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளுடையதாகவும், கர்ணத்தில், (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவறுகளையுடைய

உயர்தெம்மணயுகம் வா தி ஹகதூ விஹூதாவிசுக்ஷி |
யாஃ ஸ்ருஸ்தம் தஸ்ய பஹீகதூஷாஸ்யாநஸெவ வா ||

மததூணாவதெதஸி ஸூதாஸி ஸூதாநாய-ஃ வா தஸெவ ஹி |
ஷடீஹகி அதுரபூரஹம் உயெதஷதூஹகூடகதூ ||

விஹகிவிஸூதம் மெககஹகதூ நிஷீகூரணவகதூ |
ஷடீஷதூஷிவிஸூதம் தூகதூயஸூவாடகதூ ||எடு||

அதுவி-ஃமதிநாஸூமம் ஸவ-ஃகாரஸ்யுதூ |
ஸிவாவூ உணாவம் ஸவ-ஃவாஸெ யொமூம் ஸநாதகதூ ||

ஸவாஸ்யஅதுரபூரஹம் ஷதூஷிவிஸூதம் ||

தாகவும், நடுவில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும் மூன்று
3, பாகங்களாக விஸ்தாரமான கால்களையுடையதாகவும்,
வீட்டின் தலத்திற்கு சமானமாக இருப்பதும், பங்கீதியில்
(பத்தியில்) எட்டி 8ல் ஒரு 1 பாகம், குறைந்ததாகவும்
இருப்பின், இதற்கு “நிருத்த மண்டபம்” என்று பெயர்.
அதுவே ஸநாத மண்டபமுமாகும். 68½

ஆறு 6, பத்திகளுடையதாகவும், சதுரச்சுரத்தைப்
போன்றதாகவும், நடுவில் எட்டு 8த் தூண்களுடன் கூடிய
கூடத்துடன் கூடியதாகவும், இரண்டு 2, பத்தி விஸ்தார
முடையதாகவும், ஒரு 1, பத்தியினாலே (செல்லுவதற்கான)
வழியுடன் கூடிய முகமுடையதாகவும், அறுபத்தாறு 66,
கால்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் காலில்லாததாகவும்,
இருபத்தினுக்கு 24 நாஸிகளை அங்கங்களாக உடைய
தாகவும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடிய
தாகவும் இருக்கின்ற மண்டபமானது, “சிவம்” என்று
பெயருடையதாகும். இது, ஸகலவிதமான வீடுகளுக்கும்
தகுந்ததும், பழமையானதுமாகும். அல்லது தொன்று
தொட்டு வந்ததுமாகும். 71

நவனாமெந தந்யெழ் கூட்டம் வா ன்னிதாம்மணல் ||௭௨||

ஸவாதிப் பரிநாவழம் அதுதி-பரி ஸ வாரணல் |

· சிவாமெகாம்பவிவாரநிம-பேம் உவவழ்கல் || ௭௩ ||

உய்யம்மவரொவெதவிஷிழ்தவிதிகல் |

சூலோநனவம் வெவதகி தெவிவாரநாம் உவ்வதாழ் ||

சுவிஷெகாழிகாயெ-பேம் யொமழ் வெவிதி ஸூதல் |

சுஷிவகூலா யு.மாநம் வஜாபீதி வபாபம்யுதல் ||௭௫||

அதுவ-மாமொய்யு-கூட்டம் து விவாமெந து வவகல் |

ஏழு 7 அம்சங்களுடன் (பத்திகளுடன்) கூடியதாக சதுரச்சுரத்தைப்போன்ற வடிவத்துடன் கூடியதும், அறுபது 60 தூண்களுடையதும், அதன் நடுவில் ஒன்பது 9 பாகத்தினாலே கூடம் அல்லது மண்டிதாங்கணத்துடன் கூடியதும், முப்பத்திரண்டு 32 நாளிகளை அங்கமாக உடையதும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் மறைவு அல்லது தடுப்புடன் கூடியதும், மூன்றில் ஒரு 1 பங்கு நிரகமத்துடன் கூடியதும் முகப்பத்திரத்துடன் கூடியதும் (முகம்—முன்பக்கம், பத்திரகம், புஷ்பம் இலை கொடி முதலியவைகளினாலான அலங்காரம்) மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதும், (ரங்கம்—மேடை) விருப்பமான திக்கில் சுவர் உடையதுமாக இருந்தால், அதற்கு, “ஆஸ்தாந மண்டபம்” என்று பெயர். அது தைதிலர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும்.

அபிஷேகம் முதலிய காரியங்களுக்கேற்ற மண்டபத்திற்கு, வேதம் என்று பெயர், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டு 8, பத்திகளுடன் கூடியதாக, சதுரச்சுரமாக இருப்பதும், எண்பது பாதங்களுடன் கூடியதும், நான்கு 4ல் ஒரு 1 பாகம், ஊர்துவ கூடத்துடன் கூடியதும், இரண்டு 2

அதுழிபரி அதுஅரோ வாஸுடி ஸொவாநஸ்யுதழ் ||

ஸவ-காருகாரஸ்யுதூமுகுதலிசி ஸுரதழ் |

தடிவ ஜாருவாடி து ஸ ஹஸ்யுதிதீஷ்யதெ || எஎ ||

வரிதொ வாரகெகாரம் அஹொநாவரதணுவழ் |

வருவ-கெகாரம் ஹொகெகாரம் ஹொகெகாரம் ஹொகெகாரம் ||

ஸ ஹஸ்யுதிதீஷ்யதெ ஹொகெகாரம் ஹொகெகாரம் ||

நவஹஸ்யுதிதீஷ்யதெ ஹொகெகாரம் ஹொகெகாரம் ||

தூஹொகெகாரம் ஹொகெகாரம் ஹொகெகாரம் ||

ஸொவாநம் ஹொகெகாரம் ஹொகெகாரம் ||

பாகங்களினாலே பத்திரகத்துடன் கூடியதும், நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு 4, துவாரங்களுடன் கூடியதும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதும், ஸ்கலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதுமான மண்டபமானது, “அலங்கிருதம்” என்று கூறப்படும். 76

அதுவே ஜாலபாதமாக இருந்தால், அது பிரம்ஹ ஸ்தலம், என்று கருதப்படுகிறது. 77

சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம், வாரம், (தாழ்வாரம்) இரண்டு 2, அம்சம் ஆகியிருதமண்டபம், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல் முக பத்திரம், விருப்பமான திக்கில் பத்திரம், இவைகளை கிராமங்களில் பிரம்ஹ ஸ்தானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும். இது தொன்றுதொட்டு வருவதாகும். 78

நூறு தூண்களுடையதாகவும், ஒன்பது பக்தி (பாகம்) களுடையதாகவும், (அதன் நீளத்தில்) முன்றி லில் ஒரு 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகவும், நான்கு துவாரங் (வழி). களுடையதாகவும் இருக்கின்ற சாலைக்கு “பத்திரம்” என்று பெயர்.

நவரம்மெரமுகுய-சோக் ஷலவெஷ்வாஹுதாவிகம் |
நவஸ ஹஸு-வகுதூ தக் முரவெபாழியதம் ||அக||

ஸவ-சோமுகாரஸ்யு-தக் ஷவ-சோவதம் தந்நொஹரம் |
ஷபாபாஅதுரமுரஹம் ஸவாஷ-ஸபாநாஹிகம் ||அஉ||

நவகூடஸலாயுதகெகெகாபாநாஹிகம் |
ஸதக் களபரிகலிதூதக் அதுரமுர து ஜாதிகம் ||

நத்கெகாநதெ ஹதூ ஷலுவம் ஹதூ களபரிகலி |

அதன் முன் பக்கத்தில், ஸோபானம் (படிக்கட்டு)
இருக்கவேண்டும். கர்ணத்தில் (மூலையில்) கலப்பையைப்
போன்ற சுவர் இருக்கவேண்டும். 80

அதைப் புதிதான ரங்கங்களினாலே (கோலங்களினாலே)
அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

இந்தக் கட்டிடத்தில் அல்ப நாஸிகள் நாற்பத்தெட்டு
48 (அல்லது 6ம், 8ம், 14) களாம்.

இது நவ 9 பிரம்ஹா (பிரஜாபதி) களினாலேயும்
பூஜிக்கத் தக்கதாகும். இது, கிராம மத்தியிலும், கிருஹ
மத்தியிலும் இருக்கத் தக்கதாகும். 81

இது சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக
இருந்தால், மனதைக் கவரக்கூடிய இதற்கு “தர்பம்”
என்று பெயர்.

நூத்திப் பன்னிரண்டு கால்களுடையதாகவும், பத்தி
10ல் ஒரு 1 பாகம் சதுரர்மாகவும், ஒவ்வொரு அம்சம்
இடைவெளியுள்ளதான ஒன்பது 9 கூடங்களுடன் கூடிய
தாகவும் இருந்தால், இதற்கு “கௌசிகம்” என்று பெயர்.

இது சதுரர்மாக இருந்தால், இதற்கு, “ஜாதிகம்”
என்று பெயர். 82

சிறுவன் ஐயகொழு வலிசு வலிணைகொழு

அதுமேலுவு || அச ||

சுயிலாநாம்பிவசு சுணை- நூம்நூகாரலிதிகு |

வவ-நூகாரலியுத் வலிவெஷுவாநூலிகு || அரு ||

வனகாடி ஹிமாமெந வலி து அதுமேலுவு |

வலிதொ லுணை தலி வலிவெஷுவாநூலிகு து காரயெசு ||

அதுமேலுவு ஹிமாமெந அதுமேலுவுவலிதிகு |

அதுமேலுவு ஹிமாமெந அதுமேலுவுவலிதிகு ||

ஒரு முகத்தில் பத்திரமாக இருந்தால், அதற்கு, “நந்தம்” என்று பெயர்.

இரண்டு 2 முகங்கள் பத்திரலக்ஷணத்துடனிருந்தால், அதற்கு, “பத்திரகௌசிகம்” என்று பெயர்.

மூன்று 3 முகத்துடனிருந்தால், அதற்கு, “ஜயகோசம்” என்று பெயர்.

நான்கு 4 முகங்களுடனிருந்தால், அதற்கு, “பூர்ணகோசம்” என்று பெயராம். 84

அதிஷ்டானத்தில் காக்களுடையதும், கர்ணத்தில், லாங்கலாகாரமான பித்தியையுடையதும், சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதும், நாற்பத்தெட்டு 48, அல்ப நாளிகைகளுடையதும், பதினேழு 11, விபாகங்களுடன் சமசதுர்வடிவத்துடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். அது ஐயுடைய வெளிக்கையில், சுற்றிலும், ஒரு 1, பாகத்தினாலே மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 86

அது நான்கு 4, கர்ணங்களிலும் நான்கு 4, கூடங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், இரண்டு 2, மூன்று 3, பத்திரங்களுடன் லிந்தநீண்ட கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அஹிதாந்ரூபம் து லயஜரம்மஜ்யுஷகூதிடகம் |
கூதிடபாநாநரெ தவஜ்ஞகூகரீகூதஜாமகூ ||அ||

ஜாதஜாஜிவஹஜாமம் ஸவஜாவயவபொஹிதஜ் |
ஹபெஜஸஹாம்மிநி ப்ராமம் ப்ரஹ்நம் நவஸொய்கூ ||

விவ்ரதம் ஸம்வ்ரதம் வாவி மஹஜாமஹஜாமஜோஅரெக் |
கூய்யாரணவிதஜ்ஞகூ ஸஜம் து அதுரந்ரூபம் ||க||

ஹாமெஹஜாஜஸஹியஜூகூ ஸஜம் து அதுரந்ரூபம் |
சுஷ்ஜிகூ அ லயஜ் து விஹகெஜ்வொய்கூதிடகம் ||

தஜ்ஜ்வாமெஜ் து ஹாமெந வரிதொய்ஜிஷ்ஜிதெ |

மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது மூன்று பத்திகளுடன் கூடிய சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். அதன் கூடசாலையின் இடையில், கிரகரீகிருதமான மார்க்கம் இருக்கவேண்டும். ஜாதியாதி முகபத்திரத்தை அங்கமாக உடையதாகவும், சகல அங்கங்களுடன் சோபையுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

ஸபையின் அங்கியான ஊர்துவ பாகத்தில், புதுமையைக் காட்டக்கூடிய, சிறந்த அங்கத்துடன் கூடிய பிரஸ்தரமிருக்கவேண்டும்.

அது, வெளிப்படையாகவோ, மறைமுகமாகவோ, மறைபொருளுடையதாகவும், மறைபொருளில்லாததாகவும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இதற்கு “ குலதாரணம் ” என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. இது, ஸமசதுரச்ரமானதாகும். 90

பன்னிரண்டு 12 பாகங்களுடன் கூடியதாகவும் சதுரச்ரமாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு 8 திக்குகளிலும், மத்தியிலும், இரண்டு பத்திகளுடன் ஊர்துவ கூடமிருக்கவேண்டும். அதற்குவெளியில், சுற்றிலும் அளிந்தம்

சுமணம் வா ஸஹாஸூராதம் சுணை-இரோம்மறுவிதிகம் ||சுஉ||

அதுஅ-இ-பொந விஹாரம் நிம-இ-உ ஸஹாஸு அதுஅ-இ-பரி ।
வாஸு-இ ஸஹாவாநஸம்யுதம் வஹுரெஸாஷுலிய-இ-தம் ||

ஷஷு-இ-தூரஸாதகம்ஹாஷு-இ-மெ ப்ருனியதெ ।
யுதூர நாவூ-இ-மஸம்யுதம் ஸுவாம்ம நாவ உணவம் ||

ஸௌவூ-இ-தூயொஷாஸாம்ஸெந அதுரஸுஸஹாகூதி ।
வரிதொ உணவம் ஆம்ஸம் ஹாமெ ந சு-கரீவயடி ||

(தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும். அங்கணமாகவோ, ஸபாஸ்தானமாகவோ இருப்பதாகும். அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலபித்தி இருக்கவேண்டும்.

நான்கு 4 திக்குகளிலும், நான்கில் 4ல் இரண்டு பங்கு (ஸரிபாதியளவு) நிற்கமமிருக்கவேண்டும். (நிற்கமம்—நீண்டிருப்பது) அதன் பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளிருக்க வேண்டும். எட்டு 8 பஞ்ஜரங்கள் (சூடுகள்) உடையதாக இருக்கவேண்டும்.

முதலாவது அங்கத்தில், நூத்தறுபது 160 தூண் களிருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது. இதில், நாளியங்கமானது யுக்தியுடன் கல்ப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, “ஸுகாங்கம்” என்று பெயர்.

94

பதிமூன்று 13, அம்சங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுரச்சரத்திற்கு சமமான வடிவமுடையதாகவும். இருக்க வேண்டும். இதைச் சுற்றிலும், இரண்டு 2, அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 பாகம், கிரகரீபதம் (பதம்-வழி) இருக்கவேண்டும்.

கிஹாமம் ஸய்யாரம் மஹிபு-கேகிபுடம் ஸஸ்ரூவிநிநீபுக்ஷ |

அதுஷ்ணே-கி விஹாமெந ததிகுஸ்யாவி-கதிபுக்ஷ ||

பிகுஷு வித்யுஸஸிஸூராராயாஸம் கொஷ்டஅதுஷ்யபு |

நநாபிஸுவஹி-மபிஷி-மதகஸுபுக்ஷ || கூள ||

அதுராயீகிவிப-கேகிபுதகஸுஸஸ்ரூவிதபு |

ஸவ-காருக்காரஸம்யுக்ஷம் ஷெவகிஷிஷி-ஸூதாரம் || கூஅ ||

விஸவவிதி(ஹகி)விஸ்ராரம் ஸஸம் து அதுராயுக்ஷம் |

விஹித்யு-மஹ-கேகிபுடம் ஸஸ்ரூஷெகாஸாயி-ஸூதாரதபு ||

இதன் மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது, மூன்று 8, பாகமிருக்கவேண்டும். அது, ஸ்தூபியுடன் கூடியதாகவும், நீப்பிரத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். (நீப்பிரம்-குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அதிகமாக நீண்டிருப்பது.

அது நான்கு கர்ணங்களிலும் (கர்ணம்-மூலை) மத்தியாங்கிரி கூடத்திலிருந்து, இரண்டு பாகம் விலகி இருக்கவேண்டும்.

எல்லா திக்குகளிலும் இரண்டு 2, மூன்று 3, அம்சங்கள் விஸ்தாரமாகவும் நீண்டுமிருக்கின்ற நான்கு 4, கோஷ்டங்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். நந்தாதிகளான முகபத்திரத்தை (முகப்பின் அலங்காரத்தை) அங்கமாயுடையதாகவும், விருப்பமான திக்கில் சுவருடையதாகவும், நூத்தெண்பத்திநான்கு 184, தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். இதற்கு (இந்தச் சாவடிக்கு) “ஸௌக்யம்” என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 98

பதினான்கு பித்தி (பத்தி) களுடையதாகவும், ஸமஸ்தூர்சரமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் கர்பகூடமானது,

இதன் முதலாவது அங்கமானது, இருநூத்தெட்டு 208
தூண்களாகும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வினவெதே வொய்யுகூடும் து லாமெநாநிம்பு ராவதது!
 செழுகலகூர டுலெலம்பு கணைநோம்முலிதிகழ ||

வாஸுதேவஸ்யாநம: ||
 தவ ஹிதயேநாநம: ||

தலாபெறே து அதுலுக்கு வரிதொ ண்ணும் ஹவெசு !
 விலகி அதுரநூலகெகாம்பம் வடிவயாநகடு || ராகு ||

கிராமம் தனது பெயர் பெறியதே !
 கனம் கிராமம் கும்பம் ஸ்ரீராம கிருஷ்ணம் ॥

(இதன் மத்தியில்) இரண்டு 2 பத்தியளவில் ஊர்துவ கூடம் (உயரமான கூடம்) இருக்கவேண்டும். இதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். இதன் முகத்தில் (முன் பக்கத்தில்) பத்திரம் (பத்திராலங்காரம்) இருக்கவேண்டும். கர்ணங்களில் லாங்கல பித்தி இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சித்திர பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு அம்சம்
ஜலபாதமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், நான்கு 4 பத்தி, மண்டபமிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 பத்தி சதுரச் சுவை வட்டைப் போலிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 அம்சம், மறைவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், சுற்றிலும் பதினாறு 16 அங்கணங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கல குட்டியமிருக்கவேண்டும்.
மேலே ஹாரத்தினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்,

அதுவி-தி(லகி)விவாரநிம-ஹே ஹிசு-ஹிசு |
வாபெ-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி ||

ஹிவாநஸ்ய-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி |
ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி ||

விவாரநிம-ஹே ஹிசு-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி |
விவாரநிம-ஹே ஹிசு-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி ||

யொவாநஸ்ய-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி வொவாநஸ்ய-ஹி |

எட்டு 8 பத்தி விஸ்தாரமான நிர்கமம் (வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்கவேண்டும். (நான்கு 4) திக்குகளிலும் பத்திரகமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு “மாலியாத்தபுதம்” என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு உகந்ததாகும்.

இவ்விதமாக சதுரர் மண்டபமானது, பதினாறு 16 விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1113

இதற்குமேலே புத்திமானாக இருப்பவன், இரண்டு பக்கங்களிலும், ஒரு 1, அம்சம் வீதம், முப்பத்திரண்டு 32 அம்சம் வரையில், விஸ்தாரமான சதுரர் மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

குட்டியஸ்தம்பமானது (சுவற்றிலுள்ள தூணானது) வெளியில் தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ உபயோகிக்கப்படுவதாகும். 113

சமர்த்தனாக இருப்பவன் அவைகளை, யுக்தியாகவும் சோபையுடனும் இருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும்.

ஊதெஷாபாயதாபுராலம் ஊணவம் ப்ருவியீயதெ || ககச ||

கிஹகிவிஹரதம் தஸுரகி கிஹகிபாயிகாயதத |
வாபுரதொ வாரபெகாம்பம் கிபுரஷாம்பிபுலகிதம் ||

விபுபுராவலிம்,மலிம்புபுதம் யநாவலிம் தகி யநாவலிம் |
விபுபுரம் அதுபுரம்பெபுதம் தஸுரகி கிபுரபாயிகாயதம் ||

ஊணவம் வாரிதொ கிஹகிபெபுதம்,மணகம் ஹவகி |
கிஹகிவிஹரதம் பெபுதகிஹகி ததபுபுலகிபுதம் ||ககச||

இவைகளுக்கு, மண்டபமானது, நீண்ட சதுரச்சுரத்தை போலிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 114

மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிகமாக நீண்டதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

முன் பக்கத்தில், வாரமானது (தாழ்வாரமானது) ஒரு 1 அம்ச அளவுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24 தூண் களுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். 115

இது, இருபது 20 நாளியங்கமுடியதாக இருக்க வேண்டும், இதற்கு “தனம்” என்று பெயர். இது, செவ்வத்தைக் கொடுக்கும்.

நான்கு 4 அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமாக நீளமுடையதுமாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு அம்சம் மண்டபமும், மீதம் அங்கணமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகப்பத்திரமானது இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் ஒரு 1 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதாரஷாம்பிரஸ்யஸூக்தாஜிமெஷு வஹிஸ-ஹி: |
ஸவ-ஹாமகாரஸ்யஸூக்தஸூக்தாஜிமெஷு வஹிஸ-ஹி: ||

வனுவீரோ விஸாஸம் து தஸாஸு அஸாஸாயக்யதடி |
உணுவம் வஸிதொஸெந செஷம் கூடம் து வாஸணடி ||

சிவகிவிஸூதம் வெகககககக தநுவஸி கடி |
கூடம் மெஷு வனுவீரோபாயம் தவிசிதடி || ௧௨௨ ||

ஸவ-ஹாமகாரஸ்யஸூக்தம் உமெஷு வஸ-ஹி கடி |
வஸ-ஹி கடி தஸாஸு வஸ-ஹி கடி || ௧௨௩ ||

அதன் ஆதியங்கங்களில், வெளியே, வெளியே முப்பத்
திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும்.

அது, சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக
இருக்க வேண்டும். இதற்கு “ஸூபுஷணம்” என்று
பெயர். 118

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக்
காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க
வேண்டும். சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் மண்டபம் இருக்க
வேண்டும். மீதம் கூடமாகவோ, அங்கணமாகவோ
இருக்க வேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும்
அதன் விஸ்தாரமானது மூன்று 3 பத்தி இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, நாற்பது 40 தூண்களுடன்
கூடியதாகவும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும், சகல
விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க
வேண்டும். இதற்கு “மங்கலீயம்” என்று பெயர். இது
எல்லாவிடங்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 120½

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், அதைக்

அதுவி-ஹக்ஸிகம் செவ-ஹ்வாஸையெ ஹ்வொடியடி !
வரிதொ ஹ்வம் அஹ்வாஸையெ ஹ்வொடியடி ||கஉஉ||

ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ !
ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ||

ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ !
ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ஹ்வாஸையெ ||

வரிதொ ஹ்வம் அஹ்வாஸையெ ஹ்வொடியடி !

காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிக நீள முடையதாகவு
மிருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில், ஸபோதயமானது, அதன் நீளம்
அகலத்தின் நான்கு 4 பத்திகளுடனிருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும்.
விருப்பமான திக்கில் முகபத்திரமிருப்பதாகும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, அறுபது 60 தூண்களுடைய
தாகும், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாசியை அங்கமாக
உடையதாகும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன்
கூடியதாகும். மனதைக்கவரும் அந்த மண்டபத்திற்கு,
“ஸ்ருக்” என்று பெயர். 123

ஏழு 7 பத்தி விசால முடையதாகவும், அதைக்காட்டி
லும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிக நீளமுடையதாகவுமிருக்க
வேண்டும்.

ஸபாங்கணமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும்,
ஐந்து 5, பத்தி நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க
வேண்டும். விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருப்பதாகும்.

சிறுமுகிவிருதம் ஹாமநி,ம-ஃ உவஹுக் ||கஉரு||

யுகுலா நாவலு,மஸம்புக் அிவவதலுவி காநிதலு I
ஸவ-ஃகாஸம்புக் ஃபாணாவலு உணவம் ஹவெக் ||

சுஷுஹுலா விபாஹம் து தஸுக் அிஸாயிகாயதலு I
அிஅதுஹ-ஃ,மவிஹாராயாஃ ஃபெலு ஃபுஹுஹு ||கஉஎ||

வரிதொடலு ஃபெகாஸம் ஹஹெலுஅிஸெந உணவலு I
தலுதலுயலுவிஸம்புகலிஷு,மதலிதலு || கஉஅ ||

ஸாஷுஷுலுவிஸம்புக் வலவ-ஃவநுஹுஹுக் ||

முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமுட ஒரு 1
அம்சம் நிர்கமமுமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாவியங்கத்துடன் கூடிய
தாகவும், எழுபத்திரண்டு 72 தூண்களுடன் கூடியதாகவும்
சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க
வேண்டும். இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, “துரோணம்”
என்று பெயர். 126

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதை காட்டிலும் இரண்டு
2 அம்சம் கூடுதலாக நீளமுமிருக்க வேண்டும். அதன்
மத்தியில், ஜலஸ்தலமானது (மேடையானது) இரண்டு 2
பாகம் விஸ்தாரமும் நான்கு 4 பாகம் நீளமுமுடையதாக
இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் (தாழ்வாரம்)
இருக்க வேண்டும். வெளியில் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டப
மிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களிருக்கக்கூடாது,
விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருக்க வேண்டும்.

ஃபுஹுஹு உதி ஸாநெ ‘ஸஹாம்ணம்’ உதி வாநெ
ஹாவலிதி ஹாதி I

வஞ்சுவெ வாரசெகாம்பம் உவம் ஸொவாநஸம்யாதழி ||

நாநாநாகாரஸம்யாதூ ஸுராஜீநா து வவடிடி |
நவவகிவிசாரும் து தஸூரகி ஆப்பாயிகாயதழி ||ககூ||

வனகதூஸம் து விஸாராயாஜம் உயெய் ஐஹூமூடி |
வரிதொயிஹூகெகாம்பம் ஸாஹேய் ஆஹெந ஐஹூவடி ||

தூதூயாஹூஸம்யாதூ ஸாஹேய் வாரம் து ஹாமத: |

இந்த மண்டபமானது அறுபத்தெட்டு 68 தூண் களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

இதன் முக பத்திரமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போன்றதேயாகும்.

இதன் முன்பக்கத்தில் ஒரு 1 அம்சம் வாரம் (தாழ் வாரம்) இருக்கவேண்டும். முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) படிக்கட்டுகளிருக்கவேண்டும். பலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு “கர்வடம்” என்று பெயர். இது தேவாதிகளுக்கு உகந்த மண்டபமாகும்.

1294

ஒன்பது 9 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமான நீளமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் ஜலஸ்தலமானது; ஒரு 1 அம்சம் அகலமும், மூன்று 3 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க வேண்டும். நடுவில் தூண்களில்லாமல் வெளியில், ஒரு 1 பாகம் வாரம் இருக்க வேண்டும்.

ஷணவத்யூவிஸ்யுத யயெஷ் அரணிகிகழ ||க௭௨||

வாரயுதவாரம் வா வுவிவ-வநு-வஹு கழ |

நாநாவயவஸ்யுத மநா முரூவிவவிஷதெ ||க௭௩||

வஹுவிவா-மயிபாநு து தஹாஷி ஆஸாயிகாயதழ |

விவத-ஹ-மயிவா-மயாயம் உயெஷி வஹாடியழ ||க௭௪||

வாரிதொவி-உ-வெகாஸம் ஹாமெத கிறுவாததழ |

தஹாஹெஷி ஆஸாயாதெ-ந வாரிதொ உஸாவம் ஹவெஷி ||

ஹம்ஹம் கூயுதம் உஹம் ஹுதம் யயெஷ் வாரிகுயெஷி |

இந்த மண்டபத்தில், தொண்ணூற்றாறு 96. கால் களிருக்கவேண்டும். துவாரம், சுவர், இவைகள் விருப்பப் படி இருப்பதாகும்.

அதன் முகபத்திரமானது, வார (தாழ்வார)த்துடன் கூடியதாகவோ வாரமில்லாததாகவோ முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதை போலி நக்கவேண்டும். பற்பல விதமான அங்கங்களுடன் கூடியதான இந்த மண்டபத்திற்கு, “நீநாம” என்று பெயர் விரும்பப்படுகிறது. 133

பத்து 10 பங்கு விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையானது, இரண்டு 2 பங்கு அகல மும், நான்கு 4 பங்கு நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அரிந்தமும் ஒரு 1 அம்சம் ஜலபாதனமுமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 பங்கு அளவில் சுற்றி லும் மண்டபமிருக்க வேண்டும்.

சுயவா உயுகூடும் அரவதூயிஷ்டம் அரவி வரவ-வேசு ||

ஐயுஷ்டம் விநா ஸவ-ஹம் ஐயுஷ்டம் வரிகூயெசு |

விநாஷ்டம் அரவதூயிஷ்டம் அரவ-வேசு ||

விநாஷ்டம் அரவதூயிஷ்டம் அரவ-வேசு ||
உயெவ |

கணை-ஹம் அரவதூயிஷ்டம் வர பரிகூயெசு ||

விநாஷ்டம் அரவதூயிஷ்டம் அரவ-வேசு ||

விநாஷ்டம் அரவதூயிஷ்டம் அரவ-வேசு ||

தூண்கள், சுவர், முகம், பத்திரம் இவைகளை இஷ்டம் போல் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

அல்லது, மத்தியகூடம், அளிந்தம் இவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

ஜலஸ்தலம் நீங்கலாக மற்றவிடங்களை மண்டபமாகக் கல்பிக்க வேண்டும்.

இரண்டு 2 பக்கங்களிலுந், இரண்டு பத்தியில் சதுரர்மான ஆறு 6 கூடங்கள் இருப்பதாகும்.

முகந்தோறும், நான்கு 4 பாகம் விஸ்தாரமும் நீளமுமுள்ள கோஷ்டமிருக்க வேண்டும்.

கர்ணங்களில் லாங்கலகுட்டியமோ, அல்லது, சுற்றிலும் குட்டியமோ இருப்பதாகும்.

அதில் ஸ்தம்பத்தை தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ வைப்பதாகும்.

சகல அங்கங்களுடனும் கூடிய இந்த மண்டபமானது, "மங்களம்", என்று பெயருடையதாகும்.

சுஷ்டாவெதாநி ஷொகூநி ஷெவஹிஜஹீஹுதாடி |

வூவெ-ஹூதுரூரூது ஹகெதுகயா விவய-ஹாசு ||

யாவசு அிமுணலாயாஹம் தாவசு ஷெவ-ஹீ

வ, யொஹ்யெசு |

ஹ்ஹகூஹூலிகம் ஸ்வ-ஹீஹூகாரம் அ ததத: || கசக ||

யயாரூஅி யயாஸொஹம் தயா கூய-ஹாசு விஅகூண: |

சுஷ்டாவாயதயூகூநி வகூதுஹை வெஸ்யூபூஅி யயா: ||

அிஹகூவிஹூதம் வெஅவ விஸூரூஅிமுணாயதடி |

அி:வஹூர்ஹிஸூராயூகூம் அஹ்ஹெகம் ஹ்வஹூ கடி ||

இந்த எட்டு விதமான மண்டபங்களுந், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும்.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற சதுர்சர் (மண்டப)த்தைக் காட்டிலும், ஒவ்வொரு பத்தியாகக்கூட்டி, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், அதே அளவு நீளமும் சேர்க்க வேண்டும்.

சமர்த்தனாக இருப்பவன் மேலும் ஸ்தம்பம், குட்டிமம் இவைகளையும், சகல விதமான அலங்காரங்களையும், மனதிற்கு உகந்தபடி அழகாக இருக்கும்படி கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். 141½

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு உபயோகமான எட்டு 8 நீண்ட (சதுர்சர்) மண்டபங்கள் கூறப்படுகின்றன.

இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். பதினைந்து 15 தூண்களிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 அம்சம் அல்லது ஒரு 1 அம்சம் முகபத்திரமிருக்கவேண்டும்.

வாழ்வு-ஃ ஸ்வாவாநஸ்யுத் தாவிகாவெவிரமுகாத் |
உஷ்டிஃ உவஸ்யுத் தாம-காவதம் உணவம் உதழ் ||கச||

சுருஷகிவிசுருதம் தஸ்ய விசுராவிமுணாயதழ் |
அதுஸ்வாஃவிஸ்யுத் ஹதூர வாரம் து தநுவழ் ||

சுருஷகிவிசுருதம் ஹதூர நிம-ஃ உவஹதழ் |
யுதூரநாஸ்யம்மஸ்யுத் ஸௌஹதம் தநுநொஹதழ் ||

அதுஹதூர விஸாரம் து தஸூரகி ஆஸாயிகாயதழ் |
விஅதுவி-ஃதூரதாயாஃ கடுடம் உயெத து வாஃமணதழ் ||

பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாகவும், நாளி
களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும்.
விருப்பமான திக்கில் முகத்துடன் கூடியதாக இருக்க
வேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு 'மார்கம்' என்று
பெயராம். 144

மூன்று 3 பத்தி அகலமும், அதைப்போல் இரண்டு 2
பங்கு நீளமுமுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 தூண்
களுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகத்தில் ஒரு 1
பத்தியளவு வாரமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திர
மானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஒரு 1 பத்தியளவு
நிர்கமமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதில் நாளியங்
மானது யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மனோ
ஹரமான இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸௌபத்திரம்' என்று
பெயர். 146

நான்கு 4 பத்தி விசாலமுமுடையதாகவும், அதைக்
காட்டிலும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுமுடையதாகவுமிருக்க
வேண்டும். அதன் மத்தியில் இரண்டு 2 பத்தி அகலமும்,
நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக கூடமோ, 'அல்லது

அக்ரிபாவிஸ்ஸையுத் ஹதூ தநுவஹி கடி |
யுகூ தாஸித்விஸ்யுத் ஸுநாஸித் து ல்லவடி ||

வஹதூ விபாஸித் து தஸாஸி வெஹாஸயத் |
விஹித்விதூத் அஸித்விதூத் வாஸித்மணியடி ||

ஷட்வஹாஸி ஹித்விதூத் வாஸித் ராஸித் தநுவ |
கூவித்விதூத் வெஹதூத் தநுவஹி கடி || கரு ||

ஷட்வஹித்விதூத் வெஹதூத் தநுவஹி கடி |
யுகூ தாஸித்மணியுத் வாயாஸித் விதூத் ||

அங்கணமோ இருக்கவேண்டும். முப்பத்திரண்டு 32
தூண்களிருக்கவேண்டும். இதன் முகபத்திரமானது ஒரு
1 பத்தி இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட
நாளிகளுடன் கூடிய தூண்களுடையதாக இருக்கவேண்டும்.
இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸுந்தரம்' என்று பெயர். 147

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும் அதைக்
காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்க
வேண்டும்.

அதன் பக்கத்தில் இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமும்,
இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்
களிருக்கவேண்டும். ஐம்பத்தாறு 56 தூண்களிருக்கவேண்
டும். அத முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) ஒரு 1 அம்ச அளவில்
வாரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது மூன்று 3 பத்தி விசாலமும்,
ஒரு 1 பத்தி (நீளமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். அதன்
முன்னிலையில் படிக்கட்டிருக்கவேண்டும். சுற்றிலும்
குட்டியத்துடன் (சுவற்றுடன்) கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.
யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாளியங்கத்துடன் கூடியதாக

ஷடீஹதீவிஹீரதம் தஸாஸி திஹதூயிகலாயதடி |
 விவஹா,மவிஹாஸாயாஃ ஃயெய ஸஹோடியடி ||௧௫௨||

வரிதொ ஃணவஃஃயஃஸம் வாரம் ஹதூ து ததூவெ |
 வலுவஃவகி ஃவஹதூ து நாவிகாவெயிரஃஃகூதடி

ஷஷதூவிஃகஸலாயதூ வஃவஃலாவயவஸஃயுதடி |
 தாஃலா வஃளவதூவிஃகி ஃவெராகூ ஸஹெஃஷாஃ து
 ஸநாததடி ||௧௫௩||

ஸஹதூவிஃகி ஸிரஃஃஃ து தஸாஸி ஹோஸலாயதடி |

இருக்கவேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு
 ‘ஸாதாரணம்’ என்று பெயர்.

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமும் அதைக்காட்டிலும் மூன்று
 3 பத்தி அதிக நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையின் அளவானது இரண்டு 2 பத்தி
 அகலமும், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க
 வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் 2 இரண்டு பத்தி விஸ்தாரத்தில்
 மண்டபமிருக்கவேண்டும். அதன்முகபாகத்தில் ஒரு 1
 பத்தியளவு வாரம் இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட
 டிருப்பதைப்போலவே முகபத்திரம் இருக்கவேண்டும்.
 நாளிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அறுபது
 60 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சகலவித
 மான அங்கங்களும் அமையப்பெற்றிருக்கவேண்டும். இதற்கு
 “ஸௌக்கியம்” என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும்
 பொதுவாகக் கூறப்பட்டதும் தொண்டு தொட்டு வழங்கி
 வருவதுமாகும்.

சிவமாமதாரமுந் து உயெழ கருடம் து வாழ்மணலு ||

தவ்வெழ லாமலாதெந வரிதொழிஞ் சிவதெ |

விவண்ணிஞ்செய்யாயம் வாழ்-உயொருமண உயலு ||கரு||

வாவெழ உணவகெகாம்பம் வரித: கருயெழ ஸுய: |

சிவகெகெந விவாரநிம-உம் உவவெழ கரு ||கரு||

வதாரபீதிகம் வாழ்-உயெழம் வுவிவ்யதெ |

வுஉவெ வாரகெகாம்பம் நாவவயவஸோலிதலு ||கரு||

ஏழு 7 பத்தி விஸ்தாரமும், அதைக்காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் (பத்தி) அளவில் சதுரச்ரமாக, கூடம், அல்லது அங்கணம், இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாகம் (பத்தி) அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

அதன் இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சஅளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது, மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும் ஒரு 1 பத்தி நிர்கமமும் (நிர்கமம்-கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கத்தில், எண் பத்தி நான்கு 84 ஜாண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வவ-ராயும்காரவாயும்குதேதஜீஸ்ரகாணகஜ |

சுஷுஷகஜா விஸ்ராயும்து தஜுஷு வவ-வஜாயதஜ ||

விஷுசிவதூரமும்து உயெஜ கஉடும் து வாஹணஜ |

தஜுஷுஷஜ ஹாமஜாதெந வரிதொயிஷுஜிஷுஜதெ ||ககஉ||

வவ-வஷு வவ-வயெ: கஉடும் அஜுஹநாயிகஜாயதஜ |

விஷுஷஜா ஜணவஹ வரித: கஉயெஷு வவ: ||

அதன் முன்பக்கத்தில், ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு 1 பத்தி அளவு) வாரம் இருக்க வேண்டும்.

(இந்த மண்டபமானது) பற்பல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு “ஈசுவரகாந்தம்” என்று பெயர்.

158½

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல (4 பத்தி) நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் நடுவில் இரண்டு 2 பத்தியளவில் சதுரச்ரமாக கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக (1 பத்தி) அளவில் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல (2 பத்தி விஸ்தாரமும்) அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 கூடங்கள் இருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அந்த அளிந்தத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு 2 பத்தியளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

வண அழைப்பாறையாறெனஹிஃ உவெ உவெ ।
 ஸ்ரீஹெசுவரபுருஷ ஸ்ரீஹெசுவரபுருஷ
 ஹிஃ உவெ || ௧௧௧ ||

கணேச ஹம்ஸவசு கஃஸு விரிதஹ்ஸம்ஸுதம் ।
 ஸாஷாஸிஸு ஸதாவாஹிஃஸு ஸ்ரீஹெசுவரபுருஷ || ௧௧௨ ||

யஸ்யாஸு யஸ்யாஸு (ஸாஸு) தஸ்ய யஸுஜீத
 ஸாஷாஸு ||

ஸாஷாஸு ஹிஃ ஸாஷாஸு ஸாஷாஸு ஸாஷாஸு ||

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும்
 இரண்டு 2 அம்ச அளவில் மண்டபத்தைச் சேர்க்க
 வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முகத்திலும், ஐந்து 5 பத்தி விசாலம்,
 இரண்டு 2 பத்தி அகலத்தில் ஒவ்வொரு முகப்பிலும்
 பத்திரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இருபக்கங்களிலும், முகபத்திரமானது, மூன்று 3 அம்சம்
 அகலமும், ஒரு 1 அம்சம் நீளமுடையதாக இருக்க
 வேண்டும். 166

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலத்தைபோன்ற (லாங்கலம்-
 கலப்பை) சுவற்றைக் கல்பிக்க வேண்டும். அந்தச்சுவற்றில்
 தூண்கள் வெளியில் நன்கு தெரியும்படி இருக்க வேண்டும்.

இந்த மண்டபத்தின் ஆதியங்கத்தில் நூத்திருபத்
 தெட்டு 128 தூண்களுக்கு வேண்டுமென்று விதிக்கப்
 பட்டிருக்கிறது.

புத்திமானாக இருப்பவன், யுக்தியுடன், பொருத்தமாக
 (அழகாக) இருக்கும்படி இணைக்க வேண்டும். சகல
 விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க
 வேண்டும். இதற்கு “ஸர்வதோபத்திரகம்” என்று
 பெயர்,

வனதாநதவி ஸுராஜீநாம் யொஜயெது விவக்ஷண: |
 ஸ்வாநாம் து விஸ்வாநாஜாயாஃ ப்ருந்யீயதெ ||ககக||

ஜாதிரபுவம் து வடுவெகாகம் மாதெகம் விவக்ஷி ||
 வீக்ஷும த்ருதிகம் ப்ருதிகாஹாஸம் உதாரபுகம் ||

கிண்கம் வ்ருதிகம் உ வக்ஷும த்ருதிகம் ||
 வ்ருதிகம் மூம்மம் மூம்மம் ஜாதிரபுவம் வ்ருதிகம் ||

ப்ருவாஜைவஜாதிரபுவம் யுகித: வாஜஸ்யுதா |
 மூவ்ருதிகம் மூம்மம் த்ருதிகம் மூவ்ருதிகம் ||ககக||

சமர்த்தனாக இருப்பவன், இவைகள் எல்லாவற்றையும்,
 தேவர்கள் முதலியவர்களுக்கும் கல்பிக்கலாம் என்பதாகும்.

மண்டபங்களின் விஸ்தாரத்திலிருந்து, நீளம் விதிக்கப்
 படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, ஜாதிரபுவமாகும். ஒரு 1
 பத்தியுள்ளது, “சந்தம்” எனப்படும். இரண்டு 2 பத்தி
 யுள்ளது, “விகல்பம்” எனப்படும். மூன்று 3 பத்தி
 யுள்ளது, “ஆபாஸம்” எனப்படும். இந்த மூன்று 3
 விதமான மண்டபங்களும் சதுரச்சுவடிவமான மண்டபங்
 களாகும். 170

தண்டகம், ஸ்வஸ்தி, பத்திரம், அல்லது ஸ்வஸ்தி
 பத்திரம், பத்மம், கிரகரபத்திரகம், ஷண்முகம், லாங்கலம்,
 மௌளி, இவைகள் ஜாதிரபுவங்களை அனுசரித்தவை
 களாகும். 171

பிரபாமண்டப ஜாதிரபுவம், யுகித்யுடன் கல்பிக்கப்
 பட்ட தூண்களையுடையதாகும்.

அது, கிரஹவிந்யாஸரங்கத்திற்கு அங்கமாகக் கூறப்
 பட்டிருப்பதால், அது “கிரஹமண்டபம்” ஆகும்.

புராஸாடி, மல-கீ, தாவிவகி ஸாவிடொ, மலிஸெஷத: |
 ஸயிஷா, தாவிவ, ம-கீ, ஸிஷா, புராஸாடி, காரணவம் || களந ||

புராஸாடி, மல-கீ, தாவிவகி ஸாவிடொ, மலிஸெஷத: |
 ஸைவொவரி, வ-கி, ஸெஷகி ஸாவிடொ, மலிஸெஷத: || களந ||

உஷகாவி: ஸிஷாவிவ-கீ, தாவிவகி: உஷகாவிவகி: |
 ஸைவ-கீ, து, வுஷா, தீ, தா, மிஷா, மிஷா, ஸெஷத: || களந ||

ஸாயதம் து, அது, ஸாயதம், கள-

கீ, ஸாயதம், து, ஸாயதம், கள-

ஸாயதம், து, ஸாயதம், கள-

யொஷ, தீ, ஸாயதம், து, ஸாயதம், கள-

பிராசாதகர், பநாளிபோன்ற அளிந்திரம் என்னும்
 அங்க விசேஷமுடையதாகவும், அதிஷ்டாதிவர்கங்களை
 யுடையதாகவுமிருந்தால், அது, 'பிராஸாதகாரமண்டபம்'
 ஆகும். 173

பல அங்கங்களுடன் கூடியதாய், பிராசாத கிரஹத்திற்கு
 (மாடிக்கட்டிடத்திற்கு) அங்கமாக இருந்தால், அது,
 "கிரஹபிராஸாதமண்டபம்" எனப்படும்.

அந்த மண்டபத்திற்கு மேலே தலம் (மாடி) இருந்தால்
 அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயராம். 174

மண்டபங்களை, செங்கற்கள், கருங்கற்கள், மரங்கள்,
 தந்தங்கள், உலோகங்கள், இவைகளினால் கல்பிக்க
 வேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும், திரவியஜாதிகள், கலந்
 திருக்கவேண்டும். அவ்விதமாகக் கலந்திருப்பது சிறந்த
 தாகும். 175

ஜலகிரீடை செய்வதற்கான மண்டபமானது, நீண்ட
 சதுர்ச்சம், அல்லது சதுர்ச்சமாக இருக்கவேண்டும். .

ஸம்ஸுதம் விஸுதமஃப்ரிவிதிசு

திகழ்ப திகழ்ப மதலடி ராவகம் !

உய்யுடம், மஹாஹிதம் து வா, மணம்

ஸ்ரீஹ்ருதி கஜுவய-குவய-கவி || கள ||

முஹிவாரண வராயிரொஹணம்

வாரி தகு ஸஹாயந்த் கருகழ் !

வாசி, மல-3, மஜலுத் தஹ்ஸைக்.

வத்யாருஸிஹகவிஸாராவணிகழ் || களஅ ||

മല-മുഴുത്തുപാലാ, മുഴു-മുഴു

சுருட்டிநீய்மஜதுணுகொல்குடி.

அதை, அரசனுடைய விருப்பப்படி, ஏகதலமாகவோ
அநேகதலமாகவோ கல்பிக்க வேண்டும். 176

அந்த மண்டபத்தின் தூண்கள், சுவற்றில் மறைந்தும் வெளியில் நன்றாகத்தெரியுபடியுமிருக்க வேண்டும்.

பத்திராகாரமானது, ஒவ்வொரு திக்கிலும் சென்றிருக்க வேண்டும். (நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றிவரும்படி வழி யிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

அது, மத்திய ரங்கத்துடன் கூடியதாகவோ, அங்கணத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதற்கு மேலேமேலே, தூண்களுடன் சுவர்கள்
இருப்பதாகும்.

மறைந்திருக்கின்ற யாணையின் மீது ஏறுவது போல்
(படிகள்) இருக்க வேண்டும்.

அதன் துவாரத்தில் (வாயில் படியில்) பலவிதமான
யந்திரங்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஜலத்தின் மத்தியில், யானை, பூதம், அன்னபஷி,

தொரணாழிஸஹுஜாநுகெய-ஃதம்
நாவிகாழிஹிரனுகூதம் வாநஃ || களக ||

உணவவஸ்து வுரதொய உயுதெ
வா ஜநாபயநெகயந்தூகடி |
உஷகாஹிராவநெரனுகூதம்
ஸாவமதிபவமதிபவாரிணாடி || கஅடி ||

வனவம் ஸூபாநாம் ஜனகீபநாய-ஃ
வெபாகம் யதநணவம் ரஜிஷெபெ |
ஸாநுகாரம் ஸவ-ஃவிதெவி-ஃவிதம்
ஸூஸளலாமஜாரொமஜலாமஜவாடி || கஅக ||

யாளி, அல்லது, பாம்பு, சிங்கம், குரங்கு, பதுமை இவை களைக்கல்பிக்க வேண்டும்.

அதன் (அந்தமத்தியிலுள்ள, அல்லது சுற்றுப்புற முள்ள கட்டிடமானது) மாடி, மண்டபம், சபை, இவைகளை போன்ற சிரத்தை (மேல் கட்டிடத்தை) யுடையதாக இருக்க வேண்டும். அது, கூடம், நீடம், யானையின் முகம் கோஷ்டம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும், பலவித ஜன்னல் களுடன் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். நாளிகை முதலியவைகளினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டுமிருக்க வேண்டும்.

180

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு எதிரிலோ, நடுவிலோ, ஜலாசயம் (நீர்த்தேக்கம்) இருக்க வேண்டும். அது, பலவிதமான யந்திரங்களுடன் (நிர்விமும் கருவிகளுடன்) கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

ஜலத்தில் முழ்கியும், வெளியில் தெரியும்படியும் இருக்கின்ற, செங்கற்களும், கருங்கற்களும் இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக அரசர்களின் ஜலகிரீடைக்காக ரமணியமான இடத்தில், கூறப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபமானது

வழி: வாழிரொ வஹி: நிஸ்வரோ: லிவிஞ்சுக:
 விசரித: 1

திருக்கடய ராஜாடிதஹோடியுகாஸு வாடிவாடிவகா: ||

வனதெ டெவஹிடிதவயொமதா: ஸதூ: ஸவ-கக-கஸு
 வெ 1

ஸ்ஹோகூதய: ஸவெ-க பெரூதூ: வு-வெ-காடிதா-
 ஸ்வாடி || கடி 1 ||

விசரிதஹிஞ்சுகவகூ: நிஸ்வாராஜாடிதொ டயுகாஸு 1
 லிவிஞ்சுக: ஸ்வஹோகூ வெஸூதா-கா-வா
 ஸு-கூ-காணாடி || கடி 1 ||

அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான
 சித்திரங்களினாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க
 வேண்டும்.

இது, ஸ்திரீ சௌபாக்கியம், ஆரோக்கியம், பாக்கியம்
 இவைகளையளிப்பதாகும். 181

வெண் கருங்காலி, கருங்காலி, வன்னி, வேம்பு,
 வேங்கை, எலிந்திரகம், பிசிதம், திந்துகம், ராஜாதனம்,
 (பழமுன்னிப்பாலை) ஹோமம், மதூகம் (இலுப்பை) இவை
 கள் தூண்களுக்கு ஏற்ற மரங்களாம்.

இவைகள், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள்
 இவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களுக்கும் தகுதியுள்ளவை
 களாம்.

அவைகளில் ஸ்தம்பவடிவங்கள் யாவும், முன்னமே
 கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

, பிசிதம், திந்துகம், நிம்பம் (வேம்பு), ராஜாதனம் (பழ
 முன்னிப்பாலை), இலுப்பை, எலிந்திரம், ஸ்தம்பருஜா இந்த
 மரங்கள், வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் கூறப்
 பட்டவைகளாகும். 184

வந்தும் வா உதாரணம் வாஷாரணம் ஷோபாரணம் வா ।
 ஸ்ரீமாத்ருதய; ஸ்ரீமாத்ருதய: ஸ்ரீமாத்ருதய: ஸ்ரீமாத்ருதய:
 ஸ்ரீமாத்ருதய: ॥ கருதி ॥

தாரும் உதாரணம் கருதும் வெணுமது கருதும்
 கருதும் ।
 உஷாரணம் உஷாரணம் உஷாரணம் உஷாரணம் ॥ கருதி ॥

சுருதினாரணம் உஷாரணம் உஷாரணம் உஷாரணம் ।
 கருதும் உஷாரணம்: கருதினாரணம் உஷாரணம் உஷாரணம்
 உஷாரணம் ॥ கருதி ॥

உஷாரணம் உஷாரணம் உஷாரணம் உஷாரணம்
 உஷாரணம் ।

ஸ்தம்பங்களின் உருவங்கள், வட்டவடிவமாகவோ,
 சதுரர்வடிவமாகவோ, அஷ்டர்வடிவமாகவோ, ஷோட
 சர்வ (16 பட்டை) மாகவோ, இருக்கவேண்டுமென்று
 கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்தம்பத்தைப்போன்ற வடிவமும், உறுதியான
 பட்டையும் உடையவைகளான மரங்கள், சகலவிதமான
 காரியங்களுக்குமேற்றவைகளாகும்.

பனை, தென்னை, பாக்கு, மூங்கில், தாழை ஆகிய
 மரங்கள் துவக்ஸாரமான (தோலழுத்தமான) மரங்களாம்.

தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு
 (வீடுகளின் தூண்களை) செங்கல், கருங்கல், மரங்கள் இவை
 களினால் கல்பிக்க வேண்டும். 186

சன்னியாஸிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிடங்
 கள் யாவும் கீழே கூறப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலேயே
 கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் வீடுகளில் சிலைகளினாலே
 (தூண்களை) கல்பிக்கக்கூடாது. 187

தாநி விராநாடிஜம்மஹம் ஹோதூவாஜநாநி ஸடிஸாநி ||

சுய ஜாநிவஸுநாநிஸெய-ஜா-ஸெகாஸாஜிநாநி |

பாஸெ-ஜாடிதாநாநி ஹி ஸவ-ஜாணஜம்மாநி வா

நிஸெபாநி || ௧௮௯ ||

சூவஜாதம் ஜஸுவாநாம் தாநெஜிவாசாநி

ஜிக்ஃபுஜாணம் ௮ |

பணுஜதூஸிவி.முணஹம்ஹவஜாஸெந ஹிசினிஷம்ஹ ||

ஜாஸுஹம்ஹவஜாஸாசு வாஸிதாம் வா சி.ஹா.ம-

ஜெய-ஜாநடி |

கூஜா(ஜி) ஹம்ஹிஸாநம் தெந விஸாஸெந வா கூஜாஜி ||

அவராளுடைய (வைசியகுத்திரர்களுடைய) பிராஸாதத்தின் (மாளிகையி) அபிமுகமாக (எதிரில்) கல்பிக்கப்படுகின்ற சிரேஷ்ட மண்டபங்களில் வீமானத்தின் ஆத்தியங்கமான ஸ்தம்பம், உத்தரம், வாஜனம் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். 188

(மண்டபத்தின்) எல்லா அங்கங்களையும் முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற அளவுகளுடன் கல்பிக்கவேண்டும். ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10 பாகங்களில் ஒரு பாகம் குறைவாகவும் கல்பிப்பதாகும். 189

மண்டபங்களின் திக்பிரமாணமானது, கிழே கூறப்பட்டிருப்பவைகளே யாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பித்திவிஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) ஸ்தம்பத்தின் வியாசத்தைப்போல், ஐந்து 5 பங்கு, நான்கு 4 பங்கு, மூன்று 3 பங்கு, அல்லது, இரண்டு 2 பங்கு இருப்பதாகும். 190

(பித்திவிஷ்கம்பமானது) மரத்தூணின் அகலத்தைக் காட்டிலும், கால் ½ பங்கு, அரை ½ பங்கு, அல்லது முக்கால். ¾ பங்கு குறைவாக இருப்பதாகும்.

உயரமணவழி திரி உகிண்தொம்வி உருமெ
 உயரவழி உகிணயுதெ தருவெ து கெலிசு !
 கொணை விதீய அரணாநிதகெ சிமுமலு-
 லுராமம் வடினி உருநய: வறு உணவாநாடி || ௧௯௨ ||

உகவலாவாயாஉலா மாடிவிஞ்சு
 வடுவெ-உ வடுவெ-உ வாய ஹதூ வலனாசு !
 ஹதூ வாவய-உ: வலனாது குய-சாசு
 லெவாநாஉவி-உலுரொவி-உபுராராநாடி || ௧௯௩ ||

புரவாசா.மம் லாவிசா.மம் யயாவசு
 குய-சாசு குய-உ உருகுகுலெலாவரிஷாசு !

குட்டியமானது, (சுவரானது) தூணின் அகலம்
 இருப்பதாகும். ஸ்தம்பத்தின் அகலம், சுவரின் அகல
 மிருப்பதுமாகும். 191

சில முனிவர்கள், மண்டபங்களின் மத்தியாங்கணத்
 தின் வலது பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது,
 திரிகர்ப ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

சில முனிவர்கள், துவாரத்திற்கு (வாசலுக்கு) வலது
 பக்கத்திலிருக்கின்ற தூணின் அடித்தலமானது, திரிகர்ப
 ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சில முனிவர்கள், கோணத்தில் (முலையில்)
 இரண்டாவது தூணுடன் கூடியவிடமானது, திரிகர்ப
 ஸ்தானமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 192

தேவர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு
 மண்டபத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற அகல நிலங்களில் ஒரு
 பாக பத்தியளவு அளிந்தமிருக்க வேண்டும்.

அது மத்திய மண்டபத்தின் முன்பக்கத்திலும் சுற்றுப்
 புறங்களிலும் ஒரு பத்தியளவிலிருப்பதாகும்.

அந்த அளிந்தமானது (அளிந்தம்-தாவாரம்) மண்ட
 பத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு பத்தியளவு அல்லது ½ (அரை)
 பத்தியளவிலிருப்பதுமாகும். 193

வாடிம் வாடிநாடுவயெவ பொடிம்

வனகலிசீண்து ஹளரநி யுக்தா || ௧௯ ||

ததுவிவாராயதாஸெய்யெயெஹு:

தெவா லாஹம் வாடிவாஹெது கெலிசீ |

கெலிசீலிதெஹுயெஹு ததுவிசீ

யாநாகாரம் வா வஹாரீஷகா.மடி || ௧௯ ||

[யதுசு கயாநாநுஸுவம் வாவையொமடி ||]

வனகலிசீ உதுஹ்வாநி உ ஹ்வெ ஹுணா

ஹுணகா

ததுவிசீ கடுயுதாநி உயுகவபெ

ரம்மா.மணாஜாநி வெ |

பிராஸாதாங்கத்தை, மாலிகாங்கத்தைப் பேரால் கல்பிக்கவேண்டும். பிராஸாத குட்டியத்தை மூல குட்டியத்தின் மேலேயே கல்பிக்க வேண்டும். மாடியின் தூண்களை கீழே வைக்கப்பட்டிருக்கும் தூண்களின் மேலேயே வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மண்டபங்களில் ஏகபௌமம், துவபௌமம், திரிபௌமங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

194

மண்டபங்களின் மானமானது அந்தந்த மண்டபங்களின் விஸ்தாரம் நீளத்தின் அச்சங்களினாலே காணப்படுவதாகுமென்று விதியையறிந்த சிலர் கூறுகிறார்கள்.

சிலர், தூண்களின் வெளிக்கைவரையிலுள்ள அளவினாலாவதாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சிலர் சுவற்றின் மத்தியம் வரையிலுள்ள அளவாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

சாலாகாரத்தையும், ஸபாசீர்ஷாங்கத்தையும் இவ்விதமே கூறுகிறார்கள்.

195

[வளிப்பதற்கான மண்டபத்தை இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும்]

ஸவ-ஶாணூயதணுவாநி அதுரபூரஹாணி ஷெவஹிஜ
 ஷெஶாணீஸாயதநெ உதாநி அ விஸாஃ ஸாஹெஷு
 ஶீவ-ஶம் உதத || ௧௬௬

உதி உயரதெ வஸு-ஸாஸெ உணவறுஷணம் நார
 வஹினிஸாயயா ||

வாஹ-ஶாஸெஷாஸெ ||

மண்டபங்கள், ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, அல்லது நான்கு 4 முகங்கள் இருப்பவைகளாக இருப்பதாம்.

அவைகள், முகபத்திரத்துடன் கூடியவைகளாகவும், முகபத்திரமில்லாதவைகளாகவுமிருப்பதாகும்.

சில மண்டபங்கள், ஊர்துவகூடமுடையவைகளாக இருப்பதுமாகும்.

மத்தியபதத்தில், ரங்கம், அல்லது அங்கணம் இருப்பதாகும்.

நீண்டமண்டபம், சதுரச்சமண்டபம், யாவும், தேவாயதனம், துஷிஜாயதனம், ராஜாயதனம் இவைகளில் கல்பிக்கத்தக்கவைகளாம்,

வைசியகிருஹம், சூத்திரகிருஹங்களில், நீண்டசதுரச்சமண்டபங்களையே கல்பிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

196

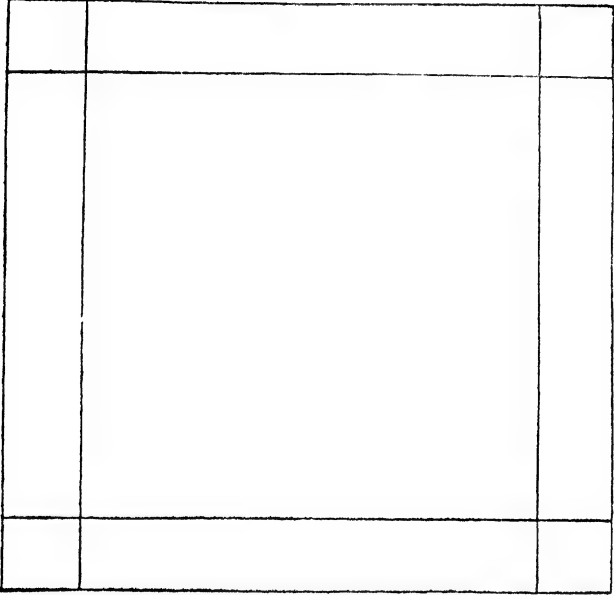
மயமதம் என்னும் வஸ்து சாஸ்திரத்தில்
 மண்டப லக்ஷணமென்னும் இருபத்தைந்தாவது
 அத்தியாயம் முற்றும்.

மயமதம் பூர்வபாகம் முற்றிற்று

நாவியொநிவெவாரஹிகம்

வதுரமுருகாணடி ||

4×4 அங்குலம்

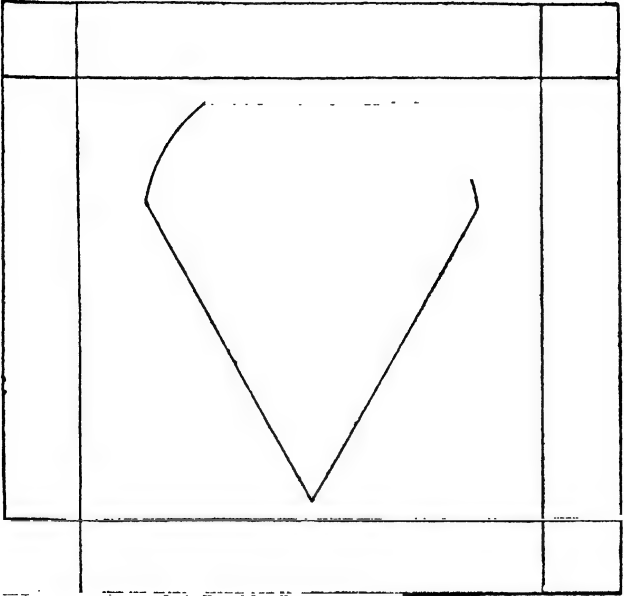

4 × 4 அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ள இடத்தில்,

சுற்றிலும் ஒரு அங்குலம் நீக்கி

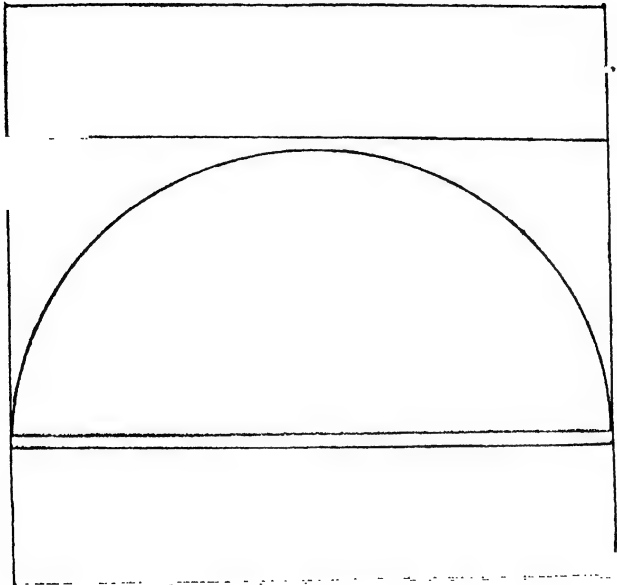
சதுரச்சுருண்டம்

(சுள றொகவக்) யோநிகுண்டி ||

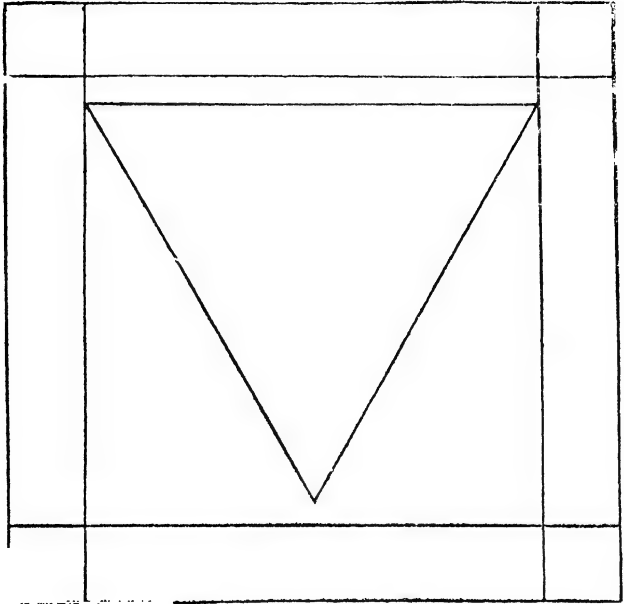
4x4 அங்குலம் யோநிகுண்டம்

சு அ மெராகொகுவக் சுயபுலங்குணடி

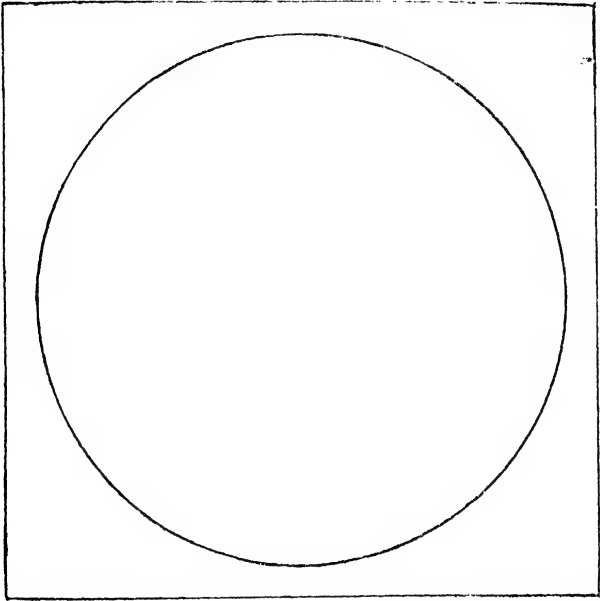
அர்தசந்திரகுண்டம்

(சக ஸோகோதவச) திரிகோணகூண்டம்

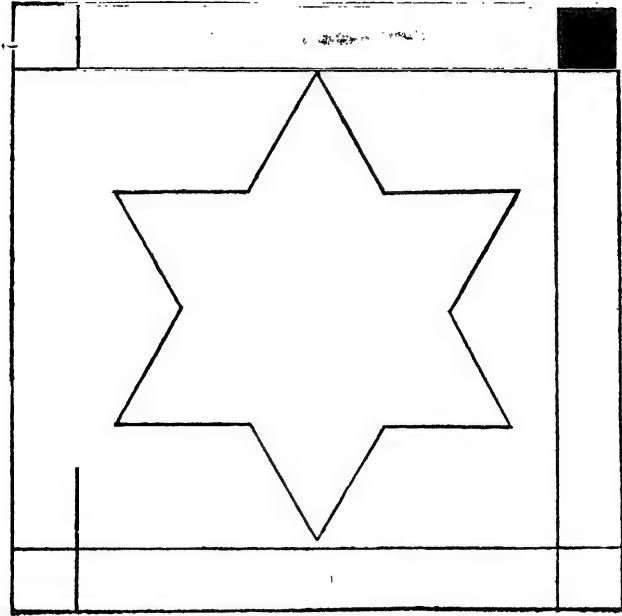
திரிகோணகூண்டம்

(சக ஸொகொகவசு) வுதுகூண்ட

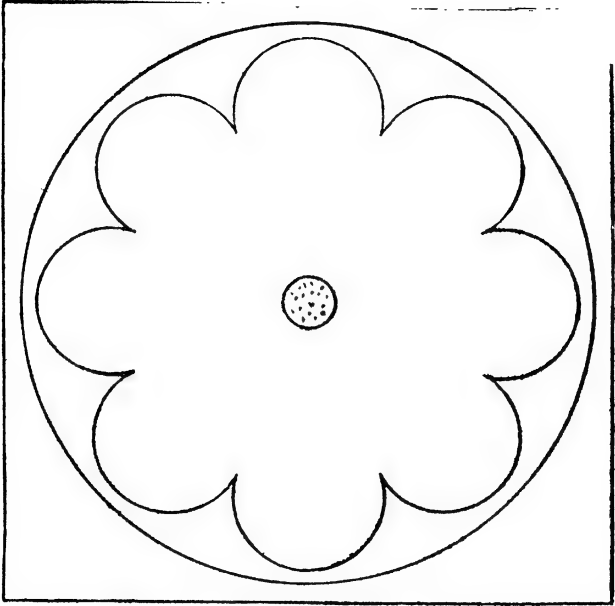
விருத்தகூண்ட

நயி ஸ்ராகொக் ஷட்கோணகூண்டி

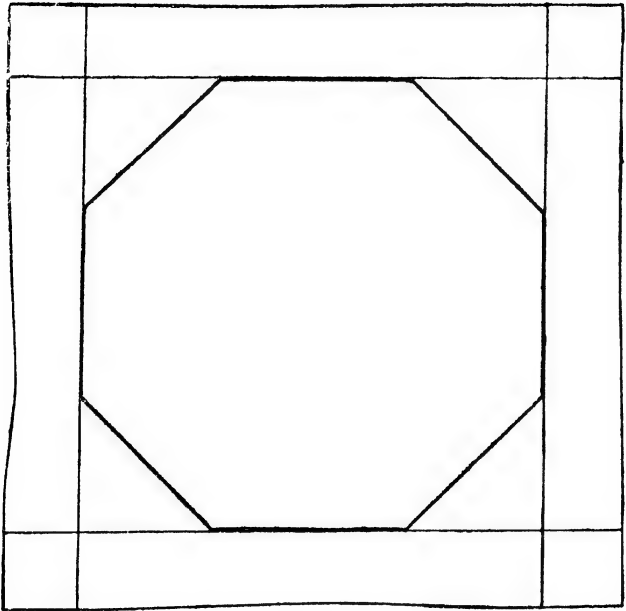
ஷட்கோணகூண்டம்

நக மெராகொக வடிகுண்டி

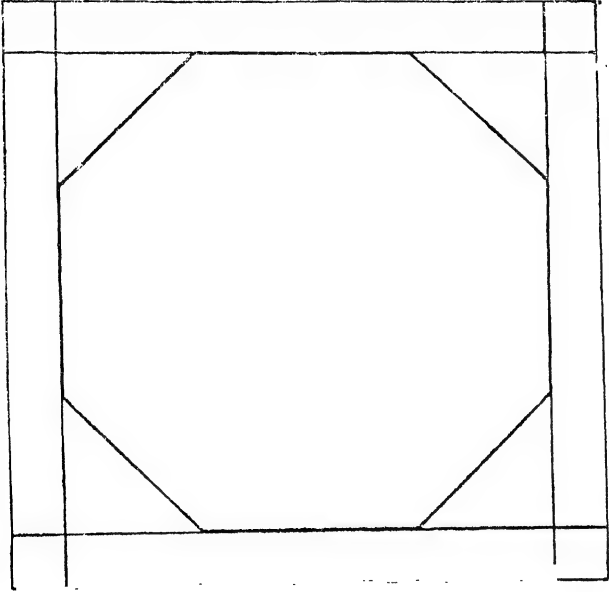
பத்மகுண்டம்

வாஸுதேவோஃ சுஷோமுலாம் துக்ஷா சுஷோ
(ஸோகம் ௫௨)

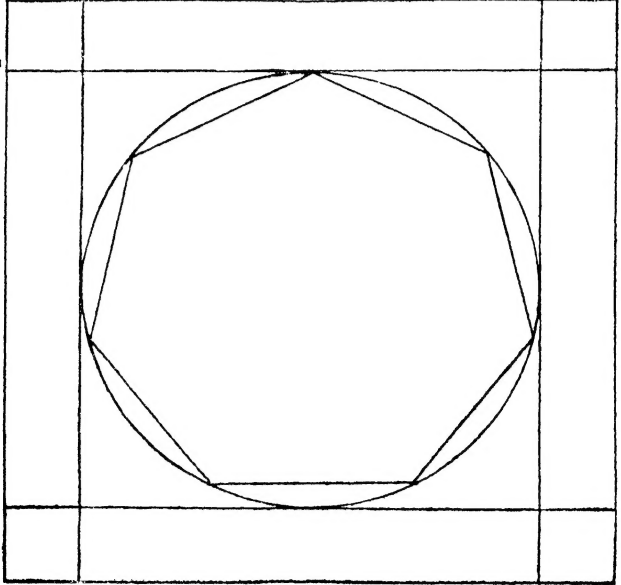
அஷ்டாச்சுண்டம்

வாஸுத்யோஃ ஷடஃஸாமம் தக்ஷா
 சஷடாஸ்ரம் (ஸ்டிராகம் ௫௨)

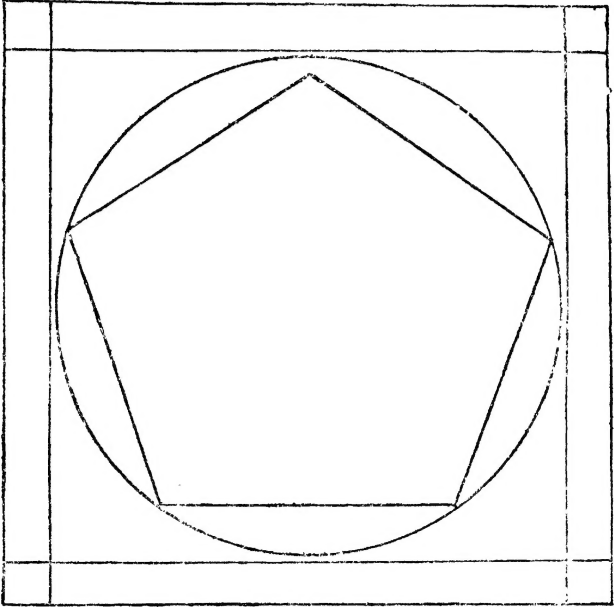
அஷ்டாசுரகுண்டம் மற்ருருவிதம்

(௫௪ ஸோகோதவஸ) வலவாஸுகுணம்

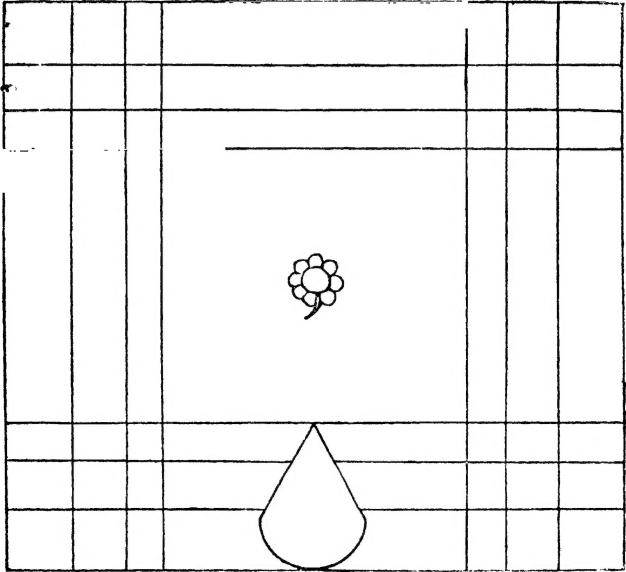
ஸப்தாசுர குண்டம்

(ருக்ம ஸோகோதவக்) வஜ்ரமுக்ஷம்

பஞ்சாச்சரகூண்டம்

வெவ்நா துயயொ நிவடியுதம் உதார னாகுணம்

முன்று மேகலை யோறி பத்மத்துடன் கூடிய சதுரச்ர குண்டம்

